

Giới thiệu Vi Thánh Convert

Tiên đồ vi thánh thần khinh cuồng

Họa sinh tử, bút kinh thương

Nhất tịch bạch y đạn chỉ tiên ma táng

Thiên kiều lạc, mỹ nhân thương

Vạn cổ chi hậu độc ta hóa tang thương

Thư sinh Ninh Trần, bản vì thế tử lại bị nhận hết khi dễ, tài hoa mai một, một khi văn đạo, từ nay về sau bước lên thuộc về hắc con đường tu luyện, phù lục nhập đạo, họa bản thiên thành, hồng trần mê người nhân, mệnh mỏng tu tiên đồ.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Thế tử Ninh Trần

Đầu thu, khí trời mặc dù như trước nóng bức, thế nhưng trong không khí, đã bình thiam vài phần xào xạc vị đạo.

Lâm An thành đắm chìm trong kim hoàng sắc dương quang trong, nhượng tất cả có vẻ an tĩnh tường hòa, nhai đạo thượng, từng tên một mặc đạo bào đạo nhân ngồi xếp bằng, trước mặt để từng cái minh hoàng sắc phù lục.

Lâm An là Linh Khâu quốc đô thành, năm năm tiền tự thượng Vũ Đế nhường ngôi, tương hoàng quyền giao cho Linh Khâu tông, ở đây đã biến thành tu chân quốc gia.

Đạo pháp tại bách tính trung từ từ thịnh vượng, đạo quán san sát, phù lục càng bắt đầu cùng cuộc sống của mọi người cùng một nhịp thở, bách tính sinh hoạt đã từ từ giàu có, đối với tiền triều, mọi người đã bắt đầu dần dần quên.

Chỉ có này người đọc sách, triều đình thay đổi đối với bọn họ ảnh hưởng thực sự thật lớn, bởi vì khoa cử đã không hề đi thi tứ thư ngũ kinh, thi từ ca phú, sách luận Quốc luật, mà là đổi thành đạo gia kinh điển, phù lục chế tác, cùng với tu vi so sánh.

Điều này làm cho thiên hạ người đọc sách đều bị ai thán, mười năm gian khổ học tập, nhất chiếu hôi phi yên diệt, có thậm chí cam chịu. . .

Lâm An thành bắc, Bắc Vọng Hầu phủ, so với cả tòa Lâm An thành phồn hoa, ở đây sẽ có vẻ hui quạnh rất nhiều.

Tự thượng Vũ Đế nhường ngôi, vương hầu mặc dù không có lọt vào hãm hại, nhưng quyền lực trong tay đã bị hoàn toàn lọt bỏ, bổng lộc càng giảm bớt bảy thành, vương hầu ở chỗ này đã trở thành một cái hư danh, muốn một lần nữa quật khởi, chỉ có thể dựa vào tu đạo con đường này, tu vi càng cao, tại linh khâu Quốc địa vị lại càng cao, tất cả nhìn như rất công bình.

Bắc Vọng Hầu phủ cánh bắc, một tòa ban bắc lầu các nội.

Ninh Trần chính ngồi ngay ngắn ở chiếc ghế trên, trong tay cầm một cây cũ nát ngọc bút, dính chu sa, tại hé ra lá bùa thượng không ngừng hoạt động, khi thì như mãnh long quá giang, cứng cáp hữu lực, khi thì như chuồn chuồn lướt nước(hời hợt), mềm mại phiêu dật, màu đỏ đường cong lưu sướt theo ngòi bút kéo dài, lớn chừng bàn tay lá bùa mặt trên, màu đỏ thắm đường cong không ngừng tăng nhanh, dần dần, một cái phiền phức huyền ảo đồ án theo ngòi bút hoạt động mà không đoạn trở nên hoàn mỹ.

Nhất thời gian uống cạn chun trà quá khứ, trước mắt hé ra phù lục đã bị Ninh Trần chế tác đi ra, cả nhân càng thở một hơi dài nhẹ nhõm, thân thể dựa vào ghế bồi trên, nương theo mà đến là cái ghế phát ra kéo kẹt thanh.

Ninh Trần coi như chỉ có mười lăm mười sáu tuổi hình dạng, mặt mày thanh tú, thân thể lại hơi lộ ra đơn bạc, trên người cảm bào đã có nhiều cũ nát, thậm chí nơi ống tay áo còn có hai cái mụn vá.

"Còn kém năm trương, là có thể cảm chúng nó đi đổi lấy Định Thần Hương." Ninh Trần hơi lộ ra uể oải đạo, tay phải đầu ngón tay trường đầy cùng hắc niên kỷ cực không tương xứng vết chai, yên lặng nói hắc những năm gần đây gian khổ.

Ninh Trần chỗ ở gian phòng phi thường rộng mở, nhưng trần đầy rách nát, tường mặt lâu năm thiếu tu sửa, đã xuất hiện rất nhiều cái khe.

Chỉ có Ninh Trần bên cạnh hé ra bức họa cuộn tròn, có vẻ mới tinh dị thường, họa trung là một cô gái trung niên, mặc áo đỏ, ung dung thả trần ngực hiển lãnh, xinh đẹp trong có mang có vài phần y nhị, hơn nữa điều long trác phượng vậy thủ bút, lưu sướt hào hiệp đường cong, càng làm cho bức họa này

quyền tràn đầy một cỗ linh tính, thì dường như thật sự có một cái nữ tử yên lặng đứng ở Ninh Trần bên cạnh như nhau.

Bức họa này chính thị Ninh Trần bằng vào lúc đó ký ức về, là mẹ của hắn, đây cũng là Ninh Trần hôm nay duy nhất an ủi.

Kỳ thực Ninh Trần vốn là Bác Vọng Hầu Ninh Tu Hân đích trưởng tử, Bác Vọng Hầu phủ không trách không trừ thế tử, thời gian tới hầu tước như một người thừa kế.

Tiếc rằng thiên không hề trắc phong vân, Ninh Trần bảy tuổi năm ấy, mẫu thân thân nhiễm bệnh hiểm nghèo trường tử hậu thế, Bác Vọng Hầu cang tại mấy năm trước chinh chiến trong, đầu lọt vào bị thương nặng, dẫn đến hôn mê bất tỉnh, triệt để mất đi ý thức, năm ấy Ninh Trần năm ấy thập tuổi.

Trong gia tộc liên tiếp mất đi trụ cột cùng hiền nội trợ, trong nhà quyền to liên triệt để rơi vào đến rồi Nhị phu nhân Đông Ngọc Cơ cùng đại quân gia trên tay của.

Tròn năm năm, hai người này đứng Ninh Trần có thể nói không ngừng nghiền ép cùng tầm ăn lên, đầu tiên là dĩ triều đình bổng lộc giảm thiểu, Hầu phủ chi khản trương làm lý do, tương Ninh Trần tiền tiêu hàng tháng tiền không ngừng giảm thiểu, thẳng đến năm ngoài triệt để chặt đứt, ngay cả Ninh Trần trong nhà vật đáng tiền, đều bị đại quân gia bán ép buộc đường như dọn đi, biến bán mất.

Ngược lại thì Đông phu nhân sở sanh Ninh Quế, tại Hầu phủ chiếm được hàng vạn hàng nghìn sủng ái, Hầu phủ hầu như tương toàn bộ tu luyện tài nguyên, đều tập trung vào trên người của hắn.

Mà Đông phu nhân cho ra lý do còn lại là, Hầu phủ cần quật khởi, nhất định phải muốn có một người đứng ra, thu được cao hơn tu vi, thế tử Ninh Trần thiên phú trung dung, con thứ Ninh Quế thiên phú dị bẩm, Hầu phủ tự nhiên phải toàn bộ tài nguyên tập trung ở Ninh Quế trên người của.

Đương nhiên, trong nhà có chút cũ người hầu đã đưa ra quá phản đối, nhận định thế tử lớn nhất, cũng có chút nhân cho rằng, của người nào thiên phú cao, muốn xuất ra lại một lần.

Nhưng những ... này lão bộc nhân chỉ có một hạ tràng, đó chính là toàn bộ bị đại quân gia đuổi ra khỏi Hầu phủ.

Hôm nay Ninh Trần điều có thể làm, tựu là dựa vào họa những ... này đơn giản nhất phủ lục duy trì sinh kế, để dành lại ít tiền tài, tiến hành tu luyện.

Đối với hận ý hắn chôn dấu rất sâu, trong lòng càng nhiều hơn, còn lại là cô độc cùng bất lực.

Tại trong Hầu phủ, hắn đã không có bằng hữu, đã không có thân nhân, từ phụ thân trọng thương, hắn đã chỉ gặp qua hai lần, hôm nay sinh tử chưa biết.

"Mẫu thân. . ."

Ninh Trần si ngốc nhìn bên cạnh bức họa, nhẹ giọng tự nói, uể oải bất kham trong ánh mắt, tràn đầy kiên định, sinh tiền mẫu thân vẫn mong mỏi Ninh Trần có thể thừa kế nghiệp cha, làm rạng rỡ tổ tông, Ninh Trần không dám quên!

Hơi chút nghỉ tạm chỉ chốc lát, Ninh Trần tài kéo một môi thân thể chậm rãi ngồi dậy, sau đó nhấc tới cũ nát ngọc bút, bắt đầu kế tục chế tác trước mắt phủ lục, đây là một loại tới là sơ cấp phủ lục, tên là Khu Tà phù, Ngưng Khí một tầng là có thể vẽ, mà Ninh Trần dựa vào giữ trác việt thi họa đấy, càng thuận buồm xuôi gió.

Kỳ thực Ninh Trần có thể nói trời sinh thông minh, thập tuổi cũng đã đầy bụng kinh luân, sâu phụ thân sủng ái, nếu không phải thượng Vũ Đế nhường ngôi, phá vỡ khoa cử, Ninh Trần tối thiểu đã cao đậu Cử nhân, thậm chí là tiến sĩ.

Chỉ tiếc trời không chịu nhân nguyện, hôm nay khoa cử bằng vào chính là đúng đạo gia kinh điển nắm giữ, cùng với tự thân tu vi, dựa theo Ninh Trần hiện tại chính là Ngưng Khí một tầng tu vi, chỉ có thể miễn cưỡng toán làm một một đồng sinh, liên tử tài cũng không tính.

"Lúc này đây nếu như bán đi những ... này sơ cấp Ích Tà phù, có thể mua được tam căn Định Thần Hương, đến lúc đó không sai biệt lắm là có thể tu luyện tới Ngưng Khí tầng hai chứ?" Ninh Trần trong lòng tự lẩm bẩm, trong lòng cũng tràn đầy một tia ước mơ, tam căn Định Thần Hương đủ nhưng hắn tích góp từng tí một nhất tháng.

Này cùng Ninh Quế một ngày tam trụ Định Thần Hương so với, quả thực cách biệt một trời.

Tương sau cùng năm trương Ích Tà phù chế tác được, Ninh Trần cả nhân đều nhanh muốn một lá, uể oải phô thiên cái địa kéo tới, bất quá, dù vậy, Ninh Trần cũng không có nghỉ tạm, kéo một môi thân thể theo trên giá sách mang tới một quyển 《 Nam Hoa Phù Kinh 》 tỉ mỉ nghiên độc lên.

Phương diện này chủ yếu giảng giải chính là đủ loại kiểu dáng phủ lục chế tác, hôm nay phủ lục diễn biến đã thiên biến vạn hóa, cùng bách tính sinh hoạt cũng là cùng một nhịp thở, tỷ như hỏa phù có thể dùng lai thôi lửa nấu cơm, thường thường hé ra hỏa phù tựu cũng đủ người một nhà một ngày dùng, so với củi đốt tiện nghi, bớt việc nhiều lắm.

"Năm sau đầu xuân sẽ lại một lần nữa khoa cử, có thể không giành lại khẩu khí này, ở đây nhất cử." Ninh Trần tự lẩm bẩm, trong lòng càng tràn đầy ý chí chiến đấu.

Chỉ cần tự thân tu vi tăng lên, cao đậu Cử nhân, như vậy Ninh Trần thì có tiền tài nơi phát ra, có thể đơn cầm bổng lộc, cũng có thể thoát khỏi Đông phu nhân ràng buộc, nói cách khác chính là chính mình tu luyện tài nguyên, hắn rất muốn nhìn một cái, thiên phú của mình có hay không trung dung, có hay không tựu so với Ninh Quế sai!

Mỗi khi nghĩ tới đây, Ninh Trần trong lòng đều tràn đầy ý chí chiến đấu!

Đương, đương, đương . .

Đúng vào lúc này, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến vài tiếng tiếng đập cửa, thanh âm tuy rằng điều không phải rất gấp xúc, nhưng một tiếng so với một tiếng trọng, hoàn toàn không có đối với thế tử cung kính đáng nói.

Chuyên tâm nghiên độc 《 Nam Hoa Phù Kinh 》 Ninh Trần, thần sắc không khỏi khẽ động, lộ ra cảnh giác biểu tình, Ninh Trần biết rõ, tại trong Hầu phủ, có khuynh hướng người của hắn, đều đã bị Đông phu nhân đánh đuổi, lưu lại đều là Đông phu nhân người bên cạnh, những người này đúng Ninh Trần quyết vô thiện ý.

"Người nào?" Ninh Trần thả tay xuống trung đạo kinh, mở miệng hỏi.

Nhiều năm tại đây loại đưa mắt không quen trong hoàn cảnh sinh hoạt, đã nhượng Ninh Trần trở nên phi thường cảnh giác cùng cẩn thận.

"Thế tử, Đông phu nhân mời đi qua một chuyện." Ngoài cửa truyền đến một đờn nha hoàn thanh âm của, giọng nói bất thiện.

Đông phu nhân cho mời? Điều này làm cho Ninh Trần chân mày hơi nhíu lại, Đông phu nhân kêu Ninh Trần quá khứ, tám chín phần mười không có chuyện tốt, mấy lần trước là cắt giảm hắn tiền tiêu hàng tháng tiền thăng đến chia ra không để cho, tự sinh tự diệt, dụng Đông phu nhân đích thoại giảng, kêu tay làm hàm nhai, cũng là đúng Ninh Trần một loại rèn đúc.

Lại sau lại chính là cưỡng bức Ninh Trần trong nhà quý báu gia cụ, thăng đến nhất kiện không dư thừa, Ninh Trần cố tình cự tuyệt, tiếc rằng đại quân gia tu vi rất cao, không nói đến hắn năm trong tay tam bốn tờ uy lực mạnh mẽ chiến phủ, bằng tu vi của hắn dù cho một ngón tay, có thể sắp tới hồ tay trời gả không chặt Ninh Trần đâm tử tại chỗ.

Bất đắc dĩ, Ninh Trần chỉ có thể nén giận, giờ khắc này, hắn cỡ nào mong mời phụ thân có thể tỉnh táo lại.

"Tới." Ninh Trần cả sửa lại một chút cũ nát cảm bào, tùy theo mở cửa.

Theo nha hoàn, tại trong Hầu phủ bảy quải bát nhiễu, đi có chừng một nén nhang công phu, Ninh Trần rốt cục đi tới chính phủ.

So sánh với Hầu phủ địa phương khác rách nát, chính phủ như trước vẫn duy trì tích nhật khí phái, bước vào trong đó, thuần một sắc dụng ngọc lưu ly thạch xếp thành mặt đất, sáng, kiên cố.

Hai hàng Kê Huyết Mộc chế thành ghế dựa lớn, ở riêng hai bên, mặt trên đang ngồi chính thị Ninh Trần huynh đệ tỷ muội, bảy tám người, trong đó thượng thủ vị trí ngồi ngay thẳng, chính thị mặc hoa bào, đỉnh đầu ngọc quan Ninh Quế, gương mặt ngạo nghễ, hôm nay hắn đã rời đến rồi Ngưng Khí tầng năm, tụ tập gia tộc sủng ái với một thân.

Chỗ ngồi chính giữa trên đang ngồi chính thị Đông phu nhân, niên kỷ coi như ba mươi lăm ba mươi sáu hình dạng, mặc thanh sắc áo lụa, đỉnh đầu chính thị quan, tinh xảo mặt mày đang lúc, luôn luôn làm cho một loại quyến rũ cảm giác.

Về phần Đại tổng quản, vẫn chưa lộ diện.

"Phu nhân, thế tử đưa." Nha hoàn đứng Đông phu nhân làm một cái lễ, nhỏ giọng nói một câu, sau đó trực tiếp lui ra ngoài.

Ninh Trần đứng tại chỗ trung ương, chân mày hơi nhíu lại, trong lòng tính toán Đông phu nhân bày ra này phúc chiến trận rốt cuộc vì chuyện gì, bản thân hình như không có gì lại bị bức đoạt.

"Trần nhi, ta tới hỏi ngươi, ngươi hôm nay tu vi bao nhiêu?" Đông phu nhân bỗng nhiên mở miệng, khoan thai vấn đạo.

"Hồi phu nhân, chỉ có Ngưng Khí một tầng." Ninh Trần tận khả năng áp chế tâm tình trong lòng, giọng nói bình thản đáp lại nói.

"Xem đi, ta đã sớm nói, Trần nhi tư chất bình thường, cùng Quế nhi căn bản vô pháp đánh đồng, đồng kỳ tu luyện, Quế nhi đã Ngưng Khí tầng năm." Đông phu nhân bỗng nhiên hơi rất cao tiếng nói đạo, dường như muốn nhượng ở đây những người khác đều nghe được.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Đoạt tước

Ninh Trần sắc mặt của đã bắt đầu trở nên khó coi, phần nộ ở trong lòng nhộn nhạo, đồng kỳ tu luyện? Ninh Quế thu được nhiều ít tài nguyên? Chỉ là Định Thần Hương sử dụng số lượng, chính là Ninh Trần gấp trăm lần không ngừng.

Ninh Trần không có mở miệng, chỉ là nắm thật chắc nắm tay.

"Hầu phủ nhu cầu cấp bách quạt khói, mà người thân là thể tử, tư chất lại như vậy bình thường, quạt khói trọng trách hiển nhiên người là không kham nổi tới, bởi vậy ta kiến nghị, vì Hầu phủ, vì Ninh gia, người có thể tương thể tử thân phận giao ra đây, truyền cho Ninh Quế." Đông phu nhân rốt cuộc nói ra bản ý, trong con mắt càng toát ra lau một cái tham lam.

Theo như thế ngữ truyền vào đến Ninh Trần trong tai, Ninh Trần sắc mặt của đã trở nên hắng giọng, phần nộ ở trong lòng lan tràn, thể tử thân phận đúng Ninh Trần tuy rằng hữu danh vô thực, nhưng này vẫn là thể tử, mẫu thân của mình cũng là đường đường chánh chánh chính thê, nhục giao ra thể tử thân phận, mẫu thân của mình tương cái gì đều không phải là, linh vị càng muốn theo gia tộc từ đường đòi đi.

Này đã va chạm vào Ninh Trần trong lòng ranh giới cuối cùng, thì là Ninh Trần thực lực yếu hơn nữa tiểu, đã kiên quyết sẽ không đồng ý!

"Đông phu nhân, thể tử danh hào ta mặc dù không thêm đề ý, nhưng mẫu thân ta là đường đường chính thê, không cho. . ."

Không đợi Ninh Trần tương câu nói kế tiếp nói ra, Ninh Trần thần sắc bỗng nhiên biến đổi, chỉ cảm thấy một cỗ cường đại cảm giác áp bách đập vào mặt, hư vô đang lúc phảng phất nhất hai bàn tay gắt gao nắm lấy trong cơ thể hắn suy nhược linh khí, thậm chí là hỗn phách, nương Ninh Trần sự khó thờ, dưới chân càng là có chút bất ổn.

Ninh Trần hung ton đưa mắt nhắm ngay này "Bàn tay to" đột kích phương hướng, chỉ âm u trong góc, đang đứng một người cao lớn bóng đen, bánh xe phụ khuếch liền có thể nhận rõ, chính thị Đại tổng quản, khi hắn hai ngón tay đang lúc một cái lóe sáng ký hiệu không ngừng vờn quanh, hiển nhiên, Đại tổng quản từ một nơi bí mật gần đó, chính lợi dụng chiến phủ xuống tay với hắn.

Hồi nhớ năm đó, Đại tổng quản tại trước mặt phụ thân nói gì nghe nấy, giống như một chi lão câu, mà bây giờ này lão câu dĩ nhiên cán ngược lại chủ nhân!

Hôm nay, Ninh Trần bên cạnh đã không có phụ thân, đã không có mẫu thân, hắn chỉ có thể y theo dựa vào chính mình, mặt đối với linh khí ràng buộc, linh hồn đè ép, Ninh Trần trong con mắt thêm vô tận băng lãnh, mười ngón móng tay đã khu nhập đến rồi trong thịt, toàn tâm đau, hắn không cam lòng, càng không muốn lại khuất phục!

Nhất là muốn cướp đi mẫu thân danh phận, đây là Ninh Trần vạn bất năng dễ dàng tha thứ.

Chung quanh hắn huynh đệ tỷ muội, trên mặt hoàn toàn không hề động dung tình, bọn họ muốn tự bảo vệ mình, chỉ có thể đầu nhập vào Đông phu nhân, Ninh Quế ăn thịt, bọn họ ăn canh.

Loại này lạnh lùng, làm cho lòng người toái.

Phù phù!

Ninh Trần rốt cục kiên trì bất túc, nửa quý ở tại trên mặt đất, khoe miệng xuất hiện một tia vết máu, ý thức đã bắt đầu không rõ, Đông phu nhân thần sắc bất động, cứ như vậy lẳng lặng nhìn, thỉnh thoảng cầm lấy bên cạnh chén trà, miễn thượng một ngụm.

Giờ khắc này, ý thức mơ hồ Ninh Trần, phảng phất về tới bản thân khi còn bé, phụ thân ngồi ở chủ ngồi trên, mẫu thân ngồi ở bên tay phải, từ ái nhìn hắn, Ninh Trần suy nghĩ nhiều trở lại cái kia không buồn không lo thời gian, nhưng đã bất năng.

Lưu được núi xanh có ở đây không buồn không có củi đốt. . .

Bỗng nhiên, Ninh Trần trong đầu bỗng nhiên quanh quẩn khởi phụ thân đã nói ngữ, chân chân thiết thiết, nhân, chỉ có sống sót, tài có hi vọng. . .

"Được rồi. . . Ta đồng ý. . ." Ninh Trần chật vật nói ra mấy chữ này, tâm phảng phất khảm nhập móng tay thủ chương, đang rỉ máu.

Theo Ninh Trần như vậy ngôn ngữ xuất khẩu, cỗ cường đại ràng buộc cảm tài tùy theo tiêu thất, bùm bùm mồ hôi hột theo Ninh Trần cái trán chảy xuôi xuống tới.

"Trần nhi có thể như vậy thâm minh đại nghĩa, đáng giá kính bội." Đông phu nhân rốt cục nở một nụ cười, lại quyến rũ nhìn một chút trong góc Đại tổng quản, sau đó nói: "Quế nhi."

Ngồi ở một bên Ninh Quế đã sớm không thể chờ đợi, nghe được mẫu thân gọi mình, trực tiếp bính lên, đứng ở Ninh Trần bên cạnh, sau đó nhẹ nhàng cúi đầu, cung kính nói: "Mẫu thân."

Tại trong ánh mắt của hắn lại tràn đầy đắc ý cùng hưng phấn, thể tử thân phận tới tay, chính là tương lai hầu tước người thừa kế, loại này thân phận quý tộc, chỉ ít sẽ làm hắn thiếu phần đầu vài chục năm.

Sau đó đó là liên tiếp thể tử truyền nhượng lưu trình, ký truyền nhượng công văn, giao ra thể tử ngọc bội.

Đương Ninh Quế tương thể tử ngọc bội cầm trong tay là lúc, trên mặt đã nhạc khai liễu hoa, trong đôi mắt tản ra tinh quang.

"Nếu thể tử danh phận trọng định, như vậy Ninh Trần tam ngày sau hy vọng người có thể mang ra thể tử phù, hơn nữa tư chất người bình thường, kể tục tu luyện đã mất công dụng, hy vọng người lúc đó buông tha đi, về phần người chế ra Ích Tà phù, đã hy vọng người có thể giao ra đây, phụ một cái hạ Hầu phù, Hầu phù hôm nay đã không giàu có." Đông phu nhân đoan ngồi ở chủ vị trên, bải làm ra một bộ hảo nói khuyên bảo đáng đáp đạo.

Ninh Trần không có trả lời, mang huyết quả đảm của nắm thật chắc, hơi cúi đầu, sau một lát, lại giờ lên, ánh mắt đã mất cảm hận, bình tĩnh đáng sợ.

Năm năm đang lúc, đối mặt các loại bất hạnh tao ngộ, liên tục ngăn trở, đã nhượng Ninh Trần học xong ản nhãn, nhất là phụ thân tích nhật câu kia lưu được núi xanh tại, càng làm cho Ninh Trần tâm trí kiên định đứng lên.

"Nghe nói đại ca gần nhất cùng Cửu công chúa đi được rất gần, hy vọng đại ca có thể có chút tự mình hiểu lấy, chúng ta Hầu phủ cùng Cửu công chúa thân phận chênh lệch quá lớn, không với cao nổi." Ninh Quế thương thức giữ thể tử ngọc bội, hơi phết quá ..., mặt mang dáng tươi cười đúng Ninh Trần đạo, mà nụ cười này phía sau, lại tràn đầy người thẳng trên tức.

Ninh Trần vẫn không có đáp lại, thậm chí không có đi xem Ninh Quế liếc mắt, hẩn hiện tại thăm nghĩ khoái nhiều ly khai cái chỗ này, trong lòng khát vọng trở nên mạnh mẽ hòa diễm đang điên cuồng thiêu đốt!

"Nếu như không có những chuyện khác, phu nhân, ta tự cáo lui." Ninh Trần cứng ngắt ôm lấy nắm tay, trầm giọng nói xong, liền chuẩn bị rời đi.

"Chờ một chút." Ninh Quế bỗng nhiên gọi lại Ninh Trần, sau đó trở về bên cạnh, giả mù sa mưa khách khí nói: "Trước đó vài ngày, Long Thân Vương hướng Hầu phủ cầu họa, Nhị đệ biết rõ đại ca thi họa phương diện có chút kiến thụ, mong rằng trước khi đi, tài cán vì Hầu phủ vẽ tranh một bức."

Ninh Trần không nói thêm gì, nhàn nhạt nhìn thoáng qua Ninh Quế, sau đó nhắc tới bên cạnh bút lông, dính vào mực nước, tại trên tờ giấy trắng rất nhanh vẽ lưỡng bút, sau đó tương bút lông ném qua một bên, rời đi.

Thấy vậy cảnh, Ninh Quế biểu tình không khỏi chính là trầm xuống, trên mặt lóe lên lau một cái tàn khóc, hẩn Ngưng Khí tăng năm, đối phó chính là Ninh Trần có thể nói chà xát chà xát có thừa: "Ninh Trần, người. . ."

"Quế nhi. . ." Ngay Ninh Quế mới vừa muốn phát tác là lúc, Đông phu nhân bỗng nhiên mở miệng ngăn lại, hôm nay đại sự đã thành, không cần thiết tại những chuyện nhỏ nhặt này dây dưa.

"Đi, theo phòng thu chỉ chỉ ba trăm lưỡng bạc rỗng, tương thể tử phù hảo hảo bố trí một phen."

Theo Ninh Trần rời đi, Đông phu nhân phân phó bên cạnh nha hoàn đạo, ba trăm lưỡng bạc rỗng đây tuyệt đối là một cái không nhỏ mức, phải biết rằng, Ninh Trần tân tân khổ khổ chế ra Ích Tà phù, tài giá trị mười hai bạc rỗng, hôm nay này năm mươi tương Ích Tà phù đã bị Đông phu nhân dĩ không giàu có vì mụ có lấy đi.

"Mặt khác, Quế nhi, Cửu công chúa là Kiền Vương chi nữ, hy vọng người thường ngày cùng nàng thân cận nhiều hơn, nếu có thể tương Cửu công chúa cưới vợ tới tay, đối với người, đúng Hầu phủ vô cùng hữu ích." Đông phu nhân đón dặn dò.

"Mẫu thân xin yên tâm, hài nhi cũng đang có ý đó." Ninh Quế nhẹ nhàng cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Cửu công chúa

Sáng sớm.

Mưa phùn kéo dài, sương mù nhân nhật tràn ngập tại Lâm An thành trung, ngựa xe như nước nhai đạo, từng tên một đánh giấy dầu tán người đi đường, vội vã mà qua.

Ninh Trần lẳng lẳng ngồi ở bên cạnh trên ghế đá, lưng chống thư hương, cô đơn ánh mắt lẳng lẳng nhìn nhất nhai chi cách Sơn Thanh đạo viện, trong lòng tràn ngập nhân nhật khổ sáp.

Nơi nào chính thị Ninh Trần trước nghiên tập đạo kinh, học tập đạo pháp địa phương, nhưng bây giờ trên người hẳn chỉ có bất túc hai lượng bạc, đã chưa đóng nổi tháng này tiền nhan đền.

Tại Lâm An thành như vậy san sát đạo viện, toàn bộ thuộc về Linh Khâu tông, giống như một một lại một cái tiểu môn phái, trong đó cường thịnh nhất dĩ nhiên chính là Linh Khâu tông bản bộ, một ngày tiến nhập Linh Khâu tông, không thể nghi ngờ chính là Linh Khâu tông nội môn đệ tử, phong hầu bá tửung dễ dàng.

Thứ với Linh Khâu tông bản bộ, đó là Thượng Thanh quan, Từ Hà quan cùng với Phong Trạch quan.

Trừ lần đó ra, những thứ khác đạo viện, mặc dù có tốt có xấu, nhưng chỉ muốn giao nộp tiền nhan đền, là có thể đi vào nghe giảng bài, hoặc là cầu nhiều phù lục.

Một chiếc kim nước son mã xa bỗng nhiên theo viễn phương gào thét mà đến, luồng thất cao to con ngựa trắng, thuần trắng như tuyết, xa phu cưỡi người khoác áo giáp, thất lưng khoả loan đao, giọt mưa lạc ở phía trên, vắng lên vô số bọt nước.

Chỉ chớp lát, này kim nước son mã xa từng điểm từng điểm dừng ở Ninh Trần bên cạnh, một gã mặc bạch sắc quần dài nữ tử, chống gậy đầu tán chậm rãi đi xuống, nàng vóc người cao gầy, da trắng nõn, lãnh tuấn tướng mạo đang lúc, tràn đầy một cỗ cùng bẩm sinh tới ngạo nghễ, trong lòng ôm một con màu trắng tiểu hồ ly.

Nàng chính thị Kiền Vương chi nữ ---- Cửu công chúa.

"Ninh Trần, không đi đạo viện sao? Tại sao lại ở chỗ này gặp mưa?" Cửu công chúa nghi ngờ hỏi, nhất phó đại tỷ tỷ giọng điệu, cùng sử dụng giấy đầu tán che ở Ninh Trần trên đầu toái mưa.

"Chít chít." Trong ngực tiểu bạch hồ lúc này đã bính xuống tới, đầu nhỏ không ngừng tại Ninh Trần trên người của cộ tới cộ lui.

Này tiểu bạch hồ là một năm trước Ninh Trần một mình đi trong núi tế tổ thời gian thập đến, lúc đó một cái nhỏ chân chính cảm ở thợ săn trong bẫy rập, Ninh Trần đem cứu xuống tới, sau lại bỏ vào Cửu công chúa nơi nào gọi nuôi, dù sao Ninh Trần không có năng lực chiếu cố nó, chỉ là mỗi ngày lại ở chỗ này, nhìn một cái tên tiểu tử này.

Cũng chính là từ đó trở đi, bị ngoại giới đồn đãi, Ninh Trần cùng Cửu công chúa đi được rất gần.

Vì khê nâng lên bị nước mưa ướt nhẹp mặt của, Ninh Trần chỉ là cười cười, chỉ là nụ cười này trong, tràn đầy một loại khó có thể phát giác bi thương, giống như tinh tế mưa thu, có một loại nhuần vật không tiếng động băng lãnh.

Nhẹ nhàng vươn tay, Ninh Trần sờ sờ tiểu bạch hồ đầu, sau đó lại nhìn một chút tiểu bạch hồ vết thương, đã chỉ còn lại có một cái rớt tiểu ba, không sai biệt lắm khỏi rồi.

"Chuyện của ngươi, ngày hôm trước ta tự nghe nói." Cửu công chúa chậm rãi ngồi ở Ninh Trần bên cạnh, cách xa nhau một thước, không thân cận cũng không làm bất hòa.

"Mất đi đông tây, ta biết đoạt lại, cuối cùng có một ngày, ta biết tương mẫu thân ta linh vị, một lần nữa thả lại đến Ninh gia tổ từ trung." Ninh Trần này lời rất khê, nhưng lại có một loại vượt qua thường nhân kiên định, hơn nữa hết thấy tất cả, đều cần tự thân thực lực lớn mạnh.

Sau đó, hai người tự yên lặng nhìn tiểu bạch hồ, cũng không nói nói, phảng phất có một loại thiên nhiên ăn ý.

"Kế tiếp ngươi định làm gì?" Cửu công chúa nhẹ nhàng gỡ một cái hạ trong tóc lưu hải, ân cần nói.

"Ta muốn rời đi Lâm An một đoạn thời gian, Hầu phủ đã không chính xác hứa ta tu luyện, khoa cử, ở lại Lâm An chỉ có bất tiện, tiện đường tương hồ muội phóng tới chỗ cũ, nàng mới có thể tìm được đường về nhà." Ninh Trần nhân nhạ hỏi đáp, sau đó lẳng lặng theo thư rương trong, lấy ra một quyển tranh cuộn, đặt ở Cửu công chúa thủ trung: "Ngươi muốn họa, ta đã vẽ xong, tổng ngươi."

Cửu công chúa chậm rãi triển khai trường quyển, tuần tú mặt mày không khỏi chính là khê động.

Chỉ thấy trong bức họa kia từng ngọn hiem trở ngọn núi, dường như nam nhân cánh tay, hùng vĩ bao la hùng vĩ, nhân nhạ đám sương lại như thiếu nữ lụa mỏng, ngọn núi, đám sương đây đó triền miên, giao hòa, dường như yêu nhau quyến lữ, một vòng sơ nhật theo biển mây trung mọc lên, dường như muốn bị xua tan đám sương, ngọn núi bất đắc dĩ, đám sương không muốn, dường như mười ngón tương khấu gần phân biệt đích tình lữ, bức họa cuộn tròn tự dừng hình ảnh nơi này, thấy làm cho sầu não, tan nát cõi lòng.

"Hảo một bức Vân Sơn Sơ Nhật đồ, đều nói họa trung có linh, ngày hôm nay thấy được." Cửu công chúa thấy như vậy bức họa cuộn tròn, khóe mắt lại có một chút hồng, trong lòng càng cảm thán, này thi họa đại gia dù cho vẽ ra một đoàn cứt chó, đều giá trị thiên kim, như Ninh Trần loại này không có tiếng tăm gì hạng người, cho dù tốt họa đã không đáng một đồng.

"Ngươi thích là tốt rồi." Ninh Trần không có đi xem Cửu công chúa liếc mắt, mong được nhìn đạo viện phương hướng đạo.

"Nhạ."

Cửu công chúa bỗng nhiên từ bên hông tá kế tiếp cầm túi, đưa cho Ninh Trần: "Phương diện này có hoàng kim mười hai, ta biết ngươi tịnh không giàu

có, lại muốn đi xa, thu cất đi, coi như họa tiền."

"Họa tiền? Ta họa thiên kim không bán, ta coi người là thành hảo bằng hữu mới đưa người về." Ninh Trần không có đi xem cảm túi, nhìn liếc mắt Cửu công chúa, xem thường đạo.

Ninh Trần lời nói này rất băng lãnh, nhưng không nhận thức được đang lúc, Cửu công chúa dĩ nhiên cảm nhận được nhất dòng nước ấm, chảy xuôi trái tim, nàng có thể cảm thụ được, tại Ninh Trần tâm trung, bằng hữu quan trọng hơn thiên kim.

Sau đó, Ninh Trần không có ở nói thêm cái gì, khởi động mình giấy dầu tẩm, nhẹ nhàng ôm lấy tiểu bạch hồ, yên lặng rời đi.

Mưa phùn, lá rụng, giấy dầu tẩm, cùng Ninh Trần thoáng như ngăn cách cô độc bóng lưng, tạo thành một bức đặc biệt bức họa cuộn tròn, thẳng đến Ninh Trần bóng lưng bao phủ ở tại đám sương trong, Cửu công chúa tài không được than nhẹ: "Hy vọng người còn có thể trở về. . ."

Ly khai Lâm An thành một đường hướng bắc, mưa phùn dần dần đình chỉ, ánh dương quang đâm rách tầng mây lớt chiếu vào cả vùng đất, không khỏi làm Ninh Trần ẩm ướt tâm, chiêm được một tia an ủi.

Ôm tiểu bạch hồ, Ninh Trần trong đầu không ngừng tính toán kế tiếp nơi đi, ly khai Hầu phủ, duy nhất có thể làm cho hẩn tạm thời chỗ đặt chân, chính là Vân Lam thâm sơn một tòa cổ tháp, năm ngoái hẩn từng tặng cùng chủ trì một bức phật tượng, bởi vậy cùng chủ trì có chút hứa giao tình.

"Ở nơi nào toàn tâm nghiên cứu đạo kinh, chế tác phù lục, đảo coi như là một cái xong đi chỗ, hơn nữa đã đừng lo Đồng phu nhân ràng buộc, hay hoặc là Đại tổng quản gây bất lợi cho tự mình, toàn thân tâm chuẩn bị khoa cử."

Tâm trạng hạ quyết tâm, thu hồi giấy dầu tẩm, Ninh Trần dưới chân bước chân nhanh rất nhiều.

Tại trong thâm sơn đi tiếp một ngày một đêm, màn trời chiếu đất, Ninh Trần rốt cục tiến vào trong núi lớn, triệt để rời xa người ở, cũng để cho Ninh Trần tâm, yên tĩnh trở lại.

Đi tới năm đó tiểu bạch hồ bị thương địa phương, Ninh Trần tài cẩn cẩn dục dục tương tiểu bạch hồ để xuống, nhẹ giọng hỏi: "Hồ muội, ở chỗ này người có thể tìm tới đường về nhà sao?"

Tiểu bạch hồ không thôi nhìn Ninh Trần, cuối cùng vẫn nhẹ nhàng gật một cái đầu nhỏ.

"Vậy người trở về gia cùng người nhà đoàn tụ chứ, của người thầy u phỏng chừng chờ nóng này." Ninh Trần nói tiếp, tuy rằng hẩn cũng có chút không muốn, nhưng hẩn biết rõ, tiểu bạch hồ chính mình nó cuộc sống của mình, cũng không phải là sủng vật của hẩn.

Đứng tại chỗ tiểu bạch hồ, dừng lại chỉ chốc lát, sau đó mại khai chân nhỏ rất nhanh tại Ninh Trần bên cạnh vòng vo ba vòng, sau đó ba bước vừa quay đầu lại, tiến vào trong rừng cây, cuối cùng tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đối với tiểu bạch hồ ở trước người chuyển ba vòng, Ninh Trần đã không có để ý,

Chạng vạng, Ninh Trần đến rồi giữa sườn núi, tại Ninh gia tổ tiên cùng mẫu thân phần mộ quét sạch nhất lần, lên hương, sau đó liền trực tiếp hướng phía càng sâu trong núi đi đến.

Sắc trời đã sát hắc, Ninh Trần tài đi tới ở vào khe núi trung cổ tháp.

Chỗ ngồi này tên là Thanh Tâm tự cổ tháp, cũng không phải rất lớn, hai cái tứ hợp viện cao thấp, bởi lâu năm thiếu tu sửa, gia vị với rừng sâu núi thẳm, đa số phòng ốc đã sập, chỉ còn lại có rải rác lưỡng ba gian.

Trong chùa hòa thượng đã đi được thất thất bát bát, chỉ còn lại có chủ trì một nhân, dù sao Linh Khâu quốc hôm nay đã rồi biến thành tu chân quốc gia, đúng chùa chiến mặc dù không có hãm hại, nhưng người tu đạo càng nhiều, tiểu tu sĩ có thể cầu thăng quan phát tài, đại tu sĩ có thể cầu trường sinh bất tử, sao lại không làm?

Tại Linh Khâu quốc trung, Ngưng Khí tầng hai sẽ thành tú tài, Ngưng Khí tam bốn tầng liền có thể trở thành cử nhân, lĩnh được triều đình bổng lộc, nếu là đến rồi Ngưng Khí tám chín tầng, tự có tư cách trở thành phong cương đại lại, địa vị cao thượng, nếu có hạnh mỗ Trúc Cơ con đường, thì có tìm kiếm vĩnh sinh huyền bí tư cách.

"Ninh thí chủ, hồi lâu không gặp, biệt lai vô dạng."

Vừa bước vào đến cổ tháp trong, một cái thâm trầm thanh âm của liền truyền vào đến rồi Ninh Trần trong tai, ngẩng đầu nhìn lại, tràn đầy bụi phòng trong, một gã lão giả chính khoanh chân ngồi ở bờ đoàn trên, thân hình gầy gò, như tiểu tụy, hình cùng bản thạch, thậm chí tại trên người của hẩn không cảm giác được nửa điểm sinh cơ.

Lão giả này chính thị Thanh Tâm tự chủ trì ---- Khô Giác.

"Ninh Trần đến đây xin khoan dung, mong rằng Khô Giác đại sư thứ lỗi." Ninh Trần hai tay tạo thành chữ thập, đối với Khô Giác thật sâu cúi đầu.

"Năm ngoái lão nạp thụ Ninh Trần thí chủ ban thưởng họa, cảm ngộ thâm hậu, thụ ích lương đa, xin khoan dung? Ninh thí chủ khách khí." Khô Giác khép hờ hai mắt, thần sắc nghiêm nghị, gằn từng chữ.

Sau đó, Ninh Trần cùng Khô Giác giản đoàn hàn huyền vài câu, Ninh Trần liền tại cổ tháp nhất gian thiên phòng an giấc xuống tới, cái gọi là nhà kẻ, cũng chỉ là một gian chưa sập nhà đá mà thôi, tứ diện tường mẫm rêu xanh, cũ nát giường gỗ, ban bác cái bàn, tích đầy hậu hậu bụi.

"Thâm son cổ tháp tiêu tiêu sắt, độc đỉnh minh nguyệt bao lâu thu?" Ninh Trần nhìn trước mắt thê lương, không khỏi cảm thán, bất quá, không cần tại Hầu phủ bị khinh bỉ, trong lòng ngược lại cũng thư sướng.

Đốt nhất ngọn đèn mờ nhạt ngọn đèn, trong gian phòng đơn giản quét tước một phen, Ninh Trần tài từng điểm từng điểm theo thư trong rương lấy ra mẫu thân bức họa cuộn tròn, động ở bên cạnh, ngưng thần si ngốc nhìn hồi lâu: "Mẫu thân, người yên tâm đi, hải nhi định sẽ cố gắng, đề thăng tu vi, cố gắng khoa cử cao trung, vì ngài giành lại danh phận."

Đón, Ninh Trần chậm rãi ngồi ở cũ nát chiếc ghế thượng, lấy ra 《 Nam Hoa Phù Kinh 》 kế tục nghiên độc lên, trong đầu tắc không ngừng tự định giá, ngày mai vào núi thu thập nhiều tài liệu, bắt tay vào làm vẽ bùa, ngoại trừ chế tác Ích Tà phù ngoại, Ninh Trần còn dự định chế tác tám vẽ hòa phù, qua mùa đông chỉ dụng.

Mà vẽ hòa phù cần tài liệu, cùng chế tác Ích Tà phù chỉ dùng chu sa tuyệt nhiên bất đồng, bất quá, hoàn hảo những ... này đều thuộc về Ngưng Khí một tầng sơ cấp phù lục, trong núi lớn tốt thu tập được tài liệu.

"Nếu là có thể có nữa một quyển so với 《 Nam Hoa Phù Kinh 》 càng sâu áo phù kinh thì tốt rồi." Ninh Trần tự lẩm bẩm, chỉ tiếc càng thâm ảo hơn kinh văn, đều giá trị xa xỉ, Ninh Trần bây giờ thu nhập, cũng chỉ có thể ngẫm lại.

Vù vù hô. . .

Trong núi sâu, một trận gió đêm bỗng nhiên thổi tới, như con mãnh thú và dòng nước lũ, vừa tựa như gào khóc thảm thiết, tàn phá cửa sổ "Đất đất" vang lên, sách vở tức thì bị xuy loạn tao tạo.

Trong núi có yêu ny, Ninh Trần đã sớm nghe nói, đây cũng là hấn muốn chế tác Ích Tà phù một nguyên nhân, bất quá suy nghĩ một chút cách đó không xa phòng ngồi Khô Giác đại sư, Ninh Trần tâm cũng liền hơi thả lỏng.

Gió thổi càng lúc càng lớn, nóc nhà mái ngói thậm chí đều bị thổi lên.

Răng rắc!

Kinh phong xuống, nóc nhà một cây mục mục xà nhà rốt cục không chịu nổi, gãy, lưỡng tiết đầu gỗ đập vào ốc xà trong, hoàn hảo Ninh Trần vẫn dựa vào tường ngồi, không có thương tổn kịp.

Đủ sau thời gian uống cạn tuần trà, này kinh phong tài lắng xuống, bốn phía tĩnh đến đáng sợ, ốc xà đã trở nên một mảnh hỗn loạn.

Đối với lần này, Ninh Trần chỉ có thể bất đắc dĩ được lắc đầu, sau đó từng điểm từng điểm thu thập ốc xà trung đồng hỗn loạn.

Ừ?

Ngay Ninh Trần chuẩn bị tương gãy mục xà nhà tha đi ra thời gian, Ninh Trần vùng xung quanh lòng mảy bỗng nhiên hơi vừa nhú, mượn mờ nhạt ngọn đèn, Ninh Trần có thể thấy rõ ràng, này mục xà nhà gãy chỗ phi thường chính tề, dường như đao tước giống nhau, này thái không bình thường.

Tỉ mỉ nhìn, Ninh Trần phát hiện, mục xà nhà gãy chỗ, ra vẻ cần vật gì vậy.

Chậm rãi ngồi chồm hỏm xuống, Ninh Trần tương gãy chỗ cần gì đó hướng ra phía ngoài vừa kéo, chỉ thấy này mục xà nhà trong cần, là một thanh chiết phiến, coi như phi thường vô cùng phổ thông, không có có bất kỳ tân trang, mặt trên tràn đầy năm tháng lưu lại loang lổ, làm cho một loại tang thương cảm giác, rất cổ lão.

Người nào hội tương chiết phiến nắp trong mục xà nhà trong?

Ninh Trần trong lòng rất là nghi hoặc, chậm rãi tương chiết phiến triển khai, Ninh Trần trong lòng khẽ động, mặt quạt thượng sờ hội, chính thị một mảnh mờ ảo vô ngần ngọn núi, từng ngọn nổi vân vụ thượng đỉnh đài lâu các, càng trông rất sống động, từng tên một giống như đúc tu sĩ, đang làm giữ nhiều loại sự tình, tu luyện, chế phù, luyện đan. . .

"Bức họa này. . ." Ninh Trần thấy có chút xuất thần, hấn tại thi họa phía trên tạo nghệ thâm hậu, nhưng thấy trước mắt họa, hấn lại có một loại so sánh kiến kém cỏi cảm giác, họa trung từng ngọn cây cộng cổ, trông rất sống động, phẳng phát đều có giữ mình linh tính, tựa như cùng một cánh cửa sổ, thấy một cái thế giới khác, một vị tiên nhân thê giới.

"Hảo một bức Tiểu Thiên Bách Linh đồ a, chỉ bằng tranh này, là vật báu vô giá a." Ninh Trần tự lẩm bẩm, hai mắt tán mát ra vô tận quang thái, Ninh Trần yêu thích tranh, như vậy một bức họa, tự nhiên nhượng hấn mừng rỡ như điên.

Chiết phiến mặt trái, còn lại là nhóm đi nhượng Ninh Trần xem không hiểu văn tự, quy củ, ngăn nắp, nhưng ở quy củ này trong lúc đó, lại lại thêm vài phần hào hiệp, cùng với sâu tận xương tủy lực đạo.

"Này bút lực hấn là đã đạt đến lực thấu hoàng kim trình độ chứ?" Ninh Trần tâm trạng chấn động, này lực thấu hoàng kim, chính thị bút lực cảnh giới cao

nhất, vậy văn nhân tú tài, vận dụng ngòi bút thông thường có thể đạt được nét chữ cứng cáp, này đã nói rõ có chút bút lực, cao tới đâu một cái cảnh giới, có thể lực thấu gỗ nổi, một khoản xuống phía dưới, mực nước lập luận sắc sảo.

Mà Ninh Trần khổ luyện nhiều năm như vậy, bút lực đã rồi đạt được lực thấu ngoan thạch, đây cũng là vẽ bùa nhất định tiền quyết điều kiện, phải biết rằng cao cấp hơn phù lục, đã có thể cũng không phải là trang giấy chế thành, có theo ngọc nham trung theo thói luyện được, cũng có huyền thiết ti, tà mạt vàng chế thành.

Nếu như không có nhất định bút lực xuyên thấu qua lá bùa, phù lục căn bản là tự không được linh, nhất sát tự rơi.

Tranh này, chữ này, Ninh Trần như nhất được chí bảo, nhìn hơn hai canh giờ, cảm thụ một khoản nhất về huyền diệu, thẳng đến nửa đêm, Ninh Trần mới đưa cô lão chiết phiến để vào đèn trong y phục, cùng y mà thụ.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Lưỡng bút thành Phạt

Long Thân Vương phủ, ở vào Lâm An thành thiên nam, cùng hoàng điện chỉ có nhất nhai chi cách, diện tích hơn trăm mẫu, khí phái phi phàm, cửa lưỡng điều bạch ngọc thạch giao, bàn tại ngọc trụ trên, thẳng lên tận trời, chừng mười trượng, uy phong lẫm lẫm, từng tên một gia đình càng mặc cảm bảo, tà vượt cương đao, nhuệ khí khó nén.

Hoàng đế là long, giao gần với Long, đây hết thấy vô không nói rõ Long Thân Vương địa vị phi phàm.

Chủ ý này nhờ vào Long Thân Vương trưởng tử thời trẻ tu luyện, tại trọng trọng tạo hóa xuống, đặc đạo Trúc Cơ, Long Thân Vương bản thân càng trông coi, Linh Khâu tam quan trung Phong Trạch quan, tại toàn bộ Linh Khâu quốc cũng thanh danh hiển hách.

Lúc này, Long Thân Vương phủ chánh đường có thể nói khách quý chật nhà, trong đó hai cái chủ vị trên, bên tay trái mặc màu đỏ cầm y trường bào, đỉnh đầu ngọc thanh quan, tóc tuy rằng hoa râm, nhưng da lại trắng nõn như ngọc, trong ánh mắt anh khí bức người, hẳn chính thị Long Thân Vương.

Bên tay phải tắc là một danh mặc mình hoàng sắc tăng bào, người khoác màu đỏ áo cà sa lão tăng, tông thủy chí chung, hai tay tạo thành chữ thập, khép hờ hai mắt, tùy ý bốn phía châu đầu ghé tai, ta tự là bất động.

Có thể cùng Long Thân Vương sòng vai mà ngồi, đủ có thể thấy kỳ thân phận tôn sư quý, thậm chí một ít công hầu, nhìn phía lão tăng, thần tình trong lúc đó đều đã thiêm có chút kính nể.

Lúc này, Long Thân Vương chính nhíu mày, đơn cầm trong tay hé ra Ích Tà phù, không ngừng ngắm.

Ngồi ở chỗ ngồi cuối cùng Đông phu nhân cùng Ninh Quế, nhất phó khúm núm tư thái phía sau, còn lại là khuôn mặt khăn trương cùng thấp thỏm, thường thường len lén liếc thượng liếc mắt Long Thân Vương.

Kỳ thực Bác Vọng Hầu phủ đang thịnh là lúc, hoàn toàn có thể cùng những ... này công hầu bình khởi bình tọa, triều đình bên phải chiếu tướng, có thể hiện tại tại Đông phu nhân những năm này kinh doanh xuống, tại công hầu trong chỉ có thể rút cuộc mặt lưu.

"Bùa này mặc dù chỉ là cấp thấp nhất Ích Tà phù, nhưng bút pháp nghiêm cẩn nhưng không mất hào hiệp, phóng đăng trong rồi lại có vài phần thâm trầm nội liễm, không sai, không sai." Long Thân Vương cầm trong tay Ích Tà phù, luyện một chút gặt đầu.

"Đa tạ Long Thân Vương khen." Ninh Quế liền vội vàng đứng lên, đối với Long Thân Vương thật sâu cúi đầu, nhất phó chó vẫy đuôi mừng chủ đáng đáp.

Thấy Ninh Quế như vậy đáng đáp, Long Thân Vương khề cau mày, hẳn có chút vô cùng kinh ngạc, theo Ích Tà phù bút pháp nhìn, vẽ bùa người chắc là nội tâm phóng đăng rồi lại thâm trầm nội liễm người, cũng không trước mắt Ninh Quế như vậy lỗ mãng.

Bất quá, Long Thân Vương cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ là khẽ gặt đầu.

"Hôm nay Ninh Quế đã có Ngưng Khí tầng năm tu vi, thiên tư thông minh, thiên phú cực cao, mong rằng Long Thân Vương có thể đem Ninh Quế thu được Phong Trạch quan trung." Đông phu nhân liền vội vàng đứng lên, đứng Long Thân Vương thi lễ chi hậu, cung kính nói, đây cũng là hẳn tới đây mục đích.

Có thể tiến nhập Linh Khâu quốc tam quan một trong Phong Trạch quan, đối với Ninh Quế mà nói, tu đạo một đường, tiền đồ bất khả hạn lượng.

"Chỉ có mười bốn tuổi là có thể đạt được Ngưng Khí tầng năm, quả thật có chút thiên phú, gia chi này xuất thân nhập hóa Ích Tà phù. . ." Long Thân Vương tự định giá một cái hạ, cuối cùng gật đầu: "Được rồi, thu."

Ninh Quế, Đông phu nhân trong lòng nhất thời đại hỉ, liên tục lễ bái, Bác Vọng Hầu phù nên có tư thái hoàn toàn không có, như hai cái hạ nhân.

"Nga, được rồi." Long Thân Vương bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, thâm trầm đạo: "Mấy ngày trước đây, đi Hầu phủ cầu họa, không biết tranh này làm được làm sao?"

Ninh Quế trông mắt hơi vừa chuyển, đón bỗng nhiên bày ra thành hoàng thành khùng đáng đáp, bồi tội đạo: "Long Thân Vương chuộc tội, Long Thân Vương cầu họa, Hầu phủ tự nhiên không dám chậm trễ, vẫn bồi biết rõ anh cả Ninh Trần ở phương diện này có chút tạo nghệ, để hấn vì Long Thân Vương họa thượng một bức, kết quả, anh cả Ninh Trần trời sinh tính ngạo mạn, chỉ họa lưỡng bút, tự ném bút đi."

"Nga?" Long Thân Vương chỉ là nhẹ nhàng phát ra như vậy thanh âm, biểu tình đã thoáng trở nên nghiêm túc, tại toàn bộ Linh Khâu quốc, ra vẻ vẫn chưa có người nào dám như thế không nể mặt hấn.

"Bức họa này hiện tại ở nơi nào?" Long Thân Vương hỏi tiếp.

"Ồ chỗ này." Ninh Quế nói, cấp tốc tương từ lâu chuẩn bị xong giấy lớn hai tay dâng, mục đích cũng đã rất rõ ràng nhược yết, chính là trả thù trước đây Ninh Trần suất bút rồi đi vô lễ, lúc này đây để Ninh Trần chịu không nổi.

Long Thân Vương mặt trầm như nước, thân thủ tiếp nhận giấy lớn, sau đó tràn đầy triển khai.

Đột nhiên!

Nhìn nửa Long Thân Vương, thần sắc không khỏi đại biến, hai mắt bắn ra xuất lau một cái tinh mang! Sắc mặt âm trầm dường như cuồng phong mưa rào vậy, phát sinh kịch liệt biến hóa, hai mắt càng càng dài càng lớn!

"Bức họa này. . . Bức họa này. . ." Luôn luôn ổn trọng Long Thân Vương, không khỏi phát ra như vậy thanh âm, trong giọng nói tràn đầy chấn động.

Chỉ thấy trong tay hấn trên giấy lớn, tuy rằng chỉ có lưỡng bút, nhưng lưỡng bút xuống, phân minh chính là một pho tượng phật tượng, ngồi xếp bằng, tuy rằng không gặp kỳ khuôn mặt, nhưng lại có thể làm cho rõ ràng cảm thụ được an tường thần thái, linh hoạt kỳ ảo, mờ ảo treo ở giấy trắng trên.

Chính là lưỡng bút, tương phật gia kinh nghĩa thuyết minh được vô cùng nhuần nhuyễn, đại nhiều tới giản, tự cao tự đại, hư vô mờ mịt trong lại toát ra hàng vạn hàng nghìn hàm nghĩa.

"Bức họa này là thần làm a!"

Ước chừng qua sau thời gian uống cạn tuần trà, đang cầm giấy lớn Long Thân Vương tài phát ra như vậy cảm thán, có thể dĩ như vậy ngắn gọn bút pháp, dĩ thuyết minh phật gia chân nghĩa, hấn bình sinh vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Nguyên bản chờ Long Thân Vương hướng Ninh Trần giảng tội Ninh Quế, cả người nhất thời tự mông rớt, họa trước hấn xem qua, cấp cảm giác của hấn họa đạt được minh chính là nhất đà cắt chó, ở trong mắt Long Thân Vương, thế nào biến thành thần làm?

Một bên Đông phu nhân cũng lớn cảm ngoài ý muốn, trong lòng còn đang tự định giá làm sao tương Long Thân Vương lửa giận toàn bộ tái giá đến Ninh Trần trên người, có thể hoàn thật không ngờ, Long Thân Vương dĩ nhiên sẽ đối với thô bỉ chi họa đại gia tán thưởng, tôn sùng là thần làm, điều này sao có thể?

Ngay cả một bên lão tăng đã từ từ mở hai mắt, thấy Long Thân Vương trong tay họa làm, trầm tĩnh như nước trên mặt của, đã nổi lên một tia gọn sóng.

"Nghĩ không ra Ninh Trần chính là lưỡng bút, là có thể tương phật gia linh hoạt kỳ ảo chân ý thuyết minh như vậy vô cùng nhuần nhuyễn, khó có được, khó có được." Lão tăng rốt cục mở miệng, thanh âm tuy nhẹ, nhưng như hồng chung đại lý, hần hậu lâu dài: "Năm ngoái ta sư đệ Khô Giác ngẫu được Ninh Trần thí chủ tháp, trong một đêm thiện cảnh tăng nhiều, xem ra nói không ngoa."

Kiến lão tăng mở miệng, ngồi phía dưới công hầu, không gì sánh được làm rung lên, trước mắt lão tăng này là Linh Khâu quốc đệ nhất cao tăng Khô Kính, có thể làm cho hấn mở miệng ca ngợi, tuyệt đối có thể nói hiếm thấy.

"Nhược Long Thân Vương nguyện ý bỏ những thứ yêu thích, lão nạp nguyện cảm hoàng kim ngàn lượng mua nói thế, không biết đúng hay không nguyện ý?" Khô Kính đại sư lần nữa mở miệng nói.

Bá!

Hầu như ngay Khô Kính đại sư mở miệng sát na, riêng lớn chánh đường trong, tất cả công hầu nhất thời đảo hít một hơi lạnh khí, luôn luôn đậm đặc phàm trần Khô Kính đại sư, dĩ nhiên sẽ chủ động yêu cầu mua bức họa này, trong bức họa kia rốt cuộc ẩn sâu nhiều ít nghĩa sâu xa a.

Phải biết rằng đối với một cái không có tiếng tăm gì Ninh Trần mà nói, thiên kim tuyệt đối có thể nói thiên giới, huống chi muốn nó, là Linh Khâu quốc đệ

nhất cao tăng!

"Ha ha ha ha." Long Thân Vương bỗng nhiên sang sảng cười to mấy tiếng: "Nghĩ không ra Khô Kính đại sư đối với lần này nói đã yêu tha thiết có thừa, xem ra bản vương vẫn còn có chút ánh mắt, bất quá, dĩ kim tiền đi so sánh bức họa này, vị miễn khinh nhờn thần phật, thiên kim dễ được, tình nghĩa vô giá, nếu Khô Kính đại sư yêu thích, bản vương tặng cùng đó là."

Dứt lời, Long Thân Vương cung kính, tương Ninh Quế dường như giấy vụn vậy giấy lớn, đặt ở Khô Kính trên tay của.

"Long Thân Vương lời ấy, nhưng thật ra cùng tiểu nữ không mưu mà hợp, mấy ngày trước đây, tiểu nữ cũng có hạnh chiếm được Ninh Trần một bức Vân Sơn Sơ Nhật đồ, thấy bản vương như mê như say, chợt nhọc thối, bản vương vốn định cầm nhiều tài bảo đổi lấy, tiếc rằng tiểu nữ chết sống không nghe theo, nói xong chính thị Long Thân Vương lời nói này, thiên kim dễ được, tình nghĩa vô giá."

Nói chuyện, chính thị ngồi ở vị trí đầu vị trí Kiền Vương, Cửu công chúa phụ thân của.

Quỹ gối địa ở giữa Ninh Quế, giờ này khắc này hai mắt đều nhanh muốn phun ra lửa, phần nộ tình tràn đầy, hấn vốn muốn mượn bức họa này dẫn kẻ gây tai họa, kết quả lại thật không ngờ, dĩ nhiên vì Ninh Trần làm giá y, thật là đáng chết.

"Lại vẫn cùng Cửu công chúa câu tam đáp tứ, Ninh Trần nguoi quả thực chính là muốn chết!" Ninh Quế trong lòng nảy sinh ác độc nói.

Một bên Đông phu nhân đã hơi hé mắt, nàng vạn thật không ngờ, Ninh Trần tùy tùy tiện tiện lưỡng bút, sẽ có nhiều như vậy huyền cơ, nhập vào chư vị công hầu pháp nhãn, xem ra phải tương Ninh Trần mau chóng tương Ninh Trần diệt trừ tài khả, bằng không tất thành họa lớn.

"Ninh Trần hiện tại ở nơi nào a? Bản vương nhưng thật ra rất muốn gặp một lần hấn." Long Thân Vương bỗng nhiên lên tiếng đạo.

"Hồi bẩm thân vương, Trần nhi mặc dù đang thi họa phương diện có chút tạo nghệ, thế nhưng tại tu đạo một đường lại tư chất tầm thường, bởi vậy, trước đó vài ngày, hấn chủ động bỏ qua Hầu phủ thế tử thân phận, rời đi, hiện tại người ở chỗ nào không thể nào biết được." Đông phu nhân liền vội vàng đứng lên đạo.

"Có thể chủ động buông tha thế tử thân phận, nhất tâm vì gia tộc tương, người này thâm minh đại nghĩa a, khó có được, khó có được." Long Thân Vương nắn vuốt trên cằm chòm râu, cảm thán nói, thần sắc hơi lộ ra thất vọng.

"Là, là." Đông phu nhân liền tục ứng đối đạo, trong con mắt, đã nổi lên lau một cái thâm độc vẻ.

Đầu thu.

Dạ.

Vân Lam sơn trung, mưa phùn lại một lần nữa thưa thớt sau liên tục, trận trận gió nhẹ, xen lẫn một tia hiu quạnh, xuyên thấu qua rách rưới cửa sổ, nhưng phòng trong tràn đầy ướt lạnh.

Ninh Trần ngồi ngay ngắn ở cũ nát đầu giường, khép hờ hai mắt, thần sắc nghiêm nghị, lúc này, hấn chính lợi dụng nhất thô tuyến 《 Ngưng Thần quyết 》 tiến hành tu luyện, chỉ tiếc hiệu quả quá nhỏ, liên tiếp cân nhắc ngày trôi qua, cũng khó thấy chút nào tiến cảnh.

Chậm rãi mở hai mắt, Ninh Trần ai thán một tiếng, chiếu này xuống phía dưới, đừng nói sang năm, dù cho năm năm chi hậu, cũng khó mà đề thăng tới Ngưng Khí tầng hai.

Vô pháp đề thăng tới Ngưng Khí tầng hai, cho dù đầy bụng kinh luân, liên tới thiếu khoa cử tư cách cũng không có.

Phản chi nếu là đạt được Ngưng Khí tầng hai, Ninh Trần tại Linh Khâu quốc có thể chính mình tú tài thân phận, có thể bội văn kiếm, tại đi lên liền có thể cao đầu Cừ nhân, chính mình triều đình bổng lộc.

Đương nhiên, trọng yếu nhất là, Ngưng Khí tầng hai có thể chế tác càn là cao cấp phù lục, như y phù, huyền phù chờ một chút, một ngày về ra, tương phi thường đáng giá, đủ để nhưng Ninh Trần thoát khỏi nghèo khó, cũng để cho Ninh Trần tràn ngập hướng tới.

Vô luận là tại Linh Khâu quốc còn là những địa phương nào khác, chỉ có tiền mới là trọng yếu nhất tu luyện tư bản.

Chậm rãi ngẩng đầu, Ninh Trần lại một lần nữa tương mong được ánh mắt nhìn về phía cũ nát bức tường, nơi nào mẫu thân bức họa cuộn tròn theo gió nhẹ thỉnh thoảng đong đưa: "Lẽ nào cứ như vậy vẫn tầm thường vô vi xuống phía dưới sao? Mẫu thân. . . Ta không cam lòng a."

Như vậy thanh âm tuy rằng rất nhỏ, nhưng bao hàm nội tâm không cam lòng, không có tiền tài, không có tốt đẹp công pháp, chỉ bằng này phạm phu thân, muốn tu luyện, quả khó khăn.

Hô lạp lạp.

Một trận kinh gió thổi qua, nóc nhà vài miếng toái ngói đã bóc ra, còn sót lại mấy cây phòng lương cũng đã ca ca rung động, tùy thời tùy chỗ cũng có thể sập.

"Chuyện cho tới bây giờ, chỉ có thể mau chóng chế tạo ra Ích Tà phù, hoá được tiền tài, mua Định Thần Hương." Ninh Trần chậm rãi đứng dậy, ngồi ở

trước bàn đọc sách tự nói, hai tay thỉnh thoảng chà xát vai, hy vọng có thể lấy được một tia ấm áp.

Hôm nay khi hắc cù nát bất kham trên bàn sách, ngoại trừ năm trương minh hoàng lá bùa ở ngoài, còn có mấy thứ chế phù tài liệu, duy chỉ có thiếu hụt, chính là Huỳnh Cô, cũng là chế tác Ích Tà phù quý nhất một loại tài liệu.

Tại Lâm An thành, loại tài liệu này rất thông thường, rất nhiều người đều ở đây nhà mình bờ ruộng bâng mớ nhất miếng nhỏ tiến hành chuyên môn trồng, thế nhưng tại đây rừng sâu núi thẳm trong, muốn thu được cũng không phải dễ dàng như vậy.

Hơn nữa hôm nay Ninh Trần đã người không có đồng nào.

"Chỉ có thể lần thứ hai vào núi thử thôi vận." Ninh Trần ngồi ở kéo kẹt rung động ghé trên tự lẩm bầm nhất cú, trong lòng không ngừng tính toán, trên mặt viết đầy bất đắc dĩ.

Thông qua trước đã học qua thư tịch, Ninh Trần biết, loại này Huỳnh Cô sẽ chỉ ở nửa đêm mới có thể sinh trưởng, kiến quang sẽ héo rũ, bởi vậy muốn tìm được, chỉ có thể là tại buổi tối.

Buổi tối vào núi, nhưng Ninh Trần tâm tồn cố kỵ, không nói đến sơn đạo khó đi, sai lang hồ báo đều là thích ban đêm hoạt động, trừ lần đó ra, còn có cô hồn dã quỷ, yêu ma quỷ quái, một ngày nhiễm thượng, phiền phức là không thiếu được.

Nhất là hôm nay chỉ có Ngưng Khí một tầng Ninh Trần, có thể nói tay trái gà không chặt, buổi tối vào núi tự ý nghĩa muốn mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng.

Chỉ là hôm nay đúng Ninh Trần mà nói, muốn đề thăng tu vi, đạt được Ngưng Khí tầng hai, ngoại trừ thu được Huỳnh Cô, chế tác Ích Tà phù đôi tiền, còn có biện pháp khác sao?

Nếu không thể đề thăng tu vi, giành lại Hàu phù khẩu khí này, tương mẫu thân linh vị một lần nữa thả lại tổ từ, Ninh Trần đời này đều sẽ không cam lòng.

Trong lòng nghĩ như vậy, Ninh Trần trong lòng đã quyết định chủ ý, quyết định buông tay đánh một trận, đây cũng là Ninh Trần đường ra duy nhất.

Có lẽ đây chính là người nghèo bất đắc dĩ chứ, nên vì mấy lượng bạc khứ bính mệnh.

Cúi người, Ninh Trần nằm trên mặt đất, từng điểm từng điểm theo dưới sàng, tương một bả tú tích loang lỗ đồn cùi đao cùng một cái cỏ chút mốc meo đây thừng lấy ra, đây cũng là lên núi chuẩn bị vật.

Tương tú tích loang lỗ đồn cùi đao cọ xát mãi, lại cầm dây trời tà vượt ở trên người, Ninh Trần liền sải bước đi đi ra ngoài.

Vừa đẩy cửa phòng ra, mưa thu xen lẫn hàn gió đập vào mặt, gió lạnh theo y phục phá vỡ lỗ thủng chui vào thân thể, không khỏi làm Ninh Trần đánh vài cái rùng mình, hai tay không được xoa xoa đại cánh tay, để cho mình ấm áp một ít.

Chỉ là, ngay Ninh Trần vừa bước ra vài bước là lúc, thân phá phòng lại một lần nữa đập đi xuống cùng nơi, đối với lần này, Ninh Trần chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó ngửa vô phản cổ đi ra ngoài, cô đơn mà tịch liêu thân ảnh của, dần dần bị hắc ám nuốt mất, tất cả cũng là vì có thể làm cho bản thân trở nên cường đại lên.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Yêu Linh tông

Giờ trong tay một bó cây đuốc, tại ẩm ướt thà lầy lội sơn gian đi tiếp đủ một canh giờ, Ninh Trần cả nhân đã là đầy bụi đất, cù nát cảm bào đã dính đầy bùn đất, tóc cũng đã trở nên mất trật tự.

Chỉ là vượt qua mấy ngọn núi lớn, Ninh Trần cũng không có thấy Huỳnh Cô nửa điểm cái bóng, ngược lại thì bốn phía gào khóc thảm thiết không dứt thì thảm, này không thể nghĩ ngờ nhưng Ninh Trần trong lòng ký sợ hãi lại thất lạc.

Cũng may kéo dài mưa thu đã đình chỉ, sáng tỏ ánh trắng bao phủ tại liên miên bất tuyệt trên ngọn núi, nhưng phạm vi nhìn khá hơn một chút.

"Còn có chưa tới một canh giờ, Huỳnh Cô phía trên ánh huỳnh quang sẽ tiêu thất, đến lúc đó thì càng gia khó tìm, nhất định phải nắm chặt thời gian." Ninh Trần tự lẩm bầm nhất cú, sau đó liền giờ lên có chút bần rùn cánh tay, bỏ ra trước mặt bụi gai, hướng phía dưới sườn núi đi tới. Ven đường không

ngừng dưới tàng cây, hoặc là nham thạch trong khe hở tìm kiếm

Đối với Ninh Trần mà nói, một gốc cây, chỉ cần một gốc cây Huỳnh Cô, có thể cải biến hẳn tình cảnh hiện tại.

Ừ?

Bỗng nhiên, tại trên sườn núi tiến lên Ninh Trần, thần sắc khẽ động, chỉ thấy cực xa xa chân núi, một chút sáng bỗng nhiên lóng lánh đứng lên, ngọn đèn yếu ớt, nhưng rõ ràng khả biện, ra về ngọn đèn dầu, chính từng điểm từng điểm hướng phía Ninh Trần bay tới.

"Đó là cái gì?" Ninh Trần đứng ở một khối nham thạch phía sau, nhìn xa xa, biểu tình nghi hoặc, nơi này chính là rừng sâu núi thẳm, tại sao có thể có ngọn đèn dầu, này thật là quý dị.

Hơn nữa ngọn đèn dầu nhìn như yếu ớt, lại làm cho một loại thần bí, mờ ảo cảm giác.

Chỉ qua nhất chung trà thời gian, liên tiếp lùi ngọn đèn dầu, cự ly Ninh Trần đã bất tức Bách bộ, ở vào giữa sườn núi Ninh Trần, lúc này đã có thể thấy rõ ràng, từng tên một mặc mạo diệu lụa mỏng thiếu nữ, chia làm hai hàng, cầm trong tay hoa sen đèn, chính từng điểm từng điểm hướng phía phía chánh bắc tiến lên.

Mỗi một cô thiếu nữ đều tướng mạo thanh lệ, không thể tả, chừng hơn mười nhân nhiều, tại đội ngũ trung tâm, đỉnh đầu bạch sắc sa kiêu thượng, tấc ngồi một gã mặc thuần trắng áo lụa thiếu nữ, vóc người cao gầy, thướt tha, một đầu ô hắc mái tóc như bộn phi khai, mắt hạnh, đôi môi, lãnh diễm trong có chứa một tia quyến rũ, thì là tại Lâm An thành trung, như vậy nữ tử đã tuyệt đối được cho khuynh quốc khuynh thành.

Thậm chí nhượng luôn luôn định lực siêu quần Ninh Trần, thấy đều có chút xuất thần.

"Này sâu kinh nửa đêm, những cô gái này tại sao lại xuất hiện ở nơi này? Chẳng lẽ bọn họ. . . Không phải người?" Trốn ở cự thạch phía sau Ninh Trần lộ ra bán khuôn mặt, nhìn chân núi đích tình hình, trong lòng suy đoán nói.

Bất quá, sau một khắc, Ninh Trần thần sắc bỗng nhiên đại biến, tâm càng khẽ run lên, bởi vì Ninh Trần phát giác, những ... này cầm trong tay hoa sen đèn thiếu nữ, tiến lên tại trong đường núi, một chút xú âm hưởng cũng không có, tỉ mỉ quan coi, càng làm cho Ninh Trần kinh ngạc không gì sánh được, bởi vì ... này nhiều thiếu nữ đầu ngón chân căn bản không có chạm đất, hoàn toàn là đạp thảo tiêm mà đi.

Có thể sử dụng như vậy thuật pháp, cũng không người thường có thể làm được.

"Cái này chẳng lẽ chính là trong sách nhắc tới vũ thân thuật, có thể cho thân thể nhẹ như hồng mao." Ninh Trần tự lẩm bẫm nhất cú, mắt lộ ra kinh dị.

Ninh Trần thanh âm của rất nhẹ, hầu như chính là theo tiếng nói trong mắt vọng lại, hơn nữa còn là tại Bách bộ có hơn.

Nhưng mà, chính là Ninh Trần này như muỗi lớn nhỏ thanh âm, lại làm cho ngồi ở sa kiêu thượng bạch y nữ thần sắc chợt biến, nguyên bản lãnh diễm hai mắt, trong nháy mắt tiểm lau một cái sát khí!

"Người nào?"

Một cái chuông bạc vậy thanh âm của bỗng nhiên theo bạch y nữ trong miệng phát sinh, tùy theo bạch y nữ đã đem ánh mắt lạnh lùng nhắm ngay Ninh Trần ẩn thân nham thạch.

Không đợi Ninh Trần phản ứng kịp, này bạch y nữ đã ống tay áo vung lên, trong tay áo bày bát chuỗi phi kiếm tuốt tay ra, thẳng đến Ninh Trần chỗ ở cự thạch đánh tới.

Oanh!

Một tiếng kịch liệt âm hưởng, ngăn trở ở Ninh Trần trước mặt cự thạch, dường như đầu hũ như nhau bị đơn giản oanh khai, nhượng Ninh Trần hoàn toàn bại lộ ở tại bạch y nữ trước mặt của, trong đó một thanh màu vàng phi kiếm cự ly Ninh Trần chớp mũi bất tức rộng chừng một ngón tay, đều nhanh thiếp đến mồ hôi trên mặt mao.

Ninh Trần càng vô cùng khiếp sợ, dường như nhục bính như nhau kè sát tại nham bích trên, một cử động cũng không dám, vẻ mặt khiếp sợ nhìn bạch y nữ, cặp kia lạnh như băng con ngươi, làm cho cực sợ, trước bình thân không còn sót lại chút gì, sát ý ù ù.

"Như thế thanh âm rất nhỏ đều có thể nghe thấy, còn là người sao?" Ninh Trần bất khả tư nghị, tự lẩm bẫm, chỉ là bây giờ nói gì cũng đã chậm.

"Nguyên lai là một cái thư sinh nghèo." Bạch y nữ thoáng quan sát một chút Ninh Trần, hé mắt, chỉ thấy Ninh Trần trên người tràn đầy bùn đất, nguyên bản cũng rất củ nát cảm bảo đã tràn đầy lỗ thủng.

Nhưng mà, đứng vào lúc này, Ninh Trần trên người của, bỗng nhiên bốc lên ba vòng màu trắng yên vụ, dường như tam điều ràng buộc, vòn quanh tại Ninh Trần bên cạnh, tản mát ra nhè nhẹ bạch quang.

"Ừ?" Bạch y nữ khẽ cau mày, ánh mắt lạnh lùng trong tiểm kinh dị: "Đây là ta Hồ yêu chi hơi thở, ngươi tại sao có thể có?"

"Ta cũng không biết ta thế nào có a." Ninh Trần nhìn trước mắt khói trắng, cũng có chút không rõ, đừng nói vật này là thế nào có, thứ này tên gì đã là

mới vừa mới biết được.

"Đây là ta yêu hồ chi hơi thở không có sai, ba vòng yêu hồ chi hơi thở tự đại biểu cho đối với ta Yêu Linh tông có ân, đồng môn sở kiến phải báo đáp." Bạch y nữ đã ti không e dè, lạnh giọng nói rằng, đồng thời từng điểm từng điểm tương bản thân toàn bộ phi kiểm thu hồi lại.

"Yêu Linh tông? Báo ân?" Ninh Trần cái này càng mông, mới vừa rồi còn hô đánh hô sát, thế nào đảo mắt sẽ báo ân?

Còn có Yêu Linh tông, Ninh Trần trước ngược lại cũng là nghe nói qua, là do yêu ma quỷ quái hợp thành tông môn, nhưng cũng không làm ác, phạm phước từ đã rất khó nhìn thấy.

Lúc này hần vô luận như thế nào tưởng, đã nghĩ không ra, bản thân sẽ cùng Yêu Linh tông có cái gì liên quan.

"Ninh Trần ca ca!"

Bỗng nhiên, một cái thúy sanh sanh giọng nữ, theo cầm trong tay hoa sen đèn trong đội ngũ truyền ra, đón Ninh Trần liền thấy, một cái niên cấp đại khái chỉ có chừng mười tuổi tiểu cô nương tùy theo đi ra, tướng mạo đồng dạng xinh đẹp vạn phần, lưng cái đuôi ngựa biện thật cao ghim.

"Ngươi là. . ." Dán nham bích đứng Ninh Trần, nhìn tiểu cô nương, trên mặt tràn ngập nghi hoặc, hần làm sao sẽ biết mình tên? Giờ khắc này, Ninh Trần đã là đầu đầy vụ thủy.

"Ninh Trần ca ca, ta là ngươi đã cứu tiểu bạch hồ a, ta là Kiều Kiều, ngươi xem." Vừa nói chuyện, tự xưng Kiều Kiều tiểu cô nương tùy theo nâng lên béo mập nộn tay nhỏ bé, nơi cổ tay chỗ một cái hồng nhạt tiểu ba, rõ ràng có thể thấy được.

"Kiều Kiều?" Lần này Ninh Trần rốt cuộc toàn bộ đã hiểu, nguyên lai mình cứu tiểu bạch hồ là một cái nhỏ Hồ yêu, bản thân tương năng phóng lúc đi, tại bên cạnh mình vòng vo ba vòng, nguyên lai là lưu lại Hồ yêu chi hơi thở, để cầu báo ân.

Tưởng đến nơi này, Ninh Trần tự tự coi như là sáng suốt, đồng dạng tâm đã hơi thả phóng, vô luận trước mắt này hòa mạn diệu nữ tử rốt cuộc là người hay là yêu, tối thiểu sẽ không làm thương tổn đến tự thân.

"Bạch Tâm Dao tỷ tỷ, chính thị vị này Ninh Trần đã cứu ta, ta ly khai là lúc, hần đã bị đuổi ra khỏi nhà, hôm nay đã không nhà để về, mong rằng Bạch Tâm Dao tỷ tỷ thu lưu hần, cho hần một cái chỗ đặt chân." Kiều Kiều tự chủ trương, đi tới bạch y nữ sa kiệu tiền, năn nỉ nói.

Ly khai là lúc, Kiều Kiều cũng biết Ninh Trần tình cảnh tương không đảm đương nổi, hầu như chính là không có nhà để về, Yêu Linh tông tuy rằng chưa nói tới là đại tông môn, nhưng tối thiểu nếu so với tông đồ Thanh Tâm tự hảo hơn trăm lần.

Một bên Ninh Trần đã tiến lên vài bước, nghe được Kiều Kiều như thế ngữ, cũng không có phản đối, chỉ là trong lòng khóc cười liên tục, không thể phủ nhận, Ninh Trần tình cảnh hiện tại thực sự phi thường bất hảo, lạc phách thư sinh, không nhà để về, nếu có cửa phải thu lưu, tự nhiên là cầu còn không được, dù cho môn phái này trong, đều là một ít yêu ma quỷ quái, coi như là một cái quỵ tặc.

Tên này bị kêu làm Bạch Tâm Dao nữ tử, ngồi ở sa kiệu thượng, cũng không có lập tức trở về ứng với, mà là nhẹ nhàng dùng ngón tay gỡ một cái hạ lưu hải, lại hơi phiết quá tuần mỹ con mắt nhìn liếc mắt Ninh Trần, vóc người gầy yếu, phá y lâu suu, cho người cảm giác một trận gió đều có thể đem thổi ngã.

"Yêu Linh tông nhưng cho tới bây giờ không thu giá áo túi com đồ." Bạch Tâm Dao nhẹ giọng nói với Kiều Kiều, trong lời nói, tràn đầy một loại cùng bẩm sinh tới cao ngạo.

"Ninh Trần ca ca rất có tài hoa, nhất là hần họa được họa, rất đẹp mắt." Kiều Kiều vội vàng hướng Bạch Tâm Dao đạo, này Bạch Tâm Dao là Yêu Linh tông nội môn đại đệ tử, ngay cả đại trưởng lão cũng phải làm cho thứ ba phần.

Đối với Kiều Kiều chính là lời nói, Bạch Tâm Dao tịnh không có phản ứng chút nào, về một chút đẹp mắt nhiều người phải là, không có gì ly kỳ, bất quá, Yêu Linh tông luôn luôn có ân tất báo, nhất là ân cứu mạng, bởi vậy thoáng suy nghĩ một chút, Bạch Tâm Dao tài khê gật đầu.

"Vậy liền đem hần mang theo, nhưng hần đến Phù Lang viện đi tu nhiều họa chứ." Bạch Tâm Dao thuận miệng nói một câu, liền không hề đi quản.

Một bên Kiều Kiều lấy được Bạch Tâm Dao gật đầu, vẻ mặt vui mừng, một đường chạy chậm đến Ninh Trần bên cạnh, kéo Ninh Trần cánh tay.

"Ninh Trần ca ca, cái này được rồi, ngươi không bao giờ ... nữa dụng không có nhà để về." Kiều Kiều nhìn Ninh Trần vừa cười vừa nói.

Đối với lần này Ninh Trần cũng là khê mỉm cười một cái, mặc dù là Kiều Kiều tự chủ trương, thế nhưng chuyện cho tới bây giờ, Ninh Trần thực sự rốt cuộc không nhà để về, có thể có một cái môn phái thu lưu, rốt cuộc chuyện may mắn, dù cho môn phái này là do yêu ma tạo thành.

Thì là lại sai, đã so với mình bây giờ tình cảnh phải tốt hơn nhiều.

Nắm Kiều Kiều béo mập nộn tay nhỏ bé, đi theo Bạch Tâm Dao sa kiệu phía sau một đường tiến lên, Ninh Trần phát giác, mặc dù mình là bình thường hành tẩu, thế nhưng tốc độ không biết so với tiền nhanh gấp bao nhiêu lần, chỉ cảm thấy cảnh vật trước mắt, nhất lược mà qua, trong vòng mấy cái hít thở, liền xuyên qua mấy ngọn núi lớn.

Lương nển hương thời gian trôi qua, đi theo Bạch Tâm Dao Ninh Trần liền thấy, xa xa từng ngọn liên miên chập chùng đỉnh đài lâu các trở nên xuất hiện,

tuy là buổi tối, nhưng hà quang vạn trượng, kéo mấy ngọn núi, như thế ngoại đào nguyên, đều nói này Yêu Linh tông là do yêu ma tạo thành tông môn, nhưng không cảm giác được chút nào yêu khí.

"Oa." Ninh Trần trong lòng không khỏi phát sinh cảm thán như thế, cả nhân hoàn toàn bị cảnh tượng trước mắt chấn động đến rồi.

Đi qua Yêu Linh tông thanh ngọc môn, đương Ninh Trần người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, lại có một loại thân lâm tiên cảnh cảm giác, hết thấy đều là như mộng như ảo, hiếm quý dị thú càng tùy ý có thể thấy được.

Hít một hơi thật sâu, Ninh Trần có thể rõ ràng cảm thụ được, một cỗ nhân nhật linh khí đập vào mặt, nếu là ở ở đây tiến hành tu luyện, hiệu quả hoàn toàn có thể cùng Định Thần Hương sánh ngang, chỉ cần ba tháng, thì có thể làm cho Ninh Trần đột phá đến Ngưng Khí tầng hai.

Nghĩ đến đây, Ninh Trần trong lòng có thể nói kích động không thôi, trái tim càng phịch phịch khiêu một liên tục, từng ấy năm tới nay, Ninh Trần vô thì vô khắc không mong mỗi tu vì có thể đề thăng.

Mà ở đây ra vẻ chút nào không thể so Linh Khâu quốc tam quan sai.

Ven đường, Ninh Trần cũng nghe Kiều Kiều giới thiệu qua, Yêu Linh tông kéo dài kể ra ngọn núi lớn, ừng có đệ tử mấy nghìn, tuy rằng chưa nói tới là Linh Khâu như vậy đại tông, nhưng quy mô đã rồi không nhỏ.

"Kiều Kiều, Ninh Trần liền do người đưa vào đến Phù Lang các trung, nhượng hấn đi vào trong đó tu hóa chứ, có hay không cho hấn một cái ngoại môn đệ tử thân phận, sẽ nhìn hấn sau này tu vi." Bạch Tâm Dao xem chưa từng xem Ninh Trần liếc mắt, ném kế tiếp ngọc giản, mại khai bộ tử, phiêu nhiên tiêu thất tại Ninh Trần trước mặt cửa.

Trong chớp mắt, lớn như vậy ngọc bên cạnh, chỉ còn lại có Ninh Trần cùng Kiều Kiều hai người.

"Ninh Trần ca ca, sau đó người có thể nơi này, nỗ lực tu luyện, chỉ cần có thể đến Ngưng Khí tầng hai, có thể trở thành ngoại môn đệ tử, lâu dài ở lại Yêu Linh tông trong." Kiều Kiều giọng lên đầu nhỏ, nói với Ninh Trần.

Ninh Trần hơi quan sát một chút chung quanh cảnh tượng, chỉ là khẽ gật đầu, trong lòng thầm hạ quyết tâm, đây là trời cao cho hấn một lần cơ hội, nói cái gì cũng phải bắt cho được.

Tại Yêu Linh tông nội đi có thể có sau thời gian uống cạn tuần trà, Kiều Kiều bỗng nhiên tại giữa sườn núi một chỗ suối nước bàng ngừng lại, sau đó chỉ vào suối nước trái phải hai bên mấy chỗ thấp bé lầu các đạo: "Ninh Trần ca ca, nhạ, đây là Yêu Linh tông Phù Lang các, tác dụng chính là chữa trị tông nội một ít tranh cử, cao cấp hơn chính là bang trợ các đại đệ tử chữa trị trần quý phù lục."

Ninh Trần ngẩng đầu, nhìn liếc mắt trước mắt mấy chỗ lầu các, so với Yêu Linh tông những thứ khác đình đài lầu các, ở đây sẽ có vẻ học trò nghèo rất nhiều, hiển nhiên tại Yêu Linh tông cũng không phải là cái gì địa phương trọng yếu.

Bằng không, Bạch Tâm Dao cũng sẽ không tùy tùy tiện tiện đã đem một cái vốn không quen biết nhân ném đến nơi này.

Ừ?

Ngay Kiều Kiều mang theo Ninh Trần đi qua suối nước thượng một tòa lang kiều là lúc, Ninh Trần cả nhân thần sắc bỗng nhiên đại biến, như tào lồi kiếp, chỉ thấy tại lang kiều hơi nghiêng trên vách tường, chính là một bộ to lớn bích họa, nhảy vọt có ba trượng, lớp mười trượng có thừa, nhìn như đã có nhiều loang lỗ, mà họa trung bức họa, chính thị Ninh Trần trước lấy được Tiểu Thiên Bách Linh đồ!

Chú ý: Trong chương có 2 tên là " Phù Lang viện " và về sau " Phù Lang các ", xem thượng cũng không khác nhau mấy, chắc do tác giả đánh nhầm thôi. Mong đại gia hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Bách Linh thế giới

"Thế nào? Ninh Trần ca ca đứng tranh này cảm thấy hứng thú? Đây chính là Yêu Linh tông bảo vật, là Yêu Linh tông tông tổ Tù Tỳ sở hội, lúc đó hấn chỉ liếc trộm Tiểu Thiên Bách Linh đồ liếc mắt, liền bằng ký ức hội xuất, ảo diệu vô cùng, từng nhượng vô số Yêu Linh tông đệ tử cảm ngộ thiên đạo, đột

phá tu luyện binh cảnh." Kiều Kiều giờ lên mặt cười, đối với Ninh Trần thúy sanh sanh giới thiệu.

Một bên Ninh Trần, đã mặt đỏ tới mang tai, trái tim càng phịch phịch khiêu một liên tục, theo Kiều Kiều trong miệng, hẳn có thể nghe được, này nhất tông chi bảo, chỉ là một đồ dỏm, bằng ký ức bức họa, mà ngực mình cổ phiến. . .

Theo họa sĩ đến xem, ngực mình cổ phiến, nếu so với trước mắt bức họa cao hơn không chỉ một đẳng cấp, nói cách khác, ngực mình cổ phiến, vô cùng có khả năng chính là bút tích thực!

Bằng ký ức về đồ dỏm đều là nhất tông chi bảo, vậy thật tích vậy là cái gì? Nghĩ vậy, Ninh Trần tâm nhảy nhanh hơn, trong lòng vội vã niệm khởi Khô Giác đại sư giáo thụ Thanh Tâm quyết, tâm tình mới bình phục một ít.

Cả nhân càng không dám quá phận biểu lộ, thất phu vô tội hoài bích có tội đạo lý, Ninh Trần vẫn hiểu.

"Nói như vậy, như vậy tình mỹ nói, chỉ là đồ dỏm, vậy thật tích ở nơi nào?" Ninh Trần lời kéo Kiều Kiều tay nhỏ bé, tìm hiểu đạo.

Kiều Kiều lắc lắc đầu nhỏ: "Niên đại đã thái rất xưa, tối thiểu đã mấy nghìn năm, về Tiểu Thiên Bách Linh đồ chân tích, sớm thì không bao giờ biết được, ta chỉ là ở Yêu Linh tông Lang Huyền thư các trung, thấy qua linh tinh ghi chép, tương truyền Tiểu Thiên Bách Linh đồ chính là một cái tiểu thiên Bách Linh thể giới, bên trong linh khí đầy đủ, kỳ trân vô số."

Đối với lần này, Ninh Trần cố gắng trấn định, chỉ là khẽ gật đầu một cái, trong lòng đã phịch phịch loạn nhảy dựng lên.

Đi qua lang kiều, Kiều Kiều mang theo Ninh Trần tùy theo đi tới màu râm nắng nhà gỗ nhỏ bằng, duyên khê mà xây, tuy rằng chưa nói tới cỡ nào khí phái, nhưng thêm vào rất khác biệt.

"Thời gian quá muộn, Ninh Trần ca ca ngời ở nơi này trong trước ở chứ, ngày mai ta tại dẫn ngời đi kiến nơi này chủ sự." Kiều Kiều nói với Ninh Trần nhất cú, sau đó đem vật cầm trong tay bạch sắc ngọc giản ở trước cửa nhào lên, cửa gỗ thượng tiểu cấm chế tùy theo đi trừ đi.

Trên thực tế, căn nhà gỗ nhỏ này sớm nhất chính là Bạch Tâm Dao cư trú trôi qua, hôm nay bị vây hoang phế trạng thái.

Bước vào trong nhà gỗ, bên trong cái bàn, giường gỗ tuy rằng chưa nói tới quý báu, nhưng ngăn nắp sạch sẽ dị thường, thậm chí trong phòng, như trước bảo tồn giữ Bạch Tâm Dao nhân nhật hương khí.

Càng làm cho Ninh Trần mừng rỡ như điên chính là, bức tường hơi nghiêng đại trên giá sách, đồ đầy nhiều loại thư tịch, đủ mấy trăm quyển nhiều, tuyệt đại đa số đều là Ninh Trần chưa từng đã học qua.

Ninh Trần thuở nhỏ đam mê đọc sách, những sách này tịch, không thể nghĩ ngờ nhượng Ninh Trần như nhất được chí bảo.

"Từ nay về sau, nơi này tất cả Ninh Trần ca ca đều có thể tùy ý sử dụng, đây cũng là ta có thể bang trợ ngài hạn độ lớn nhất, dù sao ta tại Yêu Linh tông địa vị đã không cao lắm." Vừa nói chuyện, Kiều Kiều vỗ nhẹ nhẹ một cái hạ bên hông tiểu túi đựng đồ, đón một quyển cổ lão thư tịch cùng với hai quả toái linh thạch tùy theo bày ở Ninh Trần bên cạnh trên bàn sách.

"Này hai khối toái linh thạch Ninh Trần ca ca tạm thời nhận lấy, tại Yêu Linh tông không có linh thạch rất không có phương tiện, thời gian không còn sớm, ngời sớm nghỉ ngơi một chút chứ." Nói xong, Kiều Kiều cũng không có tại trong nhà gỗ quá nhiều dừng lại, xoay người rời đi.

Nhìn Kiều Kiều thân ảnh cửa, dần dần nuốt hết ở tại trong bóng tối, Ninh Trần trong lòng tràn ngập cảm kích, cả nhân đã thoáng buông lỏng xuống, ừ ừ cũng là phở thiên cái địa kéo tới.

Bất quá, Ninh Trần cũng không có lúc đó ngủ, mà là chậm rãi đưa mắt nhắm ngay trên bàn sách, chỉ thấy nơi nào chính đề Kiều Kiều lưu lại hai quả toái linh thạch, cùng với một quyển nhìn như có chút cũ nát thư tịch, trang sách đã ố vàng, mặt trên còn có năm tháng lưu lại loang lổ vết tích.

"Ừ?"

Đứng ở bên bàn đọc sách Ninh Trần, thần sắc bỗng nhiên khẽ động, chỉ thấy ban bác trang sách thượng lơ mờ có thể thấy được bốn chữ "Huyền Ngưng tâm kinh" !

Thấy "Huyền Ngưng tâm kinh" bốn chữ, Ninh Trần một môi hai mắt không khỏi mở lớn, tình nổi lên lau một cái kỳ dị sáng bóng, miệng càng hơi mở ra, này 《 Huyền Ngưng tâm kinh 》 là Ngưng Khí kỳ tu luyện thượng thừa công pháp, so với Ninh Trần trong tay 《 Ngưng Khí bí quyết 》 chẳng biết được rồi gấp bao nhiêu lần.

Thì là tại Lâm An thành cũng chỉ có vương thất quý tộc mới có thể chính mình, có nó, Ninh Trần kế tiếp tu luyện, tuyệt đối làm ít công to, đạt được Ngưng Khí tầng hai, đã không hề xa không thể thành.

"Nghĩ không ra Kiều Kiều dĩ nhiên hội tương trân quý như thế công pháp lưu cho mình. . ." Ninh Trần tự lẩm bầm, nội tâm vô cùng kích động đồng thời, càng tràn đầy cảm động, đồng thời nhất dòng nước âm xẹt qua tim của hắn điên.

Tưởng ban đầu ở trong Hầu phủ, người người đứng Ninh Trần đều tràn ngập lạnh lùng, cho dù là toàn bộ Lâm An thành, cũng như vậy, hôm nay bản thân lại bỏ vào tiểu bạch hồ như vậy ân huệ, nhân đạo vẫn tiêu bằng giữ chính nghĩa, cũng không hạn tà hóa yêu quái, suy nghĩ một chút, còn thật là có chút châm chọc.

Cần cần dục dục tương 《 Huyền Ngưng tâm kinh 》 thu hồi, Ninh Trần lại khấn cấp từ trong lòng móc ra cổ phiến, lần thứ hai triển khai, tỉ mỉ quan sát, họa phong như trước giống như đúc, cùng lang kiêu Tiểu Thiên Bách Linh đồ so sánh một chút, quả thực sẽ không tại một cấp bậc thượng.

Hôm nay Ninh Trần đã càng ngày càng vững tin, bản thân lấy được Tiểu Thiên Bách Linh đồ chân tích!

"Kiêu Kiêu thuyết, Tiểu Thiên Bách Linh đồ bút tích thực, độc thành một thế giới, bên trong linh khí tràn đầy, kỳ trân vô số, thế nhưng nó lại muốn thế nào mở ra nì?" Ninh Trần tự lẩm bẫm, lật tới lật lui nhìn xem, nó thủy chung đều là một bức họa a.

Cần cần dục dục tương cổ phiến thu hồi, Ninh Trần tùy theo đứng dậy, bắt đầu ở to lớn trên giá sách tra duyệt đứng lên, nỗ lực tìm được một ít về giới thiệu Tiểu Thiên Bách Linh đồ điển tịch.

Bởi trên giá sách thư tịch phân loại phi thường rõ ràng, rất nhanh Ninh Trần liền tìm được hơn mười bản về họa đạo phương diện thư tịch, có liên quan với cổ họa bình giám, cũng có đúng một ít truyền thuyết chỉ về tập hợp.

Mở ra trong đó một quyển về cổ họa bình giám thư tịch, bên trong rực rỡ muôn màu, giới thiệu hơn mười phó Thượng Cổ danh họa, nhượng Ninh Trần đúng họa đạo được ích lợi không nhỏ, tối hậu vài tờ giới thiệu, chính thị Tiểu Thiên Bách Linh đồ.

Chỉ là về Tiểu Thiên Bách Linh đồ ghi chép, câu nói tựa trở nên mơ hồ rất nhiều, bức họa này đến tột cùng là người nào bức họa, không có có bất kỳ ghi lại nào, trước chú giải càng không có nói tới nửa điểm, chỉ là phê bình một phen này tuyệt thế chi họa, tịnh truyền thuyết chỉ cần có đầy đủ nhiều linh thạch, là có thể bước vào bức họa này trong, tại linh khí cực kỳ đầy đủ địa phương tiến hành tu luyện, đồng thời còn có thể thu được kỳ trân dị bảo, hay hoặc là tại tiên nhân trước mặt học nhiều bản lĩnh.

Xem đến nơi đây, Ninh Trần tâm đều nhanh theo trong cổ họng nhảy ra ngoài, ánh mắt càng kim lòng không đậu, nhắm ngay bên cạnh Kiêu Kiêu lưu lại hai quả toái linh thạch.

"Dùng linh thạch là có thể mở ra tiểu thiên Bách Linh thế giới sao?" Ninh Trần tự lẩm bẫm, sau đó rất nhanh đứng dậy tương bốn phía cửa sổ cùng môn toàn bộ phong bế hảo, sau đó một chút cầm lấy một quả lớn chừng bằng móng tay toái linh thạch, đặt ở mặt quạt trên.

Sau một khắc, chỉ thấy toái linh thạch tại mặt quạt Tiểu Thiên Bách Linh đồ thượng, giống như một miếng nhỏ bông tuyết đặt ở nóng cháy thiết bản thượng, trong nháy mắt hòa tan rơi, đồng thời Tiểu Thiên Bách Linh đồ hoa quang lóe lên, đón Ninh Trần cả nhân trong nháy mắt tiêu thất, chỉ để lại cổ phiến huyền giữa không trung.

Ninh Trần lúc này chỉ cảm thấy trước mắt lóe lên, đón trước mắt xuất hiện đó là Tiểu Thiên Bách Linh đồ trung hình ảnh, bất đồng dĩ vãng, trước mắt thế nhưng thật đã thật thế giới, từng ngọn cây cộng cổ, xúc tua có thể đụng, gió nhẹ mang theo đầy đủ linh khí phát qua thân thể, trong nháy mắt nhượng Ninh Trần trong cơ thể suy nhược linh khí tăng nhiều!

"Này. . . Đây là Thượng Cổ tinh thuần linh khí!" Ninh Trần nhện không được sợ hãi than một tiếng, tiếng nói đều có chút khàn khàn, cả nhân cực độ hưng phấn, giờ khắc này, hắn có thể vững tin, trong sách giảng tổ là thật, bản thân trong lúc vô tình nhặt được Tiểu Thiên Bách Linh đồ chân tích!

Phóng nhãn nhìn lại, bốn phía từng ngọn tiên các treo ở đám mây, do từng cái tiên thiết cùng linh sơn liên tiếp, mà ở Ninh Trần chỗ ở chân núi, chính tới gần một cái chòi nghỉ mát, bên trong một cái tiên phong đạo cốt thanh bào lão giả, chính cầm trong tay ngọc bút, tại trên bàn đá tả vẽ một chút.

Đến gần vừa nhìn, Ninh Trần tâm trạng đại động, chỉ thấy này tiên phong đạo cốt lão giả, đang ở vẽ bùa, mà hắn bức họa chỉ phù cùng Linh Khâu quốc tuyệt nhiên bất đồng, hoàn toàn là một loại khác hình thức.

Nhìn kỹ, Ninh Trần trước mắt bỗng nhiên sáng ngời, tâm trạng càng khê động, chỉ thấy lão giả này bút pháp huyền diệu phi phạm, hồi tưởng một chút, đây chẳng phải là phiến bối này kỳ quái văn tự tổ hợp sao?

"Nguyên lai phiến bối trên, cũng không phải là văn tự, mà là đám huyền diệu bút pháp." Ninh Trần nhất thời bừng tỉnh đại ngộ!

Nhìn nhìn lại lão giả bên cạnh phó chưa hoàn thành họa làm, vận dụng đồng dạng là như vậy bút pháp, đều nói phù cùng họa vì đồng đạo, này một cái chớp mắt, Ninh Trần triệt để giác ngộ!

Nhưng mà, đúng lúc này, Ninh Trần bỗng nhiên cảm giác, trước mắt sự vật bắt đầu trở nên mơ hồ, bản thân phảng phất đang cùng thế giới này bác rời đi.

Chắc là toái linh thạch thời gian duy trì đến rồi.

"Nghĩ không ra một quả toái linh thạch thời gian duy trì ngắn như vậy tạm." Ninh Trần tự lẩm bẫm nhất cú, khoe mắt dư quang liếc về phía dưới chân một gốc cây linh thảo, báo kẻ trộm không đi không thái độ, Ninh Trần rất nhanh cúi người, chuẩn bị tương linh thảo này thái hạ, kết quả rút bật lại văn ty không nhúc nhích.

Lúc này Ninh Trần tại bỗng nhiên nghĩ tới, trong sách nói đến, tại tiểu thiên Bách Linh thế giới, tất cả mọi thứ đều phải cần linh thạch, tương từ nơi này mang đi cái gì, tựa cần đồng giá linh thạch để đổi, cũng không tưởng lấy cái gì lấy cái gì.

Bá!

Giây lát đang lúc, Ninh Trần thấy hoa mắt, đón cả nhân tùy theo xuất hiện ở thì ra là trong nhà gỗ, trong tay nắm cổ phiến.

Nhìn trước mắt Tiểu Thiên Bách Linh đồ lần thứ hai khôi phục hình dáng cũ, Ninh Trần trong lòng có thể nói trăm mối cảm xúc ngổn ngang, có vui mừng có khổ sấp, vui sướng chính là, hắn phảng phất phát hiện một cái bảo tàng khổng lồ, khổ sở là, bảo tàng điều không phải đến không, vậy cần linh thạch.

"Một quả toái linh thạch, chỉ có thể ở tiểu thiên Bách Linh thế giới ngầy ngỗ thập hơi thở thời gian, vật sở hữu đều cần cảm linh thạch đổi lấy, thật đúng là sang quý a." Ninh Trần trong lòng tự lẩm bẩm, khổ sấp du nhiên nhi sinh, nguyên nhân hẳn là nhất người nghèo rớt mòng toi, người không có đồng nào, còn thiếu Kiều Kiều hai cái toái linh thạch nì.

Giờ khắc này, Ninh Trần hầu như chưa từng có đúng kim tiền, đúng linh thạch như vậy khát vọng quá.

Đương nhiên, lúc này đây tiến nhập tiểu thiên Bách Linh thế giới, đừng xem chỉ có thập hơi thở thời gian, nhưng Ninh Trần cũng không phải là tịch thu lấy được, tối thiểu Ninh Trần đủ hút thập mệnh tinh thuần Thượng Cổ linh khí.

Ninh Trần đọc quá một ít sách cổ, trong lòng tự nhiên sẽ hiểu, Thượng Cổ linh khí rốt cuộc ý vị như thế nào, truyền thuyết thời kỳ thượng cổ, tu tiên đại năng chỗ nào cũng có, cứu kỳ nguyên nhân chính là, Thượng Cổ linh khí có thể cho tu sĩ mau hơn đề thăng tu vi, có thể tốt hơn không chế pháp bảo, phù lục.

Chỉ là sau lại, Thượng Cổ linh khí từ từ loãng, cuối cùng tiêu tán, chỉ còn lại có vài cái tiên động, nhưng mỗi một tiên động, đều là tu sĩ tha thiết ước mơ nơi.

Về phần đầy đủ, tinh thuần Thượng Cổ linh khí, vậy tương đều không dám nghĩ.

Chỉ là này thập mệnh tinh thuần Thượng Cổ linh khí, tối thiểu tương đương với bách căn Định Thần Hương.

Nghĩ đến đây, Ninh Trần tâm đã bắt đầu bang bang thẳng nhảy.

Trừ lần đó ra, đối với phù đạo, họa đạo Ninh Trần cũng có rất lớn hiểu ra.

"Chỉ cần tương trong cơ thể giữ thập hơi thở Thượng Cổ tinh thuần linh khí triệt để hấp thu, luyện hóa, đủ để nhượng ta đề thăng tới Ngưng Khí tầng hai." Ninh Trần tự lẩm bẩm nhất cú, trong đôi mắt càng long lánh vẻ hưng phấn.

Sau đó, Ninh Trần cũng không doái hoài tới giấc ngủ, tương cổ phiến cất xong, vội vã cầm lên 《Huyền Ngưng tâm kinh》 bắt đầu nghiên đọc lên.

Cả thiên 《Huyền Ngưng tâm kinh》 chỉ có rất ít hơn mười trang, nhưng bên trong ghi chép Huyền Ngưng công pháp, theo Ninh Trần lại tràn ngập huyền diệu, không hồ là Ngưng Khí kỳ thượng thừa công pháp.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Tiến cảnh

Đủ dùng mấy một canh giờ, Ninh Trần đã đem này 《Huyền Ngưng tâm kinh》 hiểu được, cái này cũng tịnh không kỳ quái, Ninh Trần thuở nhỏ đọc đủ thứ thi thư, đọc sách hơn, gia chi thiên tư thông minh, năng lực lĩnh ngộ tự nhiên cực kỳ với thường nhân.

Đem vật cầm trong tay 《Huyền Ngưng tâm kinh》 để ở một bên, Ninh Trần liền khoanh chân ngồi ở trên giường gỗ, khép hờ hai mắt, hai tay kết thành riêng pháp ấn, sau đó dựa theo 《Huyền Ngưng tâm kinh》 dạy thụ phương thức, từng điểm từng điểm tương thập hơi thở quý báu linh khí, gọi tới đan điền nho nhỏ khối không khí trong.

Nơi nào chính là một người tu vi chỗ, Ngưng Khí kỳ danh như ý nghĩa, chính là trong đan điền chỉ là một khối không khí, nó không ngừng cường đại, cuối cùng vụ hóa thành vì linh dịch, là được thành tựu Trúc Cơ.

Đương linh dịch này xếp thành linh trì, cuối cùng cường đại đến mức nhất định, cố hóa thành đan, mới là Kết Đan kỳ, trong cơ thể kim đan không ngừng hấp thu thiên địa chi tinh hoa, dựng dục sinh ra mệnh, cuối cùng sẽ toái đan thành anh, thành tựu nguyên anh, lại xưng chân thân nguyên anh.

Đây tuyệt đối có thể nói là một cái cực kỳ quá trình khá dài, thiên niên, vạn năm, có bao nhiêu nhân cuối cùng chết ở này chậm rãi tu tiên trên đường.

Liên tiếp lưỡng ngày trôi qua, Ninh Trần siêng năng, liều mạng tu luyện, rốt cực tương trong cơ thể thập hơi thở linh khí toàn bộ hấp thu, luyện hóa, hổi

nhập đến rồi đan điền khối không khí trong

Ninh Trần đã rõ ràng có thể cảm thụ được, này Thượng Cổ tinh thuần linh khí bá đạo phi phàm, mỗi luyện hóa một hơi thở hồi nhập đan điền, đan điền xuất suy nhược khối không khí, đều là cường đại rất nhiều, hơn nữa đan điền khàn khàn khối không khí cũng đã trở nên tinh thuần rất nhiều, gia chi 《Huyền Ngưng tâm kinh》 bang trợ, nhượng Ninh Trần tiến cảnh so với dĩ vãng đề cao chẳng biết gấp bao nhiêu lần.

"Rốt cục thành tựu Ngưng Khí tầng hai. . ." Ninh Trần chậm rãi mở hai mắt ra, lau một cái tinh quang tùy theo xẹt qua, cả nhân khí sắc so với tiền đã tốt hơn nhiều.

Không hề chi là người nào chặt vật thư sinh nghèo.

"Mẫu thân, người thấy được sao? Hải nhi cũng không phải là tư chất trung dung, ta đã tăng lên tới Ngưng Khí tầng hai!" Ninh Trần nhìn trên vách tường mẫu thân bức họa, tự lẩm bẩm, trong giọng nói, tràn đầy vô tận cảm xúc, có ngày xưa buồn khổ, cũng có bây giờ mừng rỡ!

Như vậy tiến cảnh, nhượng Ninh Trần thấy được hy vọng!

Đứng dậy đi hai bước, đến Ngưng Khí tầng hai Ninh Trần, chỉ cảm thấy thậm chí nhẹ nhàng rất nhiều, huy vong quyền đầu, lực lượng đã tăng lên không ít, chỉ ít đã không còn là tay trái gà không chặt thư sinh nghèo.

Đồng thời, tu vi tăng lên tới Ngưng Khí tầng hai, Ninh Trần có thể hội xuất cường đại hơn phù lục, cũng chính là Ngưng Khí tầng hai phù lục.

Trong đó lớn nhất đại biểu tính, dĩ nhiên chính là y phù, có thể khur tà hóa ú, cường hóa phù có thể cho bức tường, tám chấn trở nên càng kiên cố hơn.

Đương nhiên, Ninh Trần coi trọng nhất, đương chúc Ngưng Khí tầng hai phù lục, chế luyện muốn càng thêm kiếm tiền, hôm nay Ninh Trần tưởng tiền đều nhanh muốn điên rồi.

Chỉ là tại Tiểu Thiên Bách Linh đồ trung dừng lại thập hơi thở thời gian, tựu vì Ninh Trần mang đến nhiều như vậy chỗ tốt, nếu như có nhiều hơn linh thạch nì? Suy nghĩ một chút, Ninh Trần đều nghĩ hưng phấn.

"Nhất định phải tưởng nhất cái tốt kiếm tiền biện pháp mới được." Ninh Trần ngồi ở trước bàn đọc sách, nhéo nhéo cằm, tự lẩm bẩm.

Đón Ninh Trần lại một lần nữa lấy ra cổ phiến, nhìn một chút phiến trên lưng nhóm đi "Văn tự", trải qua trước dẫn dắt, cùng với này thập ngày qua tìm hiểu, Ninh Trần đã lĩnh ngộ người thứ nhất "Tự".

Chữ thứ nhất sở thuyết minh chính thị hội thức bút pháp, nếu như loại này bút pháp vận dụng đương, có thể cho chế luyện phù lục, nhiều hơn nhất thành uy lực, vô luận là Ích Tà phù còn là chiến đấu dùng đấu phù, đều là như vậy.

Cùng tầng thứ phù lục, cường đại hay không hoàn toàn quyết định bởi với hội phù giả bút pháp, xoay ngang, mà này trống rỗng đa đi ra ngoài nhất thành uy lực, thường thường tựu là một danh chế phù sư bình cảnh.

Có thể nói, chỉ là này một cái hội thức bút pháp, để Ninh Trần được ích lợi không nhỏ, về phần người thứ hai "Tự" Ninh Trần còn đang tìm hiểu trong, bất quá Ninh Trần đã biết người thứ hai "Tự" rốt cuộc dụng tới làm cái gì.

Loại này bút pháp có thể cho phù cùng vẽ hoàn mỹ kết hợp với nhau, đạt được họa trung có phù cảnh giới, chỉ là Ninh Trần còn không có đem thông hiểu đạo lí.

Đương, đương, đương

Ngay Ninh Trần ngồi ở trước bàn đọc sách không ngừng suy tư là lúc, vài tiếng tạp nhập tiếng đập cửa bỗng nhiên truyền đến.

Tương cổ phiến thu vào trong ngực, Ninh Trần đứng dậy mở cửa phòng, Ninh Trần ngạc nhiên phát hiện, trước mắt của mình không có nửa nhân.

"Kỳ quái, vừa rõ ràng nghe được tiếng đập cửa, dĩ nhiên một người cũng không có, ừ?"

Ngay Ninh Trần tự lẩm bẩm là lúc, Ninh Trần thần sắc khẽ động, cúi đầu liền thấy, chân của mình tiền hơn một cái cây cái củ, bất tức ba thước, cứ như vậy đứng ở trước mặt của mình: "Người nào tại chúng ta miệng thả một cái cây cái củ a?"

"Tiểu tử, người ít khinh thường người, lão tử là tu luyện chín trăm chín mươi năm Hà Thủ Ô!" Bỗng nhiên, Ninh Trần trước người cây cái củ chỉ vào Ninh Trần kêu gào đạo, năm ngón tay thậm chí vẫn chưa có hoàn toàn thành hình.

"Cây cái đỏ dĩ nhiên có thể nói? Có ý tứ." Ninh Trần cười cười nói, bởi vừa tăng lên tới Ngưng Khí tầng hai, Ninh Trần có thể nói tâm tình thật tốt, hôm nay hẳn tại Linh Khâu quốc nói, đã rồi tú tài thân phận, tuy rằng xa không kịp cử nhân, nhưng cùng dĩ vãng đã lớn không giống nhau, không người nào dám hạo chế tú tài tự do.

"Ta cảnh cáo ngươi, ta là Bạch Tâm Dao ngồi xuống thủ tịch đại đệ tử La Ninh, đừng gọi ta cây cái đỏ." Cây cái đỏ đón kêu gào đạo.

Đối với lần này Ninh Trần trên mặt của không có chút nào ý sợ hãi, không nói đến hẳn đã Ngưng Khí tầng hai, có nhiều tu vi, đọc đủ thứ thi thư Ninh Trần biết rõ, tại linh vật chưa có hoàn toàn hóa nhân trước, là không có có bất kỳ tu vi.

"Người tới này có chuyện gì?" Ninh Trần vô tâm cùng cây cái đồ quá nhiều cái cọ, trở lại chuyện chính.

"Ta sư cô Kiều Kiều có việc, tới không được, hẩn nhờ cậy ta mang người tiến vào Phù Lang các trung, ngoài ra còn có một phong thư nhượng ta chuyển giao cho người." Cây cái đồ mở miệng nói, sau đó tự mình mại khai tiểu ngắn chân, vượt qua ngưỡng cửa, tiến vào Ninh Trần ốc xá trong, tịnh tiện tay tương một phong thư tiên giao cho Ninh Trần.

"Kiều Kiều làm sao vậy?" Ninh Trần ân cần hỏi han.

"Sư cô vừa trở lại Yêu Linh tông, tuy rằng vết thương trên người đã bị người trị liệu thỏa đáng, thế nhưng trong cơ thể yếu đến đáng thương tu vi, còn cần khôi phục." Cây cái đồ thuận miệng nói rằng, đồng thời đồng sờ sờ tây đưng đưng, nhất phó tự lai thực đáng đáp, đồng thời vừa nhắc tới Kiều Kiều, chính là gương mặt không cam lòng.

Này đã không gì đáng trách, Kiều Kiều tu vi so với hẩn cao không được bao nhiêu, so với hẩn lớn đồng lứa nhĩ, hẩn có thể nào chịu phục?

Ninh Trần tịnh không có để ý cây cái đồ đang làm gì, mà là tự mình ngồi ở chiếc ghế trên, triển khai giấy viết thư, bên trong chữ viết phi thường non nớt, chủ yếu đã nói lên năng hiện tại thân thể tình trạng, năng tu vi vốn thân sẽ không cao, còn chưa tới Ngưng Khí một tầng nì, hơn nữa trước lần qua lần lại, phải cần một khoảng thời gian tiến hành điều trị, có chuyện gì tìm cây cái đồ là tốt rồi.

Rất hiển nhiên, trong khoảng thời gian ngắn, Ninh Trần tại Yêu Linh tông có thể nói đưa mắt không quen.

Bất quá, Ninh Trần tịnh không có chút nào oán giận, dù sao Kiều Kiều có thể dẫn hẩn tiến vào Yêu Linh tông, nhượng hẩn có một nơi sống yên ổn, đã rồi rốt cuộc ân đức, Ninh Trần không còn hẩn cầu.

Ngay Ninh Trần đọc Kiều Kiều giấy viết thư là lúc, Ninh Trần chợt phát hiện, cây cái đồ đã đem cái cổ thân được lão trưởng, về mặt tò mò nhìn chăm chăm giấy viết thư.

"Này, này, ta sư cô nói chút gì?" Cây cái đồ kéo kéo Ninh Trần ống tay áo, vẫn đạo.

"Nhạ, chính người xem đi." Ninh Trần trực tiếp tương tín đưa cho cây cái đồ, không có chút nào che lấp.

Trái lại đứng ở Ninh Trần bên cạnh hạ cây cái củ, cầm giấy viết thư, méo một chút đầu, tề mi lộng nhãn một phen, sau đó hơi lộ ra lúng túng nói: "Cái kia Ninh Trần, người biết, ta ma. . . Vừa hóa thành hình người không lâu sau, này có chút tự, ta còn không lớn nhận được."

"Cái gì?" Ninh Trần không khỏi lớn lên hai mắt, suýt nữa phun ra một ngụm tiên huyết, trong lòng càng cảm thấy vô cùng kinh ngạc: "Người thân là Bạch Tâm Dao thù tích đại đệ tử, dĩ nhiên không biết chữ? Nàng kia những đệ tử khác nì?"

"Những đệ tử khác còn đang chậu hoa trong trồng nì." Cây cái đồ chà xát tay nhỏ bé, về mặt thẹn thùng đạo.

Ninh Trần không khỏi đảo cặp mắt trắng dã, trong lòng càng thay Bạch Tâm Dao néo một cái mờ hồi.

"Này, Ninh Trần, trong thư rốt cuộc nói chút gì a?" Cây cái đồ hiển nhiên lòng hiếu kỳ rất nặng.

"Trong thư thuyết, từ nay về sau người nghe ta sai sử, sau đó ta chính là người sư thúc, chiêu chi tắc lai huy chi tắc khứ, như có cãi lời, ta có thể ý trách phạt." Ninh Trần hơi chút thêm chút đầu, bỏ thêm điểm thổ đạo.

"Chỉ bằng người này thư sinh nghèo, còn coi ta sư thúc? Không thể nào?" Cây cái đồ về mặt hồ nghi nhìn Ninh Trần, hiển nhiên cũng không ngốc: "Hơn nữa người tay trái gà không chặt, muốn trách phạt ta đây một cửu thiên chín trăm chín mươi năm Hà Thủ lĩnh ô. . ."

"Thế nào? Người có nghi vấn?" Ninh Trần vì khê nâng lên một ngón tay, một cổ nhân nhạ khí lẳng tại đầu ngón tay vòn quanh lên.

"Này." Thấy cảnh tượng như vậy, cây cái đồ thần sắc ngẩn ra, toát ra lau một cái vẻ khiếp sợ, có thể tại đầu ngón tay hình thành khí lẳng, đây rõ ràng chính là Ngưng Khí tầng hai tu vi, có thể trước mắt đây rõ ràng chính là một cái tay trái gà không chặt thư sinh nghèo a, xem cánh tay sáu.

Phải biết rằng, một ngày đạt được Ngưng Khí tầng hai, đừng nói tại Linh Khâu quốc trung, thì là tại Yêu Linh tông nội, đều sẽ phải chịu rất lớn coi trọng, bởi vì một ngày bước vào đến Ngưng Khí tầng hai, tới thiếu chứng minh tự thân chính mình tiên tư, có thể kế tục đề thăng tu vi.

"Ách, cái kia. . . Ngài là ta sư thúc, trách phạt vẫn bồi là chuyện đương nhiên, sư diệt ta nào dám nghi vấn a." Một cái chớp mắt, cây cái đồ trở nên mặt mày rạng rỡ, mới vừa rồi còn là về mặt kêu gào không cam lòng, hôm nay đã là về mặt nịnh nọt chi tướng, giờ mặt so với trở mình thư còn nhanh.

"Như vậy hay nhất, ta chính là một cái người đọc sách, cái gì đều có thể loạn, bồi phận có thể nghìn vạn lần bất năng rồi loạn." Ninh Trần kiến cây cái đồ bộ dáng như thế, sờ sờ cái đầu nhỏ của hẩn, hảo nói: "Hơn nữa không biết chữ, tự phải thật tốt học, biết không? Để tránh khỏi bị người cười nhạo."

"Oh." Cây cái đồ gật đầu, coi như ngược lại cũng toán nhu thuận, nhưng trong lòng lại tại yên lặng rơi lệ, lúc tới hẩn rất muốn mỹ hảo, chính là dựa vào giữ tu luyện chín trăm chín mươi năm Hà Thủ Ô, hử ở cái này thư sinh nghèo, sau đó nhượng Ninh Trần đối với mình cúi đầu nghe theo, bụng trà rót nước, mình ở Yêu Linh tông lẫn lộn lâu như vậy, đã rốt cục rốt cuộc có thuộc hạ.

Thế nhưng lại trăm triệu thật không ngờ, tên trước mắt này là thư sinh không giả, nhưng một chút xiu cũng không khô khan, đầu óc rất linh quang, là trọng

yếu hơn là, nhân gia Ngưng Khí tăng hai, tu vi đã có chênh lệch, nghĩ không ra tại Yêu Linh tông trà trộn nhiều năm như vậy, kết quả lại thành tiểu người hầu.

Cùng cây cải đồ đơn giản hàn huyên vài câu, Ninh Trần cùng cây cải đồ liền đi ra ốc xá, hướng phía Phù Lang các Hàm Tâm lâu đi, nơi nào chính thị Phù Lang các chủ sự ngây ngô địa phương.

Bước trên lang kiều, đương Ninh Trần đi ngang qua phó đồ dóm Tiểu Thiên Bách Linh đồ thời gian, trên mặt thần sắc chợt hơi đổi, chỉ thấy tại đây bích hoạ tiền, đang đứng một vị niệm quá lục tuần lão giả, giữ lại hoa râm râu quai nón, mặc một thân tơ lụa cẩm bào, coi như đẹp để quý giá vạn phần.

"Lão giả này điều không phải Lâm An thành nổi danh hoạ sĩ Từ An Hiên sao?" Ninh Trần gương mặt vô cùng kinh ngạc, hẳn thật không ngờ, Yêu Linh tông trung, trừ hẳn ra, còn có cái khác Lâm An nhân tồn tại.

"Này Từ An Hiên là sư phụ ta mời tới quý khách, dĩ thập mai linh thạch giá trên trời, nhượng hẳn bang trợ chữa trị này phúc Tiểu Thiên Bách Linh đồ, chỉ là đều đi qua hơn một tháng, dĩ nhiên một chút xíu tiến triển cũng không có, sư phụ ta chưa kịp chuyện này khổ não ni." Cây cải đồ rung đùi đắc ý đi ở Ninh Trần bên cạnh đạo.

"Khổ não? Vì sao a? Không sửa được đã không ảnh hưởng toàn cục a." Ninh Trần có chút không giải thích được.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Chủ ý

"Này sư thúc ngài cũng không biết, tại Yêu Linh tông, có một loại đề cho làm 'Mục' gì đó, mỗi một danh đệ tử hoàn thành tương ứng nhiệm vụ, sẽ bị đến tương ứng 'Mục', mục có thể đổi linh thạch, cũng có thể đổi pháp bảo, công pháp chờ tất cả tu luyện tài nguyên, mà chữa trị Tiểu Thiên Bách Linh đồ, chính là ta sư phụ hạng nhất nhiệm vụ lớn." Cây cải đồ đã không có chút nào bảo lưu, như thực chất nói với Ninh Trần.

"Cái này nhiệm vụ thất bại, nhiều lần không kiếm được này mục bài, đã không đến mức khổ não a." Ninh Trần hỏi tiếp.

"Nguyên nhân chủ yếu chính là, cách mỗi mười năm, Yêu Linh tông mục kẻ ra nhiều nhất đệ tử, có thể bước vào đến Cổ Hư động trung bế quan một năm, ở nơi nào không chỉ có có Yêu Linh tông tuyệt học, còn có Thượng Cổ linh khí có thể hấp thu, nhượng tu vi tăng nhiều, hôm nay cự ly mười năm kỳ hạn đã bắt tức một năm, sư phụ ta Bạch Tâm Dao cùng Yêu Linh tông thủ tịch nội môn đại đệ tử Hắc Nha Vương Đồ Từ Nhiên mục kẻ ra lực lượng ngang nhau, này hai mươi mục vô cùng có khả năng tả hữu thắng bại." Cây cải đồ tề mi lộng nhần nói, rõ ràng có thể nhìn ra được, vừa nhắc tới Hắc Nha Vương Đồ Từ Nhiên, vậy khuôn mặt khó chịu.

Này đã không gì đáng trách, tại Yêu Linh tông thủ tịch đại đệ tử Đồ Từ Nhiên có thể nói một nhà độc quyền, trắng trợn thu quát Yêu Linh tông tu luyện tài nguyên.

Đối với chữa trị bích hoạ cùng với Hắc Nha Vương, Ninh Trần tịnh không có chút nào lưu ý, hẳn hiện tại chỉ là chính là Ngưng Khí tăng hai, Bạch Tâm Dao cùng Đồ Từ Nhiên tranh đấu chính là thần tiên đánh nhau, chính hẳn một phạm người hay là tránh xa một chút hảo.

Chỉ có tâm trạng yên lặng cảm thán, chỉ là một chính mình Thượng Cổ linh khí Cổ Hư động, để hai đại nội môn đệ tử phá vỡ đầu, ngược mình tiểu thiên Bách Linh thể giới, bên trong cũng đều là thượng hạng Thượng Cổ tinh thuần linh khí a.

Nghĩ tới đây, Ninh Trần trong lòng tự khó có thể bình phục, chỉ là âm thầm báo cho bản thân, khiêm tốn, khiêm tốn. . . Hiện tại bản thân là tối trọng yếu là tranh thủ tại Yêu Linh tông đứng vững gót chân, tận khả năng thu được càng nhiều hơn linh thạch tiến hành tu luyện, mục đích đơn giản thực tế.

Lại đi mấy bước, đương Ninh Trần theo hoạ sĩ Từ An Hiên bên cạnh kinh qua là lúc, liền thấy Từ An Hiên chính không ngừng vuốt râu, cau mày, hiển nhiên là đụng với vấn đề khó khăn.

Đối với lần này, Ninh Trần cũng chỉ là hơi đứng Từ An Hiên khom người một cái, tỏ vẻ đứng họa đạo đại sư lễ phép, sau đó liền nghênh ngang mà đi, không có chút nào quán quýt, càng không có bởi vì đối phương là Lâm An thành giữ Danh Họa Sư, mà bày ra chút nào sùng bái đáng đáp.

Đi qua lang kiều, lại trải qua bất tức sau thời gian uống cạn tuần trà, Ninh Trần cùng cây cải đồ trước sau bước vào đến rồi Hàm Tâm lâu trung.

Bởi vì có Bạch Tâm Dao dẫn tiến, thêm vào Phù Lang các coi như thuận lợi, hầu như không có đã bị cái gì làm khó dễ, cứu kỳ nguyên nhân chính là, này Phù Lang các tại Yêu Linh tông chính là một cái có cũng được không có cũng được, không quan trọng gì địa phương.

Chủ yếu công tác, cũng chính là bồi một ít họa làm, hay hoặc là tu bổ bồi tổn hại, đơn giản đồng thời, thu nhập cũng là cực kỳ thiếu, mỗi tháng chỉ có vừa đến hai quả toái linh thạch mà thôi.

Ngồi ở họa tràng đại sảnh góc, đối mặt án mấy thượng một vài bức tàn phá bức họa cuộn tròn, Ninh Trần không có chút nào oán giận, mà là bắt đầu toàn tâm toàn ý, tu bổ một bức lại một bức họa làm.

Mặt trời chiều ngã về tây, màu vàng ánh mặt trời chiếu diệu tại Yêu Linh tông đình đài lầu các trên, dĩ nhiên làm cho một loại an tĩnh tường hòa cảm giác, đầu thu gió nhẹ mặc dù có chút hơi lạnh, nhưng làm cho có một loại thần thanh khí爽 cảm giác.

Đi ra họa tràng Ninh Trần, trên mặt đã khó nén về một môi, tu họa tuy rằng không là cái gì thể lực sống, nhưng cực kỳ tiêu hao tinh lực, bất quá, Ninh Trần lại đã không có chút nào oán giận, tại Phù Lang các có thân phận, cũng liền ý nghĩa Ninh Trần có vĩnh cửu ở lại Yêu Linh tông tư cách.

Một lần nữa trở lại trong nhà gỗ, chậm rãi ngồi ở chiếc ghế thượng, Ninh Trần liền cẩn cẩn dục dục từ trong lòng lấy ra một cái giấy dầu bao, triển khai chỉ hậu, bên trong chính thị một cái đùi gà.

Đây chính là Phù Lang các miễn phí cung cấp cơm trưa, đùi gà này Ninh Trần vẫn không có bỏ được ăn, lưu cho tới bây giờ.

Nhìn phì nộn đùi gà, Ninh Trần không được nuốt lưỡn hớp nước miếng, ban đầu ở Hậu phủ, một cái đùi gà đúng Ninh Trần mà nói, tuyệt đối là xa xỉ, coi như là tại Thanh Tâm tự, có thể ăn một chén làm mặt, đều rất cuộc nhân gian mỹ vị, càng chưa nói thức ăn mặn.

Không hề có chút dừng lại, nắm lên đùi gà Ninh Trần liền bắt đầu từng ngón từng ngón ăn, thậm chí ngay cả đầu khớp xương đều không buông tha.

Một cái đùi gà hạ đồ, Ninh Trần chỉ cảm thấy rỗng tuếch dạ dày bộ, có một tia thỏa mãn trên, một môi thần thể, đã dần dần có khí lực.

Đón Ninh Trần liền đứng dậy cầm sách lên trên kệ thư tịch, bắt đầu như mê như say hiểu rõ nhìn, có thể có nhiều như vậy chưa từng vượt qua thư tịch, nhưng Ninh Trần như nhặt được chí bảo.

Cứ như vậy, liên tiếp bán tháng trôi qua.

Ngoại trừ khi thì đến Phù Lang các tu họa ở ngoài, Ninh Trần hầu như không bước chân ra khỏi nhà, sẽ chuyên tâm đọc sách, sẽ toàn tâm tu luyện, chỉ là tu vi cũng chỉ là miễn cưỡng đạt tới Ngưng Khí tầng hai trung du xoay ngang, tiến hành cũng không toán khoái.

"Nếu là có thể có đầy đủ nhiều linh thạch tiến vào tiểu thiên Bách Linh thế giới, hiện tại không sai biệt lắm đã đạt được Ngưng Khí tầng ba chứ?" Ninh Trần trong lòng cảm thán.

Chỉ cần đến Ngưng Khí ba tầng, có thể không chế chiến phù, Ninh Trần coi như là chính mình năng lực tự vệ, không bao giờ ... nữa là tay trái gà không chặt thư sinh nghèo.

Hít một hơi thật sâu, Ninh Trần chậm rãi đưa mắt nhắm ngay bàn học, nơi nào để chính thị chế tác y phù cần tài liệu.

Lá bùa đã cũng không phải là Ngưng Khí một tầng sử dụng mình giấy vàng, mà là dụng Địa Tâm Tỉ chế thành, dường như tơ lụa, thế nhưng nếu so với tơ lụa quý báu nhiều lắm.

Trừ lần đó ra, còn có một chút quý báu dược liệu, như Tử Tham, Ngưng Tâm thảo chờ một chút, nói ngắn lại, Ninh Trần cầm một viên toái linh thạch đổi lấy tài liệu, chỉ có thể chế tạo ra năm trương Chi Huyết phù.

Đúng Ninh Trần mà nói, thành vốn không phải vậy cao.

"Hôm nay đã biến thành người không có đồng nào nghèo rớt mòng tơi, có thể kiếm được linh thạch, tự xem lúc này đây." Ninh Trần nhìn trước mặt tạp thất tạp bất tài liệu, tự lẩm bẩm nhất cú, trong đầu tắc không ngừng nhớ lại mấy ngày qua, đúng Chi Huyết phù lý giải, đồng thời còn muốn gia nhập hội tự bút pháp, tăng cường phù lực hiệu lực.

Khép hờ hai mắt, niệm mấy lần Thanh Tâm quyết, nhưng tim của mình triệt để yên tĩnh trở lại, Ninh Trần liền bắt đầu tương mua được thảo dược dụng hòn đá nhỏ mài nghiền nát thành bụi phấn, Tử Tham thêm vào Linh Tuyền Thủy chế biến.

Trải qua một canh giờ chiếu cố lực, Ninh Trần trước mặt cửa, đã xuất hiện ở tam điệp phù mực, tử, xanh biếc, hồng ba loại nhan sắc.

Đón Ninh Trần nhất khắc liên tục, cầm lấy ti quỳen vậy màu đồng cổ lá bùa, dính vào phù mực, rót vào linh khí, bắt đầu ở lá bùa thượng rất nhanh họa.

Mỗi một dưới ngòi bút đi, đều là lực đạo mười phần, linh khí rót vào cũng là vừa đúng công bằng, bút pháp đường cong càng ưu mỹ tuyệt luân.

Sau thời gian uống cạn tuần trà, hé ra tam sắc tạo thành Chi Huyết phù liền bị Ninh Trần hội chế đi ra, coi như phiền phức, huyền ảo, giống như một phúc tràn ngập ý cảnh họa làm, bởi gia nhập hội tự bút pháp, này Chi Huyết phù nếu so với thông thường Chi Huyết phù, càng thêm phức tạp.

Vì ấn dấu tử sắc hội tự bút pháp, Ninh Trần còn nhiều hơn vẽ hơn mười bút vô dụng từ sắc đường cong, xem như ngẫu trang.

Tương này hé ra Chi Huyết phù đặt ở lòng bàn tay, phiền phức đường cong dưới ánh mặt trời phản xạ trận trận hoa quang, Ninh Trần trên mặt của rất cục lộ ra lau một cái vẻ vui thích.

Chỉ là này hé ra Chi Huyết phù, có thể bán được một quả toái linh thạch, không sai biệt lắm tương đương với gấp năm lần lợi nhuận, đây chính là phù lục đẳng cấp càng cao, phù sư ích lợi thì càng nhiều.

Cần cần dục dục tương Chi Huyết phù để ở một bên, Ninh Trần liền lần thứ hai cầm lấy bản thân thường dùng ngọc bút, bắt đầu vẽ tiếp theo tương Chi Huyết phù.

Thẳng đến Thái Dương đã bắt đầu ngã về tây, Ninh Trần trong tay rút cục nhiều hơn năm tương Chi Huyết phù, mỗi một tương đều giống như một phúc mỹ luân mỹ hoá bức hoạ cuộn tròn giống nhau.

Hơn nữa sử dụng hồi tự bút pháp chi hậu, hiệu lực đủ đề cao nhất thành.

Tương này năm tương Chi Huyết phù thu nhập đến túi trong, Ninh Trần tùy theo tương hé ra phổ thông lá bùa chiết thành hạc giấy, sau đó hướng phía mây đen phương hướng phóng bay ra ngoài.

"Sư thúc, ngài tìm ta."

Đại khái chỉ quá khứ sau thời gian uống cạn tuần trà, cây cái đỏ liền xuất hiện ở cửa, sau đó mại chân nhỏ đi tới Ninh Trần bên cạnh.

"Người có biết hay không Yêu Linh tông được phùng ở địa phương nào?" Ninh Trần mở miệng dò hỏi.

"Ta tại Yêu Linh tông ngày người hơn một trăm năm, làm sao có thể không biết, là ở phía sau núi." Cây cái đỏ tự mình cảm giác hài lòng đạo.

"Đã như vậy, chúng ta đây đi qua một chuyến." Ninh Trần nói một câu, sau đó thu thập sơ một chút, cất bước ly khai ốc xá.

Mặt trời chiều ngã về tây, Ninh Trần tiến lên tại trở về trên sơn đạo, cả nhân đã là ủ rũ, một bên bắt tức ba thước cao cây cái đỏ, đã đạp lạp đầu nhỏ, buồn bã ỉu xiu.

Cứu kỳ nguyên nhân chính là, tại được phùng trong, mại Chi Huyết phù nhân thực sự nhiều lắm, hoàn toàn là cung lớn hơn cầu, gia chi thuốc kia phùng chừng quỹ là Đỗ Tử Nhiên tọa hạ đệ tử Dịch Bạch, đứng Ninh Trần tự nhiên thế nào đều xem bất quá nhãn.

Cuối cùng, Ninh Trần tỉ mỉ chế ra năm tương Chi Huyết phù, chỉ bán bốn mai toái linh thạch, so với Lâm An thành giá thị trường còn thiếu một mai.

"Dịch Bạch cái kia lão thất phu, nói rõ chính là làm khó dễ chúng ta, sanh sanh đến người một quả toái linh thạch, thật là đáng chết!" Cây cái đỏ toàn khỏi quả đấm nhỏ, về mặt không cam lòng nói.

"Mai Chi Huyết phù kiếm tiền xem bộ dáng là không thể thực hiện được, nhất định phải tương biện pháp khác mới được." Ninh Trần mày nhăn lại, không ngừng suy tư về.

"Đúng vậy, tại Yêu Linh tông hội làm Chi Huyết phù tên thì có hơn một trăm một, theo chân bọn họ cạnh tranh chúng ta không có ưu thế, nhất định phải tìm một người khác không nghĩ tới, có thể phát huy sư thúc sở trường nghề mới được." Cây cái đỏ nắm bắt mình tiểu cảm, đôi mắt nhỏ tại trong hốc mắt linh lợi loạn chuyển.

"Đi? Có rồi!" Cây cái đỏ bỗng nhiên dụng quả đấm nhỏ của mình đập một cái bàn tay, trong ánh mắt toát ra một tia tinh quang.

"Tiểu tử người có cái gì chủ ý?" Ninh Trần tò mò hỏi.

"Sư thúc ngài tương a, trên thế giới này vật gì vậy lớn nhất mê hoặc? Tự nhiên là mỹ nữ rồi, sư thúc ngài thế nhưng am hiểu về tranh, hơn nữa đã đạt tới Ngưng Khí tầng hai, vậy không bằng chúng ta tới chế tác Mỹ Nhân Mê Huyễn phù làm sao?" Cây cái đỏ lôi kéo Ninh Trần ống tay áo, về mặt cười đậm đang nói.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Mỹ Nhân Mê Huyễn phù

Mỹ Nhân Mê Huyễn phù, Ninh Trần tự nhiên sẽ hiểu đó là cái gì? Ngưng Khí tầng hai phù lục, chú linh khu phù chi hậu, có thể huyễn hóa ra mỹ nhân ảo giác, vừa mới bắt đầu thường thường là ký thác niềm thương nhớ, sau lại tự xuất hiện mỹ nữ cõi bỏ quần áo ảo giác, đâm loạn đến cực điểm.

Liền, Linh Khâu quốc tùy theo cảm chỉ loại này Mỹ Nhân Mê Huyền phù, buồn bán tuy rằng không sẽ phải chịu quá lớn trách phạt, nhưng quả thật có ngại luân thường, bị người hèn mọn.

"Không được!" Ninh Trần dừng lại chỉ chốc lát, kiên quyết cự tuyệt: "Ta là đọc sách người, nội tâm ngay thẳng, làm sao sẽ chế tác như vậy hạ lưu chi phù?"

"Sư thúc, ngài cần phải suy nghĩ kỹ, bằng vào cửa người họa công, không vẽ Mỹ Nhân Mê Huyền Phù, quả thực giậm chân giậm dừ a, chúng ta tuyệt đối có thể kiếm đồng tiền lớn, người họa ta giúp người mại, đến lúc đó cừu chia ra số sách, trong nháy mắt biến phú hào, cái gì người đọc sách, còn sẽ không bị cười nhạo nghèo kiết hủ lậu, thế nhưng chúng ta có tiền đã có thể không giống nhau, năm này nguyệt cười bản không cười xướng." Cây cái đồ lôi kéo Ninh Trần, lái nhái đạo.

"Ta nói không được là không được, loại này vi phạm luân thường thời gian, ta đường đường người đọc sách làm sao sẽ làm?" Ninh Trần lắc đầu nói.

Một lần nữa bước vào đến trong nhà gỗ, Ninh Trần mở túi vải ra, nhìn bên trong đáng thương bốn mai linh thạch, không khỏi ai thán một tiếng, kỳ thực Ninh Trần cũng không phải là không nghĩ quá chế làm cái gì Mỹ Nhân Mê Huyền phù, chỉ là một ngày truyền đi, Ninh Trần đường đường người đọc sách, danh tiếng quét rác a.

Tại Lâm An thành, kiện loại này câu đương nhân, đều là này bản hạng người.

"Tốt xấu bây giờ còn có bốn mai toái linh thạch, trước vào nhập tiểu thiên Bách Linh thế giới tu hành một phen rồi hãy nói." Ninh Trần tự lẩm bầm nhất cú, sau đó cần cần dục dục triển khai cổ phiến, ánh mắt đã nhìn về phía tiền trình Bách Linh thế giới.

Căn cứ trước đã học qua thư tịch, nhượng Ninh Trần biết được, chỉ cần tương lực chú ý tập trung ở họa thượng một cái địa phương, tiến nhập tiểu thiên Bách Linh thế giới sẽ xuất hiện ở nơi nào, thật to bắt đi đi bộ thời gian.

"Lúc này đây phải đi tiểu thiên Bách Linh thế giới Tàng Bảo tháp nhìn một cái đi." Ninh Trần tự lẩm bầm nhất cú, sau đó tương cửa phòng, cửa sổ toàn bộ đóng kỹ, Ninh Trần liền thoảng cái lấy ra hai quả toái linh thạch, đặt ở mặt quạt trên.

Sau một khắc, Ninh Trần trước mắt hoa quang lóe lên, cả nhân tùy theo xuất hiện ở tiểu thiên Bách Linh thế giới.

Lúc này đây Ninh Trần chỗ ở vị trí, chánh xử tại giữa sườn núi chỗ, ở trước mặt hấn chính thị một tòa vân kiều, vân kiều đầu cùng còn lại là một tòa kim quang bảo tháp, quang mang vạn trượng, chính thị tiểu thiên Bách Linh thế giới Tàng Bảo tháp.

Một tác quang âm một khối linh thạch, Ninh Trần cũng không dám quá nhiều lãng phí thời gian, lợi dụng 《Huyền Ngưng tâm kinh》 từng ngum từng ngum hút tinh thuần linh khí đồng thời, Ninh Trần cất bước đi qua vân kiều, hướng phía Tàng Bảo tháp đi.

Mấy hơi thở quá khứ, đương Ninh Trần bước vào đến Tàng Bảo tháp một, cả người nhất thời khiếp sợ tại chỗ, chỉ thấy không gì sánh được rộng lớn xa hoa một bảo tháp trong, đầy linh đài, từng ngọn linh trên đài, treo nhiều loại pháp bảo.

Hữu hình thái khác nhau phi kiếm, bảo bình, ngọc ấn, đồng đỉnh, sở bất thắng sở, mỗi một món đều cũng có linh thạch đã không mua được tuyệt thế pháp bảo, mà tầng này toàn bộ đều là Ngưng Khí kỳ sử dụng.

"Thật nhiều trân bảo a." Ninh Trần không được phát sinh như vậy sợ hãi than, cả nhân mắt đều thẳng, hấn từ lúc chào đời tới nay, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy nhiều như vậy pháp bảo đặt chung một chỗ.

Coi như là Linh Khâu tông Tàng Bảo cung, tám chín phần mười cũng là so sánh kiến kém cỏi, quả thực thì không phải là một cấp bậc.

Từng ngum từng ngum hút linh khí đồng thời, Ninh Trần tại Tàng Bảo tháp một đi hai vòng, tả dụng dụng, bên phải sờ sờ, cũng không đủ linh thạch, như nhau đã cảm không đi, chỉ có thể quá xem qua nghiệm mà thôi.

Đi không có hai bước, Ninh Trần ánh mắt liền bị một cây cửu thốn long tu công bút hấp dẫn, kim quang rạn rờ cán bút, bàn giữ một cái trông rất sống động thẳng long, bút mao tắc dường như long tu giống nhau, thường thường hội từ từ đông đưa.

Phía dưới linh trên đài, chỉ ghi chú rõ tám đại tự: Chú linh thành mực, huy bút thành nhận.

Chỉ là này tám đại tự, đã đem long tu công bút đặc tính kể rõ được rõ ràng, nhượng Ninh Trần tâm động không gì sánh được, thân là họa sư, phù sư, Ninh Trần tự nhiên yêu bút như mạng, mà trước mắt long tu công bút, quả thực có thể nói bút trung pháp bảo.

Bất quá, đương Ninh Trần nhìn phía linh đài hơi nghiêng đánh dấu năm mươi linh thạch lúc, tâm nhất thời chìm vào đáy cốc, năm mươi linh thạch tài năng lấy đi? Đây đối với bất kỳ một cái nào Ngưng Khí kỳ tu sĩ mà nói, đều tuyệt đối có thể nói là không lờ chữ số, nhất là Ninh Trần như vậy kẻ nghèo hèn.

"Năm mươi linh thạch? Này phải đến địa phương nào đi lộng a?" Ninh Trần than thở nhất cú, tựa như cùng không ăn được kẹo tiểu hài tử, chỉ có thể tro mắt nhìn, trong lòng đúng linh thạch khát vọng, càng chưa từng có tăng vọt.

Này long tu công bút Ninh Trần có thể nói càng xem càng thích, quả thực chính là vì bản thân lượng thân may pháp bảo, đáng tiếc không có linh thạch.

Nhưng mà, đúng lúc này, hai mươi hơi thở thời gian đã qua, Ninh Trần chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, đón lại một lần nữa xuất hiện ở trong nhà gỗ.

Nhìn bốn phía hoàn cảnh quen thuộc, hôm nay Ninh Trần mẫn đầu đều là long tu công bút, cùng với làm sao kiếm lấy linh thạch, cùng với đề thăng tu vi của mình.

Cần cần dục dục tương cổ phiến thu hồi, niệm mấy lần Thanh Tâm quyết, Ninh Trần tâm cảnh cũng khó mà bình phục, trong đầu tắc kim lòng không đậu nổi lên cây cái đồ trước đã nói, Mỹ Nhân Mê Huyền phù. . . Có thể kiếm đồng tiền lớn.

Hơn nữa lời này bắt đầu không ngừng tại Ninh Trần trong đầu quanh quẩn, nhưng Ninh Trần trong lòng bồi hồi bất định.

Trong lòng hẳn hiểu rõ, này tiểu thiên Bách Linh trong thế giới Thượng Cổ tinh thuần linh khí, đúng là khó có được, tại Yêu Linh tông cũng chỉ là chính mình một tòa Cổ Hư động, bên trong cũng không phải tinh thuần Thượng Cổ linh khí, ở trong mắt Ninh Trần Linh Khâu quốc này quái vật lớn, đơn giản chỉ có hai tòa như vậy tiên động, trong đó một tòa mực dương động trong Thượng Cổ linh khí, chỉ có hoàng đế đích hệ từ tôn, hàng năm mới có thể hấp thu một ít.

Mà Ninh Trần chỉ cần chính mình linh thạch, là có thể đi hấp thu loại này Thượng Cổ tinh thuần linh khí, như cơ hội này thực sự hãn hữu, một ngày mình có thể chính mình, sẽ vì mình mở ra một cánh rộng đại đạo chi môn.

"Hiện nay coi như, có thể cấp tốc kiếm được nhiều tiền biện pháp, cũng chỉ có một con đường này." Ninh Trần tự lẩm bẩm, mình bây giờ như vậy hèn mọn, chính là tu vi thiếu, tích súc không thật.

Nghĩ đến đây, Ninh Trần rốt cục bắt đầu động tâm, hơn nữa Mỹ Nhân Mê Huyền phù đúng Ninh Trần mà đến, quả thực chính là dễ như trở bàn tay.

Đảo mắt hai ngày quá khứ, Ninh Trần hầu như không có làm những chuyện khác, chính là lợi dụng 《Huyền Ngưng tâm kinh》 tương trong cơ thể hai mươi hơi thở tinh thuần linh khí luyện hóa, hồi nhập đan điền.

Như vậy Ninh Trần tu vi đã rốt cục tăng lên tới Ngưng Khí tầng hai đỉnh, chỉ thiếu chút nữa có thể đề thăng tới Ngưng Khí tầng ba, này không thể nghi ngờ nhưng Ninh Trần đúng linh thạch càng thêm tràn đầy khát vọng!

Trừ lần đó ra, Ninh Trần chính là tìm hiểu cổ phiến mặt trái người thứ hai "Tự", nhưng phù, họa hợp nhất đạt được hoàn mỹ.

Sáng sớm, sắc trời vừa sáng lên, hơi chút nghỉ ngơi chỉ chốc lát Ninh Trần, tâm trạng đã quyết định chủ ý, không hề có bất kỳ do dự, trực tiếp hướng cây cái đồ phóng xuất một con hạc giấy.

Đây cũng là Ninh Trần nhất quán tác phong, quyết định chi hậu, tuyệt không có nửa nửa điểm do dự.

Sau một lát, nhìn nữa cây cái đồ trực tiếp theo Ninh Trần nhà gỗ cửa thỏ địa trung chui ra, sau đó mại tiểu ngắn chân đi tới Ninh Trần bên cạnh.

"Sư thúc, người tìm ta." Cây cái đồ trầm giọng nói, cả nhân buồn bã ỉu xiu, hiển nhiên còn đang là mấy ngày trước đây Ninh Trần buông tha kiếm tiền cơ hội, canh cánh trong lòng.

"Không cần buồn bã ỉu xiu, mấy ngày trước đây người nói chế tác Mỹ Nhân Mê Huyền phù, ta suy tư hai ngày sau, nghĩ còn là có thể được." Ninh Trần chậm rãi đứng dậy, nhìn cây cái đồ đạo.

"Thực sự?" Cây cái đồ bỗng nhiên ngừng đầu, hai mắt kim quang rạng rỡ, nguyên bản như sương đá đích gia tử, trên đầu mấy cái lá cây đều yên, hôm nay quả thực thần thái sáng láng.

"Đúng vậy, hơn nữa giống như người nói, chúng ta cửu chia ra sổ sách." Ninh Trần sờ sờ cây cái đồ đầu đạo.

"Vậy còn chờ gì nì, tựu hiện tại, nói làm liền làm chứ." Cây cái đồ chà xát thủ, đầy mặt xuân quang đạo.

Nếu là có thể nhiều đủ linh thạch, đúng cây cái đồ triệt để hóa nhân, không thể nghi ngờ cũng là có nhiều chỗ tốt, theo ngoại môn tiểu đệ tử tấn chức đến ngoại môn đệ tử sắp tới.

Làm được trước bàn đọc sách, Ninh Trần rất nhanh cầm bút lên, trầm tư chỉ chốc lát, tùy theo tại hé ra trên tuyên chỉ viết, liệt ra một cái danh sách, ngoại trừ Tầm Thực phù chỉ ở ngoài, còn có chính là Linh Hồ Tuyết, Mê Hồn thảo chờ một chút, hơn mười loại tài liệu.

"Đi, dựa theo phía trên danh sách tiến hành mua đồ ăn, nhớ kỹ, không nên tại một nhà mãi, xa nhau mua." Ninh Trần tương danh sách cùng còn sót lại hai quả toái linh thạch đưa cho cây cái đồ.

"Hảo liệt." Cây cái đồ lúc này có vẻ cực kỳ thống khoái, tương danh sách cùng toái linh thạch cất vào đến trong túi đựng đồ, đi ra ốc xá, trực tiếp chui vào trong đất, biến mất không thấy.

Kiến bốn bề vắng lặng, Ninh Trần lại một lần nữa lấy ra cổ phiến, tỉ mỉ tìm hiểu cổ phiến mặt trái người thứ hai "Tự", đồng thời thường thường cầm lấy bút lông, luyện tập đứng lên.

Sẽ không làm, muốn làm liền làm đến hay nhất, đây cũng là Ninh Trần nhất quán tác phong, tựu như cùng năm đó chế tác Ích Tà phù như nhau!

Một canh giờ trôi qua, cây cái đồ rất nhanh chuyển giữ tiểu ngắn chân, một đường chạy chậm tiến vào Ninh Trần trong nhà gỗ, sau đó tương danh sách

thượng tài liệu, nhất nhất đặt ở Ninh Trần trước mặt cửa, như nhau không ít, làm được có thể nói thỏa đáng.

Chánh sở vị vô lợi không dậy sớm nổi, có thể có nhất thành phần sở sách, cây cái đỏ tự nhiên muốn toàn tâm toàn ý đi làm việc.

"Sư thúc, người dự định vẽ ra dạng gì tiểu mỹ nhân a?" Cây cái đỏ đứng ở Ninh Trần bên cạnh, ngửa đầu, nhìn Ninh Trần hiếu kỳ nói.

"Đang suy nghĩ." Ninh Trần chỉnh lý trước mắt hai mươi trương tâm ti lá bùa, đáp lại nói.

"Muốn là dựa theo sư phụ ta hình dạng họa, nhất định là phi thường tốt mua, phải biết rằng. . ."

"Không được!"

Không đợi cây cái đỏ tương câu nói kế tiếp nói ra, Ninh Trần kiên quyết cự tuyệt nói, này là tuyệt đối không có thương lượng.

"Nói cũng phải, nếu như bị sư phụ ta biết chúng ta họa nàng vắng bán đứng, đôi ta đều đã bị nàng đánh chết." Cây cái đỏ nhéo nhéo tiểu cằm, gật đầu đồng ý nói.

Tương trên đầu tất cả tài liệu nhất nhất sửa sang lại, chế tác thành đủ mọi màu sắc phù mực, Ninh Trần dừng lại một cái hạ, tùy theo cầm lấy ngọc bút, bắt đầu rất nhanh tại hế ra tâm ti lá bùa thượng họa.

Bút pháp khi thì mềm nhẹ triển miên, khi thì mây bay nước chảy lưu loát sinh động, "Hồi" tự bút pháp vận dụng vừa đúng, đã rồi thao không gì sánh được, về phần cổ phiến thượng người thứ hai "Tự", cũng chính là "Vạn" tự bút pháp, Ninh Trần tuy rằng dùng hơi lộ ra trúc trắc, nhưng vẫn là có thể đem hoàn chỉnh sử dụng đến.

Một bên cây cái đỏ, lúc này có vẻ thêm vào an tĩnh, cứ như vậy đưa cái cổ lẳng lẳng nhìn.

Chỉ quá khứ sau thời gian uống cạn tuần trà, Ninh Trần trước mặt cửa, lớn chừng bàn tay phù lục mặt trên, nhất phó giống như đúc cung nữ đồ đã xuất hiện, mặc vàng nhạt cung nữ trang, duyên dáng yêu kiều, da trắng như chi, xinh đẹp tuyệt luân, vai bán lộ, bắp đùi thon dài lúc ẩn lúc hiện.

Đừng nói nam nhân, coi như là một cái giống đực động vật, đều đã sản sinh xung động.

Về phần vẽ bối cảnh, chính là rậm rạp chẳng chịt từ sắc cùng màu đỏ đan vào đường cong, phiền phức thả huyền ảo.

"Oa." Cây cái đỏ nhìn Ninh Trần trước mặt cung nữ đồ, đôi mắt nhỏ đã giương thật to, trên khuôn mặt nhỏ nhắn, thậm chí còn có nhàn nhạt hồng nhuận: "Sư thúc họa quả nhiên rất cao a."

"Đừng vội vuốt mông ngựa, thử một lần rồi hãy nói." Ninh Trần nói, tùy theo tương linh khí rót vào đến Mỹ Nhân Mê Huyền Phù trung.

Bá!

Trong khoảnh khắc, họa trung mỹ nữ ảo giác tùy theo xuất hiện ở Ninh Trần trước mặt cửa, hát hay múa giỏi, giống như đúc, quyến rũ tư thái, động nhân đáng người, cùng chân nhân không hai, thậm chí tại Ninh Trần cường đại bút lực hạ, muốn càng thêm mỹ lệ.

Sau đó chỉ thấy ảo giác mỹ nhân, đã xuất hiện ở Ninh Trần trước mặt cửa, vàng nhạt áo lụa đã bỏ đi, lộ ra làm cho hít thở không thông tuyệt vời, một tay đã ôm Ninh Trần cánh tay, mặc dù là ảo giác, nhưng vẫn là làm cho người ta huyết mạch phún trương.

Một bên cây cái đỏ, một cái lỗ mũi đã chảy ra máu mũi, không ngừng dụng tay nhỏ bé xoa.

Trái lại ngồi ở chiếc ghế thượng Ninh Trần, đối mặt thân thù để tạo nên huyền tượng, đã là hai tay tạo thành chữ thập, trong miệng mặc niệm: "Tội lỗi, tội lỗi."

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(chăm)Net**.

Chương 10: Muốn phù sao

Hắn đã có thể tiên đoán được, thứ này lưu truyền đi, sẽ là một bộ đáng gì nữa.

Sau đó, Ninh Trần không dám nhiều lời nữa, rất sợ cầm giữ không được, tương mỹ nhân huyền tượng phù thu hồi lại.

"Bùa này phù lực lớn khái có thể kiên trì bốn canh giờ, coi như là không tệ." Ninh Trần tương Mỹ Nhân Mê Huyền phù để ở một bên, không dám nhìn nữa liếc mắt, tự lẩm bẩm.

"Sur thúc, ta tựu chớ nói nhảm nhiều như vậy, nhanh lên một chút kế tục làm chứ, ta đã có thể thấy bó lớn bó lớn linh thạch đã xảy ra chúng ta trước mặt." Cây cải đỏ dất Ninh Trần ổng tay áo đao.

"Chớ có nóng ruột, Yêu Linh tông rất cuộc thích gì dạng nữ tử, ta tạm thời còn không rõ, hay nhất đa vẽ ra vài loại hình dạng mỹ nữ, nhìn người nào hảo mĩ." Ninh Trần sờ sờ cây cải đỏ đầu đao, sau đó liền giảo đặt bút can, trầm ngâm.

Liên tiếp bốn canh giờ quá khứ, Ninh Trần trước mặt cửa, đã nhiều hơn hai mươi trương Mỹ Nhân Mê Huyền phù, mỗi một trương Mỹ Nhân Mê Huyền phù cũng là lớn không giống nhau, phía trên mỹ nhân có cao lãnh, có thanh thuần, có mềm mại vân vân.

Thấy cây cải đỏ có thể nói không kịp nhìn, hai mắt tỏa ánh sáng, thường thường nhu liễu nhu cái mũi nhỏ, phòng ngừa máu mũi tại chảy ra.

"Bởi chúng ta là lần đầu tiên mại, giá cả không thích hợp rất cao, mỗi trương hai quả toái linh thạch là tốt rồi, thử trước một chút thủy." Ninh Trần dặn dò cây cải đỏ nhất cú, trên thực tế dù vậy, hai quả toái linh thạch cũng đã là hai mươi bội món lãi kếp sù.

Sau đó, Ninh Trần tương hai mươi trương Mỹ Nhân Mê Huyền phù giao cho cây cải đỏ, sau đó đơn giản thu thập một chút, liền đi theo cây cải đỏ ly khai nhà gỗ, trực tiếp hướng phía dưới chân núi đi.

Ở dưới chân núi, tam tòa không lồ ngọn núi trong lúc đó, chính là Yêu Linh tông một cái chợ, đại thể đều là nhiều đệ tử tương vô dụng vật bán đi, hoặc là hoán nhiều những thứ đồ khác, cũng có người chế tạo một ít pháp khí, hoán nhiều linh thạch, ngân lượng.

Đương Ninh Trần mang theo cây cải đỏ đi tới dưới chân núi, Ninh Trần có thể thấy rõ ràng, tảng đá xếp thành trên quảng trường, có thể nói đầu người truyền lực, từng tên một ngoại môn đệ tử trang phục bộ dáng nhân, ngay tại chỗ bãi nổi lên hàng via hè, mặt trên bày đặt hình hình sắc sắc đồ cổ, phù lục.

Sân rộng bốn phía, còn lại là một cái nhà đồng dựa vào mà xây lầu các, bên trong mại gì đó sẽ tương đối danh đắt một chút.

"Sur thúc, người ở nơi này sau đó, tựu coi được rồi." Cây cải đỏ nói với Ninh Trần nhất cú, sau đó mại khai tiểu ngân chân, trực tiếp chui vào đến rồi nhân bụi rậm trong, bắt đầu không ngừng nhìn chung quanh tìm kiếm mục tiêu.

Ninh Trần không có thái biến hóa lớn, một tay nắm một bả thông thường chiết phiến, tay kia hơi công lên, cùng cây cải đỏ bảo trì một khoảng cách, cứ như vậy lẳng lặng nhìn.

Đã tại Yêu Linh tông ở một hơn trăm năm cây cải đỏ, vô luận là đứng chợ hay là đối với Yêu Linh tông đều là quen việc dễ làm.

Rất nhanh, cây cải đỏ liền tại một gã nhân cao mã đại, vẻ mặt lạc má hồ trắng hán bàng ngừng lại, sau đó vuron tay nhỏ bé lôi kéo trắng hán ổng tay áo, lén lút, thấp giọng nói: "Vị huynh đài này, muốn phù sao?"

"Cái gì phù?" Trắng hán không nhịn được nói.

"Hảo phù, hoàng phù." Cây cải đỏ nhất phó lão du điều đáng đáp, tận khả năng nhỏ giọng đứng trắng hán đao, nhất phó thần bí hề hề đáng đáp.

Kiến cây cải đỏ bộ dáng như thế, trắng hán nhất thời minh bạch là chuyện gì xảy ra, bất quá, bọn người kia bán hoàng phù, đại thể đều là làm ầu, hạ lưu mặt hàng, không có gì đẹp mắt: "Không có hứng thú, nhanh chóng vừa đi, không có công phu phản ứng người."

"Huynh đài, chớ nóng vội đuổi ta đi mả, ta đã nói với người, ta phù cùng người khác có thể không giống với, bảo chứng cho người dục tiên dục tử, cười mây đáp gió." Cây cải đỏ lộ ra vẻ mặt quý dị cười dâm đẳng nói.

"Dục tiên dục tử?" Trắng hán thần sắc khê động, hán có chút không cách nào tưởng tượng, dạng gì mê huyền phù có thể làm cho nhân dục tiên dục tử? Đồng dạng lòng hiếu kỳ đã du nhiên nhi sinh.

Quay về với chính nghĩa hán nhân rồi cũng là buồn chán, đơn giản tựu nhìn một cái.

"Cây cải đỏ, ta có thể cảnh cáo người, người nếu dám đùa giỡn ta, có tin ta hay không đem người bóp nát?" Trắng hán hé mắt đao, ki đã quả đấm của toàn khối nắm tay phát sinh ca ca âm hưởng.

"Ở đây không có phương tiện, huynh đài đi theo ta." Cây cải đỏ trực tiếp quên rút trắng hán cảnh cáo, nhìn chung quanh một chút, sau đó thần bí hề hề hướng phía chân núi một cái hẻm nhỏ đi.

Đi tới yên lặng hẻm nhỏ trung, cây cải đỏ kiến bốn bề vắng lặng, tùy theo võ túi đựng đồ, hé ra Mỹ Nhân Mê Huyền phù tùy theo xuất hiện ở trên tay của hán.

"Nhạ, huynh đài có thể tự hành cảm thụ một chút." Cây cải đỏ nói, trực tiếp tương phù đưa tới, bản thân hán cũng không tu vi, căn bản vô pháp chú linh khu phù.

Tiếp nhận phù lục, nửa tin nửa ngờ tráng hán thần sắc hốt lại chính là khẽ động, chỉ thấy bùa này trên, chính là một danh xưng đẹp tuyệt luân nữ tử bức họa, họa sĩ giống như đúc, đường như sống giống nhau.

"Hảo họa a." Thì là đúng họa đạo một điểm cũng đều không hiểu, tráng hán cũng không ở làm ra như vậy đánh giá: "Như vậy thì nhìn một cái của người mê huyền phù rồi cuộc làm sao chứ?"

Vừa nói chuyện, tráng hán đã rồi tương linh khí rót vào phù trung, trong thời gian ngắn, một gã mặc màu đỏ áo lụa, xinh đẹp tuyệt luân nữ tử tùy theo xuất hiện ở tráng hán trước mặt cửa, cùng chân nhân gần như không giống, thậm chí so với chân nhân càng thêm mê người, đồng thời hát hay múa giỏi, ánh mắt liêu nhân.

"Này. . ."

Tráng hán không tự chủ được phát sinh như vậy thanh âm, cặp mắt đều thẳng, gắt gao nhìn chăm chăm hồng y thiếu nữ kia.

Đón nhìn nửa hồng y nữ tử, màu đỏ áo lụa đã bay ra ngoài, mạn diệu vóc người lộ rõ.

Bá!

Sau một khắc, nhìn lại tráng hán, hai hàng máu mũi đã phun tới, khuôn mặt đỏ lên, trông mắt đều nhanh rơi đi ra, lớn lên miệng tràn đầy nước bọt.

"Này, này, này, huynh đài, được rồi được rồi."

Ở nơi này thời khắc quan trọng nhất, cây cái đồ phi thường là thời điểm lôi kéo tráng hán, khiến cho tráng hán thu hồi phù lục.

"Ra giá đi, này Mỹ Nhân Mê Huyền phù bán thế nào?" Tráng hán cũng không nhiều lời, gọn gàng dứt khoát nói.

Cây cái đồ không có lập tức ra giá, mà là vron tay nhỏ bé, trực tiếp tương Mỹ Nhân Mê Huyền phù theo tráng hán trong tay rút ra, bắt được trong tay chính mình, mới mạn điều tư lý đạo: "Hai quả toái linh thạch."

"Cái gì? Hai quả toái linh thạch? Người đây là đoạt sao?" Tráng hán trương mắt to đạo, phải biết rằng thông thường mê huyền phù, tối đa cũng liền một quả toái linh thạch.

"Ngại quý vậy cho dù lâu, xinh đẹp như vậy đại mỹ nhân, chỉ có thể về người khác." Cây cái đồ thay đổi trước lấy lòng nịnh nọt, bải làm ra một bộ có thích mua hay không đáng đáp, nói liền chuẩn bị đi.

"Chậm, được rồi, được rồi, hai quả toái linh thạch tựu hai quả." Tráng hán nhất ngoan tâm, mở miệng nói, sau đó trực tiếp theo trong túi đựng đồ lấy ra hai quả toái linh thạch, đặt ở cây cái đồ trước mặt cửa.

Cứ như vậy, đủ một canh giờ trôi qua, cây cái đồ hay dùng tương tự phương pháp, tương hai mươi tương Mỹ Nhân Mê Huyền phù toàn bộ bán đi, trên cơ bản bị cây cái đồ lừa nam tu sĩ, không thể nghĩ ngờ có thể chạy thoát mê huyền phù mê hoặc, trái lại móc ra linh thạch lại đem mua.

Do đó cũng không khỏi không bội phục, còn tuổi nhỏ Ninh Trần, họa mỹ nữ công phu rồi cuộc có cao cỡ nào sâu.

Lúc tới chạng vạng, nhìn nửa Ninh Trần cùng cây cái đồ, ngồi xổm một cái yên lặng trong hẻm nhỏ, chính cho đã mất tiểu tinh tinh nhìn trước mặt túi, bên trong chính thị đủ một xấp đầy toái linh thạch, đủ bốn mươi mai, tương đương với bốn mai cả khối linh thạch.

"Sur thúc, xem đi, ta đã nói, bằng vào ngài bản lĩnh, Mỹ Nhân Mê Huyền phù tuyệt đối có thể kiếm đồng tiền lớn, một ngày chính là bốn mai linh thạch, một tháng lại là bao nhiêu a?" Cây cái đồ bải lộng ngón tay, lẳng là không có toán mình bạch.

"Không sai không sai, chỉ cần có linh thạch, người sự tu luyện của ta, tuyệt đối sẽ đột nhiên tăng mạnh, cuối cùng có một ngày trở nên nổi bật." Ninh Trần về mặt hưng phấn nói, sau đó trực tiếp theo trong túi vải xuất ra năm mai toái linh thạch đặt ở cây cái đồ thủ trong: "Bốn mai toái linh thạch là người nên được, còn có một mai là sur thúc ta phần thưởng của người."

Thấy trong tay năm mai toái linh thạch, cây cái đồ cũng là về mặt hưng phấn, xem như không có tu vi ngoại môn tiểu đệ tử, năm mai toái linh thạch tuyệt đối có thể nói là một khoản cự tư, phải biết rằng tại Yêu Linh tông, ngoại môn tiểu đệ tử một tháng mới có thể có được một quả toái linh thạch.

"Được rồi, hiện tại chúng ta trở về đi." Ninh Trần nói một câu, sau đó rất nhanh tương trang bị đầy đủ linh thạch túi thu hồi, mang theo cây cái đồ liền chuẩn bị ly khai.

Nhưng mà, ngay Ninh Trần vừa xoay người sát na, một người cao mã đại nữ tử, đang đứng tại đầu hẻm, thân cao không thể so trước tráng hán kia thấp hơn nhiều ít, thùng nước vậy vóc người, trên mặt tường đầy dử tợn, lúc này chính diện sắc bất thiện, nhìn Ninh Trần cùng cây cái đồ.

Đứng ở Ninh Trần bên cạnh cây cái đồ, thấy cô gái trước mắt, không khỏi chính là một kích linh, trên mặt viết đầy sợ hãi, cái cổ đều nhanh rúc vào vai trong.

"Ly Linh sư cô, ngài. . . Ngài tại sao lại ở chỗ này?" Cây cái đồ sĩ trong run run đạo, đồng thời bản năng núp ở Ninh Trần đại thổi phía sau, tốt xấu Ninh Trần cũng có Ngưng Khí tầng hai, coi như là một đồng cát, đã dày nhiều.

Ninh Trần quan sát một chút trước mặt buu hân nữ tử, đồng dạng vô ý thức lui về phía sau bán bộ, một nữ nhân có thể trương thành như vậy điều luyện sắc sảo, coi như là thể gian hân hữu.

"Cây cải đỏ, ta đã quan sát ngươi rất lâu rồi, sư phụ ngươi Bạch Tâm Dao vẫn kỳ vọng ngươi có thể chuyên tâm tu hành, nghĩ không ra ngươi lại ở chỗ này làm một ít không đứng đắn chuyện tình, nếu là truyền sư phụ ngươi nơi nào, ta nghĩ ngươi sư phụ tuyệt đối sẽ không khinh tha của ngươi." Bị kêu làm Ly Linh cường tráng nữ tử, hoạt động vài cái khớp xương, lại đi về phía trước hai bước.

"Ta chỉ là nỗ lực kiếm tiền mà thôi, không có linh thạch, tu luyện thế nào?" Cây cải đỏ tranh luận đạo, thân thể tắc hoàn toàn trốn sau lưng Ninh Trần.

Này Ly Linh chính thị Bạch Tâm Dao một sư muội, thường ngày cùng Bạch Tâm Dao đi rất gần, đã rồi có Ngưng Khí tầng năm tu vi, tại Yêu Linh tông tu vi như thế đã coi như là ưu tú ngoại môn đệ tử.

"Bái . . Bái kiến Ly Linh sư tỷ."

Kiến Ly Linh như nhất ngọn núi lớn như nhau đặt ở trước mặt của mình, Ninh Trần nỗ lực nuốt nước miếng một cái, hai tay ôm quyền, thật sâu cúi mình vái chào, khách khí đạo: "Chẳng biết cây cải đỏ làm sai chỗ nào? Sư tỷ không chịu. . ."

Không đợi Ninh Trần tương câu nói kế tiếp nói xong, chỉ thấy Ly Linh ki đại thủ, đã nhéo Ninh Trần cổ áo của, tựa như cùng nhéo con gà con từ như nhau, sinh sôi tương Ninh Trần nhéo đến rồi trước mặt của mình.

"Những Mỹ Nhân Mê Huyền phù đó, phải là tiêu tử ngươi vẽ chứ?" Ly Linh hơi hé mắt đạo.

Ninh Trần nỗ lực từ chối vài cái, tiếc rằng Ly Linh lực cánh tay kinh người, tu vi so với Ninh Trần càng cao không chỉ một đẳng cấp.

"Minh nhân bắt thuyết ám thoại, không sai, chính là ta vẽ." Ninh Trần mở miệng đáp lại nói, thư sinh cốt khí vẫn phải có.

"Nghĩ không ra như thế ác tha chuyện tình, ngươi đều có thể làm được, bất quá. . . Ta thích." Về mặt hoành nhục Ly Linh bỗng nhiên lộ ra vẻ tươi cười: "Thế nào? Ta cấp họa nhất phó Mỹ Nam Mê Huyền phù làm sao?"

Bá!

Theo Ly Linh lời này vừa xuất khẩu, Ninh Trần cùng thân cây cải đỏ, trên trán nhất tề sinh ra có vài hắc tuyến, nhất là cây cải đỏ, càng hóa đá tại chỗ, không biết nên nói cái gì là được rồi.

Ninh Trần lúc này sẽ trấn định rất nhiều: "Mỹ Nam Mê Huyền phù. . . Không biết sư tỷ muốn dạng gì?"

"Ta thích mềm mại hình, ừ. . . Tựa án bộ dáng của ngươi cho ta làm một cái chứ." Ly Linh nhéo Ninh Trần, nụ cười trên mặt càng sáng lạn hơn.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Ly Linh sư tỷ

Nụ cười này ở trong mắt Ninh Trần, cũng như vậy không có hảo ý, nhượng Ninh Trần da đầu có chút tê dại, phía sau lạnh buốt, toàn thân đều khởi đầy nổi da gà.

Thân cây cải đỏ càng liên đã rừng mình, hẳn có loại cảm giác, Ninh Trần sư thúc muốn thành con mồi, đại sự không ổn a.

Bất quá, tuy rằng trong lòng có một loại cảm giác mao không từng nhiên, thế nhưng Ninh Trần cũng không có rối loạn một tắc vương, nỗ lực mở miệng nói: "Này thuộc về đỉnh chế phù phạm vi, cần khác thêm linh thạch. . ."

Không đợi Ninh Trần tương câu nói kế tiếp nói ra, Ly Linh chài cán bột vậy thô đầu ngón tay thượng, bích lục nhãn trừ vật hóa quang lóe lên, một quả lớn chừng cái trứng gà linh thạch, tùy theo xuất hiện ở trong tay của nàng.

"Đủ sao?" Ly Linh mở miệng nói, nhất phó hỏi hột đáng đáp, tại Yêu Linh tông có thể đạt được Ngưng Khí tầng năm đệ tử, đều là không thiếu tiền.

Thấy nhất cả mai sáng trông suốt linh thạch, Ninh Trần nỗ lực nuốt nước miếng một cái, khoe miệng càng hơi co rúm hai cái, nhất cả mai linh thạch, thì

tương đương với thập mai toái linh thạch, có thể nói gấp năm lần giá, nguyên bản Ninh Trần là dự định muốn năm mai toái linh thạch, kết quả lại thật không ngờ. . .

"Được rồi, được rồi." Ninh Trần vội vàng nói, đồng thời ý bảo Ly Linh khoái nhiều buồng tay, bằng không muốn hít thở không thông.

"Người rất thức thời, này tốt, bất quá, ngày hôm nay ta cho người chế phù chuyên tình, người nhược dám can đảm tiết lộ nửa câu, hậu quả không cần ta cho người biết." Ly Linh buông tay ra, tương linh thạch đặt ở Ninh Trần thủ trung, biểu tình hơi lộ ra âm trầm nói.

"Sự tỷ xin yên tâm, ta đây hoạt động đã không quang thái, làm sao có thể nơi nói lung tung vậy?" Ninh Trần lấy tay nhu liễu nhu cái cổ đạo.

Sắc trời tiệm chậm, thiên khung quần tinh ánh sáng ngọc, dường như tương khảm trong bóng đêm bảo thạch.

Mùa thu, buổi tối đã bắt đầu làm cho một loại cảm giác băng hàn.

Tại chợ thượng mua một ít tài liệu, Ninh Trần nhất khắc cũng không đình lại, một lần nữa trở về mình trong nhà gỗ, tương vừa mua được hé ra hòa phù nhưng nhập đến chậu than trong, một bó hỏa hồng sắc đích hỏa diễm tùy theo đốt đốt, cũng để cho Ninh Trần lạnh như băng thân thể cảm nhận được đã lâu ấm áp.

Cầm lấy một thanh tiểu bàn chải, tương mẫu thân trên bức họa bụi phui rơi, Ninh Trần liền một người yên lặng ngồi ở trước bàn đọc sách, như nhau như nhau sửa sang lại trên đầu tài liệu.

Có hôm nay thành công, nhượng Ninh Trần đứng tương lai lộ, trần đầy hy vọng.

Tương trên đầu tài liệu như nhau xử lý giống nhau hoàn tất, chế thành phù mực, Ninh Trần lại từ thư rương trong lấy ra nhất bình nhỏ ám chất lỏng màu đỏ.

Này bên trong chứa chính là Hắc Ngư huyết, có minh mục lưu thông máu công hiệu, bất quá, kinh qua Ninh Trần đối kỳ thành phần phân tích, nếu như tương nó gia nhập vào phù mực trong, sẽ làm mê huyền phù ảnh tượng càng thêm rõ ràng, trong sáng.

"Thử một lần đi." Ninh Trần nhẹ giọng tự nói nhất cú, tùy theo tương Hắc Ngư huyết nhỏ vào đến rồi phù mực trong, đón Ninh Trần liền cầm lấy cũ nát ngọc bút, bắt đầu ở lá bùa thượng rất nhanh họa.

Có trước kinh nghiệm, Ninh Trần tại chế tác Mỹ Nhân Mê Huyền phù thời gian, đã rút cuộc quen việc dễ làm, "Hồi" tự bút pháp cùng "Vạn" tự bút pháp, ứng dụng cũng là càng thêm thuận buồm xuôi gió.

Chỉ dùng ngắn ngủi hai canh giờ, hai mươi trương Mỹ Nhân Mê Huyền phù đã bị Ninh Trần chế tác đi ra, hơn nữa gia nhập Hắc Ngư huyết chi hậu, huyền hóa ra tới mỹ nhân muốn càng thêm rất thật, trong sáng, thậm chí còn bị Ninh Trần tạo nên như mộng như ảo hình ảnh.

So với lần đầu tiên, hiệu quả lại tăng lên không ít.

"Không sai, không sai." Ninh Trần nhìn trước mắt xinh đẹp, quyến rũ mỹ nhân huyền tượng, nhéo cằm gật đầu, sau đó tùy theo tương Mỹ Nhân Mê Huyền phù thu hồi, có chút thời gian Ninh Trần đã lo lắng, thấy lâu, bản thân sẽ đem cảm không được.

Tương hai mươi trương Mỹ Nhân Mê Huyền phù để ở một bên, Ninh Trần nhìn trước mắt chỗ trống lá bùa, vùng xung quanh lòng mảy mòi nhú lại, kế tiếp hẳn muốn vẽ, chính thị Ly Linh muốn Mỹ Nam Mê Huyền phù.

Đối với Mỹ Nhân Mê Huyền phù Ninh Trần có thể nói dễ như trở bàn tay, thế nhưng đối với Mỹ Nam Mê Huyền phù. . . Vừa nghĩ tới thanh ca mạn diệu mỹ nam tại trước mắt quanh quần, Ninh Trần tự cả người thẳng nổi da gà, có một loại cảm giác muốn ói.

Bất quá, thu nhân nhất cả khối linh thạch, không thể nghi ngờ sẽ thay nhân làm việc, bất đắc dĩ, Ninh Trần lắc đầu, lại gãi gãi đầu, sau đó liền cầm lấy ngọc bút, chịu đựng trong lòng không khỏe, bắt đầu vẽ Mỹ Nam Mê Huyền phù, trong lòng tác âm thầm phát thệ, sau đó cấp nhiều hơn nửa linh thạch, cũng không họa loại đồ chơi này.

Tất cả đối phó hoàn tất, đã qua nửa đêm, bất quá, Ninh Trần cũng không có nghỉ ngơi ý tứ, mà là xuất ra chiết phiến, để lên hai quả toái linh thạch, khẩn cấp tiến vào tiểu thiên Bách Linh thế giới, từng ngậm từng ngậm hấp thu tinh thuần linh khí, sau đó tiến hành tu luyện.

Mà này mỗi một miệng linh khí, đối với hôm nay tu sĩ mà nói, đều là có thể gấp không thể cầu, trân quý phi thường, tất cả nỗ lực đều là đáng giá.

Đảo mắt cả đêm thời gian trôi qua, Thái Dương đã thật cao treo ở trên bầu trời, bởi đêm qua tu luyện được quá muộn, Ninh Trần như trước nằm ở trên giường, vù vù Đại Thụy giữ.

Phanh, phanh, phanh.

Ngay Ninh Trần tại đắm chìm trong mộng đẹp trung thời gian, vài tiếng thô man tiếng đập cửa vang lên, tương Ninh Trần giật mình tỉnh giấc.

Răng rắc!

Rất nhanh từ trên giường ngồi dậy, Ninh Trần liền thấy, ốc xá dây cửa gỗ bị sinh sôi gõ bẻ, đón giống như một ngọn núi lớn vậy thân ảnh tùy theo xuất

hiện ở Ninh Trần trước mặt của, nàng chính thị Ly Linh.

"Tiểu tử, ta muốn Mỹ Nam Mê Huyền phù nì?" Ly Linh bước vào đến Ninh Trần nho nhỏ ốc xá nửa đường, mỗi bước lên trước, Ninh Trần đều nghĩ bằng gỗ sàn nhà đều thấp đi xuống một khối.

Tới lấy bùa, về phần tương thật tốt môn lộng phù sao? Ninh Trần trong lòng bất đắc dĩ, có thể cũng không dám nói thêm cái gì, chậm rãi đứng dậy, nhìn một chút cao hơn tự mình xuất một cái đầu Ly Linh, sau đó trực tiếp tương trên mặt bàn Mỹ Nam Mê Huyền phù đưa cho nàng: "Nha, ngươi muốn."

Ly Linh tiếp nhận Mỹ Nam Mê Huyền phù, lật qua lật lại nhìn một chút, chỉ thấy họa trung nam tử giống như đúc, tướng mạo thanh tú trong có chứa một tia dương cương, nho nhã thả phong độ chỉ có.

Họa công càng xuất thần nhập hóa, mỗi một một chi tiết đều là như vậy hoàn mỹ, thì là lại xoi mói nhân, cũng sẽ trái lại ngậm miệng.

"Họa công quả thật không tệ, bất quá, ta muốn thế nhưng phù lục, mà không phải tranh." Ly Linh nói, tự mình tương trong cơ thể linh khí rót vào đến phù lục trong.

Trong nháy mắt, chỉ thấy Ninh Trần không lớn trong phòng, một cái mỹ nam huyền tượng tùy theo xuất hiện, bởi Ninh Trần dùng một ít tay mới pháp, lại gia nhập Hắc Ngư huyết, trước mắt huyền tượng càng vô cùng rất thật, cùng chân nhân không hai, thậm chí còn bị Ninh Trần chiếu rọi ra như mộng như ảo hiệu quả.

"Này. . ." Nhìn trước mắt như mộng như ảo mỹ nam, nhân cao mã đại Ly Linh trong nháy mắt mắt đều thẳng.

Nguyên bản Ly Linh kiến người nhiều như vậy lên mua Ninh Trần phù lục, chắc là có thể nói thượng thừa, nhưng trăm triệu thật không ngờ, lại có nhân hội tương mê huyền phù phát huy đến như vậy vô cùng nhuần nhuyễn xoay ngang.

mỹ nam vừa đứng động tác, cũng làm cho Ly Linh trong lòng ngơ một chút, hồn khiến mộng nhiều, không khỏi, Ly Linh trên mặt của đã nổi lên đỏ ửng, triệt triệt để để yêu trước mắt mỹ nam.

Có thể đứng ở một bên Ninh Trần, đang nhìn mình thân thủ sáng lập mỹ nam, suýt nữa tương đem qua ăn gì đó đều phun ra.

"Ta làm sao sẽ chế được như vậy ác tâm gì đó, nghiệp chướng a nghiệp chướng." Ninh Trần trong lòng tự lẩm bầm, tận khả năng lảng tránh mỹ nam huyền tượng.

"Sur tỷ, sai không đều là được, nghĩ thoải mái, cầm lại gia chậm rãi hưởng thụ là tốt rồi." Kiến Ly Linh không dứt, Ninh Trần rốt cục nhìn không được mở miệng khuyên nhủ.

"Không sai, không sai, nghĩ không ra tiểu tử ngươi lại có bản lĩnh như thế, chờ quay đầu lại, ta theo ta tỷ muội nói một chút, làm cho các nàng cũng tới mãi của ngươi phù lục." Ly Linh thoải mái cười nói, hiển nhiên tâm tình thật tốt.

"Biệt, biệt, biệt." Ninh Trần vội vã ngăn cản nói, hần đã chịu đủ rồi Mỹ Nam Mê Huyền phù, phát thế đời này cũng không tương làm tiếp hé ra.

"Ừ? Ngươi dám cự tuyệt ta?" Ly Linh bỗng nhiên hai mắt trừng, biểu tình trầm xuống, bải làm ra một bộ hung ác chí cực đáng dấp.

"Không, không." Ninh Trần phản ứng ngược lại cũng toán rất nhanh, liên tục khoát tay áo nói: "Trước Ly Linh sur tỷ không phải là không muốn nhượng ngoại nhân biết sao? Ta cũng hiểu được, chuyện này, không nên lộ ra tuyệt vời."

"Yên tâm, ta nói là ta mãi Mỹ Nam Mê Huyền phù chuyện tình không nên lộ ra, lại không thuyết không la lên của ngươi phù lục làm tốt lắm." Ly Linh nói xong, lại vỗ nhẹ nhẹ phách Ninh Trần sau lưng của.

Mà tự này nhẹ nhàng hai cái, suýt nữa không có tương Ninh Trần phách tất thở.

Xoạch.

Ngay Ly Linh vừa đi tới cửa là lúc, chỉ thấy Ly Linh cánh tay giương lên, bốn năm mai toái linh thạch chính xác ném tới Ninh Trần ống đựng bút trong.

"Tu tiên cửa." Dứt lời, Ly Linh thân ảnh của trực tiếp tiêu thất ở tại Ninh Trần trong tầm mắt.

Kiến Ly Linh tiêu thất, Ninh Trần mới thờ thật dài nhẹ nhòem một cái, sau đó bất đắc dĩ lắc đầu, đi tới cửa, từng điểm từng điểm tương cửa gỗ cựa hớp lại nhận, nhìn có thể hay không thân thiện hữu hảo.

Nhất tháng sao tưng tưng thế, khí trời đã hàn lãnh rất nhiều, chạc cây thượng bóng bầy xanh lá rụng đã ố vàng, điều linh, từng mảnh lá rụng phiêu nhiên xuống, tổng hội làm cho một loại phiền muộn cảm giác,

Ninh Trần khoanh chân ngồi ở đầu giường, thần sắc trầm tĩnh, bên cạnh đốt hỏa phù, nhượng cả phòng ấm nóng dung dung.

Kinh qua một tháng này lên lên đi mai Mỹ Nhân Mê Huyền phù, Ninh Trần đủ kiểm đi cận một trăm mai linh thạch, bảo đi dùng để tu luyện, Ninh Trần trên đầu còn có bảy tám chục mai linh thạch.

So với dĩ vãng cảnh ngộ, không biết được rồi nhiều ít.

Bất quá, Ninh Trần chỗ ở trong, lại không có nửa điểm xa hoa lãng phí vật, ngoại trừ thư tịch chính là chế phù tài liệu, biệt không có vật gì khác.

Giờ này khắc này, Ninh Trần tâm vô bàng vụ, chính lợi dụng Huyền Ngưng tâm kinh, tương trong cơ thể tinh thuần linh khí hấp thu, luyện hóa, hồi nhập đan điền khối không khí trong, nhưng kỳ không ngừng lớn mạnh.

Trải qua một tháng này, Ninh Trần một ngày một đêm tu luyện, không ngừng từ tiểu thiên Bách Linh thế giới hấp thu Thượng Cổ tinh thuần linh khí, tu vi đã rồi đạt tới Ngưng Khí tầng hai đỉnh, tịnh khuy đến rồi Ngưng Khí ba tầng con đường.

Này Ngưng Khí ba tầng đối với tiểu tu sĩ mà nói, tuyệt đối là một lần lột xác, muốn đột phá chân không dễ dàng như vậy.

Có thể đề thăng nhanh như vậy, tới làm căn bản nguyên nhân, chính là bá đạo Thượng Cổ tinh thuần linh khí, phải biết rằng, tại Cổ Hư động trung, khàn khàn Thượng Cổ linh khí, cũng làm cho Đỗ Tử Nhiên, Bạch Tâm Dao xua như xua vật, mà tiểu thiên Bách Linh trên thế giới, cũng đều là thật đã thật Thượng Cổ tinh thuần linh khí a.

Thậm chí có thể nói, tiểu thiên Bách Linh thế giới chính là một cái tu luyện bảo địa!

Một hơi thở, lưỡng hơi thở, tam hơi thở. . .

Theo Ninh Trần không ngừng tương luyện hóa linh khí rót vào khối không khí, Ninh Trần rõ ràng có thể cảm thụ được, khối không khí dường như tìm đập như nhau, không ngừng bành trướng, co rút lại, như vậy đền đáp lại.

Mà trong đan điền khối không khí, tại hấp thu Thượng Cổ linh khí chi hậu, cũng tinh thuần không gì sánh được, bạch bích không tỳ vết.

"Muốn thành." Ninh Trần trong lòng thì thảo, thông qua Ninh Trần trước đã học qua thư tịch, nhưng Ninh Trần biết, đây chính là muốn đột phá điền báo, nhất định phải toàn lực ứng phó mới được!

Chỉ là, lúc này đây Ninh Trần chỉ là từ tiểu thiên Bách Linh thế giới hút hai mươi hơi thở trên quý Thượng Cổ tinh thuần linh khí, không biết đủ phải không đủ, nói ngắn lại, tựu toàn lực ứng phó chứ.

Một ngày đến Ngưng Khí ba tầng, Ninh Trần trong cơ thể khối không khí, tương lớn mạnh đến nhất định cường độ, đủ để không chế chiến phù, đến lúc đó Ninh Trần tựu không bao giờ ... nữa là không hề chiến lực tiểu tu sĩ, đây là Ninh Trần không gì sánh được chờ đợi.

Lại một canh giờ trôi qua, đương Ninh Trần tương đệ thập cửu hơi thở linh khí luyện hóa hồi nhập khối không khí là lúc, chỉ cảm thấy đan điền ra khối không khí không ở pháp phòng bất định, mà là trong nháy mắt cường đại một vòng!

Thành!

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Ngẫu ngộ

Cảm thụ được trong cơ thể khối không khí biến hóa, Ninh Trần mừng rỡ trong lòng, nỗ lực lâu như vậy, tổn hao vô số linh thạch đổi lấy Thượng Cổ tinh thuần linh khí, Ninh Trần rốt cục tại thời gian ngắn nhất, nhưng tự thân tu vi tăng lên tới Ngưng Khí ba tầng, người thường nhược chỉ dựa vào Định Thần Hương, muốn đột phá đến Ngưng Khí ba tầng, tối thiểu đã phải hao phí một năm thời gian.

Ninh Trần chỉ dùng nửa tháng, đồng thời trong cơ thể khối không khí tinh thuần không gì sánh được.

Xét đến cùng, hết thấy tất cả, đều là bởi vì Tiểu Thiên Bách Linh đồ trung Thượng Cổ tinh thuần linh khí.

Chậm rãi mở hai mắt, Ninh Trần ánh mắt đã không còn là tích nhật uế oái, lơ mờ, mà là long lánh thanh minh tinh quang, con ngươi trong suốt trong sáng.

Điều động trong cơ thể linh khí, mơ hồ tiết lộ ra Thượng Cổ hùng hậu khí tức, huy động song chương, Ninh Trần chỉ cảm thấy lực lượng đề thăng không ít, thả người nhảy, càng người nhẹ như Yến.

Có như vậy cảm thụ, Ninh Trần mừng rỡ như điên đồng thời, trong lòng càng cảm khái hàng vạn hàng nghìn, hấn vốn là lạc phách thư sinh, bị đuổi ra

Hầu phủ thế tử, bóng bầy mà thất bại không chí, tới lui tuần tra tại tu đạo ranh giới, mà nay lại có thể thành tựu Ngưng Khí ba tầng.

Ngưng Khí ba tầng!

Đến này nhất cảnh giới, cũng để cho Ninh Trần theo trước lạc phách thư sinh có nhảy vọt cải biến, thì là tại Linh Khâu quốc nội, đã không còn là tích nhật cái loại này lạc phách.

"Đây là trời cao ban tặng ta Ninh Trần quan tâm, ta quan trọng hơn chặt tương nó bắt lại." Ninh Trần tự lẩm bẩm, thủ đã cầm thật chặt cổ phiến, trong lòng án hạ quyết tâm, tuyệt không cô phụ trời cao, tuyệt không cô phụ tiểu thiên Bách Linh thế giới: "Mẫu thân người xem rồi chứ. . . Ta biết hướng hái hướng lên."

Như vậy ôm ấp tình cảm ở trong lòng rất nhanh bình tĩnh lại, chỉ là trong lòng đã quyết định hướng hái hướng lên quyết tâm.

Trầm tĩnh lại Ninh Trần, chậm rãi ngồi ở trên bàn sách, tiện tay phiên liễu phiên đêm qua vừa chế ra Mỹ Nhân Mê Huyền phù, trong đầu tắc bắt đầu tự định giá.

Mình đã đến rồi Ngưng Khí ba tầng, Ninh Trần cần nhất suy nghĩ dĩ nhiên chính là chế tạo ra thế nào chiến phù?

Trừ lần đó ra, chính là Ngưng Khí kỳ pháp bảo ---- Long Tu Cống Bút! Đây chính là Ninh Trần mong nhớ ngày đêm pháp bảo, luôn luôn đến "Chú linh thành mực, huy bút thành nhận" tám chữ, Ninh Trần tự trong lòng ngứa một chút.

Chỉ là Long Tu Cống Bút cần đủ năm mươi mai linh thạch, một ngày có thể bắt được, bản thân tần tần khổ khổ hơn một tháng, lại đem biến trở về nghèo rớt mồng tơi, có thể trái lại suy nghĩ một chút, Long Tu Cống Bút Ninh Trần thực sự thái muốn, đây chính là Ngưng Khí kỳ khó gặp pháp bảo a.

Có người nói Linh Khâu quốc trong thì có một cây cùng chi tương tự, nghe đồn chính là côn thú vì mao, Huyền Ngọc vì can, bị hoàng cung cất kỹ.

Ngưng Khí kỳ tiểu vương công môn, càng đối với kỳ thêm nhỏ dãi ba thước, mà Tiểu Thiên Bách Linh đồ trung can, quanh năm nhuộm dần Thượng Cổ tinh thuần linh khí, đáng sợ hơn linh tính.

Đương, đương, đương.

Ngay Ninh Trần do dự bất định là lúc, vài tiếng tiếng đập cửa bỗng nhiên truyền đến, đón liền thấy cây cái đỏ đã đem đầu nhỏ duỗi vào, so với lần đầu tiên gặp mặt, hôm nay cây cái đỏ đã là gương mặt nịnh nọt, Ninh Trần Mỹ Nhân Mê Huyền phù nhượng hấn cũng chân buồn bán lời không ít, một ngày thu nhập, không sai biệt lắm tương đương với nửa năm, đã rồi trở thành ngoại môn tiểu đệ tử trung giàu có nhất.

"Sur thúc, thời gian không sai biệt lắm, chúng ta nên đi Phù Lang các." Cây cái đỏ nhẹ giọng đứng Ninh Trần đạo.

"Oh, ta đây liền đi qua." Vừa nói chuyện, Ninh Trần thu hồi tâm tư, cũng lên thư rương, đứng dậy đi ra ngoài.

Cùng lúc đó, ở vào lang kiều trên, họa sư Từ An Hiến chính vẻ mặt buồn khổ, cau mày, nhìn lang kiều trên đồ dóm Tiểu Thiên Bách Linh đồ.

Tại bên cạnh hấn đứng, chính thị nghiêng nước nghiêng thành Bạch Tâm Dao, mặc lụa trắng y, vẫn là nhất phó vân đạm phong khinh bộ dáng lãnh đạm, chỉ là hơi lộ ra lo lắng xung xung.

"Bạch tiểu thư, này Tiểu Thiên Bách Linh đồ tràn ngập huyền cơ, ảo diệu tuyệt luân, thêm chi tông tổ Từ Tỳ tuyệt luân bút pháp, lão phu không dám vọng động, đã không có năng lực tương nó tu sửa." Từ An Hiến khổ tư mấy tháng, còn là không thể tránh được.

"Từ họa sư, lẽ nào tự thực sự không có biện pháp nào sao?" Bạch Tâm Dao có chút ủ rũ, càng là có chút tuyệt vọng, đây đã là hấn thành trôi qua tên thứ sáu họa sư, đều là kết quả giống nhau, bất lực, mà tu họa lấy được hai mươi mực, đứng Bạch Tâm Dao có thể không tiến vào Cổ Hư động cũng là cực kỳ trọng yếu.

"Y theo lão phu xem, lập tức có nắm chắc chữa trị bức họa này giả, chỉ có một nhân, đó chính là quý tông Họa Quý đại sư rồi." Từ An Hiến mở miệng nói rằng, đề cập Họa Quý giọng nói rõ ràng kính trọng rất nhiều.

Có thể một bên Bạch Tâm Dao vùng xung quanh lòng mày lại mặt nhăn càng chặt hơn.

Tranh này quý là cổ họa thành linh, tại Yêu Linh tông địa vị cao cả, là Yêu Linh tông đệ nhất phù, Họa Song Sư, Yêu Linh tông chương môn Khôi Khâu tử cũng muốn kính hấn ba phần.

Thì là Bạch Tâm Dao tại Yêu Linh tông mười hai đại trong nội môn đệ tử coi là thượng thừa, nhưng thỉnh Họa Quý đi ra tu họa, cũng là khó khăn càng thêm khó khăn, vậy cần thiên đại mặt mũi, ngay cả chương môn cũng không tất mời dạng.

Ngay Bạch Tâm Dao hết đường xoay sở là lúc, nhìn nữa lang kiều một mặt, mặc bạch sắc tơ ngỗng trường sam Ninh Trần, lưng cổng thư rương chậm rãi đi tới, coi như như trước hào hoa phong nhã, nho nhã phi phạm, đi theo phía sau còn lại là lác đầu hoàng đảo, mại con cua bộ cây cái đỏ, nhìn qua hãy cùng nhất tên tiểu lưu manh đường như, nhìn cái gì đều là gương mặt không cam lòng.

Chỉ là ngay cây cái đỏ thấy Bạch Tâm Dao đứng ở lang kiều ở giữa là lúc, không cam lòng khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời chính là biến đổi, cả nhân càng một kích linh, phản ứng đầu tiên chính là quay đầu bỏ chạy, nhưng phảng phất đã không còn kịp rồi, chỉ có thể thu liễm lại kiều ngạo đáng đáp, bày ra

quy củ quai bảo bảo đáng đáp.

"Đồ nhi bá kiến sư phụ." Cây cải đồ đi tới Bạch Tâm Dao trước mặt, quy củ đạo.

"Gặp qua Bạch sư tỷ." Ninh Trần đã hai tay ôm quyền, hướng Bạch Tâm Dao thi lễ nói.

Bạch Tâm Dao trí nhớ vô cùng tốt, tuy rằng chỉ gặp qua Ninh Trần một mặt, nhưng nàng vẫn như cũ nhớ kỹ, chẳng qua là khi nàng thoáng quan sát một chút Ninh Trần là lúc, đôi mắt đẹp cũng bỗng nhiên khẽ động.

Nàng nhớ rõ, lần trước thấy Ninh Trần lúc đáng đáp, chính là một cái thê thảm thư sinh nghèo, hôm nay hơn một tháng không gặp, Ninh Trần phảng phất thay đổi một người dường như, rách rưới cầm bảo đồ thành bạch sắc lông ngỗng trường sam, tóc cắt tía rất là san bằng, là trọng yếu hơn là, trên người phát ra khí tức, hiển nhiên đã không còn là Ngưng Khí một tầng đơn giản như vậy.

"Ừ." Bạch Tâm Dao chỉ là khẽ gật đầu, không cần phải nhiều lời nữa, tính tình trước sau như một lãnh đạm.

"Được rồi Bạch sư tỷ, không biết Kiều Kiều gần nhất làm sao, ta rất quai niệm nàng." Ninh Trần nhắm mắt nói, chỉ cảm thấy cùng một cái tính tình lạnh khuôn mặt đẹp nữ tử giao lưu, có chút mệt nhọc.

"Hoàn hảo, bất quá, còn cần thời gian điều dưỡng." Bạch Tâm Dao hơi hột đáp lại nói.

"Oh." Ninh Trần khẽ gật đầu một cái, sau đó từ trong lòng lấy ra hé ra thanh sắc phù lục, hai tay đưa cho Bạch Tâm Dao đạo: "Đây là hé ra Thanh Linh phù, đúng tâm bồ lĩnh khí có chút bang trợ, hy vọng Bạch sư tỷ thay ta chuyển giao cho nàng."

"Được rồi." Bạch Tâm Dao đưa qua phù lục, cũng không có đi xem, trực tiếp thu vào trong nhẫn trữ vật.

Sau đó, Ninh Trần đã không nói thêm gì, lần thứ hai ôm quyền, liền chuẩn bị rời đi, cây cải đồ thấy vậy cảnh, cố tình đuổi kịp Ninh Trần, lại nhìn một chút Bạch Tâm Dao, sư phụ không nói lời nào, hấn còn thật không dám đi.

Nhưng mà, ngay Bạch Tâm Dao chuẩn bị gật đầu, nhượng cây cải đồ đi làm việc là lúc, Bạch Tâm Dao đôi mi thanh tú bỗng nhiên khẽ động, phảng phất nghĩ tới điều gì, đưa ánh mắt về phía Ninh Trần mở miệng nói: "Ninh công tử dừng chân."

"Bạch sư tỷ còn có gì phân phó?" Ninh Trần dừng bước lại, vấn đạo, giọng nói vừa đúng, không kiêu ngạo không siểm nịnh, kỳ không có lấy lòng ân cần, cũng không có lạnh như băng cảm giác, giờ tay nhắc chân đều sách này sanh nho nhã khí, chỉ là đã không còn là nghèo kiết hủ lậu thư sinh.

"Trước Kiều Kiều nói với ta, Ninh công tử tài sáng tạo mẫn tiệp, đọc đủ thứ thi thư, sư phụ ta Khôi Khâu từ trước đó vài ngày ra một cái văn thơ đối ngẫu, ta và vài cái sư đệ suy nghĩ vài cái, không có có một nhượng hấn thoả mãn, chẳng biết Ninh công tử khả phù chỉ giáo?" Bạch Tâm Dao thần sắc bất động đạo.

"Chỉ giáo không dám, xin mời Bạch sư tỷ ban thưởng đúng không." Ninh Trần tay cầm chiết phiến, lần thứ hai ôm quyền nói.

"Người hãy nghe cho kỹ, thượng đúng là, thanh sơn bất mặc thiên thu họa." Bạch Tâm Dao nhẹ giọng nói.

Một bên Từ An Hiên nghe thể dạng thượng đúng, thần sắc khẽ động, tâm trạng cảm thán, thật không hổ là Yêu Linh tông chương môn, này đúng nhìn như bình thần không có gì lạ, ngăn ngừa bảy tự, lại bao hàm thời gian thẩm thoát, nhật nguyệt tang thương ý cảnh.

Từ An Hiên thường ngày đối câu đối đã có một chút đọc lướt qua, hấn biết rõ, văn thơ đối ngẫu nông cạn nhất chính là đúng tự, yêu cầu tinh tế, cao nhất cảnh giới nói vậy chính là ý cảnh, trên dưới ý cảnh phù hợp thiên y vô phùng, quân anh tụ hội, cái này quá khó khăn.

Mất thấy này Ninh Trần, cũng liền mười lăm mười sáu tuổi, cùng sống hơn một nghìn năm Khôi Khâu tử so với ý cảnh? Ép buộc chứ.

Mà Bạch Tâm Dao cũng không có trông cậy vào Ninh Trần có thể đối được, chỉ là muốn nhìn một cái Ninh Trần tài học, hoặc là nói ra cái gì không đồng dạng như vậy nghĩ cách, cho mình nhiều dẫn dắt.

Dù sao Khôi Khâu tử nói, ai có thể đúng phải nhượng hấn thoả mãn, sẽ ban tặng một mực.

Ninh Trần không có lập tức trở về ứng với, chậm rãi triển khai chiết phiến nhẹ nhàng điều động hai cái, lại nhìn ngắm dưới cầu suối nước, hít một hơi thật sâu, hai mắt hoa quang lóe lên, sau đó thông dong đạo: "Có, ta đây tự đúng, lưu thủy vô huyền vạn cổ cầm."

Bá!

Theo Ninh Trần mở miệng, một bên Từ An Hiên thần sắc chợt biến, trong ánh mắt lóe lên lau một cái vẻ khiếp sợ, hấn nghĩ tới Ninh Trần sẽ đối với xuất hạ đúng, nhưng trăm triệu thật không ngờ, Ninh Trần sẽ đối với như vậy tuyệt diệu, không chỉ tinh tế, trên dưới đúng ý cảnh càng thiên y vô phùng, cho người cảm giác, chính là trời đất tạo nên một đôi, muốn thay đổi một chữ đều khó khăn.

Ninh Trần chỉ là hơi hột một câu nói, lại làm cho cái này văn thơ đối ngẫu dường như thiên thành, sâu đậm khắc ở Từ An Hiên trong đầu của.

Này Ninh Trần, Từ An Hiên tuy rằng không biết, nhưng mỗi ngày từ nơi này cùng cây cải đồ đi tới đi lui, coi như là quen mặt, trước đây chỉ cho rằng là một cái phổ thông thư sinh, nhưng không có ngờ tới, hội có tài học như thế cùng với tâm tình.

"Thanh sơn bất mặc thiên thu họa, lưu thủy vô huyền vạn cổ cầm, hay, hay a." Từ An Hiền nhin không được gỡ gỡ chòm râu đạo, cả nhân như uống quỳnh tương, sắc mặt ửng hồng.

Một bên Bạch Tâm Dao cũng là tiếng lòng run lên, đối đãi Ninh Trần lãnh đạm thần sắc, đã rõ ràng cải biến, "Lưu thủy vô huyền vạn cổ cầm" nàng vạn thật không ngờ, như vậy tâm tình hạ đúng, dĩ nhiên xuất từ một thiếu niên mệnh.

Mà nàng trước cùng sư đệ, sư muội văn thơ đối ngẫu, tại Ninh Trần cái này đối diện tiền, sẽ so sánh kiến kém cỏi.

Trước Kiều Kiều không ngừng nói với nàng, Ninh Trần là đại tài tử, nàng còn không tin, cho rằng Kiều Kiều chính là báo ân sốt ruột, hiện tại xem ra, Kiều Kiều nói cũng không phải là giả tạo a.

"Tốt, của ngươi hạ đối với ta nhớ kỹ." Bạch Tâm Dao lộ ra nhất nụ cười thỏa mãn đạo.

"Nhược không có việc gì, tiểu sinh cáo từ." Ninh Trần nói xong, liền chuẩn bị xoay người rời đi.

"Ninh công tử lưng cồng nhiều như vậy linh thạch, không mệt mỏi sao?" Ngay Ninh Trần vừa xoay người sát na, Bạch Tâm Dao bỗng nhiên mở miệng nói.

"Linh thạch?" Ninh Trần thần sắc khẽ động, bỗng nhiên trở nên khẩn trương: "Làm sao ngươi biết ta bồi phải là linh thạch?"

"Đều theo thư trong rương lộ ra rồi." Bạch Tâm Dao cười cười nói, hắn vẫn lần đầu thấy một người lưng cồng một cái rương linh thạch chạy khắp nơi.

"Trời ạ, không thể tỏ vẻ giàu có, không thể tỏ vẻ giàu có." Ninh Trần vừa nói chuyện, liền vội vàng đem cái rương cái khe chỗ lấy tay khăn che.

Kiến Ninh Trần hơi lộ ra hoạt kê động tác, Bạch Tâm Dao nụ cười trên mặt nặng hơn, mới vừa rồi còn là phong độ chỉ có, hiện tại. . . Hoàn toàn biến thành thần giữ cửa, bất quá, điều này cũng làm cho Ninh Trần trở nên càng thêm chân thực.

"Nhạ."

Bạch Tâm Dao ngọc thủ nhẹ nhàng vung lên, nhấn trừ vật hoa quang lóe lên, một cái bạch sắc tơ vàng trừ vật đại, dường như hồng mao, phiêu rơi vào Ninh Trần thủ trung.

"Cụ thể dùng như thế nào, Ninh công tử đi hỏi cây cái đó là tốt rồi." Bạch Tâm Dao đứng Ninh Trần đạo.

"Đa tạ." Ninh Trần cũng không có chối từ, hảo ý dưới tay, chỉ là trong lòng âm thầm trách cứ, thế nào chứ trừ vật đại này tra quên, làm hại hấn lưng cồng nặng như vậy linh thạch chạy chừng mấy ngày.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Uy lực phi phàm

Tại Phù Lang các sửa một canh giờ họa, Ninh Trần liền từ Phù Lang các đi ra.

Giờ này khắc này, Ninh Trần đã không hề đi bồi nặng nề thư rương, một cái túi đựng đồ vượt tại bên hông, hầu như không cảm giác được trọng lượng, sử dụng cũng là dị thường đơn giản.

Điều này làm cho Ninh Trần vui sướng dị thường, hơn nữa Bạch Tâm Dao đưa cho hấn trừ vật đại, rõ ràng cho thấy tình điều tế mại, cũng không phải là chợ cái loại này thô trừ vật đại.

Một lần nữa trở lại chỗ ở của mình, dọc theo đường đi Ninh Trần trong đầu, hầu như hoàn toàn bị Long Tu Công Bút chiếm cứ, thậm chí Long Tu Công Bút mỗi một một chi tiết, đều ở đây Ninh Trần trong đầu quanh quẩn, lái đi không được.

Chỉ là Long Tu Công Bút một ngày mua, Ninh Trần một tháng xuống tới tần tần khổ khổ để dành được bảy mươi mai linh thạch, sẽ trong nháy mắt hóa thành hư không.

"Toán, linh thạch không phải là dùng để hoa sao?"

Tâm trạng làm ra quyết định, Ninh Trần đã không do dự nữa, tùy theo khinh vĩ một cái trử vật đại, lấy ra cổ phiến, sau đó tương đủ bảy mươi mai linh thạch rót vào đến cổ phiến trong.

Chỉ chốc lát, Ninh Trần trước mặt hóa quang lóe lên, cả nhân tùy theo xuất hiện ở tiểu thiên Bách Linh thế giới Tàng Bảo tháp tiền, nhất thời Ninh Trần liền cảm thụ được một cổ hồn hậu, tinh thuần Thượng Cổ linh khí theo bốn phương tám hướng kéo tới, nhưng Ninh Trần nghĩ cả người thông.

Từng ngưng từng ngưng hấp thu Thượng Cổ tinh thuần linh khí đồng thời, không dám có chút lãng phí, Ninh Trần tùy theo sải bước tiến vào Tàng Bảo các trung, nhất khắc liên tục đi tới Long Tu Cống Bút trước.

Nhìn trước mắt mong nhớ ngày đêm Long Tu Cống Bút, một cổ hồn hậu, thâm trầm khí tức đập vào mặt.

"Quả nhiên là khó gặp Ngưng Khí kỳ pháp bảo a." Ninh Trần cảm thán nhất cú, trong lòng đầy cội lòng kích động, từng điểm từng điểm vươn tay bắt lại Long Tu Cống Bút, đồng thời Ninh Trần chỉ cảm thấy một cổ rất nặng linh lực theo cán bút truyền đến, đón Ninh Trần không do dự nữa, trực tiếp đem theo linh đài thượng cầm xuống tới.

Chỉ chốc lát, chỉ thấy Ninh Trần trước mặt linh đài tùy theo tiêu thất đến rồi, đồng thời Ninh Trần rõ ràng có thể cảm thụ được, dung nhập tiểu thiên Bách Linh thế giới linh thạch, thiếu năm mươi mai.

Chỉ là lúc này, Ninh Trần hưng phấn đã lớn hơn đến rồi như nhỏ, nhìn trong tay kim chói Long Tu Cống Bút, Ninh Trần đã là khuôn mặt ửng hồng, yêu thích không buông tay.

Loay hoay vài cái Long Tu Cống Bút, Ninh Trần lại đưa mắt nhắm ngay bên cạnh một cái linh đài, mặt trên chính treo nhất phó chỗ trống tranh cuộn, tên là Tuyệt Yêu quyền, trường lục xích khoan lưỡng xích, là Lam Cốc Tuyệt yêu da chế thành, kiên cố không gì sánh được.

Đồng thời bức họa này quyền có thể cho phù, họa càng thêm hoàn mỹ kết hợp, điều kiện tiên quyết là phải dùng Long Tu Cống Bút như vậy pháp bảo cấp bậc bút, tài năng ở phía trên miêu tả, hội họa.

Tương truyền này Tuyệt yêu là Thượng Cổ linh thú, cường đại phi phạm, hôm nay đã tuyệt tích.

"Xem ra cũng là bảo bối a." Ninh Trần nhìn Tuyệt Yêu quyền, tự lẩm bảm nhất cú, là trọng yếu hơn là, như vậy bảo bối, chỉ cần thập mai linh thạch, này tại Tàng Bảo tháp trung, đã rồi toán là phi thường tiện nghi.

"Quay về với chính nghĩa đã tổn ra nhiều như vậy linh thạch, cũng không kém như thế điểm."

Nghĩ tới đây, Ninh Trần trực tiếp vươn tay, tương Tuyệt Yêu quyền theo linh đài thượng lấy xuống tới, đón Tuyệt Yêu quyền hạ linh đài cũng theo đó biến mất.

Sau đó, Ninh Trần cũng không có dám ở tiểu thiên Bách Linh thế giới quá nhiều dừng lại, từng ngưng từng ngưng hút ba mươi hơi thở tinh thuần linh khí, lại từ Tàng Bảo tháp bốn phía, thả hạ mấy cây linh bụi cây, liền trực tiếp từ tiểu thiên Bách Linh thế giới đi ra.

Lúc này đây Ninh Trần đã đủ hao tổn hơn sáu mươi mai linh thạch, chỉ là chỉ chớp mắt, Ninh Trần trong túi đựng đồ, chỉ còn lại có cửu mai linh thạch.

Bất quá, nhìn kim quang rạng rỡ Long Tu Cống Bút, Ninh Trần chỉ cảm thấy vật cực kỳ sở giá trị, hưng phấn khó nhịn, mặc dù bây giờ hấn lại lập tức phải đối hồi nghèo rớt mòng tơi.

"Huy bút thành nhận, hiện tại sẽ thử một lần đi." Ninh Trần về mặt hưng phấn, tùy theo nắm lên Long Tu Cống Bút, rót vào linh khí.

Một lát sau, Long Tu Cống Bút ngòi bút đã biến thành tiên hồng sắc, phảng phất dính vào linh mực giống nhau, đón Ninh Trần huy bút vung, một cái mạnh mẽ hữu lực màu đỏ mực nhận tùy theo sanh thành, trực tiếp đánh phía Ninh Trần bên cạnh bằng gỗ bức tường.

Trong chớp mắt, tiên hồng sắc mực nhận phảng phất rót vào đến rồi bằng gỗ bức tường trong, tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Ầm ầm!

Kèm theo một tiếng vang thật lớn, Ninh Trần liền thấy, nguyên bản kiên cố tường gỗ, dọc theo mực nhận dấu vết lưu lại ngăn ra, ầm ầm sập, nguyên bản Ninh Trần tinh xảo nhà gỗ chỉ còn lại có ba mặt.

Càng làm cho Ninh Trần khiếp sợ là, theo sập tường gỗ phương hướng nhìn lại, mấy cây đại thụ che trời đồng dạng bị chặn ngang cắt đoạn!

"Hảo uy lực cường đại a." Ninh Trần hai mắt hơi lớn lên, sợ hãi than nhất cú, hấn chẳng bao giờ cảm tưởng quá, bản thân một ngày kia sẽ có cường đại như vậy lực công kích.

Hơn nữa hấn hiện tại chỉ là Ngưng Khí ba tầng, nếu là đến Ngưng Khí bốn tầng, tầng năm, lại hội là dạng gì từ? Điều này làm cho Ninh Trần tràn đầy chờ mong.

Chỉ là ngăn ngại chấn động cùng hưng phấn qua đi, một lần nữa trở về tĩnh táo Ninh Trần lại tìm lòng không đậu lấy tay vỗ đầu một cái, tường gỗ một mặt bị sinh sôi tước đoạn đêm nay thượng có thể thế nào ở nhân a.

Trước đó vài ngày, cửa gỗ bị Ly Linh đánh nát, thật vất vả mới đánh đến cùng đi, hôm nay lại không một mặt tường.

"Phòng này để cho mình ở, thật đúng là nhiều tai nạn a, xin lỗi." Ninh Trần tự lẩm bẩm nhất cú, sau đó liền vội vàng đứng lên, cố sức trưng tường gỗ nâng dậy, nghĩ biện pháp cố định.

Trong lòng tắc âm thầm báo cho bản thân, Long Tu Cống Bút mực nhận còn là dùng cẩn thận tương đối khá.

Vô cùng đơn giản trưng tường gỗ dựng mấy cây trường đình đình hảo, Ninh Trần mới một lần nữa tọa về tới bàn gỗ tiền, nhìn trước mặt triển khai Tuyết Yêu quyền, tính chất cùng giấy không hai, nhưng muốn kiên cố rất nhiều, dường như thiết bản giống nhau, lúc cần thiết, thậm chí có thể làm "Tắm chân".

"Nên ở phía trên hội cái gì tốt ni?" Ninh Trần nhéo cằm, không ngừng tự định giá.

Ninh Trần trong lòng rất rõ ràng, này phúc Tuyết Yêu quyền không có khả năng một lần hoàn thành, nhưng Ninh Trần trong đầu nhất định phải có nhất phó hoàn chỉnh kết cấu mới có thể.

Càng nghĩ, Ninh Trần trước mắt bỗng nhiên sáng ngời, tâm trạng có nghĩ cách, sau đó nhất khắc liên tục, đứng dậy, bắt đầu trưng bản thân từ tiểu thiên Bách Linh thể giới ngắt lấy hạ linh buội cây nhất nhất tiến hành xử lý.

Những ... này linh buội cây tuyệt đối đều có thể nói thượng phẩm, coi như là tại Linh Khâu quốc trung, cũng là khó gặp, trong đó trân quý nhất, chính là thái ngân hoa, hoa phân cửu biện, dường như bạc như nhau, tản mát ra kim loại sáng bóng, nhìn qua kỳ dị không gì sánh được.

Tương cứu cánh hoa biện cần cần đục đục tháo xuống, Ninh Trần liền đem đặt ở nghiền bát trung đảo thành hồ trạng, sau đó dùng linh hỏa đun nóng, cuối cùng tạo thành màu bạc trắng chất lỏng.

Một phen xử lý xuống tới, Ninh Trần trước mặt cửa đã xuất hiện tam điệp phù mực, chia làm ngân, hô, hắc ba loại.

Đội phù mực làm lạnh, Ninh Trần tùy theo đề khí Long Tu Cống Bút, rót vào linh khí chi hậu, dính vào phù mực, mà bắt đầu tại Tuyết Yêu quyền thượng múa bút vẩy mực.

Về phần Long Tu Cống Bút "Chú linh làm mực" công năng, Ninh Trần cũng không có sử dụng, cứu kỳ nguyên nhân chính là, Ninh Trần tạm thời còn vô pháp khống chế, điều này cần tinh tế nghiên cứu mới được.

Ít khi, đại khái có thể có một nén nhang công phu, nhìn nữa Ninh Trần trước mặt Tuyết Yêu quyền thượng, đã tạo thành nhàn nhạt đồ án, nhìn qua chính là một nhàn nhạt đám sương, hư vô, mờ ảo quanh quần đang về quyền trên, trừ lần đó ra, biệt không có vật gì khác.

Tầng này nhàn nhạt đám sương, là Ninh Trần suy tư một lúc lâu hóa đi lên, một ngày huyền hóa ra lai, có thể pha loãng, hòa tan linh khí, yếu bớt thậm chí là tan rã rơi địch quần lực công kích.

Coi như là một loại phòng vệ hình phù lục.

"Sur thúc, sur thúc."

Ngay Ninh Trần vừa thu hồi Long Tu Cống Bút, ngắm trước mắt đám sương là lúc, cây cái đỏ thanh âm của tùy theo theo ngoài cửa truyền đến, không lâu sau nì, cây cái đỏ mại tiểu ngân chân lão đảo đi đến.

Nhưng mà, ngay cây cái đỏ vào sát na, nhìn Ninh Trần vốn là tinh xảo phòng nhỏ, đã là phá đồ lạn, một mặt bức tường càng dựng tám ván gỗ đến lúc cố định, không khỏi chớp chớp mắt.

Có người nói năm đó Bạch Tâm Dao ở chỗ này ở vài thập niên, Kiều Kiều đã ở đã nhiều năm, cũng không có bất cứ chuyện gì, nghĩ không ra Ninh Trần ở chỗ này ở bao nhiêu nguyệt, tự biến thành như vậy đồng hồ độn, một mặt tường đều đập.

"Sur thúc, này. . ." Cây cái đỏ chỉ chỉ chỗ đoạn tường, về mặt vô cùng kinh ngạc.

"Không có việc gì, không có việc gì." Ninh Trần khoát tay áo, cũng không tương nhắc lại, Long Tu Cống Bút chuyển tình, còn là càng ít người biết càng tốt, giấu diếm phú, buồn bực phát đại tài, là Ninh Trần nhất quán nguyên tắc.

"Sur thúc, vậy chúng ta bây giờ có đúng hay không nên. . ." Cây cái đỏ hiển nhiên đã không muốn tại loại chuyện này thượng dây dưa, nhìn một chút Ninh Trần trên mặt bản Mỹ Nhân Mê Huyền phù, chà xát thủ đạo, trong mắt hắc, Mỹ Nhân Mê Huyền phù tự là một khối khối linh thạch.

"Thời gian cũng không còn nhiều lắm, đi thôi." Ninh Trần tương Mỹ Nhân Mê Huyền phù giao cho cây cái đỏ đạo, hôm nay Ninh Trần chỉ còn lại có cửu mai linh thạch, thực tại không nhiều lắm.

Hạ sơn, đi tới chân núi chợ, ở đây trước sau như một vô cùng - náo nhiệt, tiếng rao hàng, kêu la thanh bên tai không dứt, lui tới tu sĩ, càng nói liền không dứt, muôn hình muôn vẻ, yêu mỹ hồ tiên, cũng có kỳ xấu vô cùng cóc tỉnh.

Đối với cảnh tượng như vậy, Ninh Trần sớm đã thành thói quen.

Trải qua này hơn một tháng, Ninh Trần cùng cây cải đỏ đã không nghĩ nữa đi vắng như vậy, nơi chào hàng, mà là chuyên môn tìm hai quả toái linh thạch mươn nhỏ quảy hàng, hơn nữa cây cải đỏ đã là có chút danh tiếng khí, này tịch mệnh khổ nhện tu sĩ, đều biết cây cải đỏ có "Hảo" phù.

Thậm chí đã có nhiều lão khách hàng.

Nhưng mà, ngay Ninh Trần mang theo cây cải đỏ đi tới chợ góc sát na, Ninh Trần khẽ cau mày, chỉ thấy mình trước hoa linh thạch mua sạp nhỏ vị, đã bị người chiếm, là một cái nhìn như hơn hai mươi tuổi thanh niên, nhân cao mã đại, to lớn mũi ưng dường như bình nguyên thượng hồ ra núi non, tương con mắt trái cùng mắt phải phân cách ra.

Người này Ninh Trần vẫn có sở biết được, tên là Phương Tùng, đã chính mình Ngưng Khí ba tầng tu vi, thật đã thật ngoại môn đệ tử, tại đây để giai chợ trong, tu vi đã rồi rốt cuộc thượng thừa, không người dám chọc.

Không thích tranh đấu Ninh Trần, ngày xưa cũng là tránh được nên tránh, bất quá, hiện tại này Phương Tùng chiếm gian hàng của mình, nói vậy cũng là tránh không được.

Càng làm cho Ninh Trần trong lòng cảm giác không thoải mái còn lại là, này Phương Tùng mai được đồng dạng là Mỹ Nhân Mê Huyền phù, này nói rõ chính là chiếm vị trí, còn muốn đoạt mối làm ăn.

"Vị huynh đài này, làm phiền ngài nhường một chút, đây là chúng ta quảy hàng," Ninh Trần tiến lên nhất bộ, ôm quyền, không gì sánh được khách khí đối phương tùng đạo, bải làm ra một bộ hảo nói khuyên bảo đáng đáp.

Khoanh chân ngồi ở trên bờ đoàn Phương Tùng, vì khẽ nâng lên mí mắt, quan sát một chút Ninh Trần, vóc người trung đẳng, vẫn là nhất phó gầy yếu đáng đáp, lời nói cử chỉ, cùng thư sinh giống nhau như đúc.

Từ Ninh Trần xuất hiện ở đây một chợ thượng, Phương Tùng cũng đã bắt đầu lưu ý, cũng không cùng người xung đột, thường thường có thể để cho để, mà tu vi cũng chỉ là chính là Ngưng Khí tầng hai, bởi vậy không có đem Ninh Trần không coi vào đâu.

Mà Ninh Trần bán Mỹ Nhân Mê Huyền phù, cũng để cho Ninh Trần một tháng tới kiếm ít một trăm mai linh thạch, đây tuyệt đối để cho người đồ mất.

Về phần cây cải đỏ, tuy rằng kiều ngạo không gì sánh được, nhưng không hề tu vi đáng nói, sức chiến đấu hầu như là số không.

"Các ngươi quảy hàng? Tả tên của các ngươi sao? Đồng thời ở đây là Yêu Linh tông, vạn vật đều vì Yêu Linh tông đệ tử sở hữu, ngươi lại là vật gì?" Phương Tùng khinh miệt liếc một cái Ninh Trần, khinh thường nói.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 14: Không thể nhịn được nữa

"Họ Phương, người ít ở nơi nào già mồm át lễ phải, ở đây ta sư thúc tìm hai quả toái linh thạch mươn, hiện tại mời mau nhanh rút cho ta đi!" Cây cải đỏ không có thể như vậy hảo tính tình, chỉ vào Phương Tùng kêu gào đạo, trên mặt tràn đầy con tức.

Phương Tùng loại này bị đoạt địa bàn, còn đoạt mối làm ăn cách làm, hắn có thể chịu không nổi, hơn nữa bởi dường ra được lão khách hàng, đều biết địa phương này.

"Cút đi? Làm càn!" Phương Tùng lưỡng căn lông mi bỗng nhiên nhất lập, quát dẹp đường, đồng thời đầu ngón tay lóe lên, hé ra linh kiếm phù xuất hiện ở đầu ngón tay, biến ảo chi hậu, một thanh nhân khẩu lớn nhỏ phù kiếm bắt đầu ở đầu ngón tay quanh quẩn.

Loại này phù kiếm nhìn như cùng Bạch Tâm Dao phi kiếm tương tự, nhưng Bạch Tâm Dao phi kiếm kia đều là pháp bảo, mà linh kiếm này phù quả thực nhất thô thiển chiến phù, tuy có thể chém sắt như chém bùn, vô cùng sắc bén, nhưng cùng chân chính phi kiếm không thể đánh đồng.

Bất quá, dù vậy, đang bình thường nhân trước mặt, như trước uy lực phi phạm.

Kiến Phương Tùng đầu ngón tay chuỗi này màu bạc tiểu phù kiếm, vẻ mặt kêu gào cây cải đỏ, thân thể bị kiếm hãm, trong ánh mắt lóe lên lau một cái không đối phát giác sợ hãi, dưới chân bước chân, càng thoáng lui về phía sau một chút.

Lui tới với chợ nhân, thấy ngày xưa tại chợ tác uy tác phúc Phương Tùng như vậy, càng lẫn mất rất xa, rất sợ phù kiếm ngộ thương đến bản thân.

Ninh Trần mặc dù đều là Ngưng Khí ba tầng, tu vi chút nào không thể so Phuong Tùng yếu, nhưng thân là người đọc sách, Ninh Trần thực sự không thích cùng nhân tranh đấu, kết thù kết oán, bởi vậy vội vàng dùng thân thể che ở cây cái đồ trước mặt cửa, biểu tình bình tĩnh nhìn giận không kềm được Phuong Tùng, hòa nhã nói: "Quên đi, nếu Phuong sư huynh thích cái này quấy hàng, vậy ngồi ở nơi này trong chứ."

Nói xong, Ninh Trần mang theo cây cái đồ chậm rãi ly khai, sau đó tại phụ cận một cái hẻm lách góc nhỏ, bái nôi lên sạp nhỏ.

Thấy Ninh Trần như vậy "Nhất gan" đáng đáp, Phuong Tùng bĩu môi ba, trong lòng có thể vững tin, cái này Ninh Trần không chỉ có không có gì tu vi, hơn nữa phi thường tốt khi dễ.

Đúng như vậy trái hồng mềm, nếu như bắt hảo hảo xoa bóp, quả thực đều có lỗi với tự mình.

Cùng lúc đó, cách đó không xa một chỗ trà lâu trên, một gã mặc thanh sắc tơ vàng trường sam nam tử, đang ngồi ở cửa sổ bằng, lẳng lặng nhìn tiếng động lớn gây chợ.

Hắn chính thị Yêu Linh tông Họa Nhân các đệ tử, tên là Tư Đồ Phàm, đã chính mình Ngưng Khí tầng năm thực lực, tại Yêu Linh tông tu vi như thế, tuy rằng chưa nói tới độc bá nhất phương, nhưng đã rồi xác lập tự thân địa vị, hưởng chi này Họa Nhân các sáng lập giả chính thị Yêu Linh tông đệ nhất hạp sư Họa Quý, coi như là Họa Quý nửa đồ đệ.

Ở trước mặt hắn trà trên đài, chính bày đặt hé ra Ninh Trần thân hội Mỹ Nhân Mê Huyền phù.

"Xem ra này Ninh Trần ngoại trừ cung nữ tranh vẽ thật tốt nhiều ở ngoài, cũng không có cái gì xuất kỳ địa phương, liên khu khu Phuong Tùng đều có thể cười ở trên đầu của hắn, đủ có thể thấy là một cái dong yếu hạng người, bất kham trọng dụng, cũng không biết Triệu Tử Hoài sư huynh tại sao lại đối với hắn cảm thấy hứng thú." Tư Đồ Phàm nhỏ giọng lầm bầm nhất cú, sau đó cầm lấy ngọc chén, miễn một cái nước chè xanh.

"Sư huynh ngẫu được Ninh Trần Mỹ Nhân Mê Huyền phù, nghĩ hắn đang vẽ trên đường sẽ có kiến thụ, tựa là muốn cho chúng ta thăm dò một chút hắn để, nhìn người này đến tốt cùng làm sao, sau đó sẽ làm định đoạt, nhục chi là hời hợt hạng người, liên do hắn đi chứ." Ngồi ở Tư Đồ Phàm đối diện hồng y nữ tử đạo, chưa nói tới Bạch Tâm Dao cái loại này khuynh quốc khuynh thành, nhưng lại có vẻ thêm vào đẹp để.

Nàng cũng là Họa Nhân các một gã đệ tử.

Tư Đồ Phàm cũng không có mở miệng, chỉ là hăng hái rồi nhìn ngoài cửa sổ, trong lòng thổn thức, quả thực chính là lãng phí thời gian.

Ở vào chợ trong góc Ninh Trần, căn bản sẽ không có nghĩ tới sẽ có nhân muốn quan sát hắn, giờ này khắc này, chính diện chìm như nước, cảm một quyền sách cổ, tĩnh tế nghiên đọc.

Hiển nhiên, cũng không có vì chuyện mới vừa rồi phá hủy hăng hái.

Trái lại ngồi ở sạp nhỏ tiền cây cái đồ, tắc gương mặt tức giận, thường thường hung tợn nhìn chăm chăm cách đó không xa Phuong Tùng, cảm thấp kém Mỹ Nhân Mê Huyền phù ở nơi nào giả danh lừa bịp.

Rất nhiều mộ danh mà đến tu sĩ, cứ như vậy tro mắt bị lừa gạt, quả thực dễ tiện vô sỉ, nhưng lại giận mà không dám nói gì.

"Sư thúc, hắn lại cầm chúng ta danh hào giả danh lừa bịp." Cây cái đồ vận quá đầu nhỏ, về mặt không cam lòng đứng Ninh Trần đạo.

Ninh Trần không có hé răng, chỉ là dùng ngón tay trò nhẹ nhàng liếm một cái hạ nhân khẩu, đem vật cầm trong tay sách cổ lật một tờ.

"Này, đây là trong truyền thuyết, Ninh Trần Mỹ Nhân Mê Huyền phù? Đây cũng quá thấp kém chứ?"

Đúng vào lúc này, một thanh âm bỗng nhiên truyền đến, chỉ thấy tại Phuong Tùng hàng via hè tiền phuong, một gã da ngăm đen, mặc trường bào màu đen tu sĩ, cau mày đối phuong từng đạo.

"Đây chính là Ninh Trần thân thủ hội ra Mỹ Nhân Mê Huyền phù, phuong diện này huyền cơ, cần phải từ từ thể hội." Phuong Tùng khoanh chân ngồi ở hàng via hè tiền, đại ngôn bất tầm nói.

"Ta không tin, ta đã thấy sư huynh của ta Mỹ Nhân Mê Huyền phù, tốt hơn này nhiều." Này hắc bào tu sĩ cũng không ngốc, đón mở miệng nói.

"Nếu ngươi không tin, nhạ, ngươi hỏi một chút hắn, này Mỹ Nhân Mê Huyền phù có phải là hắn hay không thân thủ bức họa." Vừa nói chuyện, Phuong Tùng liền đưa mắt nhắm ngay Ninh Trần, biểu tình cũng trở nên băng lạnh, sau đó trầm giọng nói: "Ninh Trần sư đệ, trong tay ta Mỹ Nhân Mê Huyền phù có phải là ngươi hay không thân thủ sở hội? Ủy thác ta giúp ngươi bán?"

Nói chuyện ngữ điệu, rất có uy hiếp ý.

Đang cầm sách cổ Ninh Trần, kiến Phuong Tùng đưa mắt nhắm ngay bản thân, trên mặt không có chút nào e ngại ý tứ, chậm rãi thả tay xuống trung sách cổ, vô cùng nhạ nhiên đạo: "Điều không phải."

"Ừ?" Phuong Tùng lông mi bỗng nhiên lập lên, mắt lộ ra hung quang, lạnh lùng nói: "Tiểu tử, ngươi dám làm trò người khác mặt nhĩ sách ta thai, ngươi chán sống sao?"

"Con người của ta luôn luôn không thích tranh đấu, tôn trọng nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, người chiếm ta quỳ hàng, ta nhượng, người giả mạo ta mãi phủ lục, ta nhẫn, nhưng người lừa dối nhân gia, còn muốn ta cho người làm chứng, Phuong Tùng sư huynh, thiết mặc khinh người quá đáng!" Ninh Trần chậm rãi đứng lên, vỗ vỗ bụi đất trên người, gần từng chữ, phía sau vài, ngữ điệu thêm vào trọng.

Ninh Trần mặc dù là hảo tính tình, nhưng không có nghĩa là không còn cách nào khác.

"Khinh người quá đáng? Ta lần người có thể làm sao? Dám sách ta thai, ta ngày hôm nay không phải nhượng người biết đại gia lợi hại không thể." Phuong Tùng lớn tiếng nói rằng, đầu ngón tay run lên, phù kiếm đã tại đầu ngón tay của hắn quanh quần.

Phụ cận hình hình sắc sắc người đi đường thấy vậy cảnh, sắc mặt nhất tề khê biến, bản năng né tránh ra, ở chỗ này, có thể không chế phù kiếm, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Đứng ở một bên cây cái đỏ, càng kinh hãi hơn thất sắc, mặc dù không cách nào khống chế, thế nhưng hắn biết rõ phù kiếm uy lực, có thể đơn giản tương sát thép chế thành hai nửa, cất kim loại đang bình thường trên thân người, hậu quả có thể nghĩ.

"Tiểu tử, cho ta quỳ xuống, ta tha cho người khỏi chết, bằng không ta cho người hối hận đi tới Yêu Linh tông." Phuong Tùng mặt lộ vẻ sát ý, căn bản sẽ không có đem khiếp nhục Ninh Trần trở thành một hồi sự tình.

"Ta Ninh Trần thượng lạy thiên địa, hạ lạy phụ mẫu, ân sư, người còn không có nhượng ta quỳ xuống tư cách." Ninh Trần thu hồi sách cổ, quả đấm bối ở sau người, xem thường đạo.

"Muốn chết!" Phuong Tùng hai mắt trừng, đứng Ninh Trần lửa giận ngập trời, điều động trong cơ thể linh khí, quả đấm chỉ về phía trước, phù kiếm dường như mũi tên nhọn, họa xuất một cái tia sáng, đâm thẳng Ninh Trần mi tâm của.

Này nếu là bị đâm trúng, Ninh Trần hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Thấy người đi đường đám mặt lộ vẻ kinh khủng, bọn họ nằm mơ đều không thể nghĩ đến, này Phuong Tùng lại bá đạo như vậy, hung tàn đến trình độ như vậy, đoạt địa bàn của người ta không nói, giả mạo nhân gia không nói, chỉ cần nhân gia nói một chữ không, sẽ thống hạ sát thủ.

Ninh Trần nhìn cấp tốc mà đến phù kiếm, trên mặt biểu tình có thể nói vô kinh vô nộ, bình tĩnh như nước, tu vi đã đạt được Ngưng Khí ba tầng hắn, phản ứng đã xưa đâu bằng nay.

"Bị coi thường!"

Đối mặt Phuong Tùng người gây sự, Ninh Trần đã không thể nhịn được nữa, điều động trên người linh khí, dưới chân vừa phát lực, tách ra phù kiếm đồng thời, hình cùng lập báo, nhanh như tia chớp xuất hiện ở Phuong Tùng trước người của, đón không nói hai lời, giờ tay lên đối với Phuong Tùng chính là một cái bạt tai.

Ba!

Trong khoảnh khắc, một tiếng thanh thúy tiếng vang truyền khắp bốn phía, đừng xem Ninh Trần không thích cùng nhân tranh đấu, nhưng một ngày xuất thủ, hạ thủ rất nặng, dính đầy linh khí bàn tay, kết kết thật thật vỗ vào Phuong Tùng trên mặt của, rõ ràng tương Phuong Tùng phiến bay ra ngoài.

Trở tay không kịp Phuong Tùng, trên không trung dạo qua một vòng, một cái cầu khăng nê, nặng nề ngã ở tảng đá trên mặt đất, nhất phó hồi đầu thổ kiếm đáng đáp.

Một bên người vây xem, thấy một màn như thế, triệt để ngớ ngẩn, bọn họ căn bản tự không nhìn thấy vừa rồi cuộc chuyện gì xảy ra, chỉ thấy Ninh Trần thân hình lóe lên, tự xuất hiện ở Phuong Tùng trước mặt, đón giờ tay lên, Phuong Tùng tự bay ra ngoài.

Tất cả phát sinh quá nhanh, càng để cho bọn họ không thể tin chính là, trước nhu nhu nhục nhục Ninh Trần, lại có bản lĩnh như vậy.

Quỳ rạp trên mặt đất Phuong Tùng, cả nhân có thể nói hồi đầu thổ kiếm, hơi nghiêng trên mặt của, năm đầu ngón tay rõ ràng có thể thấy được, cả nhân cũng đã thẹn quá thành giận, hai mắt đều phải phun ra lửa.

"Ninh Trần, người dám can đảm ra tay, ta thế nhưng Ngưng Khí ba tầng, tại Yêu Linh tông đã rồi là ngoại môn đệ tử, ngày hôm nay ta không phải giết người không thể, cho người biết một chút về Ngưng Khí ba tầng thực lực, rốt cuộc có đáng sợ dường nào!" Phuong Tùng thả người nhảy lên, gầm hét lên, vừa hắn chỉ là đại ý mà thôi.

Kiến Phuong Tùng phóng xuất trong cơ thể Ngưng Khí ba tầng linh khí, người vây xem không khỏi nuốt nước miếng một cái, tại đây nhiều tiểu đệ tử trong mắt, Ngưng Khí ba tầng đã là cường hãn tồn tại, trêu chọc không nổi a.

"Ngưng Khí ba tầng? Cũng rất rất giỏi sao?" Ninh Trần sắc mặt bình tĩnh, nhàn nhạt nói một câu, đồng dạng phóng xuất ra trong cơ thể linh khí, nhất thời một loại tinh thuần, hùng hậu linh khí khuếch tán ra.

Ngưng Khí ba tầng!

Đương những ... này tiểu đệ tử cảm thụ được Ninh Trần trên người hồn hậu, tinh thuần linh khí, thần sắc nhất tề đại biến, đám mục tròng khẩu ngọc.

"Ninh . . Ninh Trần đã Ngưng Khí ba tầng? Đây. . . Điều này sao có thể? Ta không có nhìn lầm chứ?"

"Hơn nữa linh khí này làm sao sẽ như vậy hồn hậu?"

Mọi người nhất tề kinh thanh đạo.

Đứng ở một bên cây cải đỏ càng triệt để há hốc mồm, miệng trương đến độ có thể nhét vào một cái Thiên Nga trứng, triệt để kinh ngạc đến ngây người tại chỗ, không thể tin được hai mắt của mình, này còn là của mình tiêu thụ sinh sư thúc sao?

Ninh Trần tu vi như thế, nhượng Phương Tùng trong lòng cũng là cả kinh, này cũng nghe đồn căn bản không phù, khi hắn ẩn tượng trong, Ninh Trần cũng bất quá là là một cái lạc phách thụ sinh mà thôi, tính cách nhu nhược, thể nhưng tại trong lúc bất tri bất giác, hắn dĩ nhiên cùng mình tại cảnh giới trên bình khôi bình tọa!

Bất quá, chuyện cho tới bây giờ, Phương Tùng đã không có đường lui, cũng may hắn thường ngày tại chợ đại sư cướp đoạt, trong túi đựng đồ chiến phù đông đảo, không hải sợ!

Khoát tay, Phương Tùng thủ trung đã nhiều hơn bảy bát trưng linh kiếm phù, sát ý ù ù, bị như thế một cái yếu thụ sinh quạt một bạt tai, quả thực chính là vô cùng nhục nhã.

"Ta ngươi bản là đồng môn, ta không muốn thống hạ sát thủ, kiến nghị ngươi hay là thôi đi." Ninh Trần nhẹ nhàng chà xát bàn tay, hảo nói khuyên bảo đạo.

"Quên đi? Ngươi tướng đẹp." Dứt lời, Phương Tùng cánh tay run lên, bảy bát đem phù kiếm mang theo cuộn cuộn sát khí, đâm thẳng Ninh Trần.

Thấy người xung quanh, càng mục trừng khẩu ngọc, có thể đồng thời khống chế bảy bát đem phù kiếm, tại đây chợ trong đã có thể đếm được trên đầu ngón tay, đồng dạng cũng thay Ninh Trần nhéo một cái mồ hôi.

Ninh Trần không có để ý những người khác, chỉ là khẽ lắc đầu một cái, thờ dài một tiếng đồng thời, trong hai mắt đã lóe lên một tia băng lãnh, Ninh Trần trong lòng đã minh bạch, đối với người như thế, thoái nhượng đã rồi vô dụng.

Nhẹ nhàng vỗ trừ vật đại, Tuyết Yêu quyền đã xuất hiện ở Ninh Trần thủ trung, sau đó tay cánh tay hướng ra phía ngoài lôi kéo, Tuyết Yêu quyền tại Ninh Trần trước mặt trống rỗng phô khai, làm cho một loại thờ hồn hèn cầu vòng khí thế của, nguyên bản vẫn nhược bộ dáng thụ sinh đã không còn sót lại chút gì, chính khí mệnh mông cuộn cuộn! Bức họa cuộn tròn trong một đoàn vụ khí tùy theo biến ảo ra, tràn ngập tại Ninh Trần bốn phía.

Bảy bát đem sát ý ù ù phù kiếm đâm vào đám sương, thì dường như bông tuyết tiến vào rào rạt liệt hỏa trong, cấp tốc bắt đầu tan rã.

Đương bảy bát đem phù kiếm đi tới Ninh Trần chớp mũi là lúc, chỉ còn lại có đám điểm sáng nhỏ, dùng miệng nhẹ nhàng thổi một cái, tùy theo tắt.

"Đây là vật gì?" Phương Tùng đang nhìn mình phù kiếm cứ như vậy bị tan rã rớt, biểu tình hung ác không khỏi chính là bị kiềm hãm, có thể khống chế như vậy vẽ bùa giả, tối thiểu cũng muốn Ngưng Khí ba tầng, không khỏi Phương Tùng trong lòng run lên.

Hắn đã ý thức được, trước mắt cái này nhìn như gậy yếu thụ sinh, tu vi cũng không thấp!

Những người khác cũng là mặt lộ vẻ kinh sắc, giờ khắc này, Ninh Trần đã tương như hai người, trên người khí thế ù ù!

Bất quá, Phương Tùng cũng không có lúc đó dừng tay ý tứ, nhất ngoạn tâm căn rằng một cái, theo trong túi đựng đồ lấy ra hai tờ lục sắc phù lục, trong khoảnh khắc hai tờ lục sắc phù lục trên, sinh trường xuất rậm rạp chẳng chịt thứ đáng, dường như vô số xúc tua, đâm thẳng Ninh Trần!

Này lục sắc phù lục tên là Kinh Cức phù, là hắn hoa số tiền lớn tại Thương Lan các mua được, hôm nay còn có thể sử dụng thời gian một nén nhang, thường ngày thả lỏng căn bản không bỏ được dụng, nhưng trước mắt Ninh Trần nhượng hắn thống hận không gì sánh được, càng thua không được.

"Cho tới bây giờ còn không biết hồi cái, tìm đường chết!" Ninh Trần ngâm khẽ một tiếng, một loạt trừ vật đại, sau một khắc, kim quang rạng rỡ Long Tu Cống Bút đã xuất hiện ở trong tay của hắn, tại dưới ánh mặt trời, quang mang vạn trượng, chói mắt, loá mắt, ngòi bút như rồng tu giống nhau phiêu động, tản mát ra nhất cổ khí bá đạo!

Đối với Ngưng Khí kỳ ở giữa hiếm có pháp bảo, người chung quanh căn bản cũng không nhận được, trên thực tế đã không có mấy người tiểu đệ tử hội nhận được, nhưng bọn hắn lại có thể chân chân thiết thiết cảm thụ được Long Tu Cống Bút loá mắt đáng đáp, cùng với một cổ hồn hậu trung tràn ngập bá đạo linh lực! Làm cho có một loại cảm giác hít thở không thông.

"Đây. . . Đây rốt cuộc là vật gì? Pháp bảo sao?" Chợ thượng tiểu đệ tử, đều đảo hít một hơi lãnh khí, ở trong mắt bọn hắn, đừng nói Thượng Cổ pháp bảo, coi như là phổ phổ thông thông pháp bảo, bọn họ đều chưa thấy qua vài món.

Một bên cây cải đỏ, càng hai mắt ứa ra tiểu tinh tinh, khuôn mặt nhỏ nhắn đã có nhiều ửng hồng, hẳn cho tới bây giờ cũng không biết, nguyên lai sư thúc của mình mạnh như vậy, cái này có thể tại chợ xông pha, ha ha.

Ninh Trần, cũng không có quan tâm ánh mắt của những người khác, tay phải nhẹ nhàng vung lên, ba đạo màu máu đỏ mực nhận, mang theo mạnh mẽ đầu bút lông, rít gào khí thế của, hướng Phương Tùng quét ngang đi!

Phút chốc đã đem thứ đăng cất kim loại được thất linh bát lạc, trở thành mấy đoạn, thả không có đình chỉ đặc ý tư, thẳng đến Phuong Tùng đánh giết đi, này nếu là bị bắn trúng, Phuong Tùng không có đường sống.

"Này!" Phuong Tùng nhìn Ninh Trần trong tay Long Tu Cổng Bút, quá sợ hãi, liên tiếp lui về phía sau, hần nằm mơ cũng không nghĩ tới, một cái văn nhược thư sinh, trong tay dĩ nhiên sẽ có như vậy pháp bảo, thường thường chỉ có Ngưng Khí tăng năm trở lên đệ tử, mới có thể ngẫu được nhất hai kiện, phổ thông ngoại môn đệ tử chớ hòng mơ tưởng.

"Tha mạng!" Phuong Tùng rốt cục nhìn không được, hét to một tiếng, đón cả nhân "Phù phù" quỳ gối trên mặt đất, đồng thời, ba đạo mực nhận cũng theo đó tại Phuong Tùng chớp mũi ngừng lại.

Ninh Trần còn là hạ thủ lưu tình, không đành lòng sát sinh.

"Ta ngươi bản không thù, ta không giết ngươi, hy vọng ngươi mạnh khỏe tự mình, chớ có có nữa tà niệm." Ninh Trần thu hồi Long Tu Cổng Bút, hòa nhã nói, sau đó nhẹ nhàng xoay người, chuẩn bị trở về gian hàng của mình thương, đem còn thừa lại Mỹ Nhân Mê Huyền phù bán đi, mau chóng rời đi.

Nhưng mà, ngay Ninh Trần vừa xoay người, thu hồi Long Tu Cổng Bút sát na, quỳ ở trên mặt đất Phuong Tùng, ánh mắt thiểm lau một cái âm lãnh, đón theo trong túi đựng đồ lấy ra một thanh nỏ tay, nhất trát lớn lên tên nỏ trên, nhiễm có cừu vĩ rắn độc, chạm đến hần phải chết, có thể nói tà độc.

Ninh Trần đám sương phảng phất chỉ có thể pha loãng linh khí, đối với thực thể ám khí phảng phất cũng không hiệu quả. Phuong Tùng thầm nghĩ trong lòng, sau đó trực tiếp đưa tay nỗ nhắm ngay Ninh Trần cái ót, bắn ra: "Chịu chết đi!"

"Tĩnh chết!" Ninh Trần rốt cục không thể nhìn được nữa, một cái xoay người, đơn giản tách ra độc nỗ đồng thời, một cái bước xa, liền xuất hiện ở Phuong Tùng trước mặt cửa, tay phải đã nắm thành quyền đầu, đối với Phuong Tùng mặt chính là nặng nề một quyền!

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Hàm Kinh động

Một quyền này, Ninh Trần đã vận dụng toàn lực, đánh cho có thể nói kết kết thật thật, trong nháy mắt, Phuong Tùng cao vót mũi, trực tiếp tự sụp xuống phía dưới, tiên huyết văng khắp nơi, cả nhân dường như đồng sát một cái, muện cổ họng một tiếng, dường như đồng sát như nhau, bay ra mấy trượng.

Chỉ là một quyền này, để Phuong Tùng choáng váng, gương mặt càng đau nhức không gì sánh được.

Vừa định nỗ lực đứng lên, lại phát hiện Ninh Trần đã đến, đối với bụng của hắn lại là một cái uất ức chân, nhưng Phuong Tùng nghĩ trong bụng cuộn cuộn, một ngụm máu tươi phun ra ngoài.

Ninh Trần mặt trầm như nước, rất là bình tĩnh, nhưng ở chung quanh nhân xem ra, lại bình tĩnh được có chút đáng sợ, chậm rãi vuron mảnh khánh thủ, Ninh Trần từng điểm từng điểm tương mũi miệng xuyên huyết Phuong Tùng, theo trên mặt đất sống sờ sờ nhéo lên, cánh tay gầy yếu, phảng phất tràn đầy lực lượng vô tận.

"Còn đã sao?" Ninh Trần vẫn là nhất phó ôn văn nhĩ nhĩ đáng đáp, nhìn không ra chút nào thô bạo.

Cùng lúc đó, tại trà lâu trong, Họa Nhân các Tư Đồ Phàm, chính chậm rãi theo bậc thang đi xuống, phía sau đẹp đẻ nữ tử chậm rãi tương tùy.

"Quay đầu lại ngươi có thể nói cho Triệu Tử Hoài sư huynh, Ninh Trần chính là một cái không có gì lạ dong yếu hạng người, làm sao bây giờ nhưng chính hắn quyết định chứ, ta bất kể." Tư Đồ Phàm nhẹ giọng đứng bên cạnh hồng y nữ tử phân phó nói, trong đầu còn đang vang vọng giữ vừa Ninh Trần nhất cử nhất động, trong lòng âm thầm cảm thán: Văn nhược thư sinh một cái.

"Sư huynh xin yên tâm, ta quay đầu lại tự đem chuyện này nói cho. . ."

Không đợi hồng y nữ tử nói xong, chậm rãi đi tới cửa hai người nhất tề sừng sốt.

Chỉ thấy cách đó không xa chợ thương, đã rồi một mảnh tĩnh mịch, tất cả mọi người ghen hòng nhìn trân trối, nhìn Ninh Trần thân thể gầy yếu, rõ ràng tương Phuong Tùng nhéo lên, mà Phuong Tùng càng cực kỳ chặt vật, thật to mũi trực tiếp tháp hồm vào, tiên huyết tích tấp chảy xuôi một liên tục.

"Này. . ."

Hồng y nữ tử trát liễu trát tú mục, dĩ nhiên không biết nên nói cái gì là được rồi, vừa ở trên lầu, nàng còn thân hơn hẳn thuyết kiến, Ninh Trần đối mặt khi dễ, dĩ nhượng lại dễ cho, thế nào sau lâu công phu, tự biến thành như vậy?

Trước còn đứng Ninh Trần bất tiết nhất cổ Tư Đồ Phàm, đồng dạng triệt để mộng rớt, trong lúc nhất thời dĩ nhiên không biết nên nói cái gì là hảo.

"Vừa rồi cuộc chuyện gì xảy ra?" Tư Đồ Phàm vô cùng kinh ngạc liên tục.

Đối với Tư Đồ Phàm cùng hồng y nữ tử phản ứng, Ninh Trần căn bản sẽ không có phát giác, nói cách khác, Ninh Trần căn bản tự không biết bọn họ, giờ này khắc này, Ninh Trần như trước thần sắc bình thản, nhìn Phương Tung.

"Thánh hiền có nói, vạn ác chi nguyên, thù vì tham, vạn sự mặc làm tuyệt, hy vọng người tự giải quyết cho tốt, thu hồi của người thấp kém phù lục, thỉnh lý khai chứ." Ninh Trần bình tĩnh nhìn Phương Tung, nhẹ giọng nói rằng, sau đó tay buông lỏng, Phương Tung như rí ra như nhau ngã trên mặt đất.

Trên mặt đất thờ đốc hảo một trận, Phương Tung mới từ mặt đất bò dậy, hung tợn nhìn liếc mắt Ninh Trần, chật vật trốn thoát.

Ninh Trần tự nhiên chú ý tới Phương Tung ánh mắt của, bắt đầu đi lác đầu, hẳn đến Yêu Linh tông lai, mục đích chính là thanh tịnh tu luyện, đợi có chút tu vi trở về Lâm An thành khoa cử, vì mẫu chứng danh, nghĩ không ra cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng.

"Nghĩ không ra sự thúc tu vi đã cao như vậy sâu, ha ha, lần này lão tử rốt cục có thể tại đây chợ xông pha, xem ai còn dám khi dễ ta." Cây cải đỏ vẽ mặt mặt mày rạng rỡ, đi tới Ninh Trần bên cạnh đến.

"Cẩn thận Phương Tung ngày sau trả thù mới là thượng sách, oán một ngày kết làm, muốn giải khai tự khó khăn, thiện tai, thiện tai." Ninh Trần âm thầm lác đầu, sau đó lác đầu, một lần nữa tọa về tới sạp nhỏ tiền, kể tục lật xem sách cổ, tĩnh tế nghiên đọc.

Xoạch.

Bỗng nhiên, hai quả toái linh thạch rơi vào Ninh Trần trước mặt sạp nhỏ trên, ngừng đầu, chỉ thấy vóc người xinh đẹp hồng y nữ tử, đang đứng tại Ninh Trần trước mặt, ánh mắt dịu dàng nhìn Ninh Trần.

"Người. . . Muốn là Mỹ Nam Mê Huyền phù chứ?" Ninh Trần thử tính hỏi một câu, sau đó khinh vờ một cái trừ vật đại, chỉ thấy trong tay nhiều hơn nhất xấp Mỹ Nam Mê Huyền phù.

Đây cũng là chuyện không có biện pháp, Ninh Trần thập phần không muốn mại những ... này Mỹ Nam Mê Huyền phù, nhưng mỗi lần Ly Linh lai, không cầm vài thứ, nàng sẽ sách căn phòng.

"Không, ta muốn Mỹ Nhân Mê Huyền phù." Hồng y nữ tử đạo.

"Di, ngài điều không phải Họa Nhân các Liễu Anh Tuyết sao? Nghĩ không ra ngài dĩ nhiên thích mỹ nhân. . . Quá đáng tiếc." Cây cải đỏ lác đầu, vẽ mặt tiếc hận đáng đáp.

Hồng y nữ tử Liễu Anh Tuyết không nói gì, chỉ là đạm đạm nhất tiếu, tiện tay theo hàng vỉa hè thượng cầm lấy hé ra Mỹ Nhân Mê Huyền phù, cũng không nhìn, tự rời đi.

Kiến hồng y nữ tử Liễu Anh Tuyết rời đi, Ninh Trần hơi hé mắt, hiển nhiên Liễu Anh Tuyết đứng Mỹ Nhân Mê Huyền phù tịnh không có hứng thú, nhưng hẳn vì sao phải mãi? Họa Nhân các? Hình như là Họa Quỷ địa bàn.

Trầm ngâm một hồi, Ninh Trần không nghĩ ra, bắt đầu đi lác đầu, không hề đi quán.

Rất nhanh, đã không có Phương Tung quấy rối, Mỹ Nhân Mê Huyền phù toàn bộ bán ra, Ninh Trần cùng cây cải đỏ chia xong linh thạch chi hậu, tùy theo lý khai.

Một lần nữa trở lại chỗ ở trong, Ninh Trần biểu tình cũng theo đó trở nên nghiêm túc, trong lòng hẳn rất rõ ràng, cùng Phương Tung đụng chạm, không có khả năng cứ như vậy chấm dứt, hơn nữa Phương Tung nhân mạch rất rộng, có người nói có một Ngưng Khí bốn tầng sư phụ huynh, cùng hẳn quan hệ gần gũi, bản lĩnh được, phải cẩn thận trả thù mới là.

Lúc này Ninh Trần duy nhất có thể làm, chính là nỗ lực đề thăng tu vi, đây hết thấy tiền đề chính là, có nhiều hơn linh thạch, hơn nữa đến rồi Ngưng Khí bốn tầng, Ninh Trần có thể học tập Phong Hành thuật, có thể người nhẹ như hồng mao, đạp thảo mà đi, một đêm thiên lý.

Có thể học được như vậy thuật pháp, đứng Ninh Trần mà nói, vô luận là thường ngày trèo đèo lội suối, còn là chật trong lúc nguy cấp bỏ chạy, đều có trợ giúp cực lớn.

Tâm trạng có chủ ý, Ninh Trần thân thủ vờ một cái trừ vật đại, từ bên trong lấy ra nhất đống lớn chế phù tài liệu, có chừng hai mươi mấy loại, trong đó còn có năm trương kim sắc lá bùa.

Ninh Trần muốn kiếm lấy càng nhiều hơn linh thạch, không thể nghi ngờ tự muốn chế tác cao cấp hơn phù lục xuất ra đi mại mới có thể, hôm nay Ninh Trần đã đạt tới Ngưng Khí ba tầng, tự nhiên muốn chế tác Ngưng Khí ba tầng phù lục.

Mà Ninh Trần nghĩ tới phương pháp tốt nhất, chính là đứng Mỹ Nhân Mê Huyền phù tiến hành cải tiến, biến thành Mỹ Nhân Mạn Diệu phù.

Nói cách khác, chính là tương nguyên bản mạn diệu nữ tử huyền tượng, kết hợp chiến phù đặc điểm, nhưng kỳ biến thành thực thể, tận khả năng làm được xúc cảm cùng chân thật mỹ nữ không giống.

Suy nghĩ một chút, Ninh Trần đều nghĩ nội tâm có chút kích động, gương mặt ửng đỏ.

"Tội lỗi, tội lỗi, hy vọng bùa này xuất hiện chi hậu, đừng cho nhân trảm mê mới tốt." Ninh Trần trong tay nắm bắt năm trưng kim quan hạc da chế thành kim sắc lá bùa, tự lẩm bầm.

Sau đó, Ninh Trần căn bản không đình lại, tại trong đầu lữ thanh Mỹ Nhân Mạn Diệu phù thân thể to lớn ý nghĩ của, lại tự định giá làm sao trưng "Hồi", "Vạn" lưỡng chủng bút pháp hoàn mỹ dung nhập, đón đứng dậy, bắt đầu xử lý trên đầu tài liệu, đem chế tác trở thành phù mực.

Nửa canh giờ trôi qua, Ninh Trần trước mặt cũng đã nhiều hơn thất chủng phù mực, so với Mỹ Nhân Mê Huyền phù, muốn phức tạp nhiều lắm, đồng dạng thành vốn cũng là phi thường cao, mỗi một trưng Mỹ Nhân Mạn Diệu phù thành phẩm tựu cần phải hao phí bán mai linh thạch, cũng chính là năm mai toái linh thạch, có thể nói tương đương cao.

Thừa dịp phù mực còn đang làm lạnh, Ninh Trần cẩn cẩn dục dục theo trong túi đựng đồ lấy ra cỗ phiến, hần nhất định phải nắm chặt tất cả thời gian, hấp thu tinh thuần linh khí tiến hành tu luyện.

"Lúc này đây, phải đi tiểu thiên Bách Linh thể giới Hàm Kinh động đi nhìn một cái đi." Ninh Trần lẩm bầm, tùy theo tương lực chú ý tập trung vào Tiểu Thiên Bách Linh đồ một chỗ giữa sườn núi, sau đó đề lên một quả linh thạch.

Giây lát đang lúc, Ninh Trần trước mắt hóa quang lóe lên, cả nhân tùy theo xuất hiện ở tiểu thiên Bách Linh thể giới một chỗ giữa sườn núi, ở đây bóng bẩy xanh trường mần màu vàng gây trúc, mỗi một căn đều là hoàng kim nhan sắc.

"Oa." Ninh Trần không khỏi phát sinh như vậy thanh âm, thông qua mấy ngày nay nếu như điển tịch, hần biết được những ... này kim sắc gây trúc, là Kim Hà trúc, hi hữu phi thường, thiên niên thành tài, nhất tiểu tiết tựu giá trị Bách mai linh thạch, là chế tác pháp bảo tuyệt hảo tài liệu, mà cũng không phải là thường gặp pháp khí.

Bất quá, đối với những ... này Kim Hà trúc, Ninh Trần nhiều nhất cũng liền có thể nhìn một cái, kiểm tra, tương muốn lấy đi? Không có linh thạch.

Theo rừng cây đi vài chục bước, từng ngum từng ngum hút tinh thuần linh khí đồng thời, Ninh Trần trước mặt của tựu xuất hiện rộng lớn sơn động, cái động khẩu chừng ba trượng khoan, tương khảm giữ kim sắc hành lang môn, coi như kim chói.

Ninh Trần không rành thường thức, cất bước tiến nhập trong đó, bằng phẳng trên vách tường, tương đầy dạ quang bảo thạch, có thể dùng trước mắt lớn như vậy huyệt động sáng sủa không gì sánh được.

Trong huyệt động từng hàng hé ra cao giá sách, san sát trong đó, bên trong giữ đều là thời kỳ thượng cổ trân quý điển tịch, vô số kể, trung tâm còn có hướng xuống lầu thê, án Ninh Trần lý giải, xuống chút nữa chắc là Trúc Cơ kỳ Thượng Cổ điển tịch, nơi nào cự ly Ninh Trần còn rất xa xôi, tạm thời không suy nghĩ thêm nữa.

Ninh Trần rõ ràng, mình có thể nhanh như vậy đạt được thành tựu ngày hôm nay, nhất là Kiều Kiều dẫn hần đi tới nơi này Yêu Linh tông, trọng yếu hơn, chính là giữ Tiểu Thiên Bách Linh đồ!

Nhất là đánh với Phương Tung một trận, Ninh Trần hiểu thêm Tiểu Thiên Bách Linh đồ trung tất cả đối kỳ tầm quan trọng, hôm nay đứng ngoại môn đệ tử, hần đã giác có sức đánh một trận.

Bất quá Ninh Trần chỉ hướng có thể xa xa không chỉ là như vậy, hần muốn chính là tại đây Yêu Linh tông chân chính đứng vững gót chân, không ngừng tăng lên tu vi của mình, một ngày kia trở về Linh Khẩu quốc.

Tích nhật Ninh Trần tại trong Hầu phủ bị mọi cách áp chế, không có ngày nổi danh, thế nhưng hôm nay tất cả bất đồng, hần có Tiểu Thiên Bách Linh đồ này tu luyện chi bảo, giống như là sa mạc kiến tuyền, đối với không có có bất kỳ tu luyện tư nguyên Ninh Trần mà nói, cấp cho hần một cái thiên đại cơ hội.

Nhưng cơ hội thủy chung là cơ hội, còn cần Ninh Trần tự thân nỗ lực bắt lại, coi như là này Tiểu Thiên Bách Linh đồ muốn mở ra đã cần đại lượng linh thạch, Thượng Cổ tinh thuần linh khí cũng cần Ninh Trần tích lũy tháng ngày một hơi thở một hơi thở luyện hóa, không hề lối tắt có thể đi.

Bất quá, đứng Ninh Trần mà nói, chỉ cần cho hần một cái cơ hội là đủ rồi, vậy là đủ rồi!

Hôm nay Ninh Trần nhất cảm giác hứng thú, chính là nhìn một cái có thể hay không học một ít Ngưng Khí kỳ pháp thuật, dùng để phòng thân, dù sao đắc tội Phương Tung, lại trước mặt người ở bên ngoài lấy ra Long Tu Công Bút, hoài bích có tội a.

Dựa theo giá sách phân loại, Ninh Trần rất nhanh đi tới có dấu pháp thuật trước kệ sách, bất quá, nhưng Ninh Trần có chút thất vọng còn lại là, Ngưng Khí kỳ có thể học được pháp thuật cũng không nhiều, Ngưng Khí ba tầng có thể học được, càng không có, mặc dù phương diện này gửi đều là Thượng Cổ trân bảo điển tịch.

Cự ly Ninh Trần gần nhất, cũng là Ngưng Khí bốn tầng pháp thuật, tên là Linh Bạo thuật, có thể ở trong người hội tụ một ít linh khí, sau đó kíp nổ, hình

thành cường đại trùng thứ lực, trong thời gian cực ngắn, đề thăng mình tốc độ di động, vô luận là chạy trời chết, còn là tránh né, đều phi thường hữu hiệu.

Về phần tiến công hình pháp thuật, tối thiểu cũng muốn Ngưng Khí tầng năm đã ngoài, đối với lần này Ninh Trần chỉ có thể âm thầm chờ dài, nhất định phải không ngừng nỗ lực tu luyện mới có thể a.

Tại Hàm Kinh động trung dừng lại ba mươi hơi thở thời gian, Ninh Trần cuối cùng hao tổn bảy mai toái linh thạch thay đổi một quyển 《Cửu Lân Đoán Thể thuật》.

Loại này Cửu Lân Đoán Thể thuật cũng không phải là pháp thuật gì, tựu là một loại Thượng Cổ linh khí phồn thịnh thời kì cường thân kiện thể gì đó, có thể đề cao thân thể linh mẫn tính, cùng với nhượng trong cơ thể linh khí tốt hơn vận chuyển, đã coi như phải không thác.

Từ tiểu thiên Bách Linh thể giới đi ra, cần cần dục dục tương chiết phiên thu hồi, Ninh Trần tương 《Cửu Lân Đoán Thể thuật》 để ở một bên, tùy theo bắt đầu hết sức chuyên chú chế tác nổi lên Mỹ Nhân Mạn Diệu phù.

Lúc này đây, Mỹ Nhân Mạn Diệu phù Ninh Trần chỉ chế tác năm trương, cứu kỳ nguyên nhân chính là, Mỹ Nhân Mạn Diệu phù đã qua với phức tạp, Ninh Trần vô pháp tại trong khoảng thời gian ngắn chế tác nhiều như vậy, hơn nữa vì đã tốt muốn tốt hơn, Ninh Trần tại mỗi một trương Mỹ Nhân Mạn Diệu phù trung, đều rót vào một hơi thở tinh thuần linh khí, nhượng này Mỹ Nhân Mạn Diệu phù trở nên càng thêm giống như đúc.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Thê thảm chủ sự

Đủ hai canh giờ quá khứ, đêm đã khuya.

Giờ này khắc này, Ninh Trần một tay cầm Long Tu Cống Bút, tay kia tắc khu sử vừa chế ra Mỹ Nhân Mạn Diệu phù.

Chỉ thấy một cái phong tình vạn chủng tiểu mỹ nhân, tại Ninh Trần trước mặt của bãi lộng mạn diệu đáng người hết lần này tới lần khác khởi vũ, cùng Mỹ Nhân Mê Huyền phù bất đồng là, trước mắt đã không còn là huyền tượng, mà là không trách không trừ dụng tinh thuần linh khí đắp nặn thực thể, lấy tay nhẹ nhàng lau một cái, xúc cảm trợt nộn không gì sánh được.

Thậm chí Ninh Trần mình cũng có chút cảm giữ không được, trong lòng liễu mạng niệm Thanh Tâm quyết, lo lắng cho mình trong đầu gặp phải tà ác ý niệm trong đầu, bởi vì một ngày trong đầu xuất hiện tà ác ý niệm trong đầu, trước mắt tiểu mỹ nhân sẽ tùy theo phối hợp.

"Thực sự là nghiệp chương a, cũng không biết thứ này lưu truyền đi, sẽ là một bộ đáng gì nữa." Ninh Trần tự lẩm bẩm.

Thu hồi Mỹ Nhân Mạn Diệu phù, Ninh Trần tựa ở lưng ghế dựa trên, như trút được gánh nặng, sau đó cần cần dục dục nâng lên 《Cửu Lân Đoán Thể thuật》.

Theo Ninh Trần một chút mở ra 《Cửu Lân Đoán Thể thuật》, Ninh Trần hơi lộ ra một môi thần sắc, bỗng nhiên biến đổi.

Nguyên bản Ninh Trần chỉ là ôm kẻ trộm không đi không thái độ, tiện tay theo Hàm Kinh động thuận xuất một quyển coi như đối với mình có trợ giúp, nhưng thật coi Ninh Trần bắt đầu nghiên độc là lúc, lại phát hiện còn con này vài tờ thư trong, lại bao hàm vô cùng huyền diệu.

Cửu Lân Đoán Thể thuật từ dễ đến khó, cộng phân vì cửu bộ động tác, mỗi một bộ động tác đúng thân thể bang trợ đều là bất đồng, có cường hóa thân thể cân đối tính, cũng có cường hóa phản ứng năng lực, rất có nhượng trong cơ thể linh khí càng thêm thông thuận điều động huấn luyện.

Nhược tương cửu bộ động tác thông hiểu đạo lí, đúng Ninh Trần thân thể tuyệt đối có trợ giúp lớn.

Trong lúc nhất thời, Ninh Trần hai mắt bắt đầu tỏa ánh sáng, giống như đối vậy nghiên độc Cửu Lân Đoán Thể thuật, hận không thể thoáng cái đưa bọn họ toàn bộ in vào đến trong đầu.

Về sau, Ninh Trần liền bắt đầu hữu mô hữu dạng đứng ở trong nhà gỗ, dựa theo trong sách tập tranh ảnh tư liệu bắt đầu làm lên, cái động tác thứ nhất chính là hai chân vén khoanh chân ngồi trên mặt đất trên, sau đó sinh sôi giờ cao lai, chỉ có hai cái đầu gối chấm đất, sau đó dựa theo cổ định phương thức điều động trong cơ thể linh khí.

Cái động tác thứ nhất giới thiệu vô cùng đơn giản, nhưng thật coi Ninh Trần làm lúc thức dậy, lại phát hiện độ khó điều không phải vậy đại a, chỉ là hai chân vén đặt chung một chỗ, Ninh Trần thiếu chút nữa không có đem chân của mình bài đoạn, càng chưa nói giờ cao lai đầu gối chấm đất.

Tự một cái động tác như vậy, Ninh Trần tự đủ luyện một buổi tối, mới rút cuộc miễn cưỡng làm đi ra, mà động tác này, chính thị rèn đúc cân đối năng lực.

Ninh Trần biết, đây tuyệt đối là vì Ngung Khí bốn tầng sử dụng Phong Hành thuật đánh hạ hải lòng cơ sở.

Vội vã một đêm trôi qua, thẳng đến mặt trời đã lên thật cao, Ninh Trần mới chậm rãi mở cặp mắt ra, hôm qua lại luyện đến đã khuya.

Đơn giản tại suối nước bằng sức mấy đem mặt, tựa đầu phát chính lý san bằng, Ninh Trần liền chậm rãi hướng phía Phù Lang các đi.

Mấy tháng xuống tới, Ninh Trần đứng Phù Lang các thậm chí toàn bộ Yêu Linh tông đã phi thường quen thuộc.

Toàn bộ Yêu Linh tông bố cục, tự như cùng một cái to lớn bát quái, chính giữa là nội đình, là Yêu Linh tông tối làm trụ cột khu vực, là nội môn đệ tử cùng với trưởng lão chỗ tu luyện, thông thường ngoại môn đệ tử căn bản biệt muốn đi vào, coi như là các trung đệ tử, đã phải trải qua trưởng lão đồng ý mới được.

Có người nói bên trong hiếm quý vô số, linh khí thủy mị.

Nội đình ở ngoài phương hướng, đông nam, đông bắc, tây nam, tây bắc tám phương hướng, theo thứ tự là bát đại tông vực, tông vực nội như Phù Lang các địa phương vô số.

Đệ tử trong lại chia làm ngoại môn tiểu đệ tử, đệ tử bình thường, các trung đệ tử, tông vực đệ tử cùng với nội môn đệ tử.

Về phần Ninh Trần hiện tại chỗ ở khu vực, chính là bát đại tông vực trung Ly vực, hôm nay không sai biệt lắm rút cuộc bát đại tông vực trung, yếu nhất một cái.

Mà Ninh Trần chỗ ở Phù Lang các, không sai biệt lắm lại là Ly vực trung, có cũng được không có cũng được một cái các.

"Đã thực sự là đủ thâm a." Ninh Trần nghĩ đến đây, trong lòng âm thầm cảm thán: "Xem ra, phải nghĩ biện pháp ly khai Phù Lang các, đến tốt hơn các trung phát triển mới được."

Ninh Trần trong lòng rất rõ ràng, càng tốt các, thu được tu luyện tài nguyên lại càng dễ, như Phù Lang các loại này điều không sót thi địa phương, nói vậy đã sớm người khác quên lãng.

"Ha ha, ha ha, ha ha ha. . ."

Ngay Ninh Trần vừa đẩy cửa họa trảng đại môn là lúc, liên tiếp phóng đằng tiếng cười tùy theo truyền đến, theo thanh âm nhìn lại, chỉ thấy Phù Lang các chủ sự Hứa Hải, chính huy động song chưởng, hưng phấn dị thường.

Tại bên cạnh hấn tắc đứng một nam một nữ, coi như nhìn không quen mặt, bất quá theo quần áo xem ra, chắc là đã chính mình Ngung Khí tầng năm tu vi các trung đệ tử, về phần là người nào các, tự không được biết rồi.

"Ta rút cục có thể bái nhập đến Trạm Lô các trung, không cần tiếp tục ở đây cá điều không sót thi địa phương ở giữ, ta ngày nổi danh đến rồi, ha ha. . ."

Hứa Hải vẫn là gương mặt hưng phấn.

Này Trạm Lô các tại Ly vực trong, đã coi như là có thể đếm được trên đầu ngón tay đại các.

"Dựa theo tông quy, tại người bái nhập ta Trạm Lô các trước, còn cần tìm được một gã tân chủ sự mới có thể." Một bên thanh y nữ tu sĩ, mặt như lãnh sương đạo.

"Ta biết, như vậy ta tự tiến cử. . ." Hứa Hải nhìn quanh bốn phía một cái, hôm nay Phù Lang các trung chỉ còn lại có mười mấy người, thanh nhất sắc ngoại môn tiểu đệ tử, đám càn hình thù kỳ quái, ngay cả cây cải đồ đều rút cuộc tu vi tương đối cao, những người khác có thể nghĩ.

Thậm chí một gã ngoại môn tiểu đệ tử còn cần đem mình vùi vào trong đất, tài năng ngủ được an ổn, nói cách khác, chính là không có hoàn toàn hóa nhân.

Đù có thể thấy, Phù Lang các rút cuộc thăm đến trình độ nào.

Còn đang cửa Ninh Trần tự nhiên sẽ hiểu Phù Lang các rút cuộc có bao nhiêu sao thâm, chính hấn còn muốn chạy nì, giả như trở thành Phù Lang các chủ sự, vậy bị đình chết ở chỗ này, muốn chạy sẽ không dễ dàng như vậy.

Kiến Hứa Hải từng điểm từng điểm tương đầu nữ hướng mình, Ninh Trần nhất thời chính là một kích linh, chậm rãi lui về phía sau hai bước, liền chuẩn bị xoay người đi ra ngoài tránh tránh.

"Ninh Trần sư đệ, thường ngày là người nhân hậu, tu vi cũng gần bằng với ta, ta tự tiến cử Ninh Trần sư đệ làm Phù Lang các chủ sự được rồi."

Không đợi Ninh Trần thoát đi, Hứa Hải đã đem ánh mắt tỏa ở tại Ninh Trần trên người, cười khanh khách mở miệng nói.

Ninh Trần trong nháy mắt hóa đá tại chỗ, hai mắt chặt thành Hứa Hải, hần thường ngày cùng Hứa Hải quan hệ không tệ, còn giúp quá hần vài lần mang khăn yếu quan đầu, đây không phải là bầy người sao?

"Ừ, ta đã nhìn một chút, này Phù Lang các trung, cũng liền kể ra này thiếu niên áo trắng có điểm nhân dạng, vậy hần chứ, sau đó giữ Phù Lang các liền do Ninh Trần toàn quyền trông coi." Thanh y nam đệ tử gật đầu, biểu thị thỏa mãn.

"Ách, không, hai vị sư huynh, ta. . . Vừa tới Yêu Linh tông không bao lâu, tư chất còn thấp, chủ sự chúc mong rằng khác người khác chọn." Ninh Trần vội vã chậm lại đạo.

Phù Lang các này cục diện rồi rắc rối cũng không muốn dính vào trên tay.

"Thế nào? Người dám cự tuyệt?" Thanh y nữ đệ tử ánh mắt lạnh lẽo, giọng nói cũng biến thành âm trầm rất nhiều, có thể trở thành các trung đệ tử, tu vi tối thiểu Ngưng Khí tầng năm đã ngoài a, ba cái Ninh Trần buộc chung một chỗ, cũng chưa chắc là đúng thủ.

"Ách, điều không phải." Ninh Trần căn cứ hảo hần không ăn thua thiệt trước mặt xử sự nguyên tắc, vội vã sửa lời nói: "Ta là lo lắng năng lực ta thiếu, đem Phù Lang các lộng sụp đổ."

"Không có chuyện gì, quay về với chính nghĩa Phù Lang các vốn là có cũng được không có cũng được, phỏng chừng các trưởng lão đều quên còn có như thế một chỗ, sụp đổ liền sụp đổ chứ." Thanh y nữ đệ tử về mặt tiêu cao ngạo nói, theo của nàng trong miệng cũng có thể nhìn ra được, này Phù Lang các tại Yêu Linh tông rốt cuộc là một cái thể nào trạng thái.

"Cái này. . ." Đối mặt thanh y nữ đệ tử nói, Ninh Trần dĩ nhiên không lời chống đỡ.

"Được rồi, từ nay về sau Phù Lang các tự về người trông coi." Dứt lời, này hai gã các trung đệ tử mang theo hoan thiên hi địa Hứa Hải tùy theo rồi đi, chỉ để lại ngầy người như phỗng Ninh Trần.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ họa trang trong hơn mười người hình thù kỳ quái ngoại môn tiểu đệ tử, mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Đều nói thăng quan phát tài là chuyện tốt, thế nhưng Ninh Trần lại không cảm giác được nửa điểm không khí vui mừng, ngược lại cảm giác mình mặc danh kỳ diệu bị cái nút một cái thi chận, bỏ rơi cũng bỏ rơi không được.

"Ha ha, sư thúc, người sau này sẽ là nơi này lão đại rồi, ta đây có đúng hay không chính là lão nhị?" Cây cái đỏ nhất phó không có tim không có phổi hình dạng, đi tới Ninh Trần trước mặt cười hi hi nói.

"Người nguyên ý đương lão nhị coi như lão nhị được rồi." Ninh Trần bất đắc dĩ lắc đầu nói.

"Chủ sự, vậy chúng ta bây giờ nên làm gì?" Một gã ngoại môn tiểu đệ tử thúy sanh sanh vấn đạo, cả nhân coi như, vẫn chưa có hoàn toàn hóa nhân, thật to trên đầu, còn có bao nhiêu tiền điểm Tiểu Hoa, thoát nhìn là một tiểu cô nương, tên là Tiểu Hoa.

"Trước làm gì, bây giờ còn làm gì chứ." Ninh Trần thở dài, bình phục một cái hạ tâm tình đạo.

"Còn có chủ sự, ngày mai sẽ là phát nguyệt hướng cuộc sống, ngài cũng không thể quên a." Tiểu Hoa nhắc nhở Ninh Trần đạo.

Ninh Trần phiên liễu phiên Phù Lang các khoản, cả nhân suất nữa ngắt tại chỗ, thẳng trước Phù Lang các tổng cộng tự buôn bán lời không được một quả linh thạch, có thể Phù Lang các trung coi là Ninh Trần thì có mười ba danh đệ tử.

Yêu Linh tông đúng Phù Lang các càng không có chút nào trợ cấp, hoàn toàn tự sinh tự diệt cái loại này, nói cách khác, Ninh Trần vừa tiếp nhận Phù Lang các, sẽ bồi đi vào nửa linh thạch, bản thân trên ai ghẹo ai?

Bất quá, đương Ninh Trần thấy một đôi chờ đợi tiểu ánh mắt, cũng có chút không đành lòng, hoàn hảo chỉ kém nửa linh thạch cũng không nhiều, chỉ có thể bản thân trước ứng ra.

Vừa tiền nhiệm, sẽ cấp lại tiền, cũng là đủ thảm.

Tại Phù Lang các không có việc gì, Ninh Trần đơn giản luyện nổi lên Cửu Lân Đoán Thể thuật đệ nhị bộ động tác, luyện tập trong quá trình, có thể nói thống khổ vạn phần, bất quá, mỗi một lần làm xong, lại lại cảm thấy cả người dễ dàng, linh khí thông thuận.

Thẳng đến chính ngọ, qua loa ăn vài thứ, Ninh Trần mang theo cây cái đỏ trước sau như một hướng phía dưới chân núi đi, trên đường đi, Ninh Trần vừa nghĩ tới mình là chủ sự, chính là than thở.

Đạt được Ngưng Khí tam thành thành tựu phổ thông ngoại môn đệ tử, lại trông coi Phù Lang các, nghe Ninh Trần coi như lẩn vào phong sinh thủy khởi, trên thực tế tự ý nghĩa Ninh Trần muốn đi vào cái khác các, hoặc là cái khác tông vực tự khó khăn càng thêm khó khăn, căn cứ Yêu Linh tông môn quy, thân là chủ sự, muốn rời khỏi, nhất định phải tìm được tiếp theo danh chủ sự tiếp nhận mới được.

Hứa Hải phỏng chừng đã sớm nhắm ngay bản thân, thấy mình tu vi vừa xong Ngưng Khí ba tầng, tự nhân cơ hội thoát thân.

"Thảo nào tại Phù Lang các đối với ta như vậy chiều cố, nguyên lai là nhượng ta làm người chết thể, thật đúng là âm hiểm a." Ninh Trần trong lòng cảm thán, nhất định phải nghĩ biện pháp mới được.

Một đường đi tới chân núi chợ, không yên lòng Ninh Trần ngẩng đầu vừa nhìn, thần sắc nhất thời biến đổi, chỉ thấy ngày xưa hi hi nhưong nhưong, lộn xộn tụ tập trung tâm thành phố, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một chỗ mọc thai, lớp mười trượng, ba năm trượng rộng, mặt trên càng tinh kỳ pháp phối, đứng ở mọc thai ở giữa, chính thị Tư Đồ Phàm cùng hồng y nữ tử Liễu Anh Tuyết.

"Đi? Đây không phải là Họa Nhân các Tư Đồ Phàm cùng ngày hôm qua Liễu Anh Tuyết sao? Bọn họ đây là muốn làm gì?" Cây cải đỏ chớp chớp mắt, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc, phải biết rằng, trước mắt này chợ, chính là cho đệ tử cấp thấp trà trộn địa phương, nhiều lắm cũng liền Ngưng Khí ba tầng, hơi có chút tu vi, mới sẽ không tới chỗ như thế này, lại không biết bày ra như vậy nhất phó phổ trương.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Kỹ cao một bậc

Họa Nhân các tại Ninh Trần chỗ ở Ly vực, đã rồi rốt cuộc một cái không nhỏ đại các, là Họa Quỷ đại sư xây, bất quá, Họa Quỷ thường ngày cũng rất ít hỏi đến, toàn tâm bề quan, cảm ngộ họa đạo, bởi vậy tuyệt đại đa số thời gian, này Họa Nhân các đều là do kỳ đại sư huynh Triệu Từ Hoài quản sự.

"Không đi quản hắn, bọn họ kiện bọn họ, chúng ta làm chuyện của chúng ta." Ninh Trần hăng hái rồi, liền chuẩn bị hướng phía mình sạp nhỏ vị đi.

Nhưng mà, ngay Ninh Trần vừa mại khai bước tiến, hướng phía mình sạp nhỏ vị đi đến thời gian, thần sắc lại khê động, chỉ thấy mọc trên đài Tư Đồ Phàm, đã đem ánh mắt nhắm ngay hắn, tự tiểu phi tiểu.

"Ninh Trần sư đệ, nghĩ không ra ngươi luôn luôn như thế thủ lúc." Tư Đồ Phàm bỗng nhiên mở miệng nói.

Ninh Trần khê nhú chân mày, hắn cùng này Tư Đồ Phàm rất thuộc sao? Hình như không biết a, bất quá, theo lễ phép Ninh Trần còn là mỉm cười gật đầu: "Hoàn hảo."

Dứt lời, Ninh Trần cũng không muốn cùng Tư Đồ Phàm quá nhiều dây dưa, chuẩn bị đến bản thân tầm thường sạp nhỏ vị thượng, kế tục mại phù.

"Ninh Trần sư đệ, này hơn một tháng tới nay, của ngươi Mỹ Nhân Mê Huyền phù đã coi như là có chút danh tiếng, hơn nữa đã buôn bán lời không ít linh thạch chứ?" Tư Đồ Phàm không nghe theo không buông tha đạo.

"Hoàn hảo, dựa thủ nghệ kiếm miếng ăn mà thôi." Ninh Trần trả lời vô cùng đơn giản, thật tình không muốn cùng Tư Đồ Phàm quá nhiều dây dưa, chỉ muốn mau sớm đem phù lục bán đi, hoán linh thạch chi hậu, trở lại tu luyện, thuận tiện vuốt lên mình một chút đau thương tâm linh.

"Bất quá, ta Họa Nhân các thân là Ly vực đệ nhất đại phù họa đại các, như thế kiếm linh thạch chuyện tình, sao bỏ qua?" Tư Đồ Phàm nói, nụ cười trên mặt đã nặng hơn, đón cánh tay vung lên, hé ra Mỹ Nhân Mê Huyền phù xuất hiện ở trong tay của hắn, rót vào linh khí chi hậu, một cái phiến phiến khởi vũ thiếu nữ huyền tượng tùy theo xuất hiện, giống như đức, sạ vừa nhìn chút nào không thể so Ninh Trần Mỹ Nhân Mê Huyền phù sai.

"Oa. . ."

Theo thiếu nữ này huyền tượng vừa ra, vây quanh ở mọc thai người xung quanh, đều phát ra như vậy thanh âm.

Hôm nay Ninh Trần tại đây chợ trên, đã coi như là có chút danh tiếng, ai chẳng biết Ninh Trần Mỹ Nhân Mê Huyền phù xuất thần nhập hóa, đạt tới Ngưng Khí tầng hai phù lục đỉnh phong.

Chỉ là bọn hắn thật không ngờ, Họa Nhân các nhanh như vậy tự phục chế đi ra, hầu như giống nhau như đúc.

Một bên cây cải đỏ càng kinh ở tại tại chỗ, lần này hắn rốt cuộc triệt để đã hiểu, Liễu Anh Tuyết vì sao ngày hôm qua muốn mua hé ra Mỹ Nhân Mê Huyền phù, nguyên lai là muốn càng nhiều hơn Mỹ Nhân Mê Huyền phù tiến hành nghiên cứu, phòng chế.

"Vô si a, nói rõ chính là dựa vào giữ tự thân thực lực cường đại, cướp giật người khác tìm kiếm đi ra ngoài sinh ý." Cây cải đỏ nắm quả nắm nhỏ, tự lắm bầm, nếu không phải xem tại đánh không lại Tư Đồ Phàm phân thượng, hắn làm tự lên đài, máu tươi bảy bước.

"Ninh Trần sư đệ, đừng trách ta đoạt ngươi sinh ý, cái này thế đạo chính là như vậy, nhục nhục cường thực, hơn nữa chúng ta Họa Nhân các đã chuẩn bị hai trăm trương Mỹ Nhân Mê Huyền phù, mỗi trương chỉ cần một quả toái linh thạch." Tư Đồ Phàm nói tiếp, trong giọng nói đã bắt đầu có khiêu khích vị đạo.

Chợ người trên môn nghe được Tư Đồ Phàm như thế ngữ, trước mắt đều sáng ngời! Phù chất lượng chút nào không thể so Ninh Trần sai, có thể thêm tiền chỉ cần trước phần nửa nhí, này thái hoa toán, trong lúc nhất thời, chợ người trên, đã bắt đầu đi mặc trừ vật đại, chuẩn bị mãi thượng hể ra.

Một bên cây cái đồ đứng chết trân tại chỗ: "Cái này xong đời."

Nhân gia mại được tiện nghi như vậy, nhưng lại nhiều như vậy, sau đó giữ sinh ý rốt cuộc làm không được, đối phương nói rõ chính là chạy đập bản thân bát ăn cơm tới.

"Loại này Mỹ Nhân Mê Huyền phù, ta đã không làm, các người Họa Nhân các muốn ôm đồm, cũng tốt." Ninh Trần biểu tình vô kinh vô nộ, đạm nhiên nói một câu, sau đó sẽ không có lý hội, hướng phía bản thân nhỏ quảy hàng đi.

"Ninh Trần sư đệ, đoạt chén cơm của người, đối với lần này ta rất xin lỗi." Tư Đồ Phàm nhìn Ninh Trần bóng lưng gầy yếu, nói tiếp, loại cảm giác này tựa như cùng thọc người khác một dao, lời nói xin lỗi như nhau.

Đối với lần này, Ninh Trần chỉ là khoát tay áo, ý bảo vô phương.

Đón nhìn nữa Tư Đồ Phàm trên mặt biểu tình tùy theo biến đổi, trên mặt thật đặc ý phần khởi, hơi đề cao âm lượng đạo: "Lúc này đây, ngoại trừ Họa Nhân các cung cấp hai trăm trương Mỹ Nhân Mê Huyền phù ở ngoài, Họa Nhân các thù tịch đại đệ tử Triệu Tử Hoài sư huynh, đã tự mình chế tạo ra thập trương Mỹ Nhân Mê Huyền Phù."

Hồng!

Theo "Triệu Tử Hoài" ba chữ xuất khẩu, vây quanh ở một thai bốn phía ngoại môn đệ tử, thần sắc nhất tề biến đổi, này Triệu Tử Hoài thân là Họa Nhân các đại đệ tử, tại Ly vực cũng là hưởng đương đương chính là nhân vật, hẳn tự mình chế tác Mỹ Nhân Mê Huyền phù, vậy tuyệt đối có thể nói đứng đầu.

Kiến dưới đài người đám chờ đợi, sùng kính ánh mắt của, Tư Đồ Phàm trên mặt đặc ý nặng hơn, khoe miệng đã hơi kiêu lên.

Cánh tay nhẹ nhàng vung lên, chỉ thấy Tư Đồ Phàm bên cạnh, một cái duyên dáng yêu kiều thiếu nữ huyền tượng xuất hiện lần nữa, so với lần trước, họa công phương diện rõ ràng muốn tinh tế rất nhiều, người xem như mê như say, làm cho muốn ngừng mà không được.

Giờ khắc này, Tư Đồ Phàm đã chậm rãi nhắm hai mắt, làm xong tiếp thu mọi người sợ hãi than thanh âm chuẩn bị, ngay cả chính hắn đều không được không sợ hãi thán Triệu Tử Hoài công lực thâm hậu.

"Ông trời của ta a, đây rốt cuộc là cái gì?"

Nhân bụi rậm trong, bỗng nhiên truyền đến một tiếng cực độ sợ hãi than thanh âm.

Tốt, tốt, chính là cái này hình dạng, cứ tiếp tục sợ hãi than chứ, Tư Đồ Phàm trong lòng tự mình cảm giác hài lòng, kế tiếp Tư Đồ Phàm suy tính, chính là Triệu Tử Hoài sư huynh phù lục rốt cuộc nên bán bao nhiêu linh thạch, bất quá, vô luận nói như thế nào, nếu so với Ninh Trần cao, không thể thua giá trị con người.

"Đây rốt cuộc là cái gì phù lục? Dĩ nhiên là thực thể, ta không có nhìn lầm chứ!" Nhân bụi rậm trong, lại truyền tới như vậy sợ hãi than tiếng.

Thực thể?

Vật gì vậy?

Tư Đồ Phàm đột nhiên cảm giác được có chút không đúng, rất nhanh mở hai mắt, chỉ thấy người vây xem lực chú ý căn bản sẽ không có tại trên người của hắn, mà là đều đưa mắt nhắm ngay một hướng khác.

Triệu Tử Hoài phù lục trực tiếp đã bị quên rồi.

Một bên Liễu Anh Tuyết càng đứng ngẩn ngơ tại đương, kinh ngạc nhìn bên trái phương hướng.

Theo ánh mắt nhìn lại, chỉ thấy Ninh Trần làm bộ đáng thương sụp nhỏ vị thượng, đã bu đầy người, đám ghen hòng nhìn trần trối, mà ở Ninh Trần trước mặt của chính thị một cái phiến phiến khởi vũ thiếu nữ.

Tương giác dĩ vãng Mỹ Nhân Mê Huyền phù, lại chân thật không ít, họa công càng thâm hậu hơn.

Ninh Trần bị mọi người vây bắt, trên mặt biểu tình như trước bình thản một mảnh, mạn điều tư lý nói: "Đây chính là ta vừa chế ra Mỹ Nhân Mạn Diệu phù, nó có thể cho trước huyền tượng triệt triệt để để biến thành thực thể, xúc cảm cùng chân thật nữ tử không giống, đại gia có thể kiểm tra."

Vây quanh ở Ninh Trần người bên cạnh, giờ khắc này trông mắt đều nhanh rơi đi ra, một ít người tò mò đều vươn tay, nhẹ nhàng tại mạn diệu thiếu nữ thượng lau một cái, đám càng kinh hãi hơn thất sắc, cùng chân thật mỹ nữ không giống.

"Này. . . Dĩ nhiên cùng thực sự như nhau." Một gã không công mập mạp cả kinh nói, không lớn mắt đã trương được gần như trở thành hình tròn.

Về phần những người khác, rung động đồng thời, càn hai mắt tỏa ánh sáng, phải biết rằng, đã từng bắt được quá Ninh Trần Mỹ Nhân Mê Huyền phù nhân, nguyện vọng lớn nhất chính là, này Mỹ Nhân Mê Huyền phù nếu như thực thể thì tốt rồi, có thể sờ một cái.

Nguyên bản đối với bọn họ mà nói như vậy nguyện vọng chỉ là hy vọng xa vời, nhưng hôm nay, lại trăm triệu thật không ngờ, Ninh Trần dĩ nhiên hoàn toàn thực hiện, trời ạ.

Trong nháy mắt, Ninh Trần tầm thường sập nhỏ trước mặt, đã đủ vây quanh mấy trăm người, nhìn nữa Tư Đồ Phàm tí mĩ đáp kiến khởi lai mộc thai xuống, đã không có một bóng người, chỉ còn lại có Tư Đồ Phàm, Liễu Anh Tuyết cùng với. . . Triệu Tử Hoài mỹ nhân huyền tượng, một trận thu gió thổi qua, thể lương không gì sánh được.

Tư Đồ Phàm bản thân đứng cô đơn ở mộc trên đài, giờ khắc này có thể nói vừa thẹn vừa thẹn thùng, khóe miệng có đúng hay không co rúm hai cái, một tay đã nắm chặt nắm tay!

"Thật là đáng chết a." Tư Đồ Phàm nhẹ giọng lẩm bẩm.

Mà Ninh Trần căn bản tự không có để ý Tư Đồ Phàm rút cuộc như phản ứng gì, không nhanh không chậm hướng về những người khác giới thiệu Mỹ Nhân Mạn Diệu phù.

Này lão khách hàng đã đều đưa tay mạc hướng về phía trữ vật đại, thời thời khắc khắc chuẩn bị trước tiên tương Mỹ Nhân Mạn Diệu phù đoạt tới tay, vừa nghĩ tới trước mắt mạn diệu mỹ nhân có thể mạc phủ, có thể ôm, có thể. . . Bọn họ tự tràn đầy vô tận phấn khởi.

"Này Mỹ Nhân Mạn Diệu phù nhiều ít linh thạch?" Rốt cục có nhân nhin không được vấn đạo.

"Loại này Mỹ Nhân Mạn Diệu phù chế luyện phi thường rườm rà, hơn nữa sử dụng tài liệu cũng là cực kỳ trân quý, sờ dĩ tam mai linh thạch hé ra, hiện tại trên tay ta chỉ có năm trương." Ninh Trần cười cười, nói ra giá.

"A? Tam mai linh thạch? Mắc như vậy." Nhân bụi rậm trong truyền đến như vậy thanh âm.

Nhưng mà, thanh âm như vậy, rất nhanh thì bị che hết.

"Ninh Trần, tam mai linh thạch, nhạ, xem tại lão khách hàng mặt mũi của, trước bán cho ta hé ra."

"Ta đây cũng có tam mai linh thạch, mại ta, mại ta!"

. . .

Trong khoảnh khắc, hơn mười chỉ nắm linh thạch thủ, đã đưa tới Ninh Trần trước mặt của, nhất phó không kịp chờ đợi đáng đáp, nhất là nghe nói, Ninh Trần trên đầu chỉ có năm trương, vật dĩ thừa vì quý a.

Đứng ở mộc trên đài Tư Đồ Phàm, nhìn trước mặt của mình trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, Ninh Trần bên kia lại đông như trẩy hội, mặt đều nhanh biến thành màu đen, trong lòng có xấu hổ, cũng có một tia chấn động, Ninh Trần Mỹ Nhân Mạn Diệu phù rút cuộc là thế nào chế ra?

"Thảo nào cái tên kia vừa nhất phó không có sợ hãi đáng đáp, nguyên lai chúng ta chỉ là ngoạn nhân gia còn dư lại." Liễu Anh Tuyết đôi môi khẽ nhúc nhích, tự lẩm bẩm.

Chỉ dùng ngăn ngui sau thời gian uống cạn tuần trà, Ninh Trần trong tay năm trương Mỹ Nhân Mạn Diệu phù đã bị bán ra, điên cướp cái loại này.

Không có mua được, còn quán Ninh Trần không tha, vấn lúc nào có thể có?

"Hiện tại ta mỗi ngày nhiều nhất chỉ có thể chế tạo ra năm trương Mỹ Nhân Mạn Diệu phù, sờ dĩ chờ ngày mai chứ." Ninh Trần nói xong, liền chuẩn bị rời đi, không muốn tại chợ quá nhiều dừng lại.

Nhưng mà, đứng Mỹ Nhân Mạn Diệu phù tràn ngập khát cầu nhân, cũng không y theo không buông tha, hô hô lạp lạp cùng sau lưng Ninh Trần.

"Ninh Trần ca, ta trước cho ngươi nhất linh thạch tiền đặt cọc, ngày mai có nữa phù, trước cho ta đi."

"Ta cho ngươi hai quả linh thạch làm tiền đặt cọc."

"Ta xuất bốn mai linh thạch, ngươi ngày mai trước đem phù mại cho ta đi."

Trong lúc nhất thời, Ninh Trần bên cạnh như vậy thanh âm không ngừng, nhượng Ninh Trần nhiều ít có chút bất đắc dĩ, hấn thích khiêm tốn, thế nhưng lần này muốn đề điều điều khiêm tốn không được, đi theo phía sau hơn một trăm nhân.

"Về làm sao mua Mỹ Nhân Mạn Diệu phù, chuyện này ta sẽ không đi phân thần, có nghi vấn gì, tìm ta sư diệt cây cái đồ chứ." Ninh Trần trực tiếp tương cây cái đồ đẩy đi ra ngoài, sau đó tự mình ly khai.

Nhưng mà, ngay Ninh Trần đi ngang qua mộc thai là lúc, lại dừng bước, ánh mắt bình thần nhìn một chút mộc trên đài mặt đen lại Tư Đồ Phàm.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 18: Linh Nhãn trận phù

Đôi mặt Tư Đồ Phàm, Ninh Trần cố tình nói cái gì đó, kiến kỳ sắc mặt khó coi, hẳn cũng không muốn lửa cháy đổ thêm dầu, đơn giản lắc đầu, một mình rời đi, trực tiếp tương Tư Đồ Phàm, Liễu Anh Tuyết lượng ở tại mộ trên đài, tự mình rời đi.

Về phần cây cải đồ, cùng Ninh Trần tự nhiên bất đồng, hẳn thập phần thích loại này bị người vây quanh cảm giác, miệng đều nhanh liệt đến trên lỗ tai, không ngừng hô lớn giữ: "Không nên gấp, không nên gấp, dựa theo ta Phù Lang các quy củ, giới cao giả có vẻ, người nào ra giá tiền cao, người nào là có thể lấy trước đến ta sư thúc Mỹ Nhân Mạn Diệu phù."

Chỉ là ngày này, cây cải đồ tự buồn bán lời sắp tới hai quả linh thạch, hôm nay tâm lý đã mỹ nở hoa nhĩ, nếu theo này phát triển tiếp, lại toàn một tháng trước, hẳn có thể mua được hoá sinh đan.

Loại này hoá sinh đan có thể cho cây cải đồ mau chóng hoàn toàn hóa nhân, tịnh bắt đầu tiến hành tu luyện, nghĩ tới đây, cây cải đồ còn là tràn ngập mong đợi.

Một đường hướng phía Phù Lang các phương hướng tiến lên đi đồng thời, Ninh Trần trong lòng cũng đang không ngừng tính toán, kế tiếp dự định.

Việc cấp bách tự nhiên là làm sao mau chóng đề thăng tới Ngưng Khí bốn tầng, Ninh Trần rất muốn phẩm thưởng một cái hạ không chế pháp thuật tư vị, mà một khi đến rồi Ngưng Khí tầng năm, dựa theo Yêu Linh tông môn quy, thông qua thử luyện tự sẽ trở thành các trung đệ tử, cũng coi là Yêu Linh tông chính tông đệ tử, tới rồi rết biến hóa chính là, chính mình thu được "Mục" tư cách, cùng với thu được tông môn tu luyện tài nguyên.

Những ... này cơ hội đều là không gì sánh được khó được.

Ninh Trần muốn cao trung khoa cử, đoạt lại thể tử danh phận, vì mẫu chứng minh, nhất định phải muốn tại Yêu Linh tông hỗn hợp xuất điểm danh đường, này Yêu Linh tông là tốt rồi so với hồ lớn, Linh Khâu quốc hay là chính là đại hải, tại trong hồ đều hỗn hợp không rõ, lại nói thể nào tại biển rộng trong trừ hàng?

Hoa lạp lạp.

Cách đó không xa bụi cỏ bỗng nhiên truyền đến một trận dị động, đã đến Ngưng Khí ba tầng Ninh Trần, phản ứng cực kỳ linh mãnh, rất nhanh đưa mắt nhắm ngay kia một chỗ cỏ dại, ánh mắt cũng biến thành cánh giác: "Người nào!"

Suru!

Sau một khắc, một cái bóng đen tùy theo theo trong bụi cỏ chui ra, bỏ chạy đến rồi không trong rừng núi xa xa.

Ninh Trần cố tình truy đuổi, nhưng lại lo lắng trúng mai phục chỉ có thể thôi.

"Có nhân âm thầm nhìn trộm ta? Sẽ là ai?" Ninh Trần tự lẩm bẩm nhất cú, trong đầu người thứ nhất nổi lên, chính là Phương Tùng.

Ninh Trần có thể khẳng định, Phương Tùng tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, mình thương dễ tránh, nếu là Phương Tùng từ một nơi bí mật gần đó muốn gia hại bản thân, Ninh Trần thật đúng là không dễ làm.

"Xem ra Khô Giác đại sư nói không sai, kết thù kết oán dễ, giải oán khó khăn a, nhất định phải mau chóng đề thăng tu vi mới là, một ngày nắm giữ Phong Hành thuật cùng Linh Bạo thuật, thời khắc mấu chốt bứt ra cũng sẽ dễ dàng một chút, hơn nữa tu vi càng cao, năng lực tự vệ lại càng lớn." Ninh Trần tự lẩm bẩm nhất cú, ánh mắt thật sâu nhìn liếc mắt bóng đen bỏ chạy phương hướng, kế tục về phía trước tiến lên.

Tại giữa sườn núi tài liệu phùng thị vòng vo nhất vòng lớn, tổn hao kể ra mai linh thạch mua một chút tài liệu, Ninh Trần không làm đình lại, trở về chỗ mình ở trong.

Hấp tấp ngồi ở trước bàn đọc sách, Ninh Trần tùy theo theo trong túi đựng đồ lấy ra tờ vàng lá bùa, những lá bùa này đều là Ngưng Khí tầng hai cần, về sau, Ninh Trần cầm lấy Long Tu Cống Bút, rót vào linh khí, tương cừ tương lá bùa xếp thành một hàng, liền ở phía trên rồng bay phượng múa họa.

Thông qua thời gian dài như vậy đúng Long Tu Cống Bút phỏng đoán, Ninh Trần đúng Long Tu Cống Bút đã có chút nắm giữ, tối thiểu đã có thể thông qua linh khí, nhượng Long Tu Cống Bút thành thất sắc chỉ linh mực, cùng với tương đối đơn giản phù mực.

Chỉ dùng ngón ngửi một nén nhang công phu, cửu trương Linh Nhân trận phù đã bị Ninh Trần làm đi ra, đây là nhất thô thiển một loại trận phù, bát trương tứ phù, hé ra mẫu phù.

Không có có bất kỳ lực sát thương nào, chỉ là một ngày có vượt lên trước Ngưng Khí ba tầng linh khí phát qua tứ phù, mẫu phù sẽ lỏng lẻo xuất sáng sủa quang mang, nhắc nhở có người ở nơi nào kinh qua.

Cầm cửu trương Linh Nhân trận phù đi ra ốc xá, Thái Dương đã bắt đầu ngã về tây, ngày mùa thu mờ nhạt dương quang, tương ốc xá, cây cối lòi ra cái bóng thật dài.

Toàn bộ Phù Lang các càn tiêu điều một mảnh, vài tên tiểu đệ tử tại cực xa chỗ chơi đùa, đùa giỡn.

Ninh Trần không rảnh thưởng thức những ... này, bắt đầu đi ốc xá làm trung tâm, tại Phù Lang các tám phương hướng chôn xuống linh nhân tứ phù, mẫu phù chuẩn bị dán tại mình đầu giường.

Tất cả công việc thỏa đáng, Ninh Trần trong bụng mới an tâm một chút, nếu có nhân gia hại bản thân, bản thân hoàn toàn có thể sớm làm ra phòng bị, để phòng bất trắc.

Ngồi ở trước bàn đọc sách, Ninh Trần tương bản thân tất cả linh thạch đều lấy ra ngoài, phao đi mãi tài liệu hoa linh thạch, hôm nay Ninh Trần trên đầu còn có mười bảy mai linh thạch.

"Chuyện cho tới bây giờ, muốn rất nhanh đề thăng tu vi, biện pháp hữu hiệu nhất, không thể nghi ngờ chính là ăn đan dược." Ninh Trần nhìn trước mặt linh thạch, tự lẩm bẩm nhất cú.

Chỉ là tại Yêu Linh tông, muốn mua đến thượng thừa đan dược, chỉ có đi Thánh Đan phường, nhưng muốn tiến nhập Thánh Đan Phường, tối thiểu cũng phải là các trung đệ tử thân phận.

Phổ thông ngoại môn đệ tử, chớ hòng mơ tưởng.

Tu vi quyết định thân phận, này không chỉ có là Yêu Linh tông phép tắc, tại Linh Khâu quốc trung cũng như vậy, tứ tài cùng cử nhân, cử nhân cùng tiến sĩ, đãi ngộ khác nhau trời vực.

"Hoàn hảo ta có Tiểu Thiên Bách Linh đồ, nơi nào thế nhưng có Thượng Cổ linh đan." Ninh Trần xem thường một tiếng, giọng nói tràn ngập may mắn vị đạo, lại một lần nữa lấy ra cô phiến, đưa mắt nhắm ngay Tiểu Thiên Bách Linh đồ Phụng Đan lâu trung, rót vào linh thạch.

Trong chớp mắt, Ninh Trần đã xuất hiện ở tiểu thiên Bách Linh thế giới một chỗ chân núi, trước mặt chính thị một tòa rộng lớn tầng bảy thạch lâu, bước vào một, bên trong hai người rất cao lồ luyện đan chia làm hai hàng, tại lồ luyện đan bốn phía, còn có một cái một tiểu ngọc chung, bên trong thịnh phóng giữ nhan sắc khác nhau đan dược, có tinh xảo đặc sắc, cũng có ôn nhuận như ngọc.

Nhân nhậ mùi thuốc, càn đập vào mặt, làm cho vui vẻ thoải mái.

Mỗi một một ngọc chung bàng, đều có một đan phương, mặt trên ghi chép, chính là đan dược phương pháp luyện chế, công hiệu cùng với giá, thấy Ninh Trần liên tục sách lược: "Nghĩ không ra Thượng Cổ linh đan dĩ nhiên như vậy tuyệt diệu."

Một đều là một ít Ngưng Khí kỳ đan dược, tiện nghi nhất cũng muốn bảy bát mai linh thạch, đối với Ngưng Khí kỳ tu sĩ mà nói, này như trước không tiện nghi.

Thì là tại Thánh Đan phường, giá cả đã hơi thiên quý, duy nhất hấp dẫn nhân địa phương ngay với, nơi này đan dược toàn bộ đều là thập thành đan.

Cái gọi là thập thành đan, chính là không chứa một tia tạp chất, hồng độc, nuốt vào chỉ hậu, có thể hoàn toàn luyện hóa hấp thu, không cần khác phí công phu vận công tổng ra tạp chất, hồng độc.

Thập thành đan tại hôm nay, đã có thể nói hiếm thấy, được cho cực phẩm

Rất nhanh, Ninh Trần ngay một quả ngọc lục bảo sắc đan dược tiền ngừng lại, cả viên thuốc có bán trong suốt trạng, giống như một khối mỹ ngọc giống nhau.

Này mai đan tên là Tụ Thảm đan, công hiệu chỉ có một, đó chính là bang trợ ngưng tụ linh khí, đề thăng tu vi, đây cũng là Ninh Trần nhất cần, bất quá, giá cũng là tương đương xa xỉ thập mai linh thạch.

Nếu là lấy vãng, đây đối với Ninh Trần mà nói, tuyệt đối có thể nói thiên giới.

Bất quá, lúc này đúng Ninh Trần mà nói, này thập mai linh thạch xuất ra, tuy rằng nhượng hân nhưc nhối không gì sánh được, nhưng theo tình cảnh xem ra, không có gì so với đề thăng tu vi, cường đại tự thân càng trọng yếu hơn.

Nghĩ tới đây, Ninh Trần nhất ngoan tâm cắn răng một cái, trực tiếp theo trong túi đựng đồ lấy ra thập mai linh thạch, hơi lộ ra không chịu đem linh thạch trông rỗng hóa diệu, sau đó mới từng điểm từng điểm tương Tụ Thảm đan cầm ở tại trong tay, thuận mang theo đã tương đan phương sủy lên, mặc dù đối với Ninh Trần không có gì quá lớn dụng.

Sau đó, Ninh Trần không có ở Tiểu Thiên Bách Linh đồ quá nhiều dừng lại, từng ngậm từng ngậm hút mấy hơi thở tinh thuần linh khí, liền rời đi tiểu thiên Bách Linh thế giới.

Một lần nữa đứng ở nhà gỗ ở giữa, cần cần dục dục tương cổ phiến thu hồi, Ninh Trần mới chậm rãi triển khai bàn tay, theo Tụ Thảm đan hiển lộ ra, lau một cái mùi thuốc nồng nặc trong nháy mắt tràn ngập ở tại toàn bộ trong nhà gỗ, đủ có thể thấy đan dược tỉ lệ rất cuộc có bao nhiêu sao đủ.

"Quả nhiên là một quả cực phẩm đan dược a." Ninh Trần cảm thán nhất cú, sau đó không làm đình lại, giờ tay lên đã đem đan dược nuốt xuống.

Trong khoảnh khắc, Ninh Trần chỉ cảm thấy trong bụng một đoàn dòng nước ấm sanh thành đi ra, nhưng Ninh Trần cả nhân sáng khoái không gì sánh được, đón Ninh Trần không dám đình lại, tương Linh Nhãn mẫu phù phóng ở bên cạnh, sau đó khoanh chân ngồi ở đầu giường, bắt đầu lợi dụng Huyền Ngưng tâm kinh tu luyện đồng thời, tương Tụ Thảm đan không ngừng luyện hóa.

Giờ khắc này, Ninh Trần có thể rõ ràng cảm thụ được, tự thân tâm thần câu ổn, luyện hóa linh khí tốc độ đại phúc độ đề cao, đan điền khối không khí càng tốc độ trước đó chưa từng có bành trướng giữ.

Cái này cũng thật ứng với câu nói kia, linh thạch càng nhiều, tốc độ tu luyện sẽ càng nhanh!

Vì nhất viên thuốc, tựu dùng hết thập mai linh thạch, đây chính là trước Ninh Trần tưởng đều không dám nghĩ sự tình.

Liên tiếp bảy ngày trôi qua, Ninh Trần hầu như không bước chân ra khỏi nhà, ngoại trừ mỗi ngày vẽ xuất năm trương Mỹ Nhân Mạn Diệu phù nhưng cây cái đồ xuất ra đi mại ở ngoài, toàn bộ đều đứng ở trong nhà gỗ, toàn thân toàn ý tiến hành tu luyện.

Trải qua bảy nhật tu luyện, tại Tụ Thảm đan cường đại dưới tác dụng, Ninh Trần tu vi rốt cục đạt tới Ngưng Khí ba tầng đỉnh, cự ly Ngưng Khí bốn tầng, chỉ có bán bộ xa.

"Không sai biệt lắm có nửa một ngày, có thể bước vào đến Ngưng Khí bốn tầng." Ninh Trần tự lẩm bẩm, trong lòng càng tràn ngập chờ mong, một ngày đến rồi Ngưng Khí bốn tầng, hơn nữa cự ly Ngưng Khí tầng năm trở thành các trung đệ tử, cũng đã không hề xa xôi.

Thập mai linh thạch mua được Tụ Thảm đan quả nhiên là vật cực kỳ sở giá trị, nguyên bản Ninh Trần muốn theo Ngưng Khí ba tầng đột phá đến Ngưng Khí bốn tầng, thì là dùng tới cổ tinh thuần linh khí, cũng muốn tam lưỡng thắng.

"Ừ?"

Ngay Ninh Trần qua loa ăn một chén đùi gà nặt, chuẩn bị kế tục lúc tu luyện, Ninh Trần thần sắc khẽ động, chỉ thấy bên cạnh Linh Nhãn mẫu phù, nhất thời long ánh xuất quang mang chói mắt.

"Không đúng, hữu tình huống!" Ninh Trần thần sắc khẽ động, mắt lộ ra cảnh giác, một ngày Linh Nhãn mẫu phù sáng lên, tựu ý nghĩa có Ngưng Khí ba tầng trở lên tu sĩ tiến vào Phù Lang các trung, hơn nữa theo Linh Nhãn mẫu phù độ sáng đến xem, tu vi xa không ngừng Ngưng Khí ba tầng, tối thiểu Ngưng Khí tầng năm đã ngoài.

"Phương Tùng làm sao có thể sẽ tìm lại có tu vi như thế nhân? Không có khả năng a." Ninh Trần nghi hoặc.

Răng rắc!

Đúng vào lúc này, kèm theo một tiếng nghiền nát âm hưởng, Ninh Trần sứt mẻ bất kham cửa phòng, lại một lần nữa vỡ vụn ra!

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Năm hoa tỷ muội

Đón Ninh Trần liền thấy, một cái thân ảnh khổng lồ, xuất hiện ở nơi cửa.

Thấy vậy cảnh, Ninh Trần ai thán một tiếng, vẻ cảnh giác mặc dù nhạt, thế nhưng trong con mắt lại hơn lau một cái thê lương.

Sau một khắc, không ngoài sở liệu, Ly Linh gãy dựa thân thể cao lớn đi đến, ở sau người tắc theo bốn gã cao lớn thô kệch, vóc người to con nữ tử.

Những người này Ninh Trần toàn bộ nhận được, đều là Ly Linh các sư muội, một cái thì đầu một cái xấu, trong ngày thường đều là Ninh Trần lão khách hàng, không sai biệt lắm đều có Ngưng Khí tầng năm tu vi, các trung đệ tử thân phận.

"Ly Linh sư tỷ, ngài muốn tới thì tới, có thể hay không đối với ta môn ôn nhu một chút, hợp lại rất lao lực." Ninh Trần về mặt đưa đám nói, trước đây tới một người, Ninh Trần đều nghĩ như đầu không gì sánh được, ngày hôm nay khỏe, thoáng cái năm hoa tỷ muội đều đã tới.

"Ta chỉ là nhẹ nhàng gõ hai cái, ai biết phòng của người môn như thế không rắn chắc." Ly Linh đại đại liệt liệt nói, tùy theo đi tới Ninh Trần trước mặt của, mặt khác bốn cái tỷ muội, tắc tương Ninh Trần bao quanh vây quanh, cho người cảm giác tựa như cùng năm con đại Hắc Hùng như nhau, vóc người trung đẳng, thân thể gây yếu Ninh Trần, tựa như cùng làm bộ đáng thương tiểu hầu tử.

"Ninh Trần, nghe nói người gần nhất quá thật dễ chịu a." Có lẽ là ngại Ninh Trần thái ái, mỗi lần nói, Ly Linh đều tập quán tương Ninh Trần nheo đứng lên.

"Còn. . . Có khỏe không, chính là linh thạch tổng thiếu dụng, ha ha." Ninh Trần cười gượng hai tiếng đạo, hần này tiểu cánh tay chân nhỏ, có thể nhịn không được Ly Linh lần qua lần lại.

"Tiểu tử người ít cho ta khóc than, chúng ta tới mục đích người cũng có thể rõ ràng." Ly Linh nói tiếp, Ninh Trần tại trong tay nàng tựa như cùng con gà con tử như nhau.

"Biết, biết." Ninh Trần nói, vội vã theo trong túi đựng đồ xuất ra nhất xấp Mỹ Nam Mê Huyền phù: "Mấy vị sư tỷ, người xem, ta đã sớm chuẩn bị cho các người được rồi."

"Bớt đi, người ít cầm loại này phù lục hồ lộng chúng ta, nghe nói người vừa chế tạo ra một loại Mỹ Nhân Mạn Diệu phù, chúng ta muốn cái kia." Ly Linh nheo Ninh Trần không buông tay.

Mấy vị khác sư muội càng tương Ninh Trần bao quanh vây quanh, rất có Ninh Trần không theo, đã đem Ninh Trần ngay tại chỗ làm tư thế.

"Mỹ Nam Mạn Diệu phù chế luyện phi thường phức tạp, ta cần thời gian, hơn nữa đỉnh chế Mỹ Nam Mê Huyền phù, là. . . Là muốn thêm tiền." Tại nguyên tắc phương diện, Ninh Trần không chịu thoái nhượng nửa điểm, nhất là về linh thạch, hôm nay Ninh Trần vô cùng rõ ràng, linh thạch đúng tu luyện tầm quan trọng.

Nhưng mà, đúng vào lúc này, Ninh Trần trên bàn sách Linh Nhãn mẫu phù bỗng nhiên lại bắt đầu lóng lánh đứng lên, tia sáng mặc dù bất minh lượng, nhưng Ninh Trần có thể khẳng định tuyệt đối không chỉ một nhân.

Có như vậy phát hiện, Ninh Trần thần sắc khẽ động, mắt lộ ra vẻ cảnh giác: "Mấy vị sư tỷ, Phù Lang các ra về có khách không mời mà đến xông vào, chúng ta cần chuẩn bị một chút."

"Tiểu Ninh Trần, người ít nói sang chuyện khác, chúng ta chị gái và em gái vài cái đều biết, người không thích làm Mỹ Nam Mạn Diệu phù, bắt quá, ngày hôm nay nì, người là làm cũng phải làm, không làm cũng làm, về phần linh thạch, không là vấn đề, ta Hắc Vân động trung, tựa có một linh thạch mạch khoáng, muốn linh thạch chúng ta có khi là." Đứng ở Ninh Trần bên cạnh một cái khôi ngô cô gái nói.

"Ta. . ." Trong lúc nhất thời, Ninh Trần dĩ nhiên không biết nên nói những gì, Ly Linh mấy người này lực lớn vô cùng, nhưng ra vẻ đầu óc thật đúng là thiếu dụng, không thấy được Linh Nhãn mẫu phù sao?

Cùng lúc đó, tại Phù Lang các hơi nghiêng trong rừng cây, Phương Tùng trên lỗ mũi quần quít lấy hậu hậu vài mìn, chính hung tợn nhìn xa xa Ninh Trần nhà gỗ nhỏ, cô linh linh đứng ở bên khe suối.

Sau lưng Phương Tùng, theo bốn gã tu sĩ, đều là trong ngày thường cùng lữ là pha trộn ở chung với nhau, một tên trong đó mặc thanh bào, người đeo một thanh ngọc tiễn, vóc người không cao, nhưng cực kỳ cường tráng.

Mà hần tên là Phó Phong, là Họa Nhân các kỳ hạ một gã đệ tử, đã có Ngưng Khí bốn tầng tu vi, cự ly các trung đệ tử chỉ có nhất bộ xa.

Đã từng tại chưa hóa nhân là lúc, cùng Phương Tùng chính là bạn cũ, Phương Tùng cũng chính là dựa vào giữ hần, mới tại chân núi chợ tác uy tác phúc.

"Phó sư huynh, kinh qua mấy ngày này quan sát, hần hầu như không bước chân ra khỏi nhà, đều ở đây đóng trong nhà gỗ nhỏ." Thăm hề hề Phương Tùng, cung kính đối phó phong đạo.

"Tốt, chờ một chút, chúng ta năm người liền trực tiếp xông ra, theo năm phương hướng tập kích nhà gỗ, đừng động bên trong có cái gì, đánh trước hơn nữa, ngày hôm nay để Ninh Trần biết biết, đắc tội chúng ta hậu quả." Phó Phong hơi hé mắt đạo, cả nhân có thể nói không có sợ hãi.

Dù sao này Họa Nhân các tại Ly vực cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay đại các, phía sau lớn nhất chỗ dựa vững chắc chính là Họa Quý, Họa Nhân các đại đệ tử Triệu Tử Hoài, tu vi cũng tương đương cao thâm, tại Ly vực không có mấy người là đối thủ của hần.

Đón, Phương Tùng, Phó Phong chờ năm người không có lại có bất kỳ đình lại, vỗ trừ vật đại, lấy ra đều tự phù lục hay hoặc là pháp khí, xông thẳng xuất thâm lâm.

Trong chớp mắt, đã đem Ninh Trần nhà gỗ bao quanh vây quanh.

Nhìn bên cạnh Linh Nhân mẫu phù đã đình chỉ lóe ra, Ninh Trần biết đã có người lên vào trong đó, trong lòng kêu to bất hảo, có thể hắn cũng chia thân thiếu phương pháp, bị Ly Linh vững vàng néo, bốn phía tức thì bị bốn cái tỳ muội vây nghiêm nghiêm thật thật, kín không kẽ hở một loại.

"Ly Linh sư tỷ chế tác Mỹ Nam Mạn Diêu phù chuyện nghị, chúng ta có thể hay không sau đó bàn lại, ta hoài nghi hiện tại có nhân muốn gây sự với ta." Ninh Trần tận tình khuyên bảo đạo.

"Ninh Trần, nghĩ không ra tại Yêu Linh tông ngày người lâu như vậy, khác không gặp trưởng, đầu óc nhưng thật ra biến hơn, còn muốn nói sang chuyện khác? Ta cho ngươi biết. . ."

Sưu, sưu. . . Bang bang. . .

Không đợi Ly Linh tương câu nói kế tiếp nói ra, một quả buộc có phù lục tên, đã xuyên thấu Ninh Trần nhà gỗ, đón lại là phù kiếm, chùy thủ vật, theo bốn phương tám hướng bắn vào trong đó.

Nguyên bản tự đã coi như là rách rưới nhà gỗ, giờ khắc này đã thiên sang bách khổng, chiếc ghế, giường gỗ, giá sách vỡ nát tan tành!

Ly Linh thậm chí cái khác bốn gã sư muội rõ ràng có chút trở tay không kịp, đều trúng chiêu, ngược lại thì Ninh Trần bị kẹp ở giữa, năm mặt thịt heo lá chắn chống đỡ, có thể nói bình yên vô sự.

"Con bà nó, là ai dám đánh lén lão nương, vô liêm sỉ!" Ly Linh theo trong kẻ rằng bài trừ vài, sau đó vỗ trừ vật đại, trong tay nhiều hơn bảy bát trưng Ngưng Khí tầng năm phù lục, trong đó còn có một trưng dĩ nhiên là Ngưng Khí lục tầng, hiển nhiên Ly Linh tu vi lại tăng lên.

Như vậy oanh kích, đủ giằng co hơn mười hơi thở thời gian mới toán kết thúc, nhìn nữa Ninh Trần nhà gỗ, đã rồi biến thành cái sàng, trong phòng càng giấy tiết, vụn gỗ bay ngang.

Đứng cách nhà gỗ mấy trượng xa Phương Tùng, Phó Phong nhìn tiền phương thiên sang bách khổng nhà gỗ, khóe miệng hơi loan ra một cái độ cung, lộ ra một tia cười nhạt.

"Phó sư huynh, chúng ta làm như vậy có đúng hay không quá độc ác?" Một tên trong đó đệ tử nhìn phía nhà gỗ phương hướng, hơi nhú nhú mày đạo, lần này Ninh Trần thì là không chết, tám chín phần mười đã phế bỏ.

"Ngao? Năm này nguyệt vô độc bất trưng phu, Ninh Trần khi dễ chúng ta, nên cho hắn biết sự lợi hại của chúng ta, vạn sự đều phải làm triệt để, thủ hạ lưu tình, chính là vì bản thân mai phục nằm tai hoạ, lúc này đây ta cũng không tin, Ninh Trần còn có thể hoàn hảo vô khuyết đi tới, hừ!" Phó Phong hơi hé mắt đạo, hiển nhiên cũng là một cái nhân vật hung ác.

"Ho khan một cái."

Nhưng mà, ngay Phó Phong lời này vừa cửa ra trong nháy mắt, tàn phá bên trong nhà gỗ, vài tiếng ho nhẹ bỗng nhiên truyền đến, đón nhìn nữa Ninh Trần, đã chậm rãi theo cửa đi ra, thỉnh thoảng lấy tay tại miệng tiền phẩy phẩy, hiển nhiên bị bên trong vụn gỗ, bụi mù bị sặc.

Mà trên người từ trên xuống dưới, ngoại trừ đỉnh đầu dính chốc lát giấy tiết ở ngoài, dĩ nhiên hoàn hảo không tổn hao gì, đừng nói vết thương, trên người liên nửa điểm vết máu cũng không có, không có thương tổn kịp một sợi lông.

Thấy vậy cảnh, Phương Tùng, Phó Phong chờ người, nguyên bản âm ngoan, đặc ý biểu tình đều đại biến, đám càn mục trường khẩu ngọc, cầm đều nhanh đập phải bàn chân lên.

Đây chính là vạn tiền xuyên tâm a, Ninh Trần làm sao sẽ không có việc gì? Điều đó không có khả năng, đây tuyệt đối không có khả năng, coi như là một gã Ngưng Khí tầng năm tu sĩ, tại đột nhiên tập kích dưới tình huống, cũng không thể an toàn không việc gì, y phục cũng không có phá một điểm.

"Ninh Trần, ngươi. . . Ngươi. . ." Trong lúc nhất thời, Phương Tùng cả kinh dĩ nhiên nói không ra lời.

Đứng ở cửa Ninh Trần, thấy Phương Tùng chờ người, nhất phó nho nhã phong phạm hắn, vùng xung quanh lòng mày đã hơi nhú lại.

"Phương Tùng, trước là ngươi lần ta trước đây, hôm nay dĩ nhiên đối với ta thống hạ sát thủ, chúng ta trước có lớn như vậy cừ hận sao?" Ninh Trần phải một cái trên người vụn gỗ, giọng nói chìm rất nhiều, trong lòng cũng có nhiều lửa giận, thì là Ninh Trần tính tình cho dù tốt, đối mặt muốn bản thân mệnh hung đồ, cũng sẽ không cho hoà nhã.

"Hừ, Ninh Trần, nghĩ không ra dĩ nhiên cho ngươi tránh thoát một kiếp, bất quá, vô luận thế nào, ngươi hôm nay là chạy trời không khỏi nắng." Phó Phong ánh mắt âm ngoan, giọng nói âm lãnh, đứng Ninh Trần đạo, phía sau lục sắc ngọc kiếm từng điểm từng điểm rút ra, bán trong suốt thân kiếm, tại dưới ánh mặt trời, càng hàn khí bức người.

Kiếm này, thiên niên linh ngọc luyện hóa mà thành, đã rồi rốt cuộc chuẩn pháp bảo cấp bậc ngọc kiếm, uy lực cố nhiên phi phàm.

"Hôm nay các ngươi nếu muốn giết ta? Chỉ sợ cũng không có dễ dàng như vậy chứ?" Ninh Trần nhẹ giọng nói rằng, trong giọng nói cũng không có sợ hãi, vỗ trừ vật đại, Long Tu Cống Bút, Tuyệt Yêu quyền đã xuất hiện ở trong tay của hắn.

"Ha ha, ta là Ngưng Khí bốn tầng tu sĩ, đánh ngươi chính là Ngưng Khí ba tầng, dường như nghiền tử một con kiến, hưởng chi chúng ta thể nhưng năm nhân đã một mình ngươi." Phó Phong hung ác trên mặt, lộ ra lau một cái vẻ đắc ý.

"Năm đã nhất? Vị tất chứ." Ninh Trần đón mở miệng nói.

"Là ai! Là ai dám đánh lên lão nương!"

Hầu như ngay Ninh Trần nói vừa cửa ra trong nháy mắt, tàn phá bên trong nhà gỗ nhất tiếng điếc tai nhức óc tiếng gầm gừ bỗng nhiên vang lên, thanh âm cực lớn, tàn phá nhà gỗ run lên tam đầu, suýt nữa sụp, đại địa càng mơ hồ rung động.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Thái phẩm

Răng rắc!

Kèm theo một tiếng tấm ván gỗ vỡ vụn âm hưởng, Ninh Trần thân tường gỗ trực tiếp bị vỡ ra nhất cái lỗ thủng, đón tức giận ừ ừ Ly Linh, nhất phó lưng hùm vai gấu đáng dấp, theo tàn phá trong nhà gỗ đập đi ra, trên vai cắm một cây phù tiễn, đóng cát đại quả đâm cửa, đã thật chắc nắm lên.

Kiến Ly Linh theo Ninh Trần trong nhà gỗ đi ra, nguyên bản ánh mắt hung ác, tràn ngập sát ý Phó Phong, Phương Tùng chờ người, trên mặt biểu tình nhất tề biến đổi!

Trong con mắt càng lóe lên lau một cái kinh hãi, bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính là một cái Ninh Trần, bên trong phòng dĩ nhiên cất giấu Ly Linh? Chẳng lẽ hẳn cùng Ly Linh có nhất chân? Đây khẩu vị đã quá nặng chứ?

Bất quá, Phương Tùng, Phó Phong vài nhân cũng không có quá phận e ngại, bọn họ năm nhân đối phó Ly Linh cùng với Ninh Trần, vẫn phải có liều mạng, thì là Ly Linh cũng không có thể bảo chứng toàn thân trở ra.

Huống chi, trong tay hắn còn có chuẩn pháp bảo Ngọc Hồng kiếm.

"Ly Linh sư tỷ, ngày hôm nay chúng ta là đi đối phó Ninh Trần, không có quan hệ gì với người, ta Hòa Nhân các rốt cuộc có cường đại đường nào, người hẳn là biết được." Phó Phong thủ ác Ngọc Hồng kiếm, từng chữ từng câu nói.

"Không có quan hệ gì với ta, lão nương trên vai con này tiễn tính thế nào?" Ly Linh giận không kèm được, dụng chài cán bột thô ngón tay của chỉ chỉ vai, theo trong kẻ răng bài trừ vài đạo.

"Còn có ta." Lúc này, Ninh Trần trong nhà gỗ lại truyền tới một rít gào giọng nữ, Ly Linh Nhị sư muội trông mắt tròn thật lớn, từ bên trong đập đi ra, một cây chủy thủ, chính tà cắm ở cửa nàng sọ não thượng, nếu không phải nàng lợi dụng linh khí hộ thể, hiện tại không chết cũng tàn tật.

Bực này một, nàng lúc nào ăn xong?

Sau đó, Ly Linh Tam sư muội, Tứ sư muội, Ngũ sư muội đều đi ra, coi như một cái so với một cái phẩm, đơn giản cũng không lớn ngại, không sai biệt lắm tập kích Ninh Trần tên, phù kiếm đều rơi xuống này Ngũ tỷ muội trên người của, chỉ có Ninh Trần lông tóc không tổn hao gì.

"Hắc Vân động năm đóa kim hoa. . ."

Kiến Ly Linh Ngũ tỷ muội đám diện mục dữ tợn, năm song ánh mắt ác độc đều quăng lai, Phó Phong, Phương Tùng chờ năm người nhất thời tị mông, không khỏi đều lui về phía sau một chút, trên mặt đã rồi viết đầy vẻ hoảng sợ.

"Này. . . Này. . . . Làm sao có thể?" Phương Tùng kim lòng không đậu phát sinh như vậy thanh âm, hai mắt càng giương thật to, nguyên bản tràn ngập sát ý biểu tình, nhất thời bị kinh khủng thay thế được.

Hắc Vân động năm đóa kim hoa tại Ly vực coi như là xú danh chiêu giữ, tu vi thấp nhất cũng có Ngưng Khí tầng năm, thường ngày không nhận tội chọc người khác cũng không tệ, làm sao có thể ăn loại này một?

Rất có đồn đãi, các nàng lớn nhất ham chính là bóp nát nhân đầu khớp xương, hung tàn không gì sánh được.

Nhượng nhân không cách nào tưởng tượng là, này năm đầu dữ tợn nữ quái thú, làm sao sẽ cùng Ninh Trần hỗn hợp cùng một chỗ, không phù hợp lẽ thường a.

Trong khoảng thời gian ngắn, vô luận là Phương Tùng, còn là Phó Phong, thậm chí cái khác vài tên đệ tử, chỉ cảm thấy da đầu tê dại, sợ hãi phát tặc, phía sau càng lạnh buốt.

Trong mơ hồ, bọn họ chỉ cảm thấy có đúng hay không thọc tổ ong vào vết?

"Ách... Ly Linh sư tỷ, ta nghĩ... Đây là một cái hiểu lầm..." Phó Phong nỗ lực nuốt nước miếng một cái đạo, chỉ cảm thấy dưới chân bắt đầu như nhũn ra.

"Cái gì hiểu lầm không hiểu lầm, lão nương gần nhất chính tay ngứa ngứa nì, các ngươi đưa tới, thật tốt quá." Ly Linh sòng giật mình ngón tay, vốn là ki đại thủ, chợt bắt đầu bành trướng, đồng thời dài ra hắc bộ lông, sạ liếc mắt cùng hùng chương không giống.

"Ly Linh sư tỷ, trời cao có đức hiếu sinh, bọn họ tuy rằng rất quá phận, nhưng xin hãy thủ hạ lưu tình a." Ninh Trần đứng ở một bên khuyên lơn.

"Ngươi yên tâm, ta bảo chúng không đánh chết bọn họ." Vừa nói chuyện, Ly Linh cùng với bên cạnh sư muội đều lộ ra tà cười, sau đó tựa như cùng năm con Hắc Hùng, hướng về Phương Tùng, Phó Phong chờ người vọt tới.

Thấy vậy cảnh, Phương Tùng, Phó Phong vốn định quay đầu bỏ chạy, tiếc rằng đừng xem Ly Linh chờ người cao lớn vạm vỡ, nhưng tốc độ lại cực nhanh, một bà đã đem kỳ nhéo, đại hùng chương nhất vỗ, có thể lơ mơ nghe cốt cách vỡ vụn "Ca ca" thanh, nương theo mà đến, chính là Phương Tùng thâm tuyệt nhân hoàn kêu thảm thiết.

Phó Phong kiến chạy trốn vô vọng, đơn giản giờ tay lên trung ngọc kiếm, muốn cùng đối phương tới một lần tử đấu, tiếc rằng năm đoá kim hoa sinh tính không gì sánh được, tiến lên một bà đã đem Phó Phong ôm vào trong ngực, dùng một lát lực, lại là liên tiếp cốt cách vỡ vụn âm hưởng, tận lực bồi tiếp tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Đứng ở cửa Ninh Trần, nhìn mấy trượng có hơn, Phó Phong nhất cái cánh tay dễ dàng đã bị bẻ gãy, Phương Tùng bị một cước đạp mũi miệng phun huyết, chỉ cảm thấy phía sau lạnh buốt, khoe miệng không khỏi rung động mấy cái.

"Thực sự là thái thảm, thiện tai, thiện tai." Ninh Trần hai tay tạo thành chữ thập, trong miệng mặc niệm, bên tai, cốt cách vỡ vụn âm hưởng cùng với tê tâm liệt phế tiếng kêu thảm thiết, như trước bên tai không dứt.

Sau đó, Ninh Trần thực sự không dám nhìn, quay đầu lại, nhìn một chút bản thân vốn có rất tinh xảo nhà gỗ, liên tục thờ dài lác đác, cái này nhà này phòng ở rốt cuộc ở không được, cũng không biết thế nào hướng Kiều Kiều bàn giao, tưởng tu? Lại không biết từ đâu hạ thủ, đều được cái sàng.

Ước chừng qua một nén nhang công phu, tiếng kêu thê thảm mới rốt cuộc ngừng lại, nhìn nhìn lại Phương Tùng, Phó Phong chờ người, đã không còn hình người, hiển huyết tích tập chảy xuôi một liên tục, hấp hối.

Thì là không chết, cũng muốn nằm tốt nhất một trận.

Về phần Hắc Vân năm đoá kim hoa, động tác xuất kỳ nhất trí, cúi người đỡ xuống Phó Phong đám người trừ vật đại, lại không có so với thuần thực ở trên người lực soát sưu, cái gì cũng không chịu lưu lại, nhất phó nhận quá nhỏ lòng đáng đáp.

"Ngươi... Các ngươi... Ta là Họa Nhân các đệ tử, các ngươi dám như thế đối với ta... Sư huynh của ta Triệu Tử Hoài là sẽ không bỏ qua cho các ngươi..." Yêm yêm nhất tức Phó Phong, nỗ lực giờ tay lên, chỉ chỉ Ly Linh đạo.

Ly Linh cùng với năm đoá kim hoa, căn bản tự không có đề ý.

"Sư tỷ, đoạn thời gian gần nhất bị Ninh Trần Mỹ Nam Mê Huyền phù khiến cho có chút nổi giận, tuy rằng này mấy tiểu tử kia không bằng Ninh Trần béo mập, nhưng cảm lai bại hạ hoá ra về đã tốt." Tam sư muội như hoa dụng mập hồ hồ bàn tay to nhu liễu nhu tròn vo mặt to bàn tử, sắc mị mị đạo.

Theo lời này xuất khẩu, mấy trượng có hơn Ninh Trần biết rõ nhất thời chính là cứng đờ, trên trán lãnh mồ hôi nhỏ giọt, cứng ngắc cổ của nỗ lực xoay qua chỗ khác, liền thấy năm đoá kim hoa hung hãn trong ánh mắt, lóng lánh làm cho cực sợ quang mang.

Nằm trên mặt đất thượng còn không quên kêu gào Phó Phong, mắt càng giương thật to, mặt đều tái rồi, vô tận sợ hãi càng ở trong lòng lan tràn.

"Hơn nữa vừa mới năm, chúng ta năm đoá kim hoa một nhân một cái, lấy về hạ hoá." Tứ sư muội đón ý nói hòa đạo, lại chà xát dài rộng thủ chương, dụng đầu lưỡi liếm liếm hậu hậu môi.

Phốc!

Thấy vậy cảnh, mới vừa rồi còn đang gọi rầm rĩ Phó Phong, trực tiếp phun ra một ngụm lão huyết, cả nhân trực tiếp ngất đi.

Đón nhìn nữa này ngũ đại tam thô năm đoá kim hoa, một nhân nắm lên một cái, như linh con gà con từ đường như, tương Phương Tùng, Phó Phong chờ người vác ở trên vai, đồng tây lấy đi còn chưa tính, thậm chí ngay cả mọi người không buông tha, có thể nói ăn tươi nuốt sống a.

Kiến năm đoá kim hoa khiêng Phương Tùng, Phó Phong chờ người nhất phó hải lòng đáng đáp hướng phía bản thân đi tới, Ninh Trần bấp thệ trên mặt không khỏi nhảy lên vài cái, phản ứng đầu tiên chính là quay đầu bỏ chạy, bất quá, phẳng phát đã không còn kịp rồi.

Lại một lần nữa bước vào đến Ninh Trần rách rưới trong nhà gỗ, năm đoá kim hoa tùy theo tương Phương Tùng đám người trừ vật đại vắng địa trước mặt mọi người nhất đảo, nhất thời tạo thành một cái gò đất.

Bên trong tạp thất tạp bát đông tây nhất đồng lớn, có linh thạch, có quần áo và đồ dùng hàng ngày, cũng có phù lục, pháp khí, vật đáng tiền thật đúng là không ít.

"Mấy thứ này coi như làm chế tác Mỹ Nam Mạn Diệu phù tiền đặt cọc, làm sao?" Ly Linh tương Phó Phong Ngọc Hồng kiểm vắng "Gò đất" thượng ném một cái, đúng Ninh Trần đạo.

"Không thành vấn đề, không thành vấn đề." Ninh Trần con gà con mổ thóc vậy liên tục gặt đầu, rất sợ năm đoá kim hoa nổi điên lên, mình cũng lọt vào vạ lây, hôm nay Ninh Trần trong lòng chỉ có một nghĩ cách, khoái nhiều tương đám này cô nãi nãi hồng đi, nhanh lên hồi Hắc Vân động hạ hoá đi thôi.

Trên thực tế, trước mắt mấy thứ này, giá trị đã xa xa cao hơn năm tương Mỹ Nam Mạn Diệu phù, nhất là đem Ngọc Hồng kiểm, coi như là Ngưng Khí kỳ khó gặp chuẩn pháp bảo.

Sảo thêm luyện hóa nói không chừng tự sẽ trở thành pháp bảo, dùng để phòng thân, đúng là không sai.

"Ừ, như vậy hay nhất, tam ngày sau chúng ta tới thủ phù." Ly Linh dứt lời, mang theo bọn tỷ muội, khiêng Phương Tùng chờ người, mại bước chân thư thả rời đi, chỉ để lại sứt mẻ bất kham nhà gỗ.

"Hừ. . ."

Kiến Hắc Vân năm đoá kim hoa rời đi, Ninh Trần mới như trút được gánh nặng, thật dài thở phào một cái, trên trán mồ hôi lạnh chảy ròng.

Ước chừng qua hảo một trận, Ninh Trần mới ngồi chồm hổm dưới đất từng điểm từng điểm thu thập đồng hỗn độn ốc xá, tương một ít tàn phá sách cổ thu thập, cũng may tương đối trân quý, hay hoặc là đúng Ninh Trần bang trợ tương đối lớn sách cổ, đều bị Ninh Trần thu nhập đến trong túi đựng đồ, rốt cuộc hoàn hảo giữ lại.

Hôm nay, Ninh Trần thực sự không biết, ốc xá biến thành bộ dáng như thế, nên như thế nào hướng Kiều Kiều thông báo.

Vô cùng đơn giản tương tàn phá thư tịch đôi tại lung lay sắp đổ trên bàn sách, Ninh Trần lại quay đầu, nhìn một chút năm đoá kim hoa chiến lợi phẩm, linh thạch tổng cộng coi một cái, không sai biệt lắm có năm mươi mai tả hữu, cũng không phải là một cái tiểu con số, trừ lần đó ra, còn có Phương Tùng tư tàng Xà Bì Thủ nỗ, năm chi đỉnh có kịch độc nỗ thi, mặc dù ngay cả pháp khí cũng không tính, thế nhưng thời khắc mấu chốt, đánh lên một cái hạ, đã tuyệt đối đủ thâm độc.

Trừ lần đó ra, tất cả lớn nhỏ chiến phù, cũng có hơn mười tương, đối với Ninh Trần mà nói, những ... này chiến phù đều là hàng thông thường, không hề đặc điểm đáng nói, bất quá, đảo có thể hoán nhiều linh thạch.

Tương những thứ khác vật hợp quy tắc hảo, Ninh Trần liền từng điểm từng điểm đưa mắt nhắm ngay chuỗi này Ngọc Hồng kiểm thượng, đây cũng là phương diện này trân quý nhất nhất kiện chuẩn pháp bảo.

Đem cầm lấy, trầm diện diện, vô luận là vô kiểm, còn là kiểm bản thân, đều là do nhất cả khối linh chạm ngọc mài, mài mà thành, chậm rãi rút kiểm ra khỏi vỏ, Ninh Trần nhất thời cảm thụ được một cỗ hàn khí bức người, theo bán trong suốt trên thân kiểm rỉ ra.

"Quả nhiên là một thanh kiếm tốt a, thiên niên linh ngọc cũng là khó được thượng phẩm, không tỳ vết chút nào, nếu là ở dụng linh khí săn sóc ân cần một ít thời gian, tuyệt đối có thể trở thành một món tốt pháp bảo, đến lúc đó có thể ngự kiếm phách địch." Ninh Trần nhìn ngọc trong tay hồng kiểm, tự lắm bầm, trên mặt viết đầy hưng phấn tình.

Hôm nay thanh kiếm này chính là của hắn, hơn nữa Ninh Trần còn có tính thuần linh khí, săn sóc ân cần một đoạn thời gian, tuyệt đối có thể trở thành một món tốt pháp bảo.

Nghĩ tới đây, Ninh Trần trực tiếp đem để vào đến trong túi đựng đồ, cẩn thận đảm bảo.

Đát đát đát.

Đúng vào lúc này, liên tiếp thanh thúy tiếng bước chân của truyền đến, đón Ninh Trần theo tàn phá khung cửa liền thấy, Phù Lang các tiểu đệ tử Tiểu Hoa theo khung cửa tham quá nửa cái đầu, khiếp sanh sanh nhìn Ninh Trần, nhất phó như có điều suy nghĩ đáng đáp.

"Tiểu Hoa, chuyện gì?" Ninh Trần ngữ điệu nhu hòa, mở miệng hỏi.

"Chủ sự. . . Ngày hôm nay phát nguyệt hướng, sợ người đã quên." Tiểu Hoa hơi lộ ra ngượng ngùng, nhỏ giọng nói rằng.

Ninh Trần rất rõ ràng, tại Yêu Linh tông ngoại môn tiểu đệ tử sinh hoạt vẫn là vô cùng gian tân, mỗi tháng không sai biệt lắm phải dựa vào một quả toái linh thạch, muốn tu luyện, còn muốn ăn no.

Yêu Linh tông chỉ là phụ trách thu lưu bọn họ, dành cho bọn họ một cái tốt tu luyện hoàn cảnh, những thứ khác đều phải tay làm hàm nhai, như cây cái đồ như vậy, thiên tư không sai, có thể bái nhập nội môn đệ tử môn hạ, thật đúng là không có vài cái.

"Ta đã biết, hiện tại tị nạn." Ninh Trần lo lắng bọn họ chờ được nóng ruột, đứng lên nói, là trọng yếu hơn là, Ninh Trần phát một khoản tiền của phi nghĩa, đỉnh đầu dư dả, đã tất nhiên không thể hẹp hòi.

Đi ra lung lay sắp đổ nhà gỗ, Ninh Trần liền thấy, chừng mười danh Phù Lang các tiểu đệ tử đã tụ ở tại cùng nhau, trơ mắt nhìn Ninh Trần, trong con mắt tràn đầy chờ đợi, nhưng Ninh Trần tràn ngập động dung.

Vỗ bên hông trừ vật đại, Ninh Trần trong tay đã nhiều hơn một bả toái linh thạch, sau đó nhất nhất đặt ở Tiểu Hoa chờ hơn mười người ngoại môn tiểu đệ tử thủ trung.

Tiểu Hoa đang cầm một quả lớn chừng bằng móng tay toái linh thạch, hai mắt thật to trung, lóng lánh ra tia sáng kỳ dị, có này một quả toái linh thạch, năng thảng nẩy lại có thể tiến hành tu luyện, tuy rằng chỉ có thể tu luyện một chút, nhưng chỉ muốn vào bộ, tại Yêu Linh tông tự có cơ hội.

"Ta trong phòng còn đóng một ít chiến phù cùng vụn vật vụn, các ngươi có thể đem chúng nó bán của cái lấy tiền mặt roi, đổi lại linh thạch, các ngươi có thể phân." Ninh Trần chỉ chỉ nhà gỗ ở giữa đóng tạp vật đạo.

"Thật vậy chăng?"

Tiểu Hoa cùng với những tiểu đệ khác từ cùng kêu lên vấn đạo, hầu như không thể tin được lỗ tai của mình, địa ở giữa này vật, tuy rằng mai không được bao nhiêu linh thạch, nhưng đối với ngoại môn tiểu đệ tử mà nói, cho dù là một quả toái linh thạch, cũng là một khoản tài sản to lớn.

"Ừ." Ninh Trần gật đầu, lại nhìn ngắm cách đó không xa một bãi than vết máu, cũng không biết Phương Tùng, Phó Phong bọn họ sẽ là như thế nào hạ tràng.

Đồng thời, Phù Lang các tiểu đệ tử môn đã đều bận rộn xuống tới, bắt đầu ở Ninh Trần ốc xá trung chinh lý Ninh Trần thiêu còn dư lại tạp vật, thậm chí còn tại nhất bộ đạo bảo trong, phát hiện mấy mai toái linh thạch, những ... này tiểu đệ tử cũng không đoạt, quyết định chia đều.

Đứng ở phá cửa phòng Ninh Trần, nhìn những ... này khéo léo tiểu đệ tử, hơi chấp tay sau đít, suy tư về những ... này tiểu đệ tử nên như thế nào an trí?

Nếu đã trở thành chủ sự, phóng mặc cho bọn hắn mặc kệ? Đây thái không phụ trách, Ninh Trần cũng không phải người như thế, nhất định phải cho bọn hắn tìm được một cái thích hợp rồi mới được.

Phút chốc, Ninh Trần thần sắc khẽ động, vậy không bằng nhượng những ... này ngoại môn tiểu đệ tử giúp đỡ bản thân chế tác phù mực, kể từ đó bản thân chế tác Mỹ Nhân Mạn Diệu phù tốc độ sẽ đại phúc độ đề thăng, kiếm lấy linh thạch tốc độ, đã sẽ tăng lên không ít, Phù Lang các tiểu đệ tử thu nhập càng hội tăng nhanh.

Có thể nói nhất cử lưỡng tiện.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Đột phá

"Chủ sự ca ca, phòng này đã bắt nắng người ở, đến buổi tối người nên làm cái gì bây giờ a?" Tiểu Hoa đứng ở Ninh Trần bên cạnh, hơi có chút lo lắng hỏi.

"Thực sự không được, buổi tối liền đến họa tràng được thông qua một đêm rồi hãy nói." Ninh Trần nhìn bị đánh thành cái sàng nhà gỗ, trong lòng bất đắc dĩ nói, quá nhiều thời gian lại tìm tìm một lý tưởng nơi ở.

Đương nhiên, nếu là có thể có một động phủ thì tốt hơn.

Mà tu sĩ sở dĩ thích động phủ, không chỉ là bởi vì bí ẩn, an tĩnh, càng trọng yếu hơn chính là, sơn động thường thường phi thường tụ linh, lúc tu luyện, linh khí không đối tán mất, đồng thời trong núi vạn vật sinh trưởng, vô hình đang lúc cũng liên sản sinh linh khí.

Chỉ tiếc, cư trú động phủ tối thiểu muốn các trung đệ tử tư cách, đồng thời mỗi một động phủ, đều cần hương Yêu Linh tông chưa nộp linh thạch, bình thường nhất cũng muốn một trăm mai linh thạch, nếu là chính mình linh tuyến cái loại này đỉnh cấp động phủ, nhưng chỉ có có linh thạch cũng chưa chắc dùng được, Yêu Linh tông cứ như vậy mấy chỗ, đều bị trưởng lão, nội môn đệ tử chiếm.

"Không cần phải, sáng sớm hôm nay, Hứa Hải đã đem tất cả mọi thứ dời đi, từ nay về sau cùng Phù Lang các lại vô liên quan, ngài thân là chủ sự, có thể

đến Hàm Tâm lâu ờ, đây chính là một cái căn phòng lớn a." Tiểu Hoa giang hai cánh tay, tại trước ngực về một cái vòng lớn đạo.

Hứa Hải đã dời đi? Nghĩ không ra người kia là như thế khẩn cấp cùng Phù Lang các ném đi quan hệ.

Ninh Trần thầm nghĩ trong lòng, như vậy cũng tốt, Hàm Tâm lâu coi như là về bản thân tất cả.

Hàm Tâm lâu chính vị với Phù Lang các giải đất trung tâm, có ba tầng, coi như coi như khí phái, bất quá, bởi lâu năm thiếu tu sửa, đã rất là loang lổ, trên vách tường son son đã bóc ra.

Bất quá, vô luận thế nào, đã cuối cùng là lại một một đặt chân địa điểm.

Bước vào trong đó, bên trong trống rỗng, ngoại trừ bàn trà, bàn học, trường án những gia cụ này ở ngoài, cái gì cũng không còn lại, thậm chí ngay cả trên vách tường mấy phúc giá hạ tranh chữ, đều không buông tha.

"Thật đúng là nhạn quá nhỏ lòng a." Ninh Trần cảm thán một tiếng, đã không có để ý, tùy theo tại lâu trung đi vòng vo một vòng, tầng thứ nhất chính là một cái phương thính, thường thường thị xử lý các trung sự vụ, tầng hai là chủ sự cư trú, nơi tu luyện, ba tầng thường thường gửi các trung vật phẩm quý trọng.

Chỉ là hiện tại, Phù Lang các nhất không có bảo vật, nhị không có tài vụ, cái khác các càn lý cũng không lý, Hàm Tâm lâu hoàn toàn biến thành một tòa phòng trống mà thôi.

Đi tới lầu hai, bên trong chính là một cái to lớn phương thính, bên trong để mấy thứ thường dùng gia cụ, không hơn.

Cần cần dựng dựng tương mẫu thân bức họa huyền treo trên vách tường, điều này cũng làm cho rốt cuộc Ninh Trần nhà, hoàn hảo mẫu thân bức họa tại mới vừa trong tập kích, chỉ nghiêng nát một góc, cũng không lo ngại.

Vô cùng đơn giản tương Hàm Tâm lâu tầng hai thoáng thu thập một chút, chế phù khí cụ đặt ở án thư trên, Ninh Trần liền khoanh chân ngồi ở một cái bồ đoàn trên, chuẩn bị kế tục luyện hóa trong cơ thể tinh thuần linh khí, tiến hành tu luyện.

Về phần chuỗi này Ngọc Hồng kiểm cũng bị Ninh Trần rút vào lưỡng hơi thở Thượng Cổ tinh thuần linh khí, đặt ở bắp đùi của mình trên, tu luyện đồng thời, cũng sẽ đúng cái chuỗi này Ngọc Hồng kiểm tiến hành săn sóc ân cần, hy vọng một ngày kia, có thể đem săn sóc ân cần trở thành pháp bảo.

Đối với một người tu sĩ mà nói, trừ tu vi ra, mỗi đa nhất kiện pháp bảo, mỗi đa hé ra phù lục, đều là đối với tự thân thực lực cường lực bổ sung.

Liên tiếp tam ngày trôi qua, Ninh Trần ngoại trừ mỗi ngày chế tác năm trương Mỹ Nam Mạn Diệu phù, giáo ngoại môn tiểu đệ tử chế tác phù mực ở ngoài, tuyệt đại đa số thời gian, đều khoanh chân ngồi ở Hàm Tâm lâu nội toàn tâm toàn ý tiến hành tu luyện.

Tu đạo mệnh mông, Ninh Trần không dám có một chút thư giãn, càng thêm không dám quên, một ngày kia khoa cử cao trung, vì mẫu chứng minh, đoạt lại thứ thuộc về tự mình.

Khoanh chân ngồi ở bồ đoàn trên Ninh Trần, biểu tình nghiêm nghị, hai tay kết thành riêng pháp ấn, lúc này hẩn trong đan điền linh khí đoàn, đã bắt đầu khiêu động, mỗi luyện hóa một cỗ tinh thuần linh khí, khối không khí nhảy lên được sẽ càng thêm được kịch liệt, Ninh Trần rất rõ ràng, đây chính là tu vi gần triệu chứng đột phá.

Chỉ là khoe miệng hơi co rúm hai cái, Ninh Trần điều động trong cơ thể linh khí, toàn lực tương tinh thuần linh khí luyện hóa, hít nhập đan điền, mỗi hít nhập một lần, Ninh Trần đều có thể đủ thanh thanh sở sở cảm thụ được, đan điền khối không khí nhảy lên được càng thêm kịch liệt.

Một hơi thở, lưỡng hơi thở, tam hơi thở. . .

Này khẩn yếu quan đầu, Ninh Trần cố không đồng nhất thiết, liều mạng luyện hóa trong cơ thể tinh thuần linh khí.

Đồng dạng đứng ở Ninh Trần trước mặt Ngọc Hồng kiểm, đã mơ hồ rung động đứng lên, rút vào tại thân kiểm trong tinh thuần linh khí, tại Ninh Trần đột phá khí lăng xuống, đã tự hành luyện hóa, kiểm thể lóng lánh mơ hồ.

Lại hai canh giờ quá khứ, đương Ninh Trần luyện hóa hết thứ mười ba hơi thở linh khí là lúc, đan điền khối không khí rốt cục lại lớn mạnh một đoàn.

Ngưng Khí bốn tầng!

Đột phá!

Đương Ninh Trần lại một lần nữa mở hai mắt, hai tròng mắt trong, lau một cái sắc bén quang mang chợt lóe lên, cái loại này quang mang, đã không còn là Ngưng Khí ba tầng thời gian có thể so sánh.

Chậm rãi giờ lên song chương, nhẹ nhàng một trận, chỉ thấy dĩ Ninh Trần làm trung tâm, trên sàn nhà di động hơi trực tiếp bị lau một cái khí lăng hướng bốn phía giải khai, trước mặt Ngọc Hồng kiểm thân kiểm càng run lên, phát sinh một tia thanh thủy ré dài.

"Rốt cục đến Ngưng Khí bốn tầng." Ninh Trần chậm rãi đứng lên, vẻ mặt hưng phấn, nhẹ giọng tự nói.

Nhìn mẫu thân bức họa, Ninh Trần ánh mắt tiêm lau một cái kiên định, hần tin tưởng vững chắc cuối cùng có một ngày bản thân chung quy sẽ thành công, hôm nay, hần cách trở thành các trung đệ tử cũng chỉ có nhất bộ xa, không thể nghi ngờ thì tương đương với Linh Khâu quốc trung cử nhân.

Chỉ chốc lát, Ninh Trần khấn cấp, lấy ra cổ phiến, tùy theo tiến vào tiểu thiên Bách Linh thế giới Hàm Kinh động trung, sau đó không chút do dự, tương Phong Hành thuật cùng Linh Bạo thuật sách cổ lấy ra ngoài.

"Ừ? Đây vậy là cái gì?"

Ngay Ninh Trần hóa diệu linh thạch, tương lưỡng bản sách cổ để vào trong túi đựng đồ thời gian, thần sắc của hần bỗng nhiên khê nhúc nhích, chỉ thấy tại tới gần trên kệ sách, một cái tâm thường trong góc, chính để một quyển sử mề bất kham sách cổ, ban bác trang sách thượng, chỉ có hai chữ « Họa Ngộ ».

Phàm là cùng họa, phù có liên quan thư tịch, Ninh Trần đều đặc biệt cảm thấy hứng thú, tò mò đi tới kỳ trước mặt, thoáng dừng lại một cái hạ, sau đó cũng không do dự nữa, hóa diệu linh thạch, tương « Họa Ngộ » quyển sách này thu nhập trong túi đựng đồ.

Tương cần thư tịch mua, Ninh Trần cũng không có nóng lòng ly khai, mà là đang Hàm Kinh động bốn phía thu thập các loại tài liệu, đã đạt tới Ngưng Khí bốn tầng, ngoại trừ học tập Phong Hành thuật cùng với Linh Bạo thuật ở ngoài, Ninh Trần còn muốn tiến thêm một bước hoàn thành mình Tuyệt Yêu quyền.

Tại tiểu thiên Bách Linh thế giới dừng lại đủ Bách hơi thở thời gian, Ninh Trần mới đưa cần tài liệu sưu tập hoàn tất, trong đó còn giết một con Huyết Hoàn Xà, lấy ra mật cùng máu rắn, để vào tử trong bình, quanh năm hấp thu Thượng Cổ tinh thuần linh khí, này Huyết Hoàn Xà mật cùng máu rắn, cũng đều thành trân quý linh tài.

Một lần nữa đi ra tiểu thiên Bách Linh thế giới, tương cổ phiến cẩn thận cất kỹ, Ninh Trần liền bắt đầu dựa theo ý nghĩ của chính mình, tương thu tập được tài liệu bắt đầu nhất nhất tiến hành xử lý.

Một ngày đến rồi Ngưng Khí bốn tầng, phù mực xử lý phải đối được càng thêm phức tạp, hơn nữa đều là tinh quý không gì sánh được, một cái nhỏ nhỏ sai lầm, tự mới có thể nhượng hơn mười mai linh thạch đốt quách cho rồi, bởi vậy Ninh Trần nhất định phải hết sức chăm chú.

Đủ dùng nhất một canh giờ, Ninh Trần mới đưa phù mực chế tác đi ra, sau đó nhắc tới Long Tu Công Bút, dính vào phù mực, bắt đầu ở chỉ có nhàn nhạt đám sương Tuyệt Yêu quyền thượng múa bút vẩy mực, bút pháp khi thì cứng cáp, khi thì dịu dàng, vẽ lâu như vậy mỹ nhân phù, Ninh Trần đứng họa đạo linh ngộ, cùng với bút pháp, đã cao hơn một tầng lầu.

Thoáng qua trong lúc đó, tại Tuyệt Yêu quyền trên, liền nhiều hơn một cái chạy chồm sông, xô xuyên qua cả điều trường quyền, trong bầu trời, cao hơn nữa treo một vòng hồng nhật.

Kể từ đó, Ninh Trần tại Tuyệt Yêu quyền thượng họa làm, cũng không tính là hoàn thành tam thành, tại Ninh Trần trong đầu, còn có cứng cáp cổ thụ, là lướt bảo tháp, chim bay cá nhảy, những ... này Ninh Trần còn muốn chờ tu vi lại cao một chút, lại đi hoàn thành nó.

Tương Long Tu Công Bút cùng Tuyệt Yêu quyền thu hồi, Ninh Trần khấn cấp, triển khai Phong Hành thuật bắt đầu nghiên độc lên.

Ninh Trần thừa nhỏ thiên tư thông minh, đọc đủ thứ thi thư, năng lực linh ngộ tự nhiên phi phàm, chỉ dùng ngắn ngủi nửa canh giờ, Ninh Trần đã đem Phong Hành thuật hiểu được, chính là điều động trong cơ thể coi như hùng hậu linh khí, nhượng tự thân người nhẹ như Yển, hai tay, hai chân hội sản sinh Khí Toàn, đưa đến duy trì cân đối cùng thúc đẩy tác dụng.

Đạt được đập thảo mà đi, ngày đi nghìn dặm hiệu quả.

Bất quá, đương Ninh Trần tương Phong Hành thuật để ở một bên, mở ra Linh Bạo thuật là lúc, thần tình bỗng nhiên biến đổi, ngắn ngủi kể ra thiên văn tự cũng huyền ảo phi phàm.

Dựa theo Thượng Cổ điển tịch ghi chép, Phong Hành thuật cùng Linh Bạo thuật bản vị nhất thể, hỗ trợ lẫn nhau, chỉ tiếc đến rồi hôm nay, Linh Bạo thuật nhất thiên đã rồi mất, thất truyền, bởi vậy hiện nay đệ tử, chỉ có thể học tập Phong Hành thuật.

Mà này Linh Bạo thuật, chính là lợi dụng đặc thù tâm pháp, nỗ tung hai tay, hai chân linh khí Khí Toàn, đạt được trong nháy mắt gia tốc, trùng thứ hiệu quả.

Trong nháy mắt liền có thể lao ra trăm trượng xa, nếu như vận dụng thuần thực, có thể tiến hành tiểu phạm quy rất nhanh né tránh, có thể trốn tránh tập kích, càng có thể đơn giản đi qua phức tạp hoàn cảnh.

"Đây Linh Bạo thuật thật là bảo điển a." Ninh Trần tâm trạng cảm thán, sau đó đem triệt để hiểu được, mới chậm rãi đi ra Hàm Tâm lâu.

Tiến nhập đầu mùa đông, trong bầu trời đã bắt đầu phiêu đảng khởi lè tề hoa tuyết, cây cái đỏ, Tiểu Hoa chờ một ít ngoại môn đệ tử, đã đổi lại tiểu áo bông, đang ở họa tràng trong, thanh thân ổn định phối chế phù mực.

Từ Ninh Trần cho bọn hần tìm chế tác phù mực việc, mỗi một ngoại môn tiểu đệ tử, một tháng đều có thể thu được bảy bát mai toái linh thạch thu nhập, đây là những ... này ngoại môn tiểu đệ tử không dám tưởng tượng, hơn nữa trước nguyệt hướng đã đổi thành nửa tháng càng.

Ở vào gian khổ trung tiểu đệ tử, hôm nay đứng Ninh Trần có thể nói từ tâm thấp địa, Hứa Hải sớm đã bị bọn họ quên đến ngoài chín tầng mây.

Mà Ninh Trần đã càng ngày càng đem ở đây trở thành gia, tuy rằng Phù Lang các yếu đến bất năng tại yếu, nhưng tối thiểu không có lực đực với nhau, không có người lừa ta gạt.

Chỉ là đã quên liếc mắt họa tròng phương hướng, Ninh Trần không để ý tới nữa, hít sâu một hơi, trong đầu nhớ lại Phong Hành thuật yếu quyết, sau đó bèn chế đúng cách.

Trong khoảnh khắc, Ninh Trần hai cái bàn tay, tùy theo xuất hiện hai cái linh khí Khí Toàn, cả nhân càng nghĩ người nhẹ như Yển, đầu ngón chân nhẹ nhàng đạp tại một gốc cây cỏ khô trên, Ninh Trần cả nhân cứ như vậy đứng ở mặt trên.

Cảm giác như vậy, nhưng Ninh Trần cảm thấy thần kỳ, toàn thân, mỗi một một lỗ chân lông đều lộ ra hưng phấn khí tức, trái tim càng phịch phịch thẳng khiêu, dĩ vãng Ninh Trần nằm mơ cũng không dám tưởng, bản thân dĩ nhiên cũng sẽ thưởng thức được loại cảm giác này.

"Vậy liền bắt đầu chứ." Ninh Trần tự nói nhất cú, tùy theo điều động trong cơ thể linh khí, cả nhân tùy theo liền xông ra ngoài.

Tốc độ so với tiền không biết nhanh nhiều ít, trong khoảnh khắc cũng đã chạy ra khỏi Phù Lang các, tiến vào trong rừng rậm.

Nhìn trước mắt từng viên một đại thụ che trời suu suu ở bên cạnh xẹt qua, Ninh Trần có thể nói hưng phấn dị thường, loại tốc độ này mang tới khoái cảm, nhưng Ninh Trần huyết mạch phún trương.

Bởi Ninh Trần trước đứng Cửu Luân Đoán Thể thuật đã đọc lướt qua không ít, thân thể cân đối, phối hợp cùng với đối với linh khí điều động phương diện, rất có tiến bộ, bởi vậy này Phong Hành thuật vừa cánh trên, là có thể khống chế như thường.

Tại đây cực độ dưới sự hưng phấn, Ninh Trần một đường bão táp, căn bản cũng không quản đang ở chỗ nào, thì là phía trước là sông, Ninh Trần vừa tung người, đều có thể đạp thủy mà qua, chưa từng có tự do, nhưng Ninh Trần cho tới bây giờ cũng không có loại này quên hết tất cả cảm giác, trong lòng hồ to đã nghiền.

Lúc đầu vẫn chỉ là tiểu thử thân thủ, càng về sau quả thực chính là không kiêng nể gì cả, tốc độ càng lúc càng nhanh, nơi đi qua, nhàn nhạt hoa tuyết đều bị cuốn cuộn nổi lên lão cao.

Bất tri bất giác, Ninh Trần đã chuyển kiếp lưỡng ngọn núi lớn, đi tới Ly vực cùng Chấn vực ranh giới.

--

Tiền đây xin gửi lời cảm ơn đến " Dao " đã đề cử nguyệt phiếu, cảm tạ nhiều nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Độn Môn Hành Thung lâu

Chấn vực tại Yêu Linh tông có thể nói đệ nhị đại vực, gần với Kiền vực, vực trung cao thủ nhiều như mây, tu luyện tài nguyên phong phú, cùng Ninh Trần chỗ ở Ly vực đơn giản là khác nhau trời vực.

Bất quá, đối với lần này Ninh Trần cũng không có quá mức lưu ý, vẫn ở chỗ cũ trong rừng cây rất nhanh xuyên toa, hưng phấn tình khó nhịn.

Tự nhận là đã hoàn toàn nắm giữ Phong Hành thuật Ninh Trần, trong lòng cũng bắt đầu trở nên không an phận lên.

"Không biết Linh Bạo thuật lại hội là dạng gì cảm giác?" Ninh Trần tự lẩm bẩm nhất cú, tại hơn nửa canh giờ cao tốc xuyên toa hạ, tốc, y phục đã có nhiều mất trật tự.

Nói làm liền làm, tâm trạng có quyết định, Ninh Trần tùy theo dựa theo Linh Bạo thuật yếu quyết, tương hai tay linh khí Khí Toàn nổ tung, hơi cuộn mình nhân khẩu, bỗng nhiên mở.

Trong khoảnh khắc, Ninh Trần đạp thảo mà đi tốc độ, đủ đề cao gấp ba, cả nhân dường như mũi tên rời cung, trực tiếp tự liền xông ra ngoài, thân hình càng huyền hóa ra kẻ ra đạo tàn ảnh.

Phanh!

Sau một khắc, kèm theo một tiếng mận cá vỗ vào trên tấm thớt âm hưởng, trập trập chìm rùng theo chạc cây thượng giạt mình, chỉ thấy Ninh Trần cả nhân, bốn ngã chông vó, kết kết thật thật vỗ vào một viên to lớn thân cây trên, giống như một khối vỗ vào trên vách tường đại bùn như nhau, sau đó một chút theo trên cây khô trượt rơi xuống, ngã xuống trong bụi cỏ.

"Ách a. . ." Ước chừng qua một lúc lâu, nằm ở trong bụi cỏ Ninh Trần mới chậm quá khẩu khí này, phát ra một tiếng **, cả nhân càng nghĩ khoái muốn rời ra từng mảnh, hơi nghiêng gò má của càng làm đau.

"Nghĩ không ra Linh Bạo thuật gia tốc hội như vậy rất mạnh, vừa nếu không phải Ngưng Khí bốn tầng linh khí hộ thể, lần này tôi thiếu muốn gãy xương gân chịu thiệt a, ho khan một cái!" Ninh Trần nỗ lực từ dưới đất bò dậy, lại ho khan hai tiếng, thống khổ nói, cũng may cũng không lo ngại.

"Nếu như tiếp tục ở đây trong tiến hành luyện tập, phỏng chừng Linh Bạo thuật còn không có thông hiểu đạo lý, bản thân trước cho mình đứng chết." Ninh Trần nhu liệu nhu có chút bầm tím gò má của, tự lẩm bầm, trong đầu tắc đang tìm thích hợp luyện tập địa điểm.

Tại Yêu Linh tông có chuyên môn luyện tập Phong Hành thuật địa phương, tên là Hành Thung sở, chỉ tiếc loại địa phương này, tại suy bại Ly vực trong đã không có khả năng tìm được, bất quá, Chấn vực trong vẫn phải có.

Nghĩ tới đây, Ninh Trần ngẩng đầu, nhìn Chấn vực phương hướng: "Nếu không phải đi Chấn vực tìm một Hành Thung sở luyện một chút chứ."

Tâm trạng làm quyết định, Ninh Trần liền cẩn cẩn dực dực hướng phía Chấn vực phương hướng tới gần.

Yêu Linh tông mặc dù không có quy định quá đệ tử không thể kéo dài qua tông vực, nhưng thường thường bản vực đệ tử rất ít đến cái khác tông vực, thứ nhất đó cũng không phải địa bàn của mình, xảy ra chuyện rất phiền phức, thứ hai từng vực đệ tử đều rất tính bài ngoại, nhất là Ly vực loại này yếu vực, thường thường còn sẽ phải chịu có chút kỳ thị.

"Tận khả năng không bị Chấn vực đệ tử thấy, tìm một chỗ luyện tập mấy canh giờ, quen thuộc tựu len lén trở về." Ninh Trần tâm trạng ám đạo, đã một chút "Lén vào" đến rồi Chấn vực trong.

Ven đường, tận khả năng tách ra Chấn vực đệ tử, chuyên môn thiêu sơn đạo tiến lên, cũng may Ninh Trần đã hoàn toàn nắm giữ Phong Hành thuật, sơn đạo đối với hắn đã không tạo thành cản trở.

Toàn bộ Chấn vực coi như cũng muốn so với Ly vực được rồi nhiều lắm, ven đường linh khí lượn lờ động phủ, rộng lớn khí phái lâu các đàn, khi thì có thể thấy, từng tên một Chấn vực đệ tử, cũng là tinh khí mười phần, áo bào đẹp đề quý giá.

Lợi dụng Phong Hành thuật tại Chấn vực chung quanh tán loạn, Ninh Trần rốt cục phát hiện một chỗ Hành Thung sở, chính vị với một chỗ bằng phẳng đất đỏ trắng thượng, từng cây một thanh cái cọc gỗ, án riêng bỏ cục sắp hàng, mỗi một căn cái cọc gỗ đều dán Khí Sung phù, công dụng chính là có thể giảm xóc đánh, nhượng luyện tập tu sĩ, không đến mức bị thương tổn.

Chỉ bất quá, hôm nay tại đây chỗ đất đỏ Hành Thung sở trung, đã có ba bốn cái đệ tử ở nơi nào hữu thuyết hữu tiểu, luyện tập Phong Hành thuật.

"Nghĩ không ra Chấn vực trong, dĩ nhiên có nhiều như vậy Ngưng Khí bốn tầng đệ tử, xem ra cái chỗ này là không luyện được." Trốn ở phía sau đại thụ, len lén lút lút Ninh Trần âm thầm lắc đầu, sau đó không phát sinh một chút xú âm hưởng, lặng lẽ lui ra ngoài, sau đó hướng phía địa phương khác tán loạn.

Tròn tại Chấn vực trong tán loạn một canh giờ, Ninh Trần đã tìm bảy tám Hành Thung sở, có lộ thiên, cũng có mộc lâu hình thức, nhưng toàn bộ đều là kín người hết chỗ, vì đề tránh cho không cần thiết ma sát, Ninh Trần chỉ phải tuyền trạch né tránh.

"Mỗi một một Hành Thung sở đều là nhân, đây nên luyện thể nào tập a?" Đi ở trong núi trên đường nhỏ, Ninh Trần ngẩng đầu nhìn một chút đầu mùa đông ánh mặt trời sáng rỡ, trên mặt viết đầy bất đắc dĩ, trong lòng càng là có chút ủ rũ.

Ừ?

Ngay Ninh Trần đã chuẩn bị buông tha, trở lại Ly vực lại nghĩ biện pháp thời gian, Ninh Trần thần sắc bỗng nhiên khê động, chỉ thấy quẹo qua một chỗ sườn núi chi hậu, trước mắt thình lình xuất hiện một tòa mộc lâu, xây tại một chỗ giữa sườn núi.

Mộc lâu coi như có chút quái dị, coi như một cái bánh bao, Ninh Trần chưa từng thấy qua tương tự, cả tòa lâu cũng là mới tinh không gì sánh được, tảng đá ngọc ngói ngược lại cũng rất là đẹp đề quý giá.

Trương giữ thanh ngọc đại môn trên, thình lình viết năm đại tự "Độn Môn Hành Thung lâu".

Thấy "Hành thung" hai chữ, Ninh Trần trước mắt nhất thời chính là sáng ngời, hắn thật không ngờ như thế hẻo lánh địa phương, lại vẫn sẽ có hành thung lâu, càng làm cho Ninh Trần hưng phấn là, bốn phía dĩ nhiên một người cũng không có, vắng vẻ không gì sánh được.

"Ta sẽ không phải là nhìn lầm rồi chứ? Lớn như vậy hành thung lâu, dĩ nhiên một người cũng không có." Ninh Trần nhỏ giọng lẩm bầm nhất cú, sau đó rón ra rón rén, cẩn cẩn dực dực tới nơi này tọa quái dị hành thung trước lâu, bốn phía trống rỗng, liên một quý ảnh tử cũng không có.

Lấy tay khinh khê đẩy thôi hơn một trượng cao cửa đá, cửa đá vẫn ty không nhúc nhích, mà ở cửa đá hai bên trái phải, tắc có một tiểu ngọc chén, hai bên trái phải lưu lại một hàng chữ "Một quả toái linh thạch có thể ném thử".

"Nguyên lai cần hoa linh thạch, thảo nào không ai lai ni." Ninh Trần đơn thuần như vậy lý giải: "Cũng được, nhất toái linh thạch tựu toái linh thạch chứ."

Theo trong túi đựng đồ lấy ra một quả toái linh thạch, Ninh Trần trực tiếp đem ném tới ngọc chén trong.

Đón nhìn nửa ngọc chén trong toái linh thạch tùy theo tan rã rớt, đồng thời Ninh Trần trước mặt cửa đá đã từng điểm từng điểm trọt khai.

Bước vào trong đó, Ninh Trần trên mặt thần sắc lần thứ hai biến đổi, chỉ thấy bên trong lầu phòng rộng mở không gì sánh được, có chừng hai mươi mấy trượng, một cái chừng hai trượng khoan thông đạo, lần quần nổi thẳng mái nhà, hình dạng là tốt rồi dường như. . . Nhất đả đại tiện.

Tại Ninh Trần dưới chân cửa, tắc hoàn toàn sử dụng tảng đá xếp thành cục gạch thạch, mặt trên tạo hình có phiên phức ký hiệu, cho người cảm giác cùng thông thường hành thung lâu hoàn toàn bất đồng.

Càng làm cho Ninh Trần ngạc nhiên là, thành thạo cái cục lâu hơi nghiêng, rõ ràng viết một hàng chữ: Có thể mái nhà già, phần thưởng Độn Môn ngọc bội một khối.

"Độn Môn ngọc bội? Vật gì vậy?" Ninh Trần đích nói thầm một câu, cho tới bây giờ cũng không có nghe nói qua, Ninh Trần đã không thêm để ý, nếu đi tới nơi này, tựu luyện thật giỏi chứ, một quả toái linh thạch bất năng uống phí.

Lợi dụng Cửu Lân Đoán Thể thuật hoạt động vài cái gân cốt, Ninh Trần nhìn một chút xoay quanh mà lên thông đạo, tùy theo lợi dụng Phong Hành thuật trực tiếp vọt vào.

Nhưng mà, ngay Ninh Trần nhảy vào đến trong thông đạo sát na, chỉ thấy trong thông đạo đám cục gỗ rất nhanh theo thông đạo trên dưới trái phải đưa ra ngoài, cùng thông thường cục gỗ bất đồng, mỗi một cục gỗ đều là một người đáng đáp, bày ra bất đồng tư thái, tịnh dĩ xảo diệu phương thức phân bố ra, có còn có thể xoay tròn.

Độ khó không biết so với thông thường Hành Thung sở cao gấp bao nhiêu lần.

Đừng nói sử dụng Linh Bảo thuật, lợi dụng Phong Hành thuật chỉ đi tiếp đại khái ba trượng xa, Ninh Trần tựu trực đỉnh đỉnh đánh vào một cái cục gỗ trên, sau đó cả nhân trực tiếp theo thông đạo sùnn dốc lẫn đi ra.

"Ho khan một cái." Bốn ngã chóng vó nằm ở trên mặt đất Ninh Trần, nỗ lực ho khan hai tiếng, mới từng điểm từng điểm theo trên mặt đất bò dậy: "Khó như vậy, cũng khó trách không ai hội tới nơi này."

Bất quá, Ninh Trần vốn cũng không phải là biết khó mà lui nhân, thêm một trong mai toái linh thạch đều tìm, như thế đi, thái mệt.

Lấy tay phui một cái bụi đất trên người, Ninh Trần sâu ít mấy hơi, tần khả có thể nhượng tâm cảnh của mình bình thân xuống tới, sau đó sẽ một lần lợi dụng Phong Hành thuật nhảy vào trong đó.

Mấy hơi thở qua đi, kèm theo liên tiếp cồn động âm hưởng, Ninh Trần lại một lần nữa theo trong thông đạo lẫn đi ra, khoe miệng còn có một khối thanh hồng.

"Lãnh tĩnh, lãnh tĩnh. . ." Tọa ở trên mặt đất Ninh Trần, nhìn trước mắt quý dị thông đạo, tự lẩm bầm, trong đầu tắc đang liều mạng suy tư, làm sao có thể hoàn toàn đi qua quý dị này thông đạo.

Càng nghĩ, Ninh Trần cuối cùng được xuất một cái kết luận, đó chính là nhất định phải tương mình Cửu Lân Đoán Thể thuật phát huy đến mức tận cùng, trừ lần đó ra, còn phải phối hợp tinh diệu tuyệt luân Linh Bảo thuật.

"Đáng tiếc bản thân còn không có nắm giữ Linh Bảo thuật yếu lĩnh, quên đi, bất kể, tới nơi này không phải là luyện tập Linh Bảo thuật sao?" Rất nhanh đứng lên, Ninh Trần lại một lần nữa nghĩa vô phản cố, nhảy vào đến rồi trong thông đạo.

Bởi Ninh Trần lúc này đây quyết định sử dụng Linh Bảo thuật, bởi vậy trong thông đạo tiếng đánh càng thêm vang dội.

Ngay Ninh Trần tại Độn Môn Hành Thung lâu trung phân cao thấp là lúc, Ly vực Họa Nhân các trung, giờ này khắc này, mặc hôi sắc tơ vàng đạo bào, tướng mạo lạnh lùng Triệu Tử Hoài, đang ngồi ở phù thất trong, trắng nõn biểu hiện trên mặt cực vi khó coi, một đôi mắt xếch trung nhân nhạ lửa giận lượn lờ.

Ở trước mặt hần trên bàn đọc sách, để chính thị hé ra Ninh Trần thân thủ chế luyện Mỹ Nhân Mạn Diệu phù.

Hôm nay loại này phù lục tại Ly vực đã có nhiều danh khí, nhất là những tu đó vì không cao đồ háo sắc, càng xua như xua vịt, xếp hàng mua đệ tử, đã đột phá ba trăm nhân.

Xem như Ly vực đệ nhất phù họa đại các, danh tiếng hoàn toàn bị Mỹ Nhân Mạn Diệu phù đáp quá khứ.

Đương nhiên, dựa theo Triệu Tử Hoài nhất quán phong cách hành sự, hần ý niệm đầu tiên chính là bằng vào tự thân cường đại phù họa công lực, tương Mỹ Nhân Mạn Diệu phù dĩ tốt hơn phương thức phảng chế ra, dĩ càng giá tiền thấp bán của cái lấy tiền mặt, do đó đòi lấy nhiều tiền hơn tài, đồng thời chèn ép đối thủ.

Theo Mỹ Nhân Mê Huyền phù là có thể nhìn ra được.

Nhưng mà, giờ khắc này, Triệu Tử Hoài đã đủ đúng Ninh Trần Mỹ Nhân Mạn Diệu phù nghiên cứu ba ngày, dĩ nhiên rõ ràng không có nghiên cứu mình bạch.

Xem như Ngưng Khí tầng bảy vực trung đệ tử, Họa Nhân các thực tế người nắm quyền, thậm chí ngay cả hé ra Ngưng Khí ba tầng phù lục đều nghiên cứu không được, đây đối với Triệu Tử Hoài mà nói, quả thực chính là vô cùng nhục nhã.

Trước mắt, Triệu Tử Hoài chế ra Mỹ Nhân Mạn Diệu phù cùng Ninh Trần Mỹ Nhân Mạn Diệu phù quả thực không thể so sánh nổi.

Ninh Trần Mỹ Nhân Mạn Diệu phù mỗi một một chi tiết đều là giống như đúc, mà hẳn lại có vẻ thô ráp bất kham, nhất là phiêu dật tóc cùng quyền rũ nhân thân, nhưng Triệu Tử Hoài theo không kịp.

Loại cảm giác này quả thực nhưng Triệu Tử Hoài khó chịu không gì sánh được!

Kỳ thực cái này cũng tịnh không kỳ quái, phải biết rằng, Ninh Trần Mỹ Nhân Mạn Diệu phù cũng đều là lợi dụng Thượng Cổ pháp bảo Long Tu Cống Bút hội đi ra ngoài, trong lúc đó xen lẫn hai đại Thượng Cổ bút pháp, đồng thời mỗi một trương Mỹ Nhân Mạn Diệu phù trung, đều ẩn chứa một hơi thở trân quý phi phạm Thượng Cổ linh khí, những thứ này đều là Triệu Tử Hoài không cách nào so sánh.

Nhìn Ninh Trần sở hội Mỹ Nhân Mạn Diệu phù huyền tượng, ở trước mặt mình phiến phiến khôi vũ, Triệu Tử Hoài bỗng nhiên đưa tay, đem xé rách được nát bấy, huyền tượng tùy theo tiêu thất, lá bùa mảnh vụn tại giữa không trung phiêu đảng.

"Chết tiệt Ninh Trần. . . Ta cũng không tin người so với ta còn mạnh hơn!" Triệu Tử Hoài song quyền nắm chặt, mắt lộ ra hung quang.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Mặc Độ đại sư

Đương, đương, đương

Ngay Triệu Tử Hoài còn đang bức bối là lúc, vài tiếng tiếng đập cửa bỗng nhiên truyền đến, đón một gã mặc thanh sam đệ tử bỗng nhiên đi đến.

"Chuyện gì?" Triệu Tử Hoài về mặt âm trầm, hướng thanh sam đệ tử vấn đạo.

"Triệu sư huynh, Phó Phong bọn họ tại Hắc Vân động bị tìm được rồi." Thanh sam đệ tử giọng lên mí mắt, nhìn một chút Triệu Tử Hoài sắc mặt của, nhỏ giọng nói rằng.

"Hắc Vân động? Phó Phong bọn họ đi Hắc Vân động làm gì?" Triệu Tử Hoài lông mi vừa nhú, nghi ngờ nói.

Đúng vào lúc này, Phó Phong, Phương Tùng chờ năm tên đệ tử, đã lục tục bị mang tiến đến, đám thê thảm không gì sánh được, có y phục trên người đã bị tẽ được một cái một cái, có nửa người trường bào đã không gặp, trong ngực vết máu rơi, vô thần hai mắt, cẳng chân lệ uông uông.

"Phó Phong, người làm sao?" Triệu Tử Hoài lạnh lùng nhìn Phó Phong, trầm giọng vấn đạo.

"Triệu Tử Hoài sư huynh, người cần phải làm chủ cho chúng ta a, trước đó vài ngày, Ninh Trần tại chợ khi dễ sư đệ Phương Tùng, ta vốn muốn đi Phù Lang các cùng Ninh Trần nói rõ lý lẽ, kết quả lại phát hiện Ninh Trần cùng Hắc Vân năm đóa kim hoa gặp gỡ thân thiết, mà chúng ta không địch lại Hắc Vân năm đóa kim hoa, bị nắm nhập đến rồi Hắc Vân động trung, sau đó. . . Bọn họ mượn chúng ta hạ hoả, vừa mới bắt đầu là một nhân ngoạn chúng ta một cái, sau lại bọn họ tụt lùi lại ngoạn, lại càng về sau. . . Bọn họ lại. . . Dĩ nhiên dụng Lang Nha bổng."

Nói đến đây, Phó Phong bụng cái mông của mình, dĩ nhiên khóc ồ lên.

Phương Tùng chờ người ngày xưa kiêu ngạo hoàn toàn không gặp, đã ô ô đề đề lên, đã nhiều ngày đối với bọn họ mà nói quả thực chính là ác mộng.

Mang Phó Phong chờ người vào Họa Nhân các đệ tử, nghe được Phó Phong khóc lóc kể lể, khoe miệng càng co rúm hai cái, nhất là "Lang Nha bổng" ba chữ, nghe thấy giữ đều nghĩ đau, thái thảm.

Trái lại chỗ trước bàn đọc sách Triệu Tử Hoài, mới không có quan tâm cái gì Lang Nha bổng, trong tai chỉ có hai chữ "Ninh Trần"! Hai mắt càng híp

một cái, toát ra lau một cái hung độc về.

Tại Độn Môn Hành Thung lâu trung, Ninh Trần giờ này khác này đã rồi là mặt mũi bầm dập, trên người bạch sắc lông ngỗng trường sam đã tràn đầy lỗ thủng, hơi nghiêng mặt của cũng đã sưng thật cao.

Ninh Trần ở chỗ này đã đủ gây người hơn hai canh giờ, tại lối đi này trung thử hơn hai trăm thứ, quân đã mất bại cáo chung, châm chọc là, trải qua này hơn hai trăm lần thất bại, Ninh Trần dĩ nhiên đem Linh Bảo thuật thông hiểu đạo lý, hoàn toàn có thể thạo nắm giữ.

Thậm chí có thể dùng Linh Bảo thuật tiến hành chính xác biến hướng.

Dựa theo đạo lý mà nói, thạo nắm giữ Linh Bảo thuật, Ninh Trần này một quả toái linh thạch cũng không tính là hồi bản, thế nhưng Ninh Trần nhưng không có thời ý tứ.

Khoanh chân ngồi ở thông đạo lối vào, Ninh Trần hơi hơi hí mắt, gương mặt đau rát, mình cũng biến thành bộ dáng này, nếu như bất năng hoàn toàn đi qua thông đạo, mình thương không phải nhận không sao?

Thư sinh tính tình một ngày bắt đầu, Ninh Trần cũng là bát con ngựa đều lạp không trở lại.

"Ngày hôm nay ta không nên quá khứ không thể." Ninh Trần tự lẩm bầm, tận khả năng nhượng tâm tình bình phục đồng thời, trong đầu còn là hồi tưởng trong thông đạo hình người cọc gỗ bố cục, ý đồ tìm được tốt hơn tránh né phương thức.

Bởi trước thất bại hơn hai trăm thứ, không sai biệt lắm trong thông đạo mỗi một một chi tiết Ninh Trần đều đã rõ ràng ở trước mắt.

Phút chốc, Ninh Trần thần sắc bỗng nhiên khê động, Ninh Trần nghĩ tới một cái cực kỳ trọng yếu vấn đề chỗ ở, chính là mình động tác tính liên quán.

Không có sai, tại Yêu Linh tông tuyệt vô cận hữu Linh Bảo thuật, quả thực cấp Ninh Trần tránh né, gia tốc mang đến cực lớn tiện lợi, nhưng này còn xa xa thiếu, Linh Bảo thuật còn không có phát huy đến mức tận cùng.

Ninh Trần phát hiện, trong thông đạo, này cọc gỗ là một tổ một tổ xuất hiện, ngăn trở Ninh Trần đi tới đường nhỏ, đi qua mỗi một tổ, dĩ làm sao thân thể tư thái tiến vào tổ kế tiếp đây là chỗ mấu chốt.

Nghĩ thông suốt điểm này, Ninh Trần bỗng nhiên phát giác, Cửu Lân Đoán Thể thuật trung thân thể tư thái, hoàn toàn có thể dùng được với.

Càng nghĩ càng nghĩ khả thi, Ninh Trần hồn nhiên quên mất đau đớn trên thân thể.

Khoanh chân làm một nén nhang công phu, Ninh Trần trong đôi mắt đã long lánh ra ánh sáng tự tin, chậm rãi đứng dậy, Ninh Trần không chút do dự, lại một lần nữa nhảy vào đến rồi độn môn trong thông đạo.

Lúc này đây Ninh Trần rõ ràng chú ý đáng người, quả nhiên cảm giác so với tiền thông thuận rất nhiều, thêm chi Ninh Trần đã đem thất truyền đã lâu Thượng Cổ pháp thuật ---- Linh Bảo thuật tiến thêm một bước phát huy, càng như hồ thêm cánh, nhượng Ninh Trần thân pháp viển siêu cùng tu vi ngoại môn đệ tử.

Chỉ là đến rồi nửa đoạn sau, độ khó rõ ràng gia tăng, đám giang hai cánh tay "Cọc gỗ", quả cọc tại Ninh Trần trên người của, càng làm đau, bắt quá, Ninh Trần lúc này như trước không quan tâm, trong đầu chỉ có cuối lối đi.

Phù phù!

Quá khứ có thể có hai mươi mấy hơi thở, nhìn nữa đi qua thông đạo Ninh Trần, chặt vật bất kham thân thể, kết kết thật thật ngã ở Độn Môn Hành Thung lâu tầng cao nhất sân nhà trên, cuối cùng là miễn miễn cường cường xuyên qua độn môn thông đạo.

Toàn bộ tầng cao nhất, còn lại là một cái không lớn gian phòng, dài rộng bất túc một trượng, bất quá, lại có vẻ đẹp để quý giá phi phạm, bạch ngọc xếp thành mặt đất, như trước mài dũa rõ ràng ký hiệu, thần kỳ là, Ninh Trần nằm khu vực, tắc tán ra từ từ quang mang, phảng phất là tại ghi chép Ninh Trần lúc này đây khiêu chiến.

"Khái khái!"

Quá khứ một lúc lâu, Ninh Trần mới nỗ lực ho khan hai tiếng, một hơi thở rốt cuộc chậm lại, sau đó thất tha thất thểu theo trên mặt đất bò dậy, ở trước mặt của hắn, một cái ngọc bội cũng đã xuất hiện.

"Đây chính là phần thưởng chứ." Ninh Trần đầy côi lòng chờ mong, thân thủ đã đem ngọc bội lấy xuống tới, lật tới lật lui nhìn xem, ngọc bội coi như phổ phổ thông thông, tựa là một khối ngọc thượng hạng làm bằng đá thành, hình dạng coi như một cái bàn giữ con rắn nhỏ, lại vô cái khác đặc điểm.

"Này. . ." Ninh Trần có chút hoàn toàn thất vọng, tân tân khổ khổ, mình đầy thương tích bò lên, nghĩ không ra liền được như thế một vật, suy nghĩ một chút, Ninh Trần cũng liền bình thường trở lại, nói vậy ở đây cũng không phải cái gì tông trung thắng địa, cái này tiểu ngoạn ý tựa toàn bộ đương lưu một kỷ niệm chứ.

Nghĩ tới đây, Ninh Trần đã không có đương một hồi chuyện này, trực tiếp tương Độn Môn ngọc bội cất vào trong ngực, sau đó lại nhìn một chút bên cạnh, là một mặt chỗ trống bức tường, hiển nhiên là nhượng thông qua giả lưu lại tính danh.

Theo trong túi đựng đồ lấy ra Long Tu Cổng Bút, chú linh thành mực, Ninh Trần liền chuẩn bị ở phía trên lưu lại tên của mình, bắt quá, "Ninh" tự chỉ viết một cái bảo tự đắp, Ninh Trần lại ngừng lại, chỉ cảm thấy tại Chấn vực như thế giống trống khua chiêng lưu lại tên của mình, có chút không quá thỏa đáng, vạn nhất nhân gia tri bản thân một cái tự tiện xông vào chi tội, chẳng phải là một trào một cái chắc, khiêm tốn, khiêm tốn mới vì vương đạo.

Nghĩ đến đây, Ninh Trần trực tiếp thu hồi Long Tu Cổng Bút, sau đó nhất bộ nhất lão đảo hướng phía dưới lầu đi đến.

Đi ra Độn Môn Hành Thung lâu, sắc trời đã không còn sớm, Thái Dương chính chậm rãi trầm xuống đỉnh núi, cố tình sử dụng Phong Hành thuật, lại phát hiện bầm tím thân thể khẽ động liền chui tâm đau.

Bất đắc dĩ, Ninh Trần chỉ có thể theo trong túi đựng đồ lấy ra hế ra Khư Ứ phù, khắp khiêng hành tẩu tại trên sơn đạo đồng thời, tương trên người sung đồ tiêu trừ hết.

Cùng lúc đó, sơn đạo trên ba gã lão giả một đường hữu thuyết hữu tiểu, đang theo giữ Độn Môn Hành Thung lâu phương hướng đi lại, trong đó đi tuốt ở đằng trước hai gã lão giả quân mặc trường bào màu tím, một gã cầm trong tay phát trần, một gã khác tắc lưng công một cái rất tầm thường thư rương, đều là hạc phát đồng nhan.

Mà này trường bào màu tím tại Yêu Linh tông chỉ có chương môn cùng trưởng lão mới có thể mặc, đủ có thể thấy đi ở phía trước lưỡng vị lão giả, thân phận tôn sư quý.

Trên thực tế, tay kia cầm phát trần lão giả tên là Thượng Hàn Sĩ, trông coi toàn bộ Chấn vực, tại Yêu Linh tông cũng là thân chức vị cao, lưng công thư rương vóc người gầy, giữ lại Sơn Dương hồ lão giả, tên là Mặc Độ, là Yêu Linh tông Độn Môn phù phủ chủ.

Độn Môn phủ ở vào Yêu Linh tông nội đình trong, là Yêu Linh tông thiết trí ky quan đệ nhất phủ đình.

Này Mặc Độ trưởng lão tự là cả Yêu Linh tông đệ nhất ky quan đại sư, thân phận được.

Tại hai người bọn họ phía sau, tắc theo một cái tiểu lão thái thái, vóc người thấp bé, như cò đại vậy tóc, trên mặt càng vẻ mặt nếp uốn, còng lưng, chống một cây phá quải trượng, không tầm thường chút nào, mặc trên người cũng là hồi sắc thô áo tang, hai mắt đục không chịu nổi, cùng lưỡng vị cao nhân vừa so sánh với, không hợp nhau.

"Độn Môn Hành Thung lâu tại Chấn vực đã rồi hoàn thành, có thể có được Mặc Độ đại sư kiệt tác, toàn bộ Chấn vực đều nghĩ về vang cho kẻ hèn này a." Vực chủ Thượng Hàn Sĩ thủ gờ phát trần, cười nói.

"Này Độn Môn Hành Thung lâu là lão phu dùng mười năm nghiên cứu ra được, nội bộ biến hóa hàng vạn hàng nghìn, huyền cơ trọng trọng, chín trăm tám mươi một cái mộc nhân, bao hàm thiên địa Vạn Tượng, hơn nửa tu vi cao tới đầu cũng vô dụng, Ngưng Khí bốn tầng cùng Ngưng Khí mười tầng cũng không khác biệt, ta ở bên trong đình tự xây một khu nhà, cũng chỉ có Đồ Tử Nhiên cùng Bạch Tâm Dao miễn cưỡng thông qua mà thôi." Mặc Độ gờ gờ chòm râu đắc ý nói.

"Nói như vậy, Mặc Độ trưởng lão là đang khảo nghiệm ta Chấn vực đệ tử?" Thượng Hàn Sĩ đón cười nói.

"Khảo nghiệm? Không, thuyết làm khó dễ thích hợp hơn, ta không cho là Yêu Linh bát vực trung đệ tử, có ai có thể thông qua, cũng phải cần bèn nhảy thấy rõ lực, cùng với trắc việt thân pháp, hơn nữa ta tại Độn Môn Hành Thung lâu trung, còn treo một quả ta Độn Môn ngọc bội, ai có thể quá khứ, ta Mặc Độ nguyện thân thu hần làm đệ tử thân truyền." Mặc Độ đắc ý cười cười nói: "Bất quá, y theo lão phu xem, Độn Môn ngọc bội phỏng chừng phải chờ thêm mười năm tám năm."

Lời này vừa nói ra, Thượng Hàn Sĩ thần sắc hơi đổi đổi, Yêu Linh tông có thể làm cho Mặc Độ thu làm đệ tử thân truyền, thân thụ Độn Môn Ky Quan thuật, đây chính là thiên đại vinh hạnh a.

"Tiểu Mặc dĩ phương thức này thu đồ đệ, thật đúng là thủ vị a." Trước vẫn im lặng không lên tiếng tiểu lão thái thái, bỗng nhiên cười cười nói, theo xung hô đến xem, này tiểu lão thái thái thân phận một điểm cũng không thấp.

"Mồ mồ quá lời, tại Yêu Linh tông đại năng trọng, có ai mà không dĩ loại khác phương thức thu đồ đệ, nhưng thật ra mồ mồ ngài, địa vị cao cả, có một thân bản lĩnh, lại chưa bao giờ chính kinh thu đồ đệ, chỉ là tại tông vực trung tượng trưng tính mở vài cái các, cũng không tương chân bản lĩnh truyền cho bọn hần, chẳng biết rốt cuộc là ý gì a?" Mặc Độ tại tiểu lão thái thái trước mặt nhẹ nhàng cúi đầu, cung kính nói.

"Mồ mồ ta đây một ít bản lĩnh, đều là nhiều thô bi gì đó mà thôi, lại có người nào hiếm lạ học ni?" Tự xưng mồ mồ tiểu lão thái thái ngượng ngùng khoát tay áo nói.

Vừa nói chuyện, ba người thần sắc bỗng nhiên khẽ động, chỉ thấy tại sơn đạo tiền phương, mặt mũi bầm dập, quần áo tả tơi Ninh Trần, chính khắp khểnh đi tới.

Theo quần áo nhìn, căn bản là nhìn không ra Ninh Trần rốt cuộc là cái gì đệ tử, người nào vực, bắt quá, bị đánh thành cái dạng này, đảo coi như là kỳ ba.

Đối với cái gì trưởng lão, Ninh Trần căn bản cũng không nhận thức, khi hần đi ngang qua ba vị trưởng lão là lúc, nhìn đối phương lớn tuổi, chỉ là khẽ thì lễ, sau đó tiếp tục khắp khểnh đi về phía trước.

"Tên tiểu tử này nhiều lắm chiêu hận a, lại bị đánh thành cái dạng này." Mặc Độ nhẹ giọng cảm thán một câu.

"Chấn vực từ trước đến nay cạnh tranh kịch liệt, nhược nhục cường thực, nhìn dáng vẻ của hắn, đã chỉ là một đệ tử bình thường mà thôi, bị khi dễ rất là bình thường." Thượng Hàn Sĩ không cho là đúng, Chấn vực đệ tử đông đảo, hắn đã không có khả năng toàn bộ nhớ.

Bất quá, thân tiểu lão thái thái lại nhìn không được nhìn nhiều Ninh Trần vài lần, tế tế lông mi càng hơi giật giật.

Rất nhanh, Thượng Hàn Sĩ, Mặc Độ chờ người chậm rãi đi tới Độn Môn Hành Thung lâu tiền.

"Không hổ là Mặc Độ đại sư kiệt tác, này Độn Môn Hành Thung lâu quả nhiên là xảo đoạt thiên công a, bội phục, bội phục." Thượng Hàn Sĩ ngẩng đầu nhìn Độn Môn Hành Thung lâu, cảm thán nói.

"Ta nhưng thật ra rất chờ mong, lúc nào mới không ai có thể đủ chân chân chánh chánh xông qua ta độn môn thông đạo, cũng để cho lão phu mở mắt một chút." Mặc Độ nhẹ giọng nói rằng, mắt lộ ra đắc ý, sau đó tiện tay lấy ra một quả toái linh thạch, chuẩn bị vùi đầu vào ngọc chén trong.

Ừ?

Đúng vào lúc này, Mặc Độ bỗng nhiên chú ý tới, ngọc chén trong lại có một chút linh thạch tan rã hậu lưu lại cặn.

"Ta Độn Môn Hành Thung lâu lại có người đến qua?" Mặc Độ có chút vô cùng kinh ngạc.

"Có người đến qua? Không thể nào đâu, hôm qua mới vừa hoàn thành, ngày mai mới hội tuyên bố, hơn nữa ở đây phi thường yên lặng, sẽ không có ai tới." Thượng Hàn Sĩ cũng có chút vô cùng kinh ngạc.

Đầu nhập linh thạch, bước vào đến Độn Môn Hành Thung lâu trung, Thượng Hàn Sĩ cùng Mặc Độ nhất tề kinh ngạc đến ngây người tại chỗ, chỉ thấy mới tỉnh Độn Môn Hành Thung lâu đã một mảnh hỗn độn, dính máu vải mìn ném được khắp nơi đều là, bốn phía còn là nhè nhẹ vết máu.

"Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Rốt cuộc là người nào tự tiện xông vào ở đây?" Thượng Hàn Sĩ nhiều ít có chút bối rối.

Nhưng mà, ngay Thượng Hàn Sĩ nói vừa cửa ra trong nháy mắt, Mặc Độ cả nhân nhưng trong nháy mắt hóa đá tại chỗ, như tào lòi kiếp, hai mắt càng giương thật to.

Chỉ thấy ở trước mặt của hắn, treo mười hai mai ngọc trụ, lại có một quả đã phát sinh từ từ quang mang, cái này cho thấy, đã có một nhân thành công xông qua độn môn thông đạo, trở thành ký Đỗ Tử Nhiên, Bạch Tâm Dao sau tên thứ ba đệ tử.

"Không có khả năng, đây tuyệt đối không có khả năng!" Mặc Độ tự lẩm bẩm, vẻ khiếp sợ đã bò đầy gò má của hắn, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, bản thân dẫn cho rằng hảo Độn Môn Hành Thung lâu còn chưa mở phóng, đã bị nhân phá.

Một bên Thượng Hàn Sĩ đồng dạng chú ý tới mai ngọc trụ, cả nhân đồng dạng chính là run lên, trước trường lão phong phạm hoàn toàn không có, thay vào đó cũng kinh ngạc.

Giờ khắc này, hắn trào phá đầu đã không nghĩ ra được, Chấn vực rốt cuộc là người nào, sẽ có bản lĩnh như vậy.

"Không đúng, không đúng, nhất định là vậy ngọc trụ sai lầm, là ta ký quan không có thiết hảo." Qua một lúc lâu, Mặc Độ mới tự lẩm bẩm, tùy theo tắt đi độn môn thông đạo ký quan, rất nhanh hướng phía mái nhà chạy đi.

Thượng Hàn Sĩ cùng tiểu lão thái thái đã theo sau lưng.

Nhưng mà, đương tam người tới mái nhà, nhất thời nhất tề cứng ngắc tại chỗ, trông mắt đều nhanh rơi đi ra, chỉ thấy trần quý như vậy Độn Môn ngọc bội đã không thấy, hơi nghiêng lưu danh trên tường, chỉ để lại tam bút một cái "Bảo tự đáp".

Đã rất rõ ràng, thanh danh hiển hách Mặc Độ đại sư, nghiên cứu mười năm Độn Môn Hành Thung lâu, bị người phá, mà trên vách tường lưu lại tam bút, rõ ràng cho thấy muốn để lại danh, sau lại suy nghĩ một chút lại quên đi, này vắng để nghe thuyết, kêu khiêm tốn, làm "Chuyện tốt" không để lại danh, vắng không để nghe thuyết, chính là nhân gia căn bản là không có coi Độn Môn Hành Thung lâu.

"Rốt cuộc là người nào? Rốt cuộc là người nào!" Mặc Độ không khỏi cao giọng nói, giọng nói có thể nói phi thường phức tạp, có bị phá sau ngượng, cũng có lau một cái hung phấn.

Hắn rất muốn biết, rốt cuộc là người nào phá thử lâu, nói không chừng là một rất có tiềm chất đệ tử đã nói không chừng, quay đầu lại, hảo hảo giáo huấn một cái hạ hắn vô lễ, sau đó hãy thu làm đệ tử thân truyền, mình Độn Môn phủ nói không chừng cũng sẽ có người kế nghiệp.

Trái lại trạm sau lưng hắn, im lặng không lên tiếng tiểu lão thái thái, khàn khàn nhăn cầu tại trong hốc mắt chuyển giật mình, sau đó cười hắc hắc, đạo: "Di, lão thân thể nào đột nhiên cảm giác được có chút không thoải mái, cáo từ trước."

Dứt lời, nhanh như chớp biến mất không thấy, chỉ bỏ lại mục trùng khẩu ngốc Thượng Hàn Sĩ cùng Mặc Độ.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Nguy cơ

Thái Dương chậm rãi chìm vào tây sơn, bóng đêm phủ xuống, sơn dã trong, thường thường sẽ truyền đến dã thú tiếng kêu gào.

Tiến lên tại sơn dã trong Ninh Trần, vẫn là không ngừng lợi dụng Khư Ú phù, dọn dẹp trên người máu ứ đọng, gương mặt đã lại một lần nữa khôi phục san bằng, chỉ là toàn thân khớp xương, còn có thể mơ hồ làm đau, bất quá đã so với vừa mạnh hơn nhiều.

"Cái kia Độn Môn Hành Thung lâu, thật đúng là tà môn a, cũng không biết cho ta khối kia phá ngọc rốt cuộc có ích lợi gì? Lưu lại nửa tên, cũng không biết thỏa không thích hợp đương?" Ninh Trần một đường đi tới, một đường tự mình nói thầm giữ, đợi được thương thế của mình cho dù tốt chuyển một điểm, có thể sử dụng Phong Hành thuật, nhất định phải mau nhanh trở lại Phù Lang các, làm trễ nãi cả ngày, cần nắm chặt thời gian là làm Mỹ Nhân Mạn Diệu phù.

"Ha hả, nghĩ không ra này phá hỏng Mặc Độ Độn Môn Hành Thung lâu nhân, dĩ nhiên sẽ là nhược tiểu chính là Ly vực đệ tử."

Bỗng nhiên, trong rừng rậm bỗng nhiên truyền đến liên tiếp âm sâm sâm thanh âm, không ngừng tại Ninh Trần bên tai quanh quẩn.

Một đường như có điều suy nghĩ Ninh Trần, nghe được quý dị như vậy tiếng cười, lông mi hơi vừa nhú, cả người nhất thời trở nên cảnh giác đứng lên.

"Là ai?" Ninh Trần cao giọng quát dẹp đường, chỉ là theo thanh âm phán đoán, Ninh Trần chỉ biết, tu vi của đối phương cũng không thấp, tuy rằng âm trầm, nhưng cực kỳ hồn hậu, bên tai trung quanh quẩn không dứt.

Không đợi Ninh Trần phản ứng kịp, Ninh Trần liền thấy, chẳng biết chuyện gì, trước mắt của mình dĩ nhiên xuất hiện một cái tiểu lão thái thái, một đầu không cao, so với Ninh Trần lùn sắp tới một đầu, một đôi nhãn cầu ở trong đêm tối, tản mát ra u màu xanh biếc quang mang, quý dị, âm trầm.

Bất quá, tại Yêu Linh tông ngày người lâu như vậy, Ninh Trần sớm đã thành thấy nhưng không thể trách.

Kiến này tiểu lão thái thái cũng không có nguy hại ý của mình, Ninh Trần còn là hai tay ôm quyền, khễ thi lễ: "Tiểu sinh, gặp qua lão nãi nãi."

"Đâu có, đâu có." Tiểu lão thái thái bãi liễu bãi khô, dài nhỏ ngón tay của, cười híp mắt nói: "Bọn họ cũng gọi ta mỗ mỗ, ngươi đã cứ như vậy kêu chứ."

"Oh, báii kiến mỗ mỗ." Ninh Trần lại là cúi đầu, rất cung kính, tuy rằng không biết đối phương tu vi rốt cuộc bao nhiêu, nhưng Ninh Trần có thể khẳng định, đối phương tu vi tuyệt đối tại bản thân trên, hơn nữa cao hơn điều không phải nhất định nửa điểm, tại dưới tình hình như thế, biện pháp tốt nhất chính là lão lão thật thật.

"Không sai, không sai, cũng không phải ta nghĩ như vậy không có lễ phép, hơn nữa té bì nộn nhục, lớn lên cũng là rất tuần tú." Tiểu lão thái thái nhéo nhéo cằm, lộ ra lau một cái sắc mị mị đáng tươi cười.

Ninh Trần theo bản năng lui về phía sau bán bộ, phía sau càng mát lạnh, trong lòng run lên, lão thái thái này sẽ không phải là Hắc Vân năm đó kim hoa mỗ mỗ chứ, nếu như vậy đã biết té bì nộn nhục, đã có thể thâm.

Thế nào Yêu Linh tông đều là nữ nhân như vậy a, sẽ xinh đẹp lãnh diễm, sẽ xấu được mê gái.

"Tiểu tử, ngươi tên là gì?" Tiểu lão thái thái hỏi tiếp.

"Hồi mỗ mỗ nói, tiểu sinh Ninh Trần." Ninh Trần cố nén trong lòng không khỏe, thành thật trả lời đạo, một đôi nhãn cầu hoàn nhìn trái phải, nhìn có thể hay không tìm một cơ hội chạy thoát.

"Ninh Trần, Ninh. . ." Tiểu lão thái thái tỉ mỉ suy nghĩ một chút "Ninh" tự là thế nào viết, tiền tam bút quả lại chính là một cái "Bảo tự đắp", hẳn không có sai rồi.

Đón nhìn nửa này tiểu lão thái thái chậm rãi vươn tay, sờ sờ Ninh Trần trong ngực, lại nhéo nhéo cánh tay của hắn.

Bị tiểu lão thái thái như thế sờ một cái, Ninh Trần cả người tóc gáy đều dựng lên, nên không lại ở chỗ này đứng với nữ lưu manh chứ? Có lòng muốn chạy, nhưng Ninh Trần lại phát hiện, lão thái thái thủ hữu lực phi phạm, căn bản là vô pháp giãy.

"Tư chất không sai, căn cốt đã tạm được, là trọng yếu hơn là lớn lên tuần tú, lão thân thích, không sai, không sai." Tiểu lão thái thái như trước cười tùm tùm, liên tục gật đầu.

Đứng tại chỗ Ninh Trần, mao không từng nhiên.

"Quá nhiều thời gian, Yêu Linh tông Họa Quỷ hội cử hành một lần Thánh Lan bút hội, đến lúc đó hy vọng người có thể đi đúc kết đúc kết." Tiểu lão thái thái nói, liền tương một cái không tầm thường chút nào tiểu tấm bảng gỗ bỏ vào Ninh Trần thủ trung.

Tấm bảng gỗ rất thô sơ, liền đàn mộc đều không phải là, cho người cảm giác chính là phổ phổ thông thông mộc khối ma bình, mặt trên vẽ nhất cái mặt quỷ, sau đó cái gì cũng không có.

"Thánh Lan bút hội? Vật gì vậy? Chưa từng có nghe qua a." Ninh Trần có chút buồn bực.

"Không lâu sau chi hậu người thì sẽ biết, đây tuyệt đối là chuyện tốt." Tiểu lão thái thái nói tiếp, sau đó tay chỉ nhẹ nhàng vung lên, lau một cái u xanh biếc quang mang nơi tay chường thiểm, đón một quyển mới tinh thư tịch, tùy theo xuất hiện ở trong tay của nàng, mặt trên rõ ràng viết bốn chữ: Bách Mạch họa kinh.

"Đây là lão thân lúc rồi rãnh làm họa kinh, gấp lại một hồi chính là duyên, quyển này họa kinh người lấy về xem một chút đi." Tiểu lão thái thái cũng không quản Ninh Trần có đồng ý hay không, trực tiếp tương Bách Mạch họa kinh nhét vào Ninh Trần trong lòng.

"Nghĩ không ra mỗ mỗ cũng đúng họa đạo có hiểu biết, không biết cùng Họa Quỷ so với ai khác cảnh giới càng cao?" Ninh Trần hiểu kỳ nói.

"Họa Quỷ anh minh thần võ, quang minh vĩ ngạn, thập toàn con người toàn vẹn, mặt như hàn ngọc, họa đạo cao sâu nhượng vạn nhân ngưỡng mộ, mà lão thân ni. . . Cùng Họa Quỷ cũng liền tại sần sần như nhau trong lúc đó chứ." Tiểu lão thái thái nói một tràng, lộ ra nụ cười bỉ ổi.

Ninh Trần khoe miệng giật giật, tiểu lão thái thái nói một tràng, ra về một câu cuối cùng mới là trọng điểm.

"Nếu như người có thể tìm hiểu thấu quyển này họa kinh, có thể đi Từ Loan sơn tìm ta." Tiểu lão thái thái lại nói một câu, đón cả nhân hư không tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đứng tại chỗ Ninh Trần nhìn bên trái một chút, nhìn bên phải một chút, không thấy được nửa cái bóng người, thấy vậy cảnh, Ninh Trần phản ứng đầu tiên chính là nhị trọng hòa thượng sờ không tới ý nghĩ, này tiểu lão thái thái mục đích cuối cùng rốt cuộc là cái gì a?

Cũng may cuối cùng cũng đi, cũng để cho Ninh Trần ném thư thờ phào nhẹ nhõm.

Một lần nữa trở lại Phù Lang các trung, ngựa không dừng vó chỉ làm mấy tờ Mỹ Nhân Mạn Diệu phù, Ninh Trần mới mang theo đây người uể oải tiến vào Hàm Tâm lâu trung.

Bất quá, Ninh Trần cũng không có tuyển trạch nghỉ ngơi, mà là khoanh chân ngồi ở bờ đoàn trên, nhắm mắt lợi dụng Huyền Ngưng tâm kinh, luyện hóa trong cơ thể tinh thuần khí, tiến thêm một bước đề thăng tu vi.

Sáng sớm hôm sau, Phù Lang các ngoại trước sau như một đậu hơn mười người tu sĩ, chính đưa cái cỗ, hướng về Phù Lang các nội nhìn quanh, đối với lần này, Phù Lang các tiểu đệ tử đã thấy nhưng không thể trách, những người này đều là chuẩn bị lai lĩnh Mỹ Nhân Mạn Diệu phù, hôm nay Phù Lang các mỗi ngày cũng chỉ là phóng xuất thập mai Mỹ Nhân Mạn Diệu phù, có thể nói cung không đủ cầu.

Đối với Mỹ Nhân Mạn Diệu phù làm sao đi mại, Ninh Trần theo không hỏi tới, hoàn toàn do cây cái đồ đi thu xếp, đến lúc đó hần chỉ cần án ước định đem linh thạch phân ra đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ hảo.

Chậm rãi mở hai mắt, từ trên giường đứng lên, so với tối hôm qua, cả người đau xót, đã đã khá nhiều.

Hoạt động mấy hạ thân tử, Ninh Trần liền đi ra Hàm Tâm lâu, theo thói quen đi tới suối nước băng, dụng lạnh lẽo nước trời mấy đem mặt, để cho mình trở nên thanh tỉnh một ít.

Nhưng mà, ngay Ninh Trần lấy tay khăn xoa xoa mặt, chuẩn bị nhìn tiểu đệ tử phù mực chế luyện làm sao là lúc, lại chỉ thấy cây cái đồ mại chân nhỏ, về mặt lo lắng đi qua lang kiều, đi tới Ninh Trần bên cạnh, sau đó nói: "Sur thức, việc lớn không tốt!"

"Làm sao vậy?" Ninh Trần thấy cây cái đồ bộ dáng như thế, thần sắc hơi động đạo.

"Vừa ta đi ra ngoài mãi chế phù tài liệu lúc, thấy Họa Nhân các Triệu Tử Hoài, chính mang theo Phurong Tùng, Phó Phong bọn họ triều chúng ta Họa Nhân các (Phù Lang các) đi tới, thậm chí còn có Ly vực vực chủ Công Tôn Dương." Luôn luôn không sợ trời không sợ đất cây cái đồ, trên mặt đều đã có nhiều hoảng trương.

Hần tự nhiên minh bạch Triệu Tử Hoài lai Phù Lang các rốt cuộc muốn làm gì, hơn nữa có người nói Triệu Tử Hoài bối cảnh thâm hậu, bằng không cũng sẽ không một bước lên mây, trở thành Họa Nhân các đại đệ tử.

Ninh Trần khẽ nhíu chân mày, bình tĩnh trong con mắt, đồng dạng xẹt qua lau một cái nghiêm trọng.

Triệu Tử Hoài mang theo vực chủ đến đây, điều này làm cho Ninh Trần có chút thật không ngờ, hơn nữa Phurong Tùng, Phó Phong những người này phân minh chính là lai ám sát Ninh Trần, hơn nữa nếu không phải Ninh Trần hảo nói khuyên bảo, những tên kia sớm bị Ly Linh đại tá bắt khỏi.

Rõ ràng là kẻ tập kích, lúc này dĩ nhiên lại bị cắn ngược lại một cái.

Lúc này, trốn đã không còn kịp rồi, chỉ hy vọng Triệu Tử Hoài có thể giảng nhiều đạo lý, cũng may vực chủ Công Tôn Dương đã ở kỳ liệt, ngắm kỳ có thể chủ trì công đạo.

Thư sinh chú ý thân chính không sợ cái bóng tà.

Bất tức sau thời gian uống cạn tuần trà, Ninh Trần liền thấy không lớn Phù Lang các nơi cửa, Triệu Tử Hoài hạo hạo đằng đằng mang theo thập mấy người đã xông vào đến rồi Phù Lang các trung.

Chờ ở cửa lĩnh phù đệ tử, thấy Triệu Tử Hoài trương lĩnh tuần mật, đều nhượng bộ lui binh, không dám tới gần, càng nghĩ một cỗ cường đại khí tràng đập vào mặt.

Theo sát sau lưng hắn, ngoại trừ Phương Tùng chờ người ở ngoài, chính là Công Tôn Dương, cùng với hơn mười người Họa Nhân các đệ tử.

Kiến Triệu Tử Hoài sắc mặt bất thiện, giữ lại Sơn Dương hồ Công Tôn Dương mặt trầm như nước, Ninh Trần nguyên bản bình tĩnh mặt, đã từng điểm từng điểm trở nên nghiêm túc, nhục chỉ là vì Phương Tùng, Phó Phong lấy lại công đạo, không đáng đại động can qua như vậy.

Rốt cuộc bởi vì sao?

Phù Lang các những thứ khác ngoại môn tiểu đệ tử, thấy đại danh đỉnh đỉnh Triệu Tử Hoài, càng đều một kích linh, một cử động cũng không dám.

"Bái kiến Công Tôn trưởng lão, bái kiến Triệu sư huynh."

Kiến Triệu Tử Hoài, Công Tôn Dương đám người đi tới trước mặt của mình, Ninh Trần còn là hai tay ôm quyền, thi lễ nói.

Triệu Tử Hoài thấy Ninh Trần nhất phó nho nhã đáng đáp, hơi hé mắt, giận không chỗ phát tiết, nhất là nghĩ đến Ninh Trần Mỹ Nhân Mạn Diêu phù áp hẳn một đầu, trong lòng càng lửa giận hừng hực.

"Ninh Trần, ngươi thật to gan a, cũng dám đụng đến ta Họa Nhân các nhân." Triệu Tử Hoài trừng mắt, âm trầm trong giọng nói, đã toát ra một cỗ sát khí.

Thân Công Tôn Dương vẫn chưa hé răng, hiển nhiên đứng Triệu Tử Hoài cũng có chút kiêng kỵ.

"Triệu Tử Hoài sư huynh lời này là ý gì? Lúc đầu rõ ràng là Phó Phong, Phương Tùng chờ người lên vào ta Phù Lang các trung, ý đồ trí ta vào chỗ chết, kết quả ngộ thương rồi Ly Linh sư tỷ, nếu không phải ta cầu tình, Phó Phong, Phương Tùng chờ người từ lâu chết thảm." Ninh Trần nghĩa chánh ngôn từ nói, sau đó vờn tay, chỉ chỉ cách đó không xa, tọa bị Phó Phong, Phương Tùng hủy diệt nhà gỗ nhỏ.

Ở trong mắt Ninh Trần, này có thể nói bằng chứng như núi.

"Đây chỉ là người lời nói của một bên, mà ta biết chuyện kì thực là, người ở đây chợ đã thương Phương Tùng, Phó Phong lai thế sư đệ đến đó nói rõ lí lẽ, mà người lại cùng Ly Linh chờ người, đối với ta Họa Nhân các đệ tử đau nhức hạ độc thủ, kỳ tâm ác độc đến cực điểm." Triệu Tử Hoài nhất phó cao cao tại thượng đáng đáp, dĩ giọng khiển trách nói.

Như vậy rất không nói lý ngôn ngữ, nhất thời nhượng Ninh Trần tâm trung, dấy lên ngọn lửa tức giận.

"Lẽ nào Triệu Tử Hoài sư huynh lời này, thì không phải là lời nói của một bên sao?" Ninh Trần ngẩng đầu, nhìn chăm chăm Triệu Tử Hoài gần từng chữ.

"Người chính là đệ tử bình thường cũng dám nghi vấn vực trung đệ tử nói, làm càn!" Triệu Tử Hoài bỗng nhiên cất cao giọng điều, cả nhân càng không ai bì nổi đáng đáp, cả vú lấp miệng em.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Nhược nhục cường thực

Đối mặt vực trung đệ tử như vậy làm càn, thân vực chủ Công Tôn Dương, thậm chí ngay cả thờ mệnh cũng không dám, chỉ là yên lặng gặt đầu ứng thừa, cứu kỳ nguyên nhân, còn là Triệu Tử Hoài thân bối cảnh, không khỏi cùng Đỗ Tử Nhiên gặp gỡ quá mức mật, là trọng yếu hơn là, này Triệu Tử Hoài là

Linh Khâu quốc tam quan một trong Thượng Thanh quan quan chủ tọa kỳ Ngọc Diện Khuyển thành linh.

Thượng Thanh quan là Linh Khâu quốc trừ Linh Khâu tông ngoại, đệ nhất lộng lẫy, ai dám trêu?

"Lòng mang ác độc, thương kịp đồng môn, kỳ tâm có thể chu, tội khác có thể trăm, quý xuống!" Triệu Tử Hoài đón lạnh lùng nói, vung tay lên, xuống phía dưới đề một cái.

Nhất thời, đứng tại chỗ Ninh Trần, chỉ cảm thấy một cỗ cường đại linh khí áp lực nhất thời truyền đến, nhưng Ninh Trần thân thể trở nên không gì sánh được trầm trọng.

Điều này làm cho cảm giác, loại này khi dễ cảm giác, nhưng Ninh Trần giống như đã từng quen biết, đứng vậy tại Hầu phủ, tại đại quán gia trước mặt, hẳn từng có đồng dạng cảnh ngộ.

Quy?

Ninh Trần đã chịu đủ rồi loại cảm giác này, trong lòng viên kia tức giận mằm mồm, trong nháy mắt đã bị nhen, Ninh Trần tuy là thư sinh, chính mình đức hiếu sinh, nhưng giờ khắc này, Ninh Trần tâm trung đã tràn đầy ngọn lửa tức giận.

Thượng lạy thiên địa, hạ lạy phụ mẫu, ân sư, đây là Ninh Trần không đổi tín điều, mặt độ Ngưng Khí tầng bảy Triệu Tử Hoài, Ninh Trần đầu gối đã bắt đầu run run, nhưng đầu có chết không loan!

"Chính là ngoại môn đệ tử, cũng dám vi phạm vực trung đại đệ tử đạo mệnh, quả thực chính là muốn chết, cho ta quy!" Triệu Tử Hoài nói, bàn tay lại một lần nữa xuống phía dưới đề một cái, "Ca ca" Ninh Trần trên người của phát ra mấy tiếng khớp xương xen kẽ âm hưởng, tại dưới áp lực cực lớn, hai chân đều nhanh không có vào trong bùn đất.

Nhưng dù vậy, Ninh Trần như trước hai chân không loan.

Thấy này ngoại môn tiểu đệ tử, đám càng lo lắng lo lắng, vực chủ Công Tôn Dương cũng là thần sắc hơi động.

Ninh Trần không nói thêm nữa một lời, cứ như vậy gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Tử Hoài, dường như muốn tương đối phương mỗi một một chi tiết đều khắc vào trong đầu, nắm chắc song quyền, càng không ngừng run rẩy.

Giờ khắc này, Ninh Trần rút cuộc minh bạch, nhục cường thực, thế giới này xét đến cùng, hay là muốn xem thực lực.

"Ha ha." Bày ra cao cao tại thượng tư thái Triệu Tử Hoài, bỗng nhiên lạnh lùng cười: "Ngoan cố, nghĩ không ra ngươi đối mặt bằng chứng, đều cự không tiếp thu tội, hơn nữa từ ngươi tới đến Yêu Linh tông, tựu dĩ Mỹ Nhân Mê Huyền phủ, Mỹ Nhân Mạn Diệu phủ đầu độc nhân tâm, quả thực tội không thể tha!"

Nghe được Triệu Tử Hoài như thế ngữ, một ít đến đây linh phủ đệ tử, đám trong lòng cũng là thổn thức không ngớt, chỉ làm một Mỹ Nhân Mê Huyền phủ thì là đầu độc nhân tâm? Họa Nhân các tại chợ thượng mua bán Mỹ Nhân Mê Huyền phủ toán cái gì?

Gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Tử Hoài Ninh Trần, giờ khắc này đã triệt triệt để để hiểu rõ cuộc là chuyện gì xảy ra? Triệu Tử Hoài chỉ là đánh vì sư đệ ra mặt danh nghĩa, trên thực tế là kiếm cơ chèn ép Ninh Trần, chèn ép Ninh Trần Mỹ Nhân Mạn Diệu phủ, kể từ đó, hẳn có thể một nhà độc quyền.

Phải biết rằng, từ Ninh Trần Mỹ Nhân Mạn Diệu phủ đi ra, Mỹ Nhân Mê Huyền phủ sẽ không đang bị chú ý.

Hơn nữa chèn ép Ninh Trần, cũng có thể vững chắc hẳn Ly vực họa đạo đệ nhất đệ tử thân phận.

"Mỹ Nhân Mê Huyền phủ. . . Lẽ nào ngươi không có làm sao?" Ninh Trần cường chia vào linh khí áp lực, từng chữ từng câu nói.

"Ta? Ngươi đã xứng so với ta? Ta chế tác mê người phủ, là đúng họa đạo về đẹp truy cầu, mà ngươi chính là bản ác tha, hôm nay vô luận ngươi là nhận tội cũng tốt, không tiếp thu tội cũng được, dựa theo Yêu Linh tông môn quy, khi dễ đồng môn, đầu độc nhân tâm, quả thật trọng tội!" Triệu Tử Hoài nói, hóa quyền vì chưởng, về phía trước nhất hướng.

Trong khoảnh khắc, linh khí kết thành quyền phong trực tiếp đánh vào Ninh Trần bụng của, tạo thành một cái chân chân thiết thiết quyền vết.

Giờ khắc này, Ninh Trần chỉ cảm thấy bụng truyền đến một cỗ to lớn xung lượng, trong bụng càng một trận cuộn cuộn, cả nhân dường như vũ mao bay ra ngoài, trọng trọng ngã ở mấy trượng có hơn.

Tòng thủy chí chung, Ninh Trần cũng không có cỗ hống xuất nửa tiếng, trong lòng khuất nhục, cừ hận, lửa giận đan vào với nhau, không có có bất cứ lúc nào, nhưng Ninh Trần như vậy rõ ràng nhận thức đến, tu vi có trọng yếu cỡ nào.

Nhược lúc này mình có thể cùng Triệu Tử Hoài bình khởi bình tọa, nhược lúc này mình cũng là vực trung đệ tử thậm chí càng cao, nhược lúc này. . .

"Phốc!"

Nhưng mà, đúng lúc này, Ninh Trần chỉ cảm thấy tiếng nói nhất mảnh, trong miệng phun ra một ngụm tiên huyết.

Cây cái đỏ, Tiểu Hoa những ... này tiểu đệ tử, đều vây quanh ở Ninh Trần bên cạnh, không gì sánh được thân thiết.

"Công Tôn Dương trưởng lão, này Ninh Trần là ta Yêu Linh tông mầm tai hoạ, hôm nay tự phế tu vi, đoạn kỳ về tranh tay phải làm sao?" Triệu Tử Hoài lạnh lùng cười nói, một ngày phế bỏ Ninh Trần về tranh tay phải, như vậy Ninh Trần đối với hắn mà nói, cũng liền không hề uy hiếp.

Trái lại Công Tôn Dương, không dám chống cự, liên tục gật đầu.

Cử động như vậy, cũng để cho Ninh Trần trái tim bằng giá không gì sánh được, đường đường vực chủ hỗn hợp đến cái này phần thượng, cũng khó trách Ly vực như vậy suy bại!

"Vậy vẫn bởi tự vãng theo Công Tôn trưởng lão ý tứ." Dứt lời, Triệu Tử Hoài đã tiến lên, liền chuẩn bị phế bỏ Ninh Trần tu vi.

Xoạch!

Nhưng mà, đúng lúc này, một tiếng vang nhỏ truyền đến, chỉ thấy Ninh Trần trong ngực Độn Môn ngọc bội, theo Ninh Trần quần áo trung chảy xuống đi ra, tại vào đồng ánh mặt trời chiếu rọi xuống, phát sinh chói mắt thất sắc ánh sáng.

"Ừ?"

Chuẩn bị tiến lên tương Ninh Trần phế bỏ Triệu Tử Hoài, thấy này Độn Môn ngọc bội, thần sắc nhất thời đại biến, dưới chân bước chân kim lòng không đậu ngừng lại.

Này Độn Môn ngọc bội Triệu Tử Hoài có thể nào không biết, cầm Độn Môn ngọc bội chính là Độn Môn phủ đệ tử, đây là Độn Môn phủ luật sắt, hơn nữa Độn Môn phủ đệ tử phạm sai lầm, vực trung đệ tử là không có quyền hỏi tội, cần áp tải đến Độn Môn phủ xử trí!

Đồng thời phủ chủ Mặc Độ, đừng xem khí độ bất phàm, nhưng đầu óc so với lỗ kim còn nhỏ, càng cực kỳ bao che khuyết điểm.

"Này. . ."

Theo vật ấy vừa ra, Triệu Tử Hoài rõ ràng chính là cứng đờ, còn con này Ninh Trần liên các trung đệ tử cũng không tính, tại sao có thể có Độn Môn ngọc bội? Giả sao? Lại không giống.

Vực chủ Công Tôn Dương thậm chí những đệ tử khác, tự nhiên cũng có thể thanh thanh sở sở thấy Ninh Trần trong ngực Độn Môn ngọc bội, không khỏi quá sợ hãi.

Nhất là Công Tôn Dương tâm càng run lên run lên, Độn Môn ngọc bội không ai so với hắn rõ ràng hơn, tự ý trừng phạt Độn Môn phủ đệ tử, đây tuyệt đối là tối kỵ, Mặc Độ quyết định sẽ không từ bỏ ý đồ.

Yêu Linh tông đệ nhất ky quan, trận pháp đại sư, không có thể như vậy nói một chút.

Trong lúc nhất thời, Công Tôn Dương mồ hôi lạnh ứa ra, một phe là Triệu Tử Hoài, phe bên kia là Mặc Độ, hắn đều không đắc tội nổi.

Bảng quan những đệ tử khác, đám cũng là ghen hòng nhìn trần trối, ở trong mắt bọn họ, Ninh Trần chính là một cái đệ tử bình thường, về tranh, chế phủ coi như không tệ, làm sao sẽ cùng am hiểu ky quan, trận pháp Độn Môn phủ nhắc lên quan hệ?

Giả mạo? Nhưng Độn Môn ngọc bội phản xạ xuất kỳ dị thất sắc ánh sáng, đây chính là phảng không ra được.

Chúng đệ tử hai mặt nhìn nhau, cả kinh nói không ra lời.

"Triệu sư huynh, còn là thủ hạ lưu tình chứ, Độn Môn phủ không phải chúng ta Họa Nhân các có thể đắc tội nổi, vì một cái ngoại môn đệ tử, đắc tội Mặc Độ, cái được không bù đắp đủ cái mất a." Liễu Anh Tuyết bỗng nhiên đứng dậy, mở miệng khuyên nhủ đạo.

Nhìn một chút gầy yếu Ninh Trần, lại nhìn một chút quý dị kia Độn Môn ngọc bội, Triệu Tử Hoài về mặt âm ngoan, nhưng cũng không dám sẽ ở trước mặt mọi người thống hạ sát thủ, sáng suốt có Độn Môn phủ ngọc bội, còn muốn thống hạ sát thủ, đây cũng không phải là không nề mặt Độn Môn phủ, mà là công nhiên khiêu khích.

Tuy rằng không cam lòng, nhưng Triệu Tử Hoài vẫn là không có kế tục tiến lên, hung tợn nhìn liếc mắt Ninh Trần: "Từ nay về sau, ngươi nhược còn dám chế tác mỹ nhân phù, thì là ngươi có ngọc bội, ta cũng giống vậy sẽ không dễ dãi như thế đầu ngươi, ta là vực trung đệ tử, tại Ly vực lời của ta chính là chí cao vô thượng."

Dứt lời, Triệu Tử Hoài xoay người phẫn nộ rời đi, lĩnh phủ đệ tử thấy Triệu Tử Hoài âm trầm biểu tình, không khỏi chính là run run một cái.

Chỉ có Ninh Trần nằm trên mặt đất thượng, khoe môi nhếch lên vết máu, về mặt không cam lòng nhìn Triệu Tử Hoài bóng lưng, thân thể đang run rẩy, một loại sâu đậm khuất nhục cảm, cùng với khát vọng trở nên mạnh mẽ tín niệm, tại Ninh Trần tâm trung thiêu đốt.

Về phần Công Tôn Dương, nhìn một chút Ninh Trần, khẽ lắc đầu một cái, sau đó liền hờ hững, rời đi.

"Triệu sư huynh, không cần lo ngại, Ninh Trần, chúng ta Họa Nhân các hội tự để hạ tìm những người này đem âm thầm giết chết, lấy hậu hoạn, kể từ đó,

Triệu sư huynh tự có thể an tâm chuẩn bị mấy tháng chi hậu, Họa Quỷ đại sư Thánh Lan bút hội, có thể trở thành Họa Quỷ đại sư đệ tử thân truyền, đang về trên đường tuyệt đối sẽ nhất phi trùng thiên."

Đi ở hồi Họa Nhân các trên đường, Tư Đồ Phàm cùng sau lưng Triệu Từ Hoài, thấp giọng nói, trong giọng nói, tràn đầy lấy lòng quyến rũ vị đạo.

Nghe được Thánh Lan bút hội bốn chữ, Triệu Từ Hoài âm lãnh biểu tình, tùy theo thư triển ra, này Thánh Lan bút hội là sáng nay vừa mới mới vừa công bố, Họa Quỷ tuy rằng thành lập Họa Nhân các, tại cái khác vực đã xây một ít họa các, nhưng chưa bao giờ tuyển nhận đệ tử thân truyền, hàng năm chỉ là lai Họa Nhân các nhìn một cái, lúc này đây dĩ Thánh Lan bút hội tuyển nhận đệ tử thân truyền, đối với Triệu Từ Hoài mà nói, tuyệt đối là một cái nhất phi trùng thiên cơ hội thật tốt.

Hơn nữa hẳn tự nhận là tại vực trung những đệ tử này trung, hẳn đang về đạo tạo nghệ phi phạm, không ai bằng.

"Tốt như vậy một cái cơ hội, ta tự nhiên sẽ không bỏ qua, Ninh Trần chuyển tình, tự giao cho người đi làm chứ, nhớ kỹ chuẩn bị muốn đầy đủ một điểm, làm đã sạch sẽ hơn một điểm." Triệu Từ Hoài thấp giọng nói rằng, tùy theo phiêu nhiên rời đi, chuẩn bị toàn thân tâm vui đầu vào Thánh Lan bút hội trong.

Cùng lúc đó, Ninh Trần nhìn Triệu Từ Hoài chờ người rời đi, nhìn lai lĩnh phù đệ tử, đám phăng phát thấy ôn thần như nhau chạy mất, Ninh Trần hai mắt vô cùng bình tĩnh, chỉ là tại bình tĩnh này phía sau, lại tràn đầy rào rạt hỏa điểm.

Cẩn chặt rằng, lão đảo theo trên mặt đất đứng lên, cây cái đồ cùng Tiểu Hoa cổ tình năng, lại bị Ninh Trần giờ tay lên ngừng.

Đi bước một đi vào Hàm Tâm lâu nội, Ninh Trần một cái lão đảo, chỉ cảm thấy bụng đau nhức không gì sánh được, chỉ là Triệu Từ Hoài một cái linh khí quyền, để Ninh Trần biến thành như vậy, Ninh Trần lại một lần nữa sâu đậm cảm thụ được, tu vi của mình quá yếu, càng làm cho hẳn thật sâu hiểu một cái đạo lý, nhược nhục cường thực, vật cạnh thiên trạch.

Chỉ có thực lực mới là có thể dựa nhất gì đó.

Phù phù.

Ninh Trần thân thể bỗng nhiên nhất oai, cả nhân trực tiếp ngã xuống trên mặt đất, ngất đi.

Ước chừng qua hai canh giờ, Ninh Trần mới chậm rãi mở cặp mắt ra, sau đó không kêu một tiếng, yên lặng điều động trong cơ thể linh khí, trị liệu thương thế của mình.

Cũng may thương thế không nghiêm trọng lắm, sử dụng hé ra lưu thông máu phù, tự không sai biệt lắm rốt cuộc khỏi rồi, nhưng ở Ninh Trần trong lòng lưu lại vết thương, cũng rất khó khăn xóa sạch.

"Thực lực chí thượng, tu vi trên, này là thiên cổ không đổi phép tắc!" Ninh Trần hiểu ra.

Ninh Trần trong lòng rành mạch từng câu, Triệu Từ Hoài tuyệt đối không có khả năng cứ tính như vậy, lúc này Ninh Trần khát vọng nhất, không thể nghi ngờ chính là đề thăng tu vi.

Một ngày đến Ngưng Khí tầng năm, trở thành các trung đệ tử, Triệu Từ Hoài còn muốn tại trước mặt mọi người nhục nhã bản thân, sẽ không lại dễ dàng như vậy, tu vi càng cao, hẳn vệ năng lực của mình lại càng cường!

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Linh đan

Chậm rãi đứng lên, Ninh Trần trên mặt của không có bị khi dễ táo bạo, cũng không có quát to lập thế, coi như rất bình tĩnh, năm đó ở trong Hào phủ, bị Đông phủ nhân, đại quân gia mọi cách khi dễ, Ninh Trần học xong bằng bình tĩnh phương thức đi đối mặt, nhưng này tịnh không có nghĩa là Ninh Trần muốn đang trầm mặc trung chết đi!

Đương một người nội tâm, có ngọn núi cao hơn đi leo lúc, chắc là sẽ không quan tâm vững bền dưới chân, hẳn mới có thể bằng bình tĩnh phương thức, đi đối mặt người bình thường khó có thể thừa nhận thống khổ.

Ninh Trần lẳng lặng ngồi ở trước bàn đọc sách, theo trong túi đựng đồ, từng điểm từng điểm tương mình linh thạch toàn bộ lấy ra ngoài.

Trải qua mấy ngày nay tích góp từng tí một, hôm nay Ninh Trần trên đầu còn có một bách ba mươi mai linh thạch, những linh thạch này nói vậy cũng đủ hấn đề thắng tới Ngưng Khí tầng năm.

Chỉ cần đến Ngưng Khí tầng năm, thông qua các trung thử luyện, liền có thể thu được các trung đệ tử thân phận, sẽ không dễ dàng đã bị khi dễ, càng trọng yếu hơn chính là, tu vi đề thăng, tựu càng nhiều một phần tự bảo vệ mình thực lực.

Giờ khắc này, Ninh Trần trong lòng không gì sánh được rõ ràng, Yêu Linh tông cũng không phải thuần lương chỗ, ở đây cùng Linh Khâu quốc như nhau, có thiện, có ác, có mỹ, có xấu.

Tương linh thạch thu nhập trong túi đựng đồ, trong đó một quả đặt ngang ở cổ phiến trên, sau một khắc, Ninh Trần cả nhân tùy theo xuất hiện ở tiểu thiên Bách Linh trong thế giới.

Đón Ninh Trần cất bước bước vào đến rồi tiểu thiên Bách Linh thế giới Phụng Đan lâu trung.

Nhưng mà, đương Ninh Trần bước vào đến Phụng Đan lâu một trung thời gian, thần sắc chợt khẽ động, chỉ thấy lần trước lúc tới thấy đan dược hoàn toàn không gặp, thay vào đó tắc là một quả mai Ninh Trần cho tới bây giờ đều chưa từng thấy qua đan dược.

"Chẳng lẽ này Phụng Đan lâu trung đan dược mỗi quả một ít thời gian, sẽ triệt để canh tân một lần?" Ninh Trần trong lòng âm thầm suy đoán, về phần rốt cuộc là bao lâu thời gian canh tân một lần, Ninh Trần bản thân cũng không biết.

Ánh mắt chậm rãi tại quanh mình quét một vòng, Ninh Trần ánh mắt bỗng nhiên sáng ngời, chỉ thấy tại một cái cực kỳ tầm thường góc trong, nhất viên thuốc chính phát sinh từ từ quang mang.

". . . Đó là linh đan?" Ninh Trần tiếng lòng run lên, vị linh đan, nếu so với phổ thông đan dược tốt hơn một cấp bậc, tựu như cùng pháp khí cùng pháp bảo như nhau, thành đan chỉ hậu, còn muốn dụng linh khí sẵn sóc ân cần hồi lâu.

Ninh Trần thật không ngờ, tại Ngưng Khí kỳ vẫn có thể nhìn thấy linh đan loại bảo vật này.

Bước nhanh về phía trước, đi tới nơi này linh đan tiền, Ninh Trần thấy rõ ràng, một quả kim sắc đan hoàn chính đặt ở ngọc chung trong, toả ra nhàn nhạt kim quang, mùi thuốc nồng nặc xông vào mũi.

Một bên đan phương trên, rõ ràng ghi chú rõ, viên thuốc này tên là Tử Hợp đan, sau khi luyện thành, lại trải qua trăm năm sẵn sóc ân cần mà thành, tại Ngưng Khí kỳ như viên thuốc này đúng là khó có được, có thể nói cực phẩm, chính mình tẩm huyết, đi tọc công hiệu, tương trong cơ thể tẩm tích tạp chất toàn bộ tổng ra bên ngoài cơ thể, nhưng lại có thể tẩm bổ đan điền khỏi không khí.

Mặc dù đối với tu luyện không có trực tiếp bang trợ, nhưng lại có thể đánh hạ không gì sánh được kiên cố tu luyện cơ sở, nhượng sau này tu luyện làm ít công to, viên thuốc này có thể gặp mà không thể cầu.

Bất quá, này giá cũng là hiếm thấy, tròn một trăm mai linh thạch!

Thấy mấy cái chữ này, Ninh Trần nuốt nửa thổ huyết tam thăng, nhượng bắt Tử Hợp đan, bản thân tâm tâm khổ khổ toàn xuống linh thạch, lại muốn mất ráo.

Nguyên bản Ninh Trần còn dự định đa mãi mấy viên thuốc, thuận tiện đi xem pháp bảo ni.

Có thể nghĩ lại vừa nghĩ, nếu là cơ hội lần này không bắt được, một ngày này Tử Hợp đan canh tân không có, chờ lại canh tân đi ra, sẽ không biết năm nào tháng nào.

"Quên đi, tận dụng thời cơ." Ninh Trần tự nói nhất cú, cổ nện đau lòng, lấy ra một trăm linh thạch, ở trong tay hóa điệu, sau đó rất nhanh tương Tử Hợp đan cầm ở tại trong tay, hận không thể lập tức tựu nuốt vào, chớ làm mất.

Sau đó Ninh Trần lại đang Phụng Đan lâu trung đi vòng vo vài vòng, tổn hao hai mươi linh thạch mua hai quả Vận Hương đan, mới từ Phụng Đan lâu trung đi ra, hôm nay Ninh Trần trên đầu chỉ còn lại có không được thập mai linh thạch.

Nguyên vốn còn muốn đi Tàng Bảo tháp trung chuyển vừa chuyển, nhìn có cái gì ... không tiện nghỉ lại ngưỡng mộ trong lòng pháp bảo, bây giờ là xem không được.

Không dám quá nhiều dừng lại, từng ngum từng ngum hút vài hơi Thượng Cổ tinh thuần linh khí, Ninh Trần liền từ Tiểu Thiên Bách Linh thế giới đi ra.

Cẩn thận tương cổ phiến cất xong, khoanh chân ngồi ở bờ đoàn trên, Ninh Trần khẩn cấp đã đem kim chói Tử Hợp đan lấy ra ngoài, trực tiếp phóng vào trong miệng, tại Ninh Trần trong lòng đan dược chỉ có ăn đi, mới là an toàn nhất.

Bá!

Ngay Tử Hợp đan vừa nhập khẩu sát na, Tử Hợp đan tùy theo tại Ninh Trần trong miệng tan ra, hình thành nhất cổ khí lưu thẳng vào Ninh Trần nơi đan điền, sau đó này cổ có chứa một tia hơi lạnh khí lưu theo Ninh Trần huyết mạch tán tới toàn thân, phảng phất lựa mỏng phủ thể, nhượng Ninh Trần cảm giác cực kỳ sáng khoái.

"Ách. . ." Khép hờ hai mắt, Ninh Trần không khỏi phát ra như vậy sáng khoái thanh âm của.

Nhưng mà, một lát sau, loại này mềm nhẹ, cảm giác sáng khoái tùy theo tiêu thất, thay vào đó tắc như cuồng phong mưa rào vậy kịch liệt, trong bụng kịch liệt cuộn cuộn, trên người sở hữu lỗ chân lông đều đã nhiên mở.

"Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Chẳng bao giờ trải qua như vậy tình trạng Ninh Trần, kinh ngạc nói.

Đúng lúc này, Ninh Trần trong bụng cuộn cuộn càng thêm kịch liệt, ngồi xếp bằng Ninh Trần, bất đắc dĩ chỉ có thể ôm bụng, chặt vật đứng dậy chạy về phía nhà xí.

Kèm theo liên tiếp không sạch sẽ âm hưởng, nhất thời cả cái nhà xí trong tanh tươi tràn ngập ra, loại này tanh tươi thậm chí làm cho có một loại cảm giác hít thở không thông.

"Lẽ nào đây là phải trong cơ thể không sạch sẽ tổng ra bên ngoài cơ thể sao?" Ninh Trần che miệng tự lẩm bẩm, tuy rằng khí trời hàn lãnh, nhưng cả người trương khai lỗ chân lông, niêm hồ hồ mồ hôi đã không ngừng chảy xuôi, tàn mát ra một cổ nhàn nhạt mùi tanh tươi, cực kỳ khó nghe.

Như vậy, dù giằng co ba ngày ba đêm, không sai biệt lắm một canh giờ, sẽ đi xem đi nhà xí, đến rồi sau lại lẹ đi ra ngoài toàn bộ đều là máu đen, lỗ chân lông trung niêm hồ hồ mồ hôi càng không ngừng chảy xuôi.

Ninh Trần cũng chỉ có thể không ngừng đi tới đi lui nhà xí cùng dòng suối nhỏ trong lúc đó.

Phù phù!

Đêm khuya, đương Ninh Trần lại một lần nữa theo suối nước vừa tiến nhập Hàm Tâm lâu, nhân đã triệt để hư thoát, hai chân mềm nhũn, ngã xuống trên mặt đất, làm cho một loại yếm yếm nhất tức cảm giác.

"Sớm biết rằng Từ Hợp đan hội như vậy, dùng tiền nên cẩn thận một chút." Ninh Trần hữu khí vô lực tự lẩm bẩm, bất quá, tuy rằng thân thể hết sức hư thoát, thế nhưng Ninh Trần lại ngạc nhiên phát hiện, bản thân trong đan điền khối không khí, chẳng những không có trở nên suy yếu, ngược lại thì càng thêm kiên cố, tinh thuần.

Trong cơ thể càng nghĩ thông không gì sánh được, hơi điều động một cái linh khí, vận chuyển như thường, không trở ngại chút nào, hít một hơi thật sâu, chỉ cảm thấy khí tức có thể hiểu rõ toàn thân, vui sướng phi phàm.

"Từ Hợp đan. . . Thử tốt. . ." Ninh Trần hàm hồ nhất cú, đầu trầm xuống, trực tiếp nằm trên mặt đất thượng đã ngủ mê man.

Cả đêm thời gian trôi qua.

Sáng sớm, thiên khung lè loi tán tán phiêu tạo nên hoa tuyết, nhưng khắp đại địa trở nên một mảnh bạch mang.

Bị giằng co ba ngày ba đêm Ninh Trần, chậm rãi mở hai mắt, một chút theo trên mặt đất bò lên, nhất thời nghĩ người nhẹ như Yến, hai mắt thanh minh, điều động cả người linh khí, càng hiểu rõ thông thuận.

Mở cửa sổ ra, đôi mắt trông về phía xa, Ninh Trần chỉ cảm thấy phạm vi nhìn mở rộng rất nhiều, thanh minh hai mắt có thể thấy so với tiền xa hơn gì đó, cái lỗ tai cũng tốt khiến cho rất nhiều.

Cảm giác như vậy, nhưng Ninh Trần mừng rỡ.

Tuy rằng hao tổn đủ một trăm linh thạch, nhưng Ninh Trần nhức nhối không gì sánh được, nhưng linh thạch này hoa rất đáng giá a.

Ninh Trần có thể rõ ràng ý thức được, đem người trung tạp chất toàn bộ bài trừ rồi, tựa như cùng bỏ rơi tất cả bao quần áo đi tu luyện như nhau.

"Chỉ tiếc, này Từ Hợp linh đan có thể gặp mà không thể cầu a, bằng không sau đó nuốt chừng đan dược, sản sinh tạp chất có thể dùng hán tổng ra bên ngoài cơ thể, không cần tích lũy tháng ngày đi luyện hóa tạp chất." Ninh Trần tự lẩm bẩm, tùy theo đóng cửa cửa sổ.

Nhiên khí nhất trương hỏa phù, ném nhập đến chậu than trong, lại qua loa ăn một chén sơn cô mặt, Ninh Trần tùy theo khoan chân ngồi ở bờ đoàn trên, sâu ít mấy hơi, Ninh Trần liền từ trong túi đựng đồ, lấy ra một quả Vận Hương đan.

Còn không có trở thành các trung đệ tử, là có thể dĩ đan dược làm phụ trợ tu luyện thủ đoạn, Ninh Trần thật đúng là muốn cảm kích này Tiểu Thiên Bách Linh đồ, đương nhiên, cũng muốn nhớ lại mình một chút tân tân khổ khổ tích góp từng tí một lâu như vậy linh thạch, tam viên thuốc xuống tới, bản thân lại biến thành nghèo rớt mồng tơi.

Bất quá, chỉ cần có thể đề thăng tu vi, hết thảy nỗ lực đều là đáng giá.

Tương đan dược phóng vào trong miệng cẩn thận nuốt vào, Ninh Trần lại một lần nữa chậm rãi nhắm hai mắt lại, bắt đầu lợi dụng Huyền Ngưng tâm kinh luyện hóa trong cơ thể Thượng Cổ tinh thuần linh khí.

Bởi trong cơ thể tạp chất đã bị tổng ra bên ngoài cơ thể, thêm chi Vận Hương đan hiệp trợ, Ninh Trần tốc độ tu luyện thật to đề thăng.

Như vậy cảm thụ, nhưng Ninh Trần kích động không thôi, tràn ngập ý chí chiến đấu.

Chỉ cần có thể đạt được Ngưng Khí tầng năm, thông qua vực trung khảo hạch, như vậy Ninh Trần đã đem tại Yêu Linh tông chính mình một chỗ ngồi, nếu có nhân còn muốn khi dễ, đã không còn là chuyện dễ.

Trọng yếu hơn là, Ninh Trần tương có thu được "Mục" tư cách, nói cách khác, tựa là có tư cách thu được tông môn tu luyện tài nguyên!

Như vậy mới chân chân chánh chánh rốt cuộc tại Yêu Linh tông có thân phận của mình.

Lương tháng quá khứ, Ninh Trần hầu như không bước chân ra khỏi nhà, ngoại trừ ôn nuôi mình vài món pháp bảo, xem một ít sách tịch, tuyệt đại đa số thời gian, đều là ngồi xếp bằng, lợi dụng Huyền Ngưng tâm kinh tiến hành tu luyện.

Trải qua hai tháng này tu luyện, thêm chi tam mai trân quý đan dược bang trợ, Ninh Trần tu vi rốt cục đạt tới Ngưng Khí bốn tầng đỉnh, cự ly Ngưng Khí tầng năm chỉ có nhất bộ xa.

Nếu là Ninh Trần có thể có nữa nhiều linh thạch, có lẽ nhất viên thuốc, Ninh Trần đến Ngưng Khí tầng năm chỉ cần nhất lương ngày, chỉ tiếc hôm nay Ninh Trần trong túi ngượng ngùng, trở mình biến trữ vật đại, liên một khối linh thạch cũng không có, như vậy tình cảnh nhưng Ninh Trần không thể tránh được.

Những này qua vô pháp chế tác Mỹ Nhân Mạn Diệu phù, Ninh Trần nhiều hơn rất nhiều thời gian tu luyện, nhưng đồng dạng, thời gian tu luyện nhất đa, tiêu hao linh thạch không thể nghỉ ngơi tựa càng nhanh hơn.

"Dù cho cho ... nữa ta hai mai linh thạch cũng tốt a, trước đột phá Ngưng Khí tầng năm hơn nữa." Ninh Trần ngồi ở trước bàn đọc sách, trưng trữ vật đại phạm vào một đống hướng lên trời, cũng không có sẽ tìm đến bán khối linh thạch.

Kiến nhất vô sở hoạch, Ninh Trần chỉ có thể bất đắc dĩ ngồi ở chiếc ghế thượng, âm thầm thở dài, trước đó vài ngày, hắn còn đang Hàm Kinh động trung phát hiện nhất bộ Ngưng Khí kỳ thượng thừa pháp thuật tên là Linh Mạch Kiếm, cần Ngưng Khí tầng năm có thể luyện tựa, biến hóa hàng vạn hàng nghìn, hơn nữa theo tu vi đề thăng, pháp thuật cũng có thể tùy theo trở nên mạnh mẽ.

Ngoại trừ quá đắt ở ngoài, hầu như không hề khuyết điểm đáng nói.

Chỉ tiếc, hiện tại Ninh Trần cũng chỉ có thể suy nghĩ một chút, hắn hiện tại liên một quả toái linh thạch đều cảm không ra được.

"Ai . ." Ninh Trần không khỏi ai thán một tiếng.

Ừ?

Phút chốc, Ninh Trần thần sắc bỗng nhiên khẽ động, ánh mắt tùy theo nhắm ngay bị Ninh Trần ném vào góc trung 《Bách Mạch họa kinh》, chính thị trước tiểu lão thái thái cho hắn, những này qua, vẫn chưa kịp nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Thánh đạo

Tiện tay tương 《Bách Mạch họa kinh》 cầm trong tay, mở ra nhìn một cái, Ninh Trần lông mi hơi nhất kiêu.

Trong sách câu nói đầu tiên là: Họa sĩ, thánh đạo dã, sơ giả mặt nạ, tinh giả họa cốt, đại thành giả họa tâm . .

Như vậy đúng họa đạo lý giải, Ninh Trần có thể nói cực kỳ tán thành, mặt nạ, họa cốt, khó khăn họa tâm, đây cũng là Ninh Trần trước lý giải, là tốt rồi so với Ninh Trần niệm mẫu đồ, khắp nơi tiết lộ ra đối với mẫu thân niệm thương nhớ, này kỳ thực chính là họa tâm cảnh giới.

Trong khoảng thời gian ngắn, Ninh Trần đúng tiểu lão thái thái giữ làm có thể nói đại cảm thấy hứng thú, bắt đầu hết sức chuyên chú nghiên độc lên.

Càng xem Ninh Trần càng nghĩ có chút đạo lý, một người lại có thể đúng họa đạo tìm hiểu đến cảnh giới như thế, nhưng Ninh Trần có một loại ngưỡng mộ cảm giác, thậm chí có nhiều thật đơn giản ngôn ngữ, triệt để tương Ninh Trần đánh thức, nhưng Ninh Trần đang vẽ đạo trong, trước mắt rộng mở trong sáng, được ích lợi không nhỏ, mở ra cảnh giới toàn mới!

Mà nương Ninh Trần có chút bất khả tư nghị là, giữ xuất như vậy thần làm nên nhân, dĩ nhiên là một cái hèn mọn tiểu lão thái thái, mỗi khi nghĩ đến đây, Ninh Trần đều âm thầm lắc đầu.

Theo nghiên độc thâm nhập, Ninh Trần kinh ngạc phát hiện, sách này cùng từ Tiểu Thiên Bách Linh thế giới lấy ra nữa họa đạo thánh quyển 《Họa Ngộ》 có hiệu quả như nhau chi hay.

Chỉ là Họa Ngộ có nhiều chỗ vô cùng huyền ảo, nhưng hai người đối chiếu một cái, Ninh Trần dĩ nhiên không quá cố sức tự thông hiểu đạo lý, có thể nói hỗ trợ lẫn nhau.

"Nghĩ không ra mỗ mỗ đã họa đạo đại thành hạng người." Ninh Trần trong lòng cảm thán.

Quá khứ bốn canh giờ, Ninh Trần đã đem tiểu lão thái thái Bách Mạch họa kinh đọc xong, từ đó có thể nói được ích lợi không nhỏ, nương Ninh Trần đúng họa đạo lý giải, có lên một tầng lầu.

Mà ở 《Bách Mạch họa kinh》 một trang cuối cùng, còn viết một hàng chữ: Nương tìm hiểu minh bạch, có thể tìm đến mỗ mỗ, có chuyện tốt.

Vừa nghĩ tới cái kia tiểu lão thái thái, Ninh Trần tự có một loại cảm giác không rét mà run, cổ tình không để ý tới, thế nhưng phía sau rõ ràng viết có chuyện tốt, này chuyện tốt hội là cái gì? Có linh thạch cầm sao?

Nghèo đến độ khoái tiểu ra máu Ninh Trần, tướng linh thạch đã muốn điên rồi.

"Đi xem đảo cũng không sao chứ, vạn nhất có thể có chút việc, nói không chừng cũng có thể kiếm nhiều linh thạch, mau chóng đề thăng tới Ngưng Khi tầng năm mới là trọng yếu nhất." Ninh Trần tự lẩm bẩm, cự ly các trung đệ từ thử luyện đã bắt tức nhất tháng, Ninh Trần nhất định phải nắm chặt thời gian mới được, một ngày bỏ qua, tự còn muốn đợi lát nữa ba tháng.

Hơn nữa tiểu lão thái thái nếu là thật gây bất lợi cho tự mình, lần trước tại cây trong rừng, đã sớm động thủ, hà tất còn có thể cho mình có thể nói kinh điển 《Bách Mạch họa kinh》 cùng Thánh Lan bút hội tám bảng gỗ?

Nghĩ đến đây, Ninh Trần tâm hơi thả phóng, chuẩn bị sáng sớm ngày mai, phải đi tiểu lão thái thái nói Từ Loan sơn chuyển vừa chuyển, quay về với chính nghĩa đã không có linh thạch, Ninh Trần đã không tu luyện được.

Đẩy ra Hàm Tâm lầu cửa phòng, đi ra Hàm Tâm lầu, Ninh Trần trước mắt đã một mảnh bạch mang, một trận gió nhẹ lướt qua, xen lẫn nhẹ nhàng lạnh lẽo thấu xương, Yêu Linh tông mùa đông còn là rất lạnh.

Phù Lang các tiểu đệ từ môn, đám còn lại là ai cũng bận rộn, nhất phó buồn bã ỉu xiu đáng đáp.

Cái này cũng tịnh không kỳ quái, đã hai tháng, bởi Triệu Từ Hoài cường bức, đã không người còn dám tới nơi này mãi Mỹ Nhân Mạn Diệu phù, Mỹ Nhân Mạn Diệu phù tuy tốt, thế nhưng mạng nhỏ quan trọng hơn, đặc tội Triệu Từ Hoài tuyệt đối là chịu không nổi.

Nhìn Phù Lang các ngoại trước cửa có thể giăng lưới bắt chim cảnh tượng, Ninh Trần hơi nhíu mày một cái, nhưng coi như coi như là bình tĩnh.

"Chủ sự ca ca, ngài ra ngoài rồi? Tu vi có tiến bộ sao?" Tiểu Hoa kiến Ninh Trần đi ra, mại chân nhỏ đi tới Ninh Trần bên cạnh, vẻ mặt ngây thơ rực rỡ đáng đáp, vẫn đạo.

"Hoàn hảo." Ninh Trần trêu mếu vậy sờ sờ Tiểu Hoa đầu nhỏ đạo.

Hôm nay bởi Triệu Từ Hoài duyên cớ, vốn là ăn bữa hôm lo bữa mai Phù Lang các càng họa vô đơn chí, nguyên bản những ... này tiểu đệ từ có thể khác quảng môn hộ, nhưng là lại không có có một rồi đi, đúng Ninh Trần có thể nói bất lý bất khí, điều này làm cho Ninh Trần tràn đầy cảm động.

Ở trong mắt Ninh Trần, những ... này ngoại môn tiểu đệ từ chưa kinh qua quá nhiều người sự tình, đơn thuần dường như giấy trắng, chỉ cần thật tình đối tốt với bọn họ, bọn họ sẽ toàn tâm toàn ý đi theo.

"Ta nói Tiểu Hoa, ta đã nói với ngươi bao nhiêu lần, không nên kêu chủ sự ca ca, ngươi phải gọi chủ sự thúc thúc, khiến cho ta tại trước mặt ngươi còn hàng đồng lứa nhi." Cây cải đỏ ăn mặc hậu hậu áo bông, hai tay cầm ở tay áo trong, đi tới Ninh Trần trước mặt lo lắng nói.

So với hai tháng tiền, cây cải đỏ da coi như càng thêm mềm nhẵn, trên đầu tóc coi như là trương tề, duy nhất không thay đổi chính là vẻ mặt không cam lòng đáng đáp.

Cây cải đỏ có thể có như vậy biến hóa, làm phiền Hóa Sinh đan bang trợ, loại này Hóa Sinh đan cũng không phải là Thánh Đan phường cái loại này chỉ có các trung đệ từ mới có tư cách lấy được đan dược, dùng một quả Hóa Sinh đan có thể đề cao thật lớn hoàn toàn hóa tốc độ của con người, chỉ có ngoại môn tiểu đệ từ mới có thể sử dụng thượng, chỉ là cực nhỏ có ngoại môn tiểu đệ từ có đầy đủ linh thạch đi mãi, thường thường chỉ có bản thân khổ tu.

Đây cũng là yêu bi ai, bọn họ chỉ có trải qua trăm năm, thiên niên tu luyện thành nhân, tài năng bước trên con đường.

Ngay Ninh Trần cùng vài tên tiểu đệ từ đứng ở Hàm Tâm lầu cửa nói chuyện phiếm là lúc, xa xa một cái dài tiểu trên sơn đạo, một gã mặc bạch y, vác người tiểu lệ tiểu cô nương, chính một đường hướng phía yên lặng Phù Lang các đi tới.

"Có nhân lai Phù Lang các? Thật đúng là ngạc nhiên a." Cây cái đỏ dựng ống tay áo chà xát mũi, nhìn xa xa đạo.

Ninh Trần cũng là nhũ mầy, toát ra lau một cái nghi ngờ thần tình? Sẽ là ai a?

Chỉ chốc lát công phu, bạch y tiểu cô nương đã đi tới Phù Lang các cửa, cười khanh khách nhìn Phù Lang các trung Ninh Trần chờ người.

Theo bạch y tiểu cô nương không ngừng đi vào, Ninh Trần biểu tình đã càng thêm nghi hoặc, tổng cảm giác này tiểu lệ tiểu cô nương có chút quen mắt, nhưng là thế nào tựa nghĩ không ra nì.

Bá!

Ninh Trần thần sắc bỗng nhiên biến đổi, hai mắt càng thêm lau một cái sáng. này. . . Đây là Kiều Kiều. . .

Ninh Trần có chút bất khả tư nghị, mấy tháng trước Kiều Kiều còn là một cái chừng mười tuổi nữ oa, hôm nay đã cao hơn đại nửa cái đầu, thiếu nữ vóc người xinh đẹp vừa lộ ra, tuy rằng khuôn mặt còn có chút non nớt, thế nhưng đã lộ ra tuần tú mánh khỏe, khí sắc so với lần đầu tiên tốt hơn rất nhiều.

"Kiều Kiều?" Ninh Trần mở miệng, kinh ngạc trên mặt lộ ra lau một cái kinh hi.

Mấy tháng không gặp, Ninh Trần còn thật sự có nhiều tưởng niệm Kiều Kiều.

"Sur cô?" Sau đó cây cái đỏ đã tương Kiều Kiều nhận ra được, kinh ngạc nói.

"Ninh Trần ca ca."

Kiến Ninh Trần cùng cây cái đỏ nhận ra mình, Kiều Kiều tùy theo vẻ mặt vui mừng, một đường chạy chậm nhào tới Ninh Trần trong lòng, như năm đó còn là tiểu hồ ly thời điểm đáng đáp.

Giờ khắc này, Ninh Trần có thể nói cảm khái hàng vạn hàng nghìn, trước còn là một cái nhỏ nữ oa, dĩ nhiên trở mã thành cái bộ dáng này, tiền hồ tu luyện thật đúng là thần kỳ a.

"Sur cô, người thế nào trở nên lớn nhiều như vậy?" Cây cái đỏ ngược đầu, nhìn từ trên xuống dưới Kiều Kiều, trên mặt nhiều ít có chút không cam lòng, trước Kiều Kiều cao hơn hẳn không được bao nhiêu? Hôm nay dĩ nhiên cao hơn một cái đầu, thực sự là buồn cười.

"Này còn may mà Ninh Trần ca ca Thanh Linh phù, nhượng trong cơ thể ta xao động linh khí cấp tốc bình phục xuống tới, nhưng lại nhượng bên trong cơ thể của ta linh khí chiếm được tâm bồ, ngay cả Bạch Tâm Dao tỷ tỷ đều cảm thấy sợ hãi than nì, mấy tháng này ta đã chuyên cần với tu luyện, mới biến thành hiện tại cái bộ dáng này, hôm nay ta đã là không trạch không trừ Ngưng Khí một tầng." Kiều Kiều nhìn Ninh Trần cười hi hi nói.

"Sur thúc Thanh Linh phù có thần kỳ như vậy? Ta tại sao không có nghe nói qua, ta còn tưởng rằng, sur thúc chỉ có mỹ nhân mê. . ."

Không đợi miệng vô già lan cây cái đỏ tương câu nói kế tiếp nói xong, Ninh Trần đã rất nhanh xuất thủ, trực tiếp bưng kín cây cái đỏ miệng, dù sao Kiều Kiều đã trở mã thành một cái đại cô nương, nói với người ta cái này, không thích hợp, không thích hợp.

Bất quá, như thế cấp Ninh Trần nói ra một tỉnh, bản thân không cần phải ... Cần phải treo cổ tại Mỹ Nhân Mạn Diệu phù thượng a, bản thân cần dùng gấp tiền, có thể chế tác cái khác phù lục.

Về phần Kiều Kiều cảm khái mình Thanh Linh phù, Ninh Trần đã không có chút nào ngoài ý muốn, tuy rằng chỉ là một Ngưng Khí tầng hai phù lục, thế nhưng bên trong thể nhưng bị Ninh Trần tiền cuộc một hơi thở Thượng Cổ tinh thuần linh khí a, đã không còn là phổ phổ thông thông phù lục.

"Ngày hôm nay Kiều Kiều khôi hản trở về, Phù Lang các lý nên chúc mừng, cây cái đỏ, đi, đã nhiều rượu ngon, lộng điểm thức ăn ngon, buổi tối chúng ta cấp Kiều Kiều tẩy trần." Ninh Trần mặt tươi cười nói, nụ cười này phi thường chi chân, lâu dài tới nay, Ninh Trần đã đem Kiều Kiều trở thành thân nhân giống nhau.

Trái lại cây cái đỏ dừng lại một chút, sau đó vươn tay lôi kéo Ninh Trần cánh tay, hơi có chút lúng túng nói: "Sur thúc, tiền. . ."

"Một vò rượu ngon, một ít thức ăn ngon bao nhiêu tiền a, người trước điểm thượng không thì xong rồi sao?" Ninh Trần khẽ nhũ chân mầy đạo.

"Tiền của ta đều mãi Hóa Sinh đan, trên người nửa đồng tiền đều không còn." Cây cái đỏ thấp giọng nói: "Sur thúc, nếu không ngại cho ta mượn điểm chứ."

"Cái này. . ." Ninh Trần vô ý thức néo néo mình trừ vật đại, trên mặt viết đầy xấu hổ, hôm nay trên người hản liên một cái bạc vụn cũng không có, thậm chí so với vừa tới Yêu Linh tông thời gian còn muốn nghèo, tại Kiều Kiều trước mặt muội muội, chính hản một lăm ca ca. . .

Kiều Kiều rất là thông minh kiến Ninh Trần cùng cây cái đỏ ở nơi nào nói nhỏ, trên mặt viết đầy then thùng, Kiều Kiều nhất thời tựa mình bạch là có ý gì, vươn đã hơi lộ ra ngón tay thon dài che miệng nhẹ nhàng cười, sau đó nhẹ nhàng vỗ trừ vật đại, trong tay đã nhiều hơn một cái ngân khối.

"Hay là để ta đi, Ninh Trần ca ca đi tới Yêu Linh tông mấy ngày, đưa mắt không quen, ngày hản là quá rất cùng khổ chứ, tiểu muội không có chiếu ứng cũng có chút băn khoăn." Kiều Kiều đầy côi lòng xin lỗi nói.

Cây cải đỏ nghe được Kiều Kiều nói như vậy, đảo cặp mắt trắng dã, miệng đều nhanh phiết đến quai hàm lên, cùng khỏ? Hai tháng tiền Ninh Trần còn thân gia trên trăm linh thạch nì, cũng không biết thế nào, lại biến thành nghèo rớt mồng tơi, liên rượu và thức ăn cũng mua không nổi.

Bất quá, cây cải đỏ ngược lại cũng rất là quang côn, không có có bất kỳ không có ý tứ, giờ lên tay nhỏ bé, cầm lấy ngân khối trụ hoảng hoảng du du ly khai.

Ninh Trần đứng ở một bên rất là xấu hổ, trong lúc nhất thời cũng không biết nói cái gì là được rồi, hơn nữa hấn vừa nhớ tới, bản thân còn khiếm Kiều Kiều hai quả toái linh thạch không có còn nì, thế nào hiện tại cứ như vậy nghèo nì?

"Yên tâm đi, Ninh Trần ca ca, sau đó chờ ta đến rồi Ngưng Khí tầng hai, ta có thể bảo hộ ngươi." Kiều Kiều vẽ mặt thân thiện đạo, tịnh cảm bản thân béo mập nộn quả đậm nhỏ, ở trong mắt nàng Ninh Trần còn là cái kia tay trái gà không chặt tiểu thư sinh.

Đối với lần này, Ninh Trần cũng không tiện nói cái gì nữa, chà xát thủ, nhàn nhạt cười cười.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Gặp lại Mỗ Mỗ

Dạ.

Thiên khung đại tuyết bay tán loạn, gió lạnh vuốt song cách phát sinh ba tháp ba tháp âm hưởng.

Hàm Tâm lâu phòng trong, cũng noãn dung dung, chậu than trung đốt hỏa phù, tản mát ra từ từ sáng.

Ninh Trần, Kiều Kiều cùng với Phù Lang các ngoại môn tiểu đệ tử, ngồi vây quanh tại vòng tròn lớn bên cạnh bàn, còn lại là hữu thuyết hữu tiểu, kỳ nhạc hoà thuận vui vẻ, chung sống lâu như vậy, đây đó đều tốt dường như thân nhân giống nhau.

Ninh Trần nhấp một hớp nhỏ Thanh Mai tửu, vùng xung quanh lông mày lại một lần nữa nhú lại, tuy nói tài tử đa uống rượu, nhưng Ninh Trần trước đó làm mất đi khó kíp, vốn là muốn học một ít này văn nhân mặc khách, đầu rượu thơ bách thiên, kết quả lại phát hiện, rượu này vào trong miệng chỉ có cay độc, bất quá, ngược lại cũng có thể bị xua tan vài phần mùa đông hàn ý.

Ngồi ở Ninh Trần một bên Kiều Kiều, chỉ uống lường cái miệng nhỏ, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng đã hồng phác phác, ở sau người, một cái bạch nhưng nhưng tiểu đuôi đã hiển lộ ra, thân nhiên tự tại điều lai điều đi.

"Mới uống lường cái miệng nhỏ Thanh Mai tửu, giấu đầu lòi đuôi đều lộ ra rồi, thua thiệt mới vừa rồi còn nói khoác tu vi cao cỡ nào sâu nì, thiết." Cây cải đỏ quét hai mắt Kiều Kiều lộ ra đuôi, bụng chén lên, ưu tai du tai uống một hớp nhỏ.

"Ninh Trần ca ca, ngươi hay là còn không biết chứ? Ta tại Bạch Tâm Dao tỷ tỷ nơi nào, nghe nói không ít tin tức, ngày đó ta ngẫu nhiên nghe được, tại Ly vực ngoại vi một cái tên là Bạch Vĩ sâm lâm trung, phát hiện một Cổ Tiên linh khí, có người nói nơi nào có dấu tông tổ Tù Tỳ di bảo, phỏng chừng không lâu sau chi hậu, sự tình sẽ truyền ra." Uống một chút rượu, Kiều Kiều đã rồi miệng vô già lan.

Bất quá, vô luận là Ninh Trần, hay là đang tọa mọi người, đối với lần này cũng không có quá nhiều lưu ý, Bạch Vĩ sâm lâm có người nói bên trong có thật nhiều âm hồn, có rất ít nhân hội mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng tiến nhập.

"Còn có, Ninh Trần ca ca, ta còn nghe nói, vực trung đệ tử. . ."

Phù phù!

Kiều Kiều phía sau lời còn chưa nói hết, cả nhân trực tiếp ngã xuống bàn tròn trên, bất tỉnh nhân sự.

Đối với lần này Ninh Trần chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó một chút tương Kiều Kiều bảo đến giường trên, cố tình tương Kiều Kiều đuổi về đến nàng trước ở nhà gỗ, nhưng vừa nghĩ. . . Còn là quên đi.

Cả đêm thời gian vội vã mà qua.

Sáng sớm, mặt trời mùa đông đã thật cao treo ở thiên khung, ánh mặt trời chiếu diệu tại trắng xoá đại địa trên, phản xạ xuất hơi có chút quang mang chói

mất.

Đêm qua uống một chút rượu, tỉnh dậy Ninh Trần, nghĩ cả người noãn dung dung, rất là thoải mái.

Mà hôm nay, Ninh Trần tự dự định đi Mỗ Mỗ nơi nào chuyển vừa chuyển, nhìn một cái có chuyện gì tốt, có thể cho nhiều vài cái linh thạch, vậy thì càng tốt hơn.

Tương y quan thoáng sửa sang một chút, theo cũ nát thang lầu đi tới một, Ninh Trần liền thấy, Kiều Kiều đang ở lầu một trong, sửa sang lại hơi lộ ra xóc xếch ộc xá, hơi nghiêng bàn gỗ trên, còn bày đặt một chén nóng hôi hôi nước chè xanh.

Kiến Ninh Trần đi xuống thang lầu, Kiều Kiều mặt cười hơi đỏ lên, tại hồ tiên trong, uống rượu lộ ra đuôi là rất chuyển lúng túng.

"Ninh Trần ca ca, người tỉnh rồi, nước chè xanh đã ngâm vào nước được rồi, ngay trên bàn." Kiều Kiều lộ ra lau một cái đáng tươi cười, nhẹ giọng nói.

"Oh." Ninh Trần chỉ là đáp lại một tiếng, đã không khách khí, cầm lấy chén trà thơm thì uống.

"Ninh Trần ca ca, đêm qua uống rượu, ta không có. . . Thất thố chứ? Ta đã nhớ không rõ." Kiều Kiều đề sát vào Ninh Trần, hơi lộ ra thẹn thùng, vắn đạo.

"Hoàn hảo." Ninh Trần trả lời vô cùng đơn giản, đối với Kiều Kiều đề cập Bạch Vĩ sâm lâm, hẳn căn bản sẽ không có đề ở trong lòng.

Sau đó, Ninh Trần lại đơn giản ăn nhiều Kiều Kiều làm điểm tâm nhỏ, lại hướng Kiều Kiều cùng cây cái đỏ thông báo một sự tình, chủ yếu là chiếu khán Phù Lang các, về sau, Ninh Trần tùy theo lý khai Phù Lang các.

Tiểu lão thái thái nói Từ Loan sơn, ở vào phương hướng tây bắc, cự ly Ly vực chưa nói tới rất gần, nhưng là cũng không xa xôi, chỉ là không biết đến rồi Từ Loan sơn, lại nên như thế nào đi tìm tiểu lão thái thái chỗ ở.

"Quên đi, đến rồi địa phương rồi hãy nói." Ninh Trần tự mình đích nói thăm một câu, tùy theo vận chuyển trong cơ thể linh khí, sử dụng Phong Hành thuật rất nhanh hướng phía dưới chân núi tiến lên đi, thường thường lợi dụng Linh Bạo thuật nổ lên Khí Toàn, càng thoáng cái là có thể lao ra thật xa.

Chỉ là trong vòng mấy cái hít thở, Ninh Trần cũng đã vọt tới chân núi, chân núi chợ hôm nay như trước phi thường náo nhiệt, chính giữa chỗ, thật cao đứng vững mọc trên đài, cò xí pháp phối, mặt trên rõ ràng in mấy đại tự: Mỹ Nhân Mê Huyền phủ Triệu Từ Hoài sáng tạo độc đáo.

Tại một thai xuống, lui tới tiểu đệ tử vô số, đều khát vọng có thể có được hé ra Mỹ Nhân Mê Huyền phủ, Họa Nhân các đệ tử đám càng chí đặc ý mẫn.

Cảnh này, chỉ là nhượng Ninh Trần hơi hé mắt, phản ứng coi như rất là bình tĩnh, thế nhưng bàn tay ra hai cái Khí Toàn, giờ khắc này lại có vẻ phá lệ dữ tợn, khí lưu tàn sát bừa bãi vậy khuấy động trên đất tuyết trắng, nơi tay chưởng cùng mặt đất trong lúc đó tạo thành một cái tuyết long quyền phong!

Nguyên bản tự nhiên trương khai thủ, khẽ run, sau đó từng điểm từng điểm nắm chắc nắm tay, thân thể càng không ngừng run rẩy.

Móng tay phá vỡ bàn tay, mấy giọt máu tươi theo Ninh Trần quả đấm của rơi vào trên mặt đất, bất quá, dù vậy, Ninh Trần trên mặt của vẫn như cũ vô cùng bình tĩnh, sau đó xoay người yên lặng rời đi.

Ước chừng qua có thể nửa canh giờ công phu, xuyên ra Ly vực, Ninh Trần liền từng điểm từng điểm thâm nhập đến rồi Từ Loan sơn trung.

Cả tòa Từ Loan sơn có thể nói to lớn không gì sánh được, cắm thẳng vào tận trời, bươu lạc đà hình dạng, trắng xóa sơn thể trên, lượn lờ giữ nhân nhật từ sắc đám sương, giống tiên cảnh giống nhau.

Bước trên ngọn núi, linh khí bốn phía nếu so với Yêu Linh tông càng thêm nồng nặc, Ninh Trần có chút buồn bực, tốt như vậy địa phương, vì sao không có bị Yêu Linh tông nuốt hết?

"Có ai không? Mỗ Mỗ, ở đây không?" Lợi dụng Phong Hành thuật tại ngọn núi trung tán loạn, Ninh Trần thanh thoảng cao giọng hô, thanh âm tại trong sơn cốc không ngừng quanh quẩn, Ninh Trần trong lòng tắc có chút thổn thức, lớn như vậy địa phương, phải tìm tới khi nào?

"Tiểu tử, ta đưa cho người Bách Mạch họa kinh hiểu được sao?"

Phút chốc, trong sơn cốc bỗng nhiên quanh quẩn hơi tiểu lão thái thái hèn mọn thanh âm của, thanh âm lượn lờ không dứt, rõ ràng mà lại mờ ảo, ngấm nhìn bốn phía, trống rỗng, chỉ có hai sơn lộc tại trong sơn dã du đãng.

Cái này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết thiên lý truyền âm? Ninh Trần tâm trạng ám đạo.

"Hồi Mỗ Mỗ nói, Bách Mạch tâm kinh văn bối đã hiểu sơ một ... hai" Ninh Trần tùy tiện tìm một phương hướng thật sâu cúi đầu, khiêm tốn nói.

"Ngán ngủi lưỡng thán, là có thể tương ta tinh diệu tuyệt luân Bách Mạch họa kinh phải biết, quả nhiên là có chút họa đạo thiên tư." Mỗ Mỗ thanh âm của lại một lần nữa trống rỗng truyền đến.

Ninh Trần không có nhiều lời cái gì, chỉ là trong lòng bất đắc dĩ cười cười, kia phải dùng tới hai tháng a, hẳn sẽ dùng mấy canh giờ mà thôi, bất quá, Ninh Trần cũng không có nói toạc.

"Đã như vậy, vậy người tự lên đây đi."

Theo Mỗ Mỗ lần thứ hai ra, chỉ thấy Từ Loan son trung, một cái mực vết tùy theo xuất hiện, theo Ninh Trần dưới chân trườn tới đỉnh núi, như trong hư vô một cây tuyệt bút vẽ ra như nhau.

Không khỏi, nhưng Ninh Trần trong ánh mắt tràn đầy kinh ngạc.

"Dọc theo mực vết đi, lên đây đi." Mỗ Mỗ nói lần nữa.

"Oh." Ninh Trần lơ lơ thật thật đáp lại một tiếng, trong lòng ôm thấp thỏm, dọc theo mực vết đi bước một hướng phía son đi lên.

Một nén nhang công phu quá khứ, đương Ninh Trần tiếp cận đỉnh núi là lúc, chỉ thấy trước mắt thình lình xuất hiện một tòa động phủ, chưa nói tới có bao nhiêu sao khí phái, nhưng Ninh Trần dĩ nhiên vô tình hay cố ý cảm nhận được một cỗ uy áp cảm giác, bên trong càng đen như mực.

Ôm một tia tâm tình thấp thỏm, Ninh Trần mất lộ ra cơ cảnh, một chút thử thăm dò bước vào đến rồi động phủ trong, nhất thời một cỗ ám áp linh khí đập vào mặt, tương trên người hàn khí thổi tan.

Bá!

Đúng vào lúc này, Ninh Trần bên cạnh hoa quang lóe lên, riêng lớn động phủ nhất thời sáng lên.

Quay đầu nhìn lại, Ninh Trần liền thấy nhất ngọn đèn ngọn nến đang ở trên vách tường từ từ sáng.

"Nhất ngọn đèn ngọn nến, là có thể tương toàn bộ động phủ chiếu như vậy sáng sủa? Ừ?" Bỗng nhiên, Ninh Trần thần sắc khê động, tỉ mỉ quan sát, Ninh Trần phát hiện, này ngọn nến phân minh tự là một bộ bức họa cuộn tròn, chỉ có sáng sủa ánh nến là thật.

Hoàn nhìn trái phải, động phủ bốn phía trên thạch bích, họa làm tùy ý có thể thấy được, một bức thủy tiên đồ thượng giọt sương chậm rãi cuộn, cuối cùng tích rơi xuống mặt đất, văng lên bọt nước, còn có một phúc cung nữ đồ, bên trong nữ tử nhìn Ninh Trần, thậm chí còn toát ra nụ cười nhân nhật, mảnh khánh thủ, nhẹ nhàng che miệng.

Nhược hoán một người, thấy cảnh tượng như vậy, cần phải hách phôi không thể, mà Ninh Trần đảo là phi thường trấn định, tự nhiên, xem qua Mỗ Mỗ 《Bách Mạch họa kinh》 nhưng Ninh Trần biết, vẽ tranh giả đã đạt tới xuất thần nhập hóa cảnh giới, cử bút thành linh.

"Thấy những bức họa này quyền, như trước có thể bình tĩnh tự nhiên, xem ra người là thật tương ta Bách Mạch họa kinh ngộ ra được vài thứ, lên đây đi." Động phủ trong lại một lần nữa truyền đến Mỗ Mỗ thanh âm của,

Đồng thời lại một ngọn đèn họa chúc sáng lên, chiếu sáng Ninh Trần trước mặt thêm đá.

Theo thêm đá leo lên tầng hai, Ninh Trần thần sắc hơi động, chỉ thấy thạch động này tầng hai, đồng dạng vô cùng rộng mở, trước cái kia hèn mọn tiểu lão thái thái, đang ngồi ở một cái cổ ngọc tạo hình mà thành bồ đoàn trên, hai tay luân lưu khu giữ bản thủ chân răng, thường thường còn đang chớp mũi vẫn vừa nghe.

Thấy Ninh Trần mắt tròn trắng.

Tại Mỗ Mỗ bên cạnh, còn có sáu gã thị nữ, đám trang điểm xinh đẹp, bất quá, cũng ngoại môn tiểu đệ tử trang phục, kiến Ninh Trần đi vào, đám trên mặt lại bội cảm thất vọng, có trên mặt của thậm chí còn có chứa nhân nhật chẳng đáng, tuy rằng Ninh Trần tướng mạo nhìn như tuần tú, nhưng này vóc người trung đẳng lại làm cho một loại gây yếu bất kham cảm giác, trên người to ngồng bạch sam cũng là vá may vá bổ, phân minh chính là một cái lạc phách bộ dáng thư sinh.

Hơn nữa theo trang phục đến xem, chỉ là một phổ phổ thông thông ngoại môn đệ tử mà thôi.

Các nàng cũng không biết, Mỗ Mỗ làm sao sẽ coi trọng như vậy tiểu thư sinh, đều là Ly vực đệ tử, cùng Triệu Tử Hoài khí vũ hiên ngang, tài văn chương bức người, quả thực không thể so sánh nổi.

"Văn bối bá kiến Mỗ Mỗ." Ninh Trần tịnh không có để ý mấy vị thị nữ thần tình, đi tới Mỗ Mỗ trước mặt cửa, thật sâu cúi đầu, vẫn như cũ cung kính nói.

Mỗ Mỗ thoáng quan sát một chút Ninh Trần đồ tư ngồng trường bào, phía trên vết máu thậm chí còn không có rửa.

"Tiểu tử, tuy rằng tu vi của người cũng không cao thâm, nhưng ở Yêu Linh tông lăn lộn kiếm miếng ăn không khó lắm a, thế nào còn là như thế nhất phó tham hề hề đáng đáp." Mỗ Mỗ hơi nhủu mày, mở miệng nói.

"Ách. . ." Ninh Trần chần chờ một chút, cuối cùng vẫn lựa chọn trầm mặc, hẳn cũng không biết nên bắt đầu nói từ đâu, cũng không thể nói mình Tiểu Thiên Bách Linh đồ phí linh thạch chứ.

"Quên đi, mỗi người tu hành đều có điều tự đạo, tuyền trạch dạng gì sinh hoạt, đó là người chuyện của mình, khổ tu, đạo coi như là một cái đại đạo." Mỗ Mỗ nói tiếp.

Ninh Trần vẫn không có nói, chỉ là trong lòng cười khổ, khổ tu? Ai ngờ a, hần mới không đi tao cái kia tội ni, chỉ là gần nhất đỉnh đầu có điểm chặt mà thôi.

"Người đã đi tới động phủ của ta, tự chứng minh chúng ta có chút duyên phận, người cũng là ta xem thượng đệ tử, bất quá, muốn trở thành ta bí truyền đệ tử, cũng không phải dễ dàng như vậy, cần đi qua thất trọng họa đạo khảo nghiệm mới được." Mỗ Mỗ nói tiếp, thanh âm vẫn là âm dương quái khí.

Một bên thị nữ, nghe được Mỗ Mỗ nói như vậy, nhìn Ninh Trần, trên mặt đều toát ra lau một cái nụ cười cổ quái, các nàng đều là Mỗ Mỗ thu nuôi linh thú, theo Mỗ Mỗ trăm năm, Mỗ Mỗ thất trọng họa đạo bọn họ tự nhiên sẽ hiểu, bách từ năm đó, bị Mỗ Mỗ nhìn trúng thả ném thử nhân cũng có bảy bát, bất quá, không một người có thể quá ngũ trọng, càng chưa nói thất trọng.

Trong này đủ một ít hạng người tu vi cao thâm.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Thất trọng họa đạo

"Bí truyền đệ tử? Vật gì vậy?"

Ninh Trần đứng thất trọng họa đạo tịnh không có nghe lọt, ngược lại đứng bí truyền đệ tử có chút vô cùng kinh ngạc, hần tới nơi này, mục đích đơn thuần rất, cũng là bởi vì Mỗ Mỗ thuyết mới có lợi cảm mới tới, hiện tại hần nhu cầu cấp bách linh thạch, đột phá Ngưng Khí tầng năm.

Chỉ là lời này Ninh Trần cũng không dám thuyết, chỉ là nhẹ nhàng ôm quyền, quay về với chính nghĩa lai đều tới, vậy thử một lần đi, chỉ là hần có chút không dám tưởng tượng, nhục là trở thành bí truyền đệ tử, cùng này hèn mọn tiểu lão thái thái sớm chiều ở chung, hội là quỷ dị như vậy hình ảnh.

"Người đã tuyển trạch tiếp thu, vậy liền bắt đầu chứ, bất quá, ta có thể cảnh cáo người, cơ hội chỉ có một lần." Mỗ Mỗ nói tiếp, sau đó như cây khô vậy bàn tay, về phía trước nhẹ nhàng vung, chỉ thượng nhân trừ vật lóe lên, hé ra kim quang rạng rỡ án thư tùy theo xuất hiện.

Toàn bộ án thư hoàn toàn là do vàng ròng chế tạo, mặt trên bày ra giữ có chừng một thước hậu gì đó, có giấy lớn, có thiên tằm tơ lụa, thậm chí còn có lá vàng.

"Đệ nhất trọng chính là bút lực khảo nghiệm, đây cũng là họa đạo cơ sở, thử xem chứ." Mỗ Mỗ vươn tay, chỉ chỉ vàng ròng án thư thượng một cây phổ thông được bắt nắn tái phổ thông bút lông đạo.

Mỗ Mỗ bên cạnh thị nữ, nhìn Ninh Trần, trên mặt tràn đầy nghiền ngẫm, bọn họ rất muốn nhìn một cái, cái này gây yếu thư sinh rốt cuộc có thể đạt được trình độ nào.

Giống nhau mà nói, có thể đem mực ngấm đến phía dưới cùng lá vàng thượng, đã nhiên toán là phi thường rất giỏi, bất quá, nhìn Ninh Trần té té cánh tay, ra vẻ có chút khó khăn a.

Ninh Trần nhìn một chút vàng ròng án thư, lại nhìn một chút trước mặt giấy lớn cùng với phía dưới vật, sau đó chậm rãi cầm lấy bút lông.

Tại Hầu phủ là lúc, Ninh Trần bút lực tự đã đạt tới lực thấu nham thạch, trải qua lâu như vậy tu luyện, cũng không biết tiến cảnh nhiều ít, vừa mới, hiện tại tự thử một lần.

Hơn nữa Ninh Trần tại tiểu thiên Bách Linh trên thế giới thu hoạch 《Họa Ngộ》, cũng có đề thăng bút lực tâm pháp, vừa mới đã thử một lần.

Đinh mực, cử bút, tương ngôi bút treo ở trên giấy lớn, Ninh Trần khép hờ hai mắt, hít một hơi thật sâu, lại nhớ lại một cái hạ Họa Ngộ trung tâm pháp.

Đương Ninh Trần lần thứ hai mở hai mắt là lúc, hai mắt bỗng nhiên thiểm lau một cái tinh quang, hạ bút, dường như lợi kiếm ra khỏi vỏ, mỗi một bút đều phảng phất có chứa thiên quân lực, mạnh mẽ phi phạm.

Chớp mắt, trên giấy lớn, đã nhiều hơn một cái "Tiền" tự, chữ viết đoan trang nhưng không mất hào hiệp, mạnh mẽ trong nhưng không mất lưu sướng.

Bất quá, đương cái chữ này xuất hiện sát na, bọn hai mắt nhìn nhau, bốn mắt nhìn nhau, mắt lớn trừng mắt nhỏ, không sai, Ninh Trần tự thật là rất tốt, nhưng viết một cái "Tiền" tự.

Dĩ vãng bọn họ đã gặp nhân, sẽ hội tã "Hiền", sẽ hội tã "Đạo", thế nhưng thấp như vậy thể chữ tục dạng, Ninh Trần tuyệt đối là người thứ nhất.

Không khỏi, những ... này thị nữ đều bĩu môi ba, chỉ cảm thấy Ninh Trần cảnh giới, cũng liền dừng lại tại tiền lên, tục khí, thả tràn đầy hơi tiền vị.

Ninh Trần tự nhiên chú ý tới thị nữ khinh bỉ ánh mắt, bất quá đã không có để ý, tại Hầu phủ lúc ấy, hắn tự nhiên gặp rồi cái gọi là tài tử tại trong đình ngâm thơ làm phú, nâng cốc đương ca, nhắc tới tiền tựu cười nhạt, cho rằng là thấp kém, tràn ngập hơi tiền, chỉ là bọn hắn sẽ không có nghĩ tới, không có tiền bọn họ có thể sống? Không có tiền ở đâu ra giấy mực, ở đâu ra rượu ngon? Đối trá.

Chân chính đắc đạo giả, thường thường càng muốn biểu lộ bản tâm, là tốt rồi dường như đã biết dạng, Ninh Trần hiện tại muốn nhất chính là tiền, là linh thạch!

Mỗ Mỗ tịnh không có để ý Ninh Trần rốt cuộc tại trên tuyên chỉ viết chút gì, ngón tay nhẹ nhàng vung lên động, giấy lớn đã bị xóc lên, tám ván gỗ trên, "Tiền" tự như trước rõ ràng khả biện, lại xóc lên tám ván gỗ, đồng dạng đá phiến thượng "Tiền" còn là không gì sánh được rõ ràng. .

Trải qua xuống tới, đương lộ ra tầng dưới chót nhất lá vàng, vài tên thị nữ thần sắc hơi động, chỉ thấy lá vàng trên, như trước thanh thanh sở sở là một cái "Tiền" tự, mặc dù nhạt rất nhiều, nhưng như trước có thể rõ ràng nhận rõ.

"Yêu, nghĩ không ra này tiểu thư sinh còn có chút vốn là, bút lực lại có thể thấu đến tối hậu một lá vàng thượng."

"Này có cái gì, trước đây lại không phải là không có nhân thành công qua, đệ nhất trọng chỉ là khai vị ăn sáng mà thôi."

Bọn đều nghị luận, nhất phó thờ ơ lạnh nhạt đáng đáp.

Trái lại ngồi ở bờ đoàn trên Mỗ Mỗ, bình thần thần sắc khẽ động, khăn khăn hai mắt thiểm lau một cái sáng, ngón tay nhẹ nhàng ngăn.

Bá!

Theo lá vàng bị vén rơi, vài tên châu đầu ghé tai thị nữ, ánh mắt ngẩn ra, chỉ thấy làm bằng vàng ròng án thư trên, như trước mờ mờ có thể thấy "Tiền" tự!

"Này. . ." Một gã tuần tú thị nữ chớp chớp mắt, khuôn mặt bất khả tư nghị, mắt đã giương thật to.

"Này. . . Nho nhỏ này thư sinh lại có thể lực thấu lá vàng? Không quá khả năng chứ." Lại một danh thị nữ chớp chớp tuần mỵ ánh mắt của, tự lẩm bầm.

Nhưng mà, này còn chỉ chỉ là một bắt đầu, đương Mỗ Mỗ ý bảo một gã thị nữ đi lau một chút hoàng kim án thư chữ viết lau là lúc, mọi người lại khiếp sợ phát hiện, mấy chỗ mực điểm sâu đậm khắc ở hoàng kim án thư trên, căn bản là sát không xong.

Một màn này thấy bọn họ có thể nói ghen ghét nhìn trần trời, ngay cả Mỗ Mỗ thần sắc cũng hơi đổi đổi, có thể lực thấu hoàng kim, loại bút lực này đã có thể nói phi phàm.

Bút lực thứ này mặc dù là có thể luyện, nhưng là có thể lực thấu hoàng kim, chỉ dựa vào khổ luyện đã không đủ, còn cần có cường đại thiên phú.

Một bên Ninh Trần căn bản không có quan tâm những người khác phản ứng, lấy tay sờ sờ án thư thượng mực điểm, mừng thầm trong lòng, xem ra từ Tiểu Thiên Bách Linh thế giới thu hoạch 《Họa Ngộ》 quả nhiên ảo diệu phi phàm a, một cái tâm kinh, tựu có thể làm cho mình bút lực đề thăng nhiều như vậy, quay đầu lại ứng với cho dù tốt hảo nghiên cứu mới được.

"Đệ nhất trọng, qua, bây giờ là đệ nhị trọng."

Mỗ Mỗ sắc mặt rất nhanh khôi phục bình thần, bất quá, cả nhân lại nghiêm túc rất nhiều, tay khô héo chỉ lại một lần nữa vung lên, Ninh Trần trước mặt của liền xuất hiện nhất khối lớn đậu hũ, đậu hũ trên bày ra giữ hế ra như cánh ve giấy lớn.

"Lúc này đây, ngươi phải làm, chính là tại đây trảng trên tuyên chỉ vẽ tranh, nhưng nét mực bất năng nhiễm tại đậu hũ thượng." Mỗ Mỗ nhìn Ninh Trần, giọng nói so với vừa nghiêm túc một chút.

"Oh." Ninh Trần ngoan ngoãn lên tiếng, tùy theo cầm lấy bút lông nghe theo. . .

Đù hai canh giờ quá khứ, riềng lớn động phù trong, đã là tĩnh mịch một mảnh, tất cả thị nữ đã đều hóa đá trở thành, vẫn không nhúc nhích, trông mắt lớn lên lão đại, nhìn án thư tiền Ninh Trần, cảm đều nhanh đập phải bàn chân lên.

Ngay cả ngồi ở trên bờ đoàn Mỗ Mỗ, khăn khăn hai mắt, đều lông lánh ra trận trận hoa quang, thoáng cái phảng phát trẻ vài thập tuổi.

Chỉ thấy đứng ở hoàng kim án thư tiền Ninh Trần, huy động trong tay bút lông, tại trước mặt màn khói trên, sinh sôi hội ra nhất phó tuần mã đồ, trông rất sống động, phảng phát giữ ngựa hoang muốn theo trong mây mù bước ra như nhau.

Có thể tại màn khói trung chỉ bằng vào hơi thở lưu động, là có thể hội xuất trông rất sống động họa làm, hiển nhiên người như thế đúng họa đạo lý giải, đã đạt tới một loại cảnh giới.

Đây cũng là thất trọng họa đạo tối hậu nhất trọng!

Trăm năm qua, Ninh Trần dĩ nhiên trở thành người thứ nhất qua Mỗ Mỗ thất trọng họa đạo nhân, cũng khó trách những thị nữ kia hội khiếp sợ như vậy.

Coi như gãy yếu bất kham, phá y yếu đuối tiểu thư sinh, lại có thể như vậy nhân đình tín bộ giống nhau liên sấm thất trọng họa đạo, có thể nói hân hữu.

Mà này thất trọng họa đạo không nhìn tu vi, thấy chính là họa đạo thiên tư.

Trong lúc nhất thời, những ... này lúc trước khinh thường thị nữ, đứng Ninh Trần có thể nói nhìn với cặp mắt khác xưa, thậm chí nhìn kỹ một cái, Ninh Trần còn là rất tuần tú, một ít thị nữ gương mặt chợt bắt đầu ửng đỏ.

"Hắc, ha ha ha. . ."

Bỗng nhiên, ngồi ở trên bờ đoàn Mỗ Mỗ phát ra lớn như thế cười, trứ trứ ba ba trên mặt của, thậm chí đều lông lánh ra hồng nhuận: "Thương thiên a, lão thân đợi chừng hai trăm năm, rốt cuộc tìm được một cái thích hợp đồ đệ."

Vừa nói chuyện, Mỗ Mỗ đã rất nhanh đứng dậy, dụng trừ hoàn chân răng thủ, vỗ vỗ Ninh Trần vai, lại nheo nheo Ninh Trần mặt của: "Ninh Trần, hiện tại ngươi chính là ta bí truyền đệ tử, từ nay về sau, mỗi quá một tháng ngươi tựu tới chỗ của ta, ta biết tương ta suốt đời sở học, truyền thụ cho ngươi."

Ninh Trần nghiêng mí mắt nhìn một chút mình bị phách trôi qua vai, lại nhẹ nhàng sờ sờ mình bị sờ qua mặt của, khoe miệng hơi co rúm hai cái, vừa nghĩ tới muốn cùng cái này quái bà bà dây dưa không rõ, Ninh Trần trong lòng trực đã cổ.

Hắn đi tới nơi này, nguyên bản chính là chạy chỗ tốt tới, hoặc là sớm đi có thể kiếm linh thạch thật là tốt việc, lại vạn thật không ngờ dĩ nhiên sẽ bị trở thành cái gì bí truyền đệ tử.

Ninh Trần là một người thông minh, Mỗ Mỗ nói, hắn là vạn không dám cự tuyệt, hảo hán không ăn thua thiệt trước mắt đạo lý, Ninh Trần vẫn hiểu, vạn nhất chọc Mỗ Mỗ không vui, một cây khu ngón chân, là có thể tương bản thân ăn tử.

Nhân gia cấp mặt, sẽ ném, tuy rằng trong lòng không ngừng kêu khổ.

"Mỗ Mỗ, ngài trước thuyết, ta tới nơi này mới có lợi, nếu thất trọng họa đạo ta đã qua, người xem chỗ tốt. . ." Kiến Mỗ Mỗ hài lòng, Ninh Trần đứng ở Mỗ Mỗ bên cạnh, thử dò xét nói.

"Chỗ tốt? Ngươi nếu là không có thông qua thất trọng họa đạo, ta biết tặng ngươi linh thạch bách mai, đuổi ngươi rồi đi, thế nhưng ngươi thông qua, vậy chính là ta bí truyền đệ tử, thầy trò trong lúc đó đàm tiên, cái này thương tình cảm, ngươi nói có đúng hay không?" Mỗ Mỗ nhẹ nhàng vuốt ve Ninh Trần đầu, cười khanh khách nói, càng xem càng thích.

Ninh Trần đảo cặp mắt trắng dã, thâm nghĩ trong lòng, sớm biết như vậy, vừa liền cố ý không thông qua, bất quá, trên mặt còn là mạnh mẽ bài trừ đáng tươi cười, nhu thuận đạo: "Là là."

"Từ nay về sau, ta là Mỗ Mỗ, mà còn ngươi, chính là ta này Từ Loan động phủ Nhị Di." Mỗ Mỗ hơi chấp tay sau đít, vẻ mặt không khí vui mừng, đứng Ninh Trần đạo.

"Nhị Di? Có thể Mỗ Mỗ, ta là nam a, nếu không đã bảo nhị cữu cữu." Ninh Trần chỉ cảm thấy tiếng xưng hô này có chút quái dị.

"Ta nói Nhị Di tựu Nhị Di, ngươi kia nói nhầm nhiều như vậy? Nhị Di chỉ là một xưng hô mà thôi." Vừa nói chuyện, Mỗ Mỗ trực tiếp nheo nheo lên Ninh Trần cái lỗ tai, ninh vạn, tính tình có thể nói phiêu hốt bất định, dị thường cổ quái.

Ninh Trần nghe rằng nhếch miệng, nhưng đã không dám phản kháng, chỉ có thể cầu xin Mỗ Mỗ tha mạng.

"Được rồi, quyền sách này ngươi lấy trước đi, kế tục hảo hảo tìm hiểu, một tháng chi hậu tới tìm ta, ta biết hảo hảo giáo thụ với ngươi." Đủ nhìn một lúc lâu, Mỗ Mỗ mới buông lỏng tay ra, sau đó tương một quyển họa kinh cùng một cái tử sắc trúc bài ném vào Ninh Trần thủ trung.

Trúc bài coi như thô sơ không gì sánh được, mặt trên tựu khắc lại "Nhị Di" hai chữ, trừ lần đó ra, không có gì cả.

Nhưng này Nhị Di xưng hô, Ninh Trần thấy thế nào thế nào cảm giác không được tự nhiên, này nếu là truyền đi, còn không bị cười ngạo? Chỉ là không biết Đại Di là ai, Ninh Trần đã không tiện hỏi nhiều.

"Mỗ Mỗ sư phụ, nếu ta đã là đồ đệ của ngươi, như vậy Họa Quý cử hành Thánh Lan bút hội, ta có đúng hay không thì không đi được?" Ninh Trần hỏi tiếp.

"Đi, ngươi nhất định phải đi, Họa Quý trời sinh thần võ, cao to vĩ ngạn, là Yêu Linh tông độc nhất vô nhị họa đạo Chí Tôn, có thể trở thành hân đệ tử thân truyền, là vô thượng vinh quang, là trọng yếu hơn là, trở thành Họa Quý đệ tử thân truyền, ngươi ở đây Yêu Linh tông coi như là có danh phận cùng địa vị, thu được càng nhiều hơn tu luyện tài nguyên." Mỗ Mỗ nói tiếp.

Có thể Ninh Trần cũng có chút buồn bực, Mỗ Mỗ cũng không là một cái yêu khen người khác nhân, thế nào vừa nhắc tới Họa Quý, chút nào vui lòng sắc ca ngời chi từ? Lê nào Mỗ Mỗ cùng Họa Quý là. . . Thân mật?

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Linh Hồ hiên

Đương Ninh Trần đi ra Từ Loan động phủ thời gian, nhất cái lỗ tai hồng đồng đồng, cả cái lỗ tai phảng phát đều nhiễm lên chân thú nhạ vị đạo, đối với lần này Ninh Trần chỉ có thể âm thầm thờ dài, lại nhìn một chút trong tay, chỉ có chính là hai quả toái linh thạch, đây là Mỗ Mỗ khấp hấn ba lần cái lỗ tai mới đòi lấy.

Nói là nể tình đồ nhi phân thượng, cấp Ninh Trần mãi món quần áo mới mặc.

"Đáng đời a, không nên cậy mạnh, cố ý sấm bắt quá thất trọng họa đạo, cảm một trăm linh thạch rồi đi không thì xong rồi sao? Đương sư phụ khu đến loại tình trạng này, cũng là cực phẩm." Ninh Trần tự lẩm bầm, âm thầm trách cứ, tiện tay tương từ trúc bài cùng Độn Môn ngọc bội cái gì đoán tiến trong lòng, liền tự mình hướng phía dưới chân núi đi.

Giờ này khắc này, Ninh Trần mẫn đầu đều là như thế nào kiếm linh thạch, hấn nhu cầu cấp bách đột phá Ngưng Khí tầng năm, nhất là tại đây khẩn yếu quan đầu, bản bộ liền có thể bước vào Ngưng Khí tầng năm, sau đó tựu có tư cách đi tham gia các trung thử luyện.

Một đường không yên lòng đi tới, bất tri bất giác, Ninh Trần ngạc nhiên phát hiện, bản thân dĩ nhiên đánh bậy đánh bạ đi vào Đoái vực trong, nó đồng dạng cùng Ly vực láng giềng gần, ở vào Ly vực thiên bắc vị trí.

Khấp Đoái vực tại Yêu Linh tông chỉ có thể rốt cuộc trung du, ký không có Kiền vực, Khôn vực đang thịnh, cũng không có Ly vực suy bại.

Bước vào trong đó, bên trong lại có một loại xuân ý dạt dào cảm giác, bách hoa nở rộ, quái mộc kỳ rừng đá lập, thường thường còn có thể thấy xinh đẹp hoa tiên tay cầm lẵng hoa, phiêu nhiên mà qua, làm cho kim lòng không đậu, muốn ở chỗ này đa dừng lại một hồi.

Mà Đoái vực chỉ như vậy, còn dựa vào giữ Mặc Độ đại sư Ngưng Thiên đại trận, tương mùa đông hàn lãnh, cắt đứt tại ngoại, cứu kỳ nguyên nhân chính là, có người nói nơi này có một gốc cây trần quý hoa linh.

Tại âm u lớn lên son gian đường nhỏ hành tẩu, nhìn bốn phía mỹ cảnh, bất tri bất giác, Ninh Trần trước mặt cửa, trở nên xuất hiện một cái chợ, bên trong có thể nói phi thường náo nhiệt, so với Ninh Trần chỉ đi trước tiểu chợ, không biết náo nhiệt gấp bao nhiêu lần.

Chậm rãi tiến lên tại phi thường náo nhiệt chợ trong, Ninh Trần nhìn chung quanh, trong đầu tắc không ngừng tự định giá làm sao có thể sử dụng hai quả toái linh thạch đổi lấy càng nhiều hơn linh thạch.

Ừ?

Phút chốc, Ninh Trần chợt phát hiện, cách đó không xa một màn tường gỗ bốn phía, vì đây Đoái vực đệ tử, đồng thời ở nơi nào nhiều lần hoa hoa, châu đầu ghé tai.

Trong lúc rảnh rỗi, Ninh Trần đơn giản tựu xít tới, chỉ thấy này tình xảo tường gỗ trên, rõ ràng viết: Linh Hồ hiên năm tên đệ tử bị thương tu vi, trong cơ thể linh khí xao động, hỗn loạn, ai có thể trị hết kỳ đệ tử, nguyện phó tiền xem bệnh một trăm linh thạch.

Thấy báo cáo trung "Linh thạch" hai chữ, Ninh Trần trước mắt nhất thời sáng ngời, hôm nay hấn tường linh thạch đều nhanh muốn điên rồi.

Cái gọi là si, Ninh Trần vẫn là vô cùng hiểu rõ, tựu là một loại mở phân nửa linh trí tà quý, tựu như cùng độc xà như nhau, nếu là bị thương kịp, sẽ nhượng trong cơ thể linh khí đoàn hỗn loạn, xao động, nếu không nắm chặt thời gian xử lý, kinh giả tu vi giảm xuống, trọng giả tu vi thậm chí hoàn toàn biến mất, điên điên khùng khùng.

Nhất là sinh tồn hơn mấy trăm thiên niên cô si, càng muốn chết, là tốt rồi dường như kịch độc xà.

"Bị cô si bị thương, thật đúng là không may, đã không cẩn thận một chút." Ninh Trần khê thì thầm một tiếng, trong óc đã bắt đầu suy tư đứng lên, linh khí đoàn hỗn loạn, xao động, đây chẳng phải là trước Kiều Kiều bệnh trạng sao?

Mà Kiều Kiều trở lại Phù Lang các hậu, phi thường minh xác thuyết, minh Thanh Linh phù có hiệu quả, tu vi còn tăng lên ni.

Nghĩ đến đây, Ninh Trần tâm trạng đại động, càng nghĩ càng khả thi, một quả Thanh Linh phù, chỉ cần mấy lượng bạc mà thôi, trân quý nhất chính là một hơi thở Thượng Cổ tinh thuần linh khí.

"Có tiền không kiếm, trời tru đất diệt." Ninh Trần tâm trạng tự định giá, ngẩng nhìn bốn phía, ánh mắt rất nhanh nhắm ngay cách đó không xa, một cái tầm

thường hiệu thuốc bắc, ở bên cạnh hẻm, còn có một cái thư xã. . .

Một canh giờ trôi qua, đương Ninh Trần theo thư xã trung đi lúc đi ra, trong tay đã nhiều hơn hẻ ra Thanh Linh phù, phù lục trên, mạnh mẽ hữu lực đường cong, tại ánh mặt trời sáng rõ xuống, mọc lên nhân nhạ sáng bóng.

So với cấp Kiều Kiều Thanh Linh phù, Ninh Trần trong tay, còn lại là Ngưng Khí ba tầng Thanh Linh phù, công hiệu muốn càng cường đại hơn, trừ lần đó ra, Ninh Trần trên tay của, còn nhiều hơn một cái bạch sắc mặt nạ, dĩ che lấp khuôn mặt.

Đây cũng là cật liễu khuy chi hậu, trương ra giáo huấn, trước đây mại Mỹ Nhân Mê Huyền phù thời gian, nếu là Ninh Trần không bại lộ thân phận, hay là sẽ không có sau lại nhiều như vậy phiền phức.

Bản thân còn rất yếu tiểu, có kiếm tiền biện pháp, càng hẻm là khiêm tốn mới được, để tránh khỏi tặc nhân nhớ thương.

Có nhìn quanh bốn phía một cái, thấy không có người chú ý, Ninh Trần yên lặng đeo lên bạch sắc mặt nạ, sau đó lặng yên không một tiếng động, hướng phía Linh Hồ tiên phương hướng rất nhanh đi.

Linh Hồ tiên, tại Đoái vực trong cũng coi là trung du thiên thượng "Các", chính mình thật to đệ tử nhỏ hơn trăm nhân, bởi vì các trung có một gốc cây Phi Thúy Linh Hồ đằng mà được gọi là.

Chủ sự tên là Thượng Quan Bác, là vực trung đệ tử thân phận, coi như qua tuổi bốn mươi, râu dài phiêu phiêu, mặc một thân hoàng sắc đạo bào.

Giờ này khắc này, hẻm chính chấp tay sau đít đứng ở Linh Hồ tiên Phong Diên lâu trung, gương mặt lo lắng!

Ở phía sau hẻm, năm bồ đoàn trên, khoanh chân ngồi năm tên đệ tử, đám sắc mặt tái nhợt đến đáng sợ, môi đen thui, đồ mồ hôi nhễ nhại, nhất phó yểm yểm nhất tức đáng đáp.

Tại phòng trong, đồng dạng còn đứng giữ ba gã lão giả, đám tóc hoa râm, trong tay dẫn theo bạch ngọc cái hòm thuốc, đám thờ dài thờ ngắn, lắc đầu liên tục, nhất phó bất lực đáng đáp.

"Ta Linh Hồ tiên, mỗi tháng đều đã hướng các người thị được các cung cấp hai mươi mai linh thạch cung tiền, liên như thế một chút tiểu mạng đều không giúp được sao?" Thượng Quan Bác mày kiếm đứng lên, vẻ mặt tức giận, trong lòng còn lại là nghiêm trọng không gì sánh được, đã ngày thứ ba năm tên đệ tử tính mệnh nguy tại sớm tối.

"Thượng Quan chủ sự, cũng không phải là lão phu không có tận lực, mà là quý tiên năm tên đệ tử là bị trăm năm cô si thương kịp tu vi, nếu là thông thường si, lão phu còn một chút biện pháp, khỏi hẻm đã không thành vấn đề, thế nhưng trăm năm cô si. . . Có thể nói hiếm thấy, hơn nữa làm sao có thể năm tên đệ tử toàn bộ trúng chiêu nì? Cô si đã thương người một lần, tự thân cũng sẽ tiêu tán." Một gã được đạo lão giả lắc đầu liên tục, bách tư bất đắc kỳ giải.

Thượng Quan Bác khước miệng hơi co rúm hai cái, hiển nhiên bị nói đến yếu hại, trước đó không lâu hẻm theo nội đình tự nghe nói, Bạch Vĩ sâm lâm trong, phát hiện lão tổ di bảo, dựa theo Yêu Linh tông quy củ người nào bắt được tự về người nào, bởi vậy tự phái năm tên đệ tử tìm hiểu.

Nào biết này Bạch Vĩ sâm lâm hung hiểm dị thường, Ngưng Khí lưỡng ba tầng đệ tử đi vào, quả thực tự là chịu chết.

"Thượng Quan chủ sự, thực sự không được, phải đi tìm Hàn Tung đan sư đi thôi, hẻm tuyệt đối có thể có biện pháp." Đứng ở Thượng Quan Bác bên cạnh một gã nam tử nói, coi như bất túc ba mươi tuổi hình dạng, da hơi hắc, gương mặt anh khí, mà hẻm tên là Ngô Sơn, là Linh Hồ tiên phụ sự tình, rốt cuộc chủ sự trợ thủ.

Theo Hàn Tung tên này truyền vào đến Thượng Quan Bác trong tai, nhìn nữa Thượng Quan Bác sắc mặt của, đã trở nên cực vi khó coi, trước hẻm tịnh không phải là không có đi tìm Hàn Tung, có thể Hàn Tung há mồm sẽ hai cái Phi Thúy hồ lô!

Linh Hồ tiên Phi Thúy Linh Hồ đằng, có thể nói hiếm thế linh buội cây, mỗi cửu trăm năm tài năng kết xuất ba cái Phi Thúy hồ lô, mỗi một một Phi Thúy hồ lô đều là luyện chế pháp bảo tuyệt hảo tài liệu, có thể nói trân bảo.

Hàn Tung một lần muốn đi hai cái, quả thực chính là công phu sư tử ngoạn, nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

Thế nhưng trái lại suy nghĩ một chút, nếu như Linh Hồ tiên năm tên đệ tử có một không hay xảy ra, Thượng Quan Bác tương khó khăn từ kỳ cửu, thậm chí hội bởi vậy đã bị trọng trách, dù sao tự ý tiến nhập Bạch Vĩ sâm lâm hoàn tất cả đều là của hẻm một mình hành vi.

Đứng vào lúc này, một gã thanh y đệ tử bỗng nhiên đi đến, đối với Thượng Quan Bác ôm quyền, cung kính nói: "Chủ sự đại nhân, ngoài cửa có nhân cầu kiến, thuyết là có thể trị liệu cô si thương."

Nói như vậy, cũng không có nhượng Thượng Quan Bác cùng Ngô Sơn từng có nhiều phản ứng, từ tại chợ thượng dân bố cáo, một ít a miều a cầu đều muốn đi thử một chút, kết quả đám quần hôi đầu thổ kiếm rời đi.

Chỉ là dưới tình thế cấp bách, Thượng Quan Bác chỉ có thể ngựa chết thành ngựa sống y, nếu là ở kéo dài một ngày, cho dù là mấy canh giờ, bị thương năm tên đệ tử đã đem mạng nhỏ khó bảo toàn.

"Nhượng hẻm vào đi." Thượng Quan Bác không muốn buông tha bất cứ cơ hội nào, trầm giọng nói.

Không bao lâu, mặc phá đồ lạn tơ ngỗng trường sam Ninh Trần, chậm rãi đi đến, mang trên mặt tinh khiết màu trắng mặt nạ, cử chỉ coi như coi như là phong độ chi có.

Bất quá, đứng ở phòng trong Thượng Quan Bác cùng Ngô Sơn, song song nhũ mày, này là ở đâu ra ăn mày? Còn mang một mặt nạ cổ lỗ huyền hư? Căn bản cũng không như là một cái tài nghệ kỹ càng đan sư, ngược lại càng giống như là một cái vờ hài kịch.

Một bên cầm trong tay bạch ngọc cái hòm thuốc lão già, thấy Ninh Trần trang phục, càng lắc đầu liên tục, trên mặt thêm vài phần chẳng đáng, lại là một cái đến đây kiểm ăn nhĩ.

"Người có nắm chắc có thể y hảo ta Linh Hồ hiên năm tên đệ tử?" Thượng Quan Bác nhìn từ trên xuống dưới Ninh Trần, chau mày, vấn đạo.

"Có thể thử xem." Ninh Trần trả lời ngược lại cũng quang côn, bất quá, cũng không phương là cú lời nói thật.

"Vô liên si! Ta đường đường Linh Hồ hiên, là người này ăn mày luyện tập địa phương sao?" Vốn có tâm tình không xong tới cực điểm Ngô Sơn, triệt để bạo, tiến lên một bả néo Ninh Trần y phục, nổi giận nói, ánh mắt kia hận không thể tương Ninh Trần xé nát!

Thứ lạp!

Ninh Trần này thân rách rưới trang phục và đạo cụ, vốn là không rắn chắc, thêm chi Ngô Sơn quá dụng lực trọng, trực tiếp tương Ninh Trần trường sam vạch tìm tòi một cái lỗ hồng lớn.

Hoa lạp lạp.

Sau một khắc, Ninh Trần trong ngực đông tây, đều rút đi ra.

Vốn là muốn sai người tương Ninh Trần hống đi Thượng Quan Bác, vừa giờ tay lên, cả người nhất thời lẳng ngay tại chỗ, trong hai mắt, vẻ kinh ngạc dần dần hiện lên đi ra.

Chỉ thấy trên mặt đất, tán lạp Thánh Lan bút hội tư cách tám bằng gỗ, thứ này tại Yêu Linh tông chỉ có những họa đó đạo cực kỳ đệ tử xuất sắc mới xứng chính mình, hời hợt hạng người chó hòng mơ tưởng, một bên Độn Môn ngọc bội càng làm cho nhân nhìn thấy mà giật mình.

Độn Môn ngọc bội này tám chín phần mười phải là Độn Môn phủ nhân chứ, có thể tiến nhập Độn Môn phủ không sai biệt lắm chỉ nửa bước đã bước vào đến rồi nội môn đệ tử trong hàng ngũ, này. . . Đây là bực nào thân phận?

Càng làm cho nhân nghĩ khiếp sợ cùng quý dị là, hai thứ đồ này tại cùng tay của một người trung, phải biết rằng Họa Quỷ cùng Mặc Độ hai người hoàn toàn là không hợp nhau lưỡng đại trường lão cấp nhân vật, có thể nói cả cùng hùng chương không thể kiêm được, có thể ngày này qua ngày khác trước mắt cái này tiểu khiếu hóa tử dĩ nhiên hai người đều có.

Đương nhiên, tối dễ cho bọn họ cảm thấy hít thở không thông là, rơi là tả tại Ninh Trần bên chân tử trúc bài, Thiên Lô tử trúc chế thành, này Thiên Lô tử trúc, là Yêu Linh tông thánh mộc, đệ tử bình thường tuyệt đối không thể chính mình, bằng không tương sẽ phải chịu trọng trách, trừ phi là chương môn hoặc là cùng chương môn tương xứng mấy vị đại trường lão tự mình ban tặng, đây tuyệt đối là vô thượng vinh quang.

Này tam món khác, có thể có một, cũng đã phi thường rất giỏi, có thể trước mắt cái này tiểu khiếu hóa tử dĩ nhiên đồng thời có ba cái, hơn nữa toàn bộ đều là chính phẩm!

Trong lúc nhất thời, riêng lớn phòng trong, một mảnh tĩnh mịch, tất cả mọi người trực câu câu nhìn chăm chăm Ninh Trần dưới chân gì đó, thậm chí một gã lão già nắm bạch ngọc cái hòm thuốc thủ, đã bắt đầu đầu động, khuôn mặt bất khả tư nghị.

Trong này phản ứng lớn nhất, đương chúc Ngô Sơn, hẳn có thể nào chú ý không được theo Ninh Trần y phục trung rơi ra ngoài đông tây, cả nhân cứ như vậy cứng ở Ninh Trần trước mặt của, mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu cuộn cuộn mà rơi, ngón tay bắt đầu run rẩy.

Tuy rằng cố gắng trấn định, thế nhưng trong ánh mắt, còn là lóng lánh ra nhàn nhạt vẻ kinh ngạc.

Người kia rốt cuộc là người nào a? Yêu Linh tông chưa nghe nói qua có như thế nhất hào a, nhất là tử trúc bài, mỗi một lần ban thưởng đi ra ngoài, đều là yêu kinh động toàn bộ Yêu Linh tông.

Bất quá, có một chút có thể khẳng định, có thể đồng thời chính mình này tam món khác tên, tuyệt đối không dễ chọn là được rồi.

"Người. . . Người. . ." Quá nhi một lúc lâu, Ngô Sơn mới phát ra như vậy thanh âm, giọng nói đã bắt đầu trở nên khàn khàn, vừa sát ý ừ ừ khí thế của, hoàn toàn không gặp, cả nhân phảng phất trong nháy mắt so với Ninh Trần lùn nửa cái đầu.

Chương 31: Một khoản tiền của phi nghĩa

"Xem ra, năm tên đệ tử đã chống đỡ không được bao lâu, còn là buông tay chứ." Ninh Trần đã không tức giận, ánh mắt bình tĩnh, nhìn Ngô Sơn đạo.

"Ngô Sơn! Còn không đem tay bắt thiêu của người theo vị đạo hữu này trên người của lấy ra, cắt qua một bên, làm càn!" Ngô Sơn vẫn chưa có hoàn toàn phản ứng kịp, chủ sự Thượng Quan Bác bỗng nhiên cả tiếng mắng.

Phản ứng kịp Ngô Sơn liền vội vàng buông tay ra, trước kiêu ngạo khí thế hoàn toàn không gặp.

"Sư đệ có mắt như mù, mong rằng sư huynh không nên trách cứ." Ngô Sơn hai tay ôm quyền cúi đầu, cung kính nói, trên trán còn là mồ hôi hột liên tục, phải biết rằng Độn Môn phủ nhân, ngoại trừ thực lực siêu quần ở ngoài, lòng dạ hẹp hòi cũng là nổi danh.

"Không có việc gì không có việc gì." Ninh Trần chậm rãi cúi người, tương tam tấm bảng hiệu lần lượt nhấc lên, cũng không có coi ra gì nhỉ, lại nhét vào bên hông, sau đó nói: "Ta lại nì, chính là y bệnh cứu người, thuận tiện kiểm chút linh thạch."

"Chỉ cần vị đạo hữu này có thể y hảo ta đây năm tên sư đệ, Linh Hồ hiển nguyện ý xuất gấp đôi linh thạch." Thượng Quan Bác hùng hồn đạo.

Đối với Thượng Quan Bác nói, Ninh Trần không có trả lời, trực tiếp vòng qua ba gã lão giả, đi tới năm tên thụ thương đệ tử tiền, tình huống đã vạn phần nguy cấp.

Cũng không biết được chưa? Quay về với chính nghĩa tự thù một lần đi.

Ninh Trần trong lòng tự định giá, trực tiếp theo trong túi đựng đồ, tương vừa chế tác tốt Thanh Linh phù lấy ra ngoài, sau đó đứng ở một gã nữ đệ tử trước mặt.

Tương trong cơ thể linh khí rót vào đến Thanh Linh phù trung, trong khoảnh khắc, Ninh Trần tay phải bàn tay, tùy theo xuất hiện một cái huỳnh màu xanh biếc ký hiệu, từng cái lực sắc ánh huỳnh quang đường cong, theo phù ấn mở rộng đi ra, dường như lụa mỏng, vờn quanh ở tại tên nữ đệ tử này trên người của.

Trong nháy mắt, tên này không gì sánh được thống khổ nữ đệ tử, chỉ cảm thấy một tia lạnh lẽo rót vào đến rồi trong cơ thể, trong cơ thể xao động, tạp nhập linh khí, bắt đầu một chút bình thân xuống tới, thì dường như mẫu thân ấm áp hai tay vuốt ve nằng, trong cơ thể linh khí càng bắt đầu trở nên thông.

Kiến Ninh Trần trước mặt nữ đệ tử tại đây lực quang vờn quanh xuống, sắc mặt trắng bệch bắt đầu dần dần khôi phục bình thường, Thượng Quan Bác, Ngô Sơn càng đều trưởng thành hai mắt.

"Nhanh như vậy đã có hiệu quả? Điều này sao có thể?" Thượng Quan Bác không khỏi phát ra như vậy thanh âm, trong giọng nói tràn đầy kinh hãi.

"Cao nhân a!"

Đứng ở một bên ba gã lão giả, nhìn lẫn nhau liếc mắt, càng không gì sánh được cảm khái, chỉ là để cho bọn họ thủy chung không nghĩ ra là, trước mắt cái này mang mặt nạ tên, rốt cuộc người thế nào, Thánh Lan bút hội là phù, họa song đạo thịnh hội, Độn Môn phủ cũng kỵ quan cùng trận pháp đạo phù.

Hai người hoàn toàn cực kỳ xa ma, tại sao có thể có nhân chính mình hai người kiêm được thân phận?

Thời gian một nén nhang quá khứ, chỉ thấy trước mặt nữ đệ tử, sắc mặt trắng bệch đã hoàn toàn rút đi, thay vào đó còn lại là phấn hồng.

"Khái khái." Chỉ chốc lát, này nữ đệ tử ho nhẹ hai tiếng, liền chậm rãi mở cặp mắt ra, ánh mắt dĩ nhiên trong suốt.

Khởi rồi!

Thấy vậy cảnh, Thượng Quan Bác chờ người, đối đãi Ninh Trần thần sắc đã xảy ra long trời lở đất cái biến, quả nhiên là cao nhân a, thảo nào sẽ có nhiều như vậy thân phận.

Giờ khắc này, coi như là tại Đoái vực có chút địa vị Thượng Quan Bác, đứng Ninh Trần đều đã toát ra có chút kính nể.

Ninh Trần tịnh không có quá nhiều phản ứng, kiến nữ đệ tử không có việc gì, lại đối được tiếp theo danh đệ tử, mặc dù đối với y đạo lý giải cũng không toán thâm hậu, thế nhưng Ninh Trần cũng là biết không ít, hẳn biết rõ những đệ tử này đã chống đỡ không được mấy canh giờ, phải nắm chặt thời gian. .

Hơn một canh giờ quá khứ, đương Ninh Trần chậm rãi thả tay xuống, một tên sau cùng đệ tử, sắc mặt dĩ nhiên khôi phục bình thường, chỉ là ánh mắt có chút mê ly, không biết rốt cuộc chuyện gì xảy ra, chỉ thấy trước mặt cả người giữ phá đồ lạn bạch y tên.

"Được rồi, không sai biệt lắm, tại tỉnh đường mấy ngày, liền có thể khôi hân." Ninh Trần thu hồi Thanh Linh phù nhẹ giọng nói một câu, trong tay Thanh Linh phù đã trở nên có chút không rõ, hiển nhiên đã sắp đã tiêu hao hết.

"Vị đạo hữu này thật là đại năng dã, Thượng Quan mô nhân vô cùng cảm kích." Thượng Quan Bác liên tục thở dài đạo, dĩ nhiên đã không có vực trung đệ tử hình dạng.

Cứu kỳ nguyên nhân, không chỉ là Ninh Trần giúp hân đại ân, càng trọng yếu hơn chính là, Ninh Trần tam món khác, cùng với Ninh Trần thần bí.

Kiến Thượng Quan Bác khách khí như vậy, Ninh Trần tự nhiên có điều thể hội, cảm giác thần bí mang đến cho hân thật là tốt chỗ, nhưng người khác không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Khách khí." Ninh Trần chậm rãi giơ tay lên, bải liễu bải, để khí đủ, cử chỉ so với vừa cũng càng thêm tùy ý, tự tin.

"Người a, còn không mau cấp sư huynh dâng trà." Ngô Sơn vì bù đắp mới vừa thất lễ, hướng ngoài cửa đệ tử phân phó nói.

"Trà, miễn đi, ta còn có chuyện quan trọng trong người, bất tiện ở lâu." Ninh Trần khoát tay áo nói, hân hiện tại thăm nghĩ nhanh lên cầm linh thạch rời đi, ở chỗ này dừng lại càng lâu, lại càng dễ xuất hiện phiền phức.

"Sư huynh ngài có chỗ không biết, Linh Hồ hiền ngoại trừ Phi Thuyết Linh Hồ đằng ở ngoài, còn có cửu khóa Xích Hoàng linh thụ, một trăm năm phát một lần nha, dụng nó chữ đi ra ngoài trà, có thể thanh trừ đan độc, tẩm bổ tu vi, nhất là đứng đệ giai tiểu đệ tử, càng đối với bọn họ hóa nhân có rất nhiều chỗ tốt." Ngô Sơn đứng ở Ninh Trần bên cạnh, giới thiệu.

Thanh trừ đan độc, tẩm bổ tu vi, Ninh Trần ăn xong một quả Tử Hợp linh đan, căn bản cũng không hiếm lạ cái gì Xích Hoàng trà, ngược lại thì Phù Lang các Kiều Kiều, cây cải đỏ cùng Tiểu Hoa bọn họ. . .

"Trà này. . . Mạ sao?" Ninh Trần hỏi dò.

"Mạ cái gì mạ a, đạo hữu đối với ta Linh Hồ hiền có ân, sao dám lấy tiền, Linh Hồ hiền tổng đạo hữu một bao đó là." Thượng Quan Bác trên mặt lo lắng đã rút đi, tương năm tên thụ thương đệ tử an bài thỏa đáng, đứng ở Ninh Trần bên cạnh khách khí nói, sau đó đối với bên cạnh một gã đệ tử sử một cái ánh mắt.

Không bao lâu, đương tên đệ tử này phân hồi là lúc, trong tay đã nhiều hơn một cái mộc chế khay, mặt trên bằng phẳng bày đặt một cái hoàng sắc trừ vật đại.

"Hai trăm mạ linh thạch, còn có Xích Hoàng trà đều ở bên trong, mong rằng đạo hữu xin vui lòng nhận cho." Thượng Quan Bác tương hoàng sắc trừ vật đại đưa về phía Ninh Trần, cung kính nói.

Ninh Trần đã không khách khí, cầm lấy hoàng sắc trừ vật đại, linh khí tại trong túi đựng đồ đảo qua, tùy theo treo chờ bên hông.

"Không có việc gì, ta đây liền đi." Nói xong, Ninh Trần cất bước đã nghĩ rồi đi.

"Đạo hữu xin dừng bước." Thượng Quan Bác bỗng nhiên gọi lại Ninh Trần, mạ hai bước, đi tới Ninh Trần bên cạnh.

"Còn không biết hữu tôn tính đại danh, hiện cư tiên phủ nơi nào?" Thượng Quan Bác cung kính vấn đạo.

"Ách. . ." Ninh Trần hơi trầm ngâm một cái hạ, báo ra tên là tuyệt đối không được, mặt hơi vừa chuyển, Ninh Trần phảng phát nghĩ tới điều gì, sau đó nói: "Tiên phủ không dám nói, ta thỉnh thoảng sẽ đi Tử Loan sơn, bọn họ cũng gọi ta Nhị Di."

"Nhị Di?" Ngô Sơn nghe được như vậy xưng hô, suýt nữa cười phun tới, hoàn hảo đúng lúc nhịn được, một cái đường đường nam nhi thân, làm sao sẽ kêu loại này xưng hô?

Bên cạnh mấy vị lão giả cũng là hai mặt nhìn nhau, không hiểu ra sao, xưng hô này, thái quái chứ?

Có thể một bên Thượng Quan Bác, cả nhân lại cứng ngắc tại chỗ, như tào lòi kiếp, đối đãi Ninh Trần ánh mắt, càng tràn đầy một loại kính nể!

Thượng Quan Bác tại Yêu Linh tông đã gây người hơn hai trăm năm, trước hân tự nghe nói qua một cái tên là "Đại Di" chính là nhân vật, là Yêu Linh tông đệ nhất thiên kiều, tài hoa hơn người, cử bút thành linh, thanh danh hiển hách, tu vi siêu quần, chỉ là sau lại bởi vì đắc tội Linh Khâu tông, bắt đắc dĩ bị chương môn trục xuất sư môn, đến tận đây tin tức hoàn toàn không có.

Yêu Linh tông trưởng lão thường ngày đã rất không muốn đề cập chuyện này, Ngô Sơn tư lịch còn thấp, không biết cũng là tình hữu khả nguyên.

Hồi ức một cái hạ tử trúc bài, mặt trên phân minh viết chính là "Nhị Di", không có sai, chẳng lẽ đây là trải qua lưỡng sau trăm tuổi một loại truyền thừa?

"Thảo nào thủ đoạn được, nguyên lai là Nhị Di." Thượng Quan Bác giọng nói chuyện, lại khách khí vài phần, trong lòng càng bắt đầu sinh chấm dứt giao ý tứ.

Ninh Trần không có nhiều lời cái gì, rời hướng Thượng Quan Bác ôm quyền, sau đó liền cất bước đi ra ngoài, đồng thời nhanh như chớp hướng phía Linh

Hồ hiên ngoại đi, đại buồn bán lời một khoản, Ninh Trần tâm tình có thể nói tốt, hiện tại hần nhu cầu cấp bách ly khai Đoái vực, lấy xuống mặt nạ, như vậy tự thân không biết quý không hay.

Về phần lưu lại "Nhị Di" xưng hô, nói trắng ra là chính là trực tiếp tương Mỗ Mỗ đẩy đi ra ngoài làm bia đỡ đạn.

"Nhị Di tôn giả, xin dừng bước."

Ngay Ninh Trần mới vừa đi ra Linh Hồ hiên, chuẩn bị tìm một chỗ lấy xuống nguy trang là lúc, Ninh Trần phía sau bỗng nhiên truyền đến như vậy thanh âm, chỉ thấy người sau lưng, chính thị vừa tại Linh Hồ hiên thấy lão giả một trong, trong tay còn cầm bạch ngọc cái hòm thuốc.

"Chuyện gì?" Ninh Trần tuy rằng trong lòng có chút không nhin được, thế nào không dứt, nhưng giọng nói nhưng thật ra vẫn như cũ dịu dàng.

"Nhị Di thù đoạn lão phu mở rộng tầm mắt, lão phu khản cầu Nhị Di, khả phủ nhượng lão phu biết một chút về Nhị Di vừa sử dụng phù lục?" Lão giả tại Ninh Trần trước mặt thật sâu cúi đầu, cực kỳ cung kính nói.

"Chính là hé ra Thanh Linh phù mà thôi, có gì không thể, tổng người." Ninh Trần cũng không có coi ra gì nhỉ, khoát tay trực tiếp tương Thanh Linh phù đặt ở lão giả trong tay, sau đó nghênh ngang rời đi, này Thanh Linh phù bản thân không coi là quá mức đáng giá, sử dụng phạm vi đã rất là hữu hạn, thêm chi tiêu hao hầu như không còn, giá trị hầu như là số không, không hề tiếc rẻ đáng nói.

Có thể lão giả này có thể cũng không như thế suy nghĩ, trong lòng cảm thán không gì sánh được, đối với Ninh Trần bóng lưng thật sâu cúi đầu, như vậy tuyệt luân phù lục, mắt không nháy mắt một cái hạ tự ban tặng vốn không quen biết người, đây là hạng lòng dạ a.

Giờ khắc này, lão giả này càng thêm tin tưởng, Nhị Di tuyệt đối là đại hiền hạng người a.

Đối với lão giả kia suy nghĩ trong lòng, Ninh Trần căn bản tự không có để ý, thậm chí không có đi đa liếc mắt nhìn, giờ này khắc này, hần việc cấp bách chính là tìm được một cái ẩn nấp địa phương, lấy xuống nguy trang, hoá áo liền quần, lặng yên không một tiếng động trở lại Ly vực trong.

Chạng vạng, đương Ninh Trần lặng lẽ trở lại Ly vực là lúc, rách rưới tơ ngỗng trường bào, đã bị đổi thành bạch sắc tằm ti trường sam, kể từ đó coi như là Linh Hồ hiên dựa theo quần áo đi tìm, đã tìm không được tung tích của hần.

Chỉ là không biết bọn họ có thể hay không có lá gan đó đi tìm Mỗ Mỗ.

Lợi dụng Phong Hành thuật đập tuyệt mà đi, ven đường hầu như không có để lại bất luận cái gì vết chân, hiển nhiên Ninh Trần đúng Phong Hành thuật cùng với Linh Bạo thuật vận dụng, dĩ nhiên lô hỏa thuần thanh.

Chỉ dùng lưỡng nén hương công phu, Ninh Trần cũng đã trở về Phù Lang các trung, lúc này Phù Lang các trung đã ngọn đèn dầu rất ít, vài tên ngoại môn tiểu đệ tử đang giúp giữ Kiều Kiều sửa chữa bị Phương Tung hủy diệt nhà gỗ.

Dù sao trước Kiều Kiều vẫn nơi này.

Thấy như vậy tràng cảnh, Ninh Trần trong lòng bội cảm hổ thẹn, Kiều Kiều hảo tâm tương nhà gỗ nhượng cho mình, lại khiến cho như vậy diện mục tiền không phải.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Xích Hoàng trà

Kiến Ninh Trần xuất hiện ở cửa, ăn mặc tiểu áo bông Kiều Kiều cùng Tiểu Hoa đều chảy ra khuôn mặt tươi cười, sau đó thả tay xuống trung tâm ván gỗ, đi tới Ninh Trần trước mặt cửa.

"Ninh Trần ca ca, người đã về rồi, ngày hôm nay đi ra ngoài thuận lợi sao?" Kiều Kiều đi tới Ninh Trần trước mặt, lộ ra nụ cười ngọt ngào đạo.

"Hoàn hảo." Ninh Trần ôn hòa cười, vươn tay luyến ái vậy sờ sờ Kiều Kiều cùng Tiểu Hoa đầu, sau đó cất bước tiến vào Hàm Tâm lâu trung.

Hơn mười người tiểu đệ tử tắc hô lập lập đi theo Ninh Trần phía sau, không thể nghi ngờ tại những người này trong mắt, Ninh Trần dĩ nhiên trở thành đại ca của bọn họ ca.

"Nha, lần này xuất hành, ta cho các người mang về một điểm nhỏ lễ vật, Kiều Kiều, xuất ra đi cấp đoàn người chia đều chứ." Ninh Trần nói, liền từ hoàng sắc trong túi đựng đồ lấy ra một cái tinh xảo đàn mộc hộp gỗ.

"Lễ vật?" Vẫn im lặng không lên tiếng cây cải đỏ, hai mắt nhất thời sáng ngời, trực câu câu nhìn chăm chăm Ninh Trần đặt ở trên bàn gỗ hộp gỗ, coi như rất tinh mỹ hình dạng.

"Trong này là cái gì?" Tiểu Hoa mở lớn tròn vo mắt to, dụng thanh âm non nớt vấn đạo.

"Mở nhìn một cái các người chẳng phải sẽ biết sao?" Ninh Trần chậm rãi ngồi ở án thư cạnh chiếc ghế thượng, ôn hòa cười nói.

Đi tới đàn mộc hộp gỗ trước mặt, Kiều Kiều tò mò mở hộp gỗ, kết quả xinh đẹp tuyệt trần con người bỗng nhiên khê động, theo bản năng bụng kín cái miệng nhỏ nhắn.

Chỉ thấy này hộp gỗ trong, toàn bộ đều là màu lửa đỏ phượng đuôi trạng điệp từ, từng mảnh một đều bị tỉ mỉ hong gió, đồng thời một cổ thấm vào ruột gan trà hương, nhất thời tràn ngập ở tại toàn bộ phòng trong.

"Này. . . Đây là. . ." Kiều Kiều che miệng nhỏ, khuôn mặt nhỏ nhắn cả kinh đều biến sắc.

Cây cải đỏ cũng tò mò tương đầu đưa tới, chớp chớp mắt chỉ cảm thấy đàn mộc hộp gỗ trung gì đó có chút kỳ quái: "Tiểu sư cô, đây rốt cuộc là vật gì a?"

"Này. . . Đây là trân phẩm Xích Hoàng trà!" Kiều Kiều kinh hô nhất cú.

Bá!

Theo "Trân phẩm Xích Hoàng trà" vài truyền vào đến trong tai mọi người, mọi người tiếng lòng đều bị làm run lên!

Xích Hoàng trà bọn họ mặc dù chưa thấy qua, nhưng tên này từ lâu là như sấm bên tai, Đoái vực Linh Hồ hiền bảo trà, đối ngoại môn tiểu đệ từ bang trợ cực kỳ to lớn, bất quá, bởi trà này dị thường khó có được, ngoại môn tiểu đệ từ hầu như chẳng bao giờ tự mình phẩm quá.

Hơn nữa theo đây nhà trà hương đến xem, trà này tuyệt đối có thể nói trân phẩm.

"Ninh Trần ca ca, trà này ngài là thế nào có được?" Kiều Kiều mặt cười ửng đỏ, hướng lật xem cuốn sách Ninh Trần vấn đạo.

"Ta dụng Thanh Linh phù bang Linh Hồ hiền vài cái tiểu đệ từ y được rồi chứng bệnh, chủ sự Thượng Quan Bác xem như lễ vật đưa cho ta." Ninh Trần đơn giản sáng tỏ hồi đáp: "Bất quá, việc này không nên đối ngoại lộ ra, hoài bích có tội đạo lý các người phải hiểu, này tốt nhất Xích Hoàng trà nếu để cho cái khác các biết, bằng vào chúng ta tu vi, là không có cách nào bảo vệ."

Đối với Ninh Trần chính là lời nói, chúng ngoại môn tiểu đệ từ nhất tề gật đầu, sau đó cứ như vậy đôi mắt - trông mong nhìn Xích Hoàng trà, chờ Kiều Kiều phân cho bọn hắn.

Không bao lâu, đội Kiều Kiều tương Xích Hoàng trà chia đều đi ra ngoài, Kiều Kiều đã đem một chén nóng hôi hổi Xích Hoàng trà, đặt ở Ninh Trần trước mặt, chỉ là hai mảnh Xích Hoàng điệp, cả chén trà đã nhiên hương khí xông vào mũi.

"Ninh Trần ca ca, ngài đã ném thử này Xích Hoàng trà chứ." Kiều Kiều yên lặng nhìn Ninh Trần, nhẹ giọng nói.

"Xích Hoàng trà trân quý phi phạm, ta uống đã không có bất luận cái gì công dụng, biệt tao đập đông tây, cho ta một chén thông thường nước chè xanh là tốt rồi." Ninh Trần vừa nói chuyện, một chút tương này chén Xích Hoàng trà đổ lên Kiều Kiều trước mặt của.

Trái lại một bên cây cải đỏ, đã không chút khách khí, dùng miệng ba thối thối, liền trực tiếp uống vào hai đại miệng, trong nháy mắt chỉ cảm thấy nhất dòng nước ấm tiến nhập dạ dày trung, sau đó khuếch tán ra, dường như muốn tương trong cơ thể chưa mở linh tư, toàn bộ hòa tan ra, sáng khoái không gì sánh được, cực kỳ giống Hóa Sinh đan.

Sau đó, Ninh Trần cũng không có tại phòng trong quá nhiều dừng lại, đơn giản hướng Kiều Kiều cùng cây cải đỏ bàn giao vài câu, liền chuyển thân lên lầu hai.

Tương lầu hai cửa phòng khép kín, Ninh Trần liền cẩn cẩn dục dục tương hoàng sắc trong túi đựng đồ linh thạch một quả một quả đem ra.

"Nghĩ không ra Thượng Quan Bác thật đúng là một cái thực sự nhân, trà là trân phẩm trà, linh thạch này cũng là khóa khóa tinh thuần no đủ." Ninh Trần sờ sờ trên mặt bàn nhất đồng lớn linh thạch, tự lẩm bầm, hai mắt tản ra từ từ sáng.

Bất quá, Ninh Trần cũng biết, bản thân việc cấp bách muốn làm gì, một lần nữa tương linh thạch trang trở lại mình trong túi đựng đồ, Ninh Trần tùy theo đem trung một quả linh thạch rót vào đến cổ phiến trong, cả nhân tùy theo tiến vào tiểu thiên Bách Linh thể giới Phụng Đan lầu trung.

Tại Phụng Đan lầu trung từng ngưng từng ngưng hút hơn mười hơi thở Thượng Cổ tinh thuần linh khí, lại tuyển hai quả tốt nhất đan dược, Ninh Trần mới từ Tiểu Thiên Bách Linh thể giới đi ra, sau đó tương Ngọc Hồng kiểm tại trước mặt của mình cắn xuống, nuốt vào nhất viên thuốc, Ninh Trần liền bắt đầu một hơi thở một hơi thở luyện hóa trong cơ thể Thượng Cổ tinh thuần linh khí, nhưng kỳ hồi nhập đến đan điền khối không khí trong.

Trước mặt Ngọc Hồng kiếm, tại Ninh Trần Thượng Cổ tinh thuần linh khí tản bỏ xuống, thân kiếm dĩ nhiên xanh biếc không gì sánh được, nhân nhạ hoa quang long lánh, phỏng chừng qua không được bao lâu, liền có thể trở thành một món tốt pháp bảo.

Bản thân thân thủ sẵn sóc ân cần đi ra ngoài pháp bảo, hãy để cho Ninh Trần tràn đầy cảm giác thành tựu, như bản thân thân thủ nuôi ra hài đồng như nhau.

Ngay Ninh Trần toàn tâm lúc tu luyện, Đoái vực Hàn Cốc tiên động trong.

Đoái vực số một số hai tiên y Hàn Tung, chính khoanh chân ngồi ở kim quang trên thạch đài, nhất đầu tóc bạc thật cao buộc lên, mặt trên ngọc trâm chặn ngang, như tuyết râu dài như bực vậy thùy với trước ngực, vóc người gầy lại nhất phó tiên phong đạo cốt đáng đáp.

Ở trước mặt của hắn, chính thị vị kia cầm trong tay bạch ngọc cái hòm thuốc lão già, hơi khom người, gương mặt cung kính cùng sợ hãi.

"Linh Hồ tông năm tên đệ tử lại bị y được rồi? Người phương nào gây nên?" Hàn Tung từ từ mở hai mắt, gạt mình thần tình trong thiểm lau một cái bất mãn, hắn nguyên bản định dĩ này áp chế Thượng Quan Bác, theo Linh Hồ hiên làm ra hai cái Phi Thúy hồ lô, nghĩ không ra lại bị nhân phá hủy chuyện tốt.

"Nghe nói là một người tên là Nhị Di nhân, bắt quá quả thực một cái nam tử, cụ thể lai lịch ra sao, tại hạ đã không rõ ràng lắm." Lão già thành thật đáp lại nói, đây cũng là chuyện không có biện pháp, tại Đoái vực phạm là cùng y đạo có liên quan, đều phải vâng theo với Hàn Tung.

Theo "Nhị Di" hai chữ truyền vào đến Hàn Tung trong tai, rõ ràng có thể thấy, Hàn Tung âm trầm biểu tình nhất thời chính là biến đổi, trong lòng càng khê run lên.

Bất quá, Hàn Tung cũng không có quá nhiều biểu lộ, chậm rãi đưa mắt nhắm ngay lão già, hỏi tiếp: "Hắn dùng phương pháp gì, tương linh hồ các năm tên đệ tử y tốt?"

"Chỉ là dùng nhất trương thật đơn giản phù lục mà thôi." Lão già thành thật trả lời.

"Nhất trương phù lục?" Hàn Tung lông mi hơi nhất kiều, trên mặt lóe lên lau một cái bất khả tư nghị, chỉ dùng nhất trương phù lục là có thể y hảo phức tạp cổ si chi thương? Hàn Tung có chút không dám tin tưởng.

"Tại hạ tận mắt nhìn thấy, quả thực chỉ dùng nhất trương phù lục, hơn nữa tại hạ cũng có hạnh chiếm được tờ phù lục này." Lão già nói, cũng không dám cất giấu dịch, cần cần dục dục tương Thanh Linh phù đem ra, bị đảm bảo được thưởng thường sơ sơ.

Hỏi nhìn Thanh Linh phù, theo lá bùa tính chất đến xem, chỉ là một Ngưng Khí ba tầng phù lục, ở trong mắt Hàn Tung có thể nói cấp thấp.

"Thấp như vậy cấp phù lục là có thể trị đủ trăm năm cổ si chi thương?" Hàn Tung tự lẩm bẫm, ngón tay nhẹ nhàng khê động, Thanh Linh phù đã phiêu nhiên rơi vào đến rồi trong tay của hắn.

Nhưng mà, đương Hàn Tung triệt triệt để để thấy rõ trong tay phù lục là lúc, nghi ngờ thần tình nhất thời khê động, mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, chỉ thấy này Thanh Linh phù cùng trước hắn đã gấp phù lục, tuyệt nhiên bất đồng, hoàn toàn là một loại khác ý nghĩ của.

Phía trên ký hiệu tuy rằng đã không rõ, nhưng như trước có thể thấy rõ, đường cong phức tạp, ưu mỹ thả cực kỳ phức tạp, căn bản cũng không phải là bình thường Ngưng Khí ba tầng phù lục có thể so sánh.

"Làm sao có thể? Yêu Linh tông sẽ có như vậy Ngưng Khí ba tầng phù lục? Hoàn toàn tự thành nhất thể a!" Hàn Tung phát sinh như vậy cảm thán, càng làm cho hắn cảm thấy bất khả tư nghị là, nghiên cứu hơn nữa ngày, dĩ y phù giữ xung hắn, dĩ nhiên sinh sôi không có tương Ninh Trần Thanh Linh phù nghiên cứu mình bạch.

Đủ nhìn nửa canh giờ, Hàn Tung bỗng nhiên hai mắt đại trương, không khỏi đảo hít một hơi khí lạnh, trong giây lát, Hàn Tung phát giác, dứt bỏ này đường cong tạp nhạp, phù lục chính giữa phân minh chính là một đôi tạo thành chữ thập hai tay của, rất nặng, đoan trang, uy nghiêm, phảng phất là một đôi cây phật thủ.

"Này. . . Này. . ."

Giờ khắc này Hàn Tung dĩ nhiên có chút không dám tin tưởng hai mắt của mình, Ngưng Khí ba tầng phù lục mà thôi, sao có cảnh giới như thế?

Càng làm cho Hàn Tung cảm thấy khiếp sợ là, khi hắn tương một tia linh khí rót vào phù lục, có thể chân chân thiết thiết cảm thụ được, một cỗ lực lượng vô danh, tuy rằng đã suy nhược, nhưng Hàn Tung có thể rõ ràng cảm thụ được, nó trước cường đại.

"Bùa này, đảo cũng có chút huyền cơ, tạm thời phóng tới ta chỗ này chứ." Cường chế trong lòng ngập trời gọn sóng, Hàn Tung chậm rãi ngẩng đầu, cố gắng trấn định đạo.

"Này. . . Thế nhưng. . . Tờ này Thanh Linh phù là Nhị Di tông cho tại hạ." Lão già kiến Hàn Tung muốn lấy đi mình phù lục, vội vàng nói.

"Ta chỉ là tạm mượn mấy ngày mà thôi, người lui ra đi." Hàn Tung sắc mặt lạnh lẽo, khoát tay áo nói.

Lão già này cũng không dám nhiều lời, tâm trạng oán thâm không ngớt, sớm biết như vậy, sẽ không lấy ra nữa, hắn còn muốn quay đầu lại xem thật kỹ

vừa nhìn Nhị Di thủ đoạn nì, nói không chừng có thể cảm ngộ xuất vài thứ.

Bây giờ vội vã mà qua.

Ninh Trần căn bản sẽ không biết hiểu, Hàn Tung đến Thanh Linh phủ sau đáng đáp, nói cách khác, hắn đã không quan tâm.

Giờ này khắc này, Ninh Trần vẫn như cũ khoanh chân ngồi ở bờ đoàn trên, thần tình chuyên chú, trải qua này bảy ngày một ngày một đêm tu luyện, tại lương viên thuốc dưới sự trợ giúp, Ninh Trần có thể rõ ràng cảm giác được, đan điền xuất nguyên bản bình tĩnh khôi khôi không khí, cường đại đến mức nhất định chi hậu, đã bắt đầu từng điểm từng điểm xoay tròn, giống như một một do linh khí tạo thành vòng xoáy!

Đây chính là đan điền khôi khôi không khí cường đại tới trình độ nhất định hậu biểu tượng, cũng chính là Ngưng Khí tầng năm.

Một ngày đến Ngưng Khí tầng năm, đối với tu sĩ mà nói, sẽ tiến vào cái khác cảnh giới, đan điền khôi khôi không khí dĩ nhiên kiên cố, ngoại trừ có thể không chế căng là cao cấp phù lục ở ngoài, càng trọng yếu hơn chính là, sử dụng pháp thuật đã có công kích tính.

Này có thể nói là một lần lột xác!

Lại quá khứ một canh giờ, Ninh Trần trong cơ thể đan điền khôi khôi không khí rốt cục vững chắc, chậm rãi mở hai mắt ra, cặp mắt tinh quang lóe lên, thật sâu thở ra một hơi thở, khí tức cường đại thậm chí nhượng trước mặt song cách ba ba rung động.

"Rốt cục đến Ngưng Khí tầng năm." Ninh Trần thì thảo, thanh âm đều đặn phát so với tiền trở nên càng thêm rất nặng, lâu dài, cứu kỳ nguyên nhân chính là trong cơ thể khí tức dĩ nhiên không phải so với bình thường.

Chậm rãi đứng lên, Ninh Trần chỉ cảm thấy thân thể dĩ nhiên trở nên kiên cố không gì sánh được, loại này kiên cố cũng không phải là hình thể thượng, mà là từ trong ra ngoài kiên cố.

"Loại cảm giác này thật sự là quá tốt, thảo nào nhiều như vậy tiểu tu sĩ như vậy khát vọng đến Ngưng Khí tầng năm." Ninh Trần tự lẩm bẩm, cố sức vung về phía trước một cái quyền, không có có bất kỳ pháp thuật, chỉ bằng quyền phong, đã đem trên vách tường bức họa cuộn tròn cuộn cuộn nổi lên lão cao.

Chính mình tu vi như thế, tại Yêu Linh tông đã rốt cục rốt cuộc chính mình một chỗ ngồi.

Càng trọng yếu hơn chính là, đến rồi Ngưng Khí tầng năm tu vi, kinh qua một lần lột xác, Triệu Tử Hoài đã sẽ không giống như nữa dĩ vãng, một cái đầu ngón tay là có thể tương bản thân ân tử tại chỗ, tuy rằng tu vi vẫn không kịp, nhưng tối thiểu đã có đánh một trận tiền vốn.

Hơn nữa tại Ninh Trần tâm trung, một đoàn cừ hận chỉ hóa, như trước đang thiêu đốt, đó chính là Đông phủ nhân, đại quân gia, bản thân ly khai là lúc, Hầu phủ được xưng thiên kiều Ninh Quế là Ngưng Khí tầng năm, hôm nay chịu đủ mọi cách chèn ép, bản thân mãi cho tới Ngưng Khí tầng năm!

Nghĩ vậy tất cả, Ninh Trần từng điểm từng điểm nắm chắc nắm tay, tịnh truyền đến liên tiếp cốt cách xen kẽ "Ca ca" thanh.

Đến rồi Ngưng Khí tầng năm, chịu đủ khi dễ, áp chế Ninh Trần, rốt cục thấy được lau một cái ánh rạng đông, bất quá, đây hết thấy vẫn chỉ là bắt đầu!

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33:Linh Mạch Kiếm

Thoáng bình phục một cái hạ tâm tình, thở thật dài nhẹ nhàng một cái, Ninh Trần căn bản dục dục lấy ra cỗ phiến, để vào một quả linh thạch chi hậu, Ninh Trần tùy theo tiến vào tiểu thiên Bách Linh thể giới Hàm Kinh động trung.

Bước vào huyết động chi hậu, Ninh Trần từng ngậm từng ngậm hút Thượng Cổ tinh thuần linh khí đồng thời, khẩn cấp, đi tới phóng có Ngưng Khí tầng năm pháp thuật trước kệ sách.

Ngưng Khí tầng năm có thể sử dụng pháp thuật, vẫn như cũ rất ít, có thể nói trân phẩm chính là Ninh Trần ngưỡng mộ trong lòng đã lâu 《Linh Mạch Kiếm》, đây cũng là Hàm Kinh động trung, Ngưng Khí tầng năm trong có thể học tập đến cực mạnh pháp thuật.

Đồng dạng cần linh thạch, cũng không phải một cái con số nhỏ tự, đủ cần tám mươi mai nhiều.

Coi như là dĩ nhiên đạt tới Ngưng Khí tầng năm, thả có các trung đệ tử thân phận, tám mươi mai linh thạch cũng là một khoản cự tư, cũng may Ninh Trần phát một khoản tiền của phi nghĩa, những linh thạch này hẳn vẫn cầm ra được.

Không có chỉ chốc lát do dự, Ninh Trần trực tiếp theo trong túi đựng đồ lấy ra tám mươi mai linh thạch hóa diệu, sau đó trực tiếp tương 《Linh Mạch Kiếm》theo trên giá sách cầm xuống tới.

Sau đó, Ninh Trần cũng không có tại tiểu thiên Bách Linh thế giới quá nhiều dừng lại, chỉ là tại Hàm Kinh động miệng phụ cận vòng vo chuyển, nhìn một chút một ít linh bụi cây, sau đó liền từ Tiểu Thiên Bách Linh thế giới lui đi ra.

Tương cổ phiến cần cần dực dực thu hồi, Ninh Trần tùy theo triển khai 《Linh Mạch Kiếm》bắt đầu tỉ mỉ nghiên độc lên.

Đừng xem chỉ là một Ngưng Khí tầng năm có thể học tập pháp thuật, nhưng cả bộ 《Linh Mạch Kiếm》có thể nói ảo diệu phi phàm, đơn giản mà nói, chính là tương trong cơ thể linh khí rót vào kinh mạch, thông qua riêng tâm pháp ngưng linh khí là sắc bén linh khí kiếm, theo thể ** xuất.

Bất quá, bởi nhân thể kinh mạch rắc rối phức tạp, biến hóa hàng vạn hàng nghìn, bởi vậy bất đồng bộ vị ngưng ra linh khí kiếm đều đại không giống nhau, tỷ như tay trái ngưng ra tên là Tả Long Kiếm, vô cùng sắc bén, tay phải ngưng ra tắc là Hữu Trạch Kiếm, bắn ra chi hậu có thể tự hành bạo liệt, hai chân đồng dạng có thể ngưng xuất hiệu quả bất đồng linh khí kiếm.

Đương nhiên khó nhất ngưng ra đương chúc ở vào mi tâm Thánh Đỉnh Kiếm, cùng với tu luyện đại thành chi hậu năm kiếm hợp nhất hình thành Thần Trụ Kiếm.

"Này mỗi một loại kiếm đều không có cùng ảo diệu, xem ra hiểu được luyện."

Tương 《Linh Mạch Kiếm》nghiên độc một lần, Ninh Trần không ngừng phỏng đoán, tự lẫm lẫm.

Sơ sơ quá khứ bốn canh giờ, triệt triệt để để nhượng 《Linh Mạch Kiếm》thuộc lòng, Ninh Trần mới đưa 《Linh Mạch Kiếm》cẩn thận thu nhập trong túi đựng đồ, ly khai Hàm Tâm lâu.

Hôm nay đã tiến vào đông mật, Thái Dương chiếu vào băng tuyết trên, đã bắt đầu có dấu hiệu hòa tan, chỉ là trong không khí vẫn là lạnh buốt.

Đi tới cự ly Phù Lang các không xa trong rừng cây, Ninh Trần hít sâu một hơi, sau đó mà bắt đầu lợi dụng 《Linh Mạch Kiếm》thuật phương pháp, vận chuyển trong cơ thể linh khí, rót vào đến tay trái trong kinh mạch, sau đó áp súc, súc lực, thả ra!

Phốc. . .

Sau một khắc, kèm theo một tiếng coi như thí hưởng, Ninh Trần tả đầu ngón tay chỉ xuất hiện một cái nho nhỏ ngân sắc kiếm ảnh, sau đó tùy theo tiêu tán ở tại trong không khí, uy lực gần như là số không.

"Xem ra này Linh Mạch Kiếm quả nhiên không giống bình thường, điều không phải dễ dàng như vậy luyện tự đi ra ngoài." Ninh Trần tự mình nói thầm giữ, sau đó lại lấy ra 《Linh Mạch Kiếm》phiên liễu phiên, trong đầu tắc nhớ lại mới vừa nhất cử nhất động, tìm kiếm mình sai lầm nguyên nhân chỗ, sau đó tiếp tục bắt đầu tư tư bất quyện luyện tập.

Tại Yêu Linh tông đã trải qua nhiều chuyện như vậy, Ninh Trần trong lòng không gì sánh được rõ ràng, mỗi đa nhất kiện pháp bảo, đa hội như nhau pháp thuật, cũng sẽ tăng thêm mình không gian sinh tồn.

Hơn nữa Ninh Trần trong lòng cũng không gì sánh được rõ ràng, Triệu Tử Hoài tuyệt đối sẽ không như thế từ bỏ ý đồ, nói không chừng hẳn hiện tại đã phái ra Họa Nhân các đệ tử, dòm ngó nhất cử nhất động của mình, nhất định phải nắm chặt thời gian mới được.

Ngoại trừ tu luyện, chính là tương Linh Mạch Kiếm thông hiểu đạo lý, sau đó đi tham gia Yêu Linh tông các trung thử luyện, tranh thủ thu được một cái hảo danh thứ.

Phải biết rằng, này các trung thử luyện cũng chia làm ba bảy loại, trong đó đệ nhất danh Thiên Kiền, tên thứ hai là Địa Khôn, tên thứ ba là Nhân Trung, này ba gã đệ tử ngoại trừ hội thu được các trung đệ tử thân phận ở ngoài, còn có thể thu được càng nhiều hơn chỗ tốt.

Nhất là Thiên Kiền đệ tử, thu được thân phận chi hậu, trực tiếp sẽ thu được thập mục, đồng thời phải nhận được chương môn Khôi Khâu tử độc môn công pháp, hơn nữa thân là cùng phổ thông các trung đệ tử cũng sẽ tuyệt nhiên bất đồng, nếu so với phổ thông các trung đệ tử cao hơn bán cấp, chỗ ở các đã chắc chắn sẽ phải chịu cực lớn coi trọng, chỗ tốt nhiều hơn.

Thậm chí rất nhiều các trung đệ tử, đều đã nhiều lần tham gia thử luyện, chỉ hy vọng có thể thu được tiền tam danh thành tích, chính mình tốt hơn tu luyện tài nguyên.

Đối với có thể không thu được thành tích tốt, Ninh Trần trong lòng cũng không có để, dù sao hẳn không có thấy tận mắt thức quá, bất quá, đối với thông qua các trung đệ tử thử luyện, hẳn vẫn lòng tin tràn đầy.

Có thể trở thành các trung đệ tử, đã sẽ cùng với chỉ nửa bước đã bước vào đến rồi Yêu Linh tông hạch tâm ranh giới.

Hết thầy đều nhất định phải thông qua Ninh Trần nỗ lực mới được!

Đủ tại yên lặng trong rừng cây luyện hai canh giờ, Ninh Trần rốt cục nắm giữ nhiều Linh Mạch Kiếm môn đạo, tay trái hóa quyền là chưởng, tương linh khí rót vào tĩnh mạch trong, Ninh Trần tà vung tay lên, nhất thời ngân quang lóe lên, một thanh nhất trát lớn lên Linh Mạch Kiếm theo bàn tay bay ra, tốc độ thật nhanh, chớp mắt, đã đem trước mặt to cỡ miệng chén thân cây chẻ thành hai đoạn, lè sách nhẵn bóng không gì sánh được, đủ có thể thấy trình độ sắc bén.

"Tuy rằng còn không có tương Linh Mạch Kiếm trung Tà Long Kiếm phát huy ra toàn bộ uy lực, nhưng cuối cùng là nắm giữ Tà Long Kiếm sử dụng yếu lĩnh." Ninh Trần sờ sờ mồ hôi trên mặt, lẩm bẩm nhất cú, đúng tiến bộ của mình coi như thoả mãn: "Chỉ phải chăm chỉ luyện tập, không sai biệt lắm nửa tháng, là có thể tương Linh Mạch Kiếm hoàn toàn thông hiểu đạo lý."

Sắc trời đã không còn sớm, Thái Dương đã triệt triệt để để không có vào trong núi lớn, Ninh Trần cũng không có tại trong rừng cây quá nhiều dừng lại, tùy theo trở về Hàm Tâm lâu trung.

Ăn một ít Kiều Kiều chế luyện điểm tâm nhỏ, Ninh Trần lại một lần nữa leo lên lầu hai, lấy ra cổ phiến, nghiên cứu phiến bối trên, này kỳ quái bút pháp.

Hôm nay "Hồi" tự bút pháp cùng "Vạn" tự bút pháp, đã bị Ninh Trần dụng được lô hỏa thuần thanh, hôm nay này đệ tam chữ bút pháp, Ninh Trần đã nghiên cứu mấy tháng, lại không có nửa điểm mặt mày, hơn nữa cái này bút pháp coi như, cũng muốn so với tiền hai cái phức tạp rất nhiều, coi như giống như một mạng nhện, đây đó dĩ riêng hình thức giao nhau.

"Này giao nhau bút pháp, rốt cuộc công dụng ở đâu nhỉ?" Ninh Trần nhéo cằm không ngừng suy nghĩ, giờ khắc này, Ninh Trần bỗng nhiên phát giác, tự nhận là tại họa đạo có kiến thụ hấn, kỳ thực còn kém rất xa.

Họa đạo ảo diệu vô cùng, học vô chỉ cảnh a.

"Thực sự không được, chỉ có thể đi tìm Mỗ Mỗ hỏi một chút, bất quá, trực tiếp như vậy xuất ra đi, vị miễn tiết lộ này bút pháp ảo diệu, không thể, không thể, nhất định phải tương một cái vẹn toàn đôi bên biện pháp mới được." Ninh Trần tâm trung không ngừng tự định giá, sau đó đứng dậy xuất ra Long Tu Cống Bút, chỉ làm mấy thứ phù mực, mà bắt đầu tại trước mặt lá bùa thượng lung tung họa.

Cái gì Ích Tà phù, trấn bùa, loại này thô thiển phù lục, bị Ninh Trần vẽ ra nhất đồng lớn, Ninh Trần làm như thế mục đích, chính là hy vọng có thể dĩ này, cảm nhận được giao nhau bút pháp huyền ảo chỗ.

Chỉ là hiệu quả tịnh không rõ ràng, đủ vẽ ra hơn - ba mươi trương bùa bốn phù lục, Ninh Trần đứng "Giao nhau" bút pháp cũng không có phải biết nửa điểm, vẽ ra phù lục thậm chí có mấy tờ còn phế bỏ.

"Ai. . . Xem ra còn muốn tỉ mỉ suy nghĩ một chút." Ninh Trần âm thầm thở dài, sau đó tự mình xuất ra 《Linh Mạch Kiếm》chuẩn bị cho dù tốt hảo nghiên cứu một phen.

Ừ?

Phút chốc, Ninh Trần khẽ cau mày, chỉ thấy tại 《Linh Mạch Kiếm》mặt trái, tàn phá trang sách thượng, phảng phất có chứa có chút mực vết, đó là cái gì?

Cầm lấy nhìn kỹ, chữ viết đã không rõ bất kham, thảo nào Ninh Trần trước không có chú ý tới, thông qua đứng thi họa đáng kể lý giải, Ninh Trần từ từ nhận rõ xuất, không rõ không rõ mực vết phân minh viết một câu nói: Linh Mạch Kiếm cùng pháp bảo phối hợp, uy lực hội càng mạnh, Tàng Bảo tháp trung cũng có Linh Mạch kiếm hạp.

"Linh Mạch kiếm hạp? Vật gì vậy?" Ninh Trần chớp chớp mắt, hiếu kỳ ánh sáng bắt đầu ở trong hai mắt lan tràn ra.

Trầm ngâm chỉ chốc lát, Ninh Trần tùy theo theo trong túi đựng đồ móc ra một quả linh thạch bày ra tại cổ phiến trên, sau đó trực tiếp tiến vào tiểu thiên Bách Linh trong thế giới.

Bước nhanh bước vào đến Tàng Bảo tháp trung, trước mắt lâm lang nấn mực pháp bảo, như trước nhượng Ninh Trần đầy cõi lòng ước mơ, mặc dù hắn đã nhìn rất nhiều lần, bên trong tất cả lớn nhỏ pháp bảo, đều có huyền diệu, chỉ tiếc, vẫn là câu nói kia, Ninh Trần chỉ có thể nhìn vừa nhìn.

Hôm nay bảo rơi tu luyện, mua 《Linh Mạch Kiếm》tốn hao, Ninh Trần trên đầu đã chỉ còn lại bảy mươi mai linh thạch, miễn miễn cường cường chỉ đủ mãi nhất kiện pháp bảo.

"Hy vọng Linh Mạch kiếm hạp không nên quá quý mới tốt, nếu như mình này bảy mươi mai linh thạch vẽ tiếp quang, lại thành nghèo rớt mòng tơi." Ninh Trần tâm trạng nói thầm, ánh mắt tắc tại một cái lại một một linh trên đài loạn chuyển, tìm kiếm Linh Mạch kiếm hạp tung tích.

Tại tàng bảo một đi vòng vo có chừng hơn mười hơi thở thời gian, Ninh Trần rốt cục tại một cái cực kỳ tầm thường trong góc, phát hiện Linh Mạch kiếm hạp.

Toàn bộ Linh Mạch kiếm hạp dài không đầy một thước, chiều rộng tam thốn, có phong cách cổ xưa cổ đồng vẻ, cũng không biết cái gì vật liệu gỗ chế thành, coi như không tầm thường chút nào, tại trong hộp gỗ, tắc tịnh bài phóng sáu thanh tiểu mộc kiếm, mỗi một đem hình dạng tuyệt nhiên bất đồng, nhan sắc khác nhau, chỉ là coi như, vẫn không có bất luận cái gì xuất kỳ địa phương.

Ký không có Long Tu Cống Bút rạng rỡ sinh huy, cũng không có cái khác pháp bảo như vậy chính mình khiếp người khí tức, phở phở thông thông.

"Đồ chơi này rốt cuộc hảo ở địa phương nào nhỉ?" Ninh Trần có chút không giải thích được, nhìn nhìn lại giá cả, Ninh Trần thần sắc bỗng nhiên ngẩn ra, đứng chết trân tại chỗ.

Linh trên đài chỉ tuyên khắc một cái "Nhất" tự, nhưng một chữ phía sau dĩ nhiên điều không phải linh thạch, mà là Càn Khôn thạch!

"Càn Khôn thạch. . ." Ninh Trần có chút không dám tin tưởng hai mắt của mình, này Càn Khôn thạch cùng linh thạch công dụng thân thể to lớn như nhau, có lẽ thuyết chính là cao giai linh thạch, nhưng so với linh thạch càng thêm rất thừa thớt, trân quý, giá thị trường một trăm linh thạch cùng cấp nhất Càn Khôn thạch, thế nhưng tại Yêu Linh tông, muốn một trăm linh thạch mua được Càn Khôn thạch, tuyệt không khả năng, bởi vì vật kia thái rất thừa thớt, có người nói toàn bộ Yêu Linh tông trung, cũng chỉ có ba năm mai hình dạng, tại trong tay của người nào, càng không được biết.

"Tại sao có thể như vậy?" Ninh Trần tất cả không giải thích được, trước Ninh Trần tại Tầng Bảo tháp trung đã xem qua nhiều lần, Ngưng Khí kỳ pháp bảo trong, ngoại trừ này Linh Mạch kiếm hạp ở ngoài, căn bản sẽ không có cần Càn Khôn thạch.

Bất quá, này phảng phát đã ấn chứng một điểm, bảo này bất phàm!

Chỉ là này Càn Khôn thạch muốn đi đâu long a, Ninh Trần tâm trạng kêu khổ, hắn cũng biết, tại tiểu thiên Bách Linh trong thế giới, hết thảy đông tây, quý tự nhiên có quý đạo lý, kể từ đó, Ninh Trần thì càng muốn giữ Linh Mạch kiếm hạp.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Hành Môn Trộn các

Hơn nửa tháng vội vã mà qua, bao trùm tại Yêu Linh tông trong núi rừng băng tuyết, đã dần dần bắt đầu hòa tan, khí mùa xuân đã đập vào mặt, vạn vật phảng phát cũng bắt đầu sống lại.

Tại trong thời gian nửa tháng này, Ninh Trần ngoại trừ chuyên tâm tu luyện, chính là tại trong rừng cây luyện tập Linh Mạch Kiếm.

Hôm nay Ninh Trần tu vi đã vượt qua Ngưng Khí tầng năm sơ kỳ, đang ở hướng Ngưng Khí tầng năm trung du dạo bước tiến lên, Linh Mạch Kiếm khổ luyện hơn nửa tháng, tứ chi kinh mạch thượng linh kiếm Ninh Trần đã luyện tập được lỗ hóa thuần thành.

Ở vào mi tâm Thánh Đình Kiếm tuy rằng uy lực bá đạo, nhưng Ninh Trần luyện được cũng không thuần thực, hơn nữa phi thường tiêu hao linh khí, về phần năm kiếm hợp nhất sau Thần Trụ Kiếm, Ninh Trần đã nếm thử vài lần, quân lấy thất bại cáo chung.

Bất quá, lục kiếm trong, dĩ nhiên có thể nắm giữ năm kiếm, tại đều là Ngưng Khí tầng năm tu sĩ trong, đã được cho bư hần.

"Xem ra, muốn tương ngưng xuất Thần Trụ Kiếm, nhất định phải đem hần năm kiếm triệt để rèn luyện mới được." Đứng ở trong rừng cây Ninh Trần, nhìn một chút hai tay của mình, nhẹ giọng tự nói nhất cú.

Mà ở trước người của hần phía sau, sập vỡ vụn cây cối đã vô số kể, chịu đủ Linh Mạch Kiếm tàn phá chi hậu, không có một gốc cây là hoàn hảo.

"Ninh Trần ca ca."

Đúng vào lúc này, trong rừng cây bỗng nhiên truyền đến Kiều Kiều thanh âm của, sau một lát, nhìn nữa Kiều Kiều bóng hình xinh đẹp đã xuất hiện.

Nhiều như vậy nhật, trải qua Xích Hoàng trà bổ dưỡng, Kiều Kiều khí sắc đã trở nên phi thường tốt, mặt cười hồng phác phác, tu vi càng rất có hướng phía Ngưng Khí tầng hai tiến cảnh mãnh khỏe.

"Chuyện gì?" Ninh Trần đưa mắt nhắm ngay Kiều Kiều, dò hỏi.

"Này là mới vừa bay vào đến Phù Lang các ngọc giản, là của ngươi." Kiều Kiều trưng ngọc giản để vào đến Ninh Trần trong tay đạo.

Ninh Trần cảm ngọc giản lên nhìn một chút, chính thị Vũ Dương trường lão thân phát tới, rót vào Ngưng Khí tầng năm linh khí, ngọc giản tùy theo sáng lên mấy hàng tự, thân thể to lớn ý tứ chính là, năm ngày trước, Ninh Trần đạo hóa luận đã thông qua, có tham gia các trung thử luyện tư cách, các trung thử luyện tương hội tại tam ngày sau Bạch Ông sơn cử hành.

Cái gọi là đạo hóa luận, nói trắng ra là tựa như khoa cử trung sách luận, đàm luận một ngày đúng đạo đồ cảm ngộ, sau đó làm thành một mảnh văn chương, giao cho Vũ Dương trường lão.

Đây cũng là trở thành các trung đệ tử người thứ nhất khảo nghiệm, rốt cuộc văn thi.

Đối với thông qua, Ninh Trần trên mặt của tịnh không nửa điểm sắc mặt vui mừng, Ninh Trần ba tuổi mà bắt đầu đọc sách, từ lâu đọc đủ thứ thi thư, đạo này hóa luận ở trong mắt Ninh Trần, cũng không toán việc khó.

"Ninh Trần ca ca, có thể dụng ngọc giản mà cũng không phải là hạc giấy, nói vậy chắc là đại sự gì chứ." Kiều Kiều tò mò hỏi, hẳn tại Yêu Linh tông đã thật lâu, tự nhiên mình bạch trong này môn đạo.

"Của ta đạo hóa luận đã thông qua, tam ngày sau, ta cũng có thể đi Bạch Ông sơn tham gia các trung thử luyện." Ninh Trần như thực chất đứng Kiều Kiều đạo.

"Cái gì đạo hóa luận?" Kiều Kiều nghe nói như thế, đôi mắt đẹp nhất thời bị kiểm hãm, cả nhân kinh ngạc đến ngây người tại chỗ.

Đạo hóa luận vì vật gì, Kiều Kiều tự nhiên sẽ hiểu, các trung thử luyện bước đầu tiên, chỉ có Ngưng Khí tầng năm đệ tử mới có tư cách.

Vừa trở lại Phù Lang các, Kiều Kiều còn tưởng rằng Ninh Trần vẫn là một cái tiểu thư sinh ni, sau lại mơ hồ phát hiện, Ninh Trần tu vi đã không ngừng Ngưng Khí một tầng, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ tới, Ninh Trần tu vi, đã đạt tới kinh người Ngưng Khí tầng năm, đây là bực nào tốc độ tu luyện a.

"Chân. . . Thật vậy chăng?"

Đù qua một lúc lâu, Kiều Kiều mới giọng nói cứng ngắc, hỏi ngược một câu, trên mặt biểu tình có kinh ngạc, nhưng càng nhiều hơn đã biến thành kinh hãi.

"Ừ." Ninh Trần sờ sờ Kiều Kiều đầu nhỏ, mỉm cười nói: "Nếu như ta có thể thu được các trung đệ tử thân phận, Phù Lang các sau này tình cảnh đã sẽ tốt hơn một chút, không giống như bây giờ, khắp nơi bị đánh áp."

Nói đến đây, Ninh Trần tâm trung đã có một ít dâng trào.

Buổi tối, trở lại Hàm Tâm lâu trung, Ninh Trần liền bắt đầu là ba ngày hậu các trung thử luyện tiến hành các hạng chuẩn bị, đồng thời lật xem dĩ vãng các trung thử luyện ghi chép.

Bất quá, ích lợi nhưng cũng không đại, bởi vì các trung thử luyện quy tắc mỗi lần biến đổi, thử luyện trước căn bản cũng không hội tiết lộ, để tránh khỏi nhượng chuẩn bị thử luyện đệ tử có đối tượng chuẩn bị.

Nhưng trong đó đúng Phong Hành thuật khổng chế năng lực, cùng với đối với pháp thuật nắm giữ, cũng trọng yếu nhất, hầu như mỗi lần thử luyện đều đã có.

"Đa chuẩn bị nhiều phù lục, ứng đối bất cứ tình huống nào, tuyệt đối sẽ không có sai." Ninh Trần tự lẩm bẩm, này phảng phất khoa cử áp đề như nhau, nói không chừng tờ nào phù lục tại thời điểm mấu chốt, tựu có thể tạo được tác dụng cực kỳ trọng yếu.

Tam ngày vội vã mà qua.

Đương Ninh Trần mang theo Kiều Kiều, cây cái đỏ đám người đi tới Bạch Ông sơn đỉnh là lúc, ở đây đã phi thường náo nhiệt, vô số đệ tử hội tụ nơi này.

"Oa." Lôi kéo Ninh Trần thủ Tiểu Hoa, nhìn trước mắt náo nhiệt tràng diện, hai mắt giương thật to, không khỏi phát ra như vậy thanh âm.

Ninh Trần cũng như vậy, mặc dù không có Tiểu Hoa như vậy khoa trương, nhưng là quả thực bị cảnh tượng trước mắt chấn động đến rồi, nhất là diện tích thả bằng phẳng đỉnh núi trung tâm, đồng rộng lớn kiến trúc, cao tức có bảy bát trượng, chiếm cứ hầu như hơn nửa đỉnh núi, hoàn toàn dụng tảng đá nhám lũy thành, nhìn qua tựu như cùng một cái to lớn thạch bánh, xảo đoạt thiên công, kỳ chu vi đầy một cánh phiến cửa đá, chừng hơn một trăm một.

Đây chính là dùng cho thử luyện Hành Môn Trận các, là Mặc Độ đại sư tự mình xây.

"Quả nhiên đủ khí phái, không hổ là trong truyền thuyết Mặc Độ đại sư." Ninh Trần trong lòng cảm thán một tiếng.

"Ninh Trần ca ca, có người nói có thể thông qua các trung thử luyện đệ tử, chỉ có năm thành, chẳng biết người có nắm chắc hay không." Kiều Kiều nhéo cây cái đỏ cái lỗ tai, đi tới Ninh Trần bên cạnh vấn đạo, từ vừa, cái này cây cái đỏ tựu không thành thật, chạy loạn khắp nơi, Kiều Kiều cũng là không có cách nào, chỉ có thể lai cứng rắn.

"Tận lực chứ." Ninh Trần nhìn bốn phía đám nhân cao mã đại đệ tử, đáp lại nói, kỳ thực Ninh Trần cũng không biết bản thân nắm chắc được bao nhiêu phần.

Thông qua ngọc giản biết được tin tức, lúc này đây tham gia các trung thử luyện đệ tử, bát đại vực chung vào một chỗ chỉ có hơn trăm nhân, về phần tới chỗ này những người khác, đều cùng Kiều Kiều, cây cái đỏ như nhau, là tới là tham gia thử luyện đệ tử khuyến khích.

"Chủ sự ca ca, ta biết nhất khắc liên tục cho người cổ gắng lên." Tiểu Hoa bày ra ngây thơ rực rỡ dáng đáp, giơ lên đầu nhỏ, nhìn Ninh Trần nói rằng.

"Ừ, ta đã sẽ cố gắng." Ninh Trần trêu mếu vậy sờ sờ Tiểu Hoa đầu, cười cười nói.

Đi tới Ly vực đệ tử chỗ ở khu vực, Ninh Trần liền thấy, so với những khu vực khác, nơi này đệ tử số lượng, sẽ có vẻ học trò nghèo rất nhiều, chỉ có rất ít hơn mười nhân mà thôi, hơn nữa đám ngạ trái ngạ phải, không hề tinh khí thần đáng nói.

Bởi vậy cũng có thể đầy đủ nhìn ra được, Ly vực đã suy nhược đến trình độ nào.

Về phần xa xa Họa Nhân các đệ tử, dĩ Tur Đồ Phàm dẫn đầu, chính về mặt nịnh nọt, cùng cách một con đường Kiền vực đệ tử hữu thuyết hữu tiếu.

Đối đãi bản vực đệ tử tàn nhẫn không gì sánh được, trắng trợn cướp đoạt, lại như vậy thấp hèn, đây cũng chính là Họa Nhân các đệ tử.

Đối với lần này, Ninh Trần chỉ là sâu đậm nhìn liếc mắt, trong con mắt lau một cái băng lãnh chợt lóe lên, tuy rằng không muốn suy nghĩ, nhưng khi nhật Triệu Tử Hoài khi dễ mình nhất mực, không được tại Ninh Trần trong đầu quanh quẩn, Triệu Tử Hoài, Tur Đồ Phàm lúc đầu sắc mặt, rõ ràng ở trước mắt.

Hít một hơi thật sâu, hẳn khả có thể nhượng tâm tính của mình thả bình thản, Ninh Trần mới đi tới một cái yên lặng góc, lẳng lặng cùng đợi thử luyện bắt đầu,

Bá!

Phút chốc, bầu trời trong xanh bỗng nhiên lóng lánh xuất lau một cái thất sắc ánh sáng, giương mắt nhìn lên, Ninh Trần liền thấy, trong bầu trời một mảnh to lớn "Thụ điệp" tán ra thất thái ánh sáng, chính phiêu nhiên theo theo Kiền vực phương hướng bay tới, giống như một lá phượng chu, thụ điệp trên, chính khoan chân ngời bảy tên đệ tử, toàn bộ mặc thanh sắc cẩm bào, khép hờ hai mắt, thủ kết pháp ấn, tuổi không lớn lắm, đám lại tiên phong đạo cốt, khí thế lẫm liệt.

Cái khác vực đệ tử, tự nhiên cũng có thể rõ ràng thấy trên bầu trời cảnh tượng, đám không khỏi hai mắt tỏa ánh sáng, gương mặt sợ hãi than.

"Này. . . Đây chẳng phải là Kiền vực Thánh Đồng các Tiềm Diệp linh chu sao? Mười phần pháp bảo a, nghĩ không ra Thánh Đồng các dĩ nhiên biết dùng trân quý như thế pháp bảo, lại tống Thánh Đồng các đệ tử tới tham gia các trung thử luyện."

"Oa. . . Ngươi xem, không phải là Mục Cửu Vân sư huynh sao? Trương thật tốt suất, có người nói hẳn đã Ngưng Khí lục tầng."

...

Trong lúc nhất thời, trên mặt đất đệ tử, đều bị phát sinh như vậy kinh hô tiếng, chỉ là tham gia thử luyện đệ tử, đám hơi có vẻ thất lạc, Thánh Đồng các đệ tử đến đây, bọn họ không thể nghi ngờ không có cơ hội bắt được tiền tam như vậy hảo danh thứ.

Này Thánh Đồng các là Kiền vực người thứ nhất đại các, thậm chí Kiền vực vực chủ bản thân, đều xuất từ Thánh Đồng các, chủ tu Đồng Tử đạo, mạnh mẽ không gì sánh được, chủ sự xung quanh thượng, hôm nay dĩ quý vì trưởng lão, tại Kiền vực nói một không hai, toàn bộ Yêu Linh tông trên dưới, cũng muốn kính thứ ba phần!

"Nghĩ không ra này Thánh Đồng các vì đưa đón đệ tử, dĩ nhiên hội vận dụng Tiềm Diệp linh chu, pháp bảo này nhật đi hai trong, là Tiềm Dực cổ thụ điệp tử luyện hóa mà thành, giá trị năm nghìn linh thạch, khó lường a." Ninh Trần đưa tay đặt ở giữa chân mày, đang nhìn bầu trời hoa quang, cảm thán nói, hẳn tại Tàng Bảo tháp trung cũng đã gặp tương tự, chính là muốn năm nghìn linh thạch, Ninh Trần xem cũng không dám đa liếc mắt nhìn.

Giây lát đang lúc, Tiềm Diệp linh chu đã phiêu nhiên rơi vào đến rồi Kiền vực khu vực trong, đầu tiên đi xuống, chính là một danh vóc người khôi ngô, dáng vẻ đường đường thanh y đệ tử, hai mắt lấp lánh hữu thần, mới vừa dương trung không mất văn nhã, ngay cả nam nhân đều suy nghĩ nhiều xem vài lần.

Hắn chính thị Thánh Đồng các đệ tử ---- Mục Cửu Vân, hôm nay đã đạt được Ngưng Khí lục tầng tu vi.

"Họa Nhân các đệ tử Tur Đồ Phàm bá kiến Mục sư huynh." Kiến Mục Cửu Vân đi xuống linh thuyền, Tur Đồ Phàm vội vã ôm quyền, cúi người cúi đầu, giọng nói tràn ngập nịnh nọt, Họa Nhân các những đệ tử khác, cũng như vậy, nhất tề cúi người.

Bởi Triệu Tử Hoài cùng Ly vực vực chủ Công Tôn Dương duyên cớ, Thánh Đồng các cùng Họa Nhân các quan hệ coi như phải không thác, kiến Tur Đồ Phàm đi này đại lễ, Mục Cửu Vân mỉm cười, coi như hòa ái không gì sánh được, sau đó nhẹ giọng nói: "Thính nói các ngươi Họa Nhân các cũng có hai gã đệ tử thử luyện, xin lỗi có chúng ta Thánh Đồng các tại, các ngươi đừng nghĩ đạt được hảo danh thứ."

"Nói chi vậy, chúng ta Họa Nhân các đệ tử, sao dám cùng Mục sư huynh đánh đồng, chúng ta hai gã đệ tử chỉ hy vọng có thể thông qua các trung thử luyện, thu được một chút thân phận, thử luyện trung đầu danh Thiên Kiền đệ tử danh hào, trừ Mục sư huynh ra không còn có thể là ai khác." Tur Đồ Phàm như trước hai tay ôm quyền, liên tục lấy lòng nói.

Mục Cửu Vân kiến Tur Đồ Phàm bộ dáng như thế, không có nhiều lời một lời, chấp tay sau đít nghênh ngang mà đi, cất bước trực tiếp hướng phía Hành Môn Trận các phương hướng đi, sáu gã Thánh Đồng các đệ tử xem cũng không có nhìn Tur Đồ Phàm liếc mắt, theo sát phía sau.

Ven đường, nghênh đón còn lại là cái khác vực đệ tử ánh mắt hâm mộ.

Đối với lần này, ở vào hẻm lách trong góc Ninh Trần, cứ như vậy lẳng lặng nhìn, chưa phát một lời, tại Mục Cửu Vân loại này chói lọi đệ tử trước mặt, Ninh Trần chỉ có thể rút cuộc tầm thường nhất một cái.

Láng giềng gần Bạch Ông sơn, là một tòa tiền vụ mờ mờ to lớn ngọn núi, tên là Thanh Vân phong, giờ này khắc này, Yêu Linh tông mấy vị đại trưởng lão đã tụ tập tại Thanh Vân tiền động trong.

Quan sát Bạch Ông sơn đỉnh nhất cử nhất động, cửa động một chỗ linh trì, tất có thể thấy rõ ràng Hành Môn Trận các nội bộ tình trạng, mỗi một phiến cửa đá nội đều là một cái thật dài độc lập thông đạo, nối thẳng Hành Môn Trận các giải đất trung tâm, coi như coi như bánh xe như nhau.

"Mặc Độ đại sư, không đứng a, này Hành Môn Trận các kỳ quan, ra về so với lần trước khó khăn không ít a." Một gã gầy teo thật cao giữ lại lạc má hồ lão giả nói, hẳn chính thị chương quản các trung thử luyện Vũ Dương trưởng lão.

Mặc Độ vẫn chưa đáp lại, cứ như vậy hơi chấp tay sau đít, nhìn trước mắt linh trì, mấy ngày nay tới giờ, hẳn đều là bộ dáng này, từ lần trước mình Độn Môn Hành Thung lâu tại Chấn vực bị phá, hẳn vẫn đang tìm phá bản thân Độn Môn Hành Thung lâu đệ tử, tịnh dự định thu nhập đến Độn Môn phủ hảo bồi dưỡng.

Tiếc rằng, thời gian dài như vậy, toàn bộ Chấn vực đều bị hắn lật một đề hướng lên trời, đã không có tìm được đệ tử kia tung tích, thật là sống gặp quý.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Các trung thử luyện (thượng)

"Này còn cần hỏi sao? Mặc Độ là muốn thông qua này Hành Môn Trận các, tìm ra phá Độn Môn Hành Thung lâu đệ tử, bắt quá, hy vọng quá mức mong manh, trước đó vài ngày, ta Thánh Đồng các đệ tử Mục Cửu Vân nhưng thật ra đi qua Chấn vực, sẽ là hẳn đã nói không chừng."

Nói chuyện chính thị một mặt hạc phát đồng nhan lão giả, coi như đầy mặt hồng quang, hai mắt sáng như tuyết, ăn mặc một thân thuần trắng như tuyết đạo bào, hẳn chính thị Thánh Đồng các trưởng lão ---- Chu Thượng.

"Chu trưởng lão nói cực phải, Thánh Đồng các Mục Cửu Vân đã có thực lực như vậy." Ly vực vực chủ Công Tôn Dương đứng ở Chu Thượng bên cạnh, chà xát thủ, phụ họa nói, trên mặt nhing nốt cùng Tử Đồ Phàm không có sai biệt, rất sợ đắc tội Thánh Đồng các nhân, một chút xú vực chủ hình dạng đều đã không có.

Đứng ở Công Tôn Dương bên cạnh, chính thị Triệu Từ Hoài! Một cái vực trung đệ tử có thể xuất hiện ở nơi này, dù có thể thấy Triệu Từ Hoài bối cảnh cường hãn.

"Có đúng hay không Mục Cửu Vân, thử một lần chẳng phải sẽ biết sao?" Mặc Độ phui liếc mắt Chu Thượng trưởng lão, lãnh ngữ đạo, hiển nhiên đứng Chu Thượng tịnh không có hảo cảm.

"Mục Cửu Vân dĩ nhiên đến rồi Ngưng Khí lục tầng, Thánh Đồng các mặt khác sáu người cũng là Ngưng Khí tầng năm đỉnh, Chu trưởng lão chắc là có ý định mà thôi chứ?" Vũ Dương trưởng lão nhìn một chút quyển sách trên tay giản, trầm giọng nói rằng: "Vi Thiên Kiền các trung đệ tử, Chu trưởng lão cũng là nhọc lòng a."

"Vũ Dương trưởng lão vừa không có quy định, Ngưng Khí lục tầng không thể tới a, thì là Mục Cửu Vân là Ngưng Khí tầng năm, thu thập những ... này lạn món ăn cũng là chà xát chà xát có thừa." Chu Thượng hé mắt, nói tiếp, ánh mắt quét mắt liếc mắt Bạch Ông sơn đỉnh, ngoại trừ Kiền vực, Chấn vực cùng Khôn vực ở ngoài, cái khác vực đều là một ít oai dựa nứt ra tảo, nhất là Ly vực, càng vô cùng thâm, đệ tử rất thừa thốt không nói, thậm chí còn có chút chưa có hoàn toàn hóa nhân ngoại môn tiểu đệ tử.

"Tự này, còn muốn cùng ta Thánh Đồng các chống lại? Hừ." Chu Thượng lại khinh thường cổ họng một tiếng.

Kiến Chu Thượng khinh thường đáng đáp, Vũ Dương trưởng lão gương mặt phản cảm, bắt quá, đã không làm gì được: "Canh giờ không sai biệt lắm, vậy liền bắt đầu chứ."

Dứt lời, Vũ Dương trưởng lão tương trong tay ngọc giản hướng không trung ném đi, nhất thời lau một cái hồng quang lóng lánh, đây chính là ý bảo sở hữu tham dự thử luyện đệ tử để chuẩn bị tín hiệu.

Khoanh chân tọa dưới tầng cây Ninh Trần, gương mặt nhìn nhìn trời trống không hồng quang, hít sâu một hơi, sau đó chậm rãi đứng dậy, hướng Kiêu Kiêu thông báo hai câu, liền dựa theo ngọc giản chỉ dẫn hướng phía Hành Môn Trận các đi, tịnh đứng ở chỉ định nhập khẩu, coi như vô cùng khiêm tốn.

Ở trong lòng hẳn đứng cái gì Thiên Kiền đệ tử các loại, cũng không có quá nhiều khát cầu, hẳn thâm nghĩ tận lực thu được một cái hảo danh thứ, chính mình các trung đệ tử thân phận, tại Yêu Linh tông thu được một chỗ ngồi, mới là mấu chốt nhất.

Bằng không lần đầu tiên không thông qua, còn muốn lai lần thứ hai, nhất định phải muốn chưa nộp ba mươi linh thạch mới có thể, đây chính là tiền a.

Đồng thời, Ninh Trần trong tay ngọc giản, lại xuất hiện một hàng chữ, lúc này đây mới nói rõ Hành Môn Trận các thử luyện khâu, cộng phân có tam, thứ nhất Huyền Môn thông đạo, thứ hai kỳ quan bày thú, thứ ba oanh khai Huyền Thạch môn, trước hết tiến vào đến Hành Môn Trận các trung tâm giả, bắt được Thiên Kiềm ngọc trụ chính là Thiên Kiềm đệ tử, dĩ loại này thôi.

Không có tiến nhập trung tâm giả, coi là đầu loại, quy tắc đơn giản, minh xác.

Ngay Ninh Trần hít một hơi thật sâu, để cho mình trầm tĩnh lại là lúc, xa xa bỗng nhiên truyền đến liên tiếp tiếng hoan hô, Ninh Trần quay đầu nhìn chính thị Mục Cửu Vân đi tới cái khác lối vào.

Đối với lần này, Ninh Trần vẫn không có lưu ý, làm tốt chuyện của mình là được.

Sau một lát, theo thiên khung thiêm lau một cái lục quang, Ninh Trần trước mặt cửa đá tùy theo mở ra! Các trung thử luyện cũng chính là tuyên bố bắt đầu!

Không có chỉ chốc lát dừng lại, Ninh Trần hai mắt hí một cái, cả nhân dường như mẫn tiệp Hồ Ly, trong nháy mắt chui vào trong đó.

Đương Ninh Trần bước vào đến Hành Môn Trận các trung sát na, thần sắc bỗng nhiên khê động, chớp chớp mắt, chỉ thấy trước mắt hấn chính thị một cái thật dài thông đạo, trong thông đạo đầy mọc nhân.

"Này. . . Đây chẳng phải là ta lần trước sấm Độn Môn Hành Thung lâu sao? Ra về còn muốn so với vậy đơn giản rất nhiều." Ninh Trần tự lẩm bẩm, trước mắt nhất thời sáng ngời, trong lòng càng tràn đầy đề khí.

Hít sâu một hơi, Ninh Trần lợi dụng Phong Hành thuật trực tiếp nhảy vào này Huyền Môn thông đạo trong, linh hoạt triển chuyển xê dịch, tịnh thường thường lợi dụng Linh Bạo thuật tiến hành nhanh chóng né tránh hoặc là trùng thứ.

Một đường xuống tới, thông thuận không gì sánh được, này hoạt động mọc nhân, liên Ninh Trần vạt áo cũng không có đụng tới một cái hạ, cho người cảm giác Ninh Trần tựa như cùng nhất con chuột lớn giống nhau, chỉ là nháy mắt cũng đã chạy ra khỏi hơn mười trượng xa.

Cùng lúc đó, vị tại Thanh Vân tiên động trong, chư vị trưởng lão đã khoanh chân vì ngồi ở linh trì chu vi, trong tay cầm chén trà, thường thức hương trà, nhìn linh trong ao, Hành Môn Trận các nhất cử nhất động.

Đương nhiên, giờ khắc này, sở hữu trưởng lão chú ý tiêu điểm không thể nghi ngờ chính là Thánh Đồng các đệ tử Mục Cửu Vân, chỉ thấy hấn tại Huyền Môn thông đạo trong triển chuyển xê dịch, thân thủ linh mẫn, tất cả mọc nhân toàn bộ đều là chen vào mà qua, ôn trung đi trước, cái khác thông đạo đệ tử, dĩ nhiên bị hấn kéo ra mấy trượng xa.

"Xem đi, này Huyền Môn thông đạo đúng Mục Cửu Vân căn bản không tạo thành chút nào ngăn trở, thì là Mục Cửu Vân điều không phải Ngưng Khi lục tăng, vượt qua này Huyền Môn thông đạo, cũng là dễ dàng." Chu Thượng trưởng lão về mặt đắc ý nói, lại duỗi thân thủ gỡ gỡ khoe miệng thượng chòm râu.

Mặc Độ, Vũ Dương trưởng lão đám mặt trầm như nước, tuy rằng bọn họ nghĩ tới, Mục Cửu Vân sẽ có nhiều bản lĩnh, nhưng là lại thật không ngờ, tại Huyền Môn thông đạo trung dĩ nhiên như vậy nhàn đình tín bộ.

"Mục Cửu Vân quả nhiên lợi hại, hất kim vì chỉ, mọc nhân còn không có đụng tới trên người hấn một cái hạ." Công Tôn Dương vội vã ứng đối đạo, nếu như cấp Công Tôn Dương chen vào đuôi, hôm nay không sai biệt lắm đều có thể điều dạy rồi.

Đối với Công Tôn Dương nịnh bợ, Chu Thượng có thể nói cực kỳ hưởng thụ, trên mặt mang nhàn nhạt nụ cười đắc ý, sau đó nói tiếp: "Đây là tự nhiên, ta Thánh Đồng các không có thể như vậy cái khác tiểu các có thể so sánh, mà Mục Cửu Vân cũng là ta các trung thiên tư tuyệt đỉnh hạng người, xem một chút đi, hấn đã lập tên thứ hai rất xa, không biết là Mục Cửu Vân quá mạnh mẽ, còn là cái khác vực đệ tử thái. . ."

Phanh!

Không đợi Chu Thượng tương câu nói kế tiếp nói ra, kèm theo nhất thanh thúy hưởng, chỉ thấy Hành Môn Trận các ngay phía trên, bỗng nhiên bắn ra một chỉ linh tiễn, trên không trung bạo liệt, tàn mất ra nhất vạch kim quang, đây chính là có đệ tử xông qua Huyền Môn thông đạo tín hiệu!

"Có nhân qua?" Nhìn Hành Môn Trận các phương hướng, Vũ Dương lão bản không khỏi chính là sùng sốt, ngạc nhiên hai mắt chậm rãi lớn lên, nhìn nhìn lại đứng mũi chịu sào Mục Cửu Vân vừa mới mới vừa đi tiếp phân nửa nhi mà thôi.

Giờ khắc này, hấn thậm chí hoài nghi Mặc Độ đại sư Hành Môn Trận các có đúng hay không xuất hiện vấn đề, nhưng này đã không có khả năng a, Mặc Độ đại sư làm sao có thể sẽ phạm hạ thấp như vậy cấp sai lầm?

Ngồi xếp bằng Mặc Độ đại sư, thần sắc cũng là bỗng nhiên ngẩn ra, hấn tính toán thời gian ni, Mục Cửu Vân tốc độ chỉ có thể rút cuộc hơi khoái mà thôi, có thể hấn mới đi phân nửa nhi, dĩ nhiên có nhân đã xuyên qua? Điều này sao có thể?

Cái khác chư vị trưởng lão, càng gương mặt mờ mịt, lực chú ý của bọn họ đều tập trung vào Mục Cửu Vân trên người của, căn bản cũng không có chú ý địa phương khác, có thể bọn họ trào phả đầu đã không nghĩ ra được, có nhân hội nhanh hơn Mục Cửu Vân, đồng thời nhanh nhiều như vậy.

Nguyên bản về mặt đắc ý thường thức hương trà Chu Thượng trưởng lão, đang nhìn bầu trời lóe lên kim quang, càng ngồi yên tại chỗ, qua hơn nửa ngày, mới áp ứng đạo: "Không có khả năng, đây tuyệt đối không có khả năng, Mặc Độ đại sư, nghĩ không ra người thân thủ xây thành Hành Môn Trận các cũng có lúc sai, Mục Cửu Vân mới đi phân nửa nhi, linh tiễn thế nào tự bắn ra, sớm cho ta Thánh Đồng các chúc mừng sao?"

"Mau nhìn, thứ chín mươi chín đạo! . . . Cái tên kia. . ."

Bỗng nhiên, vẫn im lặng không lên tiếng Khảm vực vực chủ, kinh hô một tiếng, chỉ vào linh trì nửa ngày nói không ra lời.

Theo Khảm vực vực chủ ngón tay nhìn lại, chỉ thấy một cái cực kỳ tầm thường Huyền Môn thông đạo trong, mặc bạch y Ninh Trần đã xuyên qua Huyền Môn thông đạo, nhanh như điện chớp hướng phía ky quan thú lan đi!

Bá!

Theo một màn như thế ánh vào đến tất cả trưởng lão trong mắt, linh trì bốn phía mọi người, sắc mặt nhất thời trở nên một mảnh tái nhợt, nhất tề kinh ngay tại chỗ, miệng càng hơi mở ra.

Ngay cả thân thủ thành lập Hành Môn Trận các Mặc Độ, đều kinh ngay tại chỗ, loại này xuyên qua tốc độ, đã hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của hắn: "Yêu Linh tông tại sao có thể có nhanh như vậy nhân?"

Một bên Chu Thượng trưởng lão càng áp ứng, trong lúc nhất thời dĩ nhiên không lời chống đỡ, cùng Ninh Trần tốc độ so sánh với, trước vẫn bị xem trọng Mục Cửu Vân quả thực chính là rùa đen bò!

"Chín mươi chín đạo tiểu tử kia rốt cuộc là người nào? Là ai!" Mặc Độ bỗng nhiên gấn qua đầu, lớn lên hai mắt nói.

Phản ứng kịp Vũ Dương trưởng lão tắc vội vả móc ra thư từ tra xét một phen, kết quả mắt đều thẳng, bất khả tư nghị nói: "Không. . . Không thể nào đâu, dĩ nhiên là Ly vực đệ tử? Ninh Trần? Người nào?"

Hầu như ngay "Ninh Trần" hai chữ xuất khẩu là lúc, Công Tôn Dương cùng vẫn im lặng không lên tiếng Triệu Tử Hoài sắc mặt nhất tề đại biến, không có chút huyết sắc nào đáng nói.

Này Ninh Trần bọn họ tuy rằng căn bản coi không hơn nhần, nhưng vẫn nhớ, nhất là bọn họ bỗng nhiên nghĩ tới trước đây đi Phù Lang các giáo huấn Ninh Trần thời gian, Ninh Trần lộ ra Độn Môn ngọc bội!

"Chẳng lẽ. . . Ninh Trần chính là Mặc Độ vẫn muốn tìm đệ tử?" Công Tôn Dương trong lòng run lên, ám đạo.

Mặc Độ căn bản tự không có để ý Công Tôn Dương ra sao loại phản ứng, trong miệng không ngừng mặc niệm: "Ninh Trần, Ninh Trần. . . Bảo tự đáp. . ."

Mà hắn hai mắt, đã lóng lánh ra vô tận quang mang, không sai, hắn không có sai rồi, hiện tại Mặc Độ có cứu thành nắm chặt có thể khẳng định, Ninh Trần chính là xông qua Độn Môn Hành Thung lâu tên, nghĩ không ra hắn dĩ nhiên là đồ Ly vực nhân, tuy rằng thấy không rõ mặt, thế nhưng giờ khắc này, Mặc Độ thấy thế nào Ninh Trần, dĩ nhiên thế nào cảm giác thuận mắt.

"Thực sự là nghĩ không ra, Ly vực trong cũng có nhân tài như vậy, Công Tôn trưởng lão người giấu thật sâu a." Sau khi hết khiếp sợ, Vũ Dương trưởng lão bỗng nhiên cười cười nói, chỉ cần không phải chết tiết Thánh Đồng các đệ tử cầm đệ nhất, người nào cảm hắn đều hài lòng.

Theo lý mà nói, Vũ Dương trưởng lão đây chính là thật đã thật khen, có thể nghe được Công Tôn Dương nhưng trong lòng thẳng sợ hãi, phía sau càng lạnh buốt, nhìn nhìn lại trước hắn mọi cách thảo hảo Chu Thượng, sắc mặt đã xanh mét.

"Công Tôn Dương trưởng lão, người hảo tâm cơ a, vừa mọi cách lấy lòng với ta, nguyên lai chỉ là vì nhượng ta lo là cảnh giác, người mạnh khỏe thừa hư mà vào!" Chu Thượng theo trong kẻ rằng bài trừ vài đạo.

"Ách, không. . . Không. . . Kỳ thực hắn. . ." Công Tôn Dương cố tình giải thích, lại phát hiện mình hết đường chối cãi.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 36: Các trung thử luyện (hạ)

"Bất quá, chi là chính là huyền quan thông đạo mà thôi, kế tiếp còn có hai cái khâu, tốc độ nhanh đã có thể chưa hẳn hữu dụng." Bình phục một cái hạ tâm tình, Chu Thượng lo lắng nói: "Có người nói Mặc Độ đại sư kỳ quan thú có thể nói rất cao, trốn là trốn không thoát đâu, tốc độ nhanh có gì dụng?"

Mặc Độ căn bản tựu không có trả lời, chỉ là gắt gao nhìn chăm chăm Ninh Trần, hiện tại hẳn thật sự có một loại xung động, chính là trực tiếp tương Ninh Trần theo Hành Môn Trận các trung trực tiếp lĩnh đi ra, cầm lại đến mình Độn Môn phủ trung hảo hảo bảo vệ.

Ở vào Hành Môn Trận các trung Ninh Trần, căn bản cũng không biết mình đã bị mấy vị trưởng lão quan tâm, lại càng không biết hiểu cái khác tham dự thử luyện đệ tử, rốt cuộc tình cảnh làm sao? Hôm nay Ninh Trần chỉ có một ý niệm trong đầu, đó chính là mau chóng!

Đi qua hơn mười trường dài giảm xóc thông đạo, Ninh Trần chỉ cảm thấy trước mắt rộng mở trong sáng, cả nhân đã tiến vào một cái không lồ thạch thất trong, dài rộng đều không sai biệt lắm có hơn mười trường, bày biện ra một cái vòng tròn hình.

Ở trước mặt của hắn, chính là đủ một trăm chỉ kỳ quan thú, hoàn toàn là do kim chúc cùng linh mộc kết hợp với nhau kết quả, coi như đường như giống như đôi liệp bảo, tuy rằng răng nanh cố ý bị làm rất độn, miễn cho đệ tử trọng thương, nhưng là vẫn có nhất định công kích tính.

Tại đây nhiều kỳ quan bày thú phía sau to lớn trên vách tường, tất là một khối tản ra lục quang cửa đá, chính thị Huyền Thạch môn.

"Nhất định phải dĩ tốc độ nhanh nhất giết chết những ... này kỳ quan thú, sau đó oanh khai Huyền Thạch môn, thì là quá quan." Ninh Trần tự lẩm bẩm, nhưng chút nào không dám thư giãn, trong hai mắt càng tràn đầy ý chí chiến đấu.

Kiến hơn mười chỉ kỳ quan thú một cổ não đánh tới, Ninh Trần cắn chặt hàm răng, vỗ trừ vật đại, Long Tu Cống Bút đã xuất hiện ở trong tay của hắn, hoành tại trước mặt đảo qua, một cái thật dài hắc sắc mực nhận tùy theo hình thành, trực tiếp đánh phía kỳ quan thú.

Trong nháy mắt, bảy bát chỉ kỳ quan thú trực tiếp đã bị Ninh Trần Long Tu Cống Bút chẻ thành hai nửa, đồng thời cánh tay lại liên tục huy động mấy cái, hai thanh Linh Mạch Kiếm tùy theo theo Ninh Trần hai tay của bắn thẳng đến ra, chớp mắt, một con kỳ quan thú bị Tả Long Kiếm tước chặt đứt một chân, một con khác bị Hữu Trạch Kiếm đánh bể đầu.

Chỉ dùng mấy hơi thở, Ninh Trần cũng đã giết chết mười con kỳ quan thú.

"Còn chưa đủ khoái, nói không chừng cái kia kêu Mục Cửu Vân đệ tử, đã sấm quan thành công, nhất định phải nắm chặt thời gian mới được." Ninh Trần tâm trạng nghĩ như vậy, Long Tu Cống Bút rất nhanh huy động, dụng cả tay chân, một thanh chuôi nhan sắc khác nhau, hình dạng bất đồng Linh Mạch Kiếm tại trước mắt bay loạn, tương một con chỉ kỳ quan thú đánh cho thất linh bát lạc.

Nhất là hai chân thả ra Linh Mạch Kiếm, càng buru hân không gì sánh được, chân trái Tả Viêm Kiếm bám vào hừng hực hỏa diễm, chân phải Hữu Hàn Kiếm còn lại là băng lãnh đến xương.

Bốn kiếm phối hợp uy lực bất phàm

Khoanh chân ngồi ở linh trì chung quanh chư vị trưởng lão, giờ khắc này đã hoàn toàn đem lực chú ý nhắm ngay Ninh Trần, nhìn Thú Lan thạch thất trung một con chỉ, nhất phiến phiến kỳ quan thú bị Ninh Trần dụng tàn bạo phương thức giết chết, kỳ quan thú phần còn lại của chân tay đã bị cụt bay ngang, sở hữu trưởng lão khỏe miệng cũng không khỏi co rúm hai cái.

Nguyên bản nhận định Ninh Trần tại Thú Lan thạch thất trung tất nhiên bị nhục Chu Thượng trưởng lão, miệng càng giật giật, không biết nên nói cái gì là hảo.

Mặc Độ, Vũ Dương trưởng lão càng liếc mắt nhìn nhau, hơi trương liễu trương bất khả tư nghị miệng.

Trước đây không lâu, này kỳ mạo xấu xí Ninh Trần phá hết Huyền Môn thông đạo ghi lại, cũng đủ để cho bọn họ giật mình, kết quả lại thật không ngờ, kỳ pháp thuật cũng là cao siêu như vậy, còn có Long Tu Cống Bút, tuyệt đối có thể nói Ngưng Khí kỳ hân hữu pháp bảo!

"Người kia rốt cuộc là từ nơi này nhô ra?" Mặc Độ kim lòng không đậu phát ra thanh âm như vậy, gương mặt kinh ngạc.

Làm một Ngưng Khí tầng năm tên, là có thể giống như thế pháp bảo, nếu không phải cao nhân đưa tặng, vậy chính là có đại tạo hóa người, còn có uy lực kia mạnh mẽ tại pháp thuật, Mặc Độ có thể khẳng định, này cũng không xuất từ Yêu Linh tông, vậy là cái gì?

Trong lúc nhất thời, tất cả trưởng lão có thể nói đầu đầy vụ thủy, nhất tề nhìn chăm chăm Ninh Trần, giờ khắc này Ninh Trần danh tiếng, dĩ nhiên xa xa đáp qua Mục Cửu Vân, có thể nói bị thụ quan tâm.

Chỉ có Công Tôn Dương, còn lại là gương mặt thấp thỏm cùng bất an, dựa theo đạo lý mà nói, Ninh Trần thân là Ly vực đệ tử, vào giờ khắc này, nhượng Ly vực đại phóng tia sáng kỳ dị, hẳn hẳn là vui vẻ mới đúng, có thể Công Tôn Dương cũng không nghĩ như vậy, này Ninh Trần xuất hiện, không thể nghĩ ngờ nhượng hắn triệt để đắc tội Chu Thượng trưởng lão, điều này làm cho Công Tôn Dương đứng Ninh Trần càng thêm phản cảm, chán ghét!

Trái lại đứng ở phía sau Triệu Tử Hoài, tuy rằng vẫn không nhúc nhích, thế nhưng trong con mắt đã toát ra cuộn cuộn sát khí, nhất là xem tư thế Ninh Trần đã bị Mặc Độ coi trọng, nhất định phải tại Mặc Độ lựa Ninh Trần trước, tương Ninh Trần diệt trừ mới được, bằng không nhất định hậu họa vô cùng!

"Lão phu quan sát một lúc lâu, người này thân pháp mạnh mẽ, khá cụ linh tính, không sai, không sai, lão phu rất là chọn trúng a." Nói chuyện chính thị Khôn vực vực chủ.

"Thế nào? Người dám cùng ta cướp người sao?" Ở vào trong kinh ngạc Mặc Độ, nghe được có người nói như vậy, thần sắc biến đổi, vẻ mặt sát ý, đối với Khôn vực vực chủ đạo.

Mặc Độ tâm nhãn tiêu, tại Yêu Linh tông là nổi danh, kiến Mặc Độ như vậy, Khôn vực vực chủ liên tục xoa tay, cười nói: "Lão phu chỉ nói là thuyết mà thôi, Mặc Độ đại sư mặc chăm chú mới là."

"Hừ, chỉ là giết chết chính là mấy con ky quan thú mà thôi, có gì đặc biệt hơn người, pháp thuật của hắn quả thực tân kỳ, nhưng là muốn oanh khai Huyền Thạch môn, uy lực như vậy còn là xa xa không đủ." Chu Thượng nắm thật chắc chén trà trong tay, lạnh mặt nói, trong lòng tắc âm thầm may mắn, bản thân lên lên cho Mục Cửu Vân nhất trương Sư Hồng Chấn Bạo phù, là Ngưng Khí lục tăng phù lục, hắn theo Họa Quỷ đại sư nơi nào cầu tới, chỉ cần một cái hạ sẽ tương Huyền Thạch môn oanh khai, không tổn sức chút nào.

Đây cũng là Ngưng Khí lục tăng tới tham gia các trung thử luyện ưu thế lớn nhất chỗ.

"Muốn ta xem, Ninh Trần tuyệt đối sẽ bị Huyền Thạch môn ngăn trở, chỉ có Mục Cửu Vân thực lực như vậy toàn diện đệ tử, mới xứng đôi Thiên Kiền đệ tử thân phận, chỉ là chạy trốn khoái, có gì dụng?" Chu Thượng trưởng lão nói tiếp, lời này càng nhiều hơn chính là vì bản thân tìm về mặt mũi, hoặc là tìm kiếm một loại tự mình thoải mái.

Nhưng mà, ngay Chu Thượng trưởng lão lời này vừa cửa ra trong nháy mắt, thông qua linh tri, chỉ thấy Ninh Trần đã đem tới hậu một con ky quan thú chém thành hai khúc, đi tới Huyền Thạch môn tiền, hai tay ngón tay để ở huyệt Thái Dương, tại Ninh Trần giữa chân mày, bỗng nhiên lông lánh xuất kiếm trạng quang mang, đón một thanh hắc sắc cự kiếm trực tiếp theo Ninh Trần mi tâm của bản thẳng đến ra, trực tiếp đánh vào Huyền Thạch môn thượng.

Đây chính là Ninh Trần khổ luyện đã lâu Thánh Đỉnh Kiếm!

Sau một khắc, nhìn nữa rất nặng kiên cố Huyền Thạch môn, đã bị Ninh Trần sinh sôi đánh ra nhất cái lỗ thủng!

Xoạch.

Chu Thượng trưởng lão chén trà trong tay trượt rơi xuống đất, mà hắn lại không có phản ứng chút nào, kinh ngạc được há to miệng, chất phác nhìn linh tri trung nhất cử nhất động, này. . . Đây rốt cuộc là quái vật gì?

Các trưởng lão khác cũng mục trừng khẩu ngốc, đây là loại nào pháp thuật? Vẫn còn có như uy lực này? Một kích xuyên thủng Huyền Thạch môn, quả thực làm cho bất khả tư nghị.

Ninh Trần căn bản cũng không biết tất cả trưởng lão phản ứng, nhìn trước mắt lỗ thủng, thần sắc thoáng thư giãn ra.

"Thời gian hắn là còn kịp." Ninh Trần tự làm bấm, sau đó một cái cá nhảy, gầy yếu vóc người dễ dàng xuyên qua lỗ thủng.

Đương Ninh Trần đi qua lỗ thủng, cảnh tượng trước mắt nhất thời chính là biến đổi, cả nhân phảng phất đưa thân vào một tòa cung điện hoa lệ trong tráng lệ, dưới chân đã không còn là hòn đá, mà là một khối khối tỉ lệ thật tốt bảo ngọc, đỉnh đầu càng treo dạ minh châu.

Chính giữa chỗ, tắc có ba tòa ngọc thai, từng ngọc trên đài, đều bày đặt một quả ngọc trụ.

Ừ?

Bỗng nhiên, Ninh Trần thần sắc khẽ động, hai mắt hơi trương liễu trương, hắn kinh dị phát hiện, ba tòa ngọc trên đài điều trụ, một cái không nhúc nhích, quân đặt ngang ở mặt trên, bốn phía càng không có một bóng người.

"Chẳng lẽ ta là người thứ nhất?" Ninh Trần có chút không dám tin tưởng, trong lòng dĩ nhiên đại hi, đón không chút khách khí, tiến lên trực tiếp tương từ sắc Thiên Kiền ngọc trụ cầm trong tay, ngọc gián dựa theo lệ cũ, xen vào đến ngọc thai trong, như vậy Ninh Trần thì là thông qua các trung thử luyện.

Nhìn trong bàn tay, tinh xảo vô cùng trên ngọc trụ, thanh thanh sở sở viết "Thiên Kiền" hai chữ, Ninh Trần trong lòng kích động không thôi.

Như vậy hưng phấn cùng kích động, cũng không có duy trì liên tục lâu lắm, chỉ là tại Ninh Trần tâm trung chợt lóe lên, thu được Thiên Kiền đệ tử thân phận, tám chín phần mười hội để cho người đỏ mặt, khiêm tốn, khiêm tốn.

Ninh Trần như vậy báo cho bản thân, sau đó tương Thiên Kiền ngọc trụ thu nhập trữ vật đại, liền nhân đình tín bộ vậy cho tới bây giờ lúc lỗ thủng chui trở lại, đường cũ bắt đầu phản hồi, cả nhân đã hoàn toàn đã không có lúc tới cấp thiết.

Lại quá khứ một lúc lâu, Mục Cửu Vân rốt cục coi như nhanh chóng giết chết một trăm chỉ ky quan thú, sau đó lợi dụng theo Chu Thượng nơi nào lấy được Sư Hồng Chấn Bạo phù dễ dàng oanh mở Huyền Thạch môn.

Bước vào trong đó, kiến bên trong không có một bóng người, Mục Cửu Vân trên mặt anh tuấn, toát ra nụ cười nhàn nhạt, không có chút nào ngoài ý muốn.

"Không ngoài sở liệu của ta, ta cảm đệ nhất không huyền niệm chút nào, ra về liên tới gần cũng không có." Mục Cửu Vân tự mình cảm giác hài lòng, cất bước sẽ đến ngọc trên đài.

"Ừ?"

Nhưng mà, ngay hân thân thủ chuẩn bị công khai cảm lấy Thiên Kiền điều trụ là lúc, trên mặt thân nhiên tự đắc thần tình đại biến, chỉ thấy bày đặt Thiên Kiền điều trụ ngọc thai, dĩ nhiên rỗng tuếch.

"Này, điều này sao có thể?" Mục Cửu Vân trường mắt to, kinh hô một tiếng, khuôn mặt bất khả tư nghị: "Làm sao có thể có nhân còn nhanh hơn ta? Điều đó không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng, nhất định là ta Thiên Kiền điều trụ quên thả."

Chỉ là cảm ở Thiên Kiền ngọc thai hơi nghiêng ngọc giản, lại yên lặng chiêu kỳ tất cả.

Này không thể nghi ngờ nhưng Mục Cửu Vân có chút xấu hổ: "Chết tiệt, rốt cuộc là người nào đoạt đi rồi ta Thiên Kiền điều trụ, ta tuyệt không tha cho hắn!"

Cùng lúc đó, tại Hành Môn Trận các bên ngoài, đến đây nỗ lực lên khuyến khích các vực đệ tử, đã đều vây ở to lớn Hành Môn Trận các chu vi.

Mỗi đi ra một gã mặt mũi bầm dập, phá y lạn sam đệ tử, đều đã đưa tới một trận hư thanh, tiếng cười nhạo càng liên tiếp.

Điều này làm cho những đệ tử này buồn khổ không gì sánh được, nhất là trước đã tham gia các trung thử luyện đệ tử, càng trong lòng oán giận, này không phải các trung thử luyện? Phân minh chính là làm khó nhân, dĩ vãng cũng không có khó như vậy.

Mà đối mặt thành bách thượng thiên nhân trào phúng, bọn họ căn bản vô lực cãi lại, chỉ có thể hôi lưu lưu tiến vào trong đám người.

"Một đám phế vật." Tur Đồ Phàm đứng ở Hành Môn Trận các tiền, nhìn đám sung mặt sung mũi đệ tử, đầy bụi đất đi ra Hành Môn Trận các, cười lạnh nói, trong giọng nói tràn đầy lau một cái khinh miệt.

Về phần Kiều Kiều, cây cải đỏ, Tiểu Hoa chờ Phù Lang các tiểu đệ tử, đã đứng ở Hành Môn Trận các ngoại vi, vẻ mặt chờ đợi, lo lắng cùng đợi Ninh Trần, trong lòng càng thấp thòm bất an, nhất là thấy nhiều đệ tử như vậy đều bị đào thải, cũng không biết Ninh Trần có thể không thuận lợi thông qua.

Sau một lát, lại xem trước mặt bọn họ lối vào, Ninh Trần chậm rãi đi bên trong đi ra, biểu tình vô bi vô hỉ.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Xin lỗi!

"A, lại một cái phế vật đi ra." Tur Đồ Phàm đứng ở Hành Môn Trận các phụ cận, nhìn Ninh Trần thân ảnh của hiện lên, khinh thường cổ họng một tiếng.

Tur Đồ Phàm bên cạnh cái khác Họa Nhân các đệ tử, trên mặt đồng dạng tràn ngập chẳng đáng, chỉ là có chút hiếu kỳ, Ninh Trần dĩ nhiên không có mặt mũi bầm dập, y phục cũng không có phá.

Có lẽ là bởi vì Ninh Trần căn bản sẽ không có dám sảm Huyền Môn thông đạo, rõ ràng bị hách trở lại chưa?

Nghĩ tới đây, Họa Nhân các thậm chí phụ cận những đệ tử khác, khinh thường biểu tình nặng hơn.

Hành Môn Trận các cửa Ninh Trần, tự nhiên chú ý tới cách đó không xa Tur Đồ Phàm khinh thường biểu tình, cùng với bốn phía đệ tử hư thanh, ồn ào thanh.

Bất quá, Ninh Trần tịnh không có để ý, biểu tình bình tĩnh như nước, càng không có muốn giải thích và vân vân ý tứ, không có này cần phải.

Đứng ở nhân bụi rậm phía sau Tiểu Hoa, cũng mặc kệ Ninh Trần rốt cuộc có hay không thông qua, kiến Ninh Trần bình an đi ra, thiên chân khá ái khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra đáng tươi cười, sau đó mại khai chân nhỏ, trực tiếp hướng phía Ninh Trần chạy vội quá khứ: "Chủ sự ca ca."

Chỉ là bởi vì chạy trốn quá nhanh, không cẩn thận quất đến rồi hàng trước nhất Tur Đồ Phàm thối thượng.

Hơi quay đầu, đương Tur Đồ Phàm thấy là Phù Lang các Tiểu Hoa, chân mày hơi nhíu lại, từ lần trước Triệu Từ Hoài cùng Ninh Trần chuyện tình hậu, Họa Nhân các đứng Phù Lang các có thể nói mọi cách chèn ép, đối kỳ đệ tử cũng là tràn ngập căm thù.

"Lại một một Phù Lang các tiểu phế vật, bước đi cũng không nhìn giữ điểm, cút ngay."

Nói, Tư Đồ Phàm vừa nhấc chân, trực tiếp tương Tiểu Hoa đá qua một bên, căn bản cũng không có đem Tiểu Hoa loại này chưa xong toàn bộ hóa nhân tiểu đệ từ đương nhân nhìn.

Tư Đồ Phàm lực đạo tuy rằng không nặng, tiếc rằng một cái Ngưng Khí tầng năm các trung đệ tử cùng một cái liên Ngưng Khí một tầng đều không phải là Tiểu Hoa, tu vi chênh lệch quá lớn, trong nháy mắt gây teo nhỏ Tiểu Hoa, lui về phía sau hơn một trượng xa, sau đó mất thăng bằng, đặt mông ngồi trên mặt đất, về mặt kinh khủng nhìn Tư Đồ Phàm.

Ninh Trần cự ly Tư Đồ Phàm chỉ có bất túc năm trượng xa, đối với Tư Đồ Phàm trào phúng, chẳng đáng, Ninh Trần căn bản không lưu ý, thế nhưng khi dễ đáng thương Tiểu Hoa, Ninh Trần bình hòa hai mắt khê động, trong con mắt thêm lau một cái màu sắc trang nhã.

"Tư Đồ Phàm, ngươi làm gì người?"

Không đợi Ninh Trần tiến lên, tánh khí nóng nảy cây cải đỏ, trực tiếp nhảy ra ngoài, về mặt sắc mặt giận dữ, chỉ vào Tư Đồ Phàm cả giận nói.

Tư Đồ Phàm hơi phui liếc mắt cây cải đỏ, gương mặt khinh miệt: "Lại nữa rồi một người tên là ồn ào phế vật, lẫn xa một chút, ngươi Tư Đồ gia gia không đếm xỉa tới người."

Cái khác Họa Nhân các đệ tử, đồng dạng khinh cổ họng một tiếng, bữu môi ba, Phù Lang các phế vật cũng dám cùng họ Tư Đồ sư huynh kêu gào, thực sự là không biết trời cao đất rộng.

"Tư Đồ Phàm, ngươi thật sự có nhiều quá phận, Tiểu Hoa chỉ là nhẹ nhàng quát ngươi một cái hạ, nàng còn là là một tiểu hải tử, về phần ngươi như vậy đá nàng sao?" Kiều Kiều cũng có chút nhìn không được, căn bản dục dục nâng dậy Tiểu Hoa, lại nhìn một chút tay nhỏ bé thượng bị thạch đầu lạc ra vết thương, cũng có nhiều con tức.

"Ta đường đường Họa Nhân các đệ tử, đá nàng một cái hạ có thể làm sao? Đó là cho các ngươi Phù Lang các mặt." Tư Đồ Phàm lạnh lùng nhìn liếc mắt Kiều Kiều, xa cách nói một câu, cho người cảm giác, chẳng đáng với cùng loại này bất nhập lưu các quá nhiều dây dưa.

"Yêu, đây không phải là Bạch Tâm Dao muội muội Kiều Kiều sao? Nghĩ không ra đều trương thành đại a đầu."

"Oa, nghĩ không ra sau khi lớn lên, đã vậy còn quá đẹp, có hứng thú hay không cùng ca ca ta kết thành đạo lữ a? Ca ca cho ngươi lai ta Họa Nhân các làm sao?" Nói chuyện, là một cái xấu xí Họa Nhân các đệ tử, giữ lại một cái thật to đầu trục, tên là Lý Nham.

Mà này đầu trục đệ tử nói, đã nhất thời đưa tới Họa Nhân các đệ tử một đoàn cười vang.

Kiều Kiều đối mặt những lời hạ lưu như vậy ngữ, khuôn mặt đỏ lên, trên mặt càng viết đầy tức giận, nhưng lại vô kế khả thi, dù sao Họa Nhân các thực sự quá mạnh mẽ.

"Được rồi!" Cát bước đi tới Ninh Trần, giờ khắc này, rốt cục nghe không nổi nữa, đứng ở Tư Đồ Phàm trước mặt cửa, trầm giọng nói rằng.

"A, đây không phải là Phù Lang các lớn nhất phế vật sao? Nghĩ không ra ngươi còn có mặt mũi đứng ở trước mặt cửa ta, thì là ngươi đến rồi Ngưng Khí tầng năm có thể làm sao? Còn không giống với bị đầu loại? Ta cấp Ly vực mất mặt xấu hổ!" Tư Đồ Phàm nhìn Ninh Trần, trên mặt không có sợ hãi chút nào, dĩ coi rẻ giọng điệu đạo.

"Ta có đúng hay không phế vật, này không có quan hệ gì với ngươi, ngươi yêu thuyết đã nói, thế nhưng hiện tại. . . Mời hướng Tiểu Hoa xin lỗi." Ninh Trần đứng ở Tư Đồ Phàm trước mặt, từng chữ từng câu nói, Ninh Trần tuy rằng tính tình hạo, không muốn gây chuyện thị phi, nhưng này tuyệt không có nghĩa là muốn nhận thức khi dễ.

"Cái gì? Ha ha, ha ha ha. . ."

Theo Ninh Trần lời ra khỏi miệng, sở hữu Họa Nhân các đệ tử, không khỏi chính là sùng sốt, có chút không dám tin tưởng lỗ tai của mình, sau đó liền ồn ào cười ha ha: "Ta không có nghe nói đi, chính là một cái bụi bặm chồng chất, cũng dám yêu cầu ta Họa Nhân các xin lỗi? Cũng không sợ nhanh đầu lưỡi, phi!"

Đứng ở Ninh Trần trước mặt Tư Đồ Phàm, nghe được Ninh Trần nói như vậy, càng lạnh lùng cười cười, trên mặt tràn đầy nghiền ngẫm, sau đó khinh miệt liếc một cái Ninh Trần đạo: "Chỉ bằng ngươi? Nhưng ta xin lỗi? Ngươi có tư cách này sao?"

"Vậy nếu như hơn nữa nó nì?" Ninh Trần rốt cục nghe không nổi nữa, đi về phía trước bán bộ, sau đó một chút tương Thiên Kiền ngọc trụ sáng đi ra.

"A, lấy ra nữa một cái ngọc trụ tựa như muốn. . . Ừ?" Tư Đồ Phàm thần tình bỗng nhiên bị kiểm hãm, hai mắt đại trương, máu trên mặt sắc càng trong nháy mắt thối được không còn một mảnh, nhất là thấy Ninh Trần ngọc trong tay ngã xuống tại dưới ánh mặt trời, tàn mát ra khác hoa quang, mặt trên thanh thanh sở sở mài dũa "Thiên Kiền "Hai chữ: " này. . . Đây là Thiên Kiền ngọc trụ! Này. . . Điều này sao có thể?"

Mới vừa rồi còn tại ồn ào Họa Nhân các đệ tử, nghe được Tư Đồ Phàm nói như vậy, đồng dạng đều đưa mắt nhắm ngay Ninh Trần ngọc trong tay ngã xuống, kết quả "Bá" một cái hạ, toàn bộ Họa Nhân các đệ tử một mảnh lặng im, mỗi người dường như pho tượng như nhau, trực câu câu nhìn Ninh Trần ngọc trong tay ngã xuống.

Đứng ở Ninh Trần bên cạnh Kiều Kiều, cây cải đỏ, giờ này khắc này đã ngơ ngẩn, bọn họ thực sự hoài nghi mình có đúng hay không đang nằm mơ?

Trước bọn họ vẫn nghĩ làm Ninh Trần nhanh như vậy đi ra, là bị đào thải nì, nguyên vốn còn muốn thoải mái một cái hạ, có thể kết quả lại trăm triệu thật không ngờ, Ninh Trần dĩ nhiên đi nhanh như vậy tốc độ, tại Mục Cửu Vân trước xông qua các trung thử luyện, giờ khắc này, Kiều Kiều chỉ cảm thấy đầu óc trống rỗng.

Kiều Kiều tự nhiên rõ ràng, Thiên Kiền đệ tử tại Yêu Linh tông ý vị như thế nào!

Một ngày chính mình Thiên Kiền đệ tử thân phận, không thể nghi ngờ chính là các trung trong hàng đệ tử Chí Tôn, sở hữu các trung đệ tử, nếu so với kỳ thấp hơn một nửa.

Không chỉ là như vậy, theo Ninh Trần lấy ra Thiên Kiền ngọc trụ, hoa quang lóng lánh đi ra, phụ cận đệ tử đã đều thấy, đám càn mục trừng khẩu ngọc, trông mắt đều nhanh rơi đi ra.

Trước tại bọn họ xem ra, thanh danh hiển hách Mục Cửu Vân bắt được Thiên Kiền đệ tử thân phận có thể nói tay cầm đem toàn, kết quả lại không ao ước, lại bị một cái kỳ mạo xấu xí, chút nào vô danh khí đệ tử đoạt trước, hơn nữa còn là trước bị nhận định yếu nhất Ly vực đệ tử.

Như vậy tương phản, tại trước mặt mọi người thực sự quá mức thật lớn.

Chỉ là trong vòng mấy cái hít thở, lớn như vậy Bạch Ông sơn đỉnh, có thể nói một mảnh tinh mạch, tinh được liên một trận gió thanh, đều có thể nghe được thanh thanh sở sở, trước hư thanh, trào phúng thanh, không còn sót lại chút gì, tất cả mọi người trực câu câu nhìn Ninh Trần, khuôn mặt bất khả tư nghị.

"Người . . . Người này Thiên Kiền ngọc trụ, là. . . Là giả, chỉ bằng người sao. . . Làm sao có thể thu được Thiên Kiền đệ tử thân phận." Ước chừng qua một lúc lâu, Tư Đồ Phàm mới phát ra như vậy thanh âm, bắt quả thanh âm đã có nhiều khăn khăn, trên trán mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu đã rỉ ra.

Trong lòng hắn đã rất rõ ràng, Thiên Kiền ngọc trụ kia tốt như vậy hàng nhái?

Bất quá, ngay Tư Đồ Phàm lời này vừa cửa ra trong nháy mắt, nhìn nữa vô cùng to lớn Hành Môn Trận các phía trên, một khối to lớn ngọc bài phiêu nhiên mọc lên, mặt trên rõ ràng in các trung thử luyện trước ba tên, đệ nhất danh hách lại chính là Ly vực Ninh Trần! Tên thứ hai mới là Mục Cửu Vân.

"Ninh Trần? Chẳng lẽ chính là cái kia gãy yếu áo bào trắng tiểu sinh?"

"Làm sao có thể? Cái kia kêu Ninh Trần tên dĩ nhiên hội tương Mục Cửu Vân giết chết? Hơn nữa giành trước Mục Cửu Vân nhiều thời giờ như vậy."

...

Trong lúc nhất thời, nguyên bản tinh mạch vậy Bạch Ông sơn đỉnh, nhất thời nổ tung oa, như vậy tiếng nghị luận bên tai không dứt.

Đứng ở Hành Môn Trận các nơi cửa Mục Cửu Vân, tắc đã là gương mặt háng giọng, dám cướp giật hắc Thiên Kiền ngọc trụ, quả thực tội khác đương chu!

Ninh Trần căn bản cũng không có lưu ý những người khác như phản ứng gì, mà là ánh mắt băng lãnh nhìn chăm chăm Tư Đồ Phàm, hôm nay Ninh Trần từ lâu đem Kiều Kiều, cây cải đỏ, Tiểu Hoa trở thành người nhà của mình, ai dám đụng vào bọn họ, chính là đụng vào Ninh Trần nghịch lân.

"Hiện tại, ta dĩ Thiên Kiền đệ tử thân phận yêu cầu người, hướng ta Phù Lang các Tiểu Hoa xin lỗi." Ninh Trần mỗi chữ mỗi câu đúng Tư Đồ Phàm đạo.

Tư Đồ Phàm khí thế của rõ ràng yếu đi rất nhiều, tại trước mặt mọi người, nếu dám đối Thiên Kiền đệ tử bất kính, đây chính là có vi môn quy, là trọng yếu hơn là, chứa nhiều đại trưởng lão tụ cự cách nơi này không xa.

"Ta. . . Ta thể nhưng Triệu Tử Hoài nhân, Ninh Trần, người cũng đừng quên, Triệu Tử Hoài sư huynh. . ."

"Triệu Tử Hoài bây giờ không có ở đây ở đây, ta là Thiên Kiền đệ tử, toàn bộ Bạch Ông sơn thân phận của ta tối cao, hiện tại ta lệnh cho người, xin lỗi! Bằng không ta có quyền trị người kháng mệnh chi tội!" Ninh Trần thay đổi ngày xưa chỉ có thư sinh đáng đáp, người gây sự đạo, chút nào không chịu thoái nhượng bán bộ!

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 38: Nhất ti tôn nghiêm

Kiến ngày xưa nhân gian nhân lẫn Ninh Trần, thay đổi ngày xưa tư tư vấn vấn đáng đáp, hai mắt băng lãnh, Tư Đồ Phạm tâm trạng khẽ run lên, thân là Thiên Kiền đệ tử, so với các trung đệ tử cao hơn một nửa, tại đây loại trước mặt mọi người, lại có tư cách trị tội cho hắn!

Trước ồn ào Họa Nhân các đệ tử, kiến Ninh Trần như vậy, dĩ nhiên cũng không dám tỷ lệ phát sinh cao một lời, Thiên Kiền đệ tử thân phận tại các trung trong hàng đệ tử rốt cuộc nặng bực nào, bọn họ vẫn là vô cùng biết được.

"Muốn cho ta xin lỗi? Ninh Trần đừng quên lúc đầu tại Phù Lang các, Triệu Tử Hoài sư huynh là nói như thế nào, ngày hôm nay ngươi dám vũ nhục ta. . ."

"Ngươi vô tội đá ta Họa Nhân các đệ tử, ta chỉ là cho ngươi nói lời xin lỗi mà thôi, nói thế nào vũ nhục?" Ninh Trần đối chọi gay gắt đạo, trong lòng mơ hồ con tức đã lên đây, chỉ là nói lời xin lỗi mà thôi, coi như là vũ nhục? Nay Họa Nhân các vị miễn đã quá bá đạo.

"Ngươi cho rằng một người hướng một đám súc sinh phế vật xin lỗi, chẳng lẽ không đúng vũ nhục. . ."

Ba!

Không đợi Tư Đồ Phạm trưng câu nói kế tiếp nói ra, Ninh Trần bỗng nhiên không có dấu hiệu nào giơ tay lên, đối với Tư Đồ Phạm mặt của, chính là một cái nặng nề bạt tai, lực đạo chỉ trọng, rõ ràng tương Tư Đồ Phạm phiến trở mình trên mặt đất, mũi miệng phun huyết, lưỡng cái răng trực tiếp tụt bay ra!

Một màn này, cực kỳ giống ban đầu ở Phù Lang các trung, Triệu Tử Hoài đối đãi Ninh Trần lúc đích tình hình.

Trong lúc nhất thời, Tư Đồ Phạm chỉ cảm thấy gương mặt con đau không gì sánh được, hắn thật không ngờ dĩ nhiên tu luyện tới Ngưng Khí tầng năm Ninh Trần, dĩ nhiên sẽ có như vậy lực lượng.

Kiến Ninh Trần xuất thủ, Họa Nhân các đệ tử thần sắc bỗng nhiên cơ cảnh đứng lên, đều lấy ra chiến phù, pháp khí, trong lúc nhất thời, Ngưng Khí bên cạnh sát khí ù ù, bất quá, lại không người dám tiến lên bán bộ!

Cứu kỳ nguyên nhân chính là, trước mặt mọi người, dám đối Thiên Kiền đệ tử xuất thủ, tắc tại Yêu Linh tông, tuyệt đối có thể nói là không nhỏ chịu tội, là trọng yếu hơn một điểm là, theo Ninh Trần mới vừa mới ra tay thực lực xem ra, chân là một đôi nhất một mình đấu, chưa chắc có nhân sẽ là Ninh Trần đối thủ.

Có thể đột phá thiên khó khăn hiểm trở, thu được Thiên Kiền đệ tử, không có thể như vậy tùy tiện nói một chút, nhất định phải ứng có đủ thực lực mới được.

Cùng lúc đó, tại Thanh Vân tiên động trong, Triệu Tử Hoài bản thân tự nhiên tận mắt đến Ninh Trần ra tay với Tư Đồ Phạm hình ảnh, trong lúc nhất thời này kiểm duyệt thẳng lên, hai mắt đều nhanh muốn phun ra lửa.

Ở trong mắt hắn, Ninh Trần quả thực chính là chính là con kiến hôi giống nhau, hôm nay này con kiến hôi cũng dám cản ngược lại Họa Nhân các, thực sự lớn mật, vô liêm sỉ!

Nghĩ tới đây, Triệu Tử Hoài tùy theo liền nhớ lại thân, đi phế bỏ cái kia Ninh Trần!

"Triệu Tử Hoài, ngươi đi làm gì?" Kiến Triệu Tử Hoài phải đi, Mặc Độ bỗng nhiên vì khẽ nâng lên mí mắt đạo, hắn tự nhiên thấy được Triệu Tử Hoài đằng đằng sát khí hình dạng, tự nhiên cũng biết Bạch Ông sơn lên tới để phát sinh cái gì.

"Ta Họa Nhân các đệ tử bị thụ khi dễ, ta mau chân đến xem." Triệu Tử Hoài mở miệng nói, tần khả có thể làm cho mình bày ra cung kính giọng điệu, dù sao này Mặc Độ tại Yêu Linh tông trưởng lão trung, cũng không tốt chọc.

"Nhìn? Nói như vậy, ngươi chính là muốn cùng ta Độn Môn phủ công nhiên đối nghịch?" Mặc Độ hơi hé mắt, gỡ gỡ khóe miệng chòm râu đạo.

Bá!

Mặc Độ lời này cực kỳ bình thản, thế nhưng đương lời này truyền vào đến Công Tôn Dương trong tai là lúc, lại làm cho Công Tôn Dương sắc mặt của nhất thời đại biến, Mặc Độ lời này nói bóng gió, đã rất rõ ràng, Mặc Độ đã không nhận thức được nhận định, Ninh Trần chính là hắn đồ đệ, chính là Độn Môn phủ nhân, Triệu Tử Hoài nhục tại đương đình đám đông xuống xuất thủ, không thể nghi ngờ chính là muốn cùng Độn Môn phủ đối nghịch.

Như vậy, tình thế đã có thể nhiệt náo tới bại.

Triệu Tử Hoài giờ khắc này đều nhanh muốn chọc giận nổ, nhưng nhìn đến Mặc Độ bình thản ánh mắt, trong lòng còn là tràn đầy cố kỵ, thì là hắn bởi cảnh huống đại, nhưng Mặc Độ nhưng cho tới bây giờ mặc kệ cái này.

Hơn nữa thì là này Triệu Tử Hoài tu vi cao tới đâu, cùng Mặc Độ so với, đã cái gì cũng không tính.

"Cùng Độn Môn phủ đối nghịch? Không dám, không dám." Công Tôn Dương vội vàng nói, trước hắn dĩ nhiên đem Thánh Đòng các đắc tội, đắc tội nữa Độn Môn phủ, nhưng chỉ có chịu không nổi.

"Nếu không dám, vậy ngồi xuống." Mặc Độ như trước vẻ mặt bình tĩnh, nhìn một chút Triệu Tử Hoài, trầm giọng nói.

"Mặc Độ trưởng lão, ta Họa Nhân các đệ tử bị thụ khi dễ, lẽ nào nhượng ta ngồi xem mặc kệ sao?" Triệu Tử Hoài nói tiếp.

"Khi dễ? Ninh Trần là Thiên Kiền đệ tử, giáo dục một chút không lẽ phép các trung đệ tử thiên kinh địa nghĩa, khi dễ lại từ nói gì khỏi?" Mặc Độ đón bình thân đạo, sau đó đưa tay chỉ bỏ đoàn, ý bảo Triệu Tử Hoài ngồi xuống.

Ninh Trần cũng không biết Thanh Vân tiên động trung rốt cuộc chuyện gì xảy ra, càng không biết Mặc Độ chuyện tình, giờ này khắc này, Ninh Trần đã đi tới Tư Đồ Phàm trước người của, mục đích rất đơn giản, chính là nhượng Tư Đồ Phàm xin lỗi.

Lâu dài tới nay, Ninh Trần cùng Tiểu Hoa bọn họ sớm chiều ở chung, biết rõ Tiểu Hoa những ... này tiểu đệ tử gian khổ, không chỗ nương tựa, lẽ loi hiu quạnh.

Hôm nay Tiểu Hoa tương Ninh Trần trở thành thân ca ca giống nhau, dựa vào giữ Ninh Trần, Ninh Trần có khả năng đủ làm, chính là vì Tiểu Hoa muốn tới còn sót lại nhất ti tôn nghiêm.

"Ta lập lại lần nữa, khi dễ ta Phù Lang các đệ tử, mời xin lỗi." Ninh Trần sắc mặt băng lãnh, từng chữ từng câu nói, giờ khắc này, Ninh Trần tự là muốn này một hơi thở!

Té trên mặt đất Tư Đồ Phàm, trong đôi mắt sắp phun ra lửa, giống như một con dã thú, vẻ mặt dữ tợn!

Tích nhật tại Ly vực đi ngang hấn, nơi đó có người dám ra tay với hấn, càng làm cho hấn khó có thể chịu được là, người xuất thủ, chính là cái phế vật thư sinh.

Giận dữ xuống, Tư Đồ Phàm căn bản cũng không đi quan tâm cái gì Thiên Kiền đệ tử thân phận, giờ tay lên đối với Ninh Trần tự bắn ra một bả phù kiếm, rất có tương Ninh Trần đưa vào chỗ chết tư thế.

Công nhiên chặn đánh sát Thiên Kiền đệ tử, này tại Yêu Linh tông có thể nói trọng tội.

Thấy vậy cảnh, Ninh Trần không khỏi hơi hé mắt, được sự giúp đỡ của Tư Hợp đan, phản ứng năng lực siêu quần Ninh Trần, rất nhanh nghiêng người tách ra phù kiếm đồng thời, tiến lên đối với còn không có đứng lên Tư Đồ Phàm chính là một cước, lực đạo chỉ trọng, thậm chí tạo thành một khí lăng.

Chính mình Ngưng Khí tầng năm tu vi Ninh Trần, đã không còn là tích nhật cái kia nhược tiểu chính là thư sinh.

Phanh!

Trong nháy mắt, Tư Đồ Phàm cả nhân trực tiếp bị đá ra ba năm trượng xa, Tư Đồ Phàm cố tình chống đối, lại phát hiện Ninh Trần một cước này che lấp linh khí, lực đạo mười phần! Một ngụm máu tươi càng theo trong miệng phun tới!

Họa Nhân các đệ tử đối mặt cảnh này, cũng giận mà không dám nói gì, nhất là Tư Đồ Phàm công nhiên muốn ám sát Ninh Trần, nếu là truy cứu xuống tới, Họa Nhân các cũng là phiền phức liên tục.

Đồng dạng, bọn họ đã rất khó tưởng tượng, mấy tháng trước, nhược tiểu chính là Ninh Trần giờ khắc này dĩ nhiên đã có thực lực như vậy, rất khó sẽ cùng thư sinh yếu đuối tương đề tịnh luận.

"Một cước này là thay Tiểu Hoa còn, ta Phù Lang các chưa bao giờ khiêm nhân đông tây." Ninh Trần giọng nói lạnh như băng nói.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Bạch Ông sơn mọi người, đều đã nhiên đưa mắt tập trung vào ở đây, Tư Đồ Phàm tại Ly vực có thể nói có chút danh tiếng, nhưng bọn hấn lại trăm triệu thật không ngờ, tại danh điều chưa biết Ninh Trần trước mặt, dĩ nhiên không hề năng lực chống cự.

"Cái này Ninh Trần rốt cuộc là từ nơi này nhô ra?"

Đây là mọi người trong lòng cộng đồng nghi hoặc.

"Một cái cơ hội cuối cùng, mời xin lỗi." Ninh Trần vừa nói chuyện, tay trái hàn quang sáng láng Linh Mạch Kiếm dĩ nhiên xuất hiện, dần dần chĩa vào Tư Đồ Phàm chớp mũi: "Căn cứ Yêu Linh tông môn quy, người công nhiên cãi lời Thiên Kiền đệ tử chi mệnh, tịnh ý đồ sát hại Thiên Kiền đệ tử, ta có quyền tương người ngay tại chỗ tử hình!"

Theo Ninh Trần này lời ra khỏi miệng, Họa Nhân các tất cả đệ tử sắc mặt nhất tề đại biến, theo Ninh Trần cử động đến xem, đây là muốn động thật.

Như vậy một màn, muốn làm sơ không phải là Triệu Tử Hoài thủ đoạn đối phó với Ninh Trần sao?

Té trên mặt đất miệng phun tiên huyết Tư Đồ Phàm, kiến Ninh Trần Linh Mạch Kiếm mang theo vô tận hàn khí, tại chớp mũi chỗ chậm rãi xoay tròn, trên mặt rốt cục lóng lánh ra vẻ hoảng sợ.

Giờ khắc này, hấn biết rõ, thì là Ninh Trần ở chỗ này giết hấn, Yêu Linh tông cũng sẽ không cho dư Ninh Trần bất kỳ xử phạt nào, thì là Triệu Tử Hoài ngày sau tương Ninh Trần thiên đạo vạn quả, mạng của mình đã không tìm về được.

"Chậm, được rồi, ta xin lỗi." Tư Đồ Phàm tuy rằng trong lòng tràn ngập lửa giận, nhưng vẫn là nỗ lực theo trong kẻ răng bài trừ vài, làm trò thành bách

thượng thiên danh đệ tử, giọng nói run rẩy nói: "Tiểu Hoa, xin lỗi. . ."

Nói xong lời nói này, Tư Đồ Phàm xấu hổ có thể nói đến rồi cực hạn, sắc mặt xanh tím! Đường đường Họa Nhân các đệ tử, dĩ nhiên hướng một tiểu đệ tử xin lỗi, quả thực chính là vô cùng nhục nhã.

Ninh Trần không có trả lời, mà là hơi đưa mắt nhắm ngay Tiểu Hoa, hôm nay nàng chính ôm Kiều Kiều đại thối, khiếp sanh sanh đáng đáp.

Kiến Ninh Trần đưa mắt nhắm ngay bản thân, Tiểu Hoa tự nhiên minh bạch, liền theo tiếng nói nhân phun ra vài đạo: "Không quan hệ. . . Lần sau chú ý là được."

"Ta biết, ngươi đối với ta lòng mang hận ý, nhưng ta đã nói cho ngươi biết, ngày hôm nay ở chỗ này, ta hoàn toàn có thể tương ngươi tại chỗ đánh chết, hợp tình hợp lý, nhưng trời cao có đức hiếu sinh, ta tha cho ngươi một cái mạng, hy vọng ngươi tự giải quyết cho tốt." Ninh Trần thật sâu nhìn liếc mắt Tư Đồ Phàm, thu hồi Linh Mạch Kiếm, xoay người đang lúc mọi người nhìn soi mói, mang theo Kiều Kiều, Tiểu Hoa chờ người rời đi.

Ngay Ninh Trần mới vừa ly khai bất tức một nén hương công phu, Thanh Vân phong phương hướng lặng yên không một tiếng động bay tới một con hạc giấy, yên tĩnh rơi vào đến rồi Tư Đồ Phàm thủ trung, triển khai hạc giấy, là Triệu Tử Hoài bút tích, chỉ có một hàng chữ: Tìm vài cái tu vi cao một chút nhân, âm thầm giết chết Ninh Trần, hủy thi diệt tích, biệt lộ đuôi!

Theo Triệu Tử Hoài giữa những hàng chữ có thể nhìn ra được, hắn đã giận điên lên, nhưng tiếc rằng Mặc Độ lao lao đưa hân ân ở tại Thanh Vân tiên động trong.

Không chỉ là Tư Đồ Phàm, vẫn sắc mặt xanh tím im lặng không lên tiếng Mục Cửu Vân, đã đồng dạng bỏ vào giết chết Ninh Trần tin tức, cứu kỳ nguyên nhân chính là, xem như Yêu Linh tông Chỉ Tôn đại các, tuyệt không cho phép có nhân cười ở trên đầu bọn họ, Ninh Trần phải diệt trừ!

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 39: Cây muốn lặng

Rất nhanh, Ninh Trần mang theo Kiều Kiều đã đi xuống Bạch Ông sơn, đi tới chân núi một chỗ coi như to lớn lâu vũ tiên, ở đây chính thị các trung đệ tử linh phần thường địa phương.

Mang theo Kiều Kiều chờ người hô lập lập tiến vào bên trong lầu, Ninh Trần liền thấy, bên trong là một cái rộng mở phòng khách, một cái coi như chỉ có hơn bốn mươi tuổi trung niên nam tử, trong tay chính cầm nhất bức tranh thưởng thức một liên tục.

Mà hân chính thị Vũ Dương trường lão đệ tử, tên là Đình Sơn.

"Vị sư huynh này, tiểu sinh Ninh Trần, lai linh phần thường." Ninh Trần đi tới Đình Sơn trước mặt, ôm quyền, cung kính thi lễ nói, sau đó chậm rãi lấy ra Thiên Kiền ngọc trụ.

Trước Đình Sơn đã có nghe thấy, lúc này đây các trung thử luyện kết quả thật to xuất hồ ý liệu, trước bừa bãi vô danh Ninh Trần, dĩ nhiên lực áp Mục Cửu Vân, thu hoạch Thiên Kiền đệ tử thân phận.

Tuy rằng ngực sớm có chuẩn bị, nhưng chân khi thấy Ninh Trần, Đình Sơn thần tình còn là khê động, mặc áo bào trắng, mặt mày thanh tú, thoát nhìn cũng chỉ mười lăm mười sáu tuổi hình dạng, hơn nữa cũng không phải là yêu linh hóa nhân, chính là một cái thật mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên.

"Lực áp Thánh Đồng các Mục Cửu Vân dĩ nhiên là một cái mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên gầy yếu? Đây có chút thái già chứ?" Đình Sơn trong lòng cá kinh nói, bất quá, loại này kinh ngạc chỉ là thoáng một cái đã qua, tùy theo chậm rãi thả tay xuống trung họa lâm, lại nhìn một chút Thiên Kiền ngọc trụ.

"Dựa theo quy củ, Thiên Kiền đệ tử có thể thu được động phủ một tòa, thập mục, về phần những phần thưởng khác, ngày sau để thân tự tìm Vũ Dương trường lão muốn." Đình Sơn mỗi chữ mỗi câu nói, chậm rãi từ phía sau ngọc quý trong lấy ra tam món khác, nhất phó tranh cuộn, nhất cái ngọc giản, cùng các trung đệ tử mục bài.

Ninh Trần tiếp nhận này tam món khác, triển khai tranh cuộn, chỉ thấy bên trong sở hội chính thị một ngọn núi, trên ngọn núi suối nước róc rách, róc rách suối nước bàng, đó là một tòa khí phái động phủ.

"Này động ở vào Ly vực bắc bộ Hồng Lâm sơn thượng, từ nay về sau, này núi này hang động quy Ninh Trần sư đệ sở hữu, ngọc giản là phá khai sơn

trung trận pháp sở dụng, này mục bài trong, cũng có thập mục." Đinh Sơn từ từ mở miệng, giới thiệu.

"Oa, động thật lớn phủ a." Tiểu Hoa đứng ở Ninh Trần bên cạnh, giương hai mắt thật to đạo: "Chủ sự ca ca, đến lúc đó ta có thể vào xem vừa nhìn sao?"

"Này động phủ quá lớn, Tiểu Hoa không cần nhìn, đến lúc đó chúng ta cùng nhau vào ở đi là được." Ninh Trần ôm lấy Tiểu Hoa, về mặt triều mền đạo.

"Thật vậy chăng?" Tiểu Hoa về mặt ngạc nhiên vẫn đạo, đôi mắt nhỏ trong bày đặt quang mang.

"Ừ." Ninh Trần gật đầu, theo bức họa cuộn tròn trong, Ninh Trần có thể thấy rõ, Hồng Lâm sơn trung động phủ, là do một cái hơi lớn hơn động phủ tổng số một tiểu động phủ tạo thành, không sai biệt lắm có thể có mười lăm người tả hữu, Phủ Lang các tất cả mọi người vào ở đi, còn có có dư ni.

"Thật tốt quá, nghĩ không ra Tiểu Hoa cũng có động phủ." Tiểu Hoa vui vẻ ra mặt, một đôi tay nhỏ bé cử được lão cao.

Kiều Kiều, cây cái đỏ cũng là nở nụ cười, có thể vào ở động phủ, đứng tu luyện tuyệt đối có lợi thật lớn, hơn nữa mỗi một tọa động phủ chỗ ở ngọn núi, đều có hoặc cường hoặc yếu đại trận, có thể bảo chứng an toàn.

Trừ lần đó ra, còn có một cái ẩn hình thật là tốt chỗ chính là, Thiên Kiền đệ tử chỗ ở các, Yêu Linh tông sẽ cho dư lực mạnh bồi dưỡng, trực tiếp nhất chính là mỗi tháng đều đã trợ cấp một khoản linh thạch.

Hiển nhiên Phủ Lang các ngày, đã một ngày sống khá giả một ngày, sở hữu Phủ Lang các tiểu đệ tử, đã đã thấy hy vọng.

Linh hoàn đoạt được phần thưởng, Ninh Trần cũng không có quá nhiều dừng lại, cáo biệt Đinh Sơn chi hậu, mang theo Kiêu Kiều chờ người, bắt đầu hữu thuyết hữu tiểu, hướng phía Phủ Lang các phương hướng đi, đồng thời bắt đầu cầu hoa làm sao tương Phủ Lang các dời đến Hồng Lâm sơn trung nơi nào cự ly Phủ Lang các cũng không xa.

Thậm chí giờ khắc này, Ninh Trần đã nghĩ xong kế tiếp kiến thiết Phủ Lang các bản kế hoạch, vì khẽ nâng lên đầu, Ninh Trần phảng phất lại một lần nữa thấy được sinh hoạt ánh rạng đông.

Ừ?

Ngay Ninh Trần khéo tay nắm Tiểu Hoa, tay kia néo chạy loạn khắp nơi cây cái đỏ lúc, Ninh Trần bình thần, thần sắc nhẹ nhõm bỗng nhiên khẽ động, trong con mắt càng thêm lau một cái cơ cảnh!

Trước bình thần, dễ dàng, vui sướng trong nháy mắt đã bị đánh phá.

Bất hảo!

Ninh Trần trong lòng quát to một tiếng, vận cây cái đỏ cái lỗ tai tương cây cái đỏ ném qua một bên đồng thời, tay kia tương Tiểu Hoa đồ lên mấy trượng có hơn địa phương, sau đó lại một cái xoay người.

Sau một khắc, chỉ thấy tam đem theo trong rừng rậm bay ra phủ kiếm, trực tiếp hướng phía Ninh Trần phóng tới, kiểm kiểm trí mạng, Ninh Trần tuy rằng đã làm ra né tránh, nhưng vẫn là có một thanh phủ kiếm theo Ninh Trần trên cánh tay của lau quá khứ, để lại một vết thương, tiên huyết nhất thời tụ ri ra.

Chỉ chớp lát, ba cái bóng đen bỗng nhiên thoát ra, có "Phẩm" hình chữ, bao quanh tương Ninh Trần vây vào giữa.

Cầm đầu chính thị Họa Nhân các Tư Đồ Phàm, hấn chính chắn Ninh Trần ngay phía trước, phía sau còn có hai người, theo thứ tự là Liễu Anh Tuyết, cùng với trước chùy tiện đầu trục đệ tử Lý Nham!

Thấy vậy cảnh, Ninh Trần biểu tình tùy theo lạnh rất nhiều, tiên huyết theo ống tay áo, một giọt một giọt tích rơi trên mặt đất trên.

"Lại là các nguoi. . ." Ninh Trần toàn nổi lên không tính là to con nắm tay, hơi hé mắt, hấn có chút không cách nào tưởng tượng, Họa Nhân các nhân, tựa như cùng âm hồn như nhau, dây dưa không rõ, không nên tương bản thân đưa vào chỗ chết?

"Ninh Trần, nguoi chính là một cái tiểu thư sinh, dĩ nhiên đuổi tại trước mặt mọi người nhục ta, vũ nhục ta Họa Nhân các, tội khác đương chu!" Tư Đồ Phàm mất lộ ra hung quang đạo, hồn nhiên không nhớ rõ Ninh Trần vừa thả hấn một con ngựa.

"Nguoi há mồm ngậm miệng phế vật, lẽ nào thì không phải là vũ nhục sao? Ta lại Yêu Linh tông trước, chỉ là một lạc phách thể tử, đi tới nơi này, ta chỉ tưởng an an sanh sanh tu luyện, không muốn cùng bất luận kẻ nào là địch, mà nguoi còn có Triệu Từ Hoài, đầu tiên là chen ép với ta, cướp đi ta duy nhất tiểu buồn bán, nhượng ta lần thứ hai lạc phách, đối với lần này ta tuyên trách nhượng nhin, vừa còn bỏ qua nguoi một con ngựa, nhưng là hôm nay, ta bằng vào cố gắng của ta, thu được Thiên Kiền đệ tử thân phận, vừa thấy sinh hoạt ánh rạng đông, các nguoi lại vẫn sẽ đối ta thống hạ sát thủ, các nguoi đến tột cùng muốn cho ta thế nào?"

Nhìn Tư Đồ Phàm chờ người một đôi băng lãnh vô tình ánh mắt, Ninh Trần trong lòng áp lực cùng biệt khuất như củi đốt, toàn bộ chuyển hóa trở thành hùng hực lửa giận, hai mắt thậm chí đã có nhiều nhân nhật huyết hồng, tại Hầu phủ bị ức hiếp, ở chỗ này vẫn bị ức hiếp, muốn tránh đều không tránh được, Ninh Trần đã chịu đủ rồi loại này bị người lấn ép cảm giác, chịu đủ rồi!

"Nguoi chết!" Tư Đồ Phàm hơi hé mắt, giọng nói tràn ngập lãnh khốc cùng vô tình, đây cũng là Triệu Từ Hoài nhất quán tác phong, tại Ly vực người nào

uy hiếp đến hần, sẽ khuất tùng, sẽ chỉ có chết!

Về phần Ninh Trần vừa thả hần một con ngựa, tại Tư Đồ Phàm ở đây, chỉ có thể nhận định Ninh Trần chính là một cái nhu nhược hạng người, bất túc gây cho sợ hãi.

Ninh Trần mặc dù là tốt tính tình, thế nhưng thô nóng nảy còn cần người ni, giọng điệu như vậy, không thể nghi ngờ triệt triệt để để tương Ninh Trần trong lòng rít gào kích phát ra rồi.

Không thể nhịn được nữa không cần nhịn nữa, không thể lui được nữa không cần lui nữa!

Nhất là thấy Tư Đồ Phàm không hề thương hại, giờ tay lên đối với Ninh Trần mi tâm tự bắn ra một thanh phù kiếm, mục đích rất rõ ràng chính là nhượng Ninh Trần chết không có chỗ chôn.

"Lần! Nhân! Thái! Quá mức!" Nhìn phù kiếm đâm thẳng mà đến, Ninh Trần mỗi chữ mỗi câu nói ra bốn chữ này, tiên huyết như trước theo Ninh Trần ổng tay áo chảy xuôi một liên tục, mỗi một tích chảy ra tới tiên huyết phảng phát đều có nửa cuộn cuộn lạnh lùng sát ý!

Ninh Trần mặc dù có đức hiếu sinh, nhưng. . . Giờ khắc này. . . Không!

Nghiêng người rất nhanh tách ra phù kiếm, một đạo hoa quang tại Ninh Trần đầu ngón tay điểm, bị Ninh Trần sẵn sóc ân cần nhiều ngày Ngọc Hồng kiếm đã xuất hiện ở Ninh Trần thủ trung, ra khỏi vỏ, ngọc chất thân kiếm lóng lánh xuất vô tận hàn quang, phảng phát đại biểu cho Ninh Trần nội tâm lạnh lùng sát ý, quân tử như ngọc, nhưng ngọc cũng có sát nhân lúc!

Dưới chân phát lực, Ninh Trần giờ lên tràn đầy tiên huyết thủ, mũi kiếm đâm thẳng Tư Đồ Phàm, động tác mau lẹ không gì sánh được!

Ninh Trần phản kích!

Bất quá, Tư Đồ Phàm cũng không phải mặc cho người xâm lược hạng người, nhất là không có Thiên Kiền đệ tử thân phận ràng buộc, giờ tay lên nhất trưng tử sắc phù lục đã xuất hiện, biến ảo chi hậu, trong nháy mắt ở trước mặt của hần tạo thành một mặt linh khí tường.

Ngọc Hồng kiếm đâm vào linh khí tường, chỉ là tạo thành một cái nho nhỏ vòng xoáy.

Đồng thời, sau lưng Ninh Trần, Lý Nham, Liễu Anh Tuyết kiến Ninh Trần cố tình phản kích, sao cho hần cơ hội, đều xuất thủ, một thanh chuôi phù kiếm hướng phía Ninh Trần bắn thẳng đến mà đến, mục đích rất rõ ràng, chính là muốn Ninh Trần tử ngay tại chỗ!

Tuyết không buông tha.

-

P/s: Tựa đề chương mình cũng không hiểu rõ lắm ý tác giả, chắc ý trong câu "cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng", muốn bình bình yên yên mà nhân chẳng thỏa.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Sát Tư Đồ Phàm!

Thấy vậy cảnh, Ninh Trần tuy rằng không cam lòng, phần nộ đến cực điểm, nhưng tối hậu nhất ti lý trí nói cho Ninh Trần, nhược ở chỗ này khai chiến, không thể nghi ngờ sẽ làm Kiều Kiều, cây cái đỏ chịu đủ liên lụy, phù kiếm không có mất!

Hơn nữa lấy một địch tam, hung hiểm phi phạm

Cấn chặt rằng, Ninh Trần thu hồi Ngọc Hồng kiếm, quay đầu, hướng phía trong rừng cây bỏ chạy, chỉ cần mình không ở nơi này, Tư Đồ Phàm những người này sẽ không làm bộ làm tịch kiêu như thế nào, chỉ hy vọng bọn họ khoái nhiều tiền nhập Hồng Lâm sơn, nơi đó là an toàn.

"Triệu Từ Hoài sư huynh có câu mệnh, Ninh Trần đầu độc Yêu Linh tông, tự ý chế tác Mỹ Nhân Mê Huyễn phù, chu chi!" Tư Đồ Phàm lớn tiếng mở miệng nói, trong giọng nói không chút nào nhân từ đáng nói: "Truy!"

Sau một khắc, nhìn nữa Tư Đồ Phàm, Liễu Anh Tuyết, Lý Nham ba người, không chút do dự nào, nhất tề nhảy vào rừng cây, hướng phía Ninh Trần

truy sát quá khứ.

Trong lúc nhất thời, Ninh Trần phía sau, phù kiếm, phi đao bay loạn, kiếm kiếm trí mạng, đao đao lãnh khốc!

Rất có tương Ninh Trần thứ thành cái sàng tư thế!

Cũng may Ninh Trần Linh Bạo thuật vào giờ khắc này đưa đến tác dụng cực kỳ trọng yếu, nhưng Ninh Trần né tránh linh hoạt như thường, chỉ là dù vậy, Ninh Trần trên bắp đùi, còn là để lại một cái nhất trát lớn lên vết đao, tiên huyết lại một lần nữa lưu chảy ra ngoài.

Hơi quay đầu, Ninh Trần lạnh lùng nhìn liếc mắt Tư Đồ Phàm chờ người, đau đớn kích thích Ninh Trần nội tâm, nhưng Ninh Trần bắt đầu sinh xuất chưa từng có trời qua sát ý!

Không có có bất kỳ một lần, Ninh Trần có thể chân chân thiết thiết cảm nhận được, điều không phải ngơoi chết chính là ta sống chân đế!

Nhường nhịn, trốn tránh, trầm mặc, căn bản cũng không phải là đại thiện cử chỉ, sẽ chỉ làm ác nhân càng ác, nhưng thương cảm người càng thêm thương cảm.

"Ninh Trần, ta cũng muốn nhìn một cái, ngơoi còn có thể kiên trì bao lâu, tại Ly vực Triệu Tử Hoài chính là thiên, thiên cho ngơoi tử, ngơoi phải chết!"

Ước chừng qua lưỡng nén hương công phu, Tư Đồ Phàm kiến Ninh Trần trên người của nhiều chỗ thụ thương, lớn tiếng nói với Ninh Trần, mỗi một lần bắn ra phù kiếm, rất có tương Ninh Trần tại chỗ đánh chết tàn nhẫn.

"Thiên nhưng ta chết? Ta thiên bất tín thiên!"

Ninh Trần biểu tình đã bắt đầu trở nên dữ tợn, không hề trước nhu nhược bộ dáng thư sinh, cảm giận ngút trời ở trong lòng lan tràn.

Dừng bước lại, Ninh Trần bỗng nhiên xoay người, song chưởng hơi nhất trương, năm thanh Linh Mạch Kiếm tùy theo nổi lên, vòn quanh tại Ninh Trần bên cạnh, năm loại nhan sắc long lánh xuất bất đồng hàn quang.

Giờ khắc này, Ninh Trần đã không muốn lại trốn, giờ khắc này, Ninh Trần cho dù chết, cũng muốn lôi kéo Tư Đồ Phàm chờ người làm đệm lưng!

"Hết thầy đều là các ngơoi uy hiếp ta!" Ninh Trần ngâm khẽ một tiếng, nhìn Tư Đồ Phàm bắn thẳng đến mà đến phù kiếm, Ninh Trần không hề tuyền trạch trốn tránh, mà là nghênh kiếm mà lên.

Thấy vậy cảnh, Tư Đồ Phàm mơ hồ toát ra lau một cái khinh miệt đáng tươi cười, nghênh kiếm mà lên, bằng tự tìm đường chết.

Nhưng mà, ngay Tư Đồ Phàm nụ cười này vừa treo ở trên mặt một khắc kia, chỉ thấy Ninh Trần hai đầu gối bỗng nhiên uốn lượn, cả nhân tùy theo ngã ra sau quá khứ, bày ra một cái cực kỳ độ khó cao động tác, đây chính là Ninh Trần theo Cửu Luân Đoán Thể thuật trung học được.

Suru, suru, suru. . .

Sau một khắc, Tư Đồ Phàm mang theo cuộn cuộn sát ý kẻ ra thanh phù kiếm, dán Ninh Trần chớp mũi đều bay đi.

Trong điện quang hóa thạch, chỉ thấy Ninh Trần đã vọt tới Tư Đồ Phàm trước mặt của.

"Này. . ."

Có thể nghênh kiếm mà lên, vẫn có thể tránh né roi, điều này làm cho Tư Đồ Phàm có chút giật mình, bất quá, Tư Đồ Phàm đã không có chút nào e ngại, mấy lần trước, hắn đã đứng Ninh Trần thực lực có đại khái lý giải, võ trừ vật đại, Tư Đồ Phàm thủ trung đã nhiều hơn tam trương phù lục.

Nhưng mà, ngay Tư Đồ Phàm vừa định hướng gần trong gang tấc Ninh Trần khởi xướng trí mạng đã kích là lúc, chẳng biết lúc nào, Tuyệt Yêu quyền đã xuất hiện ở sát ý ừ Ninh Trần trong tay.

Mở ra!

Tuyệt Yêu quyền trung, một vòng hồng nhật bỗng nhiên bính phát ra vô tận cường quang, như vậy tia sáng, thậm chí so với giữa hệ Thái Dương còn muốn mãnh liệt mấy lần, làm cho không người nào có thể mở hai mắt ra.

Trong nháy mắt trí mạng!

Đúng vào lúc này, Ninh Trần đã dán Tư Đồ Phàm thân thể lau quá khứ.

Giây lát, cường quang tiêu tán, đương Tư Đồ Phàm theo cường quang trung lần thứ hai thấy rõ là lúc, chỉ thấy Ninh Trần đã xuất hiện ở phía sau hắn, dính đầy tiên huyết hai tay nắm Thánh Đình Kiếm cử quá ... Đình! Trên mặt tràn ngập sát ý!

"Chỉ là chính là cường quang, tự cho rằng có thể chiến thắng ta, Ninh Trần, ngơoi quá ngây thơ rồi." Dứt lời, Tư Đồ Phàm cũng đã xoay người.

Ninh Trần không có trả lời, nhìn nữa quay chung quanh tại chung quanh hắc Tà Long, Hữu Trạch, Tà Viêm, Hữu Hàn bốn thanh Linh Mạch Kiếm, đều

hỏi nhập đến rồi Thánh Đình Kiếm trung.

Trong nháy mắt, Ninh Trần trong tay Linh Mạch Kiếm, từ sắc lời mang lỏng lẻo, kiếm thể tản ra linh khí ba tàn sát bừa bãi, tương bốn phía lá rụng thật cao cuộn cuộn nổi lên! Một cổ trước nay chưa có uy thế, càng theo kiếm thể trung bình phát ra ngoài!

Năm kiếm hợp nhất!

Thần Trụ Kiếm!

Ninh Trần linh ngộ được chân lý!

Kiến Ninh Trần trong tay Linh Mạch Kiếm biến hóa, cách đó không xa Lý Nham, Liễu Anh Tuyết, thần sắc nhất thời đại biến, Ninh Trần trên người tán phát ra khí thế, căn bản là trước chưa từng có.

Thậm chí cùng trước tại Phù Lang các chịu đủ khi dễ tiểu thư sinh tử như hai người, tương thường ngày nhìn như tuấn tú mặt, dữ tợn làm cho sợ, trong lòng hận ý, bất khuất, thống khổ, vào giờ khắc này phảng phát toàn bộ đều bình phát ra rồi!

Đứng ở Ninh Trần trước mặt Tư Đồ Phàm, tự nhiên đã cảm nhận được một cỗ cường đại uy áp, tiếng lòng càng khẽ run lên, nhưng không hề hoảng loạn.

"Ninh Trần ta đã nói qua, kiếm của người đối với ta vô dụng." Vừa nói chuyện, Tư Đồ Phàm trước mặt của lại một lần nữa huyền hóa ra linh khí tương: "Nói cho người biết, ta linh khí này tương thể nhưng. . ."

"Chết cho ta!"

Không để cho Tư Đồ Phàm tương câu nói kế tiếp nói xong, Ninh Trần song chưởng cố sức, Thần Trụ Kiếm trọng trọng vung xuống!

Răng rắc!

Trong khoảnh khắc, Tư Đồ Phàm dẫn cho rằng hào linh khí tương, trực tiếp bị Ninh Trần Thần Trụ Kiếm phách được nát bấy!

"Điều này sao có thể?" Tư Đồ Phàm trong lòng cả kinh, lãnh khốc trên mặt rốt cục lóe lên lau một cái hoảng trương, nhưng đã vì lúc đã tới!

Phốc!

Trong chớp mắt, không hề lòng thương hại Ninh Trần, trong tay Thần Trụ Kiếm, trực tiếp bỏ vào Tư Đồ Phàm trên người của, kèm theo huyết nhục phá vỡ âm hưởng, tại Thần Trụ Kiếm uy lực vô cùng cường đại hạ, Tư Đồ Phàm cả nhân trực tiếp bị Ninh Trần sống sờ sờ bỏ ra.

Thần Trụ Kiếm mang theo rít gào cùng tàn sát bừa bãi, càng tương Tư Đồ Phàm huyết nhục vất được nát bấy, huyết nhục vấy ra thật xa!

Tư Đồ Phàm bị mất mạng tại chỗ, chết không toàn thây!

"Này. . . Này. . . Này. . ."

Cách đó không xa Lý Nham, Liễu Anh Tuyết, kiến Ninh Trần thống hạ sát thủ, âm ngoan biểu tình đã động lại ở trên mặt, trên mặt huyết sắc tấn thối.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, Ninh Trần tại giận dữ xuống, dĩ nhiên hội bắn ra xuất như vậy sức chiến đấu, dĩ nhiên tương tu vi cao thâm Tư Đồ Phàm, ngay tại chỗ nháy mắt giết, phảng phát như là một tòa động lại thiên niên hòa sơn, mang theo thống khổ, bất khuất bình phát ra ngoài giống nhau.

Nhất là thấy Ninh Trần dường như dã thú, từng điểm từng điểm tương băng lãnh, đầy tơ máu hai mắt nhắm ngay bản thân, Lý Nham trong lòng không khỏi run lên, thấy lạnh cả người xông lên đầu, hai chân phảng phát không nghe sai sử, lui về phía sau hai bước.

"Muốn giết ta? Cứ tới chứ, ta không hề chạy rồi." Ninh Trần nhìn Lý Nham từng chữ từng câu nói, ngữ điệu rất nhẹ rất nhẹ, nhưng dường như ngày mùa thu gió lạnh, tràn đầy một cỗ nhuận vật tẻ không tiếng động hàn ý, tốc hành Lý Nham nội tâm, nhượng Lý Nham trong lòng run lên.

Đón nhìn nữa Ninh Trần, hơi còng lưng thân thể, kéo vết thương buồn thui, tràn đầy tiên huyết thân thể, từng bước một hướng phía Lý Nham đi tới.

Mới vừa rồi còn hô đánh hô giết Lý Nham, dĩ nhiên khí thế hoàn toàn không có, hai chân càng kim lòng không đậu liên tiếp lui về phía sau, tuy rằng cực lực kháng chế, thể nhưng trong hai mắt còn là toát ra khiếp ý.

Chỉ là bước ra vài bước, Ninh Trần trong đôi mắt bỗng nhiên lau một cái hàn mang thiểm, đón Ninh Trần dưới chân phát lực, hình dung liệt báo, hướng phía Lý Nham phác sát quá khứ.

Này hoàn toàn là liều mạng cử động.

Liên tiếp lui về phía sau Lý Nham, dĩ nhiên tâm trạng nhất hư, xoay người quay đầu bỏ chạy.

Vừa khí thế hung hăng người đuổi giết, hôm nay lại bị Ninh Trần phản truy sát!

Đứng ở một chỗ khác Liễu Anh Tuyết, thấy một màn như thế, đứng ngẩn ngơ một lúc lâu, nhìn một chút Tư Đồ Phàm cả nhân dĩ nhiên hóa thành đầy đất khối vụn cùng một bãi vết máu, nỗ lực nuốt nước miếng một cái, cuối cùng vẫn nỗ lực đuổi theo, đây cũng là chuyện không có biện pháp, nhược hiện đang lẩn trốn cách, nàng không dám tưởng tượng Triệu Tử Hoài hội làm sao đối với nàng.

Nàng tại Yêu Linh tông tu tiên đường cũng sẽ bị triệt để phong kín, Triệu Tử Hoài thể lực thực sự quá lớn.

Ước chừng qua một canh giờ, một đường hướng tây cuộn cuộn Lý Nham, đã là đầu đầy mồ hôi, trên mặt như trước tràn đầy kinh hãi, hắc nằm mơ cũng không nghĩ tới, trước cái kia mặc cho người khi dễ tiểu thư sinh, dĩ nhiên sẽ biến thành hiện tại cái dạng này.

Sau lưng hắc, Ninh Trần như trước theo đuổi không bỏ, giống như một đầu cổ chấp lang, không tương Lý Nham giết chết, tuyệt không từ bỏ ý đồ, như vậy khí thế không thể nghi ngờ chính là kinh người.

Thiểm một rừng cây, nhìn nữa Lý Nham trước mặt của, một cái hồng câu nhất thời chặn đường đi của hắc lại, hồng câu xuống vực sâu vạn trượng, Lý Nham trốn không có thể trốn.

"Ninh. . . Ninh Trần, ngày hôm nay ngươi nếu dám giết ta, Họa Nhân các là sẽ không bỏ qua cho ngươi!" Lý Nham đứng tại chỗ, nhìn đi bước một đến gần Ninh Trần, lạnh lùng nói.

"Ta không giết ngươi, Họa Nhân các hãy bỏ qua ta sao?" Ninh Trần giọng nói âm trầm nói một câu, cũng không có dừng bước lại, đi bước một hướng phía Lý Nham tới gần, trên mặt như trước sát ý ù ù, không chút nào buông tha Lý Nham ý tứ.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Thiện niệm

"Xem ra ngươi là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, nói cho ngươi biết, nếu như ngươi nghĩ rằng ta so với Tư Đồ Phàm yếu, vậy coi như mười phần sai." Kiến không thể lui được nữa, Lý Nham chỉ có thể cố gắng trấn định, hai tay càng rất nhanh biến hóa pháp ấn, sau một khắc, ba cái phân thân tùy theo tại Lý Nham bên cạnh hiện lên đi ra, cùng Lý Nham giống nhau như đúc, mắt thường rất khó phân biệt ra được.

"Đây là ta Yêu Linh tông Ngưng Khí kỳ tuyệt học Quỷ Linh Phân Thân thuật, không có cực cao thiên tư rất khó luyện thành, Ninh Trần, ngày hôm nay ta để ngươi biết một chút về, ta Lý Nham lợi hại." Lý Nham nhìn từng bước tới gần Ninh Trần, trên mặt đã viết đầy sát ý.

Ninh Trần thần sắc bất động, mặt trầm như nước, chỉ có hai mắt như trước có chứa khiếp người hàn mang, đối với cái gì Quỷ Linh Phân Thân thuật, không có phản ứng chút nào, nhẹ nhàng vỗ trừ vật đại, Ninh Trần thủ trung, đã nhiều hơn sơ sơ nhất xấp Mỹ Nam Mê Huyền phù, sau đó tay cánh tay nhẹ nhàng tưởng thiên khung giương lên.

Phanh, phanh, phanh, phanh. . .

Sau một khắc, nhìn nữa những ... này đồ đầy linh khí Mỹ Nam Mê Huyền phù đều trên không trung huyền hóa ra một cái lại một một mỹ nam, những ... này mỹ nam đều là Ninh Trần hình dạng, giống nhau như đúc, cùng phân thân không thể nghi ngờ.

Trong khoảng thời gian ngắn, thụ thượng, thảo từ đó, bụi cây hai bên trái phải toàn bộ đều là hình thái khác nhau "Ninh Trần", bao quanh tương Lý Nham vây quanh, chỉ cảm thấy Lý Nham ba cái phân thân cô linh linh.

Chi chuẩn bị trước buông tay đánh một trận Lý Nham, nhìn trước mặt vô số "Ninh Trần", sắc mặt nhất thời đại biến, Mỹ Nhân Mê Huyền phù hắc vẫn biết được, chỉ là hoàn tất không ngờ, Ninh Trần dĩ nhiên hội tương nó chế tác trở thành phân thân.

"Làm sao có thể hội như vậy?" Lý Nham không khỏi kinh hô nhất cú, trên mặt viết đầy khiếp sợ.

Nhất là hắc dĩ nhiên nhận không ra người nào mới là Ninh Trần chân thân, càng làm cho hắc đảo hít một hơi lãnh khí, chỉ cảm thấy da đầu tê dại, nổi da gà khỏi một thân.

"Ninh. . . Ninh Trần, ngươi nhược dám đụng đến ta, Triệu Tử Hoài sư huynh tuyệt đối sẽ tương ngươi thiên đao vạn quả." Lý Nham nhìn chung quanh, mở miệng uy hiếp nói.

"Tương ta thiên đao vạn quả, vậy hắc thì tới đi, thể nhưng ngươi. . . Phải chết!" Ninh Trần nói một câu, hơn ba mươi huyền tượng, trong ánh mắt nhất tề

toát ra bằng hàn ý, sau đó không có kỵ chút nào, mang theo rít gào hướng phía Lý Nham hô nhau mà lên.

Mà Lý Nham căn bản là không phân rõ Ninh Trần rốt cuộc ở địa phương nào.

Phanh!

Giây lát đang lúc, một cái trọng quyền trực tiếp theo Lý Nham bên trái đánh vào gò má của hắn thượng, lực đạo cực kỳ chi trọng, một ngụm máu tươi theo Lý Nham trong miệng phun ra, cả nhân càng thuận thế ngã xuống trên mặt đất.

Chỉ là, lúc này, Lý Nham cũng chưa hoàn toàn mất đi năng lực chống cự, ngã xuống đất đồng thời, đối với quyền kích phương hướng trực tiếp bắn ra hai quả phù kiếm, nhưng mà, Ninh Trần đã không ở nơi nào, sắc bén phù kiếm chỉ là xuyên qua vài cái hư ảnh mà thôi.

"Này. . ." Thấy vậy cảnh, Lý Nham hoàn toàn không thể tin được hai mắt của mình, hắn không thể tin Ninh Trần tốc độ dĩ nhiên nhanh như vậy.

Phanh!

Không có cấp Lý Nham phản ứng chút nào cơ hội, giờ khắc này, giận dữ Ninh Trần đã xuất hiện ở Lý Nham trước mặt của, giơ lên nắm tay đối với Lý Nham mặt lại là một quyền, một quyền này lực đạo chi trọng, trực tiếp nhượng Lý Nham mũi sụn đổ xuống phía dưới, tiên huyết nổ tung, Lý Nham cả nhân càng hoành bay ra ngoài, thẳng đến đánh vào một viên che trời cổ thụ thượng mới toán ngừng lại.

Không đợi Lý Nham theo trên mặt đất bò lên, Ninh Trần đã cười ở Lý Nham trên người của, ánh mắt băng lãnh, một cái nhớ trọng quyền như mưa điểm nện ở Lý Nham đầu trên.

Vừa mới bắt đầu, Lý Nham vẫn có thể chống lại một ... hai ..., đến rồi sau lại thân thể triệt để mềm nhũn ra, bách quyền xuống phía dưới, Lý Nham liên tiếng kêu thảm thiết cũng không có, giống như một một thân xác thối tha, vẫn không nhúc nhích, bộ mặt càng triệt để biến hình, xương sọ vỡ vụn.

Quyền sát!

Nhìn bị chết bất năng chết lại Lý Nham, Ninh Trần coi như không gì sánh được trầm mặc, chậm rãi đứng lên, hơi quay đầu, nhìn một chút từ đằng xa chạy tới Liễu Anh Tuyết, Ninh Trần dính đầy tiên huyết quả đấm của một chút nắm lại, thân thể gầy nhỏ, bính phát ra vô tận khí thế.

"Còn có một cái." Ninh Trần thì thảo, giọng nói băng lãnh, trên mặt vô bi vô hỷ, chỉ là này nhìn như bình hòa phía sau, cất dấu thường nhân khó có thể tương tượng tàn bạo.

Hết thấy đều là bị uy hiếp đi ra ngoài.

"Chỉ còn một mình ngươi, vì sao còn muốn đuổi theo?" Ninh Trần nhìn Liễu Anh Tuyết, xem thường đạo, bất quá, này xem thường phía sau lại giấu điểm mơ hồ sát khí.

"Không có cách nào, Triệu Tử Hoài sư huynh cho ngươi tử, ngươi rất khó mạng sống, ta cũng chỉ là phụng mệnh hành sự." Liễu Anh Tuyết nhìn cả người là huyết Ninh Trần, mở miệng nói rằng, trong giọng nói nhiều ít có chút bất đắc dĩ, bất quá cũng không có buông tha Ninh Trần ý tứ, xinh đẹp tuyệt trần đầu ngón tay đã sinh trưởng ra lưỡng khóa răng ngọc, xanh mượt ngọc độc tích lạc đến trên bãi cỏ, trong nháy mắt nhượng nhô đầu ra tiểu thảo, héo rũ nhất tăng lớn.

Ninh Trần không có ở làm ra đáp lại, chậm rãi nhắm mắt lại, khi hắn hai mắt lại một lần nữa trương khai thời gian, trong đôi mắt đã lóe lên lau một cái hàn quang, sát ý!

Đầu ngón tay nhẹ nhàng khẽ động, Tuyết Yêu quyền đã lại một lần nữa xuất hiện ở Ninh Trần thủ trung, đây là Ninh Trần tập hợp phù họa chi đạo, thân thủ tạo ra vũ khí.

Bức họa cuộn tròn mở ra, một cỗ khiếp người khí thế khí quán cầu vòng, như một cái hàng dài, bức họa cuộn tròn trên, hồng nhật, đám sương, nước chảy trông rất sống động.

Không hề có do dự chốc lát, Ninh Trần quả đấm chỉ về phía trước, chỉ thấy họa giữa dòng thủy nhất thời trở nên gầm hét lên, theo Tuyết Yêu quyền trung phun ra ngoài, tại giữa không trung hình thành một cái dữ tợn thủy long, mang theo gào thét trực tiếp hướng phía Liễu Anh Tuyết xung phong liều chết quá khứ.

Đối với Ninh Trần, Liễu Anh Tuyết cũng không hận ý, cũng không có chút nào đụng chạm, nhưng Triệu Tử Hoài sư huynh đạo mệnh, nàng nhưng không được không theo, nàng không muốn chặt đứt mình tu tiên đại đạo.

Nhìn Ninh Trần rít gào thủy long tê cần tới, Liễu Anh Tuyết tuần tú trán khẽ động, bất quá, trong hai mắt cũng không hoảng trương.

"Thủy? Đối với ta không có ích lợi gì, thật xin lỗi Ninh Trần." Liễu Anh Tuyết bỗng nhiên nói một câu, đón rất nhanh theo trong túi đựng đồ lấy ra lưỡng con cá hình ngọc bích, ranh giới vô cùng sắc bén, đây chính là Liễu Anh Tuyết pháp bảo ---- Ngư Toa Ngọc đao.

Theo Liễu Anh Tuyết tương này hai thanh Ngư Toa Ngọc đao tể xuất, chỉ thấy Ngư Toa Ngọc đao phảng phất lưỡng con cá sống giống nhau, rất nhanh chui vào đến rồi Ninh Trần thủy long trong, nghịch lưu mà lên, tốc độ thật nhanh.

"Nếu như nhất đối nhất, ta hay là không phải là đối thủ của ngươi, nhưng là có thủy, lại bất đồng."

Nhìn Ngư Toa phi đao tại thủy long trung rất nhanh nghịch lưu mà lên, Liễu Anh Tuyết quỵn rũ trên mặt, cũng không có bất luận cái gì tiểu ý, lại hơn một phần trầm trọng.

Nàng không thích sát nhân, nhưng giờ khắc này, nàng đã không có cách nào, Triệu Tử Hoài đạo mệnh, nàng không dám chống lại, một ngày giết Ninh Trần, nói không chừng Triệu Tử Hoài sư huynh hội ban thưởng đan dược, để cho nàng tu vi nâng cao một bước.

Đứng tại chỗ Ninh Trần, đang nhìn mình thủy long trong nhiều hơn hai thanh Ngư Toa Ngọc đao, thần sắc không có chút nào cải biến, vì hơi nghiêng người một cái, chân phải bỗng nhiên đá ra, trong khoảnh khắc, một thanh Hữu Hân Kiếm mang theo hàn khí bức người, trực tiếp bắn vào đến rồi thủy long trong, đón kịp nổ.

Theo Hữu Hân Kiếm kịp nổ, vô số tới hàn băng tinh dung nhập vào thủy long trong, trong nháy mắt, Ninh Trần té xuất rít gào thủy long nghiêm nhiên biến thành băng Long! Hai thanh Ngư Toa Ngọc đao sinh sôi bị đóng băng trong đó.

"Còn có thể như vậy?" Liễu Anh Tuyết ánh mắt không khỏi đại biến, hai mắt khê nhếch, nàng hoàn thật không ngờ, Ninh Trần vẫn còn có như vậy chiêu thuật, hóa thủy là băng!

Không có cấp Liễu Anh Tuyết quá nhiều phản ứng, băng Long đã gần ngay trước mắt, đồng thời trông rỗng bạo toái, hình thành vô số thanh lưỡi trượt, phô thiên cái địa mà đến, bắn thẳng đến Liễu Anh Tuyết.

Liễu Anh Tuyết cố tình chống đối, nhưng đã không còn kịp rồi, chỉ có thể hốt hoảng dụng linh khí hộ thể, tiếc rằng Ninh Trần này băng Long trong, dĩ nhiên có Thượng Cổ linh khí, đơn giản tự phá vỡ hộ thể linh khí, tận lực bồi tiếp băng nhận phá vỡ huyết nhục thanh âm của, cùng với Liễu Anh Tuyết thống khổ kêu thảm thiết.

Phù phù.

Giây lát đang lúc, Liễu Anh Tuyết dĩ nhiên đầy người vết thương, ngã xuống trong vũng máu.

Thấy vậy cảnh, Ninh Trần trên mặt của như trước vô bi vô hi, chậm rãi hướng phía Liễu Anh Tuyết đi tới.

Ngã vào trong vũng máu Liễu Anh Tuyết, nguyên vốn đã làm xong tử vong chuẩn bị, kết quả lại khiếp sợ phát hiện, bản thân ngoại trừ vai, hai chân, hiện đây vết thương ở ngoài, đầu, thân người chờ bộ vị yếu hại, dĩ nhiên không có thương tổn kịp.

"Này. . ." Liễu Anh Tuyết có chút giật mình, lẽ nào Ninh Trần là cố ý muốn buông tha nàng sao?

Không đúng!

Lúc này, Ninh Trần đã đi tới Liễu Anh Tuyết bên cạnh, vươn tràn đầy tiên huyết hai tay của, kháp ở Liễu Anh Tuyết cổ của, tương Liễu Anh Tuyết sống sờ sờ nhắc lên.

Trong nháy mắt, Liễu Anh Tuyết chỉ cảm thấy cả nhân sắp hít thở không thông, muốn gãy dựa, nhưng tay chân mỗi động một cái, đều đau nhức không gì sánh được.

Trái lại Ninh Trần, nhìn Liễu Anh Tuyết thống khổ đáng đáp, trầm tĩnh chỉ chốc lát, ánh mắt lạnh như băng lau một cái dòng nước ẩm thiềm, từng điểm từng điểm dùng sức thủ, chậm rãi buông ra, buông tay.

Phù phù.

Đón Liễu Anh Tuyết cả nhân rơi trên mặt đất, không ngừng ho khan, biểu tình hơi lộ ra thống khổ.

"Ngươi. . . Vì sao buông tay?" Liễu Anh Tuyết ngẩng đầu nhìn một chút Ninh Trần, nghi hoặc không gì sánh được.

"Theo trong ánh mắt của ngươi, ta thấy được không thể tránh được, ta biết giết ta cũng không phải là ngươi bản ý, hơn nữa ban đầu ở Phù Lang các, ngươi cũng thay ta giải vây quá, ta còn nhớ rõ." Ninh Trần trong con mắt băng lãnh dần dần rút đi, gần từng chữ.

Nghe được Ninh Trần như thế ngữ, Liễu Anh Tuyết trong lòng run lên, trong con mắt thiềm lau một cái vẻ động dung, nhất là thấy Ninh Trần tương của nàng Ngư Toa Ngọc đao đặt ở bên người của nàng.

"Ngươi. . . Ta. . ." Trong lúc nhất thời Liễu Anh Tuyết dĩ nhiên không biết nên nói cái gì là được rồi.

"Hy vọng ngươi không nên lại đuổi tới, bởi vì tiếp theo ta sẽ không hạ thủ lưu tình." Nói xong, Ninh Trần phát tay áo, xoay người rồi đi.

"Ninh Trần!" Bỗng nhiên Liễu Anh Tuyết gọi lại Ninh Trần.

"Chuyện gì?" Ninh Trần xoay người, vấn đạo.

Liễu Anh Tuyết do dự chỉ chốc lát, cuối cùng mới mở miệng nói: "Không nên đi trở về, Triệu Tử Hoài sư huynh truy người giết ngươi, xa không ngừng ba

người chúng ta, cả nhân Họa Nhân các đều xuất động, hơn nữa còn có Mục Cửu Vân, người trở lại giống như là chịu chết."

Hiển nhiên, Liễu Anh Tuyết đã đem Họa Nhân các hành động, toàn bộ nói cho Ninh Trần, coi như là một loại biến tướng báo ân.

"Mục Cửu Vân?" Ninh Trần tự lẩm bẩm, hơi hé mắt, hẳn tự nhiên biết Mục Cửu Vân lợi hại, cũng biết Họa Nhân các đệ tử toàn bộ xuất động rồi cuộc ý vị như thế nào.

Triệu Tử Hoài chính là muốn tương Ninh Trần đuổi tận giết tuyệt!

Nghĩ tới đây, Ninh Trần trong lòng có phần hận, cũng có nhất ti bất lực, cho dù hẳn cỡ nào có thù đoạn, một người đối mặt toàn bộ Họa Nhân các, phần thắng hầu như là số không, trong lúc nhất thời, Ninh Trần tâm tư như cùng bị nhất hai bàn tay cầm thật chắc khó chịu như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Bản Nguyên kinh

"Ninh Trần, hiện tại của người nam, bắc, đông ba mặt, đã bị phong kín, chỉ có phía tây không người, muốn mạng sống, người chỉ có thể đi phía tây." Liễu Anh Tuyết nói tiếp.

"Phía tây?" Ninh Trần thần sắc biến đổi: "Phía tây không phải là Bạch Vĩ sâm lâm sao? Có người nói nơi nào rất hung hiểm."

Liễu Anh Tuyết không nói gì nữa, lựa chọn trầm mặc, tương quyền lựa chọn trao đổi đến rồi Ninh Trần trong tay, là theo Họa Nhân các hơn mười danh đệ tử liễu mạng, còn là đến Bạch Vĩ sâm lâm trung bắc nhất bắc?

Nhìn cực xa xa trong rừng cây, trập trập chim rừng giết mình, Ninh Trần hơi hé mắt, hẳn biết Họa Nhân các nhân đã truy kích tới rồi, có thể thấy được Triệu Tử Hoài rồi cuộc cỡ nào muốn Ninh Trần giết chết!

Nhất là Ninh Trần trở thành Thiên Kiền đệ tử, càng là trở thành Triệu Tử Hoài cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt.

"Đường đường Yêu Linh tông, dĩ nhiên đã không có mặt của ta thân chỗ." Ninh Trần thầm nghĩ trong lòng, phần nộ cùng bị thương đan vào với nhau, song quyền nắm thật chắc.

Chỉ là suy tư chỉ chốc lát, Ninh Trần không do dự nữa, nhìn liếc mắt Liễu Anh Tuyết, trực tiếp hướng phía phía chánh tây Bạch Vĩ sâm lâm đi.

Ninh Trần trong lòng rất rõ ràng, Bạch Vĩ sâm lâm chỉ cần lưu ý, chắc là sẽ không bị này yêu quái quý quái gây thương tích, có thể thoát cái đối mặt hơn mười người Họa Nhân các đệ tử, thậm chí còn có Mục Cửu Vân, Ninh Trần không có chút nào phân thắng, lợi và hại cân nhắc, tốt phán đoán.

Rất nhanh đi tiếp bất tức nửa nén hương công phu, Ninh Trần dĩ nhiên đi tới Bạch Vĩ sâm lâm ranh giới, không giống với địa phương khác, nơi này sâm lâm một mảnh bạch mang, tất cả cây cối phảng phất đều bao trùm một không công trong sạch, chỉ là nếu so với sương trắng càng thêm khiếp sợ nhân.

Trước đi Tử Loan sơn thời gian, Ninh Trần đã từng theo ranh giới đi ngang qua quá, chẳng qua là lúc đó là trời đông giá rét, tuyết trắng mang mang, Bạch Vĩ sâm lâm tịnh không chớp mắt, nhưng bây giờ nhìn một cái, lại nghĩ quý dị không gì sánh được.

Nghe nói là cùng bên trong tụ mãn lệ khí rất nặng yêu quái quý quái, cô hồn dã quỷ có liên quan.

Bất quá, hôm nay Ninh Trần đã cùng đường, tứ cố vô thân, chỉ có thể kiên trì đi về phía trước, chỉ hy vọng bản thân Ngưng Khí tầng năm tu vi, hơn nữa mình cẩn thận một chút, có thể chống lại được, bằng không phiền phức liên tục.

Cũng may Ninh Trần trước đó vài ngày vì luyện tập giao nhau bút pháp, vẽ ra rất nhiều Ích Tà phù, trấn bùa, chúng nó đều có thể khu ma Ích Tà, bây giờ lại xuất kỳ phái lên công dụng.

Là trọng yếu hơn là, Ninh Trần trước vẽ đã nhiều năm Ích Tà phù, Ích Tà phù có thể nói xuất thần nhập hóa.

Lấy ra nhất trương Ngưng Khí tầng hai Ích Tà phù, biến ảo chỉ huy, lau một cái kim hoàng sắc Ích Tà ký hiệu tùy theo tại Ninh Trần bên cạnh vòn quanh lên, đón Ninh Trần hít sâu một hơi, cẩn cẩn dục dục bước vào đến Bạch Vĩ sâm lâm trong.

Ngay Ninh Trần bước vào đến Bạch Vĩ sâm lâm một khắc kia, một cỗ âm gió đập vào mặt, không khỏi làm Ninh Trần phía sau lưng rừng mình, tóc gáy

đựng lên, bốn phía thê thảm khốc đê thanh, tiếng cười chói tai, dã thú tiếng kêu gào càng bên tai không dứt.

Đối với lần này, Ninh Trần cũng không có rối loạn tâm trí, từng bước một cẩn cẩn dục dục đi về phía trước, theo không ngừng thâm nhập đến Bạch Vĩ sâm lâm trong, bốn phía đám bóng trắng, bóng đen không ngừng tại Ninh Trần bên cạnh thoáng hiện, chẳng qua là khi thấy Ích Tà ký hiệu, đều thương hoàng tránh ra lại.

Hiển nhiên, Ninh Trần Ích Tà phù phi thường hữu hiệu, chẳng qua là khi Ninh Trần thâm nhập đến Bạch Vĩ sâm lâm mấy trăm trượng thời gian, Ninh Trần rõ ràng có thể quan sát được, bốn phía yêu quái, Quỷ Hồn đường viên rõ ràng rõ ràng rất nhiều, đúng Ích Tà phù chống cự, cũng không lại như vậy cường liệt, đám diện mục dữ tợn, rất có hướng Ninh Trần tới gần ý tứ.

"Xem ra nhất định phải đa tăng mấy tờ Ích Tà phù mới có thể." Ninh Trần tự lẩm bẩm, lại từ trong túi đựng đồ móc ra tam trương Ích Tà phù, quay về với chính nghĩa thứ này Ninh Trần có nhiều là, bảo thủ phòng chừng, ba năm thập trương là có.

Nhưng mà, đúng vào lúc này, Ninh Trần thần sắc bỗng nhiên khẽ động, chỉ thấy trước mặt của hắn, bỗng nhiên xuất hiện một cái bóng trắng, tại Ninh Trần trước mắt phiêu đảng, tạp nhạp tóc đã chặn mặt mũi của nó, coi như vô cùng rõ ràng.

Ninh Trần trong lòng minh bạch, tại Bạch Vĩ sâm lâm trung, thấy càng rõ ràng, tự chứng minh những quỷ này mị niên ki đầu càng lâu, mà trước mắt phải là một con cổ mị, chỉ ít cũng có hơn hai trăm năm.

Nhược bị bị thương tu vi, tuyệt đối phiền phức liên tục.

Phút chốc, Ninh Trần trước mắt cổ mị bỗng nhiên một chút ngẩng đầu, lộ ra mặt mũi dữ tợn, hướng phía Ninh Trần đánh tới.

Đối mặt cảnh này, Ninh Trần bản năng đưa tay đặt ở trữ vật đại thượng, chuẩn bị lấy ra Long Tu Công Bút đem điểm sát! Đây cũng là mọi người nhất bản năng cách làm.

Chỉ là sau một lát, Ninh Trần tiếng lòng khẽ động, nhược trương trước mắt cổ mị điểm sát, nhược kỳ hồn phi phách tán, phòng chừng nó liên cơ hội luân hồi cũng không có, tương triệt đề tiêu tán rồi.

Nghĩ đến đây, Ninh Trần thủ, chậm rãi theo trữ vật đại thượng dời, trên mặt sát ý giảm mạnh, chậm rãi hai tay tạo thành chữ thập, Ninh Trần khép hờ hai mắt, niệm khởi Khô Giác đại sư giáo thụ cho hắn 《 Bản Nguyên kinh 》, đây chính là siêu độ vong hồn đại thừa kinh điển.

Do dự Ninh Trần dĩ nhiên có tu vi, 《 Bản Nguyên kinh 》 niệm được cũng là bình thân, thư giãn, sâu phật gia tinh túy, chỉ chốc lát Ninh Trần tạo thành chữ thập hai tay của, dĩ nhiên tán mất ra mơ hồ kim quang.

Cùng lúc đó, diện mục dữ tợn, đánh về phía Ninh Trần cổ mị, nghe được như vậy kinh văn, biểu tình dữ tợn một chút phai đi, động tác cũng chậm rất nhiều, sau đó rõ ràng có thể thấy cổ mị nhìn phía Ninh Trần biểu tình rõ ràng tràn đầy cảm kích.

Giây lát đang lúc, cổ mị bạch được khiếp sợ nhân thân thể, dần dần bị một kim quang bao trùm, sau đó một chút tại kim quang chiếu rọi xuống, tiêu tan hết.

Mấy hơi thở quá khứ, Ninh Trần nhìn cổ mị triệt đề tiêu tán, tiến nhập luân hồi, không khỏi nhẹ giọng cảm thán: "Linh Hồn hiện đệ tử bước vào ở đây, hay là chính là một mặt hồ đánh hồ sát, có chút thời gian, tâm tồn thiện niệm, phật hiệu siêu độ, cũng không thường điều không phải tích đức việc thiện."

Sau đó, Ninh Trần không hề lợi dụng Ích Tà phù mạnh mẽ xua đuổi, hay hoặc là giết chết chúng nó, mà là hai tay tạo thành chữ thập, lòng mang thiện niệm, một đường hướng phía Bạch Vĩ sâm lâm ở chỗ sâu trong đi đến đồng thời, niệm niệm 《 Bản Nguyên kinh 》.

Như vậy, Ninh Trần một đường đi qua, nhất thời đã không có kinh khủng, âm trầm cùng dữ tợn, càng nhiều hơn còn lại là này cô hồn dã quỷ, yêu quái quý quý mang theo cảm kích biểu tình, nhìn Ninh Trần một chút tiêu tán.

Đối với lần này, Ninh Trần trong lòng cảm thán, nếu như Linh Hồn hiện năm tên đệ tử trước không mang theo giết chóc chi tâm bước vào nơi đây, để đao xuống kiếm, sử dụng kinh Phật, nói vậy ở chỗ này hội dễ rất nhiều.

Chỉ tiếc, chứng cứ Ninh Trần quan sát, tại Yêu Linh tông có thể tương đại thừa kinh Phật toàn thắng đọc, hình như tự chính hắn, này còn muốn cảm tạ Khô Giác đại sư đưa cho hắn kinh Phật.

Đêm khuya.

Ninh Trần hai tay tạo thành chữ thập, một đường đi trước, đã đi tới Bạch Vĩ sâm lâm chỗ sâu nhất, 《 Bản Nguyên kinh 》 một đường niệm xuống tới, đã tỉnh chín không gì sánh được.

Chỉ là theo Ninh Trần thâm nhập Bạch Vĩ sâm lâm, trước mắt cô hồn dã quỷ, yêu quái quý quý dĩ nhiên càng cường đại hơn, khi thì vẫn có thể thấy thiên niên cổ si.

Này thiên niên cổ si, bằng vào Ninh Trần tu vi, đã rất khó đối phó, huống chi phụ cận còn có nhiều như vậy hình thù kỳ quái cô hồn dã quỷ, cũng may này thiên niên cổ si nghe được 《 Bản Nguyên kinh 》, âm lãnh, biểu tình hung ác không còn sót lại chút gì, cứ như vậy lẳng lặng đứng ở Ninh Trần trước mặt của, cuối cùng một chút xiu tiêu tán.

Đôi đôi Ninh Trần ánh mắt, vẫn đang tràn đầy cảm kích.

Ninh Trần trong lòng mình bạch, những ... này cô hồn dã quỷ hoàn toàn là bị vây ở chỗ này, sống không bằng chết, siêu độ bọn họ không thể nghi ngờ để cho bọn họ thoát ly khổ hải.

Kiến mình đã khoái thâm nhập đến rồi Bạch Vĩ sâm lâm trung tâm, bốn phía yêu quái quỷ quái, cô hồn dã quỷ chỗ nào cũng có, Ninh Trần đơn giản khoanh chân ngồi ở một cây đại thụ căn hạ, như trước hai tay tạo thành chữ thập, không ngừng tụng kinh, không nề kỳ phiền.

Tại Ninh Trần bốn phía, kỳ kỳ quái quái cô hồn dã quỷ đã đều tới gần, lòng mang cảm kích, bị Ninh Trần siêu độ.

Suốt cả đêm quá khứ, Ninh Trần căn bản không có chớp mắt, càng không có đình chỉ, cứ như vậy ngồi xếp bằng, nhiều lần tụng kinh.

Ánh bình minh Thái Dương đã dần dần theo phương đông lộ ra nửa cái đầu, ám áp dương quang ló chiếu vào đại địa trên, từng điểm từng điểm tương dạ chậm bằng hàn bị xua tan.

Ngồi xếp bằng Ninh Trần, thần tình đã tiêu tụy vạn phần, trên mặt tràn ngập uể oải, sơ sơ tụng cả đêm kinh, Ninh Trần chỉ cảm thấy miệng khô lưỡi khô, nếu không phải chính mình Ngưng Khí tầng năm tu vi, khí tức dài, nói vậy hiện tại tám phần mười đã mệt tất thở.

Cũng may Ninh Trần phụ cận khu vực này cô hồn dã quỷ, yêu quái quỷ quái, đều bị Ninh Trần siêu độ sạch sẽ, bốn phía thậm chí dĩ nhiên truyền đến anh anh chim hót, Ninh Trần dựa đại thụ, khiếp sợ nhân bạch sắc đã rút đi, mầm non đã sinh trưởng ra, sinh cơ bừng bừng.

"Khô Giác đại sư từng nói qua, phật hiệu to vô biên, then chốt muốn lòng mang thiện niệm, xem bộ dáng là thực sự." Ninh Trần đứng dậy, nhìn phía sau hoán phát sinh sinh cơ bừng bừng đại thụ, cảm thán nhất cú.

Ừ?

Phút chốc, Ninh Trần thần sắc bỗng nhiên khẽ động, bằng vào Ninh Trần Ngưng Khí tầng năm tu vi, chỉ cảm thấy một cỗ khí băng hàn bỗng nhiên ở sau người hình thành, trừ lẫn đó ra, còn có một cỗ cường đại linh khí ba động.

"Vật gì vậy?" Ninh Trần bỗng nhiên xoay người, ánh mắt hốt lại chính là bị kiềm hãm!

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Nhận quá nhỏ lòng

Chỉ thấy sau lưng Ninh Trần đang đứng một cái lão đầu, vóc người khá vóc người cao gầy, sắc mặt trắng bệch, trong con mắt, càng tràn đầy lau một cái âm lãnh vẻ.

"Này. . ." Ninh Trần hai mắt khẽ nhếch, chỉ theo linh khí này ba động đến xem, Ninh Trần chỉ biết, trước mắt lão giả này, cũng không thông thường cô hồn dã quỷ, vậy là cái gì?

Tự nhận là đứng kỳ quái thuộc lòng Ninh Trần, dĩ nhiên vô pháp làm ra giải thích, cỗ khí tức kia, thậm chí nếu so với thiên niên cổ si còn mạnh hơn.

Bất quá, Ninh Trần không có suy nghĩ nhiều, kiến lão giả đi bước một tới gần, Ninh Trần lại một lần nữa ngồi xếp bằng, hai tay tạo thành chữ thập, cũng không có sắp hơi nước tiếng nói, niệm nổi lên 《 Bản Nguyện kinh 》.

Ninh Trần tự nhận là còn không có gì cứu vớt thương sanh bản lĩnh, duy nhất có thể làm, chính là thấy được cũng liền thuận tiện làm một chút chuyện tốt.

Nhưng mà, ngay Ninh Trần vừa niệm vài câu là lúc, Ninh Trần tiếng lòng bỗng nhiên run lên, thần sắc đại động, trên mặt tràn ngập vô cùng kinh ngạc, giờ khắc này không ngừng tụng kinh Ninh Trần, chỉ cảm thấy kinh văn trong sở hồn loạn niệm lực, phảng phất đánh vào nhất bức tường thượng giống nhau, lão giả trước mắt văn ty không nhúc nhích.

"Người rót cuộc là người nào?" Ninh Trần chớp chớp mắt, có chút giật mình nhìn lão giả trước mắt, trên người chỉ có nhất ti kim quang mà thôi.

Lão giả căn bản vô pháp đáp lại, cứ như vậy lẳng lặng đứng ở Ninh Trần nhất trượng địa phương xa.

Đối với trước mắt loại hiện tượng này, Ninh Trần nhiều ít vẫn còn có chút hiểu rõ, sẽ chính là lão giả sinh tiền chuyện ác làm tẫn, nghiệt trái buồn thiu, sẽ

chính là tu vì cực kỳ cao thâm, cao hơn Ninh Trần xuất cũng không một hai đẳng cấp.

Ninh Trần có thể cảm thụ được, lão giả lạnh như băng ở sâu trong nội tâm, một màn kia bất lực cùng ai lạnh.

"Tuy rằng rất khó, nhưng vô luận là người người phương nào, vô luận người sinh tiền làm qua cái gì, ta đều sẽ giúp người, chỉ hy vọng người sau này hội tâm hoà thiện niệm." Ninh Trần yên lặng nhìn lão giả, hít sâu một hơi, sau đó chậm rãi nhắm mắt lại.

Lúc này đây, Ninh Trần không có đi niệm 《Bản Nguyên kinh》, mà là bắt đầu tương đại thành kinh Phật Tam Tạng mười hai bộ, từ đầu tới đuôi, bắt đầu nhất nhất đọc.

Dựa theo Khô Giác đại sư nói giảng, này tại Phật gia tuyệt đối là một hồi cực lớn pháp hội, thường thường là do hơn mười vị cao tăng cùng nhau đọc, nhưng hôm nay chỉ có thể Ninh Trần một nhân hoàn thành.

Vốn có Ninh Trần tự một đêm không ngủ, thêm chi trước lại bị đuổi giết, đương đọc đến thứ sáu bộ thời gian, Ninh Trần trên trán đã sinh ra mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu, tiếng nói đều có nhiều khàn khàn.

Bất quá, dù vậy, Ninh Trần giương mắt nhìn một chút lão giả, trên thân thể kim quang dĩ nhiên hơn rất nhiều, sẽ không có uể oải, kể tục nhắm mắt, tụng kinh.

Trái lại lão giả, nhìn Ninh Trần chiến chiến nguy nguy thủ, cùng với mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu, trong con ngươi lạnh như băng, dĩ nhiên lóe lên lau một cái động dung.

Ước chừng qua tam canh giờ, thời gian đều đã đi tới buổi chiều, Ninh Trần mới đưa đại thừa kinh Phật toàn bộ tụng hoàn, cả nhân càng hư thoát tại chỗ.

Đồng thời, lão giả trước mắt trên người đã đầy kim quang, âm lãnh biểu tình rốt cục thư triển ra, nhưng mà, ở nơi này lão giả bắt đầu tiêu tán là lúc, chỉ thấy lão giả này đã chậm rãi giơ tay lên, trên trán Ninh Trần nhẹ nhàng sờ soạn một cái hạ, cuối cùng hóa thành một đoàn kim quang tiêu tán.

Đối với lão giả như vậy một cái cử động, Ninh Trần tịnh không có quá nhiều lưu ý, có lẽ là biểu thị cảm tạ chứ.

Xoạch.

Ngay lão giả triệt để tiêu thất là lúc, Ninh Trần chợt thấy, lão giả trên người của dĩ nhiên rút xuống nhất món khác, rơi vào trong bụi cỏ, là một khối Thanh Đồng thiết 券.

Nửa thước lai trường, hiện ra một cái hình vòm, cảm lấy vừa nhìn, mặt trên trường mẩn màu xanh đồng, đã có nhiều năm đầu, một mặt là Ninh Trần xem không hiểu đồ hình, như là một cái thú thủ, mặt trái cũng một cái bản đồ đơn giản, rõ ràng sử dụng vật cứng hoa đi lên, đơn giản không gì sánh được.

Lật qua lật lại nhìn hơn nửa ngày, Ninh Trần lông mi hơi nhất kiêu, đây chẳng phải là Bạch Vĩ sâm lâm địa đồ sao? Mà trên bản đồ cái kia tiểu xoa, lại đại biểu cho cái gì?

"Trước thính Kiều Kiều nói qua, này Bạch Vĩ sâm lâm trung cất giấu Tù Tỳ lão tổ di bảo, chẳng lẽ cái này tiểu xoa chính là?" Ninh Trần vọng tự suy đoán, hơn nữa từ nơi này bản đồ đơn giản đến xem, cách hẩn hiện tại vị trí vị trí, ra vẻ cũng không xa, lưỡng ba trăm trượng hình dạng.

"Đã như vậy, vậy đi nhìn một cái đi." Ninh Trần tâm trạng âm thầm hạ quyết tâm, lại ngồi dưới đất nghỉ ngơi một hồi, cả sửa lại một chút bản thân y phục rách rưới, mới chậm rãi đứng dậy, kéo một mối thân thể, hướng phía bản đồ đơn giản đánh dấu địa phương đi.

Ven đường, tại Ninh Trần chỗ ở này nhất tiểu khu vực trong, đã nhìn không thấy cô hồn dã quỷ, hay hoặc là yêu quái quỷ quái, kinh người là, cây cối thượng bạch sắc cũng đã dần dần bóc ra, toát ra lau một cái sinh cơ.

Đi tới địa đồ đánh dấu địa điểm, Ninh Trần liền thấy, ở trước mặt của hắn, là một tòa ải ải ngọc sơn, giống như một một thổ bao như nhau, mặt trên không có một gốc cây thực vật.

Ở trước mặt của hắn, còn lại là một cái không lớn sơn động, cái động khẩu cũng không lớn, cao bất túc một trượng, khoan cũng chỉ có ba năm xích hình dạng, nếu không phải Thanh Đồng thiết 券 minh xác đánh dấu, ở đây rất dễ bị quên lãng.

"Bên trong rốt cuộc là cái gì?" Ninh Trần đứng ở cái động khẩu không dám hành động thiếu suy nghĩ, hai ngón tay xốc lên nhất trương hỏa phù, hướng trong sơn động ném đi, một cái tiểu Hỏa đoàn tùy theo bay vào trong động, nhờ ánh lửa, Ninh Trần lò mò thấy, này núi động cũng không sâu, vài chục trượng mà thôi.

Ừ?

Bỗng nhiên, Ninh Trần thần sắc khẽ động, bởi vì nhờ ánh lửa hắn lò mò có thể thấy, trong sơn động, hình như có cái gì, là đám cái rương.

"Chẳng lẽ là bảo vật, là linh thạch? Nơi này chính là lão tổ lưu lại di bảo?" Ninh Trần hai mắt nhất thời chính là sáng ngời, tản mát ra loá mắt quang thái, trái tim đã bắt đầu phịch phịch nhảy dựng lên, cả người uể oải hể quết là sạch.

Bất quá, Ninh Trần cũng không dám lúc đó phốt lò, bảo tàng tuy tốt, cũng trúng mai phục.

Liên Ninh Trần cúi người xuống, cảm lấy nhất đại khối thạch đầu, cánh tay cố sức, mạnh hướng bên trong ném đi vào.

Xoạch tháp.

Thạch đầu rơi vào huyết động, không phản ứng chút nào.

Sau đó, Ninh Trần lại dùng vài loại phương pháp, thẳng đến xác định này động không có có bất kỳ kỳ quan, mới cực độ cẩn cẩn dục dục thử thăm dò một bước nhỏ một bước nhỏ hướng phía bên trong động đi đến, thời khắc chuẩn bị này quay đầu bỏ chạy.

Một đường thuận lợi không gì sánh được, mà khi Ninh Trần bước vào đến trong huyết động là lúc, ánh mắt khê động, chỉ thấy toàn bộ huyết động cũng không phải tưởng tượng nhỏ như vậy, dài rộng đều có chừng mười trượng hình dạng.

Bốn phía hiện đầy cao thấp không đồng nhất cái rương, bởi mặt trên lạc đầy bụi, Ninh Trần còn nhìn không ra ra sao loại tài liệu, bất quá, Ninh Trần đã sơ bộ có thể phán đoán cho ra, mấy thứ này tám chín phần mười chính là Tù Tỳ lão tổ di bảo, chỉ là không biết bên trong là vật gì.

Ánh mắt ngấm nhìn bốn phía, Ninh Trần cuối cùng đưa mắt nhắm ngay bên cạnh rương lớn, sau đó cẩn cẩn dục dục theo trong túi đựng đồ lấy ra Ngọc Hồng kiếm, sau đó đứng ở rương gỗ hơi nghiêng, sử dụng kiếm tiêm từng điểm từng điểm tương rương đập đầy ra, cả nhân tùy thời tùy chỗ, đều làm xong quay đầu bỏ chạy chuẩn bị.

Bởi vì Ninh Trần trước theo thư tịch trông được quá, trong rương có dấu kỳ quan chuyện tích, hoặc là độc khí, sẽ chính là kỳ quan nổ.

Nhưng mà, đương Ninh Trần cẩn cẩn dục dục tương rương gỗ mở ra là lúc, thần sắc chợt khê động, nguyên bản cẩn thận chặt chẽ thần tình phai đi, trong hai mắt bắt đầu mơ hồ lóng lánh ra sáng sủa quang mang.

Chỉ thấy toàn bộ đại rương gỗ nội bộ, hoàn toàn là dùng lá vàng phủ thành, bên trong quy củ bày tam dạng sáng trông suốt đông tây, mỗi một một đều là quả đấm lớn nhỏ, mực lam cùng vàng óng ánh đan vào một chỗ, coi như xa hoa, mà đây chính là Càn Khôn thạch!

Mà này Càn Khôn thạch cùng linh thạch tính chất như nhau, nói cách khác, tựa là một loại cực kỳ cao tinh thuần cao giai linh thạch, giá thị trường là một trăm linh thạch có thể hoán một khối, thế nhưng loại này Càn Khôn thạch lại rất khó tìm đến.

Có thể Ninh Trần trước mắt, thoáng cái thì có tam mai.

"Quả nhiên là đập phá thiết hài vô mịch xử a." Ninh Trần hai mắt tỏa ánh sáng, trên mặt viết đầy hưng phấn, trước phí hết tâm tư vì tìm Càn Khôn thạch, nghĩ không ra ở đây thoáng cái chính là tam mai.

Không nói hai lời, Ninh Trần nhất khắc liên tục, nắm lên này tam khối Càn Khôn thạch trực tiếp để vào đến rồi trong túi đựng đồ, này mới an tâm.

Có này Càn Khôn thạch, Ninh Trần không gì sánh được thích Linh Mạch kiếm hạp cũng liền tuyên cáo tới tay, hơn nữa tại Yêu Linh tông trung, Càn Khôn thạch cũng là cực độ đoạt thủ, thậm chí tông môn có văn bản rõ ràng quy định, nộp lên một quả Càn Khôn thạch có thể thu được hai mươi mực.

Đây tuyệt đối là một cái cực lớn phần thưởng, trước đây đường đường nội môn đại đệ tử Bạch Tâm Dao, vì hai mươi mực không tiếc tổn hao mấy tháng, tựa có thể tưởng tượng được.

Sau đó, Ninh Trần không làm đình lại, lại tới mặt khác một cái rương lớn tiền, cẩn cẩn dục dục sử dụng kiếm tiêm đầy ra rương đập, Ninh Trần hưng phấn gương mặt lại là khê động, chỉ thấy cái này đại rương gỗ trung, thịnh phóng giữ, chính thị một bả giấy dầu tán, mặt dù thuần trắng, mặt trên vẽ trông rất sống động hồng nhật hoa mai, kiều diễm ướt át.

Cẩn cẩn dục dục tương hoa mai cây dù lấy ra, chậm rãi triển khai, Ninh Trần nhất thời tựa cảm nhận được một cỗ hùng hậu linh khí đập vào mặt, Tán Cốt Lôi Kiếp đào mộc chế thành, mặt trên còn hiện đầy từng cái lôi văn, hiển nhiên này đào mộc cũng không phải là kinh qua một lần sét đánh.

Đây tuyệt đối có thể nói chế tác pháp bảo trân phẩm, nhìn nhìn lại phiến trên mặt họa, Ninh Trần liếc mắt tựa nhận ra, đây tuyệt đối là Tù Tỳ lão tổ lưu lại, bởi vì tại Phù Lang các lang kiều thượng, thì có Tù Tỳ lão tổ phảng Tiểu Thiên Bách Linh đồ, đối với Tù Tỳ lão tổ bút pháp, Ninh Trần đã nhiên với hưng.

"Này Mai Hoa Tán xem ra đã bị Tù Tỳ lão tổ săn sóc ân cần trăm năm, tuyệt đối có thể nói là Ngưng Khí kỳ hiếm có pháp bảo." Ninh Trần không có tình tế nghiên cứu Mai Hoa Tán rốt cuộc dùng như thế nào, trực tiếp bỏ vào trong túi đựng đồ, mở ra kế tiếp bảo rương.

Cứ như vậy, lưỡng nén hương công phu quá khứ, Ninh Trần đã đem lục cái rương lớn hể quét là sạch, trừ vật đại đã nhét tràn đầy.

Cũng may Ninh Trần tại Linh Hồ hiện nơi nào còn chiếm được một cái đồ dự bị trừ vật đại, bằng không nhiều đồ như vậy, hẳn thật đúng là cảm không đi.

Đến rồi sau lại, mở rương lớn chi hậu, Ninh Trần đã không hề nghiên cứu, chỉ cần phát hiện bên trong có cái gì, vô luận là tranh cuộn, còn là trân quý sách cổ, có thể trang toàn bộ chiếu đơn toàn bộ thu, thậm chí đã phát rõ đến liên cái rương nội bộ lá vàng đều một chút kéo xuống lai bỏ vào đến trong túi đựng đồ, nhất phó nhận quá nhỏ lòng tư thế.

Đủ một canh giờ trôi qua, Ninh Trần một cái không rơi, tương hơn mười cái rương lớn hể quét là sạch, cả nhân cảm thấy mỹ mãn ngồi dưới đất, hưng phấn, kích động tràn ngập toàn thân, đây tuyệt đối là Ninh Trần từ lúc chào đời tới nay phát được đệ nhất bút tiền của phi nghĩa, lấy được trân quý pháp

bảo thì có tam dạng, Càn Khôn thạch cũng có tam khối, thậm chí còn có nhất rương lớn linh thạch, hơn mười viên thuốc, trừ lần đó ra, còn có một chút trân quý thư tịch, lão tổ tranh cuộn vân vân.

"Xem ra thật đúng là người tốt có hảo báo a, nếu không phải ta siêu độ vị lão giả kia, nói vậy cũng sẽ không lấy được Thanh Đồng thiết 券, càng không cách nào tìm tới nơi này lại." Ninh Trần trêu mếu sò sò bên hông hai cái trừ vật đại, lăm lăm, đói quá, mệt mỏi rồi, vết thương đau đớn không còn sót lại chút gì.

Hoa lạp lạp.

Ngay Ninh Trần tự lăm lăm là lúc, Ninh Trần bỗng nhiên chú ý tới, trước mặt mình thạch bích bỗng nhiên bóc ra nhất miếng nhỏ, lộ ra một cái ám cách, bên trong đề, chính thị một cái một thước lai cao ngọc đàn, xanh biếc xanh biếc, tịnh tản mát ra loá mắt quang mang.

"Này. . . Là cái gì?" Ninh Trần trước mắt sáng ngời, tự nói nhất cú.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Nhận chủ

Tương đồng tây ẩn dấu đến ám cách trong, đây tuyệt đối là bảo bối.

Đây là Ninh Trần phản ứng đầu tiên, nhìn nhìn lại ngọc này đàn thợ khéo, càng tinh tế không gì sánh được, mặt trên mài dũa mỹ luân mỹ hoá hoa văn, yếu ớt quang mang càng làm cho nhân cảnh đẹp ý vui.

Không khỏi Ninh Trần đã một chút theo trên mặt đất bò dậy, cho đã mất tỏa ánh sáng đi tới ngọc đàn tiền, xác định không có kỳ quan, Ninh Trần mới cần cần dục dục đem thổi phòng đi ra, trầm diện diện.

"Bên trong hình như có cái gì." Ninh Trần nhẹ nhàng hoảng liêu hoảng ngọc đàn, tự lăm lăm.

Khinh thủ khinh cước tương ngọc đàn phóng trên mặt đất, Ninh Trần trước sau như một cẩn thận, đứng thật xa, từng điểm từng điểm dụng Ngọc Hồng kiểm tiêm, tương tinh mỹ tuyệt luân ngọc đàn đầy ra.

Bá!

Ngay ngọc đàn che bị đẩy ra trong nháy mắt, một cổ thất thái hà vụ trong nháy mắt bốc lên, coi như xa hoa, dường như thất sắc thái hồng giống nhau.

"Oa." Ninh Trần lớn lên hai mắt, không khỏi cảm thán, không biết là bảo bối gì, bất quá, nắp trong ám cách, chắc là trân quý nhất mới đúng.

Nhưng mà, sau một khắc, nhìn nữa này thất thái hà vụ bỗng nhiên thu nạp, cuối cùng ngưng tụ thành một cái ngũ đại tam thô tên.

"Này..." Ninh Trần nhìn tên trước mắt, nét mặt hưng phấn nhất thời động lại, miệng hơi mở ra, chỉ thấy ở trước mặt hần ngọc đàn trên, chính thị một cái ngũ đại tam thô nữ tử hình tượng, thân thể thậm chí so với Ly Linh còn khôi ngô, mập hỏ hỏ đầy mỡ nị trên mặt của trường đầy màu đỏ ngật đáp, mặt trên mặt rõ trái rộng, hậu hậu môi không có chút huyết sắc nào, dường như lưỡng điều trư đại tràng, trên người tặc ăn mặc màu hồng quần dài, chỉ là nhỏ nhất hào, bó chặt.

"Này. . . Đây rốt cuộc là cái gì ngoạn ý?" Ninh Trần trên mặt hưng phấn dĩ nhiên thối được không còn một mảnh, khoe miệng hơi co rúm hai cái, tự nhận là gặp qua Ly Linh hậu, Ninh Trần đứng xấu lý giải đã không gì sánh được khác sâu, nhưng bây giờ mới biết, kiến thức của mình thực sự quá ngắn.

Không đợi Ninh Trần từng có nhiều phản ứng, chỉ thấy ngũ đại tam thô xấu nữ đã một chút đưa mắt nhắm ngay bản thân, một đôi xấu xí vô cùng trong ánh mắt, toát ra mê gái vậy quang mang, sau đó giang hai cánh tay, quyết miệng, hướng phía Ninh Trần đánh tới.

"Này. . . Nghĩ không ra này xấu nữ không chỉ thừa kế Ly Linh tướng mạo, càng thừa kế Ly Linh bản tính, đây quả thực là một cái nữ lưu manh a." Ninh Trần tự lăm lăm nhất cú, hai chân phát lực rất nhanh hướng bên cạnh lóc lên, tránh thoát.

Chỉ là này xấu nữ không nghe theo không buông tha, quay người lại, liếm môi một cái, nướ bọt văng khắp nơi, sau đó lại triều Ninh Trần đánh tới.

"Xem ra này xấu nữ đòi trước nhất định là một oán phụ, còn là siêu độ người đi." Ninh Trần liên tiếp lui về phía sau đồng thời, hai tay tạo thành chữ thập, niệm nổi lên 《Bản Nguyên kinh》.

Chỉ là Ninh Trần niệm vài cú, dĩ nhiên phát hiện vô hiệu, hoàn toàn không hiệu, thì dường như đúng một cái nhỏ cầu niệm 《 Bản Nguyên kinh 》 như nhau, nhân gia căn bản không chết, tự nhiên vô hiệu.

"Chẳng lẽ trước mắt cái này xấu nữ cũng không phải là vong hồn? Mà là khí linh?" Ninh Trần rung động trong lòng, nhãn dòm này xấu nữ đánh tới.

Ninh Trần chỉ có thể kể tục tuyền trạch né tránh, tiếc rằng này xấu nữ đại thủ phi thường linh hoạt, trực tiếp néo Ninh Trần rách rưới góc áo, Ninh Trần dùng một lát lực, y phục rách rưới thương, lại xuất hiện một cái lỗ hồng lớn.

"Ta muốn với người kết hôn, hiện tại tự động phòng." xấu nữ dĩ nhiên nói chuyện, về mặt si tình nhìn Ninh Trần.

Một màn này không khỏi làm Ninh Trần nhất thời chính là run run một cái, phía sau lạnh buốt, loại cảm giác này hãy cùng thấy Ly Linh giống nhau như đúc, thậm chí so với kia càng thêm đáng sợ.

Kiến xấu nữ lại một lần nữa cửa hàng đến, Ninh Trần chỉ có thể tránh trái tránh phải, trong lòng Ninh Trần tắc hỏi hận không gì sánh được, còn kém cho mình vài cái miệng rộng, sớm biết hiện tại, tại sao mình tiện tay muốn đánh khai ngọc đàn che, vạn sự chết bởi tham, thánh hiền lời này thực sự là không giả a.

Ước chừng qua một canh giờ, chỉ thấy xấu nữ như trước không nghe theo không buông tha phác hướng mình, không gì sánh được chấp nhất.

"Đừng... nữa truy ta, bằng không ta không khách khí." Ninh Trần rốt cục có chút không thể nhịn được nữa, đúng thân xấu nữ đạo.

"Ta muốn với người kết hôn." Xấu nữ phảng phất sẽ không nói khác, tự một câu nói như vậy.

Ninh Trần bất đắc dĩ, như thế xuống phía dưới, sớm muộn sẽ bị xấu nữ phác trung, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi a.

Nhất ngoạn tâm, Ninh Trần chỉ có thể rút ra Ngọc Hồng kiếm, giờ tay lên tự bỏ xuống, đây cũng là Ninh Trần bị buộc hướng tuyệt lộ biện pháp.

Trong khoảnh khắc, theo Ninh Trần giờ tay chém xuống, trước mắt xấu nữ trực tiếp bị Ninh Trần từ đó đang lúc bỏ ra, một phân thành hai.

Nhìn trước mắt xấu nữ hai nửa, hóa thành hai luồng thất thái hà vụ, Ninh Trần rốt cục thở thật dài nhẹ nhõm một cái, trong lòng vừa sinh ra không đành lòng, Ninh Trần trên mặt biểu tình chợt biến đổi, chỉ thấy này hai luồng thất thái hà vụ nhuyển động hai cái, vừa nhanh tốc hợp ở tại cùng nhau, xấu nữ hình tượng xuất hiện lần nữa, lại một lần nữa hướng phía Ninh Trần đánh tới.

"Này..." Ninh Trần hai mắt đại trương, đảo hít một hơi lãnh khí, này cũng không từ? Thái già chứ.

Bất đắc dĩ Ninh Trần chỉ có thể xoay người nhanh chân bỏ chạy, không gì sánh được chặt vật theo trong huyết động chạy ra ngoài, nhưng mà thân xấu nữ còn lại là theo đuổi không bỏ, thì là Ninh Trần dùng Linh Bạo thuật, tốc độ đã chút nào không thể so Ninh Trần chậm, Ninh Trần chỉ có thể dựa vào tránh trái tránh phải tiến hành lẩn tránh, thường thường đối với thân xấu nữ, bắn ra hai thanh Linh Mạch Kiếm.

Chỉ là, đối lấy kết quả cũng giống nhau, vô hiệu, trên người phá một động, có thể tự hành khép lại, dù cho tê thành mảnh nhỏ, cũng sẽ một lần nữa phục hồi như cũ, quả thực chính là không chết a.

Ninh Trần đã khổ không thể tả.

"Đây rốt cuộc là quái vật gì?" Ninh Trần nhìn không được hết to một tiếng.

Cứ như vậy, theo chạng vạng đến đêm khuya, lại từ đêm khuya đến ánh bình minh, xấu nữ không chết không ngớt, đủ đuổi Ninh Trần một đêm.

Giờ khắc này, Ninh Trần chỉ cảm thấy hai mắt có chút hoa mắt, bắp chân đều phảng phất nhỏ hai vòng, trên người nguyên bản tự rách rưới y phục, đã vô cùng thâm, có khi là bị cành cây cạo, có còn lại là bị xấu nữ xé, trên mặt còn có một khối máu ứ đọng, đây là hốt hoảng xuống, nhanh chóng tránh không kịp đụng vào thụ thượng sờ trí.

Nói ngắn lại chính là một chữ, thảm!

"Lẽ nào xấu nữ cũng không biết mệt không?" Ninh Trần đầu đầy mồ hôi, nhìn phía sau, xấu nữ vừa nhanh tốc đuổi theo, nương theo mà đến vẫn là câu nói kia, ta muốn hòa người kết hôn.

"Không được a, tiếp tục như vậy nữa, ta biết bị tươi sống một chết." Ninh Trần đã chặt vật bất kham, tự làm bầm nhát cú.

Ừ?

Bỗng nhiên, Ninh Trần thần sắc khẽ động, phảng phất nghĩ tới điều gì, trước hần từng đọc quá một quyển sách cổ, đối phó thả ra khí linh, còn có một cái biện pháp, đó chính là đem phong nhập đến pháp bảo trong, khiến cho trở thành nên pháp bảo khí linh, nói trắng ra là, đây là một loại thuần hóa.

Chuyện cho tới bây giờ, đã cùng đường Ninh Trần, đã không rảnh đi quản biện pháp như thế khả thi tính, chỉ có thể kiên trì đi làm, ngựa chết thành ngựa sống y chứ.

Không ở có chút dừng lại, rút ra Ngọc Hồng kiếm, Ninh Trần rất nhanh xoay người, mũi kiếm trực tiếp nhắm ngay nhào tới xấu nữ, tương trong cơ thể linh khí rót vào thân kiếm đồng thời, Ninh Trần đã bắt đầu mặc niệm khẩu quyết.

Giây lát đang lúc, Ngọc Hồng kiếm mũi kiếm đã sinh ra hấp lực cường đại, trực tiếp đã đem không hề chuẩn bị xấu nữ hút vào đến Ngọc Hồng kiếm trung.

Nhưng mà, lúc này Ninh Trần bỗng nhiên cảm thụ được, Ngọc Hồng kiếm bắt đầu không bị khống chế đầu động, lực đạo rất mạnh, Ninh Trần hầu như sẽ tuột tay, cho người cảm giác, tựa như cùng tương một con hung tàn mãnh hổ, nhốt ở một cái nhỏ nhỏ lồng sắt trung như nhau.

Lúc này Ninh Trần có thể làm, chính là liều mạng tương linh khí rót vào đến Ngọc Hồng kiếm trung, trấn áp xấu nữ, chỉ là hiệu quả cũng không phải rõ ràng như vậy.

Bất quá, giờ khắc này, Ninh Trần cũng không có luống cuống tay chân, phản ứng coi như lãnh tĩnh, vội vã vỗ trừ vật đại, trong tay xuất hiện nhất trương trấn bùa, trực tiếp dán tại Ngọc Hồng kiếm thượng.

Nhất thời, Ninh Trần có thể rõ ràng cảm thụ được, Ngọc Hồng kiếm trung xấu nữ, giãy dụa ít đi một chút.

"Hữu hiệu!" Ninh Trần khinh ngữ một tiếng, sau đó bất chấp tất cả, lại từ trong túi đựng đồ lấy ra bảy bát trượng trấn bùa, đều khóa lại Ngọc Hồng kiếm thượng.

Rốt cục Ngọc Hồng kiếm bên trong xấu nữ đình chỉ giãy dụa, triệt triệt để để bị trấn trụ, này còn muốn dựa vào giữ Ninh Trần chế ra trấn bùa, đều sử dụng Thượng Cổ bút pháp, trong đó hữu hiệu nhất mấy tờ, dĩ nhiên là Ninh Trần trông mèo vẽ hồ sử dụng giao nhau bút pháp, loại này bút pháp Ninh Trần còn không có phải biết.

Dù có thể thấy này giao nhau bút pháp chế được phù lục, rốt cuộc cường hãn dường nào.

Kiến bị phong tại Ngọc Hồng kiếm trung xấu nữ đã không có phản ứng, Ninh Trần mới thở thật dài nhẹ nhõm một cái, sau đó hai tay dâng Ngọc Hồng kiếm, ai thần không ngớt.

Cái chuỗi này Ngọc Hồng kiếm Ninh Trần đã dùng tới cở tinh thuần linh khí ôn dưỡng hồi lâu, đúng món pháp bảo này đã có cảm tình sâu đậm, chỉ là không nghĩ tới, cuối cùng dĩ nhiên lưu lạc là che lại xấu nữ nhà tù, hơn nữa thanh kiếm này Ninh Trần cũng biết, không lưu được, tương xấu nữ giữ ở bên người, suy nghĩ một chút Ninh Trần đều nghĩ cực sợ.

"Ngọc Hồng kiếm a Ngọc Hồng kiếm, thực sự xin lỗi." Ninh Trần than nhẹ một tiếng, lại vuốt ve một cái hạ thân kiếm, sau đó tương Ngọc Hồng kiếm văng trên mặt đất cắm xuống, liền chuẩn bị rời đi, một ngày kia, nhục ai có thể nhặt được này Ngọc Hồng kiếm... Thật đúng là nên chúc mừng hân.

Chỉ là đi ra ngoài không có hai bước, Ninh Trần đột nhiên cảm giác được phía sau có chút dị động, bỗng nhiên quay đầu, Ninh Trần liền thấy Ngọc Hồng kiếm không biết lúc nào đã bay lên, cứ như vậy lẳng lặng cùng ở phía sau hân.

Thấy vậy cảnh, Ninh Trần không nói hai lời, trực tiếp nắm lên Ngọc Hồng kiếm, dùng một lát lực, lao lao cắm vào thổ nhưỡng trong, sau đó nhanh chân bỏ chạy, nói ngắn lại, chính là nghĩ hết biện pháp, bỏ rơi Ngọc Hồng kiếm, bỏ rơi xấu nữ.

Nhưng mà, ngay Ninh Trần sử dụng cả người thể võ, dùng hết bản thân tối hậu nhất ti khí lực lao ra mấy trăm trượng xa chi hậu, Ninh Trần vừa quay đầu lại, tuyệt vọng phát hiện, Ngọc Hồng kiếm như trước cùng ở phía sau hân.

Lần này, Ninh Trần đã khóc không ra nước mắt, lưỡng chân mềm nhũn, trực tiếp phù phù ngồi trên mặt đất, nhân lệ uông uông, trong miệng thì thào: "Đại tỷ, không nên như vậy có được hay không?"

Ngọc Hồng kiếm không có trả lời, cứ như vậy bắt đầu không ngừng tại Ninh Trần trước người phía sau xoay quanh, căn bản sẽ không có rời đi ý tứ.

Vươn tay tương Ngọc Hồng kiếm nắm trong tay, Ninh Trần bỗng nhiên phát hiện, lục sắc Ngọc Hồng kiếm thượng, bỗng nhiên nhiều hơn vô số điều tia máu màu đỏ, thử tính tương linh khí rót vào trong đó, Ninh Trần bắt đắc dĩ phát hiện, xấu nữ dĩ nhiên nhận chủ.

Bởi Ninh Trần quanh năm săn sóc ân cần Ngọc Hồng kiếm, bên trong có Ninh Trần không ít khí tức, này xấu nữ nhận chủ tự nhiên mà vậy nhận được chính là Ninh Trần.

Có như vậy phát hiện, Ninh Trần suýt nữa thổ huyết tam thăng, thiếu chút nữa tại chỗ ngất đi, bản thân từ trước đến nay làm việc thiện, đã biết là tạo được cái gì nghiệt a?

Ninh Trần trong lòng rất rõ ràng, khí linh một ngày nhận chủ, muốn vứt bỏ sẽ rất khó, trừ phi khí linh chết, thể nhưng này xấu nữ, hết lần này tới lần khác sẽ không từ, trời ạ!

"Chủ nhân, ta nghĩ kết hôn." Đứng vào lúc này, Ngọc Hồng kiếm trung lại một lần nữa truyền đến như vậy thô cuồng thanh âm của, sau đó lại bắt đầu tranh ghim.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Bắt tử khí linh

Mọi cách bắt đắc dĩ, Ninh Trần chỉ có thể lại dán lên năm trương trấn bùa, lúc này Ngọc Hồng kiểm coi như tự như cùng một cái nhộng giống nhau, bị khóa được nghiêm nghiêm thật thật.

Nhận mệnh làm ngòi dưới đất nghỉ ngơi nửa canh giờ, kiến Ngọc Hồng kiểm không có quá lớn phản ứng, Ninh Trần không thể làm gì khác hơn là bắt đắc dĩ tương Ngọc Hồng kiểm thu nhập đến trong túi đựng đồ, sau đó khắp khiêng hữu khí vô lực hướng phía Bạch Vĩ sâm lâm chỉ đi ra ngoài.

Quá khứ sơ sơ lưỡng ngày, nói vậy Triệu Từ Hoài bọn họ đã rút lui chứ.

Bắt đắc dĩ thu như thế một kẻ lưu manh khí linh, Ninh Trần đã thực sự không biết là hảo là xấu, chỉ hy vọng tương lai chớ chọc xuất loạn gì mới tốt, Ninh Trần trong lòng có thể nói hi hữu nửa nọ nửa kia, trong đầu liễu mạng hướng đi, nên như thế nào tương xấu nữ khí linh xử lý xong.

Cùng lúc đó, ở vào Bạch Vĩ sâm lâm nam bộ ranh giới, ở đây đã tụ tập hơn hai trăm danh đệ tử, chia làm lưỡng hỏa, cách xa nhau bất túc hai mươi trượng, đối đãi đối phương quân sắc mặt bất thiện, ánh mắt ẩn ẩn sát khí!

Trong đó nhất hỏa nhân còn lại là dĩ Bạch Tâm Dao dẫn đầu, thời khắc này nàng vẫn là phó nghiêng nước nghiêng thành khuôn mặt, chỉ là thần sắc tràn đầy băng lãnh, ngạo nghễ, vân đạm phong khinh giống nhau ngồi ở bạch sắc sa trong kiệu.

Tại trước người của nàng phía sau, tặc là một danh danh thủ cầm hoa sen đèn mạn diệu thiếu nữ, trừ lần đó ra, Hắc Vân năm đoá kim hoa đã ở kỳ liệt, song chương ôm ngực, vẻ mặt dữ tợn, cùng này mạn diệu nữ tử so với, không hợp nhau đáng dấp.

Mà khác nhất hỏa nhân, cầm đầu tặc là một danh tóc đen, hắc nhãn, mặc trường bào màu đen thanh niên, trong tay cầm một thanh hắc sắc quạ lông, da lại bạch được dọa người, gương mặt tuần tú tràn ngập một cỗ khí âm nhu, thật to mũi ung cang là phi thường thấy được.

Hắn chính thị chương môn Khôi Khâu tử ngồi xuống đại đệ tử Hắc Nha Vương ---- Đỗ Từ Nhiên!

Tại Đỗ Từ Nhiên bên cạnh đứng, chính thị Triệu Từ Hoài! Bất quá, hắn lúc này, trên mặt coi như ôn hòa rất nhiều, nhất phó bình dị gần gũi đáng dấp, chút nào nhìn không ra ngay ngày hôm qua, hắn còn mạn sơn biển đã truy sát Ninh Trần nì.

"Tiểu sư muội, nghĩ không ra tin tức của ngươi thật đúng là linh thông a, đã vậy còn quá khoái đã nghe đến nơi đây có lão tổ lưu lại di bảo." Đỗ Từ Nhiên liếc một cái Bạch Tâm Dao, lạnh lùng cười cười nói.

"Đỗ sư huynh cũng không kém a, nhanh như vậy liền chạy đến, còn dẫn theo nhiều người như vậy thù." Bạch Tâm Dao nhẹ nhàng nhất bất bên tai mái tóc, lãnh đạm đạo.

"Đây cũng là chuyện không có biện pháp, tin tức đã rất tin cậy, này Bạch Vĩ sâm lâm trung cất giấu, thế nhưng cự bảo, ngoại trừ tam mai Càn Khôn thạch, lão tổ di lưu vài món trân phẩm pháp bảo ở ngoài, trần quý nhất, chính là thế gian hiếm có bắt tử khí linh, dĩ này luyện khí, tuyệt đối có thể trở thành thế gian hiếm có pháp bảo." Đỗ Từ Nhiên cũng không có cất giấu địch, trực tiếp thiêu minh đạo.

"Việc này, đại gia ngực đều có kể ra, Đỗ sư huynh không cần lập lại, hơn nữa chương môn đã hạ đạo mệnh, quý củ cũ, lão tổ di bảo, người nào lấy được về người nào, xem cá nhân tạo hóa." Bạch Tâm Dao nói tiếp, trong lòng nàng rất rõ ràng, nếu để cho Đỗ Từ Nhiên lấy được bắt tử khí linh, đợi Đỗ Từ Nhiên luyện thành chí bảo, thực lực lại hội tăng nhiều.

Còn có tam mai Càn Khôn thạch, càng có thể đổi lấy không ít mục kể ra, đến lúc đó lại nghĩ đuổi theo kịp, đã là chuyện không thể nào.

Nói ngắn lại, Bạch Tâm Dao nghĩ cách rất rõ ràng, bản thân lấy được hay nhất, nếu là không chiếm được, đã quyết định không thể để cho kỳ rơi vào Đỗ Từ Nhiên tay, bằng không tại Yêu Linh tông các đệ tử trung, tương không người có thể ngăn chặn Đỗ Từ Nhiên.

"Nếu không như vậy, nếu sư muội người đã đến rồi, làm là sư huynh cũng không có thể dễ gần như vậy, bắt tử khí linh cùng Càn Khôn thạch về ta, những thứ khác đều đưa cho sư muội làm sao?" Đỗ Từ Nhiên nhìn mạo mỹ tuyệt luân Bạch Tâm Dao, mở miệng nói, lời trong lời ngoài ý tứ, Từ Tử lão tổ di bảo, dĩ nhiên là của hắn.

Trên thực tế, này bắt tử khí linh quả thực giá trị phi phàm, Đỗ Từ Nhiên mặc dù rất muốn thu làm mình có, nhưng hắn đã bị Linh Khâu quốc Thượng Thanh quan quan chủ chọn trúng, nếu là có thể cung phụng cấp Thượng Thanh quan, đúng Đỗ Từ Nhiên mà nói, sau này đạo đồ không thể nghỉ ngơi lại hội tiến hơn một bước.

Nghe được Đỗ Từ Nhiên như thế ngữ, Bạch Tâm Dao hơi hé mắt: "Sư huynh thật đúng là hội thiêu đồng tây a, bất quá, thứ này bây giờ còn không là

của người."

"Quả thực như vậy, bất quá, chỉ bằng tiểu sư muội những người này, muốn cùng ta Đồ Từ Nhiên chống lại, có chút miễn cưỡng chứ, hơn nữa có người nói này Bạch Vĩ thâm lâm hung hiểm không gì sánh được, thì là tu vi cao tới đâu, đã rất khó hoàn hảo không hao tổn đi tới." Đồ Từ Nhiên đón mở miệng nói.

Rầm, rầm..

Ngay Đồ Từ Nhiên lời này vừa nói xong sát na, nhìn nữa cách đó không xa Bạch Vĩ thâm lâm trong, bỗng nhiên truyền đến vài tiếng chạc cây xen kẽ âm hưởng, đón liền thấy chạt vật bất kham Ninh Trần, khắp khiêng theo Bạch Vĩ thâm lâm trung đi ra, coi như phải nhiều thăm có bao nhiêu thăm.

Giăng co đủ hai ngày, không có hợp nhất nhân, không nửa điểm thực vật, càng rõ ràng bị xấu nữ đuổi một buổi tối, thêm chi trước trên người còn có thương, Ninh Trần có thể được rồi mới kêu quái.

Theo chạt vật bất kham Ninh Trần xuất hiện, vẫn đứng tại Đồ Từ Nhiên bên cạnh, im lặng không lên tiếng Triệu Từ Hoài, hòa ái biểu tình nhất thời sùng sốt, trong con mắt thêm lau một cái sát khí.

Thảo nào không có tìm được Ninh Trần hình bóng, nguyên lai là trốn được Bạch Vĩ thâm lâm trong.

Đối với Triệu Từ Hoài cùng Ninh Trần trong lúc đó đụng chạm, Đồ Từ Nhiên cũng không biết, kiến Ninh Trần y phục phá được nấu như, thất tha thất thểu đã đi tới, trên mặt không khỏi toát ra lau một cái khinh thường biểu tình: "Tiểu sư muội, xem đi, ta đã nói rồi, này Bạch Vĩ thâm lâm không có thể như vậy đùa giỡn, phỏng chừng người tiểu sư đệ này còn chưa đi quá sâu, tự biến thành bộ dáng này."

Bạch Tâm Dao tự nhiên nhận thức Ninh Trần, cùng Ninh Trần trong lúc đó cũng có chút liên quan, dù sao cũng là nàng đáp ứng, sau đó tương Ninh Trần mạng nhập đến Yêu Linh tông, hơn nữa Ninh Trần đã giúp qua nàng và Kiều Kiều, Bạch Tâm Dao coi như là khiếm Ninh Trần một chút nhân tình.

Chỉ là nương Bạch Tâm Dao không có nghĩ tới là, Ninh Trần lá gan lớn như vậy, dĩ nhiên chạy vào Bạch Vĩ thâm lâm trung, hơn nữa khiến cho thăm như vậy.

Khập khiêng đi trước Ninh Trần, tự nhiên chú ý tới trước mắt này hơn hai trăm danh nhân, về mặt thống khổ không khỏi chính là khê động, bất quá, cũng không có cái gì hạo giết mình, dù sao tiến nhập Bạch Vĩ thâm lâm, cái phương hướng này là hay nhất đi.

Chỉ là một đường đi trước Ninh Trần, thấy Triệu Từ Hoài, về mặt thống khổ không khỏi chính là khê động, trong hai mắt, vô tận tơ máu lan tràn ra, khoe miệng càng không khỏi rung động mấy cái.

Bất quá, dù vậy, Ninh Trần cả nhân coi như vẫn là vô cùng bình tĩnh, chỉ là bùng cánh tay vết thương tay trái, đã thật chặt toàn lên, vừa khép lại vết thương, tích giọt máu tươi lưu chảy ra ngoài, móng tay phảng phất đều phải từ nhập đến rồi trong thịt.

Bản thân đi tới Yêu Linh tông, đã rất là thâm, bằng vào cố gắng của mình, vừa thấy được một chút sinh hoạt chuyển cơ, lại bị Triệu Từ Hoài không duyên có vô cơ đẩy vào vực sâu, rơi vào trọng trọng hiểm cảnh, suýt nữa chết, Ninh Trần đứng Triệu Từ Hoài đã hận ý ù ù, hận không thể ăn kỳ nhục, uống kỳ huyết!

Đứng ở Đồ Từ Nhiên bên cạnh Triệu Từ Hoài, tự nhiên chú ý tới Ninh Trần "Bình tĩnh" ánh mắt, trong lòng đồng dạng tràn ngập sát ý, trong con mắt âm ngoan về hiện lên, bất quá, do dự Đồ Từ Nhiên ở chỗ này, hẳn cũng không có lộn xộn, chỉ là trong lòng đúng cái này so với cá chạch còn trọt Ninh Trần, tràn đầy hận ý.

Hất kim vi chỉ, còn không có người có thể tại Triệu Từ Hoài truy sát trung chạy trốn, chết tiệt!

Trong lúc nhất thời, hai người đối diện ánh mắt, băng lãnh thà vừa giận hoa vắng khắp nơi, đây đó tâm trung đều tràn đầy sát ý, dường như vực sâu như nhau, băng hàn triệt cốt!

Bất quá, ở đây căn bản cũng không phải là một cái động thủ địa phương.

Nhìn nhìn lại một bên kia Bạch Tâm Dao, Ninh Trần phảng phất có sở dự cảm, hô lạp lạp tới nhiều người như vậy, tám chín phần mười, chính là vì lão tổ di bảo mà đến.

Hiện tại Ninh Trần trong lòng nhất lý trí nghĩ cách, cũng không phải là cùng Triệu Từ Hoài liều mạng, mà là mau ly khai đất thị phi này, hẳn đã có thể cảm thụ được, lưỡng nhóm người trong lúc đó ánh mắt bất thiện.

Là tối trọng yếu là, trước hấn lấy được bảo vật, có thể là Từ Tỳ lão tổ di bảo, quyết không thể bại lộ, hôm nay tự nhiên là rời đi càng nhanh càng tốt.

Sở dĩ Ninh Trần dưới chân phương hướng, đã thoảng thiên hướng Bạch Tâm Dao, vô luận như thế nào, tối thiểu hẳn cùng với Bạch Tâm Dao cũng không đụng chạm, hơn nữa coi như là có chút giao tình ở bên trong.

"Bái kiến Bạch sư tỷ." Đi tới Bạch Tâm Dao bên cạnh, Ninh Trần hai tay ôm quyền cúi đầu, cung kính nói, cả nhân vẫn là phải nhiều thăm có bao nhiêu thăm.

"Ninh Trần, ta biết người gần nhất tại Yêu Linh tông trà trộn không sai, có người nói còn thu được Thiên Kiền đệ tử, nhưng thiết mặc đắc ý vênh vao,

này Bạch Vĩ sâm lâm không có thể như vậy một nhân có thể đơn độc trở thành, người có thể còn sống đi ra, đã coi như là vạn hạnh." Bạch Tâm Dao hơi nhìn liếc mắt Ninh Trần, giọng nói tuy rằng băng lãnh, thế nhưng trong lời nói dĩ nhiên có chút ân cần vị đạo.

Dù sao vô luận nói như thế nào, Ninh Trần coi như là Bạch Tâm Dao mang vào, thường ngày càng là có chút giao tình, coi như là nửa Bạch Tâm Dao nhân.

Kiến từ trước đến nay lạnh như băng Bạch Tâm Dao, thoáng cái tự nhủ như thế, Ninh Trần trong lòng có thể cảm thụ được một tia ấm áp, nhất là ở vào thời điểm này, có vẻ đi túc trên quý.

"Ghi nhớ sự tỷ giáo huấn." Ninh Trần khách khí đạo.

Dứt lời, Ninh Trần khắp khiêng, hướng phía Yêu Linh tông phương hướng đi.

Triệu Tử Hoài kiến Ninh Trần tương muốn ly khai, không khỏi hơi híp một cái ác độc mắt, cố tình tương Ninh Trần ngay tại chỗ giết chết, nhưng ở đây cũng không một mình hấn định đoạt địa phương, huống chi Bạch Tâm Dao cũng ở tại chỗ, xem ra Bạch Tâm Dao cùng Ninh Trần còn có chút giao tình, chỉ có thể tạm thời thôi.

Về phần Đỗ Tử Nhiên cùng Bạch Tâm Dao hai người, tâm tư đã toàn bộ đều ở đây Bạch Vĩ sâm lâm trong, căn bản sẽ không có coi Ninh Trần là chuyện xảy ra nhi.

Phải biết rằng, khi hấn môn trong những người này, đẳng cấp thấp nhất cũng đều là Ngưng Khí tầng năm.

Đồng thời Bạch Vĩ sâm lâm ở chỗ sâu trong, hung linh khắp nơi, một cái chính là Ngưng Khí tầng năm tên, làm sao có thể sống sót đi ra?

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Không cam lòng

Đại khái quá khứ một nén nhang công phu, Ninh Trần kéo vết thương buồn thiu thân thể, một lần nữa hấn về tới Yêu Linh tông trong, sau đó bắt đầu dọc theo sơn đạo, trực tiếp hướng phía Ly vực bắc bộ Hồng Lâm sơn đi.

Cả nhân buông lỏng xuống, Ninh Trần chỉ cảm thấy hong gió vết thương truyền đến đến xương đau, mỗi một một đầu khớp xương đều có chút bủn rùn, trạng thái của hấn bây giờ, cũng chỉ có thể miễn cưỡng duy trì Phong Hành thuật, lưng lay lắt lất tại trên sơn đạo hành tẩu.

Ngày xưa cần một canh giờ là có thể đạt tới địa điểm, Ninh Trần đủ dùng hai canh giờ.

Mặt trời chiều ngã về tây, gió đêm quét vào mặt, trong không khí đã xen lẫn mùa xuân đặc hữu bùn đất thơm.

Đi tới Hồng Lâm sơn hạ, cả ngọn núi cũng không cao vót, nhưng diện tích cũng không nhỏ, sườn núi bằng phẳng, trong rừng núi, trường đầy Hồng Phong thụ.

Chậm rãi gờ lên tràn đầy vết thương thủ, Ninh Trần tùy theo tương một con phù lục chiết thành hạc giấy phóng bay ra ngoài, dù sao này Hồng Lâm sơn bố giữ hộ sơn đại trận, Ninh Trần đã vô lực xông vào.

Sau một lát, đã suy yếu vô cùng Ninh Trần, liền thấy Kiều Kiều cùng Tiểu Hoa một đường chạy chậm, đi tới dưới chân núi.

Kiều Kiều tự nhiên sẽ hiểu, Ninh Trần bị đuổi giết hung hiểm, mấy ngày qua, không gì sánh được nhớ thương, khí sắc càng tiêu tụy rất nhiều, nhất là thấy Ninh Trần dính đầy tiên huyết y phục, mặt cười càng đại biến, liền vội vàng tiến lên, tương Ninh Trần đỡ lấy.

Một bên Tiểu Hoa, cũng là nhãn lệ uông uông, nắm thật chặt Ninh Trần đại thối.

"Ninh Trần ca ca, người không sao chứ? Chúng ta đều rất lo lắng người." Kiều Kiều không gì sánh được ân cần hỏi han.

"Hoàn hảo, không có việc gì." Ninh Trần nỗ lực cười cười, lại tận khả năng bày ra ung dung tư thái sờ sờ Tiểu Hoa đầu, miễn cưỡng cho nàng một cái ấm áp mỉm cười, sau đó mới từng bước một hướng phía Hồng Lâm sơn đỉnh đi.

Hồng Lâm động phủ đỉnh núi, ở đây đã bị Kiều Kiều thoáng thanh sửa lại một chút, Tiểu Hoa thậm chí còn làm một cái tiểu vườn hoa nhỏ.

Tại Ninh Trần trước mặt của, chính thị một cái lớn như vậy động phủ, cái động khẩu cận một trượng, ở trong mắt Ninh Trần đã phi thường khí phái, cự ly Hồng Lâm động phủ hơn mười trượng có hơn, còn chỉ chít như sao trên trời mười mấy tiểu động phủ, Phù Lang các tiểu đệ tử đã toàn bộ dõng đi vào, rất là tự tại.

"Ta còn hảo, không có chuyện gì, các ngươi mang đi thôi." Ninh Trần đứng Kiều Kiều nhẹ giọng nói một câu, sau đó mại hơi lộ ra bước chân nặng nề, bước vào đến rồi động phủ của mình trong.

Toàn bộ động phủ phi thường rộng mở, chia làm hai cái động thất, thậm chí còn có một cái linh ngọc chế thành bồ đoàn, trưng bày tại chính giữa, Ninh Trần thường dùng mấy thứ gia cụ, cũng đều chỉnh tề trưng bày trong đó.

Như động phủ này, tuyệt đối có thể nói thượng thừa, chỉ là Ninh Trần còn chưa kịp vui vẻ, triệt để trầm tĩnh lại hần, chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, hai chân mềm nhũn, trực tiếp nằm ở lạnh như băng trên mặt đất đã ngủ mê man.

Đủ hai ngày lưỡng dạ không có chớp mắt, đầu tiên là các trung thử luyện, lại là bị đuổi giết, lại sau đó là Bạch Vĩ sâm lâm, đầy người vết thương Ninh Trần, thân thể đã triệt để tiêu hao.

Cả đêm thời gian trôi qua, Thái Dương theo liên miên chập chùng ngọn núi trung nhô đầu ra, tương mùa xuân thấp hoãn dương quang phổ chiếu vào đại địa trên, ấm áp xuân phong phát qua chạc cây, rút đi băng tuyết chi hậu, xanh nhạt mầm non cũng đã theo chạc cây, mặt đất nhô đầu ra.

Lau một cái quang dương đi qua cái động khẩu, chiếu vào Ninh Trần hai mắt thượng, nhưng Ninh Trần khoe miệng không khỏi giật giật, sau đó chậm rãi mở hai mắt.

Nỗ lực theo trên mặt đất bò lên, Ninh Trần chỉ cảm thấy cả người như trước đau xót không gì sánh được, trên người từng đạo vết thương, cùng y phục đều đã dính vào cùng nhau.

Đối với lần này, Ninh Trần không có tỷ lệ phát sinh cao một lời, khoanh chân ngồi ở linh ngọc chế thành bồ đoàn trên, chịu đựng đau đớn, tương tiên huyết ngưng kết y phục từng điểm từng điểm cõng ra, sau đó lấy ra nhất trượng trị hết phù, trị hết cánh tay, vết thương trên đùi.

giống như thủy triều đau đớn kéo tới, nhưng Ninh Trần có một loại sâu tận xương tủy cảm giác, đồng thời này một loại thân thể trên đau đớn chỉ là thứ nhì, quan trọng là ..., đối mặt Triệu Tử Hoài không ngừng truy sát một loại không cam lòng!

Triệu Tử Hoài!

Nghĩ đến trước nhất mạc mạc, chính là nhưng Ninh Trần ngũ chỉ nắm chặt, máu loãng một chút xú theo trong thân thể tràn ra, hai mắt vào giờ khắc này cũng là muốn phun lửa.

Thù này không báo, thề không làm người!

Ninh Trần luôn luôn đều là ôm phật đà từ bi, lòng mang thiện niệm, cho nên mới khả năng tương đại thừa kinh Phật lĩnh hội sâu như vậy khác, thế nhưng đồng dạng Ninh Trần cũng là minh bạch, phật đã độ hóa không được người khác thời gian, cho dù là phật, đã muốn giết người!

Một chút xú xử lý vết thương đồng thời, tại Ninh Trần trong đầu, chỉ có không ngừng tự định giá mình cùng Triệu Tử Hoài chênh lệch.

Rõ ràng nhất không thể nghi ngờ chính là tu vi thượng chênh lệch, Triệu Tử Hoài chính mình Ngưng Khí tầng bảy, mà Ninh Trần chỉ có Ngưng Khí tầng năm, kém hai tầng.

Trừ lần đó ra, có người nói Triệu Tử Hoài trên người pháp bảo, phù lục đông đảo, tuyệt đại đa số đều là theo Linh Khâu quốc Thượng Thanh quan trung mạng tới, này cùng Ninh Trần loại này lạc phách thế tử xuất thân, chẳng biết chiếm nhiều ít ưu thế.

Cũng may Ninh Trần có Tiểu Thiên Bách Linh đồ, đồng thời lại từ Bạch Vĩ sâm lâm thu được nhiều pháp bảo, miễn cưỡng có thể cùng chi chống lại.

"Ngưng Khí tầng bảy. . . Ngưng Khí tầng bảy. . ." Ninh Trần trong miệng không ngừng tái diễn như vậy thanh âm

Ninh Trần trong lòng không gì sánh được rõ ràng, chỉ cần mình đến rồi Ngưng Khí lục tầng, Họa Nhân các đệ tử tương không ai lại là đối thủ của hần, không có khả năng lại mặc cho người khi dễ, đến rồi Ngưng Khí tầng bảy, thì có cùng Triệu Tử Hoài địa vị ngang nhau tiền vốn.

Nghĩ tới đây, Ninh Trần không khỏi hơi hé mắt, trong lòng tràn ngập sát ý!

Đối mặt khi dễ, Ninh Trần đã không ở hướng Hầu phủ như vậy, nhẫn nhục chịu đựng, có Tiểu Thiên Bách Linh đồ tồn tại, dĩ nhiên là ở không nhận thức được trong trợ giúp Ninh Trần trưởng thành.

Hôm nay Ninh Trần minh bạch, chỉ có phản kháng, mới có thể có đến tôn trọng của người khác, tài năng đang tu luyện một đường trong trừ hàng, một mặt tránh lui chỉ có bị giết!

Đạo lý vô cùng đơn giản, nhưng tràn đầy nhục cường thực tàn khốc.

Chỉ quá khứ một nén nhang công phu, Ninh Trần vết thương trên người đã bị thanh lý được thất thất bát bát, đón Ninh Trần liền tương trong túi đựng đồ

giống nhau như nhau lấy ra.

Ở trong mắt Ninh Trần, mấy thứ này trong, đáng tiền nhất, chớ quá với tam mai Càn Khôn thạch, ba trăm linh thạch, cùng với lão tổ lưu lại tam dạng pháp bảo, trừ lần đó ra, còn có lão tổ lưu lại sách cổ cùng với đan dược chờ một chút.

Đều tại trong túi đựng đồ móc một lúc lâu, Ninh Trần mới đưa tất cả thu hoạch, toàn bộ bày ở động phủ trong, nhìn động phủ trong nháy mắt trở nên tràn đầy, thứ tốt vô số, Ninh Trần trên mặt của rốt cục toát ra đã lâu đáng tươi cười cùng hưng phấn, trong đôi mắt kim quang long lánh.

Tương lão tổ lưu lại pháp bảo cầm lấy nhất nhất nhìn một chút, tuy rằng đều là Ngưng Khí kỳ khá vô cùng pháp bảo, tỷ như Thanh Kim phi kiếm, là Thanh Kim thạch chế tạo, nhưng cùng Tiểu Thiên Bách Linh đồ Thượng Cổ pháp bảo so với, vẫn có rất lớn chênh lệch.

Cái này cũng tịnh không kỳ quái, dù sao năm đó Từ Tử lão tổ nhìn trộm quá Tiểu Thiên Bách Linh đồ, mới cảm ngộ họa đạo, đồng thời phăng nhất phó Tiểu Thiên Bách Linh đồ.

Dù có thể thấy bản thân đoạt được Tiểu Thiên Bách Linh đồ bút tích thực, rốt cuộc ẩn chứa loại cảnh giới nào.

Hoàn hảo, trước Ninh Trần biết được, tại Tiểu Thiên Bách Linh đồ trung, có chuyên môn thu về pháp bảo thích hợp, vô dụng pháp bảo, có thể đổi trở thành linh thạch.

Vươn tay, sờ sờ lão tổ lưu lại Thanh Kim phi kiếm chờ pháp bảo, ở trong mắt Ninh Trần, mấy thứ này đều là linh thạch.

Hơn nữa trước Ninh Trần tại Tiểu Thiên Bách Linh thế giới trung, ngoại trừ nhượng Ninh Trần nhớ mãi không quên Linh Mạch kiếm hạp ở ngoài, còn có thật nhiều nhượng Ninh Trần tâm ý bảo vật.

Chẳng qua là khi sơ Ninh Trần rất nghèo rất nghèo, hôm nay có linh thạch, đã có thể tuyệt nhiên bất đồng.

Hơn ba trăm linh thạch a, Ninh Trần cho tới bây giờ cũng không có cảm giác mình như vậy giàu có quá.

Dùng nhất một canh giờ, tương lão tổ bảo vật gỡ một lần, vật gì vậy có thể bán linh thạch, vật gì vậy không bán được, toàn bộ phân rõ sở, Ninh Trần tựu khẩn cấp lấy ra một quả linh thạch, bày ra ở tại Tiểu Thiên Bách Linh đồ thượng, sau một khắc, Ninh Trần tùy theo xuất hiện ở tiền trình Bách Linh thế giới Tàng Bảo tháp tiền, không quên từng ngum từng ngum hút Thượng Cổ tinh thuần linh khí đồng thời, Ninh Trần cất bước bước vào đến rồi Tàng Bảo tháp trung.

Bên trong lâm lang mẫn mục pháp bảo, như trước nhượng Ninh Trần hoa cả mắt, tuy rằng xem qua thật nhiều biến, nhưng mỗi một lần Ninh Trần đều có một loại xung động, nếu là có thể tương bên trong pháp bảo toàn bộ làm của riêng, đó là nhất kiện cỡ nào tuyệt vời chuyện tình.

Một đường nhìn, dưới chân bước chân cũng không có đình, rất nhanh Ninh Trần cũng đã đi tới Linh Mạch kiếm hạp tiền, vô luận là Linh Mạch Kiếm, còn là Linh Mạch kiếm hạp, coi như như trước phong cách cổ xưa phi phàm, cho người cảm giác như phổ phổ thông thông mộc kiếm cùng hạp gỗ như nhau.

Bất quá, dù vậy, Ninh Trần còn là cẩn cẩn dục dục lấy ra một quả Càn Khôn thạch, đem hóa diệu chi hậu, tùy theo tương Linh Mạch kiếm hạp cùng với lục chuỗi mộc kiếm cầm ở tại trong tay.

Toàn bộ Linh Mạch kiếm hạp cầm trong tay nhẹ bỗng, dường như vũ mao giống nhau, không cảm giác được chút nào trọng lượng, chẳng qua là khi Ninh Trần hướng Linh Mạch kiếm hạp trung rót vào nhất ti linh khí, lại cảm nhận được một cỗ huyền ảo lực lượng.

"Tiểu Thiên Bách Linh đồ trung pháp bảo, quả nhiên toàn bộ đều là thế gian hãn hữu, dù cho cùng lão tổ Thanh Kim phi kiếm so với, cũng là cao hơn không chỉ một đẳng cấp a." Ninh Trần trong lòng cảm thán.

"Ừ"? Nay vậy là cái gì?" Đương Ninh Trần lật qua lật lại nhìn Linh Mạch kiếm hạp lúc, chợt phát hiện, kiếm hạp dưới đáy, mang theo một cái tiểu mộc phiến, rất phổ thông, mặt trên tuyền khắc giữ rậm rạp chằng chịt tự.

Đầu tiên nói rõ chính là, sáu thanh tiểu mộc kiếm là Cửu Kiếp thánh mộc chế thành Thánh Mộc kiếm, thánh mộc là Thượng Cổ tiên mộc, kinh chín lần lôi kiếp, càng hãn hữu trung hãn hữu, nội tạng thiên địa lực.

Trọng yếu hơn là, này Cửu Kiếp thánh mộc lớn nhất riêng chính là bất hủy bất diệt, nhược bất được Đoán Linh Phô thăng cấp, có thể bảo hoàn hảo.

"Đoán Linh Phô? Thăng cấp?" Ninh Trần thần sắc hơi động, nhất thời tới hăng hái.

Trong đầu ti mi hồi tưởng, tại Tàng Bảo tháp phụ cận, rồi lại một cái đen như mực nhà đá, mặt trên chỉ viết giữ "Đoán linh" hai chữ, Ninh Trần vẫn không có thời gian đi nghiên cứu, hiện tại vừa mới đi nhìn một cái.

Có ý tưởng như vậy, Ninh Trần tương Thánh Mộc kiếm nhất nhất đựng vào Linh Mạch kiếm hạp, sau đó trực tiếp hướng phía Đoán Linh Phô đi, tuy rằng trên người của mình đã có nhiều linh thạch, nhưng Ninh Trần cũng không dám tại Tiểu Thiên Bách Linh đồ trung lãng phí thời gian, thật hơi thờ nhất toái linh thạch, không có thể như vậy con số nhỏ tự.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Đoán khí bảo đỉnh

Chỉ quá khứ thập mấy hơi thở, Ninh Trần đã bước nhanh bước vào đến rồi Đoán Linh Phô trung, chỉ thấy toàn bộ Đoán Linh Phô, hoàn toàn là dùng hắc sắc hòn đá chồng chất mà thành, hòn đá Bi Huyền thiết còn bền hơn cứng rắn, chính giữa đó là một ngưng thúy lục sắc đại đỉnh, chừng cao cỡ một người, coi như rất nặng, lại để cho nhân có một loại uy áp cảm giác.

Thông qua cửa trên tấm bia đá giới thiệu, nhưng Ninh Trần biết được, đây chính là đoán khí bảo đỉnh, tương pháp bảo đầu nhập trong đó, tổn hao số lượng nhất định linh thạch, có thể tiến hành thăng cấp, nhưng pháp bảo uy lực trở nên càng cường đại hơn.

Đương nhiên đây là có nguy hiểm, thất bại pháp bảo đã đem triệt để bạo toái, hóa thành trần ai, pháp bảo trong tích chứa linh khí, đã tương bị bảo đỉnh hấp thu, phiếu lưu cùng ích lợi cùng tồn tại.

Tại bảo đỉnh bốn phía từng cực lưỡng thước dài hắc sắc đàn trạng thể, chính là đám linh bia, chuyên môn dùng để trắc thí pháp bảo uy lực.

Nhưng pháp bảo chủ nhân mỗi một lần đều có thể đủ chân chân thiết thiết cảm thụ được pháp bảo uy lực biến hóa, nhìn như rất tri kỷ.

Trước Linh Mạch kiểm hạp tiểu tấm bằng gỗ thượng, đã minh xác giới thiệu, Thánh Mộc kiểm bắt hủy bắt diệt đặc tính, hiển nhiên này tại pháp bảo thăng cấp trung, tuyệt đối là một cái cường đại đặc tính, không thăng cấp khó tránh khỏi có chút đáng tiếc.

"Vây cảm mấy mai linh thạch thử một lần đi." Ninh Trần tự lẩm bẩm, đối với lần này có thể nói không gì sánh được hiếu kỳ.

Cất bước đi tới một chỗ linh bia tiền, nhìn tới như mực đường như to lớn Thiên Nga đàn linh bia, Ninh Trần hít sâu một hơi, tùy theo lợi dụng Linh Mạch Kiểm tâm pháp, tương linh khí rót vào đến một thanh Thánh Mộc kiểm trung.

Trong nháy mắt, Ninh Trần kinh ngạc thấy, trong tay không tầm thường chút nào mộc kiểm, phảng phất bị rót vào linh hồn vậy, sinh cơ bùng bùng, nguyên bản nhất trát trường không tầm thường chút nào tiểu mộc kiểm, càng trong nháy mắt biến ảo trở thành lưỡng xích lai trường, ngân quang rạng rỡ bảo kiểm, ranh giới càng vô cùng sắc bén.

Ninh Trần có thể thanh thanh sở sở cảm thụ được một cỗ huyền ảo lực lượng, tại Thánh Mộc kiểm trung lưu động.

Không làm dừng lại, Ninh Trần trực tiếp tương Thánh Mộc kiểm tế xuất, bắn thẳng đến hắc sắc linh bia.

Băng!

Kèm theo một tiếng thanh thúy âm hưởng, Ninh Trần có thể thấy rõ ràng, Thánh Mộc kiểm đã tại hắc sắc linh bia thượng để lại một cái rõ ràng vết tích.

"Thánh Mộc kiểm quả nhiên uy lực không tầm thường a, có này Thánh Mộc kiểm, không sai biệt lắm có thể cho ta Linh Mạch Kiểm thuật đề cao năm tầng uy lực." Ninh Trần tự lẩm bẩm, đừng xem chỉ là tại hắc thạch linh bia thượng lưu lại một điều vết tích, nhưng Ninh Trần theo mới vừa trên tấm bia đá biết rõ, này hắc thạch so với phổ thông hòn đá muốn cứng cỏi thiên bội.

Làm được trong lòng hiểu rõ, thu hồi Thánh Mộc kiểm, Ninh Trần không do dự nữa, leo lên đoán khí bảo đỉnh cạnh ngọc giai, bao quát liếc mắt đoán khí bảo đỉnh nội bộ, là một cái to lớn linh khí vòng xoáy, lực lượng hùng hậu dường như muốn tương vạn vật xé nát, điều này làm cho Ninh Trần không hoài nghi nữa, pháp bảo ném vào đi gấp có vờ vụn khả năng.

Bất quá, bởi Ninh Trần trước đã biết được Thánh Mộc kiểm bắt hủy bắt diệt, bởi vậy Ninh Trần trong lòng vẫn còn có chút đề, giờ tay lên đã đem một thanh Thánh Mộc kiểm ném tới đoán khí bảo đỉnh trong.

Sau một khắc, Ninh Trần có thể thấy rõ ràng, bảo đỉnh ranh giới, bỗng nhiên hiện ra vài: Năm linh thạch, tỷ lệ thành công cứu thành.

"Năm linh thạch, hoàn hảo có thể tiếp thu." Ninh Trần tự lẩm bẩm, trực tiếp đầu nhập vào năm linh thạch đi vào.

Theo linh thạch tại bảo trong đỉnh dần dần tan rã, Ninh Trần có thể chân chân thiết thiết thấy, bảo trong đỉnh Thánh Mộc kiểm bỗng nhiên bắt đầu cao tốc xoay tròn, quang mang dần dần lóng lánh, đến cuối cùng thậm chí có nhiều chói mắt.

Ước chừng qua hơn mười hơi thở thời gian, loại này quang mang mới dần dần tán đi, bảo đỉnh ranh giới đã lần thứ hai hiện lên hai chữ: Thành công.

Đón nhìn nữa Thánh Mộc kiểm đã chậm rãi rơi vào đến rồi Ninh Trần thủ trung, nhiệt độ cao chói lọi chi hậu, thậm chí còn có chút phỏng tay.

Chẳng qua là khi Ninh Trần thấy trong tay Thánh Mộc kiếm lúc, thần sắc bỗng nhiên khẽ động, chỉ thấy nguyên bản coi như phở phở thông thông mộc kiếm trên, dĩ nhiên nhiều hơn rậm rạp chẳng chịt kim sắc vẫn lộ, dường như huyết mạch giống nhau, trải rộng với thân kiếm.

Hình dạng rõ ràng so với tiền hoa lệ không ít.

Tương nhất ti linh khí rót vào trong đó, Ninh Trần có thể rõ ràng cảm thụ được, bên trong ẩn chứa huyền ảo lực lượng rõ ràng tăng, quả nhiên là một lần không nhỏ thăng cấp a.

Lợi dụng Linh Mạch Kiếm thuật tâm pháp, cầm trong tay Thánh Mộc kiếm tế xuất, bắn thẳng đến hắc thạch linh bia.

Băng!

Một tiếng thanh thúy âm hưởng chi hậu, Ninh Trần rõ ràng có thể thấy, Thánh Mộc kiếm tại hắc thạch linh bia thượng dấu vết lưu lại sâu hơn một ít, thô sơ giản lược phòng chừng một cái hạ, cái chuôi này Thánh Mộc kiếm uy lực so với tiền tới thiếu tăng lên nhất thành có thừa!

"Năm mai linh thạch là có thể nhượng Thánh Mộc kiếm đề thăng nhất thành uy lực, đây quả thực thái đáng giá!" Ninh Trần vuốt ve trong tay có chứa tơ vàng vẫn lộ Thánh Mộc kiếm, kích động nói.

Hai mắt càng hiện ra sáng sủa quang thái, nếu như tương Thánh Mộc kiếm lên tới bốn cấp năm, như vậy mình Linh Mạch Kiếm thuật uy lực nhưng chỉ có lật gấp đôi a!

Nghĩ tới đây, Ninh Trần tâm tạng đã bắt đầu phịch phịch khiêu một liên tục, trên mặt tràn đầy hưng phấn ửng hồng.

Không có chỉ chốc lát dừng lại, Ninh Trần rất nhanh đem dư năm chuôi Thánh Mộc kiếm thăng cấp một lần, sau đó không chút do dự, bắt đầu đứng Thánh Mộc kiếm tiến hành rồi đột thứ hai thăng cấp.

Lúc này đây thăng cấp cần linh thạch số lượng đã tăng lên tới thập mai, tỷ lệ thành công lại hạ hạ xuống năm thành.

Trong lòng đã bị hưng phấn điên mẩn Ninh Trần, căn bản không có quá nhiều bận tâm, đầy cõi lòng chờ mong, tương thập mai linh thạch nhưng nhập trong đó.

Đội thăng cấp hoàn tất, Ninh Trần có thể thấy rõ ràng, trong tay Thánh Mộc kiếm, đã hoàn toàn bị kim sắc bao trùm, cùng dĩ vãng không tầm thường chút nào đại không giống nhau, tuy rằng còn là nhẹ bỗng, thế nhưng cho người cảm giác lại giống như hoàng kim giống nhau chói mắt, uy lực vẫn là đủ tăng lên nhất thành!

Điều này làm cho Ninh Trần tâm trung, tràn đầy vô hạn chờ mong, nếu là lại tăng cấp vài lần, không sai biệt lắm là có thể biến thành Ngưng Khí kỳ Chí Tôn cấp pháp bảo, đến lúc đó uy lực lại hội làm sao?

Cứ như vậy, nửa canh giờ thời gian vội vã mà qua, nhìn nữa Ninh Trần trong tay Linh Mạch kiếm hạp nội, trong đó năm thanh Thánh Mộc kiếm đã bị Ninh Trần lên tới ba cấp, xem ra đã là kim quang rạng rỡ, đồng thời có chứa một cổ khiếp người hàn quang.

Về phần mặt khác một bả, đã bị Ninh Trần sò sò thăng cấp đến rồi tứ cấp, cầm trong tay, Ninh Trần thậm chí có thể cảm thụ được, một cổ táo bạo lực lượng tại trong tay chính mình nhảy lên, trong lúc mơ hồ thậm chí còn có thể thấy kiếm thể trên lóe lên lôi mang!

Cánh tay vung, đem tế xuất, bắn thẳng đến hắc thị linh bia.

Ầm ầm!

Trong khoảnh khắc, nhất thanh muện hưởng truyền vào đến Ninh Trần trong tai, uy lực to lớn Ninh Trần thậm chí có thể thấy một đoàn linh khí ba tại kiếm thể thượng sanh thành, thậm chí bốn phía mặt đất, đều run nhẹ vài cái.

Hoàn hảo cả đồng phòng ở là hắc thạch xây mà thành, kiên cố không gì sánh được.

Đồng thời, nhìn nữa linh bia trên, đã tạo thành một cái một tác sâu cái hố động, so với trước chỉ để lại một bộ rõ ràng vết tích, đã không biết tăng lên nhiều ít.

Thậm chí Ninh Trần bản thân, đều đã thật sâu bị loại uy lực này chấn động đến rồi, hần không dám tưởng tượng, bản thân một ngày kia, cũng sẽ chính mình như vậy chiến lực!

Đây quả thực nhượng Ninh Trần kích động không thôi, trên mặt viết đầy vô tận hưng phấn, hai mắt càng tàn mắt ra sáng sủa quang thái.

"Nếu như tương còn lại năm thanh Thánh Mộc kiếm toàn bộ thăng cấp thành cái dạng này, như vậy ra sao loại uy lực a?" Ninh Trần giọng nói hơi có chút run rẩy, giờ khắc này, tứ cấp Thánh Mộc kiếm trung hoành hành lực lượng bá đạo, nhượng Ninh Trần thượng thức một loại chưa bao giờ có vui vẻ.

Nhưng mà, ngay Ninh Trần còn muốn đứng đệ nhị thanh ba cấp Thánh Mộc kiếm tiến hành thăng cấp là lúc, thần sắc chợt biến đổi, liên tục sò sò trừ vật đại, Ninh Trần khiếp sợ phát hiện mình trong túi đựng đồ. . . Một quả linh thạch cũng không có. . .

"Tại sao có thể như vậy?" Ninh Trần nỗ lực nuốt nước miếng một cái, cả nhân phảng phất thoáng cái theo Thiên Đường về tới nhân gian, đủ ba trăm bảy mươi mai linh thạch, bất tri bất giác hoa sạch sẽ. . .

Có như vậy nhận thức, Ninh Trần chỉ cảm thấy phía sau mơ hồ lạnh cả người, vô tận nhức nhối lan khắp toàn thân, mới vừa từ lão tổ lấy được hơn ba trăm mai linh thạch, còn có bản thân trước tích súc, mất ráo.

Đương nhiên đây là thứ nhì, là trọng yếu hơn là, mình Thánh Mộc kiếm vừa mới mới vừa lên tới phân nửa nhì, Ninh Trần chưa từng có khát vọng quá, có thể tương tất cả Thánh Mộc kiếm đều thăng cấp đến tứ cấp, tuyệt đối sẽ làm cho Ninh Trần thực lực, có một lần chất lột xác.

Bất quá, không có linh thạch hết thầy đều bạch xé.

"Xem ra chỉ có thể tương theo lão tổ lấy được pháp bảo, cảm một chút, hy vọng có thể đổi lấy một ít linh thạch." Ninh Trần tự lẩm bầm.

Ngay Ninh Trần làm không biết một đúng Linh Mạch kiếm hợp trung Thánh Mộc kiếm tiến hành thăng cấp là lúc, tại Bạch Vĩ sâm lâm, đã triệt triệt để để nổ tung oa.

Đỗ Tử Nhiên cùng Bạch Tâm Dao dẫn theo đều tự nhân, dĩ nhiên sát nhập đến rồi Bạch Vĩ sâm lâm trong, liều mạng tìm kiếm lão tổ lưu lại di bảo.

Nhất là bắt từ khí linh cùng với Càn Khôn thạch cùng Đỗ Tử Nhiên cùng Bạch Tâm Dao tất tranh vật.

Hai trăm danh Ngưng Khí năm tầng trở lên đệ tử, đồng thời sát nhập Bạch Vĩ sâm lâm, toàn bộ Bạch Vĩ sâm lâm có thể nói giết chóc nổi lên bốn phía, gà chó không yên, một con chỉ cô hồn dã quỷ, yêu quái quỷ quái chỉ cần thấy được, tuyệt không buông tha.

Cô hồn tiếng kêu rên, yêu quái quỷ quái tiếng gào thét càng không dứt thì thảm. . .

Chỉ là tại Đỗ Tử Nhiên cùng Bạch Tâm Dao tranh chấp trong, Đỗ Tử Nhiên dựa vào giữ kỷ hạ vài tu vi cao thâm đệ tử, cùng với Triệu Tử Hoài hiệp trợ, trực tiếp tương Bạch Tâm Dao cùng với người của nàng, toàn bộ bức ra Bạch Vĩ sâm lâm giải đất trung tâm.

Giờ này khắc này, mặc hắc bào Đỗ Tử Nhiên, đã đứng ở lão tổ huyết động tiền, bên cạnh vài tên đệ tử, đang ở ngựa không dừng vó thử thăm dò huyết động có hay không lưu lại ký quan.

"Sư huynh, hiện tại đã hoàn toàn có thể xác định, nơi này chính là lão tổ lưu lại di bảo huyết động." Triệu Tử Hoài đứng ở Đỗ Tử Nhiên bên cạnh, cười cười nói.

"Tốt, chỉ cần ta có thể đem bắt từ khí linh giao cho Linh Khâu quốc Thượng Thanh quan, công trạng người một mình ta một phần." Đỗ Tử Nhiên trong tay phe phẩy hắc sắc quạt lông, cười nói.

Trước thông qua này Triệu Tử Hoài, Đỗ Tử Nhiên cùng Linh Khâu quốc Thượng Thanh quan có thể nói gặp gỡ quá mức mật, Thượng Thanh quan đã ban thưởng quá Đỗ Tử Nhiên rất nhiều chỗ tốt, bằng không Đỗ Tử Nhiên cũng sẽ không tại Yêu Linh tông trong hàng đệ tử xưng hùng.

"Đỗ sư huynh, huyết động này cũng không ký quan."

Chỉ chớp lát, một gã am hiểu ký quan đệ tử, cung kính hướng Đỗ Tử Nhiên đạo.

"Xem ra hôm nay thiên cũng đang giúp ta, Từ Tử lão tổ di bảo, trừ ta ra không còn có thể là ai khác, hơn nữa chỉ cần ta bắt được Càn Khôn thạch toàn bộ nộp lên trên, lấy được mục kẻ ra tương viễn siêu Bạch Tâm Dao." Đỗ Tử Nhiên trên mặt của rốt cục toát ra lau một cái nụ cười nhàn nhạt.

Rầm, rầm. . .

Đúng vào lúc này, cách đó không xa trắng hếu tán cây bỗng nhiên truyền đến một trận dị động, đón liền thấy mặc lụa trắng y Bạch Tâm Dao, trực tiếp theo tán cây trong giết đến, mặt cười trên còn dính nhiều bùn đất.

Hiển nhiên, Đỗ Tử Nhiên thủ hạ chính là đệ tử muốn ngăn cản Bạch Tâm Dao, còn kém một cấp bậc.

"Bạch sư muội, người đã đến tới chậm, lão tổ di bảo đã là của ta." Đỗ Tử Nhiên lộ ra nụ cười đắc ý đạo, sau đó xoay người, tiến vào trong huyết động.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 48: Phá sản a

Thấy vậy cảnh, Bạch Tâm Dao tuy rằng một tiếng chưa cô hòng, thế nhưng trắng nõn quả đấm của đã chăm chú toàn khởi, trong lòng càng mát lạnh, chỉ bằng vào tu vi, Bạch Tâm Dao cũng không phải là Đỗ Tử Nhiên đối thủ, nếu như mình tới trước, căn cứ môn quy bảo bối chính là trực tiếp về nàng, Đỗ Tử Nhiên muốn cướp, mình có thể đến chừng môn sư phụ nơi nào nói rõ lý lẽ đi.

Thế nhưng, bị Đỗ Tử Nhiên nhanh chân đến trước. . . Hơn nữa một ngày nhượng Đỗ Tử Nhiên tương Càn Khôn thạch nộp lên, nàng tiến nhập Cổ Hư động cơ hội, đã tương triệt để tan biến, bản thân liều sống liều chết phấn đấu mấy năm, kết quả giỏ trúc mức nước công dã tràng.

Nghĩ tới đây, Bạch Tâm Dao nội tâm dĩ nhiên lóe lên lau một cái bi thương, chỉ là trên mặt biểu tình như trước nhất phó lãnh diễm đáng đáp.

"Bạch sư tỷ, xin lỗi, cho người một chuyển tay không." Triệu Tử Hoài nhìn Bạch Tâm Dao lạnh như băng biểu tình, nhân nhật cười cười nói.

Bạch Tâm Dao không có mở miệng, chỉ là hơi hé mắt, nhìn Triệu Tử Hoài, trong lòng có phần nộ, cũng có thất vọng.

"Nghe nói Bạch sư tỷ so với Đỗ sư huynh mục mấy con thiếu cừu mục, chỉ là không biết Đỗ sư huynh tương tam mai Càn Khôn thạch nộp lên chỉ hậu, hội kém bao nhiêu, cự ly tiến nhập Cổ Hư động mở ra thời gian đã không nhiều lắm, hơn nữa một ngày tiến nhập Cổ Hư động. . ."

"Vô liêm sỉ, đây rốt cuộc là ai làm!"

Không đợi Triệu Tử Hoài tương câu nói kế tiếp nói xong, huyết động trong vòng, bỗng nhiên truyền đến Đỗ Tử Nhiên rít gào thanh âm của, thanh âm chỉ mãnh liệt, thậm chí có thể thấy cửa động đá vụn đều thoát rơi xuống.

Theo như vậy thanh âm truyền ra, Bạch Tâm Dao, Triệu Tử Hoài thậm chí những đệ tử khác, thần sắc không khỏi chính là hơi đổi, theo Đỗ Tử Nhiên trong giọng nói, rõ ràng có thể nghe ra vô tận phần nộ cùng cực độ thất vọng.

Trước trên mặt lộ nhân nhật nụ cười Triệu Tử Hoài, biểu tình càng cứng đờ, chỉ theo Đỗ Tử Nhiên thanh âm của, tự nghe được bất hảo.

Không có dừng lại, canh giữ ở cửa động Triệu Tử Hoài, cất bước tiến vào trong huyết động, chẳng qua là khi hắn thấy trong huyết động một màn, triệt triệt để để hóa đá ở tại chỗ, hai mắt càng giương thật to.

Chỉ thấy trong huyết động hơn mười miệng ruộng lớn, toàn bộ mở rộng ra, bên trong bảo vật, linh thạch dĩ nhiên trống trơn làm sao, liên căn mao cũng không có còn lại.

"Thế nào không có. . ." Triệu Tử Hoài đứng chết trân tại chỗ, không khỏi phát ra như vậy thanh âm, cả nhân ở rể hàm băng.

"Điều này sao có thể? Nay Bạch Vĩ sâm lâm hung linh khắp nơi, làm sao có thể có nhân hội đuổi tại ta trước nhanh chân đến trước?" Đỗ Tử Nhiên hai mắt lệ mang văng khắp nơi, trong thanh âm mang theo gào thét cùng rít gào.

Càng làm cho Đỗ Tử Nhiên tức giận là, vài hộp ruộng lớn nội dán lá vàng, cũng không có buông tha, sinh sôi dụng đao lột xuống tới, người này nhiều lắm dễ nhũ a, trước được nghèo thành cái dạng gì, mới có thể làm được chuyện như vậy.

Một bên Triệu Tử Hoài, khoe miệng đồng dạng hơi rung động mấy cái, trong lòng đang rỉ máu, nhất là thấy địa ở giữa, một cái bị đánh trở mình ngọc đàn, khoe miệng càng liên tục co rúm, tuyệt đối sẽ không có sai, ngọc này đàn trong, bày đặt chính là bắt từ khí linh.

Giờ khắc này, hắn tức giận trong lòng, thất vọng hoàn toàn không thua gì Đỗ Tử Nhiên, thậm chí chỉ có hơn chứ không kém.

Hắn một năm trước, cũng đã biết được Bạch Vĩ sâm lâm trung dị động, sau lại kinh qua tỉ mỉ tìm hiểu, mới xác định đây là lão tổ lưu lại di bảo, đồng thời chính mình bắt từ khí linh loại này vật tuyệt thế.

Thậm chí Thượng Thanh quan quan chủ đã đồng ý, vô luận dụng loại nào phương pháp, chỉ cần có thể tương bắt từ khí linh đưa Thượng Thanh quan trung, tự ban cho Triệu Tử Hoài một cái Trúc Cơ tạo hóa.

Đây tuyệt đối là thiên đại tạo hóa a, tại Linh Khâu quốc trung, tu sĩ vô số, thế nhưng chân chính có thể đắc đạo Trúc Cơ người, lại có mấy người?

Vì có thể an toàn tiến vào Bạch Vĩ sâm lâm ở chỗ sâu trong, hắn chỉ có thể hao tổn tâm cơ, cùng Đỗ Tử Nhiên liên hợp ở tại cùng nhau, mượn thực lực của hắn, mới đi tới Bạch Vĩ sâm lâm ở chỗ sâu trong.

Có thể kết quả lại trăm triệu thật không ngờ, đứng là trước mắt như vậy nhất phó tràng diện. . .

Tốt tu đạo tiền đồ, tốt tại Linh Khâu quốc dương danh cơ hội, giờ khắc này, tại Triệu Tử Hoài trước mặt tiêu tan thành mây khói, hắn có thể nào không khí? Có thể nào không thất vọng?

"Chết tiệt a!" Triệu Tử Hoài giọng nói run, tự lẩm bẩm.

"Là ai? Rốt cuộc là người nào cầm đi ta chỉ bảo, là ai như vậy phát rõ, tương lão tổ bảo tàng cướp sạch được như vậy sạch sẽ. . ." Đỗ Tử Nhiên giờ khắc này, thậm chí có một loại muốn giết người xung động, dưới chân một bước, huyết động đều theo run lên tam đầu, nguyên bản trang bị bắt từ khí linh

ngọc đàn, tức thì bị nghiền nát bấy.

Loại này cực độ thất vọng, so với giết Triệu Tử Hoài cùng Đỗ Tử Nhiên, còn khó chịu hơn.

Nơi đây lại vô bảo tàng, bảo vệ cho cái động khẩu đã không có chút ý nghĩa nào, đương Bạch Tâm Dao bước chậm đi vào trong đó thời gian, thấy cảnh tượng trước mắt, một đôi mắt hạnh đồng dạng khê động, bình sinh nàng gặp qua bảo tàng đã không ít, thế nhưng bị cướp sạch được như vậy sạch sẽ, như vậy triệt để, như vậy phát rò vẫn là lần đầu tiên, nhận quá nhỏ lòng, chó gà không tha bị diễn dịch được vô cùng nhuần nhuyễn.

Mà đây cũng là ai làm nỉ?

Bất quá, Bạch Tâm Dao lại không nữa điểm thất lạc, hoặc là tức giận, ngược lại có một loại may mắn qua đi vui sướng, dù sao một ngày nương Đỗ Tử Nhiên cầm tới đây bảo bối, Bạch Tâm Dao không thể nghĩ ngờ sẽ bị buộc nhập tuyệt cảnh, muốn tiến vào Cổ Hư động, lại không nữa điểm hy vọng.

Cái này được rồi, tất cả mọi người lấy không được, rốt cuộc đánh một cái bình thủ.

"Người này, thật là có đoạt bảo thiên phú a." Bạch Tâm Dao đi tới một ngum rương lớn tiền, lo lắng nói, chỉ thấy cái rương hơi nghiêng rõ ràng bị bỏ ra nhất miếng nhỏ, lỗ thủng rất tân, cái này cho thấy, đoạt bảo người lo lắng cái rương có tường kếp, bỏ ra nhìn một cái, không chịu buông tha nữa điểm.

Đỗ Tử Nhiên cùng Triệu Tử Hoài nhất tề hung tợn nhìn một chút thuyết nói mát Bạch Tâm Dao, tức giận trong lòng đã đến cực điểm, nhưng lại vô kế khả thi, hiện tại cùng Bạch Tâm Dao giờ mặt, đã không có ý nghĩa.

"Đỗ sư huynh, ngày hôm qua Ninh Trần chính là từ Bạch Vĩ sâm lâm đi ra ngoài, có phải hay không là hán?" Triệu Tử Hoài đứng Đỗ Tử Nhiên đạo, trên mặt căng tràn ngập sát khí, hận không thể cướp sạch người nơi này, bầm thây vạn đoạn!

"Triệu sư đệ thật đúng là hội ngậm máu phun người a, Đỗ Tử Nhiên đủ vận dụng hơn một trăm danh đệ tử, dùng một ngày một đêm mới sát đến nơi này, một cái Ninh Trần chỉ có Ngưng Khí năm tầng, là có thể đến nơi đây? Nếu thật là Ninh Trần làm, rốt cuộc là Đỗ sư huynh đám người này thái vô năng, còn là Ninh Trần còn lợi hại hơn?" Bạch Tâm Dao giọng nói nhẹ nhàng, lo lắng nói, mới vừa phần nộ cùng thất lạc đã triệt để tiêu tán.

"Hừ!" Đỗ Tử Nhiên lạnh lùng nhìn liếc mắt Bạch Tâm Dao, lãnh cổ họng một tiếng, sau đó mang theo Triệu Tử Hoài phần nộ rời đi.

Về phần cái gì Ninh Trần, Đỗ Tử Nhiên cũng hiểu được không đáng tin cậy, lẻ loi một mình, chính là Ngưng Khí năm tầng, là có thể đi tới nơi này? Đùa gì thế, Bạch Vĩ sâm lâm hung hiểm, vừa hán đã thấy được.

Giờ này khắc này, Ninh Trần căn bản tự không có để ý Đỗ Tử Nhiên bọn họ rốt cuộc làm sao, mà là ngồi ở đoán khí bảo đỉnh ngọc giai thượng, trên mặt cũng đã gần bài trừ khổ nước đầy.

"Chỉ thiếu chút nữa, nhất bộ a!" Ninh Trần bỗng nhiên ngửa mặt lên trời thở dài một tiếng, ư ầu ỷ cuộn cuộn, càng là có thêm vô tận kỳ đài chi ý.

Chỉ thấy trong tay hán Linh Mạch kiếm hạp trong, đã có năm thanh tứ cấp Thánh Mộc kiếm, mỗi một thanh đều làm cho một loại bá đạo cảm giác, mặt trên mơ hồ lóe mang càng thuyết minh giữ bên trong cuồng bạo uy lực, duy chỉ có Ninh Trần trong tay cái chuỗi này, còn là ba cấp. . .

Này Linh Mạch kiếm hạp trung sáu thanh Thánh Mộc kiếm, là làm một bộ, hỗ trợ lẫn nhau, thiếu một cái chân, uy lực khó tránh khỏi có điều chiết khấu, càng trọng yếu hơn chính là, tâm lý cửa này không qua được, năm mạng nhất, thấy thế nào thế nào cảm giác không được tự nhiên.

Nhưng hôm nay Ninh Trần hầu như tương lão tổ lưu lại đáng giá hàng, toàn bộ đều cầm cho Tiểu Thiên Bách Linh đồ đích thích hợp, trên đầu chỉ còn lại có năm toái linh thạch, mà ba cấp Thánh Mộc kiếm thăng cấp đến tứ cấp, một lần sẽ bốn mươi mai linh thạch, tỷ lệ thành công đã hạ hạ xuống lưỡng thành.

Vì chế tạo này tuyệt thế Linh Mạch kiếm hạp, Ninh Trần tính toán một chút tối thiểu đốt rụi cận một nghìn mai linh thạch, suy nghĩ một chút Ninh Trần đều nghĩ bất khả tư nghị.

Giờ khắc này Ninh Trần trong lòng có thể nói hi ưu nửa nọ nửa kia, mừng đến là, cho dù có một thanh Thánh Mộc kiếm không có đến tứ cấp, Thánh Mộc kiếm uy lực dĩ nhiên mạnh mẽ phi phàm, ưu chính là, bản thân trong nháy mắt lại biến thành nghèo rớt mồng tơi.

Bá!

Đúng vào lúc này, Ninh Trần đột nhiên cảm giác được thấy hoa mắt, dung tại Tiểu Thiên Bách Linh đồ trung tối hậu nhất ti linh thạch đã dùng hết rồi, Ninh Trần ôm Linh Mạch kiếm hạp trực tiếp bị từ Tiểu Thiên Bách Linh thế giới đá đi ra, cực kỳ giống thanh lâu đối phó không có tiền khách nhân, bạc tình a.

Lại một lần nữa xuất hiện ở động phủ của mình trong, Ninh Trần trong đầu phản ứng đầu tiên chính là, động phủ có thể hoán nhiều ít linh thạch?

Cần cần dực dực tương cổ phiền thu hồi, Ninh Trần lại nhìn một chút Linh Mạch kiếm hạp, trong lòng tràn đầy không cam lòng, dù cho để cho mình tương tất cả thánh mộc đều thăng cấp đến tứ cấp, hán cũng sẽ không khó như vậy thụ.

Duy nhất thoải mái chính là, có thể làm cho tương Linh Mạch kiếm hạp thăng cấp đến trình độ như vậy, uy lực bá đạo như vậy, là những tu sĩ khác dụng tiền cũng mua không được.

Lại một lần nữa phiên liễu phiên trừ vật đại, trừ mình ra thiếp thân vài món pháp bảo như Long Tu Cống Bút, Tuyết Yêu quyền ở ngoài, đã không có cái gì đáng giá vật kiện, nguyên bản hần còn muốn coi Ngọc Hồng kiếm là, thế nhưng Tiểu Thiên Bách Linh đồ đích thích hợp căn bản không thụ mang vật còn sống gì đó.

"Linh thạch a!"

Ninh Trần ai thần.

Cũng may Ninh Trần thời khắc mấu chốt, còn có một ti lý trí, theo lão tổ đan dược trong rương để lại tam mai Bạch Hương đan, còn lại sẽ cầm, sẽ nhân gia thắng thần không thu.

Mà hôm nay ngoại trừ lão tổ lưu lại một cái rương tranh cuộn cùng với điển tịch ở ngoài, cũng liền còn có hơn mười mai liên hiệu cầm đồ cũng không muốn đan dược, khi hần một phen không có khác chế hành vi xuống, bản trước khi tới coi như là giàu có tích súc, hôm nay lại nghèo được đỉnh đương vang lên, đầu so với mặt đều sạch sẽ hơn.

Lại khế thờ dài một cái, Ninh Trần cực độ cẩn cẩn dực dực tương vô giá Linh Mạch kiếm hạp cất xong, nhượng tâm tính trở nên bình thản, y phục hàng ngày thực một quả lão tổ lưu lại Bạch Hương đan, chuẩn bị toàn thân toàn ý tiến hành tu luyện.

Nhưng mà, ngay Ninh Trần vừa khép hờ hai mắt, cảm thụ được đan điền khối không khí là lúc, bình hòa biểu tình bỗng nhiên lòi ra lau một cái cổ quái, trong lòng càng tràn ngập vô cùng kinh ngạc cùng không giải thích được.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Lão giả vong hồn

Giờ này khắc này, Ninh Trần có thể rõ ràng cảm thụ được, bên trong đan điền khối không khí, chẳng biết lúc nào đủ bành trướng một vòng. Khí Toàn đã so với tiền mãnh liệt rất nhiều.

Đây rõ ràng chính là Ngưng Khí năm tầng đỉnh mới nên có tu vi a, thế nhưng Ninh Trần nhớ rõ ràng, bản thân tham gia các trung thử luyện là lúc, mới miễn miễn cường cường đến rồi Ngưng Khí năm tầng trung du, sau đó, mấy ngày trong, cũng không có tu luyện, đồng thời coi như là tu luyện, mình tiến cảnh đã không có khả năng nhanh như vậy.

Tỉ mỉ đi cảm thụ, Ninh Trần thần sắc bỗng nhiên lần thứ hai khẽ động, hần phát hiện mình đan điền khối không khí trong, chẳng biết chuyện gì, hỏi vào một cổ kỳ dị lực lượng, hần hậu mà lại thâm sâu chìm, cùng mình đan điền khối không khí càng một khối!

Chính thị này cổ kỳ dị lực lượng, mới nhượng tu vi của mình trong nháy mắt tăng lên nhất khối lớn.

"Cổ lực lượng này rốt cuộc là từ đâu mà đến?" Ninh Trần trong lòng vô cùng kinh ngạc liên tục, tổng không đến mức là siêu độ Bạch Vĩ sâm lâm vong hồn, đề dành công đức chứ? Nay thái không thực tế.

Ừ?

Phút chốc, Ninh Trần bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, không có sai, chính là hần tại Bạch Vĩ sâm lâm gặp lão giả kia vong hồn, tại lão giả vong hồn lâm được siêu độ trước, lão giả chính thị vượt ve một cái hạ trán của hần, khi đó Ninh Trần chỉ cảm thấy một cổ thanh lương tiền nhập thân thể của chính mình, đã không có ở ý.

"Chẳng lẽ là lão giả kia vong hồn, tương tự thân tới hậu một hơi thở linh khí cho mình duyên có?" Ninh Trần âm thầm suy đoán: "Mà lão giả kia là ai nhỉ?"

Ninh Trần bách tư bất đắc kỳ giải, đơn giản không suy nghĩ thêm nữa.

Bất quá, vô luận như thế nào dạng, tu vi của mình lại một lần nữa được tăng lên, đây là chuyện thật tốt!

Tần khả có thể nhượng tâm cảnh của mình trở nên bình thản, Ninh Trần bắt tại đa tường, tại Bạch Hương đan dưới sự trợ giúp, rất nhanh tương trong cơ thể Thượng Cổ tinh thuần linh khí luyện hóa, hỏi nhập đến trong đan điền.

Chỉ luyện hóa năm hơi thở, Ninh Trần tự nhiên cảm thụ được, trong cơ thể đan điền khối không khí, lại một lần nữa bắt đầu khiêu động, đây chính là tự thân sắp sửa triệu chứng đột phá.

Đôi mắt như vậy dấu hiệu, Ninh Trần không dám có tri hoãn chút nào, đem hết toàn lực tương một hơi thở lại một hơi thở Thượng Cổ tinh thuần linh khí luyện hóa!

Dần dần, Ninh Trần đã càng ngày càng rõ ràng có thể cảm thụ được, trong cơ thể linh khí khối không khí đã bắt đầu bắn ra xuất Ngưng Khí lực tăng lượng!

Qua Ngưng Khí năm tầng chi hậu, mỗi một lần tu vi tiến cảnh không sai biệt lắm đều là một loại lột xác, không những được chế tác cường đại hơn phù lục, còn có thể càng thêm như thường không chế pháp bảo, thí dụ như Linh Mạch kiếm hạp cùng với Thanh Kim phi kiếm!

Nổ vang đang lúc, không biết qua bao lâu, Ninh Trần trên thân thể tán phát khí tức bỗng nhiên chấn động, chậm rãi mở hai mắt, trong hai mắt lau một cái kim mang chợt lóe lên, quanh thân trên tản mát ra một loại trước nay chưa có tiên linh khí hơi thở, trên mặt tuần tử, càng hơn một cỗ khí chất không nói ra được.

"Ngưng Khí lực tăng." Ninh Trần hít sâu một hơi, trên mặt lộ ra lau một cái nụ cười nhàn nhạt, đột phá Ngưng Khí năm tầng chi hậu, mỗi về phía trước mỗi tiến thêm một bước, đều đã nhượng Ninh Trần thực lực đề cao một cấp bậc!

Càng trọng yếu hơn chính là, đến Ngưng Khí lực tăng chi hậu, Ninh Trần không thể nghi ngờ tương trở thành vực trung đệ tử xuống tu vi người mạnh nhất, tuy rằng còn là đánh không lại Triệu Tử Hoài, nhưng! Triệu Tử Hoài muốn giết chết bản thân, đã không còn là dễ dàng như vậy chuyện.

Hơn nữa bản thân còn có chuẩn Chí Tôn cấp pháp bảo Linh Mạch kiếm hạp, đây cũng là Ninh Trần trong tay đòn sát thủ, nhượng Ninh Trần có đánh một trận tư bản!

"Bản thân tiến cảnh nhanh như vậy, đã không biết có phải hay không là muốn cảm tạ vong hồn lão giả." Ninh Trần nhìn một chút hai tay của mình, da đã trở nên so với tiền càng thêm nhẵn bóng, thân thể nhẹ nhàng đều nhanh muốn bay.

Chậm rãi đứng lên, Ninh Trần ngẩng đầu, nhìn một chút động phủ trên vách đá, nhất phó 《Niệm Mẫu đồ》, Ninh Trần trong lòng đã là cảm khái hàng vạn hàng nghìn.

Nhớ kỹ Ninh Trần làm ra bức họa này làm thời gian, hay là đang bản thân thập tuổi lúc ấy, cô độc, bất lực, nhỏ yếu cùng với đối với mẫu thân tưởng niệm, mà hôm nay, Ninh Trần nằm mơ cũng không dám tưởng, hôm nay bản thân đã đạt đến Ngưng Khí lực tăng, phóng nhãn Linh Khâu quốc trong cũng có thể đã bị vô số tôn trọng, không còn là một cái liên phản kháng đều không có tư cách lạc phách thư sinh.

Nghĩ tới đây, Ninh Trần tâm trung có thể nói cảm khái hàng vạn hàng nghìn, trăm mối cảm xúc ngôn ngang.

Còn nhượng Ninh Trần cảm thấy lo lắng chính là, chẳng biết phụ thân của hắn thế nào.

Thu nạp một cái hạ trong lòng tư tự, Ninh Trần lại một lần nữa cẩn cẩn dực dực lấy ra Linh Mạch kiếm hạp, tương phong cách cổ xưa kiếm hạp mở, nhất cỗ bá đạo khí tức trong nháy mắt tràn ngập tại toàn bộ động phủ trong, mỗi một chuỗi Linh Mạch Kiếm đều là linh quang bốn phía, trống rỗng hoạt động còn có thể hình thành một mảnh quang vịnh.

Cái gì cũng không kiên, tự làm cho một loại dữ tợn, bá đạo cảm giác.

Duy nhất không được hoàn mỹ, chính là trong đó một thanh là cấp ba.

"Dù cho có nữa bốn mươi mai linh thạch, có thể nữa Đoán Linh Phò thử thượng khéo tay, thành tựu hoàn mỹ, có lẽ có nữa mấy nghìn linh thạch, đến rồi cấp năm lại không biết là một bộ đáng gì nữa." Ninh Trần vuốt ve Linh Mạch kiếm hạp, thì thảo.

Hiện tại Ninh Trần tương linh thạch đều nhanh muốn điền rồi.

Trong đầu, không ngừng suy tư về, còn có cái gì đông tây có thể hoán linh thạch? Kết quả lại phát hiện, căn bản không có thứ gì đáng tiền.

Về phần trên bàn hơn mười viên thuốc, đều là một ít Ngưng Khí một ... hai ... Tầng hữu hiệu, liên Tiểu Thiên Bách Linh đồ đều ghét bỏ, thế nhưng quay đầu lại suy nghĩ một chút, những đan dược này đối với Phù Lang các tiểu đệ tử, lại có trợ giúp cực lớn.

Nghĩ tới đây, những đan dược này nên xử lý như thế nào, Ninh Trần cũng đã tâm trạng hữu sở liễu.

Ừ?

Ngay Ninh Trần tương trên bàn đan dược thu nạp đứng lên, bỏ vào đến tiểu trong hộp gỗ thời gian, Ninh Trần thần sắc bỗng nhiên biến đổi, chỉ cảm giác mình kim sắc trong túi đựng đồ, một trận gây rối bất an khí tức bỗng nhiên truyền đến.

Không cần suy nghĩ Ninh Trần đều biết, này xấu nữ lại phát tác, cho người cảm giác phân minh chính là một cái nữ lưu manh.

"Chủ nhân, ta nghĩ kết hôn." Bất an trong túi đựng đồ, rốt cục truyền đến Ninh Trần ký quen thuộc, lại mao không từng nhiên thanh âm, Ninh Trần một lần muốn kỳ ném tới Tiểu Thiên Bách Linh đồ trung cầm roi, dù cho cấp lại một cái toái linh thạch, nhưng cũng không có thành công.

"Thật đúng là phiền a." Ninh Trần trong lòng đại thổ nước đắng, chỉ có thể liên vội vàng đem Ngọc Hồng kiếm lấy ra ngoài, lúc này, liền thấy Ngọc Hồng

Kiểm thượng trấn bùa đã vỡ tan, bên trong xấu nữ rất có phá phù ra tư thế.

Roi vào đường cùng, Ninh Trần chỉ có thể vội vã lấy ra tam trường trấn bùa dán tại mặt trên, trong bụng mới an tâm một chút, hắn không dám tưởng tượng nếu là tương đồ chơi này thả ra ngoài, rốt cuộc sẽ là như thế nào nhất phó sinh linh đồ thần tràng điện.

Tam trường trấn bùa dán lên đi, kiến Ngọc Hồng kiểm hơi chút thờ bình thường một ít, Ninh Trần khôn ngoan vì thờ phào một cái, chỉ là trong lòng như trước không ngừng kêu khổ, bởi vì hắn có thể rõ ràng cảm thụ được, theo thời gian trôi qua, xấu nữ càng ngày càng xao động, ai cũng có thể làm chồng cảm giác đã càng ngày càng nặng.

"Xem ra phải như cái biện pháp mới được, lại như thế xuống phía dưới, sớm muộn có một ngày hội không đè ép được." Ninh Trần trong lòng cảm khái nhất cú, lại bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó nhìn trên mặt bàn đan được.

Tuy rằng Ninh Trần hiện tại đã nghèo nhanh hơn tiểu ra máu, toàn thân chỉ còn lại có năm mai toái linh thạch, thế nhưng trước mắt này hơn mười viên thuốc, Ninh Trần cũng không có ý định bán đi, phân cho Phù Lang các tiểu đệ tử môn chức.

Hơn nữa Ninh Trần trong đầu, đã không ngừng suy tư về, nên làm gì tài năng kiểm được linh thạch, dù cho nhiều hơn nữa xuất bốn mươi linh thạch, nhưng hắn đi Đoán Linh Phô thử lại thượng khéo tay, tương còn dư lại ba cấp Thánh Mộc kiểm lên tới tứ cấp cũng là tốt a.

Giờ khắc này, Ninh Trần đã dần dần ý thức được, Đoán Linh Phô phân minh chính là một cái sòng bạc, hội thượng nghiệm.

Ninh Trần có thể tưởng tượng, nếu như mình Linh Mạch kiểm hợp trung, sáu thanh Thánh Mộc kiểm toàn bộ đến tứ cấp, vậy sẽ là loại nào hoành hành ngang ngược, nếu là có một bá đến rồi cấp năm, uy lực kia. . . Ninh Trần nỗ lực nuốt nước miếng một cái, nhãn thần tràn ngập chờ mong.

Thời gian đi tới chạng vạng, Phù Lang các tiểu đệ tử đã đều tiến vào Ninh Trần động phủ trong, động phủ tuy rằng rộng mở, nhưng bên trong lại keo kiệt phi thường, so với tại Hàm Tâm lâu thời gian, thậm chí còn không kịp, bên trong ngoại trừ thư tịch tọa ý ở ngoài, cũng nữa nhìn không thấy những thứ đồ khác.

Nhìn nhìn lại Ninh Trần y phục, vẫn là rách rưới, mặt trên còn dính nhuộm vết máu, điều này làm cho Phù Lang các tiểu đệ tử có chút lòng chua xót, tốt xấu Ninh Trần đều là Thiên Kiền đệ tử, thế nào còn là nghèo như vậy? Yêu Linh tông mạng Ninh Trần bất công a.

"Ninh Trần ca ca, tìm chúng ta lại chuyện gì a?" Kiều Kiều tò mò hỏi, trong đầu tắc suy tư về, làm sao là Ninh Trần hoán bộ quần áo, chỉ tiếc, trên người nàng đã không có bao nhiêu linh thạch, mấy ngày nay Phù Lang các căn bản cũng không có thu nhập, Yêu Linh tông đồng ý cấp Phù Lang các linh thạch, cũng muốn tháng sau tài năng đến.

"Không lâu, ta bị Triệu Tử Hoài chờ người truy sát, trên đường tìm được ít đồ, ta cũng không dùng được, còn là cho các người chứ."

Ninh Trần vẫn là một thân phá đồ lạn, hồn nhiên không giống như là trước mới vừa phát đại tài, nói chuyện đồng thời, đã đem đám tiểu hộp gỗ phân phát xuống phía dưới.

"Chủ sự ca ca, trong này là cái gì a?" Tiểu Hoa mở tay nhỏ bé, nắm cái hộp nhỏ thúi sanh sanh vẫn đạo.

"Mở nhìn chẳng phải sẽ biết sao? Được rồi, còn có cây cải đồ nì? Hắn chạy đi đâu?" Ninh Trần nhìn chung quanh một chút, dò hỏi.

"Buổi trưa, bị Bạch Tâm Dao tỷ tỷ gọi đi, không biết đã làm gì." Kiều Kiều phì cười cái miệng nhỏ nhắn, trả lời một câu, sau đó cẩn cẩn dục dục mở hộp gỗ.

Sau một khắc, chỉ thấy Kiều Kiều đầy cõi lòng mong đợi thần tình, bỗng nhiên ngẩn ra, đón mặt cười trên, vẻ khiếp sợ tùy theo lưu chảy ra ngoài, tại trước mặt nàng tiểu trong hộp gỗ, chứa chính thị một viên trong suốt trong sáng hoàng sắc đan được, coi như dường như hoàng bảo thạch giống nhau.

"Này. . ." Kiều Kiều trong lúc nhất thời cả kinh có chút nói không ra lời, áp ứng hơn nửa ngày, phải biết rằng, đan được loại vật này, đối với ngoại môn tiểu đệ tử mà nói, nhưng là muốn đều không dám nghĩ sự tình.

Trước cây cải đồ chiếm được một quả Sinh Hóa đan (Hóa Sinh đan), còn đang trong bọn họ đang lúc ảo diệu đã lâu, mà Kiều Kiều trước mắt này mai, không biết so với Sinh Hóa đan được rồi gấp bao nhiêu lần.

Một bên Tiểu Hoa, thấy tiểu trong hộp gỗ đan được, biểu tình đầu tiên là kinh hãi, sau lại dĩ nhiên để lại một giọt tích đôi mắt nhỏ lệ, nức nở nói: "Chủ sự ca ca, đều như vậy nghèo, y phục đều không bỏ được hoán, trả cho chúng ta vật trân quý như thế. . ."

Cái khác Phù Lang các tiểu đệ tử cũng là đứng Ninh Trần tràn ngập cảm động, chỉ là viên thuốc này, đứng bọn họ đích nhân sinh, rất có thể tựu là một loại cải biến.

Ninh Trần cũng không biết nên nói cái gì là hảo, chỉ có thể ôm lấy Tiểu Hoa, dỗ nàng một lúc lâu, thẳng đến hồng ra khuôn mặt tươi cười mới thôi.

Không thể phủ nhận, những ... này Phù Lang các tiểu đệ tử môn, không sai biệt lắm rốt cuộc Ninh Trần trong lòng, là số không nhiều tịnh thổ, tuy rằng hắn hôm nay lại là một nghèo hai trắng, thế nhưng là Phù Lang các tổn hao những đan được này cũng nghĩ phi thường đáng giá.

Bởi vì theo nhà hắc biến chi hậu, chính là không nữa nhân quan tâm hắc, mà ở này Phù Lang các trong cũng cảm thấy một loại người nhà ấm áp, không có có bất kỳ tâm cơ tranh đấu, xa xa nếu so với trong Hầu phủ một ít coi thường huynh đệ mạnh hơn nhiều, này có thể nói vô cùng châm chọc, cũng là

nhượng Ninh Trần càng thêm quý trọng.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Mỹ Ngọc

Lúc tới chạng vạng, đội Tiểu Hoa chờ người rời đi, Ninh Trần một người yên lặng đứng ở cái động khẩu chỗ, nhìn ngoài động, tích tí tách lịch hạ nổi lên mưa nhỏ, trước mặt thổi tới gió nhẹ, mang theo nhàn nhạt bệnh thấp phát qua gương mặt, nhượng Ninh Trần nghĩ sáng khoái không gì sánh được.

Cũng để cho Ninh Trần tư tư hàng vạn hàng nghìn.

"Cảm giác thật là thoải mái a, nếu như có thể cho ... nữa ta điểm linh thạch thì tốt hơn." Ninh Trần hữu cảm nhi phát, lại không khỏi sờ sờ khô quắt trư vật đại, trong đầu liệu mạng suy tư về có thể kiếm được linh thạch biện pháp.

Giờ khắc này, Ninh Trần rút cuộc minh bạch, Tiểu Thiên Bách Linh đồ phân minh chính là một cái ăn linh thạch con cộp, chằm chọc là, còn nhượng Ninh Trần hoa linh thạch tổn cam tâm tình nguyện.

Đồng thời có thứ này, tựu đại biểu cho Ninh Trần thời gian tới có vô hạn khả năng, từ Tiểu Thiên Bách Linh đồ trong sở xuất ra gì đó thể nhưng không có có một cái không tốt, thậm chí Yêu Linh tông đều không cách nào so sánh, tuy rằng không rõ thứ này lai lịch, thể nhưng Ninh Trần minh bạch, đây là tự thân lực lượng nguồn suối.

Muốn quật khởi, có thể dựa vào chính là này Tiểu Thiên Bách Linh đồ!

Tuy rằng hần hôm nay dĩ nhiên là đạt tới Ngưng Khí lục tầng, thể nhưng nghĩ đến trước bị tất cả, chính là nhượng Ninh Trần minh bạch, hôm nay tu vi đối với hần mà nói Còn xa xa thiếu!

Càng nghĩ, muốn kiếm được càng linh thạch, vô luận thể nào, đều cần để cho mình phù họa xoay ngang lần thứ hai đề cao mới được, nói không chừng chế tác Ngưng Khí lục tầng phù lục, cũng có thể bán ra không ít linh thạch ni.

Muốn để cho mình phù họa xoay ngang đề cao, lúc này kế tục giải quyết vấn đề chính là, tương cổ phiến mặt trái loại thứ ba bút pháp ---- giao nhau bút pháp thông hiểu đạo lý mới được.

Lại một lần nữa đi tới trước bàn đọc sách, Ninh Trần triển khai cổ phiến, bắt đầu kế tục nghiên cứu cổ phiến mặt trái "Giao nhau bút pháp", trước Ninh Trần cũng không phải rất gấp, thể nhưng hiện tại bất đồng, trong túi đựng đồ linh thạch, đều nhanh so với Ninh Trần mặt của sạch sẽ.

Muốn kiếm càng nhiều hơn linh thạch, để cho mình Linh Mạch kiếm hạp tiến hành thăng cấp, linh ngộ giao nhau bút pháp đã biến thành tiền đề.

Chỉ là Ninh Trần dù nghiên cứu hai canh giờ, như trước không có đầu mối, chỉ cảm giác mình phảng phất quên sót cái gì, điều này làm cho Ninh Trần có chút phát điên.

Buổi tối khí trời có chút hơi rét, cố tình nhiên khí nhất trương hòa phù, Ninh Trần lại bất đắc dĩ phát hiện, bản thân liên hòa phù cũng không có, toàn bộ động phù trong, đã cũng chỉ còn lại có bán căn thứ chỉ chúc, tản mát ra sáng sủa quang huy, nhưng mang không đến một chút xấu âm áp.

"Ai . . ." Ninh Trần ai thán một tiếng, rơi vào đường cùng, Ninh Trần chỉ có thể thu hồi cổ phiến, tương theo lão tổ nơi nào lấy được nhất rương lớn thư tịch toàn bộ đem ra, bắt đầu nhất nhất lật xem.

Từ Tỳ lão tổ đồng dạng là phù họa đạo đại thành hạng người, sở giữ điển tịch mặc dù không cách nào cùng Tiểu Thiên Bách Linh đồ Hàm Kinh động đánh đồng, nhưng là mạnh hơn Ninh Trần thượng rất nhiều, là trọng yếu hơn là, những sách này tịch, dễ hiểu dễ hiểu, không có Tiểu Thiên Bách Linh đồ trung thư tịch như vậy huyền ảo, coi như là Ninh Trần leo hướng càng cao họa đạo bậc thêm.

Bơi quanh năm ngâm tại thư hải trong, Ninh Trần xem tốc độ có thể nói cực kỳ cực nhanh, đọc nhanh như gió nhưng cũng là đã gấp qua là không quên được, bên trong giảng tố một ít kỳ quái chuyện tình hoặc là đúng một ít linh thú giới thiệu, cũng là nhượng Ninh Trần mở rộng tầm mắt.

Không bao lâu, Ninh Trần đã nhìn bảy bát bộ sách, ngược lại cũng là thích thú.

Ừ?

Nhưng mà, ngay Ninh Trần cầm lấy một quyển về lão tổ họa đạo cảm ngộ thư tịch lật xem là lúc, Ninh Trần thần sắc bỗng nhiên khê động.

Chỉ là đọc vài tờ, Ninh Trần trước mắt chính là sáng ngời, hần thuở nhỏ đọc quá rất nhiều thư tịch, thư thật là tốt phối liếc mắt là có thể phân biệt ra được, quyển sách này Ninh Trần có thể rõ ràng cảm thụ được, lão tổ đúng họa đạo cảm ngộ, cùng Tiểu Thiên Bách Linh đồ phi thường gần.

Nhất là đúng vẽ tranh tâm cảnh, bút pháp, cùng với đúng trong cơ thể linh khí vận dụng, càng cùng cổ phiên mặt trái bút pháp vạn phần tương tự, cái này cũng tịnh không kỳ quái, tại Phù Lang các lang kiều trung Tiểu Thiên Bách Linh đồ hàng nhái, không phải là xuất từ Tù Tỳ lão tổ tay sao?

Hiển nhiên, hần đúng Tiểu Thiên Bách Linh đồ đã làm không ít nghiên cứu.

Trong lúc nhất thời, Ninh Trần đang cầm trong tay điển tịch có thể nói hai mắt tỏa ánh sáng, giống như đối đọc trong sách mỗi một chữ, chỉ cảm giác mình đúng họa đạo lý giải, trong nháy mắt khai thác không ít, phảng phất trong bóng tối mở ra một cánh sáng của đại môn.

Tương cả bộ điển tịch đọc xong, Ninh Trần khép hờ hai mắt, cảm thụ một cái hạ, nhớ lại trong sách mỗi một chữ.

Phút chốc, Ninh Trần hơi nhíu vùng xung quanh lông mày bỗng nhiên mở ra, trong đầu linh quang lóe lên, trong giây lát, Ninh Trần nhớ lại, lão tổ trong sách giới thiệu vài loại bút pháp, trong đó một loại cùng giao nhau bút pháp phi thường cùng loại, chỉ là không có giao nhau bút pháp như vậy huyền ảo mà thôi.

Cái loại này bị lão tổ mệnh danh là "Trù" bút pháp, công dụng chính là hóa nhiều là giản, chỉnh hợp phù lục thượng bệ bọn ký hiệu, tận khả năng đem đơn giản hoá, sau đó lợi dụng đơn giản hoá còn dư lại dư thừa không gian, hội xuất càng nhiều hữu dụng phù văn, nhưng một cái phù lục trên có thể chịu tải nhiều thứ hơn.

"Chẳng lẽ giao nhau bút pháp công dụng cũng là như vậy? Chỉ là so với lão tổ trù bút pháp càng cao thâm hơn?" Ninh Trần tự lẩm bẩm, càng nghĩ càng nghĩ khó phổ.

Lĩnh ngộ tầng này ảo diệu, Ninh Trần rất nhanh xuất ra cổ phiên, nhìn giao nhau bút pháp, cả nhân triệt để lĩnh hiểu được, tương loại này giao nhau bút pháp tại riêng dưới tình huống tiến hành thỏa đáng biến hình, quả nhiên có thể tương phù văn đại phúc độ đơn giản hoá, Ninh Trần nhất thời nghĩ trước mắt rộng mở trong sáng, ngực càng thông thường rất nhiều.

Sau đó, Ninh Trần lại khẩn cấp, phiên liễu phiên lão tổ những thứ khác di làm, nhìn có thể hay không tìm được về Tiểu Thiên Bách Linh đồ càng nhiều hơn huyền bí, giờ khắc này, Ninh Trần trong lòng tràn đầy lau một cái vui sướng, không hề nghi ngờ, lão tổ những sách này tịch cùng Mỗ Mỗ họa kinh như nhau, đều là hần tìm kiếm Tiểu Thiên Bách Linh đồ bậc thêm, nhưng hần lĩnh ngộ được chẳng phải lao lực.

Cũng không biết trải qua bao lâu, đương Ninh Trần lần thứ hai cầm lấy một quyển sách cổ lật xem là lúc, lông mi bỗng nhiên hơi vừa nhíu, trong sách giữa những hàng chữ, khi thì sẽ đề cao ngọc đàn cái này vật, cùng với một cái tên ---- Mỹ Ngọc.

"Ngọc đàn? Chẳng lẽ chính là mình tại Bạch Vĩ sâm lâm thấy cái kia, trang bị xấu nữ ngọc đàn? Mỹ Ngọc hảo nhĩ tên trí a, chẳng lẽ chính là cái kia xấu nữ? Không thể nào đâu?" Ninh Trần tự lẩm bẩm, ánh mắt tùy theo rơi vào góc Ngọc Hồng kiếm thượng.

Chỉ thấy theo "Mỹ Ngọc" hai chữ xuất khẩu, bị Ninh Trần đâm tại trong góc Ngọc Hồng kiếm bắt đầu liên tục đầu động, hiển nhiên cái kia nữ lưu manh đã bảo Mỹ Ngọc.

Sau đó, Ninh Trần lại đem vật cầm trong tay quyển sách này, đọc một lần, Ninh Trần rốt cục biết được, xấu nữ hay hoặc là Mỹ Ngọc, bản là bắt từ khí linh, bắt từ bắt diệt, hảo sắc không gì sánh được, nhất là đúng đồng tử thân đại cảm thấy hứng thú.

Đây cũng là Mỹ Ngọc tu luyện đạo, mấy trăm năm tiền, thành lập Thánh Đồng các, kỳ thực chính là Tù Tỳ lão tổ là bắt từ khí linh chuẩn bị, chỉ là sau lại lão tổ không ở, Thánh Đồng các không có bắt từ khí linh áp chế, mới lớn mạnh đến nay trở thành Yêu Linh tông đệ nhất đại các.

Đào mắt cả đêm thời gian trôi qua, nằm ở thư đôi trung, ôm một quyển sách cổ vu vu đại thụ Ninh Trần, trong lúc ngủ mơ, chỉ cảm thấy trước mắt một tòa linh thạch son dần dần hòa tan rớt, đập vào mặt linh thạch thủy, nhưng mặt mình ướt nhẹp.

Chậm rãi mở mở ly hai mắt, mơ mơ màng màng Ninh Trần, liền thấy nhất trưng cực kỳ mặt xấu xí, cách hần bắt tức một tấc, về mặt khát cầu nhìn hần, thường thường là lưỡi, tại Ninh Trần trên mặt của liếm nhất liếm.

Đây rõ ràng chính là xấu nữ Mỹ Ngọc!

Phản ứng kịp Ninh Trần, mắt không khỏi giương thật to, cả người tóc gáy đều tạc dậy rồi, cả nhân trong nháy mắt thanh tỉnh, theo thư đôi trung nhảy lên một cái, vọt lên lão cao, liền tiếp lui về phía sau.

"Chủ nhân, ta nghĩ kết hôn." Mỹ Ngọc nhất phó ai cũng có thể làm chồng đáng đáp, dụng đầu lưỡi liếm miệng một cái ba, không gì sánh được trắng ra nói với Ninh Trần.

Ninh Trần nào có rồi rãnh đi để ý tới nàng a, vội vã cúi đầu, kiểm tra một chút quần áo của mình, coi như hoàn chỉnh, mới yên lòng, xem ra trong cổ tịch theo như lời, bắt từ khí linh không phản thí chủ nhân là thật.

Nhìn nhìn lại góc tường chỗ, đâm ở nơi nào Ngọc Hồng kiếm thượng, mấy tờ trần bùa trực tiếp đã bị xé rách.

"Xem ra nhất định phải lợi dụng giao nhau bút pháp, chế tạo ra mấy tờ tốt đẹp trấn bùa mới được." Ninh Trần thầm nghĩ trong lòng, hiện tại phải phải nghĩ biện pháp tương Mỹ Ngọc hồng trở lại Ngọc Hồng kiểm trung mới được a.

"Sư thúc, người đã tỉnh chưa? Ta đã trở về."

Đúng vào lúc này, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến cây cải đỏ thanh âm của, thanh âm trong tràn đầy nịnh nọt, thảo hảo vị đạo.

Bá!

Theo như vậy thanh âm truyền vào đến Ninh Trần trong tai, Ninh Trần sắc mặt nhất thời đại biến, trở nên một mảnh tái nhợt, trong lòng kêu to bất hảo.

"Cây cải đỏ, chớ vào, trốn xa một chút!" Ninh Trần hướng về ngoài cửa hét lớn một tiếng.

Chỉ là, nhưng Ninh Trần không có nghĩ tới là, cây cải đỏ lưỡng điều tiểu ngắn chân, chuyển tốc độ so với Ninh Trần tưởng tượng mau hơn, ngay Ninh Trần nói là lúc, cây cải đỏ đã ngó dáo dác vào được.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Đủ thăm

Ngay cây cải đỏ đi vào động phủ sát na, Ninh Trần chân chân thiết thiết có thể thấy, Mỹ Ngọc kỳ xấu vô cùng trong đôi mắt, thiểm lau một cái hưng phần ánh sáng, cái này xong đời. . .

Đón nhìn nữa Mỹ Ngọc, không gì sánh được to mọng thân thể linh xảo vừa chuyển, hướng phía cây cải đỏ trực tiếp nhào tới, so với Ninh Trần chân còn lớn hơn lưỡng cái cánh tay đã mở.

"Ta muốn hòa người kết. . ."

Trong chớp mắt, Mỹ Ngọc đã nhào tới cây cải đỏ trước mặt của, bốn mắt nhìn nhau, mặt đối mặt, chỉ là Mỹ Ngọc câu nói kế tiếp vẫn chưa có hoàn toàn nói ra, chợt dừng lại, chớp chớp kỳ xấu vô cùng mắt, nhìn một chút cây cải đỏ phó mặt mày, khoe miệng giật giật: "Còn là quên đi."

Dứt lời, Mỹ Ngọc quay người lại, chỉ lưu về tới Ngọc Hồng kiểm trung, tương cây cải đỏ lượng ở tại một bên, không để ý tới nữa.

Thấy vậy cảnh, Ninh Trần càng kinh ngạc đến ngậy người tại chỗ, khuôn mặt bất khả tư nghị, người này không phải nói được rồi huân làm không kỳ sao? Làm sao thấy được cây cải đỏ. . .

Cây cải đỏ đôi mắt biến cố đột nhiên xuất hiện, cũng có chút không rõ, cả nhân cứng ngắc tại chỗ, chỉ thấy một cái xấu xí vô cùng nữ lưu manh, nhìn bản thân liếc mắt, coi như.

"Này, người nói quên đi là có ý gì?" Cây cải đỏ nhìn Ngọc Hồng kiểm mở miệng nói: "Này, chúng ta có thể lại nói một chút."

Ngày xưa tảo bạo vô cùng Ngọc Hồng kiểm, lúc này, dĩ nhiên một chút động tĩnh cũng không có.

Một bên mắt thấy bộ dáng như thế Ninh Trần, càng đầu đầy hắc tuyến, này cây cải đỏ được xấu thành bộ dáng gì nữa a, lại. . . Thậm chí ngay cả Mỹ Ngọc đều phiên hấn. . .

Ước chừng qua một lúc lâu, Ninh Trần mới lại một lần nữa ngồi ở trước bàn đọc sách, hướng cây cải đỏ đạo: "Lần tới, người phải nhớ kỹ, không cần loạn sấm người khác động phủ, hoàn hảo người lớn lên xấu, bằng không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi a."

"Ta. . ." Cây cải đỏ lúc này dĩ nhiên không lời chống đỡ, trong lòng tại rơi lệ.

"Được rồi, người tìm đến ta chuyện gì?" Ninh Trần hỏi tiếp.

"Hắc hắc." Cây cải đỏ nghe được Ninh Trần nói như vậy, biểu tình nhất thời biến đổi, giờ mặt so với trở mình thư còn nhanh, sau đó về mặt nịnh nọt, chà xát tay nhỏ bé đạo: "Ngày hôm qua nghe nói sư thúc phát đan, có người nói sư thúc trả lại cho ta để lại một viên, này không, ta đã tới rồi."

Đối với lần này, Ninh Trần không có chút nào nghĩ kỳ quái, cây cải đỏ luôn luôn chính là một cái vô lợi không dậy sớm nổi nhân, đã không nói thêm gì,

Ninh Trần giờ tay lên, trực tiếp tương tiểu hộp gỗ bỏ vào cây cái đồ thủ trung.

Cây cái đồ khăn cấp mở tiểu hộp gỗ, mắt nhất thời sáng ngời, mới vừa xấu hổ, khó chịu hể quết là sạch, chỉ thấy trong hộp gỗ, là một quả trong suốt trong sáng lục sắc đan được, coi như thủy ngọc giống nhau, đúng cây cái đồ mà nói, đan được dị thường khó có được, mỗi một mai cũng có thể cải biến vận mệnh của hắn.

"Oa." Cây cái đồ trên mặt của, không khỏi toát ra hưng phấn ửng hồng, phát sinh như vậy thanh âm, trước phục dụng một quả Hóa Sinh đan, hơn nữa viên thuốc này, cây cái đồ có thể hoàn toàn biến hình người trưởng thành, bắt đầu chân chính ý nghĩa thượng tu luyện, đề thăng tu vi.

"Cùng trước đây như nhau, buồn bực phát đại tài đạo lý người hắn là đã hiểu, đan được lấy về, cẩn thận ăn, chớ lộ ra." Ninh Trần dặn dò cây cái đồ nhất cú.

"Sư thúc, người đây cứ yên tâm đi, ngài cho ta nói qua hoài bích có tội đạo lý, ta vẫn hiểu." Cây cái đồ cao hứng bưng bưng đạo.

Sau đó, Ninh Trần cũng không có đang nói cái gì, phát phát tay, ý bảo cây cái đồ có thể rời đi.

Chỉ là cây cái đồ cũng không có rời đi, mà là vươn tay nhỏ bé, lại kéo kéo Ninh Trần góc áo, kết quả không nghĩ qua là, trực tiếp tương Ninh Trần rách rưới y phục, lột xuống một khối, nhìn trong tay vải, cây cái đồ khoe miệng hơi giật giật, biểu hiện trên mặt xấu hổ, sư thúc đây là tiết kiệm thành bộ đáng gì nữa a, y phục đều không bỏ được hoán nhất kiện.

"Còn có chuyện gì?" Ninh Trần đưa tay, tương cây cái đồ trong tay vải đoạt lấy, mở miệng hỏi.

"Sư thúc, có linh thạch sao?" Cây cái đồ gọn gàng dứt khoát vấn đạo.

Bá!

Hầu như ngay "Linh thạch" hai chữ vừa cửa ra trong nháy mắt, Ninh Trần sắc mặt của nhất thời biến đổi, nhất loại dự cảm xấu một chút nổi lên trong lòng.

"Người hỏi cái này để làm gì?" Ninh Trần mở miệng nói.

"Chúng ta bố trí tại Hồng Lâm sơn thượng hộ sơn đại trận, có một chỗ hư hại, cần mời người tu một cái hạ." Cây cái đồ căn bản cũng không hội sát ngôn quan sắc, căn bản sẽ không có chú ý Ninh Trần biểu tình biến hóa, gọn gàng dứt khoát đạo.

"Cần. . . Nhiều ít linh thạch?" Ninh Trần mở miệng hỏi, trong lòng đã phát hư.

Cây cái đồ trực tiếp vươn năm ngón tay đạo: "Ít nhất cần năm mai toái linh thạch."

Ninh Trần nghe nói như thế, trong lòng nhất thời chính là căng thẳng, hảo có chết hay không, thật đúng là hội yếu a, mình bây giờ toàn bộ gia sản, cũng liền năm mai toái linh thạch.

"Linh thạch này, người trước ứng ra một cái hạ, quá nhiều thời gian ta sẽ cho người." Ninh Trần tựa ở phong cách cổ xưa trên ghế dựa, trầm giọng nói, trong lòng đang rĩ máu.

"Sư thúc, chúng ta đã hảo mấy tháng không có thu nhập, ở đâu ra linh thạch a, nếu không phải Hồng Lâm sơn trung còn có thể tìm nhiều món ăn thôn quê, chúng ta đã sớm đói, hơn nữa đại trận này là bảo vệ chúng ta duy nhất cái chắn, phải tu." Cây cái đồ nói tiếp, lời này cũng là rất có đạo lý.

Ninh Trần không có mở miệng nói cái gì nữa, lấy tay nhẹ nhàng nhu liễu nhu huyết Thái Dương, giờ khắc này hắn rõ ràng minh bạch, cái gì gọi là phòng lộ thiên phùng suốt đêm mưa, càng khát càng ăn muối a, mình cũng nghèo thành bộ đáng này, năm mai toái linh thạch đều không buông tha a, một ngày xuất ra đi, Ninh Trần thực sự tự người không có đồng nào.

Bất quá, này hộ sơn đại trận là phải tu.

Ước chừng qua một lúc lâu, Ninh Trần mới từng điểm từng điểm theo trong túi đựng đồ móc ra còn sót lại năm mai toái linh thạch, lật tới lật lui nhìn xem, mới nhất ngoan tâm, đem đặt ở cây cái đồ thủ trung.

Cây cái đồ cũng không có cùng Ninh Trần lời vô ích, cầm linh thạch trực tiếp đi.

"Ai. . . Linh thạch a linh thạch." Nhìn cây cái đồ rời đi thân ảnh, Ninh Trần không khỏi lần thứ hai ai thán một tiếng, đây đầu nghĩ đến đều là như thế nào kiếm lấy linh thạch.

Lại thở thật dài nhẹ nhõm một cái, Ninh Trần mới chậm rãi đứng dậy, dự định lợi dụng trấn bùa, thử một lần đã tìm hiểu hiểu giao nhau bút pháp, đây cũng là Ninh Trần kế tiếp kiếm tiền tư bản.

Tĩnh tư chỉ chốc lát, tương giao nhau bút pháp yếu lĩnh tại trong đầu nhớ lại một phen, đúng hoàn toàn mới trấn bùa chế tác ý nghĩ nhiên với hưng, Ninh Trần không ở dừng lại, theo trong túi đựng đồ lấy ra chế tác trấn bùa tài liệu, nhất nhất tiến hành xử lý, đây cũng là Ninh Trần duy nhất của cái, nếu là những tài liệu này đã dùng hết rồi, Ninh Trần không sai biệt lắm liền chế phù tiền vốn cũng không có.

Không bao lâu, bốn loại nhan sắc khác nhau phù mực, liền bị Ninh Trần chế tác đi ra, mỗi một loại phù mực, đều phiêu đăng nhân nhạ hương vị.

Cần cần dục dục nhắc tới Long Tu Cống Bút, thần sắc chuyên chú, Ninh Trần liền bắt đầu ở nhất trương lá bùa thượng họa, so với vừa tới Yêu Linh tông lúc ấy, Ninh Trần bút pháp, chế phù kỹ thuật đã tiến bộ nhất mảng lớn.

Này còn muốn dựa vào giữ cổ phiến mặt trái những Thượng Cổ đó bút pháp, cùng với từ Tiểu Thiên Bách Linh đồ trung lấy được điển tịch, đương nhiên Mỗ Mỗ cùng Từ Tỳ lão tổ chỉ điểm, đã nổi lên rất lớn tác dụng.

Lúc này đây, Ninh Trần dự định sử dụng giao nhau bút pháp, càng đối với Ninh Trần chế phù một lần không nhỏ lột xác.

Sau thời gian uống cạn tuần trà quá khứ, nhìn nữa Ninh Trần trước mặt của, nhất trương màu bạc lá bùa trên, đã nhiều hơn rất nhiều đường cong, không giống với dĩ vãng phức tạp, hôm nay tờ này ngân sắc trần bùa thượng, phù văn coi như vô cùng hợp quy tắc, ngay ngắn rõ ràng, đường cong dĩ phi thường hợp lý phương thức đây đó giao nhau, lại phân tán ra lại.

Cùng trong ngày thường thấy phù lục, hầu như tuyệt nhiên bất đồng.

Hiển nhiên này Tiểu Thiên Bách Linh đồ, dĩ nhiên nhượng Ninh Trần tại phù họa đạo thượng, tạo thành bản thân độc hữu chính là hệ thống.

"Không sai, không sai." Ninh Trần dẫn theo Long Tu Cống Bút, nhìn trước mắt hoàn toàn mới trần bùa, khổ sở trên mặt rốt cục lộ ra nụ cười thỏa mãn.

Thông qua loại này kiểu mới giao nhau bút pháp, lại phối hợp "Hồi", "Vạn" lưỡng chủng Thượng Cổ bút pháp, tờ này ngân sắc trần bùa uy lực, tối thiểu so với dĩ vãng tăng lên chừng tam thành có thừa.

Ninh Trần lại một lần nữa thấy được kiếm lấy đại lượng linh thạch hy vọng.

Nửa canh giờ trôi qua, nhìn nữa Ninh Trần trước mặt trên bàn sách, đã nhiều hơn tam trương ngân sắc trần bùa, tại giao nhau bút pháp vận dụng lên, nhất trương so với nhất trương thuần thực.

Thậm chí Ninh Trần còn có một loại ý do vị tấn cảm giác, hoặc là thượng thử một chút chế tác cao cấp hơn phù lục, lại có lẽ hoàn thiện mình một chút Tuyệt Yêu quyền.

Chỉ tiếc... Ninh Trần trên đầu đã không có tài liệu, liền bán trương lá bùa cũng không còn lại.

Điều này làm cho Ninh Trần trong lòng ai oán liên tục, chuyện cho tới bây giờ, phảng phất chỉ có thể dựa vào trong tay tam trương trần bùa hoán nhiều linh thạch, cũng là đủ thảm.

Ừ?

Đúng vào lúc này, Ninh Trần bỗng nhiên cảm giác được, trong ngực của mình có cái gì nóng lên, rất nhanh lấy ra nữa vừa nhìn, hơi nóng lên, chính thị Thánh Lan mộc bài.

Giờ khắc này, Ninh Trần ngạc nhiên phát hiện, Thánh Lan mộc bài một mặt nhi, nhiều hơn mấy hàng tự, nội dung chính là, Thánh Lan bút hội tương hội tại ba tháng hậu tiến hành, đồng thời đánh dấu ra người tham gia tính danh.

Yêu Linh tông bát vực cùng sở hữu mười tám người tham gia, trong đó Triệu Từ Hoài, tên Mục Cửu Văn đều thành linh tại liệt, địa điểm như ngừng lại Yêu Linh tông thánh sơn ---- Hàn Cổ sơn thượng!

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Lại nhập Tử Loan động

Đương Ninh Trần thấy tên Triệu Từ Hoài lại một lần nữa xuất hiện, Ninh Trần đã bình hòa ánh mắt, trong nháy mắt lạnh xuống, nắm chắc quả đấm ca ca rung động.

Đúng Triệu Từ Hoài hận ý, tại Ninh Trần tâm trung theo chưa tắt.

"Thánh Lan bút hội... Đây là muốn trực diện Triệu Từ Hoài sao?" Ninh Trần hơi hé mắt, giờ khắc này, trong lòng của hắn không có e ngại, có chính là

một cỗ nhiệt huyết ở trong lòng sôi trào.

Hôm nay Ninh Trần là Ngưng Khí lục tầng, cự ly Triệu Tử Hoài đã không hề xa xôi.

Chỉ là muốn theo Ngưng Khí lục tầng đến Ngưng Khí tầng bảy, cũng không chuyện dễ, có thể nói bình cảnh, có vài người sinh sôi bị cấm ở Ngưng Khí lục tầng, suốt đời cũng không có thể đột phá.

Mà Ngưng Khí lục tầng cùng Ngưng Khí tầng bảy đã tuyệt đối là một cái phân thủy lĩnh, không chỉ là trên thực lực, còn có thân phận thượng, một ngày đạt được Ngưng Khí tầng bảy, thả chính mình năm mươi mục, tại Yêu Linh tông đã đem tự động trở thành vực trung đệ tử, tại bản vực xưng hùng, thân phận gần với nội môn đệ tử.

Càng có thể thu được vô cùng vô tận tu luyện tài nguyên.

Đồng thời căn cứ Từ Tử lão tổ lưu lại sách cổ, nhưng Ninh Trần biết, muốn đạt được cử bút thành linh họa đạo cảnh giới, tối thiểu cũng muốn đạt được Ngưng Khí tầng bảy, tài năng nhìn trộm một ... hai

Mà hôm nay, Ninh Trần coi như là dụng cả người thế võ, nhiều lắm chỉ có thể đạt được bán lĩnh, kém cách xa vạn dặm.

Điều này cũng làm cho Ninh Trần đứng Ngưng Khí tầng bảy tràn ngập chờ mong.

Nhưng mà, ngay Ninh Trần nhìn tấm bảng gỗ thượng tên của, Ninh Trần thần sắc bỗng nhiên khê động, trong giây lát, Ninh Trần nghĩ đến, hẳn cùng với Mỗ Mỗ còn có một cái nguyệt ước định, một tháng sau muốn đi Từ Loan sơn.

Có thể lúc này ước định ngày đã qua mấy ngày, bởi trước bị đuổi giết, lại tiến vào Bạch Vĩ sâm lâm, Ninh Trần tương chuyện này quên mất không còn một mảnh, nếu không phải thấy Thánh Lan mộc bài, Ninh Trần phỏng chừng còn muốn quên chừng mấy ngày ni.

"Cái này nguy rồi." Ninh Trần thầm nghĩ trong lòng, mặc dù cùng Mỗ Mỗ ở chung không lâu sau, nhưng Ninh Trần cũng biết, Mỗ Mỗ tính tình quái dị, đã biết sao đường hoàng thả lão nhân gia nằng bô câu, nằng còn không biết thế nào nổi giận ni.

Không dám có nữa chỉ chốc lát dừng lại, Ninh Trần tùy theo tương Thánh Lan mộc bài vắng hoài trung nhất sùy, cất bước đi ra Hồng Lâm động phủ.

Tại động phủ dừng lại nhiều ngày, bước ra Hồng Lâm động phủ Ninh Trần, chỉ cảm thấy một trận ẩm áp xuân gió đập vào mặt, xuân quang phô chiếu vào Ninh Trần trên người, thích hợp hơn làm cho nghĩ ngơi dung dung.

Kiều Kiều cùng Tiểu Hoa đang ở cách đó không xa, lại mở xuất một khối tiểu Thiên địa, hai người chính vô cùng tương từng viên một mầm móng vui vào trong đất, đại bộ phận đều là chế phù tài liệu, cứ như vậy sẽ vì Ninh Trần tiết kiệm được một điểm linh thạch, dù sao Phù Lang các ngày như trước không giàu có, thậm chí là rất nghèo.

Ninh Trần cũng không có đi quấy rối các nàng, mà là lợi dụng Phong Hành thuật nhanh như chớp hướng phía Hồng Lâm sơn hạ đi, sau đó lại lợi dụng Linh Bạo thuật hướng phía Từ Loan sơn đi.

Trên đường đi, Ninh Trần áo quần lam lũ, sống thoát tục nhất tên ăn mày nhỏ, trong túi nửa toái linh thạch cũng không có, bất quá, có Linh Mạch kiếm hạp bàng thân, Ninh Trần lại nghĩ lưng nganh khí rất nhiều, nếu như có thể toàn bộ tương Thánh Mộc kiếm lên tới tứ cấp thì tốt rồi.

Chỉ là, theo không ngừng tới gần Từ Loan sơn, Ninh Trần trong lòng thấp thỏm dần dần nổi lên trong lòng, coi như là tại Linh Khâu quốc, tiến học đường muộn, mấy thước là không thể tránh được, huống chi tính tình cổ quái Mỗ Mỗ.

Bởi Ninh Trần đã đạt đến Ngưng Khí lục tầng, khống chế Phong Hành thuật cũng là càng thêm thuận buồm xuôi gió, tốc độ so với tiền cũng sắp không ít.

Chỉ quá khứ một canh giờ, Ninh Trần cũng đã đi tới Từ Loan sơn dưới chân cửa, nhưng nhưng trong lòng trực đã cỗ, tựa như cùng phạm sai lầm tiểu học đồng như nhau.

Hắn thậm chí có thể tưởng tượng xuất Mỗ Mỗ trương dư tợn mặt, còn có thể dụng trừ hoàn chân răng thủ bóp lỗ tai của mình.

Tại chân núi do dự hảo một trận, Ninh Trần mới kiên trì leo lên Từ Loan sơn, bởi Ninh Trần đã có Nhị Di từ trúc bài, nó là tốt rồi so với cái chìa khóa giống nhau, bố tại Từ Loan sơn trung mê trận cũng không có gây ra, một đường thuận thuận lợi lợi đi tới đỉnh núi Từ Loan động phủ tiền.

"Mỗ Mỗ, ở đây không?" Ninh Trần tương đầu tham nhập đến cái động khẩu trong, thử tính hô nhất tiếng nói, thanh âm rất nhẹ, rất nhẹ.

Động phủ trong không có chút nào đáp lại, này không thể nghi ngờ nhưng Ninh Trần tâm càng không có dễ.

Nhưng mà, đứng vào lúc này, Ninh Trần chợt thấy, động phủ trên bậc thang, bỗng nhiên chỉ có đi kế tiếp bóng hình xinh đẹp, chính thị Mỗ Mỗ thiếp thân một gã thị nữ.

Kiến Ninh Trần ăn mặc một thân rách rưới y phục đứng ở cửa, thị nữ này khẽ nhú chân mày, lần trước thấy Ninh Trần tựa cái dạng này, hôm nay thế nào còn là cái dạng này? Thậm chí so với lần trước thảm hại hơn, hơn nữa trước đó không lâu nàng đã nghe nói, Ninh Trần thành tựu Thiên Kiền đệ tử.

Thiên Kiền đệ tử nghèo thành cái dạng này, cũng là thiên cổ kỳ ba.

Bất quá, đối mặt Ninh Trần, thị nữ này còn là khách khí đi tới Ninh Trần trước mặt, chỉ có thi lễ, sau đó cung kính nói: "Nô tỳ gặp qua Nhị Di."

Nghe được "Nhị Di" hai chữ, Ninh Trần vẫn cảm thấy có chút biệt không được tự nhiên nữa, nhưng bây giờ hắn cũng không có nhân hạ thoái mái đi để ý tới những ... này, cần cần dục dục vẫn đạo: "Mỗ Mỗ nữ?"

"Mỗ Mỗ ngày hôm qua ra cửa, đến nay không về, nói là có chuyện rất trọng yếu." Thị nữ lão lão thật thật đáp lại nói.

Dù sao hôm nay Ninh Trần tại Từ Loan sơn tốt xấu coi như là Nhị đương gia.

Mỗ Mỗ không ở? Điều này làm cho Ninh Trần trong lòng thờ thật dài nhẹ nhóm một cái, xem ra tránh thoát một kiếp a.

"Ta bởi vì muộn mấy ngày, Mỗ Mỗ không có tức giận chứ?" Bước vào đến Từ Loan tiên động trung, Ninh Trần hỏi tiếp, Mỗ Mỗ không ở, ở đây hắn lớn nhất, đã để cho hắn yên tâm từng một ít, không được hoạt động vai.

"Sinh khí? Đâu chỉ a, tựu ngày hôm qua, Mỗ Mỗ còn nói, nếu là đãi đến ngươi, không phải bóp nát ngươi không thể, tại Yêu Linh tông dám phóng Mỗ Mỗ bỏ câu, ngươi còn là đầu một cái." Thị nữ thuận miệng nói rằng.

Trái lại liên tục hoạt động vai Ninh Trần, động tác bỗng nhiên ngừng, nhìn một chút thị nữ, khoe miệng hơi co rúm hai cái, một giọt mồ hôi theo cái trán lăn rơi xuống.

"Ta chỉ là đến muộn mấy ngày mà thôi, Mỗ Mỗ chẳng lẽ như thế tàn bạo chứ?" Ninh Trần nói tiếp, chỉ cảm thấy phía sau lạnh buốt.

"Nào chỉ là muộn a, ngươi quả thực thanh ở đây biến thành dịch quán." Thị nữ nói tiếp.

"Dịch quán?" Ninh Trần thoáng cái tựu bối rối: "Vị tỷ tỷ này, dịch quán ý gì a?"

Ninh Trần này thanh tỷ tỷ vừa gọi, thị nữ này trong lòng nhất thời một trận sáng khoái, đúng Ninh Trần thật là tốt cảm càng thẳng tắp tăng vọt, bởi vậy cũng liền tri vô bất ngôn.

"Ngươi còn là bản thân nhìn một cái đi." Thị nữ vừa nói chuyện, quay người lại, trực tiếp trưng một cái rượu lớn mở, chỉ thấy bên trong tràn đầy chứa nhất rượu lớn ngọc giản, hạc giấy, thậm chí còn có truyền âm phù.

"Đây là. . ."

"Cũng không biết ngươi rốt cuộc đã làm gì, một tháng này lại, mỗi ngày đều có lưỡng ba cái ngọc giản, hạc giấy phát đến Từ Loan động lại, toàn bộ đều là tìm Nhị Di ngươi giúp một tay, Mỗ Mỗ đều sắp bị phiền đã chết, nói là thấy ngươi tuyệt đối nhượng ngươi chờ coi." Thị nữ nhìn Ninh Trần, như thực chất đạo.

Lần này Ninh Trần rốt cuộc triệt để đã hiểu, mình ở Linh Hồ hiện lúc ấy, lưu lại nơi ở địa chỉ chính thị Từ Loan tiên động, nguyên bản hắn chỉ là muốn cảm Mỗ Mỗ làm tám mực, thay hắn đỡ nhất lưỡng tiền thì tốt rồi, kết quả lại thật không ngờ, Mỗ Mỗ trực tiếp bị biến thành con nhím.

"Này. . . Này có thể như thế nào cho phải a?" Ninh Trần có chút hư.

"Bị phạt chuyện tình, nô tỳ đã thương mà không giúp được gì, Nhị Di chỉ có thể nhận mệnh, trái lại nhận sai, còn có thể điểm nhẹ, hơn nữa Mỗ Mỗ lúc gần đi còn bản giao, những ngọc giản này và vân vân giống ngươi xử lý, duy chỉ có này mai, ngươi phải giải quyết rồi." Thị nữ nói, vờn tay, trưng đặt ở phía trên nhất kim sắc ngọc giản cầm lên, đặt ở Ninh Trần thủ trung.

Chỉ thấy ngọc giản này chủ nhân, chính thị đại danh đỉnh đỉnh Đoái vực vực chủ ---- họ Âu Dương Lâm.

Thấy họ Âu Dương Lâm ba chữ, Ninh Trần thần sắc biến đổi, hắn thật không ngờ, bản thân chỉ là tại Linh Hồ hiện đi một lượt, thậm chí ngay cả vực chủ đều kinh động, có chút khoa trương chứ?

"Hiện tại Nhị Di tại Đoái vực thế nhưng nổi danh, đều nói Nhị Di y thuật cao minh, hóa mực nát thành thần kỳ, nhất trưng nho nhỏ y phù là có thể xoay Càn Khôn." Thị nữ đón cười khanh khách đạo.

"Tỷ tỷ nói đùa, đối với y đạo, tiểu sinh chỉ là hiểu sơ một ... hai ..., xem qua mấy quyển sách thuốc mà thôi, nơi nào có thể xoay Càn Khôn a." Ninh Trần về mặt bất đắc dĩ nói.

"Nhị Di không cần khiêm nhường, Mỗ Mỗ nói, mình cái mộng bản thân sát, không giải quyết được ngươi nhất định phải chết, Đoái vực vực chủ mặt mũi của, Mỗ Mỗ cũng không khỏi không cấp." Thị nữ nói tiếp.

Chương 53: Nhân nghèo chí ngán

Mồ Mồ không ở, Ninh Trần cũng không có tại Tử Loan tiên phủ trung quá nhiều dừng lại, đương Ninh Trần đi ra Tử Loan tiên phủ thời gian, trong tay đã hơn hai quả toái linh thạch.

Đây là Ninh Trần lừa dối tiểu thị nữ, mua bản thân nhất trương Mỹ Nam Mê Huyền phủ đối lấy.

"Ai, nghèo đến cái này phần thượng, đã thật tình không có cách nào." Ninh Trần bắt đắc dĩ lắc đầu, lại kiểm tra trữ vật đại, càng gương mặt khóc tang.

Một tháng này tới nay, Ninh Trần nhận được ngọc giản, hạc giấy không dưới hơn bảy mươi một, toàn bộ đều là các loại chuyển ly kỳ cổ quái muốn nhờ, nhìn nhìn lại trong tay Đoái vực vực chủ họ Âu Dương Lâm ngọc giản, mặt trên tìm từ coi như cung kính, nói đúng là con trai duy nhất của hân mắc phải quái bệnh, tìm vài y sư đều thúc thủ vô sách, ngẩng Nhị Di xuất thủ tương trợ, ôn hòa thâm tạ!

"Thâm tạ?" Đương Ninh Trần thấy "Thâm tạ" hai chữ là lúc, mê ly nhân thân nhất thời chính là sáng ngời! Thâm tạ không phải là thuyết có linh thạch có thể cầm sao?

Nghĩ tới đây, Ninh Trần tinh thần sa sút tâm tình nhất thời hể quết là sạch, hai mắt bắt đầu tỏa ánh sáng, có kiếm linh thạch việc, Ninh Trần sao sẽ bỏ qua?

Bất quá, Ninh Trần cũng không có mắt lý trí, thiên đi đâu hội rớt xuống hãm binh? Vài y sư đều không thể trị hết, nói vậy không có dễ dàng như vậy, nhưng là không ngại thử một lần.

Một đường hạ sơn, Ninh Trần trên đường đi, mà bắt đầu sửa sang lại trong túi đựng đồ ngọc giản, hạc giấy, phàm là đề cập thâm tạ, toàn bộ lưu lại, chỉ là đơn thuần có việc muốn nhờ, đảm tình cảm, Ninh Trần trực tiếp tạt ném tới một bên, lười đi quản, nhân nghèo chí ngán ngựa gầy lông dài, vào giờ khắc này thể hiện được nhể nhại tinh xảo.

Cơm đều ăn không đủ no, nơi đó có khí lực làm việc thiện tích đức?

Đi một đường ném một đường, đương Ninh Trần trở lại Hồng Lâm động phủ thời gian, trên đầu chỉ còn lại có hai mươi mấy người ngọc giản, toàn bộ đều đề cập thâm tạ, có thậm chí tiêu chú tiền thù lao, hơn mười đến mấy trăm linh thạch không đợi.

Một lần nữa bước vào đến động phủ trong, trương ngọc giản thoáng sửa sang một chút, lại qua loa ăn một chén Kiều Kiều đưa tới cái nắm làm mặt, Ninh Trần lại một lần nữa cảm lên lão tổ lưu lại điển tịch, bắt đầu nhìn, hy vọng có thể từ đó thu hoạch tin tức hữu dụng.

Ừ?

Ngay Ninh Trần mở ra một quyển lão tổ lưu lại điển tịch là lúc, Ninh Trần thần sắc bỗng nhiên khê động, quyển sách này chính thị lão tổ đứng bình sinh xem qua bức họa cuộn tròn tổng kết cùng với suy đoán, trong đó có vài tờ nhắc tới chính thị Tiểu Thiên Bách Linh đồ!

Ninh Trần mặc dù có Tiểu Thiên Bách Linh đồ bút tích thực, thế nhưng Tiểu Thiên Bách Linh đồ ảo diệu bên trong, Ninh Trần cũng chưa hoàn toàn mạc thành sở, chỉ biết là Tiểu Thiên Bách Linh đồ trung, có linh chu, có Tàng Bảo tháp, Hàm Kinh động loại này nơi, hoa linh thạch là có thể thu được, những thứ khác tự không được biết rồi.

Mà Từ Tỳ lão tổ quyển này trong điển tịch, lại ghi chép hân rình coi Tiểu Thiên Bách Linh đồ liếc mắt sau cảm tưởng cùng suy đoán.

Tàng Bảo tháp, Hàm Kinh động công dụng đều bị lão tổ nói trung, cũng đề cho Ninh Trần bội phục vạn phần, Từ Tỳ lão tổ rốt cuộc là như thế nào trí nhớ a.

Trong này, nhượng Ninh Trần nhất cảm giác hứng thú còn lại là, Từ Tỳ lão tổ tại trong sách dĩ nhiên nhắc tới một cái Ninh Trần chẳng bao giờ chạm đến địa phương, Tiểu Thiên Bách Linh đồ trung Luyện Linh động.

Căn cứ lão tổ thôi trắc, ở đây chắc là Tiểu Thiên Bách Linh đồ trung, một cái tuyệt hảo tu luyện địa điểm.

"Luyện Linh động. . ." Ninh Trần tự lẩm bẩm nhất cú, sau đó liên vội vàng lấy ra cổ phiến, tỉ mỉ quan sát một cái hạ Tiểu Thiên Bách Linh đồ.

Quả nhiên, dựa theo Từ Tỳ lão tổ nói địa phương, Ninh Trần tại một chỗ không tầm thường chút nào dãy núi trong, thấy được một cái nho nhỏ huyệt động.

"Chẳng lẽ đây là lão tổ nói Luyện Linh động? Tu luyện tuyệt hảo chỗ?" Ninh Trần suy đoán nói, trong lòng cảm thấy hiếu kỳ, phi thường muốn đi nhìn một cái, chỉ là Ninh Trần lau một cái trữ vật đại, chỉ có hai quả toái linh thạch, đây là Ninh Trần còn sống gia sản.

Càng nghĩ, do dự một lúc lâu, Ninh Trần mới nhất ngoạn tâm, tương hai quả toái linh thạch bày ra ở tại Tiểu Thiên Bách Linh đồ thượng.

Sau một khắc, Ninh Trần cả nhân tùy theo xuất hiện ở Luyện Linh động chỗ ở trên ngọn núi.

Từng ngưng từng ngưng hút Thượng Cổ tinh thuần linh khí đồng thời, Ninh Trần ngẩng đầu nhìn một chút trước mặt Luyện Linh động, như trước không tầm thường chút nào.

"Lẽ nào ở đây thực sự là tu luyện thánh địa?" Ninh Trần có chút không dám tin tưởng, bất quá, Ninh Trần chỉ có hai quả toái linh thạch thời gian, cũng không dám quá nhiều đình lại, không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp cất bước bước vào trong đó.

Ngay Ninh Trần vừa cất bước bước vào trong đó sát na, Ninh Trần chỉ cảm thấy nguyên bản đen như mực huyết động, nhất thời lóa ra lau một cái hoa quang, ở trước mặt của hắn, chính thị liếc mắt nhìn ra ngoài linh tuyến, linh tuyến trên càng tản ra đậm lam sắc vụ khí.

Tại linh hiển động trên vách động, cũng không phải là thông thường hòn đá, mà là từng viên một lớn chừng quả trứng từ sắc tinh thạch, trong suốt trong sáng, trong lúc nhất thời, Ninh Trần dĩ nhiên vô pháp nhận rõ đây rốt cuộc là loại nào thạch đầu, cho tới bây giờ chưa thấy qua.

Không đợi Ninh Trần quá nhiều phản ứng, đại khái chỉ quá khứ một hơi thở thời gian, Ninh Trần bỗng nhiên phát giác, trên vách động từ sắc hòn đá tản mát ra từ từ từ mạng.

Trong khoảnh khắc, Ninh Trần thần sắc biến đổi, chỉ cảm thấy một cỗ cường đại trước đó chưa từng có áp lực theo bốn phương tám hướng kéo tới, này cỗ áp lực cũng không phải là trên thân thể, mà là trong cơ thể đan điền khối không khí.

Giống như một con đại mãng xà tương trong cơ thể mình linh khí gắt gao cuốn lấy giống nhau, làm cho có một loại cảm giác thở không thông, loại cảm giác này nhượng Ninh Trần cực kỳ khó chịu, chạy ở trong người linh khí, phảng phất động lại giống nhau, mỗi điều động một cái, đều là cực kỳ cố sức.

"Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Ninh Trần biểu tình thống khổ, bản năng cảm cổ của mình, thanh âm khàn khàn, sắc mặt càng một mảnh xanh tím.

Phù phù!

Sau một khắc, Ninh Trần cả nhân trực tiếp than ngồi ở trên mặt đất, vô tận thống khổ, nhượng Ninh Trần biểu tình bắt đầu trở nên dữ tợn, cái trán gân xanh nổi lên bốn phía.

Chỉ là mấy hơi thở, Ninh Trần tự triệt để không thể chịu đựng được, ngay tại lúc này, Ninh Trần chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, linh thạch hao hết, cả nhân trực tiếp bị đá ra Tiểu Thiên Bách Linh đồ.

Than tọa trong động phủ đang lúc, Ninh Trần chỉ cảm thấy bị gắt gao cuốn lấy cảm giác nhất thời tiêu tán, thậm chí có một loại nhẹ nhàng cảm giác, trong cơ thể đan điền khối không khí càng dĩ thường sống động.

"Chẳng lẽ vừa cái loại cảm giác này, hãy cùng phạm trần vũ giả vì rèn luyện thân thể, ở trên người buộc bao cát như nhau? Tại cực độ áp chế trung rèn luyện tu vi?" Ninh Trần tự lẩm bẩm nhất cú, bất quá, nhìn Tiểu Thiên Bách Linh đồ trung Luyện Linh động, nhãn thần có còn là tràn đầy cố kỵ, lại liên tục ho khan vài thanh.

Ninh Trần có thể thể phải nhận được, cái loại cảm giác này tuyệt không phải người thường có thể chịu được, hơn nữa Ninh Trần càng có thể cảm thụ đi ra, tại Luyện Linh động trung, tiêu hao linh thạch là gấp đôi, cũng chính là hai quả toái linh thạch tài năng ở bên trong giây phút hơi thở, đối với hiện tại Ninh Trần mà nói, có thể nói thiên giới.

Hiện tại đừng nói tiến nhập Luyện Linh động, coi như là tiến nhập Tiểu Thiên Bách Linh đồ linh thạch, Ninh Trần cũng không có.

"Này. . . Này Luyện Linh động, hay là chờ một chút rồi hãy nói, cái loại này tội thật đúng là điều không phải người bình thường có thể chịu được." Ninh Trần nỗ lực từ dưới đất bò dậy, đích lẩm bẩm một câu, sau đó cẩn cẩn dục dục tương cổ phiến thu hồi, bắt đầu kế tục nghiên độc lão tổ lưu lại điển tịch, hay hoặc là khoanh chân ngồi ở bờ đoàn trên, một chút luyện hóa trong cơ thể Thượng Cổ tinh thuần linh khí, hồi nhập đến đan điền khối không khí trong.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Đan sư Tề Luân

Cứ như vậy, liên tiếp bảy ngày trôi qua, tại đây bảy ngày trong, Ninh Trần ngoại trừ bang trợ Kiều Kiều cùng Tiểu Hoa chiếu cố một cái hạ đã phát sinh mầm non hiểu rõ linh chu ở ngoài, những thời gian khác hầu như đều dừng ở tại tu luyện mặt trên, đồng thời tương chi còn lại hai quả Bạch Hương đan đã ăn hết.

Chỉ tiếc tu vi tiến cảnh tịnh chẳng phải lý tưởng, chỉ là miễn cưỡng tăng lên như vậy một chút, cự ly Ngưng Khí lục tầng trung kỳ, còn rất dài một khoảng cách.

Cũng khó trách rất nhiều người cuối cùng suốt đời, sẽ xảy ra sinh cảm ở Ngưng Khí tầng bảy ở đây, Ninh Trần rốt cục rõ ràng cảm nhận được, tiền đồ dài đằng đặc.

Đương nhiên, cái này cũng cùng lão tổ lưu lại Bạch Hương đan, vô pháp cùng Tiểu Thiên Bách Linh đồ trung Phụng Đan lâu đan được tương đề tịnh luận duyên cớ.

Chỉ tiếc muốn ăn được Phụng Đan lâu trung đan được, cần linh thạch mới được, mà Ninh Trần hiện tại thiếu nhất chính là linh thạch.

"Hiện tại chỉ có thể thanh hy vọng ký thác vào Đoái vực vực chủ Âu Dương Lâm trên người của." Ninh Trần tự lẩm bẩm, tại đây bảy ngàn dặm, Ninh Trần rõ ràng cảm nhận được, không có linh thạch, tu luyện tới để có thống khổ đường nào.

Sáng sớm, mưa xuân kéo dài, đi tới cửa động chỗ Ninh Trần, nhìn xa xa liên miên chập chùng ngọn núi, từng mảnh một vụ mông mông cảnh tượng, vạn vật tại kéo dài mưa xuân tâm bỏ hạ, đổi thành sinh cơ bừng bừng, đại địa đã là một mảnh xanh biếc.

Bất quá, Ninh Trần cũng không có nhiều như vậy cảm khái thời gian, ngày hôm nay chính thức kim sắc ngọc giản ước định ngày, vì linh thạch, Ninh Trần đã có nhiều không thể chờ đợi.

Thoáng cả sửa lại một chút rách rưới trường bào màu trắng, tuy rằng bị Kiều Kiều may vá quá một lần, nhưng cũng chỉ có thể miễn cưỡng rót cuộc y có thể che thể mà thôi.

Khởi động một bà bán tân không cũ giấy dầu tán, Ninh Trần tùy theo bước ra động phủ, thẳng đến Đoái vực đi.

Tại kéo dài mưa phùn trung đi tiếp đại khái một canh giờ, đương Ninh Trần miễn cưỡng khen, đi tới Đoái vực vực chủ chỗ ở Minh Thanh sơn cước hạ lúc, thần sắc không khỏi chính là khẽ động, chỉ thấy trước mắt trà núi xanh, cao vút trong mây, mặt trên tiên vụ bao phủ, làm cho một loại mờ ảo cảm giác.

Tại chân núi, còn lại là một tòa đại trạch, coi như khí phái phi phàm, màu sơn đại môn trên, đám kim sắc môn đình mới tinh rạng rỡ.

"Nghĩ không ra này Âu Dương Lâm chỗ tu luyện, dĩ nhiên khí phái như thế, nếu có thể y hạo con của hán chứng bệnh, tiền thù lao cũng sẽ không ít chứ." Ninh Trần như vậy chờ mong, trong lòng cũng không có có bất kỳ áp lực, có người nói mấy vị đại đan sư đều y trị không hết, hán y bất hạo cũng không có cái gì mất mặt.

Ninh Trần đều đã nghĩ xong, nếu như không được, tự hoá một nhà, hơn hai mươi cái ngọc giản, có thể bãi bình một hai, thì có mấy trăm linh thạch cảm, rót cuộc giải Ninh Trần khẩn cấp, mình Linh Mạch kiểm hạp, vẫn chờ thẳng cấp ni.

Không có dừng lại, Ninh Trần chống giấy dầu tán, cất bước tiến lên, gõ động kim sắc kẻ đập cửa.

Cùng lúc đó, ở vào vực chủ đại trạch trong nội viện, một gã mặc trường bào màu tím, tướng mạo lãnh tuấn trung niên nam tử, chính vẻ mặt lo lắng, nhìn phòng trung tâm hàn ngọc sáng.

Hắn chính thị Đoái vực vực chủ Âu Dương Lâm, tại hàn ngọc nằm trên giường là một danh vóc người to mọng bàn tử, chính thị con trai duy nhất của hán Âu Dương Hàn, thời khắc này Âu Dương Hàn, hai mắt vô thần, trực câu câu nhìn chăm chăm bằng đỉnh, sắc mặt trắng bệch, thường thường phát sinh có chút ** tiếng.

Mà ở Âu Dương Lâm bên cạnh, tắc vây bắt đủ mười mấy người, hình thái khác nhau, lại đám mặc đẹp để quý giá cảm bảo, vừa nhìn chính là thân phận bất phàm.

Trong đó dễ thấy nhất, đương chúc ngồi ở nhất trương ngọc ghế lão giả, râu bạc trắng bạch nhiễm, vóc người gầy, bất quá, nhưng cũng là đầy mặt hồng quang, hai mắt hắc bạch phân minh, lấp lánh hữu thần.

Người xung quanh nhìn hắn, không khỏi sẽ toát ra vẻ cung kính, ngay cả Âu Dương Lâm đều là như vậy.

Hắn chính thị Thánh Đan phòng đại trưởng lão, cũng là Yêu Linh tông thủ tịch đại đan sư ---- Tề Luân, tại Yêu Linh tông tám phần mười đan dược quân xuất từ Thánh Đan phòng, đủ có thể thấy tại Yêu Linh tông địa vị cao bao nhiêu, tại chương môn xuống, cùng Mặc Độ, Họa Quỷ nổi danh, xuống chút nữa mới là bất đại vực vực chủ.

Giờ này khắc này, Tề Luân chính nhưu mảy, thỉnh thoảng vuốt bạch sắc chòm râu, hiển nhiên gặp nan đề.

Về phần bên cạnh hắn những người khác, đã là một bộ thức thủ vô sách đáng đáp, trong đó tự bao quát Đoái vực đại y sư Hàn Tung.

Đám xoa xoa tay, hoàn toàn đã không có biện pháp.

"Âu Dương công tử chứng bệnh, không ổn a, lão phu hôm qua đứt đồ ăn cho hân Ngưng Thần đan, dĩ nhiên không có đưa đến nửa điểm hiệu quả." Tề Luân nhú mày, biểu thị bất khả tư nghị, phải biết rằng, này Ngưng Thần đan thế nhưng dụng đại lượng thiên tài địa bảo, thiên niên linh chu luyện chế ra tới đan dược, chỉ là một quả tợ giá trị hơn một nghìn linh thạch, trân quý trình độ có thể thấy được đấy.

Tề Luân một năm đơn giản cũng liền có thể luyện ra tam mai mà thôi, đúng người phạm thậm chí có khởi tử hồi sinh công hiệu, thế nhưng đúng Âu Dương Hàn, lại không nửa điểm tác dụng.

"Ta hôm qua cũng vì Âu Dương công tử sử dụng Cửu Hóa Thần Ly phù, hiệu quả cũng không rõ ràng, thần hồn chi thương luôn luôn tại tương dữ là lúc, rồi lại thêm tân thương." Nói chuyện là một cái gây tiểu lão đầu, tên là Đan Nam, tại Ly vực cũng là nổi danh chế phù đại sư.

Nghe được như vậy ngôn ngữ, Âu Dương Lâm trên mặt khuôn mặt u sầu nặng hơn, nếu là liên đại đan sư Tề Luân đều nói như thế, kỳ từ đã có thể hung hiểm, thần hồn chi thương nếu không thể mau chóng trị hết, như vậy rất nhanh thì sẽ biến thành si ngốc, sau đó tâm huyết hao hết mà chết.

Nghĩ tới đây, Âu Dương Lâm có thể nói tim như bị đao cắt, ngày xưa vực chủ phạm thiên tự nhiên hoàn toàn không có, cả nhân phảng phất trong nháy mắt già rồi vài tuổi.

"Thực sự không được, lão phu chỉ có thể vận dụng Thiên Uy Thuần Sinh đan rồi, chẳng biết Âu Dương trưởng lão ý như thế nào?" Tề Luân bỗng nhiên mở miệng nói.

Theo "Thiên Uy Thuần Sinh đan" năm chữ theo Tề Luân trong miệng nói ra, lớn như vậy phòng trong, mọi người thần sắc nhất thời ngẩn ra, Thiên Uy Thuần Sinh đan là vật gì bọn họ tự nhiên sẽ hiểu, là Tề Luân dùng thập năm luyện thành bảo đan, người phạm dùng có thể thọ nguyên tăng nhiều, bách bệnh bất xâm, Ngưng Khí kỳ tu sĩ dùng có thể thần hồn một lần nữa ngưng tụ, thọ nguyên nhiều hơn bán một giáp.

Chỉ là viên thuốc này, tối thiểu giá trị một vạn linh thạch, hơn nữa chỉ lần này một quả!

Bởi vậy có thể thấy được, Âu Dương Lâm mặt mũi của cũng chân không nhỏ.

Bất quá, Âu Dương Lâm trên mặt biểu tình lại hiển khó xử, Tề Luân có thể xuất ra Thiên Uy Thuần Sinh đan, đúng là thành tâm tương trợ, nhưng cũng không phải là không ràng buộc, sở dĩ có người dùng đan dược gì, phù lục đều là phải trả tiền, này một vạn linh thạch. . . Âu Dương Lâm có chút không chịu nổi.

Dù sao một tháng này lại, tới tới lui lui hân đã hao tổn bảy thiên linh thạch.

Chỉ là giờ khắc này, Âu Dương Lâm đã không biết, ngoại trừ Thiên Uy Thuần Sinh đan, còn có cái gì biện pháp khác.

Ngay Âu Dương Lâm rơi vào khó xử là lúc, một gã thanh y đệ tử bỗng nhiên bước vào phòng trong, sau đó mở miệng nói: "Bẩm báo Âu Dương trưởng lão, ngoài cửa một gã tự xưng Nhị Di nhân cầu kiến."

"Nhị Di?" Âu Dương Lâm biểu tình khẽ nhúc nhích, hân tự nhiên sẽ hiểu này Nhị Di chính là Hàn Tung cực lực đề cử, nếu là trước đó vài ngày, hân còn có thể đại cảm thấy hứng thú, bất quá, hôm nay Tề Luân đại đan sư đều có chút khó làm, chính là Nhị Di. . .

Bất quá, nếu tới, Âu Dương Lâm cũng không tiện chặn ngoài cửa, trầm giọng nói: "Cho mời chứ."

Chỉ quá chỉ chớp lát, phòng ở ngoài, Ninh Trần mang theo một bả giấy dầu tẩm, chậm rãi đi đến, trên mặt như trước mang theo trương bạch sắc mặt nạ.

Chẳng qua là khi Ninh Trần xuất hiện ở trước mắt mọi người là lúc, tất cả mọi người vùng xung quanh lỏng mày đồng loạt nhú lại, chỉ thấy này Ninh Trần một đầu không cao, gầy teo yếu yếu, tuy rằng mang theo mặt nạ, nhưng cũng không có bất luận cái gì thần kỳ chỗ, nhất là quần áo trên người, càng phá đồ lạn, trứ trứ ba ba, ngay cả ăn mày đều so với hân ăn mặc hảo.

Theo khí tức trên người phán đoán, tu vi cùng chư vị trưởng lão cũng kém nhất mảng lớn.

Nếu không phải Nhị Di tử túc bài động ở bên hông, phỏng chừng bị người trở thành xin cơm ăn mày oanh đi đã nói không chừng.

Một cái nghèo thành như vậy đức hạnh nhân, có thể có đầu bản lĩnh? Đây là chư vị trưởng lão trong đầu chân thật nhất thiết ý niệm trong đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Buông tay đặc tự tại

Ninh Trần tự nhiên chú ý tới bốn phía nhân quái dị đáng sợ, bất quá, cũng không có quá nhiều phản ứng, nhìn chủ tọa thượng Âm Dương Lâm, ôm quyền, cúi người, thi lễ, bầy làm ra một bộ cung kính đáng sợ đạo: "Văn bối Nhị Di, bái kiến Âm Dương trưởng lão."

Dứt lời, rồi hướng Tề Luân thi lễ, đường đường Yêu Linh tông thủ tịch đại đan sư, Ninh Trần còn là biết được.

Đối với Ninh Trần cung kính, Tề Luân chỉ là gỡ gỡ chòm râu, lý chưa từng lý, cái này cũng tịnh không kỳ quái, hắn Tề Luân là người thế nào, Yêu Linh tông thủ tịch đại đan sư, thân phận cao hơn Ninh Trần xuất không chỉ một đẳng cấp, đồng thời Ninh Trần này phò tôn vinh xuất hiện, cũng để cho trong lòng hắn tràn ngập chẳng đáng.

Về phần các trưởng lão khác đều là như vậy, liếc mắt nhìn nhìn Ninh Trần, trong ánh mắt vô tình hay cố ý đã toát ra vẻ khinh miệt.

Hàn Tung đã lắc đầu liên tục, Nhị Di hình dạng nhượng hấn thất vọng rồi, là trọng yếu hơn là, Tề Luân đại trưởng lão đều phải vận dụng Thiên Uy Thuần Sinh đan rồi, đây cũng không phải là Nhị Di thực lực có thể so sánh, đứng Nhị Di căn bản cũng không bao có cái gì hy vọng, thực lực kém quá lớn.

Ninh Trần tự nhiên chú ý tới biểu tình của những người khác, bất quá đã không có để ý, hắn mục đích tới nơi này rất đơn giản tinh khiết, rất rõ ràng, chính là vì linh thạch, cái khác hết thảy mặc kệ.

"Xin hỏi Âm Dương công tử thân nhiệm đầu cấp?" Đối mặt bốn phía nhân chẳng đáng, Ninh Trần không có chút nào dị dạng, toàn bộ đương nhìn không thấy, mở miệng hỏi.

Đối với Ninh Trần, Âm Dương Lâm tuy rằng không ôm có hi vọng, thế nhưng cứ như vậy không rảnh để ý, cũng không tránh khỏi thất lễ, không nhìn tăng diện xem phạt diện ma, Mồ Mồ mặt mũi của là không thể không cấp.

"Trung tư, đau thương thành nhanh, bị thương thần hồn." Âm Dương Lâm thoáng quan sát một chút Ninh Trần, xem thường đạo, trong giọng nói ai oán ý ừ ừ.

Đối với lần này, Ninh Trần cũng không có cảm thấy chút nào ngoài ý muốn, hắn thân là nhân, thất tình lục dục vốn là nếu so với Yêu Linh tông rất nhiều tu sĩ tới càng khắc sâu, kinh lịch thế sự cũng không toán thiếu.

Sau đó, Ninh Trần lại từ Âm Dương Lâm trong miệng biết được, Âm Dương Lâm chỉ từ Âm Dương Hàn thừa nhỏ tự cùng một Hồ yêu Tiểu Thiên thanh mai trúc mã, tiếc rằng một năm trước, bị Yêu Linh tông Thượng Thanh quan lựa, vào cung làm tần phi, như vậy đã kích đúng Âm Dương Hàn quả thực không nhỏ, cái loại này sâu tận xương tủy yêu say đắm bị rõ ràng tróc rơi, người bình thường là thụ không.

Mà lựa Tiểu Thiên người, không là người khác, chính thị Triệu Từ Hoài!

Đây cũng là Thượng Thanh quan ban tặng Triệu Từ Hoài mặt khác hạng nhất quyền lực, đó chính là hàng năm đều phải là Linh Khâu quốc tại Yêu Linh tông tuyên ra tuyệt thế mỹ nữ, sẽ hiệu kính Linh Khâu quốc hoàng đế, sẽ đưa đến Thượng Thanh quan đi.

Nói ngắn lại, này Yêu Linh tông tại Linh Khâu quốc cảnh nội, ra về không đếm xỉa đến, kì thực hoặc nhiều hoặc ít, đã bị thụ áp bách.

"Thần hồn chi thương, rất khó khôi hấn, lão phu xin khuyên tiểu hữu, còn là biết khó mà lui thật tốt." Một bên Tề Luân rút cục mở miệng nói một câu, cao cao tại thượng giọng điệu mười phần: "Hơn nữa lão phu cũng định vận dụng Thiên Uy Thuần Sinh đan rồi, viên thuốc này chỉ bá đạo nói vậy người đã có nghe thấy, căn bản cũng không phải là người loại tu vi này người, có thể so sánh."

Tề Luân lời này nói bóng gió đã rất rõ ràng, nói trắng ra là chính là, ta đều y bất hảo, ngươi còn con này Nhị Di có thể thế nhưng? Đứng ở chỗ này hạt sam hợp.

Các trưởng lão khác, y sư đã đều gật đầu biểu thị tán thành.

Ninh Trần cũng không có lập tức làm ra trả lời, nhìn một chút nằm ở hàn ngọc trên giường Âm Dương Hàn, chân mày hơi nhíu lại, con người nhẹ nhàng chuyển động hai cái, trong đầu bỗng nhiên linh quang lóe lên, trong lòng phảng phất có chủ ý.

"Ta nghĩ, ta có thể thử một lần." Ninh Trần nhìn chăm chăm Âm Dương Hàn, nhẹ giọng nói một câu.

Theo Ninh Trần lời này mở miệng, bốn phía y sư nhất tề biến sắc, hầu như trăm miệng một lời đạo: "Chỉ người?"

"Tiểu hữu, bệnh này nhân không giống bình thường, không có thể như vậy người lung tung đi thử, lẽ nào người không nhìn thấy Tề Luân đại đan sư ở đây sao?" Chế phù đại sư Đan Nam nhượng mày, nói một câu.

Phải biết rằng, bệnh chứng như vậy, ngay cả Tề Luân đại trưởng lão đều có chút hơi khó, thậm chí không tiếc vận dụng Thiên Uy Thuần Sinh đan, Ninh Trần chính là một cái tiểu bối đã muốn thử xem? Có chút không tự lượng sức chứ.

Tề Luân mặc dù không có người chung quanh như vậy kịch liệt phản ứng, nhưng trán cũng là khẽ nhúc nhích, tại Yêu Linh tông hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, ở trước mặt hắn còn dám thể hiện nhân nì.

"Chẳng biết tiểu hữu cần loại nào thiên tài địa bảo? Lại muốn dụng loại nào thượng thừa đan dược?" Tề Luân nhin không được, tò mò hỏi một câu.

Ninh Trần khinh khê lắc đầu: "Không cần thiên tài địa bảo, cũng không cần thượng thừa đan dược, ta chỉ cần một khoản nhất mực."

Bá!

Theo Ninh Trần nói ra những lời như thế, người ở tại tràng nhất tề biến sắc, Tề Luân đại trưởng lão đều phải vận dụng Thiên Uy Thuần Sinh đan rồi, đây là muốn cầm xuất toàn lực, có thể trước mắt này Ninh Trần lại chỉ cần một khoản nhất mực? Đây rõ ràng chính là coi thường nhân ma.

Ngồi ngay ngắn ở ngọc ghế trên Tề Luân, sắc mặt thoáng có chút khó coi, Ninh Trần lời này, khi hán trong tai, rõ ràng là đối với hán đan đạo nghi vấn, nói trắng ra là, chính là Thiên Uy Thuần Sinh đan cũng không cập hán một khoản nhất mực.

Ninh Trần tự nhiên thấy được người chung quanh biểu tình biến hóa, sẽ coi rẻ, sẽ nghi vấn, Tề Luân sắc mặt rất khó coi.

Bất quá, Ninh Trần đã không thêm để ý, đồng thời hán nói ra lời này, cũng không chăm đối với bất kỳ người nào ý tứ, càng không có bất luận cái gì coi rẻ Tề Luân đan đạo ý tứ, tại Ninh Trần họa đạo cảm ngộ trung, khắc sâu hiểu rõ một chút, tâm bệnh còn cần tâm được y.

Kiến bốn phía nhân từng cái quái dị mặt, Ninh Trần đơn giản cũng sẽ không nói bảo, có cần hay không tùy bọn hán liền.

Âu Dương Lâm thoáng nhìn liếc mắt người xung quanh, lại nhìn một chút Ninh Trần, trầm ngâm chỉ chốc lát, cuối cùng phân phó một gã tiểu đệ từ đạo: "Đi, thủ một bộ văn chương lai."

Âu Dương Lâm nghĩ cách rất đơn giản, quay về với chính nghĩa cũng không có cái gì tổn thất, đơn giản để Ninh Trần thử một lần.

Chỉ chốc lát, một gã thanh y đệ tử liền tương văn chương đặt ở phòng một bên ngọc án trên, văn chương đều là phi thường phổ thông, nhìn nữa mọi người cũng đã đều đưa mắt nhắm ngay Ninh Trần.

Ninh Trần không có đi xem những người khác liếc mắt, cất bước đi tới ngọc trước án, chỉ là Ninh Trần cũng không có lập tức cừ bút, mà là khép hờ hai mắt, hít sâu một hơi, trong đầu càng nhớ lại trong sách một đoạn đoạn thể mỹ ái tình, cùng với Khô Giác đại sư giáo huấn Ninh Trần chính là lời nói, đại thừa kinh Phật càng ở trong lòng không ngừng ngâm tụng.

"Hỏi thế gian tình là gì. . ." Đương Ninh Trần trong đầu xuất hiện như vậy ngôn ngữ thời gian, người ở chỗ này, thần sắc bỗng nhiên khê động.

Ngay cả Tề Luân đại đan sư vùng xung quanh lòng mảy đều nhẹ nhàng giật mình, giờ khắc này, hán có thể rõ ràng cảm thụ được, Ninh Trần trên người tán phát ra khí tức, từ từ phát sinh cái biến, trở nên bình thản, bình yên, linh hoạt kỳ ảo, đó là một cỗ phật từ bi khí!

Đón, đương Ninh Trần chậm rãi mở hai mắt ra là lúc, trong con mắt hoàn toàn không có chút nào gọn sóng, bình tĩnh làm cho có một loại cảm giác hít thở không thông, thời gian phảng phất tại Ninh Trần tâm cảnh trong đã đình trệ.

Cừ bút, dính mực, Ninh Trần tùy theo tại trước mắt nhất trương trên tờ giấy trắng, bắt đầu họa, bút pháp mềm nhẹ, như chuồn chuồn lướt nước(hời hợt), lại thích đường như thiếu nữ phiến phiến khơi vũ, không có mạnh mẽ, càng không có sát ý, hết thấy đều tràn đầy thiện cảnh cảm giác, thậm chí làm cho không khỏi say sưa trong đó.

Chỉ quá sau thời gian uống cạn tuần trà, nhìn nữa Ninh Trần trước mặt cửa, dĩ nhiên xuất hiện nhất bức tranh, chính là một cái duyên dáng yêu kiều thiếu nữ, không có sử dụng bất luận cái gì thuốc màu, chỉ là nhân nhạ thủy mặc mà thôi, họa phong so với dĩ vãng tình điều nói tí mĩ, đã trừu tượng rất nhiều, bất quá, tư thái, thần thái kia cùng mặt mày, lại có thể làm cho sâu đậm cảm thụ được.

Theo Ninh Trần tương tranh thủy mặc cảm lấy, phòng trong mọi người, thần sắc nhất tề khê nhích, không thể phủ nhận, Ninh Trần họa làm quả thật không tệ, chỉ tiết biểu hiện rất là đúng chỗ, thiếu nữ duyên dáng yêu kiều, nhưng là tựu không hơn.

Như vậy họa làm khó đạo là có thể nhượng Âu Dương công tử thần hồn chi thương khỏi hán? Đây thái giả chứ? Không thể nào.

Ninh Trần không có nhiều lời cái khác, càng không có quan tâm những người khác, cứ như vậy yên lặng tương bức họa cuộn tròn đặt ở Âu Dương công tử trước mặt cửa.

Chỉ chốc lát, ở nơi này thiếu nữ bức họa cuộn tròn ánh vào đến Âu Dương công tử dờ dẩn trong tròng mắt lúc, tất cả mọi người có thể rõ ràng thấy, Âu Dương công tử vô thần hai mắt, bỗng nhiên sinh ra nhất ti gọn sóng, tan ra ánh mắt càng dần dần bắt đầu tụ lại.

Có phản ứng!

Lại là mấy hơi thở quá khứ, nhìn nữa Âu Dương công tử, sắc mặt trắng bệch dần dần bắt đầu trở nên hồng nhuận, đón trong suốt trong tròng mắt, hai hàng nhiệt lệ lăn lăn xuống.

"Này. . . Này. . ."

Thấy vậy cảnh, người xung quanh, bao quát Âu Dương Lâm, Tề Luân ở bên trong, sắc mặt nhất tề đại biến.

Điều này sao có thể?

Bọn họ tường tất cả biện pháp, cũng không có nhượng Âu Dương công tử có phản ứng chút nào, Ninh Trần chỉ là một bộ nhìn như phở phở thông thông họa, để Âu Dương công tử nước mắt rơi như mưa?

Roi lệ phân minh chính là thần hồn xúc động phản ứng a.

Bá!

Trong lúc giật mình, nhìn chăm chăm vào họa nhìn Tề Luân, bỗng nhiên khiếp sợ tại chỗ, cảm thụ được họa vừa cảnh hân, nữa xem Ninh Trần thủy mặc thiếu nữ, nơi nào còn là thiếu nữ a, phân minh chính là một pho tượng kim quang rạng rỡ phật tượng, khoanh chân với hư không, hai tay tạo thành chữ thập, cả người toả ra kim quang.

Này phật tượng cũng không phải là văn chương bức họa, chỉ là một cỗ phật khí tức, họa trung có linh, Ninh Trần họa trung phát ra linh, đó là phật!

Giờ khắc này, Tề Luân lại có một loại không rõ cảm giác, phật tượng trong tản ra khí tức, dĩ nhiên nhượng lớn như vậy phòng, đều tràn đầy bình thân, từ bi cảm giác, trác, ghé, chén trà, phẳng phát đều là phật tượng, làm cho lòng nóng nảy thái, tùy theo bình thân xuống tới, quên mất phàm trần tất cả!

Trong lòng có phật, khắp nơi đều vì phật, Ninh Trần đã đem phật tượng đã nhập đảo Tề Luân đại sư đích trong lòng, tự nhiên nhìn cái gì đều là phật, cảnh giới như thế, chính thị tương đại thừa kinh Phật cực hạn dung nhập họa đạo sở sanh.

"Này. . . Điều này sao có thể? Chính là Ngưng Khí tu vi đệ tử, sao sẽ làm ra như vậy bức họa cuộn tròn?" Tề Luân rung động trong lòng!

Không chỉ là Tề Luân, kế tiếp, Âu Dương Lâm, Hàn Tung chờ người, đồng dạng có như vậy cảm thụ, kinh hãi nhìn Ninh Trần, kinh hãi nhìn Ninh Trần bức họa trong tay, thậm chí bọn họ có một loại cảm thụ, bốn phía rất ít đại thừa kinh âm quanh quẩn trong đó.

Không có uy áp, không có có khí thế lăng nhân, có chỉ có bình thân, an tường.

Nhìn nữa trước chất phác Âu Dương công tử, khóc càng thêm thương tâm, phẳng phát tương nghẹn ở trong lòng tích tụ toàn bộ phát tiết ra ngoài giống nhau.

"Công tử, nhất vị đại sư đã từng đã nói với ta, chút thành tựu giả, xem trọng là có, có khu nhà cấp cao, có mỹ thiếp, có tình trung tình cảm chân thành, có vô thượng tu vi, đại thành giả, xem trọng cũng vô, là có thể buông cái gì, buông chấp niệm, buông phân biệt, buông vọng tưởng, buông tay mới có thể có tự tại." Ninh Trần từ từ hướng Âu Dương công tử đạo, đây chính là đại thừa kinh Phật trung nguyên thoại.

"Buông. . . Nhưng không cam lòng a!" Âu Dương Hàn bỗng nhiên gầm thét một tiếng, nỗ lực đưa tay ra, đưa về phía trong bức họa thiếu nữ, phẳng phát đưa về phía hân Tiểu Thiên, đứng Tiểu Thiên tình cảm chân thành, đứng vận mạng hận, không người có thể hiểu.

Hầu như ngay Âu Dương Hàn rít gào ra sát na, lớn như vậy phòng nhất thời một mảnh tĩnh mịch, Âu Dương Lâm, đại đan sư Tề Luân đều nghẹn họng nhìn trần trời.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Thở tử hờ bi

Bọn họ dùng hết tất cả biện pháp, cũng không có nhượng Âu Dương Hàn có phản ứng như thế, nói cách khác, một ngày Âu Dương Hàn có phản ứng, một lần nữa cảm thụ được nội tâm đau khổ, cũng liền ý nghĩa khỏi rồi.

Này cả người đổ tên, rốt cuộc là người ra sao đã? Mồ Mồ lúc nào thu chính mình như vậy cảnh đẹp trong tranh đệ tử? Tề Luân trong lòng sợ hãi than một tiếng, hai mắt viên trung.

"Không bỏ xuống được, đi học giữ phóng, bức họa này tổng ngươi, ngắm trân trọng." Ninh Trần cẩn cẩn dục dục tương bức họa cuộn tròn đặt ở Âu Dương Hàn thủ trung, xem thường nhất cú, giọng nói tràn ngập âm áp thiện niệm.

"Cảm tạ, cảm tạ." Âu Dương Hàn chậm rãi theo hàn ngọc sàng thượng ngồi dậy, khách khí với Ninh Trần đạo, hiển nhiên đã triệt để khôi phục ý thức, tuy rằng trong lòng y theo có đau thương, nhưng khúc mắc đã giải, thêm chi Ninh Trần họa trung phật niệm lực, đã nhượng Âu Dương Hàn thần hồn chi thương khỏi hân.

Thấy mình con trai duy nhất triệt để tỉnh táo lại, có thể bình thường nói chuyện với nhau, Âu Dương Lâm nội tâm tràn ngập kích động, viên mắt ửng đỏ.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, Thiên Uy Thuần Sinh đan cũng không nhất định có thể đủ chữa trị chứng bệnh, lại bị Ninh Trần một bức họa y được rồi.

Đương nhiên, đây cũng không phải là Tề Luân đan đạo không được, mà là không có đúng bệnh hốt thuốc mà thôi, khúc mắc dụng đan được là sơ không giải được, coi như vào đông lấm lấm tuyết trắng, tu vi cao đi nữa cũng vô pháp đem toàn bộ tan rã, chỉ có thể đợi được xuân về hoa nở lúc.

Sau đó, Ninh Trần không nói gì nữa, chậm rãi lui về phía sau hai bước, tại Tề Luân đại trưởng lão thậm chí mọi người trong ánh mắt kinh ngạc, ly khai phòng.

Ngoài cửa sổ, yên vũ đã tán đi, nhân nhật xuân quang phổ sai đại địa, soi sáng tại Ninh Trần trên mặt cửa, phảng phất thiếu nữ lụa mỏng quất vào mặt, nhưng Ninh Trần nghĩ phi thường thoải mái.

Thở thật dài nhẹ nhõm một cái, Ninh Trần cũng không có tuyến trách triệt để rời đi, mà là tiến vào chánh đường trong, lẳng lặng chờ, tuy rằng vừa Ninh Trần tương họa vừa cảnh phát huy đặc vô cùng nhuần nhuyễn, nhưng. . . Thâm tạ linh thạch, hắn có thể không có quên.

Quả nhiên, Ninh Trần tại chánh đường trung ngồi không bao lâu, Âu Dương Lâm về mặt nghênh cười đi đến, so với trước tiêu tụy, rõ ràng hơn một chút không khí vui mừng, đứng Ninh Trần càng tràn đầy thần thiện cùng cung kính.

"Lệnh công tử làm sao?" Ninh Trần ngồi ngay ngắn ở cây tử đàn ghé, nhẹ giọng hỏi, bãi làm ra một bộ bí hiểm đáng đáp, nhưng trong lòng nhớ linh thạch, nhưng lại không tiện nói rõ.

"Được rồi, toàn bộ được rồi, đã có thể uống nhiều cháo nhỏ." Âu Dương Lâm hưng phấn nói, đứng Ninh Trần cũng là khách khí có thừa.

"Ừ, như vậy có nhiên rất tốt." Ninh Trần gật đầu, sau đó tựa không ngừng bãi lộng trong tay kim sắc ngọc giản, cố ý tương tà có "Thâm tạ" một mặt, nhắm ngay Âu Dương Lâm.

Cũng không biết Âu Dương Lâm là nhìn thấu Ninh Trần cử động, còn là bản thân chính là một cái người biết, trực tiếp từ bên hông tá hạ một cái túi đựng đồ, cẩn thận phóng tới Ninh Trần trước mặt: "Nhị Di đứng khuyến tử có tái tạo chi ân, Âu Dương Lâm vô cùng cảm kích, kiến Nhị Di cũng không phải giàu có người, tiểu chút lòng thành phải không kính ý."

Ninh Trần nhìn một chút bên cạnh kim sắc trữ vật đại, lại nhìn một chút Âu Dương Lâm, đã không khách khí, quả đấm phù tại trữ vật đại thượng, linh khí tại trữ vật đại thượng đảo qua, Ninh Trần trong lòng không khỏi khẽ động, trong túi đựng đồ có chừng hai nghìn linh thạch!

Hai nghìn linh thạch đứng Ninh Trần mà nói, tuyệt đối có thể nói là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, trừ lần đó ra, còn có một cái mục bài, có chừng hai mươi mục.

Hai nghìn linh thạch thêm hai mươi mục, hoàn toàn có thể nói là thâm tạ.

Trong lúc nhất thời, Ninh Trần trên mặt cửa có thể nói tràn đầy hưng phấn ửng hồng, trái tim càng phịch phịch khiêu một liên tục.

Sau đó Ninh Trần cũng không có quá nhiều dừng lại, cùng Âu Dương Lâm đơn giản hàn huyên vài câu, liền tìm lý do, đứng dậy cáo từ.

Linh thạch tới tay, Ninh Trần ở chỗ này ngây ngô cũng không có nhiều ý nghĩa, gặp phải phiền phức đã nói không chừng, dù sao mới vừa rồi còn là nhưng Tề Luân có chút khó chịu.

Đi ra Âu Dương trạch để, Ninh Trần nhất thời tâm tình thật tốt, thoáng cái lại chiếm được hai nghìn linh thạch, cái này rốt cục có thể cho mình Thánh Mộc kiểm toàn bộ đều đến tứ cấp, nhược là vận khí tốt tỷ lệ thành công cao một chút nói, đều đến cấp năm đã nói không chừng, thật là là bực nào cường hân.

Trừ lần đó ra, bản thân còn có thể đến Tiểu Thiên Bách Linh đồ trung thu được nhiều đan dược, đề thăng tu vi của mình.

Còn chưa đi thượng vài bước, Ninh Trần cũng đã đem này hai nghìn linh thạch an bài đi ra ngoài.

"Lần trước không có tiền thời gian, Linh Hồ hiện tựa giải hần khẩn cấp, lúc này đây lại là, xem ra này Đoái vực thật đúng là ta phúc địa a." Tìm một chỗ yên tĩnh lấy xuống mặt nạ, Ninh Trần cảm thấy mỹ mãn, tựa lẩm bẫm.

Ngẩng đầu, nhìn một chút thiên khung Thái Dương, đã bắt đầu ngã về tây, thời gian đã không còn sớm.

Không có ở Đoái vực quá nhiều dừng lại, Ninh Trần lợi dụng Phong Hành thuật, rất nhanh hướng phía Ly vực phương hướng đi.

Chỉ quá khứ nửa canh giờ, tiến vào Ly vực trong, Ninh Trần cũng không có lập tức trở lại Hồng Lâm động phủ, mà là cải biến phương hướng, hướng phía Ly vực lớn nhất chạy đi, ở nơi nào sở bán, đều là một ít hơi chút cao cấp tài liệu, phù lục, thỉnh thoảng còn có thể thấy một chút pháp bảo.

Mà Ninh Trần đối với mua bán pháp bảo, phù lục căn bản tựa không có hứng thú, mà hắn cần chính là cao cấp một chút chế phù tài liệu, đã lĩnh ngộ giao nhau bút pháp, trong túi cũng có linh thạch, Ninh Trần cần hoàn thiện mình một chút Tuyệt Yêu quyền.

Ninh Trần muốn đi chợ, chính vị với một chỗ chân núi, bên trong đình đài lầu các chỗ nào cũng có, so với Ninh Trần mai Mỹ Nhân Mê Huyền phù tiểu chợ, chẳng biết náo nhiệt nhiều ít, bên trong cũng không phải thanh nhất sắc ngoại môn tiểu đệ tử, đệ tử bình thường chỗ nào cũng có, khi thì còn có thể thấy các trung đệ tử.

Đối với lần này, Ninh Trần cũng không để ý tới, cất bước đi vào trong đám người, bắt đầu tìm kiếm mình muốn tài liệu, khi thì gió nhẹ thổi qua, chạng vạng nhàn nhạt xuân phong hãy để cho nhân cảm thấy nhẹ nhàng.

Nhưng mà, ngay Ninh Trần xuyên toa ở trong đám người mua tài liệu là lúc, Ninh Trần thần sắc bỗng nhiên khẽ động, chỉ thấy cách đó không xa bu đầy người, đồng thời thường thường nghị luận âm ỉ, trên mặt viết đầy kinh hãi cùng sợ ý, không ngừng chỉ trỏ, xì xào bàn tán.

Ninh Trần hơi nhíu mày, tò mò thấu qua quá khứ.

Chẳng qua là khi Ninh Trần chen quá nhân bụi rậm, đưa ánh mắt về phía tiền phương thấp bé mọc thai lúc, bình thần, lạnh nhạt ánh mắt chợt khẽ động, hai mắt khẽ nhếch, mắt lộ ra lau một cái khiếp sợ.

Chỉ thấy mọc trên đài, một gã Hồng y thiếu nữ đang bị đình ở tại một cái cọc gỗ trên, Hồng áo lụa đã sứt mẻ bất kham, theo gió lạnh rung phiêu đảng, thiếu nữ trên người càng trải rộng từng cái huyết lân lân vết thương, thể thâm không gì sánh được, rồi tung tóc đã che ở nàng đại ngành khuôn mặt.

Có thể dù vậy, Ninh Trần liếc mắt đã đem kỳ nhận ra, nàng chính thị Liễu Anh Tuyết!

Hôm nay đã không hề sinh cơ.

"Này. . ." Ninh Trần trong lòng căng thẳng, phảng phất bị nhất hai bàn tay đột nhiên nắm chặt, ngực một trận bị đè nén, phảng phất hít thở không thông như nhau khó chịu. "Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Tất cả tới quá đột nhiên.

Mà ở Ninh Trần nội tâm, đứng Liễu Anh Tuyết đích tình hoài dị thường phức tạp, nàng mặc dù là Họa Nhân các nhân, nhưng đã mất cừu hận đáng nói, là địch? Là hữu? Người lạ nhân? Điều không phải là.

Tại Ninh Trần tâm trung, lại là có một loại thổ từ hồ bi cảm giác.

Nhìn nữa mọc trên đài, đang đứng năm tên Họa Nhân các đệ tử, trên mặt viết đầy lãnh khốc cùng tuyệt tình, dẫn đầu chính là một danh gầy teo thật cao thanh niên, cảm thật dài, hẳn chính thị Họa Nhân các một cái tiểu đầu mục, tên là Vương Dương.

"Họa Nhân các xem như Ly vực đệ nhất đại các, Triệu Tử Hoài sư huynh đứng kẻ phản bội chưa bao giờ hội nhân từ nương tay, này Liễu Anh Tuyết ám thông ác đồ Ninh Trần, hướng Ninh Trần tiết lộ ta Họa Nhân các cơ mật hành động, hạ trảng chính là loạn đao chém chết, hy vọng các người đã dẫn cho rằng giới, tại Ly vực từ nay về sau người nào còn dám cùng Ninh Trần tiếp xúc, Họa Nhân các tuyệt không buông tha!" Vương Dương đứng ở trên đài, lớn tiếng nói rằng, trên mặt không hề thương hại tình, trong con mắt còn có chứa lau một cái ngạo nghễ.

Đứng ở nhân bụi rậm trung Ninh Trần, nhất thời hiểu tất cả, ngày ấy chính thị Liễu Anh Tuyết nể tình bản thân nhất ti thiện niệm phân thượng, báo cho Họa Nhân các truy sát phương hướng, mới để cho Ninh Trần miễn với một kiếp.

Chỉ là không nghĩ tới, nàng dĩ nhiên. . .

Theo Vương Dương tuyệt tình cùng phách lối ngôn ngữ truyền vào đến Ninh Trần trong tai, Ninh Trần ngón tay của kim lòng không đậu đầu động liễu vài cái, sau đó một chút nắm lên, khớp xương ca ca rung động, trên mặt phảng phất kết liễu một sương lạnh, băng lãnh một mảnh!

"Lâm Anh, này Liễu Anh Tuyết có thể là của ngươi hảo tỷ muội a, ngươi nguyện ý vì nàng nhất xác sao?" Vương Dương khinh bỉ nhìn liếc mắt Liễu Anh Tuyết thể thâm thi thể, mặt trên đều là Triệu Tử Hoài lưu lại lưỡi dao, lại đưa mắt nhắm ngay cách đó không xa, một gã thanh thuần thiếu nữ trên người.

Tên này bị kêu làm Lâm Anh thiếu nữ, kiến Vương Dương ánh mắt lạnh như băng quăng lai, nhất thời chính là một kích linh, trên mặt viết đầy kinh khủng, sắc mặt trắng bệch.

"Ách. . . Không, Liễu Anh Tuyết ám thông Ninh Trần, tội khác có thể chu, ta đã cùng nàng đoạn tuyệt quan hệ." Lâm Anh nói ra lời này, trong lòng tại yên lặng rơi lệ, nàng là Liễu Anh Tuyết bằng hữu duy nhất, nếu như lúc này nàng khoanh tay đứng nhìn, Liễu Anh Tuyết phỏng chừng sẽ vứt bỏ thi hoang dã, đây đối với Liễu Anh Tuyết mà nói, không thể nghi ngờ là một cái thể thâm kết cục.

Có thể giờ này khắc này, nàng thực sự thái sợ, không có người có thể bang trợ nàng.

"Người có thể như vậy thâm minh đại nghĩa phi thường tốt." Vương Dương mỉm cười, gật đầu: "Nếu không người nào nguyện ý là Liễu Anh Tuyết nhất xác, như vậy thì tương thi thể của nàng vứt xuống hoang dã trong, này chó hoang. . ."

"Ta nguyện ý vì Liễu Anh Tuyết nhất xác."

Không đợi Vương Dương tương câu nói kế tiếp nói ra, nhân bụi rậm trong, một cái thâm trầm thả băng lãnh đến xương thanh âm của vang lên, phảng phất nhượng xuân về hoa nở đại địa, một lần nữa rơi vào đến rồi lạnh lùng trời đông giá rét!

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Cường thế đột phá

"Là ai, gan to như vậy." Vương Dương thần sắc biến đổi, tùy theo thanh âm nhìn lại, chỉ là sau một khắc, cả người nhất thời cứng ngắc tại chỗ, hai mắt đại trương.

Chỉ thấy Ninh Trần đang đứng tại nhân bụi rậm trong, hai mắt hàn quang bốn phía, một cỗ lạnh lùng khí thế của càn đạp vào mặt, làm cho không khỏi phía sau lạnh cả người.

"Ninh Trần, ngươi. . . Ngươi. . ." Vương Dương nằm mơ đã thật không ngờ Ninh Trần hội xuất hiện ở nơi này.

Vây xem cái khác Ly vực đệ tử thần sắc giống vậy đại biến, đứng ở Ninh Trần bên cạnh, càn hội đều dĩ Ninh Trần làm trung tâm hướng bốn phía mau tránh ra, không nói đến Ninh Trần cùng Họa Nhân các trong lúc đó đụng chạm, chỉ là Ninh Trần trên người cỗ khí thế kia, cũng đủ để cho nhân tâm kinh.

Ninh Trần không có nhiều lời nữa cái gì, giờ khắc này, lại có vẻ thêm vào trầm tĩnh, dường như trắng như tuyết tuyết trắng, Ninh mặt mà lại băng lãnh.

Mại khai bộ tử, Ninh Trần từng bước một bước trên mộc thai, Vương Dương kiến Ninh Trần tới gần, cả nhân lại kim lòng không đậu liên tiếp lui về phía sau.

Cái khác Họa Nhân các đệ tử thần sắc hơi động, đều lấy ra chiến phù, nhưng không một người dám lên tiền, Ninh Trần chính tay đâm Tư Đồ Phàm, Lý Nham chuyện tình bọn họ tự nhiên sẽ hiểu, tu vi của bọn họ cùng Lý Nham so sánh với, kém không có thể như vậy nhất định nữa điểm.

Nhất là Ninh Trần trên người một cỗ lạnh lùng khí thế của, càn làm cho nhân cực sợ, có một cỗ sắp cảm giác hít thở không thông.

Ninh Trần vốn không có để ý năm sáu gã Họa Nhân các đệ tử, đứng ở Liễu Anh Tuyết thi thể trước mặt, lau một cái ai lạnh theo trên mặt chợt lóe lên.

Cánh tay nhẹ nhàng hướng về phía trước vừa nhấc, phanh, kèm theo một tiếng buồn bực, đình giữ Liễu Anh Tuyết cọc gỗ trực tiếp bạo bể nát, đón Ninh Trần liền tương Liễu Anh Tuyết vết thương buồn thiu thi thể bể lên, sắc mặt lại vô buồn vui, sau đó chuẩn bị rời đi.

Nhưng mà, lúc này, ba gã Họa Nhân các đệ tử, đã chắn Ninh Trần trước mặt của, bất quá, cùng Ninh Trần so sánh với rõ ràng thế yếu, là tiến cũng không được, thối cũng không xong.

"Ninh Trần, ngươi. . . Ngươi dám. . ."

"Người nào! Dám! Cản! Ta!"

Ninh Trần bỗng nhiên không có dấu hiệu nào, lạnh như băng hai mắt nhất trương, phát sinh như vậy rít gào chi âm, nhất thời một cỗ linh khí sóng âm tại Ninh Trần trước người hình thành, thấp bé mộc thai nhất thời đều mãnh liệt rung động, rạn nứt!

Bốn phía chạc cây càn mãnh liệt lay động, gãy!

Phốc, phốc, phốc.

Nhìn nữa Ninh Trần trước mặt, bao quát Vương Dương ở bên trong vài tên Họa Nhân các đệ tử, bản thân tu vi cũng không cao, Ninh Trần chỉ là này nhất rít gào, nhất thời để mấy người này hai lỗ tai ong ong, trong bụng cuộn cuộn, tiên huyết đều theo trong miệng phun ra, sau đó đều than ngời ở trên mặt đất, lỗ mũi, khóe mắt, cái lỗ tai tiên huyết tích tấp chảy xuôi một liên tục.

Thấy vậy cảnh, chu vi vây xem đệ tử, càn đám mặt lộ vẻ thần sắc, liên tiếp lui về phía sau, chút nào không dám đón thêm cận Ninh Trần, lại không dám che ở hân trước mặt của.

Đối với này vài tên Họa Nhân các đệ tử, Ninh Trần xem cũng không có đa liếc mắt nhìn, ôm Liễu Anh Tuyết thi thể, mại khai bộ tử, đi ra chợ, chỉ là tám lưng kia tràn đầy vô tận bi phần, phảng phất một đầu yên lặng liếm vết thương dã thú.

Trong lòng rào rạt hỏa diễm, chưa từng có tăng vọt!

Đối với Liễu Anh Tuyết, Ninh Trần không có gì ôm ấp tình cảm ở bên trong, thế nhưng nàng chỉ là cùng mình có như vậy một chút xấu cùng xuất hiện, sẽ bị Triệu Tử Hoài tru diệt, đây quả thực là lãnh huyết cảm thù!

Phật bản độ nhân, lòng mang thiện niệm!

Hướng này là Ninh Trần chuẩn tắc, bất quá hôm nay vốn là nhân từ lòng mang Ninh Trần, hôm nay lại tràn đầy vô cùng sát niệm, một loại theo trong khung lộ ra tàn nhẫn!

Mặt trời chiều ngã về tây, ôm Liễu Anh Tuyết một đường đi trước Ninh Trần, chậm rãi đi tới Hồng Lâm sơn một chỗ yên lặng chân núi, phát tay chém xuống nhất tiết đại thân cây, trung gian bỏ ra mớ sạch, Ninh Trần một lần cuối cùng nhìn Liễu Anh Tuyết đau khổ cùng tuyệt vọng biểu tình, cứ như vậy ngưng khắc ở trên mặt, Ninh Trần không có phát sinh bất luận cái gì cảm thán, trên mặt không có có bất kỳ biểu lộ gì, tùy theo tương Liễu Anh Tuyết thì thể bỏ vào, ngay tại chỗ mai táng, xuống mồ là an.

Ninh Trần không có lúc đó rời đi, mà là khoan chân ngồi ở hơi có chút ướt lạnh bụi cỏ trên, thần sắc dần dần trở nên bình thản, một luồng ánh tà dương tương Ninh Trần thân ảnh của lập thật tốt trường thật lâu.

Hai tay chậm rãi tạo thành chữ thập, khép hờ hai mắt, Ninh Trần bắt đầu nhất cú nhất cú đọc giữ 《 Bản Nguyên kinh 》, đây cũng là Ninh Trần có thể là Liễu Anh Tuyết làm một điểm cuối cùng chuyện, giờ khắc này, nàng lại có thể cảm thụ được Liễu Anh Tuyết nội tâm cô tịch, thể lương cùng bất đắc dĩ, vì như vậy một chút xấu tu luyện tài nguyên, không tiếc tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục.

Tu đạo tàn khốc, lòng chưa xót, có lẽ chỉ có chân chánh bước vào trong đó, tài năng cảm ngộ.

"Tuy rằng đến bây giờ ta còn không biết chúng ta là địch, là hữu, không biết ta nên đi như vậy ôm ấp tình cảm đối mặt với người, nhưng đây là ta tài cán vì người làm một điểm cuối cùng chuyện, ta khu không tiêu tan người nội tâm đau khổ, nhưng người nội tâm đứng Triệu Tử Hoài tối hậu nhất ti hận, ta giúp người cùng nhau mang theo."

Ninh Trần nhìn trước mặt nho nhỏ thổ bao, thì thảo, chỉ là lời này càng nói càng lãnh, càng nói, một cổ liệt liệt sát ý càng dày đặc.

Đến cuối cùng, Ninh Trần ánh mắt của trong ngoại trừ băng lãnh cùng cừ hận, đã cái gì đều không thấy được, một cổ rít gào hỏa diễm, tại trong lòng của hân tàn sát bừa bãi!

Nhìn phía chân trời, tối hậu nhất ti hoa quang không có vào trong bóng đêm, Ninh Trần chậm rãi đứng dậy, không có dừng lại, xoay người, rời đi.

Một lần nữa trở lại Hồng Lâm động phủ trong, dụng linh khí tương tương cái động khẩu che lại, Ninh Trần không có chút nào dừng lại, trực tiếp theo trong túi đựng đồ móc ra một bả linh thạch, bày ra ở tại Tiểu Thiên Bách Linh đồ thượng.

Sau một khắc, Ninh Trần cả nhân tùy theo xuất hiện ở Luyện Linh động tiền, ở đây rốt cuộc có đáng sợ đường nào, Ninh Trần còn là lãnh giáo qua, lần trước Ninh Trần suýt nữa chết nơi này.

"Bất quá muốn có ở đây không đủ tam tháng trong, đột phá đến Ngưng Khí tầng bảy, bình thường biện pháp đã là không thể nào, lục tầng cùng tầng bảy trong lúc đó chênh lệch quá lớn, này một loại cảnh giới trên chênh lệch, sợ rằng Mỗ Mỗ cũng không thể đủ giúp ta, mà muốn tru diệt Triệu Tử Hoài, Luyện Linh động phẳng phát đã trở thành lựa chọn duy nhất."

Ninh Trần nhìn trước mắt Luyện Linh động, tự lẩm bầm, trong con mắt không hề có nhất gan, cổ kị, nghĩa vô phản cổ, Ninh Trần cất bước, bước vào đến rồi Luyện Linh động trung.

Phút chốc!

Ngay Ninh Trần vừa bước vào đến Luyện Linh động sát na, tứ diện một cổ cường đại áp lực đập vào mặt, lại một lần nữa nhượng Ninh Trần cả người linh khí cảm nhận được trước nay chưa có đè ép, trong cơ thể đan điền khối không khí, càng không ngừng bị áp súc, hỗn phách đều dường như muốn bị chen ra ngoài như nhau.

Loại cảm giác này nhượng Ninh Trần cực kỳ khó chịu, thì dường như cả nhân đều bị một cái vô hình cự măng gắt gao lặc chặt giống nhau.

Chỉ là, giờ khắc này, Ninh Trần trên mặt của đã không có lần trước nhe răng nhếch miệng, thống khổ dữ tợn, chỉ có vẻ mặt bình tĩnh, trong lòng, lại thiếu đốt vô cùng lửa giận.

Trong thần sắc một cổ đáng sợ bình thản, phẳng phát đao khắc ở trên mặt giống nhau, chỉ có trên trán toàn tâm toàn ý gân xanh, cắn chặt hàm răng phát sinh "Kèo kẹt kèo kẹt" âm hưởng, tại yên lặng nói Ninh Trần thừa nhận đau khổ.

Mà thân thể gầy yếu kia, đã không ngừng run rẩy, một vòi máu tươi đã từng điểm từng điểm theo Ninh Trần khóe miệng tràn đầy đi ra.

Bất quá, dù vậy, Ninh Trần cũng không có trước lùi bước, chân mày hơi nhíu lại, cắn chặt răng, đối mặt bốn phía càng ngày càng tứ ngược áp lực, Ninh Trần từng điểm từng điểm khoan chân ngồi xuống, cho người cảm giác, thì dường như ngồi vào đến rồi chậu than trong, thế nhưng Ninh Trần cũng không chút sút mẻ, giống như một tôn đại phật!

Bất đồng dĩ vãng, Ninh Trần mỗi luyện hóa một hơi thở Thượng Cổ tinh thuần linh khí hội nhập đan điền, đều đã có một loại sáng khoái cảm giác, ở chỗ này, Ninh Trần lao lực thiên tân vạn khổ luyện hóa Thượng Cổ tinh thuần linh khí, một ngày hội nhập đan điền khối không khí trung, nhất thời sẽ cảm thấy

một cổ mảnh liệt đau đớn cảm, coi như một viên thiêu hồng đích cái đỉnh, đâm vào đến trong thân thể như nhau, đau rất.

"Ách . . ."

Ninh Trần rốt cục nhận không được, phát sinh nhất tiếng gầm nhẹ, tràn đầy vô tận thống khổ ý, mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu, bùm bùm theo trên thân thể tuột xuống.

Trên cánh tay, trên trán, mỗi một căn huyết quản đều có tiểu to bằng ngón tay, mặt đỏ lên coi như đã có nhiều khiếp sợ nhân!

Thậm chí giờ khắc này, Ninh Trần hai mắt đều có chút mê ly, Luyện Linh động thực sự dường như luyện lô giống nhau, vô tận thống khổ kéo tới, sâu tận xương tủy, cho dù là Ngưng Khí bảy tầng tám tu sĩ ở chỗ này, dừng lại chỉ chốc lát đã sẽ lập tức tru lên đứng dậy.

Nhưng, đương Ninh Trần trong đầu chiếu ra Triệu Tử Hoài cùng với Họa Nhân các đệ tử từng cái băng lãnh, tuyệt tình mặt của lúc, đương Ninh Trần nhớ lại Liễu Anh Tuyết cô tịch, không giúp biểu tình lúc, Ninh Trần mê ly nhân thân lại một lần nữa tự lại đứng lên, trở nên kiên định, trở nên rít gào!

Tĩnh điên cuồng điều động trong cơ thể linh khí, tại cực độ dưới áp lực, tiến hành thống khổ tu luyện!

"Cho dù chết, ta cũng sẽ không rời đi nơi này. . ."

Ninh Trần từng ngum từng ngum thở hỗn hển, giọng nói run rẩy nói, sau đó chiến chiến nguy nguy vuron tương khoe miệng vết máu cọ roi, hàm răng giáo đác ca ca rung động, một chút một lần nữa ngồi dậy, tu luyện.

Trong lòng thiêu đốt lửa giận, nhượng giờ này khắc này Ninh Trần có một loại không chết không thôi kiên định!

Không tiếc bất cứ giá nào, không tiếc sở hữu linh thạch, cũng muốn đột phá đến Ngưng Khí tầng bảy!

Một hơi thở. . . Lường hơi thở. . . Tam hơi thở. . .

Mỗi luyện hóa một hơi thở Thượng Cổ tinh thuần linh khí, cổ đau nhức triệt nội tâm cảm giác, đều đã nhượng Ninh Trần như rơi xuống vực sâu, bắt quá, Ninh Trần như trước nghĩa vô phản cố, tương tiếp theo hơi thở luyện hóa qua đi Thượng Cổ tinh thuần linh khí hối nhập đan điền, lại là một trận đau nhức. . .

Thậm chí có nhiều thời gian, Ninh Trần cũng cảm giác mình thân thể đã không tồn tại, thần hồn của tự mình, tu vi phảng phất cùng thân thể tróc, cả tòa Luyện Linh động chính là hần vô tận thống khổ thể xác.

Cùng lúc đó, nhìn nữa Ninh Trần, sắc mặt đã trắng bệch một mảnh, môi phát thanh, thân thể quanh mình một hơi thở một hơi thở đậm lam sắc linh khí, dĩ nhiên theo Ninh Trần trong cơ thể phiêu đảng ra, dường như lam sắc linh xà tại trong sơn động phiêu đảng, thật lâu không tiêu tan, ngược lại rất có trở nên nồng nặc cảm giác.

Mà theo mỗi một hơi thở đậm lam sắc linh khí bị thả ra ngoài, Ninh Trần thân thể đều đã lấy mất thường có thể thấy được tốc độ, tiêu tụy chia ra.

Bất quá, Ninh Trần không thềm để ý, Ninh Trần ở chỗ này thừa nhận vô tận thống khổ, chỉ vì có thể đạt được Ngưng Khí tầng bảy!

Thời gian cực nhanh, trong động năm tháng!

Hơn hai tháng thoáng một cái đã qua, Ninh Trần đủ tại Luyện Linh động trung nhẫn nại hơn hai nguyệt, không tiếc tổn hao trên người tất cả linh thạch, đây là hần trên tay duy nhất tài phú, toàn bộ đều ở đây Tiểu Thiên Bách Linh đồ trong tiêu hao hết tất, chỉ vì. Đột phá!

Giờ này khắc này, nhìn nữa khoanh chân ngồi ở Luyện Linh động trung Ninh Trần, da càng trắng bệch đác dọa người, mặt không có chút máu, thân thể khô phảng phất cây khô, dĩ nhiên vô thanh vô tức, phảng phất triệt triệt để để chặt đứt sinh cơ!

Sạ vừa nhìn, phảng phất Ninh Trần dĩ nhiên là thật bỏ mình.

Ngay tại lúc thời gian này một chút chuyển dời thời gian, vẫn luôn là ngồi xếp bằng Ninh Trần, tái nhợt thân thể chậm rãi giật giật, sau một lát, hai mắt. . . . Chợt mở, lượng nhược hàn tinh.

Nhìn nữa theo Ninh Trần trên thân thể thả ra đậm lam sắc linh khí, vốn chỉ là giống như một điều điều tế tế linh xà ở trong không khí phiêu đảng, mà hôm nay, linh xà nghiêm nhiên biến thành từng cái dữ tợn lam sắc cự long, mang theo dữ tợn, mang theo rít gào, tại Ninh Trần thân thể bốn phía du đảng.

Mỗi một điều cự long đều phảng phất lấy đỉnh khí thể bằng bạc, dường như muốn tương hư không xé nát, khiếp người linh uy, làm cho có một loại hít thở không thông áp bách.

Giây lát!

Ninh Trần nếu như cây khô đầu ngón tay khẽ động, nhìn nữa theo Ninh Trần trong cơ thể tán đi ra "Lam sắc cự long" mang theo ù ù khí thế, đều toàn về tới Ninh Trần trong cơ thể, mỗi chui vào một cái, Ninh Trần trắng bệch, khô thân thể đều đã sống lại một ít, khô quắt da càng dần dần bành trướng, sinh cơ nổi lên bốn phía!

Trên người cốt cách xen kẽ thanh âm của không ngừng vang lên, cuộn cuộn khí thể càng theo Ninh Trần trên thân thể thả ra ngoài, có chứa khiếp người tâm hồn rít gào.

Theo một điều cuối cùng "Cự long" tiến vào Ninh Trần trong cơ thể, cỗ khí thể này dĩ nhiên đến cực điểm, thậm chí nhượng Ninh Trần bên cạnh linh tuyến, cũng bắt đầu rung động.

Tại kỳ trong cơ thể, tất cả khí lưu dung hợp trở thành một thể, nhượng kỳ cả nhân xảy ra một hồi biến chất, này một loại biến chất tuyệt đối là ngoại giới khó có thể tưởng tượng.

Tu đạo một đường, cực kỳ gian nan, nếu là này Ngưng Khí tăng bảy tốt như vậy đột phá, sợ rằng này Yêu Linh tông sớm đã thành nhân tài đồng đúc, đạo này trăm kiểm soát, đối với vô số tu sĩ chính là một đạo lạc trời.

Thế nhưng hôm nay tại đạo này lạc trời trước mặt, Ninh Trần cũng bằng vào Luyện Linh động lực lượng, vượt qua thường nhân không thể chịu đựng được thống khổ, tới hậu chân chính. . . . Nhượng tự thân niết bàn!

Nhất khắc trong lúc đó, son động bị một cỗ khiếp người vô cùng quang mang thay thế, Ninh Trần an vị tại tại chỗ, chiếu sáng cả động phủ, kỳ đan điền khối không khí càng trở nên tiếng sấm cuộn cuộn, tàn sát bừa bãi rít gào!

Oanh!

Tích dừng ba động tĩnh theo Ninh Trần trên thân hình truyền ra, vào giờ khắc này Ninh Trần biến chất, triệt để bước chân vào. . . . Ngưng Khí tăng bảy!

Ba tháng, tại đã trải qua thường nhân khó có thể chịu được thống khổ cùng dẫn vật chi hậu, bằng vào trong lòng bất khuất cùng bi phẫn, Ninh Trần rốt cục nhượng tu vi của mình mạnh mẽ đột phá đến rồi Ngưng Khí tăng bảy.

Này tại Yêu Linh tông thậm chí Linh Khâu quốc, đều là làm cho khó có thể tưởng tượng sự tình.

Chậm rãi đứng dậy, Ninh Trần trên người phát ra linh uy, thậm chí nhượng bên cạnh linh tuyến cũng bắt đầu sôi trào, về phía trước bước lên một bước, dưới chân càng rung động liên tục.

Ngưng Khí lục tăng cùng Ngưng Khí tăng bảy quả thực chính là một lần to lớn lột xác, giờ khắc này, Ninh Trần chẳng bao giờ cảm thụ qua, trong cơ thể chính mình như vậy lực lượng, trong cơ thể đan điền khối không khí lỏng lẻo điện mang, tàn sát bừa bãi rít gào, mỗi điều động một cái trong cơ thể linh khí, đều tràn ngập bá đạo lực lượng!

Đây rõ ràng chính là Ngưng Khí tăng bảy trung kỳ tu vi!

Bước ra Luyện Linh động, Ninh Trần như đao mũi nhận lợi ánh mắt nhìn tiền phương, theo hàm răng trong phun ra ba chữ:

"Triệu! Từ! Hoài!"

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Thánh Lan bút hội

Chính ngo, đầu hạ dương quang đã mãnh liệt rất nhiều, gió nhẹ quét vào mặt, đã làm cho có hơi nóng cảm giác, toàn bộ Yêu Linh tông, đã dĩ nhiên là lục thụ thành âm, trăm hoa đua nở, đẹp không sao tả xiết.

Hàn Cổ sơn cao vút cao ngất, nguy nga tráng lệ, chính vị với nội đình cùng Kiền vực ranh giới, là Yêu Linh tông nhất đại thánh sơn, ngọn núi linh khí xông vào mũi, mây khói lượn lờ.

Lúc này, tại đỉnh núi thật cao vên trên đài, các đại trưởng lão mặc từ sắc đạo bào, ngồi nghiêm chỉnh, biểu tình nghiêm túc, trong đó Tề Luân, Chu Thượng, Vũ Dương thành linh tại liệt.

Ngồi ở tối thượng thủ vị trí, mặc hắc bào, sắc mặt vì thanh lão giả, chính thị chương môn Khôi Khâu tử, thần sắc tiêu tíc.

Ở đây, chính thị cử hành Thánh Lan bút hội noi, cuối cùng thắng được giả, tương sẽ trở thành Họa Quỷ đại sư đệ tử thân truyền, nói cách khác cũng

chính là bán bộ nội môn đệ tử.

Bất quá Họa Quỷ bản thân thủy chung không có lộ diện, hãy để cho nhân nghĩ có chút kỳ quái, bất quá cái này cũng không ảnh hưởng Thánh Lan bút hội tiến hành.

Tại vân thai xuống, là một cái tảng đá sân rộng, ngoại trừ mấy đại nội môn đệ tử Đỗ Từ Nhiên, Bạch Tâm Dao chờ người ở ngoài, chính là Triệu Từ Hoài, Mục Cửu Vân chờ những ... này Thánh Lan bút hội người tham gia, đám xoa tay.

Ngoại vi đến đây trừu não nhiệt đệ tử, đã sờ bắt thẳng sờ, người ta tấp nập, lại không người dám bước vào tảng đá sân rộng bán bộ.

"Hôm nay đối với người mà nói, duy nhất chỗ khó hay là chính là vấn so với, bất quá, ta đã giúp người động nhiều tay chân, yên tâm của người khảo đề rất đơn giản, về phần vũ so với, tham gia Thánh Lan bút hội đệ tử, thập có bảy bát đều là người của chúng ta có thể bảo người thông qua." Đỗ Từ Nhiên đứng ở Triệu Từ Hoài bên cạnh, phe phẩy trong tay hắc sắc quạt lông, thấp giọng nói, nhất phó đều đang nắm giữ đáng đáp.

"Vây đa tạ sư huynh chiếu ứng, bất quá, bằng bản lãnh của ta, theo Thánh Lan bút hội thắng được, còn là dễ dàng." Triệu Từ Hoài lạnh băng cười nói, chỉ là ánh mắt lạnh như băng hơi nhìn quanh bốn phía một cái, hần đang tìm, tìm kiếm Ninh Trần thân ảnh của, sát khí dĩ nhiên hiển lộ!

Không lâu, Ninh Trần tự ý tương Liễu Anh Tuyết thi thể mạnh mẽ mang cách, còn nghĩ ba gã Họa Nhân các đệ tử sinh sôi chán thành trọng thương, dĩ nhiên nhượng Triệu Từ Hoài lửa giận trong lòng hùng hực, thêm chi trước Từ Đồ Phàm, Lý Nham, hiện tại hần hận không thể lập tức lột Ninh Trần da, rút Ninh Trần gân.

Đám đám đương chúng khiêu khích Họa Nhân các, quả thực chính là đúng Triệu Từ Hoài một loại khinh nhờn.

"Ninh Trần có bản lĩnh người tựu cút đi cho ta đi ra, ngày hôm nay ta không phải cho người chết không có chỗ chôn không thể!" Triệu Từ Hoài trong lòng tức giận nói.

Về phần cách đó không xa Mục Cửu Vân cũng như vậy, Ninh Trần cướp đi hần Thiên Kiền đệ tử xưng hô, tuyệt đối là hần bất năng dễ dàng tha thứ, hoàn hảo thân là Thánh Đồng các trọng yếu đệ tử, hần thu được Thánh Lan bút hội tham gia tư cách.

Lại quá khứ một nén nhang công phu, Thánh Lan bút hội bắt đầu canh giờ đã đến, ngồi ở vân trên đài Khôi Khâu từ dĩ nhiên chậm rãi đứng dậy, biểu tình nghiêm túc không gì sánh được, này Thánh Lan bút hội nhìn như Họa Quỷ khởi xướng, nhưng trên thực tế chính là đang thay đổi hướng tuyển định nội môn đệ tử chọn người.

Này nội môn đệ tử sẽ chính là thời gian tới chương môn, sẽ chính là thời gian tới trưởng lão, Yêu Linh tông đối với lần này có thể nói cực kỳ thận trọng, không người có thể đơn giản trở thành nội môn đệ tử, mỗi một một danh ngạch đều là cực kỳ trân quý.

"Thánh Lan bút hội cộng phân lưỡng đại bộ phận, vấn so với cùng đấu võ, cuối cùng thắng được giả có thể bá Họa Quỷ vì thế, trở thành nội môn chuẩn đệ tử, có thể tự do vắng lai nội đình." Khôi Khâu từ cao giọng nói, thanh âm hần đây vô cùng, tuy rằng đứng ở thật cao vân trên đài, lại giống như hồng chung đại lữ giống nhau, mọi người nghe được đều là chân chân thiết thiết.

Đù có thể thấy kỳ tu vi cao sâu.

Tại vân phía dưới đài Bạch Tâm Dao, chân mày hơi nhíu lại, vừa danh sách đã công bố, nàng đã biết được, Ninh Trần thỉnh linh liệt tại danh sách nhóm, xem như nửa người một nhà, Bạch Tâm Dao đứng Ninh Trần biểu hiện còn là tràn ngập mong đợi, chỉ là đều đến nơi này một chút, lại chậm chạp không nhìn thấy Ninh Trần thân ảnh của.

Điều này làm cho Bạch Tâm Dao ký nghi hoặc, cũng có nhiều sốt ruột, nàng đã rõ ràng, nếu như Ninh Trần có thể trở thành nội môn chuẩn đệ tử, đối với nàng cũng có vô hình thật là tốt chỗ, tối thiểu so với Triệu Từ Hoài mạnh hơn.

"Cái này Ninh Trần, chẳng lẽ là bỏ cuộc?" Bạch Tâm Dao khẽ thì thào một tiếng, một người đứng cô đơn ở một bên, trong nội môn đệ tử cũng không có cái gì tốt sư huynh đệ.

"Canh giờ đã đến, nhược còn có người không có trình diện. . ."

"Chậm!"

Không đợi Khôi Khâu từ tương câu nói kế tiếp nói xong, một thanh âm bỗng nhiên theo sơn dã kiến truyền đến, thanh âm thâm trầm, hần hậu, một tiếng qua đi, chạc cây đều là liên tục lay động.

Vây xem xem não nhiệt đệ tử, càng trong lòng rung mình, đây rốt cuộc là loại nào tu vi, loại cảnh giới nào, tài năng phát sinh như vậy thanh âm a.

Đã mãi quyền trà chương Triệu Từ Hoài, nghe được như vậy thanh âm, thần sắc càng bỗng nhiên biến đổi, trong con mắt thiểm lau một cái cơ cảnh vẻ.

Theo thanh âm truyền đến, chỉ thấy tảng đá sân rộng ra sơn dã trung, một cái bóng trắng một chút hiện lên, từng bước một hướng phía sân rộng đi tới, chỉ chốc lát, nhìn nữa Ninh Trần mặc cả người trắng bào, đã xuất hiện ở tảng đá dọc theo quảng trường, đầu hơi rũ, trong tóc lưu hải chặn Ninh Trần hai mắt, làm cho không người nào có thể công nhận Ninh Trần rốt cuộc là loại nào biểu tình.

Chẳng qua là khi Ninh Trần cất bước bước vào đến tảng đá sân rộng một khắc kia, một cổ tứ ngược khí thế nhất thời tràn ngập ra, làm cho lòng người

trung đều bị làm run lên, thậm chí cự ly Ninh Trần hơi gần đệ tử, dưới chân không tự chủ được lui về phía sau hai bước, này hoàn toàn là khí thế thượng một loại áp bách.

Có lẽ là ngực tác dụng, rõ ràng là đầu hạ, nhưng thấy như vậy một màn đệ tử, dĩ nhiên mơ hồ cảm nhận được một cỗ vô tận hàn ý đập vào mặt.

Một cái chớp mắt, mới vừa rồi còn hơi có chút ẩm ỉ hội trường, đã trở nên lạnh ngắt như tờ, giờ khắc này, tất cả mọi người đã đưa ánh mắt về phía Ninh Trần, vẫn không nhúc nhích.

Yên lặng đứng ở một bên Bạch Tâm Dao, thần sắc đồng dạng biến đổi, nàng phân minh nhớ kỹ lần trước nhìn thấy Ninh Trần thời gian, Ninh Trần quần áo tả tơi đáng dấp, nhưng lúc này đây. . . Ninh Trần dĩ nhiên khí thế đại biến, trên người nhất cỗ hơi thở, căn bản cũng không phải là Ninh Trần năm tầng đệ tử có khả năng có.

"Điều này sao có thể? Lễ nào Ninh Trần tu vi lại tăng lên?" Bạch Tâm Dao đôi mi thanh tú khẽ nhúc nhích, trong lòng sợ hãi than.

Ninh Trần cũng không để ý tới những người khác, như trước vì hơi cúi đầu, bước vào đến tầng đá trên quảng trường, từng bước một hướng phía vân trên đài phương hướng đi, bốn phía tĩnh mịch một mảnh, chỉ có Ninh Trần cước bộ rơi vào trên tầng đá âm hưởng.

Không khí bốn phía, phảng phất kèm theo như vậy tiếng bước chân động lại.

Ngay đứng ở thật cao vân trên đài Khôi Khâu tử, cùng với các trưởng lão khác, nhìn Ninh Trần yên lặng đi tới, trong lòng đều là khẽ động, bọn họ không cách nào tưởng tượng một cái các trung đệ tử, cỗ khí thế này rốt cuộc từ đâu mà đến? Trần đầy rít gào cùng dữ tợn!

"Ninh Trần, nghĩ không ra ngươi lại vẫn dám xuất hiện tại trước mặt của ta, ngày hôm nay ta là sẽ không bỏ qua cho ngươi, chờ chịu chết đi!"

Theo Ninh Trần đi tới cự ly Triệu Tử Hoài chỗ không xa, Triệu Tử Hoài hơi hé mắt, theo trong kẻ rằng bài trừ vài đạo.

Ninh Trần vì khẽ nâng lên đầu, hai mắt từ từ lộ ra, phút chốc, chỉ thấy Ninh Trần cặp mắt kia, dĩ nhiên dữ tợn không gì sánh được, giống như một đầu phần nô ngập trời dã thú, đầy tơ máu nhãn cầu, phảng phất kinh đào hải lãng phải tất cả thôn phệ, coi như ma quỷ giống nhau, làm cho hoảng sợ, lại vô ngày xưa bình thản.

"Ta chờ." Ninh Trần gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Tử Hoài, gần từng chữ, thanh âm tuy rằng trầm thấp, nhưng mỗi một chữ phảng phất đều tràn ngập cuộn cuộn sát ý, mỗi một âm tiết đều tràn đầy thao thao cừ hận.

Kiến Ninh Trần như vậy, Triệu Tử Hoài tiếng lòng đều là khẽ run lên, hắn chưa từng có gặp qua, Ninh Trần ánh mắt như vậy, cùng tại Phù Lang các lúc đã tuyệt nhiên bất đồng, tại tứ ngược trọn mắt trong, tràn đầy chính là một cỗ trước nay chưa có tự tin.

Bất quá, Triệu Tử Hoài đã không chút nào khí nhược, hắn đã nghĩ xong một vạn loại giết chết Ninh Trần biện pháp, tại Ly vực có can đảm khiêu chiến quyền uy của hắn, không thể nghĩ ngờ là một con đường chết!

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Thơ đề

Ninh Trần lại sâu đậm nhìn liếc mắt Triệu Tử Hoài, dường như muốn tương người này khuôn mặt sâu đậm khắc tại trong đầu, sau đó mới chậm rãi thu hồi ánh mắt, về phía trước lại đạp hai bước, mới hai tay ôm quyền, đối với vân thai thật sâu cúi đầu.

Khôi Khâu tử trên cao nhìn xuống, quan sát liếc mắt Ninh Trần, chỉ cảm thấy Ninh Trần trong cơ thể phảng phất ẩn chứa vô tận rít gào, trong lòng tràn ngập vô cùng kinh ngạc, này Ninh Trần không sai biệt lắm rốt cuộc Yêu Linh tông trung tâm thường nhất đệ tử.

Nếu không phải thu được Thiên Kiền đệ tử thân phận, hầu như không ai hội đề cập tên này, mà chính là một người như vậy, giờ khắc này, Ninh Trần sanh sanh đứng ở trước mặt của hắn, chính mình Thánh Lan bút hội nhất tịch danh ngạch.

"Ninh Trần ngươi tuy rằng hơi có muộn, bản tọa không đáng tính toán, nếu người đã lai tề, vẫn bị bắt đầu đi." Khôi Khâu tử sắc mặt nghiêm nghị, tông thùy chí chung đều có chứa một cỗ khí thế không giận mà uy.

Đón nhìn nữa Khôi Khâu tử bàn tay hơi vừa nhấc, tầng đá trên quảng trường, từng cái ngọc án trống rỗng mọc lên, cùng sở hữu mười tám trương xếp thành một hàng.

Mỗi một trương ngọc án trên, đều có nhất trương lá vàng, lá vàng phía dưới mới là nhất trương giấy lớn, nếu như bút lực vô pháp lực thấu hoàng kim, căn bản vô pháp đặt bút với trên giấy lớn.

"Văn so nội dung rất đơn giản, xuyên thấu qua lá vàng vẽ tranh một bức, tịnh phú thơ một bài, thơ đề có mười tám một dĩ nhiên lập tức phân phối đến rồi ngọc án trên." Khôi Khâu từ trầm giọng nói.

Chỉ chớp lát, nhìn nữa từng cái ngọc án trên, một mặt mặt màn sáng bốc lên, mặt trên nổi danh tự, cũng có "Ngẫu nhiên" phân phối thơ đề.

Đối với Thánh Lan bút hội như vậy quy tắc, mọi người cũng không có chút nào không phải chê, lá vàng khảo nghiệm bút lực, vẽ tranh khảo nghiệm họa công, câu thơ khảo nghiệm còn lại là tâm tình, ba người thiếu một thứ cũng không được.

Đương mọi người thấy một mặt mặt màn sáng thượng nội dung là lúc, thần sắc cũng khê động.

Triệu Tử Hoài danh hạ thơ đề, cực kỳ đơn giản, chính là một bài tàng đầu thơ, trừ lần đó ra lại vô yêu cầu khác, lại đơn giản bất quá.

Xuống chút nữa xem, tuy rằng hơi khó khăn, nhưng hoàn toàn có thể tiếp thu, chẳng qua là khi mọi người thấy Ninh Trần thuộc ngọc án lúc, hai mắt không khỏi hơi trương liễu trương, màn sáng trên rõ ràng viết: Thơ trung phải đề cập một vật, vật ấy phải tại mỗi một câu thơ trung xuất hiện, thả bất năng tại cùng một vị trí xuất hiện.

"Này, đây là đầu môn tử yêu cầu a, phân minh chính là làm khó nhân ma."

Đương có nhân thấy Ninh Trần thơ đề lúc, không khỏi phát ra như vậy thanh âm, thanh âm trong tràn đầy kinh ngạc cùng bất mãn, thơ đề trung tam hạng yêu cầu, mỗi một hạng độ khó đều không thua gì Triệu Tử Hoài, này tam hạng điệp chung vào một chỗ, độ khó đã bị vô hạn phóng đại.

Ngay cả đứng ở vân thai xuống Bạch Tâm Dao, vùng xung quanh lông mày đều đã hơi nhăn lại, nàng biết Ninh Trần có tài hoa, nhưng Ninh Trần thơ đề phân minh chính là chương môn dùng để làm khó nội môn đệ tử, hôm nay lại bị đem ra.

Không khỏi, Bạch Tâm Dao hơi đưa mắt nhắm ngay Đỗ Tử Nhiên, chỉ thấy Đỗ Tử Nhiên ở nơi nào có thể nói tự tiểu phi tiểu.

Không có sai, đây chính là Đỗ Tử Nhiên ở trong đó động đắc thủ chân, Họa Quỷ không ở, Thánh Lan bút hội hoàn toàn do chương môn Khôi Khâu từ tự mình lo liệu, hần thân là Khôi Khâu từ đại đồ đệ, đã hiệp trợ một ... hai ..., động nhiều tay chân dễ dàng.

Chỉ cần có thể tương Ninh Trần giết, Triệu Tử Hoài dĩ nhiên là có thể dễ dàng trở thành Họa Quỷ ngồi xuống đệ tử thân truyền, Yêu Linh tông chuẩn nội môn đệ tử, như vậy, hần tại Yêu Linh tông thế lực đã tương nước lên thì thuyền lên.

Vân thai chỉ thượng Khôi Khâu tử, tự nhiên thấy được Ninh Trần thơ đề, vùng xung quanh lông mày khê động, này thơ đề phân minh chính là dùng để làm khó nội môn đệ tử, nhưng kỳ thế hội tâm tình, làm sao sẽ xuất hiện ở nơi này? Này độ khó quá lớn.

Bất quá, thơ đề đã phóng xuất, dựa theo quy củ dĩ nhiên vô pháp thay đổi, chỉ có thể thôi.

"Đây cũng là chính là thiên ý chứ." Khôi Khâu tử tự lẩm bẩm nhất cú, coi như là Ninh Trần không may, phỏng chừng văn bị sẽ bị đầu loại rớt.

"Muốn tại thơ đề hà khắc như vậy yêu cầu xuống, làm ra hồn nhiên thiên thành câu thơ, tại Yêu Linh tông trừ phi Tử Tỳ lão tổ khoẻ mạnh, các đệ tử không có khả năng hoàn thành." Tề Luân khoanh chân ngồi ở vân thai chỉ thượng, tự lẩm bẩm nhất cú, sau đó âm thầm lắc đầu, trong lòng chỉ cảm thấy không công bình.

Ninh Trần nhìn màn sáng thượng thơ đề, thần sắc không có chút nào cải biến, cất bước đi thẳng tới mình ngọc trước án, bất quá, cũng không có cử bút, mà là khép hờ hai mắt, ở trong lòng ừ ù cừ hận trong, cảm thụ được nội tâm chân thật nhất ý cảnh.

Ngày xưa nhất mặc mặc, tại Ninh Trần trong đầu quanh quẩn, đầu tiên là bản thân mặc áo đỏ dịu dàng mẫu thân, sau đó lại là Đông phu nhân, Ninh Quế, cho tới bây giờ Triệu Tử Hoài, còn có. . . Chết thăm Liễu Anh Tuyết.

Hết thấy tất cả, tại Ninh Trần tâm trung va chạm, hận ý, bất khuất lại cùng một ti nhu tình giao hòa ở tại cùng nhau.

Giây lát đang lúc, Ninh Trần bỗng nhiên chậm rãi mở hai mắt ra, ánh mắt như đao nhận giống nhau sắc bén, đón Ninh Trần cử bút, dính mực, bắt đầu ở trước mặt lá vàng trên múa bút vẩy mực, không giống với tại Âu Dương Lâm trong phủ vẽ ra đình đình thiếu nữ, bút pháp dịu dàng, lúc này đây, Ninh Trần bút pháp lại như đao phong, mỗi một dưới ngòi bút đi, đều phảng phất mang theo cuộn cuộn sát khí.

Thậm chí làm cho một loại ảo giác, Ninh Trần cầm bút trong tay, phảng phất trước mặt ngọc án bỏ ra!

Về phần cự ly Ninh Trần không xa Triệu Tử Hoài, lúc này lại có vẻ thần thái tự nhiên, trong tay cầm bút, tự do với lá vàng trên, chỉ là trong lòng còn hơi có chút khó chịu, hần còn muốn giữ đợi tiến hành đầu vẽ là lúc, trước mặt mọi người tương Ninh Trần chính tay đâm rơi, dĩ biểu hiện bản thân của hần thực lực cùng uy thế, nhưng nhìn xem Ninh Trần thơ đề, phỏng chừng Ninh Trần liên văn bị đều không quá.

Bất quá, nghĩ lại vừa nghĩ, một ngày hần trở thành Yêu Linh tông chuẩn nội môn đệ tử, thân phận lại đem đề thẳng một cấp bậc, đến lúc đó bằng vào tu vi của hần cùng với thân phận, giết chết chính là một cái Ninh Trần, quả thực tựa như cùng nghiền tử một con kiến.

Trong lòng có ý tưởng như vậy, bút trong tay pháp đã không nhận thức được xảy ra một chút cái biến.

Nhất một canh giờ vừa qua, mười tám danh Thánh Lan bút hội người tham gia, dĩ nhiên đều để tay xuống trung bút, toàn bộ vẽ tranh hoàn thành.

Vân thai chi thượng Khôi Khâu tử, đã chậm rãi đứng lên, cánh tay mở ra, mười tám trương che lấp lá vàng bức họa cuộn tròn, đều huyền giữa không trung, mỗi người đều có thể thấy rất rõ ràng.

Thứ một bức họa quyền chính thị Triệu Tử Hoài, theo che lấp lá vàng chậm rãi trống rỗng yết roi, chỉ thấy trên giấy lớn, chính thị một đầu hùng tráng mãnh hổ, chiếm giữ với dãy núi trong, dường như muốn trương hết thảy đều đạp tại dưới chân, bá đạo, dữ tợn, tàn bạo khí tức lưu lộ.

Bức họa cuộn tròn hơi nghiêng, còn rỗng bay phượng múa viết giữ một bài câu thơ: Thiên tế phù vân nhâm ngã du, hạ thị phạm trần ý thành hùng, duy chí không mê thân hồn kiên, ta lập tiên đồ vạn cổ thù, độc lập đỉnh lâm chúng sơn, tôn cư trần thế chiêm ngạo đầu.

Mà này lục cú thơ chữ thứ nhất liên cùng một chỗ, chính thị: Thiên hạ duy ngã độc tôn!

"Hảo!"

"Thiên hạ duy ngã độc tôn, Triệu sư huynh khí phách!"

"Hảo thơ, hảo họa, Triệu sư huynh quả nhiên tài hoa hơn người!"

Hầu như ngay lá vàng vừa vạch trần sát na, tảng đá sân rộng ngoại người vây xem trung, có nhân dẫn theo tiếng nói, đều trầm trồ khen ngợi đạo.

Những người này thuần một sắc toàn bộ đều là Họa Nhân các đệ tử, trừ lần đó ra, còn có một chút cùng Triệu Tử Hoài quan hệ hơi gần đệ tử, đối với họa bọn họ hầu như xem chưa từng xem, chỉ cần xuất từ Triệu Tử Hoài tay, chính là vô thượng họa làm.

Đối với lần này Triệu Tử Hoài cũng là cực kỳ hưởng thụ, song chương ôm ngực, khóe miệng hơi nhếch lên, toát ra lau một cái đắc ý độ cung, hần thấy, vẫn bị đệ nhất hần là quyết định.

Trái lại đứng ở vân thai chi thượng Khôi Khâu tử, nhìn Triệu Tử Hoài họa làm, sắc mặt âm trầm như nước, nhú mảy, Triệu Tử Hoài họa quả thật không tệ, thể nhưng này hồ lại trần đầy không coi ai ra gì cuồng ngạo, hồ thủy chung là hồ, phạm thú một con, thì là lại hoành hành ngang ngược, cũng vô pháp cùng Thần thú đánh đồng, loại này cuồng ngạo rõ ràng có chút tái nhợt vô lực.

Nhìn nữa thơ, tuy rằng thành lập, rất cuộc tàng đầu thơ, nhưng thơ trung nội dung cũng loạn thất bát tao, vô chủ thứ, vô ý cảnh, cho người cảm giác chính là một trận lung tung tự biên tự diễn.

Bất quá, Khôi Khâu tử cũng không có lập tức làm ra bình phán, chỉ là khinh khê lắc đầu.

Có thể phía sau hần Tề Luân, đã có thể một điểm cũng không cho mặt mũi, nhẹ giọng nói: "Đây là cái gì chó má câu thơ? Xuy ngu ngu thổi trúng đều là loạn thất bát tao."

Nhưng mà, tại vân thai xuống, cũng không để ý một bộ này, đứng Triệu Tử Hoài tán dương thanh như trước không dứt thì thầm, cũng để cho Triệu Tử Hoài cực kỳ hưởng thụ, căn bản sẽ không có chú ý tới Khôi Khâu tử thần thái.

Sau đó, đó là đệ nhị phúc, song khi lá vàng cỡi ra là lúc, lại phát hiện, trên giấy lớn, không có gì cả lưu lại, một tờ giấy trắng.

Hiển nhiên bút lực còn không có đạt được lực thấu hoàng kim nông nổi.

Mà bức họa này nghênh đón, không thể nghi ngờ chính là liên tục hư thanh, bị đầu loại đã đã định trước.

Đón đó là đệ tam phúc, đệ tứ phúc, mà những bức họa này quyền, cũng đều là bình thường hơi hột, chẳng có gì lạ.

Rất nhanh, liền luân đến cuối cùng một vị Ninh Trần, đồng dạng tảng đá sân rộng bốn phía mọi người đã đều tương ánh mắt tụ vào ở tại Ninh Trần trên người của.

Giờ này khắc này, Ninh Trần như trước có vẻ không gì sánh được trầm tĩnh, thân thể dường như pho tượng như nhau đứng tại chỗ, hơi cúi đầu, làm cho không người nào có thể thấy rõ khuôn mặt của hần, cho người cảm giác, tựa như cùng một tòa trầm tĩnh hỏa sơn, cuộn cuộn nham thạch nóng chảy ở bên trong tâm trào dâng.

Vân thai xuống Bạch Tâm Dao, cũng là nhú mảy, tú mục nhìn chăm chăm Ninh Trần họa làm, dù sao tại trong những người này, cũng liền Ninh Trần cùng nàng còn có chút quan hệ, những người khác quân không hề liên quan, Triệu Tử Hoài càng Đỗ Tử Nhiên nhân.

Nếu như không có làm khó dễ thơ đề, Bạch Tâm Dao đứng Ninh Trần còn là xem trọng, có thể là có làm khó dễ nhân thơ đề chi hậu, Bạch Tâm Dao trong lòng cũng không có để, dù sao thơ đề tại Yêu Linh tông hơn mười năm không người có thể giải.

Trái lại thì là Triệu Tử Hoài thơ lại lạn, tốt xấu đã có thể thông qua, huống chi Triệu Tử Hoài họa đạo, tại Yêu Linh tông cũng là nổi danh.

Đứng ở vân thai chi thượng Khôi Khâu tử, cư cao lâm hạ ánh mắt lại một lần nữa từ từ nhắm ngay trầm tĩnh Ninh Trần, trong ánh mắt nhiều ít nghĩ có

chút tiếc hận, hẳn không cho là Ninh Trần có thể hoàn thành này vô cùng khó khăn thơ đề.

Chỉ là nhẹ nhàng thờ dài một tiếng, Khôi Khâu từ biểu tình nghiêm nghị, giương tay một cái, sau một khắc, nhìn nữa treo ở Ninh Trần đỉnh đầu họa làm, lá vàng từ từ bị xốc lên.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Kim Cương Nộ Mục!

Theo Ninh Trần họa làm thượng bao trùm lá vàng hoàn toàn bị xốc lên, chỉ thấy thuần trắng trên tuyên chỉ, chỉ có một đóa tiên hồng sắc Hồng Cận hoa, coi như bình thường.

"Đây rốt cuộc là cái gì a?"

"Tựa một đóa tiểu hoa, cũng tới làm giả nhĩ?"

Nhất thời đám người vây xem trong, như vậy thanh âm truyền đến, ngữ điệu trong tràn đầy vô tận châm chọc.

Đứng ở vân thai chi thượng Khôi Khâu từ cũng là khẽ lắc đầu, một đóa Hồng Cận hoa hiển nhiên thái phổ thông. . . Ừ? Chờ một chút!

Đúng vào lúc này, Khôi Khâu từ thần sắc bỗng nhiên khẽ động, hai mắt khẽ nhếch, trước thờ dài vẻ hoàn toàn không có, thay vào đó, còn lại là lau một cái vô cùng kinh ngạc.

Không sai! Ninh Trần vẽ Hồng Cận hoa, vô cùng đơn giản chính là một đóa, sạ vừa nhìn rất là phổ thông, thế nhưng nhiều hơn nữa xem hai mắt, Khôi Khâu từ tiếng lòng khẽ run!

Chỉ cảm thấy bức họa này trong, dần dần toát ra một cỗ nhân nhạ niềm thương nhớ, một đóa cô đơn chiếc bóng đóa hoa, lộ ra ý cảnh, phân minh tựa là một người, đứng cô đơn ở trong hư không, toát ra một cỗ bất đắc dĩ, không cam lòng cùng bị thương đan vào với nhau cảm giác.

Nhất là họa trung hai đóa héo rũ cánh hoa, càng làm cho nhân tràn đầy một loại nhân nhạ phiền muộn.

Bản năng, Khôi Khâu từ lại có một loại xung động, đó chính là tương bức họa này sau cùng mỹ lệ lưu lại, không cho kỳ triệt để héo rũ, nhưng vô luận tu vi của hắn cỡ nào thâm hậu, đều có một loại bất lực cảm giác.

Phảng phất là xuân đi thu lại, mọi người vô pháp ngăn trở năm tháng biến thiên như nhau.

"Này. . ." Khôi Khâu từ trong lòng chấn động, không khỏi phát sinh như vậy thanh âm, bức họa này nhìn như bình thường, sao giống như này hùng hậu ý cảnh, thậm chí nhượng tu vi cao thâm Khôi Khâu từ, đều không khỏi say mê trong đó!

Nhưng mà, này cũng nhất khiếp sợ, đương Khôi Khâu từ từng điểm từng điểm đưa mắt nhắm ngay một bên câu thơ là lúc, cang tại chỗ cứng đờ, như tao lòi kiếp!

Hoa khai diệp tương tích, hoa lạc mặc tương ly.

Lộng hoa hương mãn y, phát hoa diệp thê thê.

Túy ngôn hoa gian ý, biệt tình hoa như y.

Tùng quân giải hoa ngữ, sương tuyết hạ hoa ly.

"Này, này. . ." Nhìn Ninh Trần như vậy câu thơ, bí hiểm Khôi Khâu từ ghen hòng nhìn trần trời, nửa ngày nói không ra lời.

Này thơ hoàn toàn phù hợp làm khó dễ thơ đề mọi yêu cầu, phải biết rằng, này thơ đề ngay cả Khôi Khâu từ bản thân, đều không thể đơn giản giải khai, mà này Ninh Trần dĩ nhiên chỉ dùng một canh giờ, liền làm xuất như vậy tinh mỹ câu thơ, càng thêm đáng quý chính là, này thơ bức họa này có thể nói hồn nhiên thiên thành, cái loại này nhân nhạ bất đắc dĩ cùng niềm thương nhớ làm cho muốn ngừng mà không được.

Thân Tề Luân, biểu tình càng khoa trương, đường đường Yêu Linh tông đại đan sư, hoàn toàn không để ý hình tượng, đại trương hai mắt, tròn mắt đều

nhANH ROI ĐI RA.

Hắn có thể theo họa trung cảm nhận được một cổ ý cảnh, là trọng yếu hơn là, loại cảm giác này thực sự thật là làm cho người ta quen thuộc, không sai, tuyệt đối không sai! Hắn tại Âu Dương Lâm trong nhà cũng có quá cảm giác tương tự.

"Ninh Trần là Nhị Di, không sai, loại này siêu thoát ý cảnh, tại Yêu Linh tông trong hàng đệ tử, không có khả năng có nữa người thứ hai làm được!" Tề Luân trong lòng như vậy kết luận.

Cùng lúc đó, nhìn nữa sân rộng bốn phía, trước châm chọc, cười nhạo mọi người, thanh âm cũng là hơi ngừng, bởi vì trải qua lúc ban đầu bình thường chi hậu, bọn họ đã dần dần cảm nhận được họa trung toát ra ý cảnh, làm cho có một loại chột nhọc thất phiên muộn.

Loại cảm giác này một ngày tại bọn họ nội tâm sanh thành, lại thật lâu lái đi không được, còn có câu thơ, càng làm cho nhân bội phục liên tục!

Đứng ở vân thai xuống Bạch Tâm Dao, trong lòng đồng dạng tràn ngập chấn động, nàng rõ ràng có thể cảm thụ được, Hồng Cạn hoa phân minh chính là một cái nữ tử, phảng phất tại bất lực, không cam lòng trung chết đi, còn nữ kia tử đến tột cùng là người nào?

Bá!

Phút chốc, Bạch Tâm Dao thần sắc bỗng nhiên biến đổi, trong giây lát, khi nàng nhìn kỹ hai mảnh héo rũ cánh hoa là lúc, chỉ cảm thấy điều linh, suy bại ý cảnh phía sau lưng, ẩn giấu phân minh chính là một đôi trợn mắt! Cừu hận, phần nộ như kinh đảo hải lãng giống nhau, sát ý cuộn cuộn!

Cảm thụ như vậy, không khỏi nhượng Bạch Tâm Dao trong lòng khẽ run lên, giờ khắc này nàng phảng phất thấy được Ninh Trần nội tâm, vậy không tức bất diệt cừu hận! Cừu hận do bi thương, khuất nhục mà sinh, phảng phất muốn diệt trừ yêu nghiệt phạt đà.

Đứng ở đằng xa Triệu Tử Hoài, tự nhiên chú ý tới mọi người biểu tình biến hóa, trong lòng mơ hồ cảm nhận được nhất ti không ổn, đồng dạng đứng Ninh Trần phần hận cũng càng hiển tràn đầy.

Này Ninh Trần dám dám ở chỗ này phơi hán chuyện tốt, quả thực buồn cười!

Nhất là đương Triệu Tử Hoài thấy, đỉnh đầu màn sáng trên, kinh qua Khôi Khâu tử cùng với tất cả trường lão thương định chi hậu, thứ tự đã xuất hiện, Ninh Trần chút nào không tranh cãi vẫn bị đệ nhất, Triệu Tử Hoài đành phải đệ nhị, Ninh Trần hoàn áp Triệu Tử Hoài một đầu.

"Ninh Trần ngươi cũng dám ép ta, ta là sẽ không bỏ qua cho ngươi." Triệu Tử Hoài đưa ánh mắt về phía Ninh Trần, theo trong kẻ răng bài trừ vài đạo.

Ninh Trần hơi cúi đầu, chậm rãi nhắm ngay Triệu Tử Hoài, song quyền càng một chút nắm lại, sau đó trầm giọng nói: "Đây đó, đây đó."

Trên thực tế, Ninh Trần ngày hôm nay đi tới nơi này, căn bản sẽ không có quan tâm cái gì đệ nhất đệ nhị, cái gì chuẩn nội môn đệ tử, hắn đi tới nơi này, mục đích chỉ có một, Triệu Tử Hoài chết!

Khôi Khâu tử đứng ở vân thai chi thượng, chỉ là hơi nhìn liếc mắt Ninh Trần cùng Triệu Tử Hoài, cũng không quá để ý nhiều, mà là đón mở miệng nói: "Văn bi đã kết thúc, tiền chín tên giả có thể tấn cấp đấu võ, ai có thể tại đấu võ trong cuối cùng thắng được, mới là cuối cùng thắng được giả!"

Dứt lời, Khôi Khâu tử thủ trung đã nhiều hơn nhất phó bức họa cuộn tròn, mạnh mẽ ra, nhất thời bức họa cuộn tròn trong vạn trượng hoa quang long lánh, từng cổ một tiên linh khí hơi thở càng từ từ chảy ra lại.

Đón cả bức họa quyền đã hóa thành một mảnh mờ ảo đại địa, đột nhiên xuất hiện ở tại Hàn Cổ sơn đỉnh hơi nghiêng, đại địa trên, ngọn núi nguy nga tráng lệ, rừng cây anh anh chim hót bên tai không dứt, Trường Giang và Hoàng Hà như nước chảy, nghiêm nhiên trở thành một cái tiêu tiêu thế giới, làm cho không khỏi sợ hãi than.

Nhất họa một thế giới, như vậy họa đạo làm cho cao sơn ngưỡng chỉ.

"Bức họa này, là Họa Quý 《Hùng Sơn Nhu Thủy đồ》, đấu võ quy tắc đã rất đơn giản, sau cùng đứng ở họa trung người, đó là cuối cùng thắng được giả, hơn nữa một ngày bước vào trong đó, sinh tử do mệnh, hoặc sinh hoặc tử, Yêu Linh tông hết thấy không đáng hỏi đến, sở dĩ bước vào trong đó trước phải tương hảo." Khôi Khâu tử biểu tình nghiêm túc nói.

Tiền chín tên giả phản ứng xuất kỳ nhất trí, vô nhân tuyên thệ rời khỏi, nhất là Ninh Trần, hắn đi tới nơi này, chính là chạy cái này tới.

Ngày xưa Triệu Tử Hoài điều không phải trăm phương ngàn kế phải bản thân đưa vào chỗ chết sao? Hôm nay Ninh Trần đã ôm như vậy tâm tính, phải Triệu Tử Hoài thiên đạo vạn quả!

Mấy tháng qua Ninh Trần chịu trứ địa ngục vậy thống khổ, mục đích chính là vì ngày hôm nay, chấm dứt cừu hận, rửa sạch nhục trước!

Ngẩn ngui một nén nhang công phu quá khứ, nhìn nữa Họa Quý đại sư sáng chế 《Hùng Sơn Nhu Thủy đồ》 trung, cửu điều thất thái hồng kiều đều đọc theo người ra ngoài cùng Hàn Cổ sơn đỉnh liên tiếp.

Bước qua thất thái hồng kiều, sinh tử bất luận!

Trước vẫn trầm mặc không nói Đỗ Tử Nhiên, không ngừng nhẹ lay động quạt lông, Ninh Trần mới vừa câu thơ hán quả thực rất bội phục, nhưng là

không hơn, Đỗ Tử Nhiên mục đích phi thường minh xác, không tiếc bất cứ giá nào, nhượng Triệu Tử Hoài cuối cùng thắng được, vẫn bí thứ tự chỉ là hư danh mà thôi.

Nhìn chung cuối cùng còn dư lại chín người trung, có sáu mọi người là cùng Đỗ Tử Nhiên có trực tiếp quan hệ, được cho người một nhà, Mục Cửu Văn cùng Ninh Trần tồn tại qua tiết, coi như là nửa người mình, như vậy tính được, chỉ có Ninh Trần cùng cái khác là Tân Thần đệ tử là đối thủ.

Không có nói hơn một câu, Đỗ Tử Nhiên tùy theo tương quạt lông tại cần cổ đưa ngang một cái, làm một cái trầm thủ thủ thế.

Chuẩn bị tiến vào bức họa cuộn tròn trong đệ tử, ánh mắt băng lãnh, đối với Đỗ Tử Nhiên khẽ gật đầu, cử đi học Triệu Tử Hoài thắng được, giết chết Ninh Trần, bọn họ cũng sẽ thu được nhiều vô cùng thật là tốt chỗ.

Ninh Trần cũng không có chú ý tới Đỗ Tử Nhiên nhất cử nhất động, hẳn cũng sẽ không lưu ý, giờ khắc này, nhìn như trầm tĩnh Ninh Trần, trong ánh mắt ngoại trừ sát ý cùng băng lãnh, cái gì đều nhìn không thấy.

Nhìn trước mắt thất thái hồng kiều, Ninh Trần không dừng lại chút nào, cất bước trực tiếp bước qua thất thái hồng kiều, những đệ tử khác cũng là theo đều tự hồng kiều bước qua, tiến nhập trong đó.

Đi qua hồng kiều, Ninh Trần trước mắt hơi hoa một cái, sau một khắc, Ninh Trần cả nhân đã xuất hiện ở 《Hùng Sơn Nhu Thủy đồ》tối nam đoan.

Như vậy vị trí, đây cũng là căn cứ trước bài danh mà định, đệ nhất danh cùng tên thứ hai cách xa nhau xa nhất, rất khó đụng với.

Đối với lần này Ninh Trần cũng không thêm đề ý, chỉ là lạnh lùng nhìn bốn phía róc rách nước chảy cùng với xa xa núi cao nguy nga, ánh mắt tùy theo nhắm ngay chính bắc phương hướng, bất động dĩ vãng Ninh Trần chỉ biết chạy trốn, chỉ biết nhường nhịn, mà là đón Triệu Tử Hoài thắng vọt tới.

Cho tới nay, Ninh Trần hành sự tâm tồn phật niệm, làm cho lưu hữu dư địa, nhưng giờ khắc này, trong lòng dĩ nhiên bị một cỗ ù ù sát niệm thay thế được, sát niệm cùng nhau, đó là máu chảy thành sông, sát niệm cùng nhau, đó là thương sinh linh biến sắc.

Chánh sở vị, Bồ Tát thuận theo, sở dĩ từ bi sáu đạo, Kim Cương Hộ Mục, sở dĩ tận diệt quần ma!

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Nhượng!

Nhìn chung toàn bộ Hùng Sơn Nhu Thủy đồ trung, những đệ tử khác cũng bị lần lượt phân phối đến rồi đều tự địa điểm, Triệu Tử Hoài ở vào tối phía bắc diện, cự ly Ninh Trần cũng là nhất xa xôi.

Bất quá, giờ khắc này Triệu Tử Hoài cũng bình tĩnh tự nhiên, cất bước một chút hướng phía hướng chánh nam tiến lên đi.

Về phần hấn thủ hạ chính là nhân, đã không phân tốt xấu, trực tiếp hướng phía hướng chánh nam xung phong liều chết đi, mục đích đã rất rõ ràng, chính là muốn tương Ninh Trần bao vây tiểu trừ mà chết!

Ở vào đỉnh núi trung Đỗ Tử Nhiên, tự nhiên có thể thanh thanh sở sở thấy họa trung tất cả, thần sắc không có chút nào cải biến, nhẹ nhàng lay động quạt lông.

Một bên Bạch Tâm Dao còn lại là nhú mây, ở nơi này là công bình quyết đấu, phân minh chính là Triệu Tử Hoài nhân bao vây tiểu trừ Ninh Trần một nhân!

Không khỏi, Bạch Tâm Dao vì khẽ nâng lên đầu, nhìn một chút vân thai chi thượng Khôi Khâu tử, chỉ thấy Khôi Khâu tử khép hờ hai mắt, ngồi xếp bằng, phảng phất không đề ý tới nữa, lẳng lặng cùng đợi hết thấy kết thúc.

Về phần mọi người vây xem, phản ứng đã có thể các không giống nhau, Họa Nhân các đệ tử thậm chí kỳ thân tín, im lặng không lên tiếng cứ như vậy lẳng lặng nhìn.

Mà này ở vào trung lập các đệ tử, tắc đều kêu to không công bình, Họa Quỷ tại 《Hùng Sơn Nhu Thủy đồ》trung bố cục, chính là có thể an bài đệ tử lưỡng lưỡng quyết đấu, dĩ này đấu loại, nhưng hôm nay, dĩ nhiên biến thành Triệu Tử Hoài mang theo một đám đệ tử vây công Ninh Trần.

Ở vào họa trung Ninh Trần, căn bản cũng không quan tâm những ... này, về phía trước đạp vài bước, tùy theo lợi dụng Phong Hành thuật, Linh Bạo

thuật, mang theo một cỗ rít gào khí thế của, một đường rong ruổi, trực tiếp hướng phía chính bắc phương hướng xung phong liều chết quá khứ, mục tiêu của hắn chỉ có một đó chính là Triệu Tử Hoài.

Theo Ninh Trần tu vi đạt tới Ngưng Khí tầng bảy, Ninh Trần đứng Linh Bạo thuật linh ngộ dĩ nhiên nâng cao một bước, mỗi một lần kíp nổ bàn tay Khí Toàn, đều đã phát sinh nhất thanh muện hưởng, linh khí ba tứ tán ra, cực kỳ cao tốc tiến lên, thậm chí nhượng Ninh Trần thân thể hình thành kẻ ra đạo tàn ảnh.

Cả nhân giống như một đầu ôm vô tận cừu hận dã thú, trên người khí tức lạnh như băng càng ngày càng đậm hậu, cuối cùng toàn bộ chuyển hóa trở thành sát khí!

Chỉ quá khứ ngăn ngừi một nén nhang công phu, một đường chạy như bay hướng bắc Ninh Trần, đã chạy ra khỏi dãy núi, tiến vào một khối thảo nguyên trong, địa thế khai thác, dưới chân cỏ xanh vừa không có quá bần chân mà thôi.

Nhưng mà, đứng vào lúc này, Ninh Trần thần sắc hơi động, ánh mắt lạnh như băng trong, thiêm nhất ti cảnh giác, chỉ thấy ở trước mặt của hắn, bỗng nhiên xuất hiện ba gã đệ tử, mặc gấm vóc hoa bào, đám trong con mắt tràn đầy vẻ hải hươc.

Đứng ở chính giữa, tên là Phương Giản, một đầu không cao, nhưng trên người lại tràn đầy một cỗ ù ù âm lãnh ý, mà hắn cũng là Khôn vực trong, họa đạo thượng thừa đệ tử, chính mình Ngưng Khí lục tầng tốt cùng tu vi.

Tại bên cạnh hắn không xa, còn có hai gã Khôn vực đệ tử, cũng đều có Ngưng Khí lục tầng tu vi, ba người bọn họ tựa như cùng một mặt tường như nhau, chắn Ninh Trần trước mặt của, đứng Ninh Trần tràn ngập sát ý!

Chỉ cần giết chết Ninh Trần, trợ Triệu Tử Hoài thắng được, bọn họ sẽ có bó lớn bó lớn chỗ tốt có thể cảm.

Mà ở tầng đá sân rộng bốn phía mọi người, thấy một màn như thế, thần sắc nhất tề đại biến, trên mặt đều lóe ra vẻ kinh ngạc, dựa theo họa trung địa hình, nam bộ rõ ràng là lưỡng lưỡng quyết đấu mới đứng, như vậy mới công bình, làm sao sẽ biến thành ba đánh một?

"Này rõ ràng cho thấy thương lượng xong, đây là đối trá, vô sỉ a."

Bị vây trung lập đệ tử, đều phát sinh như vậy thanh âm, trong giọng nói tràn ngập không cam lòng, đồng dạng cũng đều thay Ninh Trần bóp một cái mồ hôi, ba cái Ngưng Khí lục tầng đệ tử vây công một nhân, bọn họ có thể tưởng tượng ra được kế tiếp sẽ phát sinh cái gì.

Về phần Họa Nhân các đệ tử, giờ khắc này tác hơi hé mắt, trên mặt tự tiếu phi tiếu, ở trong mắt bọn hắn, không cần phải Triệu Tử Hoài tự mình xuất thủ, ba người này là có thể tương Ninh Trần giết chết.

"Tại Yêu Linh tông dám cùng Triệu Tử Hoài sư huynh đối nghịch già, hắn phải chết!" Một gã Họa Nhân các đệ tử nhẹ giọng nói.

Họa trung Ninh Trần, lạnh lùng nhìn tiền phương ba người, dưới chân bước chân vi chậm, trong thần sắc không có chút nào e ngại, có chi có cuộn cuộn sát ý.

"Nhượng!"

Theo Ninh Trần không ngừng về phía trước rảo bước tiến lên, Ninh Trần chỉ trầm giọng nói một chữ, thanh âm trong tràn đầy băng lãnh, coi như liệt liệt đến xương lười dao.

Nghe được Ninh Trần như thế ngữ, Phương Giản không khỏi toát ra lau một cái cằm chọc đáng tươi cười, khinh miệt nói: "Nhượng? Ninh Trần ngươi cho là ngươi là ai a? Nói cho ngươi biết, ngày hôm nay. . ."

Không đợi Phương Giản tương câu nói kế tiếp nói xong, nhìn nữa Ninh Trần dưới chân khẽ động, thân hình hóa thành kẻ ra đạo tàn ảnh, trong chớp mắt, cũng đã xuất hiện ở Phương Giản trước mặt của, tốc độ nhanh kinh người.

Tốc độ như thế Phương Giản căn bản không phản ứng chút nào.

Cùng lúc đó, Ninh Trần thủ trung, kim quang rạng rỡ Long Tu Cống Bút đã xuất hiện, ngòi bút trực tiếp một chút ở tại Phương Giản mi tâm của.

Phốc!

Sau một khắc, nhìn nữa Phương Giản cái ót, nhất thời hình thành một cái lỗ máu, một cỗ huyết lưu mang theo óc trực tiếp tựa phun tới.

Phù phù!

Phương Giản biểu tình kinh hãi đã động lại ở trên mặt, gắt gao nhìn chăm chăm Ninh Trần, sau đó từng điểm từng điểm ngã xuống trên mặt đất.

Nháy mắt giết!

"Không cho, sẽ chết." Ninh Trần gần từng chữ, trên mặt dĩ nhiên đã không có chút nào thương hại tình.

Ổ vào Ninh Trần hai bên hai gã đệ tử, nhìn Phương Giản dễ dàng như vậy đã bị Ninh Trần nháy mắt giết, hai mắt đã giương thật to, mục trừng khẩu

ngốc.

Ninh Trần bọn họ trước vẫn có biết hiểu, hơn ba tháng trước đơn giản cũng chính là các trung đệ tử mà thôi, sao. . . Làm sao có thể trong nháy mắt đã đem Ngung Khí lục tầng tốt cùng Phương Giản nháy mắt giết?

Trong lúc nhất thời, bọn họ là tiến cũng không được, thoái cũng không xong, phải biết rằng bọn họ chỉ có Ngung Khí lục tầng sơ kỳ tu vi, cùng Phương Giản căn bản không tại một cấp bậc.

Nhưng mà, đang lúc bọn hắn còn chỗ làm khó là lúc, nhìn nữa Ninh Trần song chưởng bỗng nhiên triển khai, hai thanh Linh Mạch Kiếm mang theo rạng rỡ hàn quang theo trong tay bắn ra, đánh thẳng hai gã đệ tử.

Này hai gã đệ tử cố tình chống lại, tiếc rằng Ninh Trần tu vi viễn siêu bọn họ tưởng tượng.

Phốc! Oanh!

Trong điện quang hỏa thạch, Ninh Trần bắn ra hai thanh Linh Mạch Kiếm dễ dàng, tựu phá khai rồi này hai gã đệ tử linh khí thuần phù, một tên trong đó đệ tử nhân đầu trực tiếp bị nạo xuống tới, một gã khác thì bị đánh thành khối vụn, hài cốt không còn!

Hai gã Ngung Khí lục tầng sơ kỳ đệ tử, tại Ninh Trần trước mặt của, không hề năng lực chống cự!

Giờ khắc này Ninh Trần, chỉ có thể dụng tàn bạo để hình dung, dĩ vãng nhân từ người, hoàn toàn không gặp.

Toàn bộ tầng đá sân rộng bốn phía, dĩ nhiên lạng ngắt như tờ, tĩnh mịch giống nhau!

Tất cả mọi người ghen hòng nhìn trần trối, nhìn họa trung Ninh Trần, trên mặt viết đầy kinh hãi cùng bất khả tư nghị.

"Này. . . Điều này sao có thể?" Mới vừa rồi còn đứng Ninh Trần vẻ mặt khinh miệt Họa Nhân các đệ tử, không khỏi tự nói, chỉ cảm thấy phía sau lạnh buốt.

"Trong nháy mắt, giết trong nháy mắt ba gã Ngung Khí lục tầng đệ tử? Này. . . Đây cũng quá già chứ?" Bị vây trung lập các đệ tử, cũng không cảm phát ra như vậy thanh âm, trong giọng nói tràn đầy sợ hãi than.

Bọn họ trào phả đầu, nhiều lắm có thể nghĩ đến, Ninh Trần có lẽ sẽ khổ chiến mà thắng, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ tới, này dĩ nhiên sẽ là nhất nhất nháy mắt giết. . . Bọn họ không dám tưởng tượng.

Đương nhiên, tại trong này, nhất khiếp sợ, đương chúc Bạch Tâm Dao, giờ này khắc này, Bạch Tâm Dao luôn luôn lạnh như băng mặt cười, đã rõ ràng có thể thấy vẻ khiếp sợ.

Nàng rõ ràng nhớ kỹ, Ninh Trần ba tháng trước, không sai, chính là ba tháng, khi đó Ninh Trần chỉ có Ngung Khí năm tầng tu vi, tại Bạch Vĩ sâm lâm càng chật vật bất kham, nhưng hôm nay có thể đơn giản nháy mắt giết ba gã Ngung Khí lục tầng đệ tử, phân minh chính là Ngung Khí tầng bảy tu vi, hơn nữa tuyệt đối điều không phải Ngung Khí tầng bảy sơ kỳ đơn giản như vậy!

Một người tam tháng, làm sao có thể theo Ngung Khí năm tầng trực tiếp đột phá đến Ngung Khí tầng bảy? Này tại Bạch Tâm Dao nhận tri trong, hoàn toàn là chuyện không thể nào.

Một bên Đỗ Tử Nhiên, sắc mặt đã hắng giọng, nghĩ không ra hấn xảo diệu an bài, dĩ nhiên sẽ là như vậy cục diện, quả thực buồn cười, cứu kỳ nguyên nhân còn là Ninh Trần tu vi viễn siêu tưởng tượng của hắn.

"Nghĩ không ra tại Bạch Vĩ sâm lâm thấy tên tiểu tử kia, lại có tu vi như thế." Đỗ Tử Nhiên trong lòng cũng không khỏi sợ hãi than.

Ninh Trần tịnh không có để ý họa ngoại người phản ứng, ánh mắt lạnh như băng nhìn khắp bốn phía, chỉ thấy trước mặt ba gã đệ tử, triệt để mất đi sinh cơ, thi thể đã từng điểm từng điểm chìm vào "Thổ" trung, đã không có tu vi, tựu vô pháp tại 《Hùng Sơn Nhu Thủy đồ》 trung dừng lại.

Chỉ là khinh khê nhìn liếc mắt, đương Ninh Trần lại một lần nữa đưa mắt nhắm ngay hướng chánh bắc lúc, hai tròng mắt băng hàn đã lần thứ hai bốc lên, dưới chân phát lực, lợi dụng Linh Bạo thuật lại một lần nữa rất nhanh hướng phía hướng chánh bắc xung phong liều chết quá khứ.

Giờ khắc này, Ninh Trần mục đích chỉ có một, đó chính là cùng Triệu Tử Hoài ở chỗ này quyết nhất tử chiến!

Ninh Trần trong lòng tuy có phật niệm, nhưng đối với làm ác sáu đạo chi ma, phật đà đồng dạng sẽ không chút lưu tình, đem diệt trừ, như Triệu Tử Hoài người như thế tàn nhẫn, ác độc người, chỉ có bác kỳ da, đào kỳ tâm, Ninh Trần trong lòng hận ý ù ù!

Chương 62: Mỹ Ngọc phát uy

Phảng phất một đạo sét đánh, Ninh Trần đã một đầu nhảy vào đến rồi son đã trong, sau thời gian uống cạn tuần trà, Ninh Trần đã theo 《 Hùng Sơn Nhu Thủy đồ 》 nam bộ, trực tiếp sát nhập đến rồi bắc bộ, sát ý, thế không thể đỡ!

Nhưng mà, ngay Ninh Trần một đường đi trước, điên cuồng tìm kiếm Triệu Từ Hoài tung tích là lúc, Ninh Trần lạnh như băng hai mắt bỗng nhiên khẽ động, chỉ cảm thấy phía sau nhất thời truyền đến một trận băng lãnh.

Phía sau có nhân!

Lợi dụng Linh Bạo thuật Ninh Trần không có chút nào dừng lại, bỗng nhiên xoay người, sau một khắc, chỉ thấy tán cây trên, hai thanh đen như mực phi kiếm bắn thẳng đến gần Ninh Trần y phục trực tiếp bắn tới.

Theo phi kiếm phóng tới phương hướng nhìn lại, Ninh Trần liền thấy thanh y phiêu phiêu Mục Cửu Vân, đang đứng tại tán cây trên, anh tuấn, đẹp trai trên mặt, một cỗ âm lãnh sát ý đã hiện lên.

"Ninh Trần, nghĩ không ra ngươi nhanh như vậy tự xuất hiện, lần trước các trung thủ luyện cho ngươi may mắn chạy trốn, ngày hôm nay ngươi có thể sẽ không có vận khí tốt như vậy."

Mục Cửu Vân hơi hé mắt đạo, cả nhân rất nhanh theo trên cây khô nhảy xuống, lạnh lùng nhìn chằm chằm Ninh Trần.

Đối với Mục Cửu Vân, Ninh Trần tự nhiên tịnh không xa lạ gì, đã theo Liễu Anh Tuyết trong miệng biết được, này Mục Cửu Vân ý đồ trí hấn vào chỗ chết.

"Ngươi cũng muốn cản ta?" Ninh Trần nhìn Mục Cửu Vân, nhãn thần lạnh lùng, song quyền đã nắm lên.

"Cản ngươi? Không, ta là phải ở chỗ này giết ngươi, dám can đảm cướp giật ta Thiên Kiền đệ tử xưng hào, chỉ có một con đường chết!"

Mục Cửu Vân mở miệng nói, trên người nhất thời bốc lên nhất cỗ bá đạo vô cùng linh khí.

So với tu sĩ bình thường, này cỗ linh khí đáng sợ hơn có uy áp cảm giác, phảng phất hùng vĩ dãy núi, làm cho không dám đơn giản tới gần.

Nhưng mà, ở nơi này cỗ linh khí tràn ngập ra sát na, Ninh Trần lạnh như băng sắc mặt bỗng nhiên khẽ động, chỉ cảm thấy bên hông trang bị Ngọc Hồng kiếm trừ vật đại nhất thời bắt đầu xao động bất an!

Loại này xao động viễn siêu dĩ vãng bất luận cái gì một lần, Ninh Trần hầu như rất khó đem áp chế xuống, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

"Ninh Trần, ta biết đoạn thời gian gần nhất, tu vi của ngươi đề thăng không ít, thế nhưng tại ta Thánh Đồng các đệ tử trước mặt, không làm nên chuyện gì, ta đại Thánh Đồng các tu luyện là Đồng Tử chi đạo, đồng tử thân không phá, sẽ gặp tiền nhập cực cảnh trạng thái, đồng cấp vô địch!" Mục Cửu Vân nói, trên mặt đã dần dần sinh ra sát ý!

Mục Cửu Vân thuở nhỏ tự dĩ thiên kiều giữ xưng, hướng chỉ tu luyện còn là bá đạo vô cùng Đồng Tử đạo, tại trong lòng của hắn, là tuyệt đối không cho phép Ninh Trần người như vậy, cười ở trên đỉnh đầu của hắn, giết Ninh Trần, hắn đó là Thiên Kiền đệ tử!

Lần này, Ninh Trần phảng phất hiểu tất cả, chẳng trách mình trong túi đựng đồ Ngọc Hồng kiếm tại sao lại như vậy xao động, nguyên lai là đựng phải Đồng Tử đạo đệ tử, theo Tù Tỳ lão tổ trong điện tịch, Ninh Trần biết được, bắt từ khí linh Mỹ Ngọc đứng đồng tử là cảm thấy hứng thú nhất, đồng thời một ngày bắt đầu, không gì sánh được "Tàn bạo" !

Bốn phía tràn ngập đồng tử khí tức, tựa như cùng nghe thấy được mùi máu tươi sôi sục.

"Mục Cửu Vân, ta ngươi trong lúc đó ân oán có thể đợi được Thánh Lan bút hội sau khi chấm dứt hơn nữa, ta khuyên ngươi chớ có cản ta, ngươi chỉ có một cơ hội, ta khoải áp không chế trụ được, bằng không. . ."

Ninh Trần quả dám che trừ vật đại, quay đầu, lạnh lùng nói.

"Ngươi khoải áp không chế trụ được? Cơ hội? Vậy ngươi cũng không cần áp chế, ta cũng muốn nhìn một cái ngươi rốt cuộc có gì bản lĩnh, có thể đối phó ta Đồng Tử thần công!"

Mục Cửu Vân mở miệng nói rằng, hai tay bỗng nhiên kết xuất pháp ấn, đón Mục Cửu Vân đầu ngón tay một cái màu máu đỏ quang cầu bỗng nhiên xuất hiện.

Đây chính là Thánh Đồng các đệ tử mới có thể tu luyện Huyết Anh chi thuật, uy lực bu hấn không gì sánh được, coi như là Ngưng Khí tầng bảy đệ tử,

đều phải sợ hãi ba phần.

"Này Huyết Anh chi thuật, là ta Thánh Đồng các vô thượng bí thuật, cho dù Ninh Trần tu vi rất cao, đã không có khả năng tiếp được Huyết Anh chi thuật, Ninh Trần hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Ở vào vân thai chi thượng Thánh Đồng các trưởng lão Chu Thượng, gờ gờ chòm râu đạo, đứng Ninh Trần cướp giật Thánh Đồng các Thiên Kiền đệ tử như trước canh cánh trong lòng, lúc này đây vừa vận nhượng Ninh Trần biết Thánh Đồng các lợi hại.

Giây lát đang lúc, chỉ thấy Mục Cửu Vân đầu ngón tay đã tạo thành một cái lớn chừng quả đấm huyết cầu, huyết cầu trên phảng phất là trẻ con nhất khuôn mặt tươi cười, nhưng tràn đầy sâm sâm quỷ dị, cực kỳ khiếp sợ nhân.

"Ninh Trần, đi là chết đi!" Mục Cửu Vân nói một câu, trực tiếp tương Huyết Anh cầu té xuất.

Ông!

Trong khoảnh khắc, nhất cổ bá đạo phi phạm thánh đồng linh khí bỗng nhiên bốc lên, thậm chí tương bốn phía chạc cây quật đến ào ào rung động, một cỗ cường đại uy áp, càng mặc thiên ngời xuống đất!

Thậm chí đang vẽ ngoại người, đều có thể đủ cảm thụ được này cỗ bá đạo uy thế, này nếu là bị bắn trúng, Ninh Trần bất tử cũng sẽ tàn phế.

Đối mặt Huyết Anh cầu rất nhanh kéo tới, Ninh Trần vừa định ra chiêu ứng đối, kết quả thần sắc hơi động, chỉ cảm thấy rót vào hoàng sắc trong túi đựng đồ linh khí bỗng nhiên vỡ nát ra.

Sau một khắc, bị Ninh Trần áp chế Ngọc Hồng kiểm trực tiếp theo Ninh Trần trong túi đựng đồ chui ra, thiếp ở phía trên trần bùa càn sinh sôi bị băng bẻ nát.

Không đợi Ninh Trần có phản ứng, Mỹ Ngọc đã theo Ngọc Hồng kiểm trung bay ra, mở ngum lớn trực tiếp tương hoành hành ngang ngược Huyết Anh cầu nuốt vào trong bụng, sau đó vron mập hồ hồ thủ, chỉ hướng Mục Cửu Vân đạo:

"Ta muốn với ngươi kết hôn, hiện tại tự động phòng."

Kiến Ninh Trần trong túi đựng đồ đột nhiên bay ra một cái kỳ xấu vô cùng quái vật, Mục Cửu Vân thần sắc khê động, hẳn tự nhiên không biết bắt từ khí linh, càng không biết người này bản tính.

"Ninh Trần, nghĩ không ra ngươi. . ."

Không đợi Mục Cửu Vân tương câu nói kế tiếp nói ra, chỉ thấy Mỹ Ngọc đã giang hai cánh tay, bii môi ba hướng phía Mục Cửu Vân vọt tới.

"Chính là xấu vật tựa như đánh bại ta? Ninh Trần ngươi quá ngây thơ rồi."

Dứt lời, Mục Cửu Vân trắng nõn vung tay lên, trong tay trong nháy mắt nhiều hơn một thanh đen thui trường kiếm, giờ tay chém xuống trực tiếp tương Mỹ Ngọc chém thành hai khúc, sau đó khinh thường nói:

"Lạp ngáp!"

Nhưng mà, ngay Mục Cửu Vân lời này vừa cửa ra trong nháy mắt, Mục Cửu Vân thần sắc bỗng nhiên biến đổi, chỉ thấy bị bỏ ra Mỹ Ngọc trong nháy mắt phục hồi như cũ, sau đó nở "Nhiệt tình" ôm ấp, trực tiếp tương Mục Cửu Vân ôm vào trong ngực, dường như trư đại tràng miệng trực tiếp ngay Mục Cửu Vân đẹp trai trên mặt hung hăng toát một cái.

Đối mặt cảnh này, Mục Cửu Vân chỉ cảm thấy buồn nôn, sử dụng cả người thể vô, bỗng nhiên gãy.

Thứ lap!

Ngay Mục Cửu Vân gãy sát na, chỉ thấy Mỹ Ngọc nhất hai bàn tay, trực tiếp đã đem Mục Cửu Vân hoa lệ thanh sắc trường bào tê kéo xuống, giống như đối nhìn Mục Cửu Vân đồng thời, tương thanh sắc trường bào văng bên cạnh ném một cái, lại một lần nữa hướng phía Mục Cửu Vân nhào tới, rất có ngay tại chỗ ân ái tư thế.

"Đây là là thứ quý gì?" Mục Cửu Vân không khỏi kêu to lên, lại huy động liên tục mấy kiếm, ý đồ tương Mỹ Ngọc chém thành mảnh nhỏ, nhưng mà sau một lát, Mỹ Ngọc lần thứ hai phục hồi như cũ có thể nói bất tử bất diệt, lại một lần nữa gắt gao ôm lấy Mục Cửu Vân, trư đại tràng vậy miệng, lại một lần nữa dính vào.

Lần này, Mục Cửu Vân triệt để luống cuống, tuy rằng Mỹ Ngọc không hề công kích tính, thế nhưng đánh không chết, nhu không lạn đặc tính, không thể nghi ngờ là phi thường đáng sợ.

Thứ lap!

Lại là một tiếng vói vác bị xé mở âm hưởng, chỉ thấy Mục Cửu Vân bạch sắc nội sam đã bị xé rách ra, nửa người trên hoàn toàn bạo lộ ra.

Cùng lúc đó, tại vân thai chi thượng, trước vẻ mặt đắc ý vuốt râu Thánh Đồng các trưởng lão Chu Thượng, thấy xấu nữ như vậy đặc tính, trên mặt đã viết đầy vẻ kinh hãi.

Mục Cửu Vân không biết, nhưng hẳn có thể nào không hiểu được? Đây chính là bắt tử khí linh, Thánh Đồng các vĩnh viễn ác mộng!

"Này. . . Này bắt tử khí linh tại sao sẽ ở Ninh Trần trong tay?" Chu Thượng không tự chủ được phát sinh như vậy sợ hãi than, sắc mặt càng một mảnh tái nhợt! Cả người không khỏi đầu động liêu hai cái!

Phải biết rằng, Tù Tỳ lão tổ còn đang là lúc, Thánh Đồng các nói trắng ra là chính là bắt tử khí linh chất dinh dưỡng, chuyên môn dùng để luyện bắt tử khí linh, Chu Thượng có thể nào không sợ?

Hơn nữa Thánh Đồng các đệ tử, đồng tử thân vừa vỡ, tu vi mất hết, trở thành người phạm.

Không chỉ là Chu Thượng, vẫn ngồi xếp bằng, sắc mặt nghiêm nghị Khôi Khâu tử, thấy tình hình như thế, sắc mặt đã rõ ràng có biến hóa, hai mắt hơi mờ, hẳn nằm mơ cũng không nghĩ tới, này lão tổ chỉ bảo một trong, dĩ nhiên sẽ ở Ninh Trần thủ trung, hơn nữa ra vẻ đã nhận chủ.

"Này. . . Này Ninh Trần làm sao có thể phải nhận được bắt tử khí linh?" Khôi Khâu tử trong lòng cả kinh nói.

Không chỉ là vân thai chi thượng trưởng lão, ở vào vân thai xuống Đồ Tử Nhiên, sắc mặt đã trở nên xanh tím, trong lòng rào rạt lửa giận trong nháy mắt bốc lên!

Giờ khắc này, hẳn rốt cục biết được, đuổi tại trước hấn cướp đi lão tổ di bảo nhân, chính thị không tầm thường chút nào Ninh Trần, càng thêm châm chọc là, trước đây Đồ Tử Nhiên thế nhưng trở mặt nhìn Ninh Trần rồi đi.

"Ninh Trần, nghĩ không ra quả nhiên là người, chết tiết a." Đồ Tử Nhiên theo trong kẻ răng phát ra như vậy phản hận thanh âm, trong tay nắm tay toàn đắc ca ca rung động.

Cách đó không xa Bạch Tâm Dao cũng là mục trùng khẩu ngọc, cả người nhất thời hóa đá tại chỗ, thì là tận mắt đến bắt tử khí linh, nàng đã không cách nào tưởng tượng Ninh Trần rốt cuộc băng vào cái gì, có thể thâm nhập đến Bạch Vĩ sâm lâm hạch tâm khu vực, tương lão tổ di bảo mạng tất cả không còn.

Đối với họa ngoại người kịch liệt phản ứng, Ninh Trần không được biết, mà là lẳng lặng đứng tại chỗ, lạnh lùng nhìn phát sinh trước mắt tất cả.

Chỉ thấy Mục Cửu Vân không ngừng gãy dựa, lui về phía sau, liên tục huy kiếm, tự thân thể lực tiêu hao hơn phân nửa, cũng không có thương cập Mỹ Ngọc nửa sợi lông, ngược lại thì theo đồng tử khí tức không ngừng toả ra, nhưng Mỹ Ngọc càng ngày càng hưng phấn, càng phát ra "Hung tàn".

Mục Cửu Vân đại danh tại Yêu Linh tông thế nhưng không người không biết, đệ tử trong cũng coi như là tuyệt đối nhân tài kiệt xuất, bất quá hôm nay trước mắt bao người, tại Mỹ Ngọc trước mặt quả thực chính là một cái vô pháp gãy dựa tiểu nương tử, thời khắc cũng là muốn trở thành ma chướng trong. . .

"Thiên tác nghiệt, lại có thể, tự làm bậy, không thể sống!"

Ninh Trần lạnh lùng nói, phong khinh vân đạm, như đang nhìn hí giống nhau, lạnh lùng không gì sánh được.

Giờ khắc này Mục Cửu Vân đã bị chơi đùa đầu đầy mồ hôi, quần áo sứt mẻ, chỉ tiếc vô luận hấn dùng thủ đoạn gì đều là không làm nên chuyện gì, hơn nữa này Mỹ Ngọc mục đích đã là phi thường đơn thuần, chính là muốn mạnh mẽ tương Mục Cửu Vân đẩy ngã. . .

"Đây rốt cuộc là thứ quý gì. . . ."

Mục Cửu Vân đã vô pháp bận tâm đến Ninh Trần, tại Mỹ Ngọc xé rách xuống, Mục Cửu Vân vô luận là thân thể còn là linh hồn đều là bị nặng nề dẫn vật.

Mỹ Ngọc xuất hiện hoàn toàn là vượt lên trước hấn nhận tri phạm vi, hôm nay có thể nói là phải nhiều chặt vật có bao nhiêu chặt vật.

Quần áo vỡ vụn, mặt xám như tro tàn, đừng nói là muốn đi công kích Ninh Trần, hôm nay tại kỳ trong đầu chỉ có một ý niệm trong đầu, chính là lập tức chạy, lập tức chạy!

Mà Mỹ Ngọc đã nghiêm túc, trực tiếp tự đuổi theo, trong khoảnh khắc tự tiêu thất ở tại Ninh Trần trong tầm mắt.

Đối với lần này Ninh Trần không có đi quân, xoay người hướng phía Triệu Tử Hoài chỗ ở khu vực xung phong liều chết quá khứ, đó mới là Ninh Trần mục tiêu chân chính, ừ ừ sát ý tại Ninh Trần trong lòng lan tràn!

Chương 63: Quả quyết!

Họa Quỷ 《Hùng Sơn Nhu Thủy đồ》 cũng không tiêu, thêm chi người tham gia trong nháy mắt bị Ninh Trần giết chết ba gã, người đã rất thừa thốt, muốn tìm được Triệu Từ Hoài, tự nhiên còn muốn phế chút thời gian.

Bất quá, Ninh Trần tịnh không có chút nào ý buông tha, xuyên toa tại trong rừng núi, cẩn thận cảm thụ được linh khí bốn phía ba động.

Đến Ngưng Khí tầng bảy chi hậu, Ninh Trần trong cơ thể linh khí đã trở nên dị thường mẫn cảm, nơi đây lại là họa trung, có đệ tử xuyên hành mà qua, tự nhiên sẽ đang vẽ trung hình thành ba động, như tượng cục đá đầu nhập mặt hồ, hình thành gợn sóng, thông qua nó Ninh Trần là có thể biết được họa trung đệ tử đại thể phương hướng, sau đó truy sát quả khứ!

Thân thể như điện, dường như sét đánh, giờ khắc này Ninh Trần tốc độ đơn giản là ngoài lẽ thường, hoàn toàn là tương thân pháp của hấn phát huy đến rồi cực hạn.

"Triệu Từ Hoài, tích nhật nguoi nói nguoi là thiên, thế nhưng hôm nay ta để nguoi nhìn một cái, ta Ninh Trần làm sao tương nguoi này Ly vực thiên cấp đàm!"

Vô tâm lưu ý cái khác bất cứ chuyện gì, hôm nay ở trong mắt Ninh Trần, chỉ có Triệu Từ Hoài!

Cùng lúc đó, đang vẽ quyền ở ngoài, sở hữu đưa mắt nhắm ngay trong bức họa nhân, vô luận là đệ tử, còn là trưởng lão, quân đã hóa đá tại chỗ.

Chỉ thấy tại trong bức họa, một chỗ đoạn nhai chính phía dưới, Mục Cửu Vân đã trần như nhộng, nằm ở trong bụi cỏ, bốn phía bị xé nát y phục khắp nơi đều là, mà Mục Cửu Vân cứ như vậy hai tay che ngực, vẫn không nhúc nhích.

Trái lại Mỹ Ngọc tắc cười ở Mục Cửu Vân trên người của, gương mặt sáng khoái, trong tay cầm một cái tiểu mộc côn, dịch giữ thật to hàm răng, thường thường còn bẹp bẹp miệng.

Nằm trên mặt đất trên Mục Cửu Vân, mặt không còn chút máu, hai mắt tan rã, nhóm nhiệt lệ trực tiếp theo khóe mắt chảy xuôi xuống tới, đồng tử thân bị phá, nguyên dương bị hút đi, hấn đã tu vì mất hết.

Mà ở họa ngoại các đệ tử, đám càng nghẹn họng nhìn trân trối, không giống với Ninh Trần, bọn họ vừa thế nhưng mắt thấy toàn bộ quá trình, quả thực thái thảm.

Vậy nơi nào là khí linh a, phân minh chính là nữ lưu manh, không quan tâm, mục đích chính là ân đảo Mục Cửu Vân, sau đó. . .

Đường đường đại soái ca Mục Cửu Vân, như thế bối lạnh lợi. . . Làm cho không khỏi sách lưỡi.

Thậm chí vẫn lãnh nhược băng sương Bạch Tâm Dao, trên mặt đều có nhiều hồng nhuận, dụng chiêu này giết chết Mục Cửu Vân, thái tổn hại.

Ở vào vân thai chi thượng Chu Thượng, ánh mắt thiếu lau một cái hoảng sợ đồng thời, sắc mặt càng một mảnh hắc tử, tu luyện Đồng Tử đạo có thể nói mạnh mẽ không gì sánh được, tại tu tiên một đường coi như là một cái đại đạo, nhưng chỉ sợ cái này.

Bất tử khí linh không thể nghi ngờ chính là Thánh Đồng các lớn nhất khắc tinh!

Bất tử khí linh xuất hiện, Thánh Đồng các vĩnh viễn không ngày yên tĩnh.

Họa ngoại kịch liệt phản ứng, đúng Ninh Trần lai thuyết không có chút nào ảnh hưởng, cả nhân vẫn ở chỗ cũ bức hoạ cuộn tròn trong không ngừng hành tẩu, tìm kiếm Triệu Từ Hoài hạ lạc.

Ngay tại lúc Ninh Trần không ngừng về phía trước là lúc, lạnh như băng thần sắc bỗng nhiên khê động, chỉ cảm thấy hai cô ba động bỗng nhiên rất nhanh hướng mình tới gần.

Giây lát trong lúc đó, Ninh Trần liền thấy, hai gã tu sĩ áo đen đã xuất hiện ở Ninh Trần hơi nghiêng, so với trước mấy người, bọn họ sát phạt muốn càng thêm quả đoán, gấp mặt tự xuất thủ.

"Ninh Trần, chỉ bằng nguoi đã xứng tới tham gia Thánh Lan bút hội, cùng Triệu Từ Hoài sư huynh tranh phong? Điều không cần phải Triệu Từ Hoài sư huynh xuất thủ, chúng ta là có thể giải quyết rồi nguoi."

Một tên trong đó hắc y đệ tử nói, trong tay đã nhiều hơn tam trưng kim sắc phù lục, tại dưới ánh mặt trời phản xạ xuất quang mang chói mắt, đón ba đạo phù lục bỗng nhiên biến ảo thành tam đầu rít gào sư đầu, mang theo dữ tợn cùng rít gào, hướng phía Ninh Trần tê căn tới.

Một gã khác hắc y đệ tử tắc theo trong túi đựng đồ móc ra một cây ngọc thương, tể xuất, hướng Ninh Trần phóng tới!

Ninh Trần đứng tại chỗ thần sắc bất động, trong con mắt lau một cái sát khí bỗng nhiên thêm, đón cánh tay bỗng nhiên hướng về hai gã hắc y đệ tử vùng!

Bá!

Trong khoảnh khắc, Tuyết Yêu quyền tùy theo triển khai, đồng thời ngưng kết Ninh Trần họa đạo tranh vẽ, càng bính phát ra vô tận khí thế, họa trung đã bị Ninh Trần tiến thêm một bước hoàn thiện, ngoại trừ đám sương, nước chảy, hồng nhật ở ngoài, đã nhiều hơn kéo dài núi xanh, bảy tòa kim quang bảo tháp san sát.

Đón nhìn nửa bảy tòa kim quang bảo tháp, trong nháy mắt theo bức họa cuộn tròn trong biển ảo ra, từ trên trời giáng xuống, dường như bảy nhó to lớn linh khí nắm tay, đều đánh phía mặt đất.

Phóng tới phù lục, ngọc thương trực tiếp đã bị mấy trượng cao kim quang bảo tháp đập đến nát bấy, một tên trong đó hắc y đệ tử, tức thì bị một tòa kim quang bảo tháp sinh sôi nẩy nở ở phía dưới, phần thân toái cốt!

Kim quang bảo tháp bản là phạt niệm, nhưng phạt niệm cũng có sát nhân lúc, Bồ Tát thuận theo, từ bi sáu đạo, Kim Cương Nộ Mục, tận diệt quần ma.

Còn dư lại một gã hắc y đệ tử, kiến đồng bạn trong nháy mắt chết thảm, ánh mắt nhất thời bị kiềm hãm, trước hấn đứng Ninh Trần có hiểu biết, điều không phải Ngưng Khí năm tầng sao? Sao giống như này bằng bạc thực lực? Đây rõ ràng chính là Ngưng Khí tầng bảy a!

Không khỏi, này hắc y đệ tử trên mặt của, lóe lên lau một cái hoảng loạn, lau một cái sợ hãi.

Nhưng mà, đúng lúc này, Ninh Trần đã xuất hiện ở này hắc y đệ tử trước mặt của, phụ có sâm sâm linh khí nắm tay, mang theo tức giận rít gào, trực tiếp đánh vào tên này hắc y đệ tử bụng của.

Nắm tay chi trọng, coi như là một đầu voi cũng có thể lúc này oanh từ.

Phốc!

Trong nháy mắt, một ngụm máu tươi trực tiếp theo hắc y đệ tử trong miệng phun ra, cả nhân càng bay thẳng xuất ba năm trượng xa, ầm ầm ngã xuống mặt đất trên, cổ tình bò lên, lại phát hiện bụng nhất thời truyền đến một trận đến xương đau đớn, cơ quan nội tạng dĩ nhiên bị hao tổn.

Đồng thời, nhìn nửa Ninh Trần đã đi bước một đi tới hắc y đệ tử trước người của, trên cao nhìn xuống, mắt nhìn xuống miệng phun tiên huyết hắc y đệ tử, trên mặt không có chút nào đồng tình, càng nhìn không thấy một tia một hào nhân từ.

Thấy vậy cảnh, hắc y đệ tử trên mặt của rõ ràng lóe lên lau một cái sợ hãi, hấn chưa từng có theo Ninh Trần trên người của cảm thụ được nặng như vậy sát khí, làm cho không khỏi ngạc nhiên, tích nhật cái kia nhu nhược chỉ biết một mặt nhường nhịn Ninh Trần đi nơi nào? Trước mắt đứng rốt cuộc là người nào.

"Ninh. . . Ninh Trần, ngươi nếu dám giết ta, Triệu Từ Hoài sư huynh là sẽ không bỏ qua cho ngươi, ta. . ."

"Triệu Từ Hoài? Kế tiếp chính là hấn!"

Không đợi hắc y đệ tử tương câu nói kế tiếp nói ra, Ninh Trần giờ bàn tay lên, Linh Mạch Kiếm tùy theo tại đầu ngón tay xuất hiện, sau đó giờ tay chém xuống, đâm thẳng hắc y đệ tử yết hầu.

Phốc!

Nương theo suốt đời huyết nhục phá vỡ âm hưởng, hắc y đệ tử bị mất mạng tại chỗ, Ninh Trần không có bất kỳ do dự nào.

Giờ khắc này, tại Hàn Cổ sơn đỉnh, đã là một mảnh tĩnh mịch, mọi người nhìn họa trung Ninh Trần, đã là gương mặt đờ đẫn, khóe miệng thỉnh thoảng co rúm hai cái, nhất là Họa Nhân các đệ tử, càng trong lòng băng hàn.

Này. . . Này hay là bọn hấn nhận tri trong Ninh Trần sao? Cái kia tại Phù Lang các hình cùng con kiến hôi tên? Khi đó Ninh Trần chỉ là một phổ phổ thông thông lạc phách thư sinh mà thôi.

Mà nay bọn họ dĩ nhiên theo Ninh Trần trên người của không cảm giác được chút nào đáng vẻ thư sinh hơi thở, sát phạt quả quyết làm cho đáng sợ, những người cản đường toàn bộ đều phải chết.

Bạch Tâm Dao cũng như vậy, trên mặt viết đầy khiếp sợ, tuy rằng cùng Ninh Trần tiếp xúc cũng không nhiều, nhưng là nhìn Ninh Trần lớn lên, giờ khắc này, Ninh Trần dĩ nhiên để cho nàng có một loại cảm giác xa lạ!

"Sau lưng Ninh Trần rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Mới có thể nhượng Ninh Trần biến thành bộ dáng như thế?" Bạch Tâm Dao tự lẩm bẩm, có thể hấn thực sự lĩnh ngộ được, con đường tu tiên thượng, một mặt từ bi, sẽ chỉ làm người nhiều hơn ăn no bị thương tổn.

Phật đà tuy có từ bi, thế nhưng đúng này tội ác tày trời người, cũng sẽ đem đả nhập a tì địa ngục.

Ở vào 《Hùng Sơn Nhu Thủy đồ》 phía bắc điện, Triệu Tử Hoài cũng không biết nam bộ rốt cuộc là thế nào nhất phó giết chóc, giờ này khắc này, hắn chính về mặt đạm nhiên, đứng ở giữa núi rừng một chỗ đất trống trên, hơi chấp tay sau đít, nhất phó ngọc thụ lâm phong dáng dấp, mà ở chân của hắn tiền, chính thị tên kia trung lập đệ tử ---- Tân Thần.

Lúc này Tân Thần trên người của, đã tràn đầy vết thương, tiên huyết ồ ồ chảy xuôi, cả nhân đã hấp hối, dù có thể thấy Triệu Tử Hoài hạ thủ rốt cuộc có bao nhiêu sao tàn nhẫn.

"Triệu Tử Hoài sư huynh, ta chịu thua, buông tha ta, tha mạng a." Tân Thần về mặt sợ hãi, cầu khẩn nói.

Triệu Tử Hoài cũng không trở về ứng với, trên cao nhìn xuống, nhất phó vân đạm phong khinh dáng dấp, lộ ra lau một cái băng lãnh gần như tàn khóc đáng tươi cười, sau đó chậm rãi giơ tay lên trung hân thiết kiếm, xuống phía dưới cầm xuống, đâm thẳng Tân Thần yết hầu.

Phốc!

Kèm theo một tiếng huyết nhục phá vỡ thanh âm, cùng với Tân Thần thống khổ, tuyệt vọng **, Tân Thần lúc này bị mất mạng.

Tòng thủy chí chung, Triệu Tử Hoài đều là một bộ vân đạm phong khinh dáng dấp, tại trên mặt của hắn nhìn không thấy bất luận cái gì thương hại, giết chết Tân Thần dường như sát kê giống nhau.

"Tha mạng? Xin lỗi, tại đầu óc của ta trung, căn bản cũng không có cái từ hồi này." Triệu Tử Hoài liếc mắt một cái Tân Thần thi thể, cùng với ánh mắt tuyệt vọng, nhàn nhạt nói một câu.

Ừ?

Phút chốc, Triệu Tử Hoài thần tình bỗng nhiên khê động, bèn nhảy cái lỗ tai có thể rõ ràng nghe được, cách đó không xa nhất thời truyền đến liên tiếp tiếng bước chân của.

Điều này làm cho Triệu Tử Hoài nhiều ít có chút nghi hoặc, Tân Thần đã bị giết chết, lớn như vậy 《Hùng Sơn Nhu Thủy đồ》 trung, chỉ còn lại có một cái Ninh Trần mà thôi, những đệ tử khác đều là của hắn nhân, đang ở bao vây tiểu trừ Ninh Trần, thế nào còn có thể có tiếng bước chân hướng phía hắn đi tới?

Sau một lát, Triệu Tử Hoài thần sắc bỗng nhiên đại biến, chỉ thấy bạch sam trên tràn đầy tiên huyết Ninh Trần, chính từng bước một theo rừng cây ở chỗ sâu trong hướng phía hắn đã đi tới, tại Ninh Trần thủ trung, còn kéo một nhân, đồng dạng là vết thương buồn thiu.

Người này chính thị một tên sau cùng Triệu Tử Hoài thân tín, đồng dạng cũng là Triệu Tử Hoài tại Họa Nhân các tín nhiệm nhất nhân, hắn tên là Từ Văn, cùng Triệu Tử Hoài tại Thượng Thanh quan lúc đã nhiên nhận thức.

Bạn đang đọc truyện *Vi Thánh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.